

TEXTE

TEXT STABILIT
ȘI
INGRIJIRE EDITORIALĂ
DE

VASILE ARVINTE ȘI IOAN CAPROȘU

БИБЛІА

АДЕКЖ

ДУМНѢЗЪМСКА СКРИПТУРЪ

АЛЕЧЕН ВЪКН ШН АЛЕЧЕН ПОЛСЪ ЛЪЦЕ,
ТОЛТЪ

КАРЕ СЪДЪ ТЪЛМЪЧНЪ ДЪПРЕАМЪБА ЕЛНМЪСЪКЪ СПРЕ АЦЛАЦЪЕРЪ
АМЪБЪН РЪМЪЖЕЦН КЪПОРЪНКА ПРЪБЪДЪЛЪН КРЕЩЕНЪ,
ШН АМЪННАГЪЛЪН ДОМЪНЪ

ІСАНА ШЪБАНА, КАТЛКОЗИНО КАСАРЪБЪ КОСЕ ОДЪ
ШН КЪ АДЕМЪНЪРЪ ДЪАМЪНЪЛЪН

КОСТАДИНЪ БРЪНКОБЪНЪА МАРЕЛЕ ЛОГОФЪТЪ.

НЕПОТЬ ДЕ СОРЪ АЛЪ МЪРІЕН СЪАЕ, КАРЕЛЕ ДЪПЪ ПРЕТЪВЪНЪРЪ АЧЕСТИН МАН
СЪДЪ ПОМЪННЪТЪ ДОМЪНЪ, ПЪДЪТЪРЪНКА СЪАЕ ДЪН АЛЪЦЕРЪ АТОЛТИ
ЦЪРЪ РЪМЪЖЕЦН, ПРЕДЪМЪНЪЛЪН ЛЪДЪ КОРОНАТЪ КЪ ДОМЪНА ШН СЪТЪПЪ
НЪРЪ АТОЛТЪ ЦЪРА ОУГРОВЛАХІЕН. ШН ПЪТЪРЪ ЗНАЕЛЕ МЪРІЕН СЪАЕ СЪДЪ
СЪВЪЖРШНТЪ АЧЕСТИН ДЪМЪЗЪСЪКЪ АЧЕСТИН. КАРЕЛЕ ШН ТОЛТЪ
КЕЛЪДЪАЛА ЧЪ ДЕСЪВЪЖРШНТЪ СЪАЕ РЪДНИКАТЪ

ТИПЪРЪНЪЛЪ ПЪТЪН АСАДЪНЪЛЪ МИТРОПОЛІЕН БЪДЪРЪЩЕЦНОРЕ,

АРЕМА ПЪТОРИЕН ПРЪБЪФЪНЪДЪЛЪН ПЪРЪМЪТЪ КЪРЪ АСОДОГІЕ

МИТРОПОЛІТЪЛЪ ЦЪРІЕН, ШН ЕЗЪАРЪХЪ ЛЪТЪВЪНОРЕ,

ШН ПЪТЪРЪ ТЪ ДЕСЪВЪЩЕ ПРІНІЦЪ, СЪДЪ ДЪРЪНЪТЪ, ПЪМЪЛЪНЪ РЪМЪЖЕЦН.

АЛЪ АНЪДЪ ДЕЛА ФЪАЧЕРЪ АМЪНЪ,
МЪРЪ ДЕЛА СПЪСЕНІА АМЪНЪ, 5975.
АХПН.

АЛЪНЪ АНЪНЪ НОЕМЪВЪНЪ ПЪТЪ ЗНАЕ

BIBLIA

adecă

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ

ale cei vechi și ale cei noao lège
toate

care s-au talmăcit duple limba elinească spre înțelégerea
limbii rumânești cu porunca preabunului creștin
și luminatului domn

IOAN ȘARBAN CANTACOZINÓ BAȘARABĂ VOIEVODĂ
și cu îndemnarea dumnealui

COSTANDIN BRÂNCOVEANUL MARELE LOGOFĂT,

nepot de sor al măriei sale, carele, după prestăvirea acestui mai
sus-pomenit domnu, putêrnicul Dumnezău, den alêgerea a toatei
Țări Rumânești, pre dumnealui l-au coronat cu domniia și stăpî-
nirea a toată Țara Unglovlâhiei și întru zilele măriei sale s-au
săvîrșit acest dumnezăiesc lucru, carele și toată
cheltuiala cea de săvîrșit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întâiu în scaunul Mitropoliei Bucureștilor,
în vrêma păstoriei preasfințitului părinte chir Theodosie,
mitropolitul țării și exarhu laturilor.

Și pentru cea de obște priință s-au dăruit neamului rumânesc
la anul de la facerea lumii 7197
iară de la spăseniia lumii 1688,
în luna lui noiemvri în 10 zile.

Стихурн , н , лѣпра стѣмн прѣ лѣмпатѣдн , шн рѣпцѣтѣдн дѣмн
 Ксѣань Штѣань , К . Б . Воиодѣ ,

Сѣреле лѣна грнѣорѣдъ , шн корѣдъ рѣрѣдн ,
 рѣк шн спѣтѣ кѣ бѣдѣдѣгѣдн , спрѣ лѣдѣтѣ рѣ лѣднѣ ,
 Шн лѣтѣтѣ дѣомнѣцѣ рѣпѣтѣнѣ , стѣмн рѣфрѣмѣсѣцѣтѣ ,
 рѣлокѣ дѣ пѣтрѣнѣцѣ сѣорѣлѣ , шн лѣднѣ цнѣтѣ рѣрѣтѣ .
 Лѣмпѣторн нѣкѣкѣ пѣдѣтѣ , нѣлѣдѣднѣ шн мошѣнѣ ,
 прѣ вѣрѣднѣкѣ стѣпѣжнѣторнѣ , цѣрѣжнѣ шн полнѣтѣнѣ .
 Пѣрѣ корѣдъ кѣрѣ лѣдѣ хѣрѣнѣтѣ , прѣ тѣлѣ фѣлѣжнѣдѣ пѣлѣ ,
 лѣдѣтѣцнѣ дѣмнѣ кѣдѣсѣрѣтѣ , пѣдѣгѣрѣ шн тѣрѣтѣ .
 Лѣтнѣдѣтѣ кѣгрнѣорѣдѣ , спрѣ тѣолѣтѣ стѣпѣжнѣтѣцѣ ,
 шн кѣспѣтѣ шн кѣ бѣдѣдѣгѣднѣ , спрѣ вѣрѣжнѣлѣшнѣ нѣжѣдѣтѣцѣ .
 Спрѣ тѣнѣ вѣжѣцнѣ шн пѣкѣжѣцнѣ , кѣдѣ мѣрѣ бнрѣнѣцнѣ ,
 прѣ кѣдѣмѣ рѣдѣгѣлѣ прѣ дѣмнѣжѣдѣ , кѣдѣмѣлѣтѣ вѣмнѣнѣцнѣ .
 Сѣтѣ , рѣтѣрѣкѣ мнѣднѣлѣтѣ , рѣдомнѣтѣ гѣлѣнѣтѣ ,
 кѣспѣтѣ шн кѣлѣмпѣтѣцѣ , кѣдѣ вѣлѣцнѣ порѣжнѣтѣ ,
 Шн рѣтрѣдѣ лѣтѣдѣ дѣмнѣжѣтѣкѣ , лѣжнѣшнѣ шн фѣрнѣтнѣрѣ .
 стѣдѣтѣ тѣрѣкѣдѣ рѣпѣрѣлѣтѣ , пѣрѣтѣ дѣ мошѣнѣрѣ .

Спѣлѣлѣтѣ рѣсѣлѣ мѣрѣнѣ
 тѣлѣ рѣдѣлѣ лѣсѣгѣфѣ

Stihuri, 8, asupra stemei prealuminatului și înălțatului domn
Ioan Șarban C. B. voievod

I o

C

V

D

Ț

Ș

B

D

O

R

Soarele, luna, gripsorul și corbul împreună,
 Încă și spata cu buzduganul spre laudă să adună ;
 Și acéstea, doamne-ț împletesc stemă înfrumusețată,
 În loc de părinți, soarele și luna ți să arată.
 Luminătoriu născîndu-te neamului și moșiei,
 Preavrédnic stăpînitoriu țării și politiei,
 Iară corbul care au hrănit pre cel flămînd Ilie,
 Aduce-ți, doamne, cu crucea putere și tărie.
 Întinde-te ca gripsorul, spre toate stăpînește
 Și cu spata și cu buzduganul spre vrăjmași izbîndêște,
 Spre cei văzuți și nevăzuți cu mare biruință,
 Precum rugăm pre Dumnezeu cu multă umilință
 Să te întărească minunat în domnie slăvită,
 Cu pace și cu liniște, cu viață norocită,
 Și întru al său dumnezăiescu lăcaș și fericire
 Să-ț dea cerescul împărat parte de moștenire.

(Plecat robul măriei tale,
Radul logofăt)

І О А Н Ъ Ш Ъ К А Н Ъ К А Т Л К О З Н Н О

Е Л О Я Р А Б ъ Воевода, Дѣи мѣла Лѣи Дмѣтѣвъ Дмѣвъ, Шн Бнѣхнтѣорѣ
Апѣлатѣ оуѣгровѣлахѣ .

Челѣкъ же съ афѣль аѣхнтѣорѣ еѣпѣть стѣпѣжнѣрѣ ноѣстрѣ, прѣѣ сѣнѣнѣтѣуѣлѣи мѣнтѣроѣлѣнтѣ кѣрѣ
дѣсѣдѣетѣ нѣнтѣорѣлѣорѣ дѣ Дмѣтѣвъ еѣпѣсѣкѣпѣ, Прѣѣ кѣѣсѣсѣшнѣлѣорѣ еѣгѣмѣнѣи, смѣрѣнѣцнѣлѣорѣ прѣсѣсѣцнѣ
благѣорѣдѣнѣцнѣлѣорѣ вѣлѣрѣ, шн тѣлѣтѣуѣрѣ чѣлѣорѣ лѣлѣцнѣ, прѣбѣсѣлѣбѣнѣцнѣлѣорѣ
крѣцнѣнѣнѣ, чѣлѣ дѣлѣ дѣмѣтѣвъ аѣжѣтѣорѣ
пѣфтнѣмѣ .

Врѣнѣ стѣвъ рѣхѣтѣ дѣнѣ аѣмѣ аѣчѣста прѣѣ вѣнѣлѣ шн оуѣнѣлѣ пѣтѣѣрѣнѣсѣ Дмѣтѣвъ дѣмѣ
нѣлѣ нѣстрѣ, Ісѣ Хсѣ, шн нѣмѣтѣрѣнѣрѣ рѣмѣнѣлѣ крѣднѣнѣшнѣлѣорѣ сѣлѣцнѣлѣорѣ сѣлѣ, тѣлѣлѣнѣтѣлѣ
чѣлѣ дѣ трѣѣхѣнѣцѣтѣ, кѣ мѣрѣ аѣрѣлѣлѣрѣ аѣлѣлѣ порѣднѣнѣтѣ знѣжнѣдѣ, Нѣгѣцнѣлѣорѣнѣцнѣ пѣнѣтъ кѣо
вѣнѣ Пѣнтѣрѣчѣ аѣчѣста ѣ пѣвѣтѣсѣ мѣнѣлѣ чнѣвѣлѣ, Дѣрѣ нѣлѣ еѣрѣлѣлѣ пѣтѣнѣцѣ стѣ лѣсѣ
лѣ нѣнѣцнѣи аѣлѣ мѣлѣ трѣѣхѣнѣлѣстѣ шн мѣлѣ фѣлѣсѣнтѣорѣлѣ рѣѣцнѣтѣѣрѣтѣ, Шн брѣѣднѣкнѣтѣ
кѣ стѣ оѣпѣвѣстѣѣкѣтѣ лѣлѣ фнѣи лѣорѣ, Шн кѣжнѣдѣ вѣрѣ шѣрѣлѣ рѣлѣстѣ, шн кѣжнѣдѣ кѣрѣ рѣлѣлѣ рѣлѣлѣ
шн стѣжнѣдѣ шн кѣлѣкѣжнѣдѣсѣ, шн тѣкѣмѣ стѣ знѣкѣ, Дѣлѣтѣ кѣлѣмѣ аѣлѣ знѣсѣ мѣвѣнѣ, брѣѣднѣкнѣтѣ стѣ
оѣпѣлѣртѣ сѣлѣмѣ прѣ мѣжнѣлѣ лѣорѣ, шн нѣ кѣлѣтнѣтѣ рѣнѣнѣтѣ сѣкнѣлѣорѣ лѣорѣ, сѣрнѣтъ прѣ прѣлѣгѣрнѣлѣ оуѣ
шнѣлѣорѣ нѣсѣлѣорѣ лѣорѣ, Шн мѣлѣкѣртѣ дѣлѣ рѣлѣ фнѣлѣ фѣстѣ кѣлѣ пѣтѣнѣцѣтѣ сѣлѣ рѣѣцнѣтѣѣрѣтѣ пѣѣрнѣтѣѣкѣтѣ кѣ
аѣчѣста, Кѣ оуѣнѣ сѣлѣнѣтѣ оуѣнѣи чѣрѣцнѣ трѣмѣнѣцѣ стѣ рѣѣѣднѣ лѣ оуѣрѣкнѣлѣ тѣлѣтѣуѣрѣ чѣлѣорѣ чѣлѣ кѣрѣдѣ
рѣ Ісѣ кѣ стѣ пѣвѣтѣ лѣ чѣнѣ грѣлѣжнѣнѣ стѣ аѣжѣцѣ пѣфтѣ шн дѣлѣгѣстѣтѣ, Ілѣртѣ дѣлѣ чѣнѣ лѣнѣшѣстѣ
сѣлѣтѣѣрѣ трѣнѣдѣлѣ шн рѣлѣтѣлѣтѣ, Дѣсѣрѣлѣлѣтѣ бѣрѣмѣ нѣлѣмѣлѣ оѣмѣнѣсѣкѣ чѣлѣ чѣлѣ стѣ дѣ Дѣмѣ
нѣпѣрѣѣ кѣ оѣлѣртѣ мѣлѣ пѣцнѣи дѣкѣжнѣ рѣчѣрѣи знѣднѣтѣ лѣ мѣрѣ нѣлѣ рѣлѣжнѣ аѣлѣжнѣдѣсѣ, Нѣ кѣнѣсѣкѣдѣ
блѣгѣорѣдѣнѣлѣ шн чнѣстѣ аѣлѣ, чѣлѣ пѣлѣстѣчнѣдѣсѣ рѣмѣнѣ дѣ мнѣчѣнѣлѣсѣ, Шн нѣ фѣлѣсѣнтѣорѣлѣ рѣѣлѣлѣлѣ
лѣ, аѣлѣжѣтѣ кѣжнѣ аѣ рѣдѣмнѣлѣ шн прѣ рѣчѣлѣпѣтѣлѣ сѣлѣмѣнѣ стѣ стѣрнѣцѣ кѣлѣ мѣлѣнѣрѣ мѣрѣ, Кѣлѣзѣлѣлѣ
тѣлѣтѣ чѣлѣ чѣлѣ фѣлѣкѣтѣ сѣлѣтѣ сѣлѣртѣ, Шн лѣтѣ тѣлѣлѣ дѣшѣртѣлѣрѣ, шн бѣлѣ дѣлѣ, Кѣлѣзѣлѣлѣ
рѣчѣлѣпѣтѣлѣ аѣлѣлѣ шн нѣнѣ рѣлѣвѣлѣ знѣлѣлѣ, кѣлѣ мѣрѣ пѣлѣгѣлѣтѣ нѣпнѣтнѣлѣ прѣ кѣлѣмѣ аѣлѣ знѣсѣ кѣлѣ нѣлѣ
мѣлѣ оѣмѣнѣсѣкѣ оуѣрѣмѣзѣтѣ нѣлѣмѣнѣ аѣлѣсѣрѣлѣлѣ чѣлѣ дѣшѣлѣртѣ, шн пѣнѣтъ рѣлѣртѣлѣжнѣтѣ лѣсѣ лѣнѣ
внѣ шн аѣлѣлѣ шн аѣлѣтѣжѣкѣорѣнѣ, Ілѣ дѣ стѣжѣрѣшнѣтѣ аѣлѣ еѣрѣ чѣлѣ мѣлѣлѣ пѣлѣртѣ прѣ чѣлѣ дѣлѣтѣ
фѣлѣсѣнтѣорѣ шн сѣлѣмѣпѣ нѣгѣцнѣлѣорѣлѣ, кѣрѣ тѣлѣ порѣднѣнѣтѣ дѣмѣтѣвъ, Нѣ пѣлѣжнѣдѣ аѣ стѣлѣ трѣлѣ прѣ
оѣмѣ лѣлѣжнѣлѣ, Ннѣчнѣ дѣлѣлѣлѣ кѣрѣнѣ пѣнѣ рѣнѣнѣтѣ rѣчѣлѣпѣчнѣнѣ кѣжнѣдѣ стѣлѣпѣкѣтѣ дѣ дѣжнѣлѣ, Ннѣчнѣ
мѣлѣнѣнѣлѣ кѣлѣ кѣлѣ рѣфѣрѣкѣшѣлѣзѣтѣ кѣжнѣдѣ стѣ rѣлѣорѣчѣ дѣ кѣлѣтѣрѣ dѣжнѣлѣ, Знѣжнѣдѣ пѣнѣтъкѣжнѣдѣ
пѣднѣнѣлѣорѣнѣцнѣи дѣшѣртѣлѣrѣ, Пѣнтѣрѣ аѣчѣлѣчнѣdѣлѣтѣ нѣгѣцнѣлѣорѣлѣ трѣнѣнѣтѣ dѣмѣлѣ прѣ сѣлѣцнѣлѣ сѣлѣ
кѣмѣжнѣдѣ прѣ тѣцнѣ, шн тѣцнѣ стѣлѣуѣрѣтѣ кѣлѣ рѣчнѣнѣнѣ, оуѣнѣлѣ кѣлѣ mѣлѣ rѣсѣлѣртѣ dѣлѣмѣ aѣлѣлѣ mѣлѣrѣ,
aѣлѣlѣлѣ пѣрѣкнѣ dѣлѣмѣlѣmѣlѣpѣртѣ, Шн чѣлѣлѣ lѣлѣтѣ рѣчнѣнѣ kѣlѣ пѣлѣкѣтѣ нѣлѣжнѣдѣ ннѣчнѣ oѣrнѣ
жѣ dѣ чнѣлѣ чѣлѣ dѣлѣчѣ aѣdѣmѣzѣѣщнѣ mѣсѣ, kѣlѣ dѣлѣвѣртѣlѣrtѣ mѣрѣ нѣснѣмѣцнѣrѣ lѣстѣ aѣсѣкѣтнѣ прѣ rѣшн
нѣ rѣrtѣ oѣfѣlѣmѣtѣ dѣ sѣжѣrѣшнѣtѣ aѣfнѣ стѣлѣyѣ, Шн rѣrtѣ nѣ нѣрѣчнѣrнѣ aѣfнѣ fѣрѣчнѣцнѣ, шн лѣ стѣ
rѣчнѣlѣ чѣлѣ dѣчѣрѣшнѣлѣ kѣmѣрнѣ aѣfнѣ fѣoѣrtѣ bѣгѣцнѣ, Нѣлѣмѣ пѣлѣtѣ rѣrtѣlѣrtѣ kнѣ стѣнѣ dѣцѣлѣпѣtѣ
сѣлѣлѣстѣлѣ dѣнѣ сѣmнѣлѣ чѣлѣ rѣrѣ, aѣлѣrtѣpѣlѣlѣnѣ aѣчѣстѣлѣnѣ dѣшѣртѣlѣrtѣ kѣrѣ пѣнѣтъ lѣ чѣлѣ dѣлѣnѣ стѣ
стѣрнѣкѣтѣ, fѣrtѣrѣ dѣkѣjнѣtѣ kѣlѣчѣ fѣlѣсѣntѣorѣlѣ dѣlѣчѣrѣ aѣmнѣntѣ dѣ порѣднѣлѣ aѣлѣнѣ Хсѣ, lѣlѣkѣrѣ nѣ rѣdѣtѣm
нѣ kѣлѣ крѣднѣнѣцѣ стѣ nѣгѣцнѣлѣorѣnѣлѣ тѣлѣлѣnѣtѣlѣ чѣ nѣlѣlѣ rѣlѣtѣ, Шн kѣlѣrѣ lѣstѣ nѣгѣцнѣлѣorѣlѣ ѣ kѣrѣ
lѣstѣ тѣлѣlѣnѣdѣlѣ чѣ nѣлѣ rѣrѣzѣlѣtѣ шн kѣlѣ дѣвѣжнѣdѣлѣ vѣ стѣnнѣлѣ чѣlѣrtѣ dѣmнѣlѣ nѣнтѣrѣ nѣгѣцнѣlѣorѣlѣ
Нѣkѣmѣ стѣ трѣmнѣtѣmѣ kѣртѣbнѣлѣ lѣ тѣrѣсѣnѣ kѣlѣ kѣртѣbнѣlѣrнѣ пѣrtѣжнѣlѣnѣ sѣлѣzѣrtѣnѣ, Шн kѣlѣ nѣгѣцнѣlѣ
tѣrнѣ tнѣlѣlѣnѣ, Kѣ стѣlѣ rѣkѣrtѣkѣmѣ dѣlѣzѣrѣ kѣrtѣrtѣ, kѣlѣ пѣлѣnѣи nѣсѣrtѣнѣцнѣ дѣлѣtѣrtѣ fѣlѣnѣlѣ Шн kѣlѣ
tѣ стѣrнѣнѣ шн сѣлѣmѣ nѣгѣцнѣлѣorѣnѣ, Kѣчнѣ nѣпѣrtѣнѣнѣtѣ, Mѣnѣlѣnѣ шн mѣlѣ sѣlѣnѣ nѣ пѣlѣnѣ dѣ
nѣzѣtѣmѣlѣ porѣdнѣkѣtѣ rѣnѣnѣntѣ, oѣrtѣ dѣвѣжнѣdѣlѣ kѣlѣ тѣlѣlѣnѣdѣlѣ, dѣrѣkѣtѣ сѣlѣlѣstѣлѣ nѣнтѣrѣ Хсѣ
tѣlѣlѣrtѣ kѣrѣ tѣlѣtѣrtѣ lѣmѣntѣ nѣ lѣstѣ брѣѣdнѣkнѣtѣ, шн nѣнтѣrѣ sѣlѣlѣstѣ стѣ dѣвѣжнѣdѣnѣmѣ fѣlѣrtѣlѣlѣ
чѣlѣлѣ sѣlѣnѣ, Kѣrѣ sѣjнѣтъ чѣlѣlѣ dѣrѣkѣrtѣlѣtѣ sѣlѣnѣtѣцнѣ шн rѣчѣлѣpѣчнѣnѣntѣ aѣчѣlѣ kѣrѣ sѣlѣmѣnѣ kѣlѣ mѣ
tѣ fѣlѣnѣrнѣ dѣ fѣrtѣzѣlѣlѣlѣ rѣlѣlѣrtѣ прѣ fѣnѣlѣ stѣzѣ, oѣrtѣ nѣгѣцнѣlѣorѣlѣkѣtѣ kѣlѣ dѣjнѣsѣ mѣnѣnѣnѣ dѣ
rѣчѣlѣpѣчнѣntѣ, Шн пѣlѣmѣjнѣtѣbнѣlѣ kѣlѣlѣrtѣ rѣчѣlѣpѣrѣrtѣ, mѣnѣnѣnѣ kѣlѣ stѣ nѣгѣцнѣlѣorѣlѣkѣtѣ, dѣnѣj
kѣlѣ sѣlѣцнѣ dѣlѣzѣrѣ шн dѣlѣrнѣnѣntѣ, dѣrѣkѣrtѣlѣ kѣlѣ dѣjнѣkнѣtѣ bѣrtѣrtѣ sѣjнѣтъ sѣlѣcнѣlѣ шн sѣlѣnѣ
tѣlѣcнѣlѣ kѣrѣ nѣ dѣвѣжнѣdѣcнѣ тѣlѣlѣnѣdѣlѣ, Іlѣrtѣ kѣrѣ stѣfнѣ шн тѣlѣlѣnѣdѣlѣ aѣчѣstѣ ѣ dѣlѣpѣtѣlѣkѣlѣ
rѣrtѣ dѣmнѣzѣrtѣsѣlѣnѣlѣ dѣlѣzѣ, kѣrѣ zнѣчѣ kѣlѣnѣntѣlѣlѣ dѣmнѣlѣnѣ sѣjнѣтъ kѣlѣnѣntѣkѣlѣrtѣzѣlѣrнѣntѣlѣmѣlѣrнѣntѣ шн

IOAN ȘARBAN CANTACOZINÓ BASARABĂ voievod, den mila lui Dumnezeu,
domnu și biruitoriu a toată Ungrovláhiia,

celor ce să află lăcuitori supt stăpînirea noastră, preasfințitului mitropolit chir Theodosie, iubitorilor de Dumnezeu episcopi, preacuvioșilor egumeni, smeriților preoți, blagorodnicilor boiari și tuturor celorlalți pravoslavnicilor creștini, cel de la Dumnezeu ajutoriu poftim.

Vrînd să să ducă den lumea aceasta preabunul și unul putêrnic Dumnezeu, Domnul nostru Isus Hristos, și numărînd în minile credincioșilor slugilor sale talantul eel de trebuință, cu mare arătare le-au poruncit zicînd : „Neguțitorîți până voiu veni!“ Pentru ce aceasta? poate să mira cineva. Dară nu era cu puțință să lase la iubiții lui mai trebuincioasă și mai folositoare învățatură și vrêdnică ca să o povestească la fiii lor, și cînd vor șadea în casă, și cînd vor îmbla în cale și stînd, și culcîndu-se, și tocma să zicu după cum au zis Moisi, vrêdnică să o poarté semn pre minile lor și neclătita înaintea ochilor lor, scrisă pre pragurile ușilor caselor lor. Și măcară de ar fi fost cu puțință o învățatură părintească ca aceasta, ca un sunet unii cerești trîmbițe să răsune la urechile tuturor celor ce cred în Isus, ca să poată la cei grijnici să ațite pofta și dragostea, iară de la cei leneș să scuture trîndăviia și răutatea. De vrême ce vedem neamul omenesc cel ce iaste de Dumnăzău cu oarece mai puțin decît îngerii zidit la mare negriji aflîndu-se, neconoscîndu-ș blagorodniia și cinstea lui, ce impletecîndu-se în mii de mincenoase și nefolositoare învălîiele, atîta cît a îndemna și pre înțeleptul Solomon să strige cu mîhnire mare : „Văzut-am toate cêle cê-s făcute supt soare. Și iată toate-s deșertare și voie de duh“. Văzut-au înțeleptul acela, și noi în toate zilele cu mare pagubă ispîtim, precum am zis că neamul omenesc urmează numai lucrurile cêle deșarte și până într-atîta a să lenevi și a huli și a batjocori au desăvirșit au spre cea mai multă parte pre cea de tot folositoare și scumpă neguțitorie, care i-au poruncit Dumnezeu, neputînd ea să tragă pre om la dînsa, nici darurile care-i pune înainte înțelepciunea cînd să apucă de dînsa, nici muncile cu care îl înfricoșază cînd să întoarce de cătră dînsa zicînd : „Până cînd, pruncilor, iubiți deșărtarea“ ? Pentru această ciudată neguțitorie trimite Domnul pre slugile sale, chemînd pre toți, și toți să cură cu pricini : unul că „m-am însurat de am luat muiere“, altul „părechi de boi am cumpărat“ și cêlealalte pricini cu păcat, neavînd nici o grije de cina cea dulce a dumnezăiestii mèse. Cu adevărat mare nesimțire iaste a socoti pre înșine întru o foamete desăvirșit a fi sătui și întru nenorociri a fi fericiți și la sărăciia cea de cereștile comori a fi foarte bogați. Nu vom putea într-alt chip să ne deșteptăm sufletele den somnul cel greu al trupului acestui deșărt, care până la cea de apoi să strică, fără decît cu cea folositoare aducere aminte de porunca lui Hristos, la care ne îndeamnă cu credință să neguțitorim talantul ce ni s-au dat. Și carea iaste neguțitoria, care iaste talandul ce ne-au încrezut și cu dobîndă va să ni-l ceară Domnul pentru neguțitorie? „N-avem să trimitem corăbiile la Tarsón cu corăbierii păgînului Ohóziei și cu neguțătorii Tirului ca să le încărcăm de aur curat, cu păuni pestriți de tot fêliul și cu alte striine și scumpe neguțătorii“, căci nepotrivit mai bune și mai scumpe ne pune dumnezăiasca poruncă înainte să dobîndim cu talandul, adecă sufletele pentru Hristos, pentru care toată lumea nu iaste vrêdnică, și pentru suflete să dobîndim faptele cêle bune, care sînt cêle adevărate bunătăți, și înțelepciunea acêea carea Solomon cu multe fêliuri de făgăduiele învață pre fiul său să neguțitorească cu dînsa mai bine decît cu aurul și decît fiecă altă avêre, zicînd : „Fericit iaste omul care au aflat înțelepciunea și pămînteanul care știe înțelgerea, mai bine cu ea să neguțitorească decît cu avuții de aur și de argint. Adevărat cu adîncă bogăție sînt avuțiile și bunătățile care ne dobîndêște talandul, iară care să fie și talandul acesta“ ? După tilcuirea dumnezăiescului David, care zice : „Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, argint lămurit și/de șapte ori curățit“, și alta nu e fără cît cuvîntul lui Dumnezeu cu care are a negu-

де шлѣте Оун кѣрѣнѣ, шн лѣта нѣ е фѣрѣ кѣтп кѣжѣнѣ лѣн дмнѣтѣ кѣ кѣре арѣ анѣтѣ
 мори Омѣл, спѣсѣнѣ лѣн шн афрѣтѣлѣн стѣ, дѣстѣ дмнѣтѣ кѣжѣнѣ мѣкарѣ кѣ кѣ
 мѣлѣте фѣлѣрѣ денѣмѣ лѣтѣ дѣнѣдѣсе стѣ арѣтѣ нѣлѣсѣ лѣ дмнѣтѣ кѣсѣа скрѣптѣрѣ, лѣтѣ кѣ кѣ
 стѣ зѣче лѣтѣ вѣ кѣре стѣнѣ лѣжѣнѣтѣ пѣфѣтѣн чѣн спѣрѣкѣтѣ, Оѣл пѣжнѣтѣ кѣтѣчѣн кѣрѣ мѣжнѣн
 дѣсѣ сѣфѣтѣлѣ лѣтѣтѣ дѣ стѣнѣчѣнѣтѣ мѣрѣчѣн, дѣ вѣн дѣлѣ кѣре, пѣкѣтѣ лѣ нѣжнѣлѣ чѣлѣрѣ тѣл стѣ
 вѣкѣрѣнѣ рѣнѣлѣн, дѣ лѣмнѣтѣтѣ кѣре не лѣмнѣтѣ стѣнѣнѣ пѣтѣнѣнѣтѣ лѣжѣнѣтѣ лѣн лѣтѣтѣ дѣ
 шѣтѣтѣрѣн чѣн лѣмѣшн, дѣ сѣвѣтѣ кѣре жѣнѣтѣ нѣнѣмѣ стѣлѣрѣдѣлѣн чѣлѣн вѣкѣтѣн, дѣ пѣкѣтѣ
 дѣ фѣкѣ кѣ кѣре не лѣтѣрѣм дѣ стѣчѣнѣлѣ чѣлѣ лѣрѣнѣсѣ кѣ фѣкѣ лѣе сѣлѣнѣн, дѣ пѣлѣтѣтѣ лѣтѣ
 рѣнѣтѣ прѣстѣ кѣре стѣлѣ не вѣнѣтѣнѣтѣ дѣхѣвнѣчѣнѣлѣ зѣдѣнѣ, дѣ кѣлѣ кѣре не дѣшѣнѣлѣ вѣнѣ
 рѣл дмнѣтѣчѣнѣ фѣрѣчѣнѣ, дѣ канѣн кѣре не стѣжѣнѣтѣрѣ не сѣзѣрѣнѣлѣ лѣмѣн лѣчѣшѣлѣ, дѣ лѣтѣ
 кѣре не вѣнѣдѣкѣ тѣлѣтѣ вѣтѣмѣтѣрѣнѣлѣ вѣлѣ сѣфѣтѣшн, Оѣл кѣрѣлѣ крѣдѣнѣчѣнѣ лѣсѣрѣ кѣрѣлѣ
 вѣнѣшнѣ вѣрѣнѣтѣрѣн вѣлѣ стѣ лѣтѣрѣм лѣрѣлѣ, Оѣл мѣн дѣ стѣжѣрѣнѣтѣ пѣлѣтѣрѣ чѣ дѣмѣлѣтѣ прѣчѣ
 тѣ стѣ зѣче кѣрѣчѣнѣ кѣре нѣлѣ пѣсѣ дѣрѣгѣстѣ лѣн дмнѣтѣ, Кѣ оунѣ сѣлѣнѣ кѣ стѣнѣ, нѣнѣлѣшѣмѣ
 кѣ сѣжнѣтѣм лѣнѣн, Кѣ лѣчѣстѣ шн кѣ лѣтѣлѣ лѣтѣмѣнѣ дѣ стѣ шн тѣжнѣлѣшѣ кѣлѣмѣ зѣсѣ кѣ
 вѣжнѣтѣ лѣн дмнѣтѣ, лѣрѣтѣ лѣкѣш мѣн кѣ кѣлѣчѣнѣтѣ дѣкѣтѣ тѣлѣтѣ стѣ арѣтѣ кѣжнѣтѣ сѣнѣлѣ стѣ нѣмѣтѣ
 чѣе тѣлѣлѣдѣ, Кѣчн кѣ лѣчѣстѣ не лѣчѣтѣм лѣмнѣтѣ кѣ дѣрѣлѣ чѣ лѣм лѣлѣтѣ нѣлѣлѣм лѣлѣтѣ нѣлѣмѣн пѣн
 тѣрѣ нѣн чѣ шн пѣнѣрѣ лѣчѣнѣ, Кѣре снѣгѣрѣ стѣ арѣтѣ лѣн лѣгѣтѣрѣ фѣрѣчѣнѣ чѣн крѣчѣнѣнѣтѣ,
 Шн лѣкѣтѣ кѣ тѣлѣлѣдѣ не мѣн лѣчѣчѣтѣм, Кѣ мѣкарѣ кѣ лѣчѣш дмнѣтѣ лѣ лѣкѣрѣчѣтѣ тѣлѣтѣ лѣ
 тѣрѣ тѣлѣтѣ, лѣрѣтѣ шн нѣн кѣ дѣлѣ дѣжнѣлѣ фѣнѣдѣ лѣтѣрѣчнѣ, Трѣчѣ стѣ лѣчѣрѣм лѣ прѣчѣнѣ кѣ
 лѣнѣлѣтѣ стѣсѣнѣтѣ шн стѣсѣнѣтѣлѣ фрѣтѣлѣнѣ нѣстѣрѣ, Кѣтѣ прѣ кѣлѣм дмнѣтѣ лѣчѣрѣ арѣ дѣхѣрн
 пѣсѣлѣшнѣтѣрѣ стѣрѣ сѣлѣжѣтѣ тѣнѣнѣчѣдѣсѣ, дѣшѣ шн лѣчѣ прѣ пѣлѣжнѣтѣ лѣ лѣшѣзѣлѣтѣ прѣ Оѣре
 кѣрѣнѣ дѣхѣвнѣчѣнѣ сѣлѣжнѣтѣрн лѣ лѣрѣчнѣтѣрн дѣ чѣрѣчнѣлѣ тѣнѣнѣ, Шн кѣ стѣ лѣтѣ лѣ фрѣчн чѣрѣсѣкѣ
 фѣлѣсѣфѣ кѣ лѣсѣ дѣрѣгѣстѣ, Кѣре лѣлѣ пѣгѣрѣжнѣдѣсѣ дѣн чѣрн лѣ лѣчѣчѣлѣтѣ, дѣ лѣчѣтѣ пѣлѣтѣ сѣкѣнѣ
 фѣе чнѣнѣ, Кѣлѣ прѣ кѣлѣмѣ лѣчѣчѣлѣ чѣе лѣчѣнѣтѣ нѣ лѣстѣ лѣчѣчѣе, Шн дѣлѣтѣ кѣлѣм зѣнѣсѣ фѣлѣсѣфѣн
 сѣлѣнѣлѣрѣ, дѣшѣ лѣкѣтѣ лѣ вѣсѣрѣкѣ тѣлѣлѣдѣрнѣлѣ чѣлѣ дѣхѣкѣнѣчѣнѣ, Кѣжнѣ нѣсѣ дѣлѣ оунѣнѣ
 лѣ лѣчѣнѣ нѣсѣ зѣнѣсѣ тѣлѣлѣдѣрнѣ, Шн Оѣмѣрѣтѣрнѣшѣ лѣчѣлѣчнѣнѣ, Оунѣ зѣчѣ грѣдѣнѣтѣ лѣчѣнѣтѣ
 шн фѣжнѣтѣ пѣчѣтѣлѣчнѣтѣ чѣе фѣлѣсѣ лѣстѣ дѣлѣ лѣжнѣдѣсѣ, дѣстѣ вѣрѣдѣнѣнѣ дѣ сѣкѣтѣлѣ шн
 нѣлѣмѣрѣлѣ тѣлѣлѣчнѣлѣрѣ, Кѣчн зѣчѣ кѣ лѣ дѣлѣ оунѣлѣ, е, дѣлѣлѣ дѣн, дѣлѣлѣ оунѣлѣ, дѣчѣ
 стѣ нѣ пѣнѣрѣ лѣтѣ зѣчѣ фѣрѣ кѣтѣ кѣ стѣчнѣм кѣ дѣн чѣлѣ чѣсѣ кѣ нѣлѣмѣрѣ нѣсѣ кѣдѣ стѣ лѣкѣчн
 зѣчнѣсѣлѣ, чѣе стѣлѣ пѣчѣзѣнѣтѣ дѣпѣнѣнѣ, Шн лѣчѣстѣ пѣнѣрѣ чѣе ? Пѣнѣрѣ кѣ арѣ анѣ лѣлѣ сѣлѣмѣ
 шн пѣнѣрѣ лѣчѣстѣ шн пѣнѣрѣ дѣвѣжнѣлѣ лѣрѣ, кѣжнѣ ? Пѣнѣтѣ вѣнѣ зѣчѣ, дѣдѣкѣ лѣ дѣсѣлѣ
 пѣнѣрѣ лѣ чѣе лѣфрѣнѣкѣшѣлѣтѣ шн прѣ днѣрѣшѣтѣ жѣдѣкѣтѣ, прѣ днѣрѣшѣтѣ лѣ зѣнѣ пѣнѣрѣ кѣ
 лѣ лѣчѣстѣ жѣдѣкѣтѣрнѣлѣ кѣ оунѣ дмнѣтѣ нѣ пѣлѣтѣ стѣ грѣшѣлѣкѣтѣ, Грѣшнѣчѣнѣ нѣпѣтѣ стѣшѣ
 лѣкѣчнѣтѣ грѣшѣлѣлѣ лѣрѣ, Шн стѣлѣнѣлѣ чѣе дѣстѣ стѣфѣ нѣсѣ мѣн прѣфѣчѣ, прѣ кѣлѣм стѣ вѣ дѣе дѣ
 рѣ, пѣчнѣнѣтѣ лѣстѣ вѣрѣмѣтѣ лѣрѣ кѣре лѣсѣм лѣнѣгѣчнѣтѣрнѣ тѣлѣлѣдѣнѣ дмнѣтѣсѣкѣлѣнѣ дѣрѣ, Шн
 лѣзѣжнѣдѣ лѣчѣстѣ еѣ Омѣрнѣтѣлѣ дѣнѣ дѣн гѣлѣ дмнѣлѣнѣ мѣлѣ дѣрѣсѣ лѣчнѣчѣ прѣвѣрѣчѣнѣ кѣнѣчѣ шнчн
 лѣчѣе чѣсѣ дѣмнѣлѣ нѣстѣрѣ вѣнѣ, Кѣнѣсѣлѣтѣмѣлѣм дѣлѣтѣрѣ не пѣрѣвѣнѣтѣ мѣн нѣнѣтѣ дѣ лѣсѣнѣ сѣжѣ
 шнѣлѣлѣ нѣмѣрнѣчѣнѣ мѣлѣ дѣлѣтѣ дѣрѣлѣ чѣе мѣсѣлѣ дѣлѣтѣ дѣн мѣлѣ лѣн дмнѣтѣ стѣ нѣгѣчнѣтѣрѣсѣ
 дѣхѣвнѣчѣсѣкѣ нѣгѣчнѣтѣрѣ, Шн стѣ дѣлѣ чѣлѣрѣ чѣе сѣжнѣтѣ сѣлѣтѣ лѣнѣлѣтѣрѣ нѣлѣстѣрѣ тѣлѣлѣдѣлѣ
 кѣре мѣлѣ лѣкѣрѣчѣлѣтѣ дѣмнѣлѣ, Шн лѣчѣстѣ лѣмѣ фѣкѣтѣ лѣ тѣлѣмѣчнѣрѣ лѣчѣшнѣ сѣнѣтѣ скрѣптѣрѣ,
 Фѣкѣжнѣдѣ мѣлѣтѣ нѣвѣнѣчѣтѣ шн дѣстѣлѣтѣ кѣлѣтѣлѣтѣ, дѣспрѣ Оѣлѣрѣтѣ пѣнѣнѣдѣ дѣсѣкѣлѣн шнѣчн
 фѣлѣрѣтѣ дѣн лѣмѣлѣ сѣннѣсѣсѣ, Пѣ прѣ лѣчѣлѣпѣтѣлѣ чѣлѣ дѣнѣтѣрѣ дѣсѣкѣлѣн лѣсѣ шн лѣчѣрѣсѣлѣ гѣр
 мѣнѣнѣсѣ, Шн дѣлѣтѣ пѣтѣрѣчѣрѣ лѣн прѣ лѣчнѣ кѣре сѣлѣ лѣтѣжнѣлѣлѣтѣ, Шн дѣспрѣ лѣлѣтѣ пѣрѣтѣ
 лѣнѣшнѣ Оѣлѣмнѣ лѣлѣкѣлѣнѣ нѣлѣчѣмѣнѣ пѣдѣчнѣчнѣ лѣтѣрѣ лѣнѣлѣ стѣрѣ лѣмѣсѣ чѣе шн дѣ лѣмѣлѣ сѣннѣ
 сѣтѣ лѣжнѣдѣ шннѣчѣтѣ кѣлѣтѣ Оѣтѣлѣмѣчѣсѣкѣ, Кѣрѣнѣ лѣжнѣдѣ лѣмнѣтѣ шн дѣнѣрѣлѣтѣ лѣзѣкѣдѣ вѣнѣ,
 Шн лѣлѣтѣрѣжнѣдѣлѣ кѣ чѣлѣ сѣннѣсѣкѣ лѣ чѣлѣрѣ, О, дѣ дѣсѣкѣлѣн, Кѣ вѣрѣрѣ лѣн дмнѣтѣ Оѣл стѣ
 вѣжнѣтѣ прѣ кѣлѣм стѣ кѣдѣ, Шн мѣкарѣ кѣлѣ оунѣлѣ кѣвнѣнѣтѣ стѣфѣе фѣстѣ фѣлѣрѣ кѣ нѣвѣе тѣлѣмѣ
 чнѣрнѣлѣрѣ пѣнѣрѣ стѣрнѣлѣтѣрѣ лѣнѣшнѣ рѣмѣнѣшнѣ, лѣрѣтѣ лѣкѣш лѣжнѣдѣ пнѣлѣтѣ прѣ тѣлѣмѣчнѣлѣ
 рѣнѣ лѣлѣннѣлѣрѣ шн сѣлѣвѣннѣлѣрѣ прѣ кѣлѣм лѣчѣлѣ дѣшѣ шн лѣнѣшнѣ, лѣлѣ лѣсѣлѣтѣ прѣ кѣлѣм стѣ чнѣтѣсѣкѣ
 лѣ чѣе сѣннѣсѣсѣ, Шн дѣлѣтѣ нѣспрѣвѣнѣрѣ тѣлѣ мѣчнѣтѣлѣнѣ лѣчѣшнѣ фѣлѣсѣнѣтѣрѣ шн сѣнѣтѣ Оѣстѣ
 нѣлѣе, дѣлѣнѣдѣ дѣлѣтѣ кѣлѣм стѣ кѣдѣ шн вѣе дѣлѣ сѣнѣтѣ шн мѣлѣмѣ нѣлѣстѣрѣ вѣсѣрѣсѣлѣ чѣе мѣре,
 Оѣл дѣлѣтѣ лѣтѣпѣгѣрѣфѣе дѣ сѣлѣ шнѣпѣрнѣтѣ лѣсѣнѣтѣ мнѣтѣрѣлѣе дѣн вѣкѣчѣрѣшнѣ фѣннѣдѣ лѣчѣшнѣ
 шн пѣсѣтѣрнѣ крѣшннѣсѣкѣлѣнѣ лѣчѣстѣлѣ нѣрѣдѣ, прѣ сѣнѣчнѣтѣлѣ пѣрннѣтѣлѣ нѣстѣрѣ Кѣнѣ дѣсѣ
 дѣсѣе мнѣтѣрѣлѣтѣлѣ, Шн сѣрѣ лѣчѣстѣ мѣмѣ лѣдѣмнѣлѣтѣ кѣ стѣтѣ дѣлѣ лѣтѣчнѣ дмнѣтѣсѣкѣлѣ кѣжѣтѣ,
 Шннѣдѣ внѣнѣ кѣ дмнѣтѣ лѣлѣпѣрѣчнѣтѣ сѣнѣчнѣлѣрѣ стѣн оунѣчннѣ шн лѣпѣстѣлѣнѣ стѣ прѣпѣкѣдѣлѣсѣкѣ
 прѣ фѣкѣсѣтѣрнѣлѣ дѣвѣлѣчѣтѣ кѣжѣнѣтѣлѣ стѣ лѣ тѣлѣтѣ зѣдѣнѣрѣ, Кѣ стѣнѣ рѣмѣжѣ чнѣкѣлѣ не лѣмн
 нѣтѣ дѣ стѣрѣлѣчнѣрѣ дѣрѣлѣнѣ стѣлѣ кѣре вѣдѣм пѣнѣтѣ лѣсѣлѣ дѣ лѣстѣрѣшнѣ, кѣ нѣлѣ рѣмѣлѣсѣ ннѣн оунѣ
 нѣлѣм ннѣн Оѣлѣмѣтѣ (Мѣкарѣ шн бѣрѣбѣрѣ шн кѣрѣнѣ лѣчѣлѣе дѣ лѣпѣн хѣпѣрѣ лѣе лѣмнѣн, дѣспрѣ
 тѣчн) Кѣ стѣнѣ чнѣтѣсѣкѣ лѣтѣрѣ лѣлѣрѣ лѣмѣсѣ дмнѣтѣсѣкѣ скрѣптѣрѣ, Кѣре нѣ лѣстѣ дѣнѣтѣлѣтѣ
 фѣ

țatori omul, spăsenjia lui și a fratelui său. Acest dumnezeiesc cuvînt măcară că cu multe feliuri de nume lăudîndu-se să arată noao la dumnezeiasca Scriptură : întiu, ca cum să zice, apă vie care stinge ațîțarea pofții cei spurcate, sau pîinea vieții carea, mîncîndu-o, sufleteu leapadă stricăciunea morții, au vin dulce care pică în inimile celor ce-l beau, bucuriile raiului, au luminătoriu care ne luminează să nu ne poticnim împlînd în noaptea deșărtării cei lumești, au sabie care junghe inima bălaurului celui viclean, au pavază de foc cu care ne apărăm de săgețile cele aprinse cu foc ale Satanii, au piatră întărită preste care stau neclintite duhovniceștile zidiri, au chîie care ne deschide visteria dumnezeieștii fericiri, au canon care ne stîmpără necazurile lumii aceștia, au iarbă care ne vindecă toate vătămăturile cele sufletești, sau carul credinței asupra căruia ca niște biruitori vom să intrăm în rai, sau mai desăvîrșit piatra cea de mult preț, ce să zice cărbun, care ne-au pus dragostea lui Dumnezeu ca un semn ca să ne cunoaștem că sîntem ai lui. Cu acêstea și cu altele asêmene, de să și tîlcuiêște, cum am zis, cuvîntul lui Dumnezeu, iară încăș mai cu cuviință decit toate să arată cînd să numêște taland. Căci cu acesta ne aducem aminte că darul ce am luat nu l-am luat numai pentru noi, ce și pentru alții, care singur să arată a fi legătura frăției cei creștinești. Și încă cu talandul ne mai învățăm, că măcară că însuș Dumnezeu le lucrează toate întru toate, iară și noi, ca de la dînsul fiind întăriți, trebuie să lucrăm împreună cu a noastră spăsenie și spăsenia fratelui nostru. Cît precum Dumnezeu în ceriu are duhuri poslușitoare spre slujbă trimițîndu-se, așa și aicea pre pămînt au așăzat pre oarecarii duhovnicești slujitori împărțitori de cereștile taine, și ca să dea la frați cereasca filosofie cu a sa dragoste, care el, pogorîndu-se den ceriu, au învățat. De aicea poate socoti fiecină cum, precum avuția cea închisă nu iaste avuție, și după cum zic filosofii elinilor, așa încă la besêrică talandurile cele duhovnicești, cînd nu se dau de la unii la alții nu se zic talanduri, și o mărturisêște înțelepciunea, unde zice: „grădină închisă și fîntînă pecetluită, ce folos iaste de la amîndoao“ ? Iaste vrêdnic de socoteală și numărul talanților, căci zice că au dat unuia 5, altuia doi, altuia unul. Aceasta nu pentru alt zice, fără cît ca să știm că den cele ce-s cu număr nu se cade să ascunză cineva, ce să le păzască deplin. Și aceasta pentru ce ? Pentru că are a ne lua sama și pentru acêstea și pentru dobînda lor. Cînd ? „Până voi veni“, zice, adecă la a doa venire, la cea înfricoșată și preadireaptă judecată. Preadireaptă îi zic, pentru că la aceasta judecătoria, ca un Dumnezeu, nu poate să greșască, greșiții nu pot să-ș ascunză greșalele lor, și răspunsul, ce iaste să fie, nu se mai preface. Precum să vêde dară, puțină iaste vrêmea întru care avem a neguțitori talandul dumnezeiescului dar.

Și auzînd aceasta, eu, smeritul domn, den gura Domnului meu adêse a zice : „Privegheați, că nu știți în ce ceas Domnul nostru vine“ !, cunoscutu-mi-am datorie nepărăsită mai nainte de a sosi sfîrșitul nemerniciei mêle, după darul ce mi s-au dat den mila lui Dumnezeu, să neguțitoresc duhovniceasca neguțitorie și să dau celor ce sînt supt ascultarea noastră talandul care m-au încrezut Domnul. Și aceasta am făcut la talmăcirea acêștii Sfinte Scripturi, făcînd multă nevoie și destulă cheltuială, despre o parte puind dascăli știuți foarte den limba elinească, pe preaînțeleptul cel dentru dascali ales și arhieru Ghermano Nisis, și, după petrécerea lui, pre alții care s-au întîmplat, și despre altă parte ai noștri oameni ai locului, nu numai pedepsiți întru a noastră limbă, ce și de limba elinească avînd știință ca să o talmăcească, carii luînd lumină și dentr-alte izvoade vechi și alăturîndu-le cu cel elinesc al celor 70 de dascali, cu vrêrea lui Dumnezeu o au săvîrșit precum să vêde. Și măcară că la unele cuvinte să fie fost foarte cu nevoie talmăcitorilor pentru strîmtarea limbii românești, iară încăș avînd pildă pre talmăcitorii latinilor și slovênilor, precum aceia așa și ai noștri le-au lăsat precum să citesc la cea elinească.

Și după isprăvirea talmăciturii acêștii folositoare și sfinte ostenêle, luînd după cum să cade și voie de la sfînta și muma noastră besêreca cea mare, s-au dat în tipografie de s-au tipărit în sfînta Mitropolie den București, fiind arhieru și păstoriu creștinescului acêștia norod preasfîntitul părintele nostru chir Theodosie mitropolitul. Și spre aceasta m-am îndemnat ca să dea la toți dumnezeiescul cuvînt, știind bine că Dumnezeu au poruncit sfîntilor săi ucenici și apostoli să propoveduiască pre făcătoriu de viață, cuvîntul său la toată zidirea, ca să nu rămîie cineva neluminat de strălucirea darului său, care vedem până în zioa de astăzi că n-au rămas nici un neam, nici o limbă (macară și varvară și carii la cele de apoi hotară ale lumii depărtați)¹ ca să nu citească întru a lor limbă dumnezeiasca Scriptură, care nu iaste dentr-alt/fără cît den darul Duhului Sfînt, care în zioa de petdesetniță au deschis

¹ Paranteze în text.

gura sfinților apostoli și propoveduia cu toate feliurile de limbi cuvîntul lui Dumnezeu, pentru că nu sînt tainele credinții noastre ca ale elefsinienilor să zacă ascunse și închise, ce toți să cade să ia darurile cele bogate ale lui Dumnezeu pentru spăsenia lor, care, fără de citirea Sfinței Scripturi, ce ne tîlmăcêște să cunoaștem și pre înșine și pre Dumnezeu, iaste fără de putință a le dobîndi. „Cercetați scripturile“ I, zice Domnul, că întru acestea să închêie toată conștiința celor dumnezăiești și omenști lucruri. Acestea cuprind poruncile și lēgea lui Dumnezeu, care porunci iaste înțelepciunea, cēea care face pre om adevărat om, precum cu mare înțelēgere și preînțeleptul Solomon au ales aceasta, unde zice : „De Dumnezeu te tēme și poruncile lui păzēște“, că aceasta e tot omul, și cea mai de apoi Scriptura iaste, care află raiul omului sau raiu face pre om. Rog dară să priimiți cu bucurie cea bună îndurare cu care ne-am nevoit pentru folosul obștesc și să rugați pre Dumnezeu și pentru a noastră spăsenie.

PREALUMINATULUI, PREACREȘTINULUI,
preaslăvitului, iubitoriului de Hristos domnu și oblăduitoriu a toată Ungrovlăhia,
IOAN ȘERBAN CANTACOZINO BASARABA VOIEVOD,
dragostea cea întru Hristos și apostoleasca blagoslovenie aducem mării tale.

Omul cel ce iaste desăvârșit dentru aceasta să cunoaște că iaste desăvârșit, căci pururea socoteala și gîndul lui are la săvîrșitul acela, pentru care iaste de la Dumnezău făcut și zidit, care săvîrșit nu iaste alt fără cit însuși Dumnezău. Dirept acēea, la Apocalipsis zice : „Eu sint cel dentăiu și cel de apoi.“ Și ce va să însemnēze cu această fără cit „eu sint cel dentăiu“, adecă dentru care sint toate, de unde și omul mai vîrtos au luat începătura și la acēea să uită. „Eu sint cel de apoi“, adecă precum începătura săvîrșirei lucrurilor și a omului iaste, așa iaste săvîrșirea cea desăvârșit la mine să aibă săvîrșitul, la mine să năzuiască, că, de vor năzui aiurea, vor peri. „Eu sint cel dentăiu și cel de apoi“, și vei vedea și cu socoteală de iaste adevărat acesta. Firēște pohta omului ca la un semnu să uită la Dumnezău, și nu numai noi, bunii credincioși și direpții și creștinii, carii avem lēgea vieții, ce tocma și păgînii, cei ce tot fēliul de fără de lēge în toate zilele facu, își aduc aminte de Dumnezău și-l roagă, pentru că și ei de la Dumnezău au ființa și firēște își caută săvîrșitul lor, măcară că lipsescu departe de la Dumnezău cit e iadul de ralu. Iară încă și ajunge aceasta ca să cunoaștem că firească pohtă trage pre oameni la Dumnezău ca spre cel de apoi săvîrșit, spre carele oricine să va uita precum să cade, acela iaste desăvârșit ; și deaca-i iaste gîndul lui acolō să cunoaște că iaste desăvârșit. Dirept acēea, toți cei buni și direpți, care bine au viețuit în lume, zicem că-s desăvârșit și mai vîrtos decit toți Sfinții Apostoli și citi voiescu și lucrează lucruri apostolești, pentru că aceștia mai pre deasupra cunoscu pre Dumnezău că iaste binele cel desăvârșit și săvîrșitul cel după urmă. Dirept acēea să zice la Cîntarea cîntărilor : „Spune-m pre carele au iubit sufletul meu, unde paști, unde șazi, unde ți-i slava și împărăția ta, Dumnezăul meu“ ? Și pentru care lucru iaste Dumnezău pricină desăvârșit și să pohtēște ? Zicu dentru dragoste, carea în trei chipuri să împarte : întăiu, pentru neam, a dooa, pentru vrednicie, a treia, pentru fapte. Să zicem dară pentru cea dentăiu, măcară că voința bună iaste mai pe deasupra, cînd neamul să lipsēște de bunătăți ca în vrēmea lui Avraam, care s-au ales pentru buna voință, avînd tată închinătoriu de idoli ; iară cînd cură amîndoa, și voința bună și neamul, fără de asămănare iaste blagorodniia. Dirept acēea lăudăm pre marele Costantin, căci au fost dentru împărați, și fiiu și nepot, și alții mulți pre cari-i lăsăm, îndestulîndu-nē că cel peste tot desăvârșit, Isus, ca o laudă mare ia de cătră Duhul cel Sfint, căci iaste de împărătesc și patrieșasc neam, numîndu-să fiitul lui David și fiitul lui Avraam. Și la Apocalipsis zice : „Iată, au biruit leul cel ce iaste den fēliul Iudii rădăcina lui David“. A dooa, pentru vrednicia, că mulți sint mari despre buna credință, iară nu să cunosc, de vrēme ce celora ce au mare cuvîință le dă Dumnezău și vrednicie și cunoscuți îi face, că ei pohtesc pre Dumnezău ca pre un desăvârșit făcătoriu de bine, precum și David, deaca-i zise Dumnezău, precum să arată la al șaptele cap, la A dooa împărăție : „Luatu-te-am den staulul oilor și te-am făcut numit după numele celor mari carii sint pre pămînt“. Și el răsponse : „Nu iaste altul ca tine și nu iaste Dumnezău afară den tine“. A treia, pentru fapte, de care să laudă Moisi de cătră Dumnezău, că s-au aflat credincios în toată casa lui Dumnezău, că dîndu-i să fie mare voivod și puitoriu de lēge lui Israil, cînd greșiiia norodul la Dumnezău tăia, omorfiia, certa, iară cînd cîrtiia spre dînsul și-l suduia, el să ruga pentru ei, nu pentru altceva, pentru căci de mare lucruri să învrednicise a fi poslușitoriu, desăvârșit iubiia pre Dumnezău și pre dînsul avea săvîrșitul cel de apoi, precum și Apostolii, pentru căci făcea lucrurile cēle neasămădate, poftiia să moară ca niște săvîrșiți și a fi cu Hristos cel desăvârșit. Unii săvîrșiri ca aceștia te-ai învrednicit a fi mării ta. Dirept acēea și gîndul desăvârșit îl tinzi cătră Dumnezău, ca spre săvîrșitul cel de apoi. Întăiu pentru neam, pentru că cel părin/tesc să trage despre diregătorie de patrichii și

de sfântnici împărății grecești, precum au fost pre vrămea lui Ioan Vatâți, cel ce era păharnic și domn Thrăchiei; Ioan Cântacozinó, carele au oștit asupra ghinovezilor celor de la Ródos, pre la leatul 1225 de la Hristos, căruia nepot au fost acela ce și împărat Tarigrádului au ajunsu, Ioan Cântacozinó, nu numai slujit la cele politicești și iscusit de multa bunătate ce avea spre cei de supt stăpînire, ce și ales bogoslov; întiu că au hilit cele pămîntești și au ajuns pre pămînt inger, ca un alt apostol nou, pre Hristos numai și iubindu-l și cîștigîndu-l; și a doa că au talmăcit den dumnezăiescul Duh Cîntarea cîntărilor care talmăcirea acăea asemănare nici au priimit, nici va priimi în vîci; a treia, că au acoperit hulele și blestemele prorocului celui minciinos mai mult decît alt fieștecare, și după acăea le-au muștrat și basne le-au arătat cu sila cuvîntului și cu puterea scripturilor. Deci de au scris după acăea unii dascali ai Răsăritului și ai Apusului împotriva minciunii pingăritului aceluia, de la acesta au luat pricinile, și a scrie și a lăsa scrisori bune și cu tările. Deci dentru acela au fost și iaste neamul mării tale slăvit, și la politiceștile stăpîniri lăudat, și la dumnezăiasca credință vestit și la dühovnicăasca înțelepciune minunat. Derept acăea și pre vrămea lui sultan Suliman, fericitul strămoșul mării tale Dimitrie Cântacozinó, cu multa lui înțelepciune au opril și n-au surpat păgîinii bisericile Tarigrádului, precum îl luoașe cu sâbiia, și avea direptate după legile lor să nu lase acoló biserică de creștini.

Și după acela până în zilele mării tale, vrădnic de minune iaste cel lăudat neam al mării tale, precum mărturisêște cea iubitoare de Dumnezău viață a fericitului părintelui mării tale, răposatului Costantin Cântacozinó, carea cînștea bunătății lui era mai peste toată lumea.

Iară și despre partea maicii mării tale, într-acestaș chip au fost și iaste, pentru că Basarabă, după cum zice istoricul care să chiamă Halcocondil, la a șaptea carte a istoriei lui, fost-au pe vrămea lui sultan Murat, tatăl lui Mehmét, celui ce au luat Tarigrádul, al doilea neam de domnie. De vrăme ce acesta au adus pre Dan, feciorul lui Băsărabă, domn Țării Rumânești, că și Băsărabă adecă domn era după a acestuiaș istorie, care scrie la al noaolea carte, cînd domniia Țării Rumânești biruia până la Marea Neagră, de vrăme ce și cetatea Chilieii au fost parte de Țara Rumânească. Că și Vlad vodă dentr-aceleaș neam au domnit pre la leatul 1455 de la Hristos, iară den vrămea lui Băsărabă vodă și a lui Dan vodă, de nu avem elinească istorie cîți nepoți de ai lor au domnit, însă avem mii de alte istorii, căci cînd nepoții lor domniia și să numiia Băsărabăști, cînd eșă boiari, măcară că pentru zavistiia stăpînitorilor celor tirani să chema și ei feciori de domn cu alt nume. Și acesta s-au făcut de multe ori până la Șarban voievod, părintele maicii mării tale, doamnei Elinii, care și cu lucrul și cu cuvîntul era prea luminată, și până la Matei voievod cel vestit și până la Costantin voievod cel despre mumă unchiul mării tale, și până în zilele mării tale prealuminate.

Dirept acăea și vrădnicia mării tale neasămănată iaste, căci că neamul, și despre tată și despre mumă, să trage de multe împărății și domnii, măcară că slăvit au fost, iară în cea de apoi întru boierie slujia. Iară mării ta pre acesta la putere dămnească l-ai ridicat, însă domnind iară împărătește și stăpînind iară cu mare cuviință, norodului povățuitoriu fiind, iară de noroade a purta grijă și spre limbi fiind făcătoriu de bine, pentru că preamlostiv ești și dulce făcătoriu de bine chivernisești și bine oblăduiești, iară n-ai pre altul asemeneș, plinești chipul părintesc cel împărătesc, iară mai vîrtos cînște strămoșilor făcîndu-te au de strămoș cînștindu-te.

Dirept acăea, dăruitu-ți-s-au și cele peste fire lucruri, nu numai căci den tinerêște te-ai arătat luminat spre politiceștile stăpîniri și spre toate te-ai arătat știut, și la primejdiile vremii ales otcîrmuitoriu și curățitoriu de tiranii patriei, și de obștea sfintelor minăstiri și biserică den temelie bun ctitor și înmoitoriu dumnezăiescului mormînt și Sfintului Munte-lui Athónului de multe ori întru multe ajutoriu, și cea decît toate mai mare, sfintei și catholiceștii și apostoliceștii bisereci, în multe părți te-ai arătat ajutoriu cu multe feliuri, care lucrui acesta iaste cel dentiu al bunătăților.

Dirept acăea, Fotie, patriarhul Tarigrádului, scriind cătră Mihail, biruitoriu Bulgariei, zice: „Adecă celealalte lucruri mici aduc folosințele, iară nevoința care iaste pentru beserică nemoarte cîștigări nemortului suflet lucrează“. Și ajuți beserecii: întiu, că Scriptura cea noo răsipită fiind după izvodul cel vechiu și cu nevoie aflată a să citi de preoții cei de țară, la rînduiala tipicului elinesc spre lesne cetire o ai tocmit. A doa, că o ai talmăcit în limba rumânească și o ai tipărit, și dintr-a mării tale cheltuială atîtea cărți făcînd le-ai dat maicii bisericăii a să citi. A treia, că Vêchea Scriptură talmăcîndu-o pre limba rumânească aiêve a să citi o ai făcut, că de vrăme ce după politiceștile legi nu să cade omului

grec a nu ști legile grecilor, cu cât era mai drept creștinii rumâni să știe legile lui Dumnezeu, care iaste Sfânta Scriptură. Și adevărat la rumâni s-au plinit cuvîntul apostolului Filip, care au zis cătră hadîmul împărătesii etiopilor: „Oare cunoști cele ce citești“? Precum zic bogoslovii: „Cel ce nu cunoaște să nu să cunoască“. Drept acêea spre muștrare zicea Dumnezeu iudovilor pren Isaiia, precum zice apostolul cătră corintheni: „Cu alte limbi și cu alte buze voiu grăi cătră dinșii, și nici așa nu mă vor asculta“. Această și la rumâni s-au plinit; că cu glas striin grăind lor Dumnezeu, nu asculta. Iară acum Sfânta Scriptură, prin nevoița mării tale, să citește și cunoscută să face și la mari și la mici.

Și de vrême ce cel atocma apostol Costantin împărat, căci au scris Sfânta Scriptură la o samă de cărți ca să citească pre la besericile cele den Țarigrad, să laudă și să cinstêste, cu cât mai virtos vrêdnic de mii de laude ești mării ta, care la un norod dai cuvîntul lui Dumnezeu ca oarece lumină fiind până acum supt acoperemînt și o pui în sfêșnic ca să lumineze celor den casă ai besericii noroade: rumânilor, moldovenilor și ungrovlahilor.

Creștinat-au Sfîntul Zlataust pre rumâni, pre carii și lăcitorii Nistrului îi numesc lêtopiseșile cele beserecești, învățînd pre unii dentr-înșii carte și limba elinească, și cu acêea au învățat pre ceialalți. Iară mării ta lipsă de atîția ani o ai aduș la săvîrșire desăvirșit, învățînd atîtea noroade să cugete zioa și noaptea lêgea lui Dumnezeu, și sara și dime-neata și amiázăzi să povestească minunile lui și să binecuvintêze în toată vrêmea pre Domnul, și cînd să vor culca, și cînd să vor scûla, și cînd vor călători și cînd vor șădea, după dumnezăiasca poruncă, care grăiește la al 6(-lea) cap, la A doa lêge. Și de vrême ce Ulfila, episcopul gotthilor, iaste laudat că pre vrêmea lui Valendian au talmăcit unile părți ale Sfintei Scripturi spre limba lor ca să să întărească oamenii neamului său den piinea cea vie a învățaturii Duhului, cu cât mai virtos ești mării ta vrêdnic de cinste talmăcind și dînd nu oarecare părți, ce toată Scriptura, și nici la puțină pârțicea de limbi, ce la întregi și de multe feliuri de noroade, și mai virtos împreunate fiind întru toate cu catholiceasca beserică, și să făcură, precum poruncêste Domnul la al 6(-lea) cap al lui Ioan evanghelistul, toți învățați de Dumnezeu.

Strabón, scriitoriul de pămînt, vrêdnicia și mărirea rumânilor scriînd, numai pre ostașii vrêmii aceia care era asupra vrăjmașilor țării îi numără; iară în zilele mării tale și bărbați și muieri și tineri, avînd armă biruitoare Sfînta Scriptură, oștesc împotrivă, nu spre oameni și trup și sînge, ce spre împărății veacului acestuia, cătră cele duhovnicești ale vicleniei și dînd războiu și biruînd, precum și Domnul postînd, după cum zice Scriptura, au biruit pre diavolul. Și de are Ptolomeu, împăratul Eghiptului, mai mare laudă, care au talmăcit Sfînta Scriptură den limba ovreiască spre cea elinească, decît au zidit cele de la Memfês piradime și au tocmit cele patru cărți de astronomie, cu cât mai virtos mării ta ești vrêdnic de multe și mari laude, care o ai talmăcit spre limba cea de moșie a locului, nu spre trufă precum acela, ce pentru mîntuirea noroadelor și duhovnicească hrană a cre-dincioșilor.

Marele Costandin, ospătînd pre oarecarii den episcopi, precum Evsévie scrie la viața lui, n-au vrut să să laude de stemă și de diadimă și de înălțarea cea împărătească și de cele lumești biruințe și pompe și isprăviri, ce să bucura, căci să afla împreună lucrătoriu la evangheliia lui Hristos. Pentru acêea și zicea: „Voi sinteți episcopi creștinilor pre denlăuntru lucrînd tainele, iară și eu însumi episcop sînt, lucrînd împreună la cele de afară zidiri de dumnezăiești besereci, înnoiri, aduceri de lumini și aprinzări de lumini“, și mai mult acêea ca cuvîntul lui Dumnezeu să să adaogă și să să înmulțască spre noroade. Ca acêstea sînt și ale mării tale îndireptări, care înțelepciunea lui Dumnezeu te-au născut, și, aplecîndu-te bine cu bunătățile și crescîndu-te și implîndu-te de Duhul Sfînt, ochiu te-au arătat luminînd cu lumină pre cei ce sînt supt ascultarea mării tale, cu o nevoiță preste fire ca acêsta a Scripturilor, ca să păzească dumnezăieștile porunci, să să întărească întru viață vécinică. Drept acêea rugăm ca și de-acum înainte să fii a toată bunătatea și buna credință pildă, nu numai celor den zilele mării tale, ce și în urma mării tale a tot neamul, omenescu buna și marea învățatură, bune și mari lucrînd, pentru care mai virtos și cea nespūsă și vécinică împărăția ceriurilor va dărui mării tale moștenire neclătită și lăcaș nemutat și peste fire întru cîștigarea dumnezăieștii desfătăciuni cei nesticite în vécii vécilor, amin.

Dositheu, den mila lui Dumnezeu, patria(r)h Sfintei Cetăți Ierusalimului și a toată Pallstina, rugătoriu de sănătatea mării tale.

А КЪ ЧНЛОРЬ ДМНЗЪЩІИ СКРИТЪРИ ДЕСЛУШІРЕ

Фачирѣ	ЛН	А	Історіа свѣаній	ЛН	ХЧА
Еширѣ	ЛН	ЛД	Петръ алаи ки, швѣлаарѣ,	ЛН	ХЧГ
Лекитиной	ЛН	О			
Нумернан	ЛН	ЧР			
Адоасо лѣце	ЛН	РДА	Амакавенлоу	ЧБ ДЕНІАН, ЛН	ХЧА
Іс навн	ЛН	РНГ		АДОАСО ЛН	УАГ
Жвдекъторій	ЛН	РОГ		АТРЕМ ЛН	УЛЕ
Рѣѣ	ЛН	РЧВ	Ісвнп	ЛН	УМ

Аптерцина	ЛН	РДА
	ЛН	ГК
	ЛН	СМА
	ЛН	СЭЕ
	ЛН	СПЗ
	ЛН	ТИ

Параанпоміна	ЛН	СПЗ
	ЛН	ТИ

Есара	ЛН	МЛБ
Неаміа	ЛН	МЛА
Есвнрѣ	ЛН	ТНЕ
Ісвѣ	ЛН	ТЭГ
Уалтирѣ	ЛН	ТІК
Паримінае авісоломѣ	ЛН	УЛД
Енансіастіць	ЛН	УЛБ
Кѣнтарѣ кѣтѣридор	ЛН	УНК
Нсаіа	ЛН	УНО
Іреміа	ЛН	УПЗ
Плѣнциернае іереміен	ЛН	ФКФ
Іезекінал	ЛН	ФАД
Аллінал	ЛН	ФБЕ
Осге	ЛН	ФПГ
Існль	ЛН	ФПН
Амосѣ	ЛН	ФЧ
Авдіу	ЛН	ФЧБ
Існл	ЛН	ФЧЕ
Мнхѣа	ЛН	ФЧЗ
Нозмь	ЛН	Х
Авѣакѣмь	ЛН	ХА
Софоніа	ЛН	ХГ
Аггѣ	ЛН	ХА
Захаріа	ЛН	ХБ
Малахіа	ЛН	ХБТ

Т Е С Т А М Е Т Ъ Л Н О У

Евліа аѣ кѣ скріе	ЛН	УНА
	ЛН	УОА
	ЛН	УПН
	ЛН	УГЕ

Фалпидь апотоланд	ЛН	УЛА
Кѣтрѣ рѣмлатни	ЛН	УНЕ

Кѣтрѣ корнѣтни	ЛН	УЭЕ
	ЛН	УОА

Кѣтрѣ гѣлзтѣни	ЛН	УПА
Кѣтрѣ ефестѣни	ЛН	УПД
Кѣтрѣ филиппѣтѣни	ЛН	УПЗ
Кѣтрѣ коластѣни	ЛН	УЧ

Кѣтрѣ солонѣни	ЛН	УЧБ
	ЛН	УЧА

Кѣтрѣ тнмодѣи	ЛН	УЧЕ
	ЛН	УЧН

Кѣтрѣ тнп	ЛН	Ц
Кѣтрѣ фѣлкомѣ	ЛН	ЦА
Кѣтрѣ ѡврен	ЛН	ЦБ
Авн іаков	ЛН	ЦА

А П О К Р И Ф А

Тѡвнт	ЛН	ХЛЕ
Івдифѣ	ЛН	ХНА
Варѣх	ЛН	ХЛК
Посланіа іереміен	ЛН	ХЛБ
Кѣнтарѣ чѣлѣтѣ, кокѣни	ЛН	ХЛН
Бѣара	ЛН	ХМ

Авѣлѣ петѣрѣ	ЛН	ЦАН
	ЛН	ЦАТ

Авѣлѣ ісаві	ЛН	ЦЕТ
	ЛН	ЦОТ
	ЛН	ЦАГ

Ацелѣпчюнтѣ	ЛН	ХНК
	ЛН	ХЭА

Івдѣ	ЛН	ЦК
Апокаліпсис авѣлѣ ісаві	ЛН	ЦКА

A cărților dumnezeieștii Scripturi deslușire

Facerea	list	1	Istoria Susâni	list	691	
Ieșirea	list	39	Pentru a lui Vil și Bălaurul	list	693	
Leviticón	list	70	A Maccaveilor	{ cea-dentii	list	694
Numerili	list	93		{ a doao	list	716 ¹
A doao lége	list	124		{ a treia	list	733 ²
Isus Naví	list	153	Iósip	list	740	
Judecătorii	list	173	T E S T A M E N T U L N O U			
Ruth	list	192	Evanghelia după cum scrie :			
A împărățiilor	{ întâia	list	194	{ Mathei	list	751
	{ a doao	list	220	{ Marco	list	774
	{ a treia	list	241	{ Luca	list	788
Paralipómina ¹	{ a patra	list	265	{ Ioan	list	813
	{ întâia	list	287	Faptul Apostolilor	list	831
{ a doo	list	308	(Pavel cea)			
Ésdra	list	336	cătră rimlêni	list	855	
Neamia	list	344	cătră corinhêni			
Esthir	list	355	{ întâia	list	865	
Ióv	list	363	{ a doao	list	874	
Psaltirea	list	382	cătră galatêni	list	881	
Parimiile lui Solomon	list	429	cătră efesêni	list	884	
Eclisiástis	list	446	cătră filipisêni	list	887	
Cîntarea cîntărilor	list	452	cătră colasêni	list	890	
Isaia	list	455	Pavel cea			
Ieremiia	list	487	cătră solonêni	{ 1	list	892 ³
Plîngerile Ieremieí	list	529	cătră Timotheiu	{ 2	list	894
Iezechiil	list	534	cătră Timotheiu	{ 1	list	895
Daniil	list	572	cătră Tit	{ 2	list	898
Osie	list	583	cătră Filimon		list	900
Iofl	list	588	cătră ovrei		list	901
Amós	list	590	Epistoliile		list	902
Avdú	list	595				
Ioná	list	595	{ a lui Iácov	{ 1	list	909
Mihéa	list	597	{ ale lui Pétár	{ 2	list	914
Naum	list	600	ale lui Ioan	{ 1	list	916 ⁴
Avvácum	list	601	{ Epistoliia lui) Iuda	{ 2	list	919
Sofónia	list	603	{	{ 3	list	919
Anghéu	list	604	{		list	920
Zahariia	list	606	{			
Maláhia	list	612	{			
A P Ó C R I F A			Apocalipsis al lui Ioan	list	921	
Tóvit	list	614				
Iudíth	list	621				
Varuh	list	632				
Poslania Ieremieí	list	636				
Cîntarea celor 3 coconi	list	638				
Ésdra	list	640				
Întelepciunea	{ a lui Siráh	list				
	{ lui Solomon	list	664			

¹ In text, greșit : 714.

² Idem : 735.

³ Idem : 895.

⁴ Idem : 915.

DECLARATION OF INDEPENDENCE

When in the course of human events, it becomes necessary for one people to dissolve the political bands which have connected them with another, and to assume among the powers of the earth, the separate and equal station to which the laws of Nature and of Nature's God entitle them, a decent respect to the opinions of mankind requires that they should declare the causes which impel them to the separation.

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness. — That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, — That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness. Prudence, indeed, dictates that in such a case the same should be effected by a Peaceable and orderly Conjunction.

But when a long train of abuses and usurpations, pursuing invariably the same Object, evinces a design to reduce us to absolute Tyranny, it is our duty, not only to refuse assent to such Acts, but to throw off such Government, and to assume the separate and equal station to which the Laws of Nature and of Nature's God entitle us. This we have done; and for the support of this Declaration, we have mutually pledged our Lives, Fortunes and sacred Honor.

We, the Representatives of the United States of America, in General Congress assembled, do hereby declare that these United States are, and of right ought to be, free and independent States; that they are absolved from all allegiance to the British Crown, and that all political connections with Great Britain are hereby totally dissolved.

In witness whereof, we have hereunto set our hands and seals, this fourth day of July, 1776.

John Hancock

**CUVINTU INNAINTEA CĂRTII ACESTIIA
CĂTRĂ PREASFINTITUL MITROPOLIT**

Cuviitor lucru și înfrământat grai iaste cel deplin de laudă răspunsu al oame-
nilor vechi însă învățați, carele dovădește lucrul acesta cum atuncea cetățile și supu-
nerea fericită va fi cind au înțeleptul va domni, au domnul va face ca un înțelept, au
arhiereul va urma celor sfinte și cu urmarea sfintelor va pazi turma lui neclintită. În
vrème ce prena a domnului bune obicei obiceiuaște-să a fi supunerea acestuia cuvint,
mulți den craii vechi și vestiți și arhierei, cărturari și filosofi urmatori a fi să siliră ca
pren mijlocul lui fieștecarele bine a cirmui țarilor și a urma Scripturilor celor sfinte să
poată și nume vécinic să-s agonesească.

Pare-mi-să drept acéa cum și sfintia ta, preasfintitul meu stăpin, mult fusesă ală-
turat lingă cuvintul acesta ce mai sus zisem. Și cutez a zice și mai presus încă făcator ești
lucrului înțelepciunii și sfinteniei; în vrème ce aceia crai numai pentru folosul trupului
închîpula răspunsul acesta, iară sfintia ta nu numai spre cèle de folos ale trupului pren
fapte bune, ci mai virtos spre ale sufletului, pren sufletesti ispravi te afli spre folosul su-
punerii. Învinciș tocma¹, voi zice, și pre cel vestit Ptolemeu împarat, că și acela pentru
cinstea numai cea pămîntească să nevoi spre izvodirea cărții vechi acestia, den jidovească
spre elinească, și o aduse la săvirșit, carea iaste cartea cărților și izvodul tuturor cărților sfinte,
temelia legii noastre cea în vécî neclintită. Iar (nu)² mai puțin și cu aceasta sufleteste
(te)³ folosiș.

Zice-voi dară că mulți ar fi poftit ca să-s scoată cîte o carte ca aceasta întru nu-
mele lor, ca să le rămîie nume vécinic, ci puțin să învredniciră. Că cădea-să întru tot, după
cum împreună și cu alte nenumarate bunătăți ești încununat, nice de aceasta să nu fii lipsit.
Ci măcară că și alții mulți să nevoiescu spre multe lucruri bune și de folos, învățînd și
pre alții indemnînd, iar singuri pre sine nu să învața, fiind, după cum zice dumnezeiescul
Pavel apostol, „aramă sunînd au timpănă buhînd“, și unii ca aceia. Iar sfintia ta pravilă
bună te arăți cu faptele tuturorora, indemnîndu-i cu toate carele-s de folos, fiind, după cum zice
Sfinta Evanghelie, „nu den cei mulți chemați, ci dintru cei puținî aleși“.

În vrème ce și cu cinstit numele sfintii tale așa bine tocma te-au numit, Theodósie,
ce elinêște să înțelege dătator de Dumnezău, că cu adevărat mult dătator, cu tot mijlocul
bun, spre folosul săracilor și următor porâncelor celor sfinte, și te arăți pildă bună păsto-
riului ce e prea bun, dîndu-te cu tot feliul de învățaturi pentru paza oilor celor cuvîn-
tărețe. Drept acéa, multe mijloace putere-aș avea spre a sfintii tale laudă, cu adevărat,
iară bine cunoscu cum nepriimite-s lingă cinstita a sfintii tale fire toate laudele pă-
mîntesti, măcar că mult aș fi nevrédnic de m-aș ispiti toate ale sfintii tale laude cu firea
să le ajungu.

Ci părăsînd cuvintul laudei, rugăm pre sfintia ta să priimești această puțină osteneală,
că dă e și mică iar de bunăvoie, și de va fi și cu greșale, sfintia ta cu cea obiiciută
liniște le vei petrece greșalele, că oamenilor iaste dată datoriia greșalei și numai acela nu
va greși carele nu va nice scrie. Pentru că și pre mine, cu a sfintii tale rugă și blagoslo-
venie, îndăstoinicîtu-m-au cel preavécinic și dă bine dătator Dumnezău, cu scrisoarea viînd,
de am ajunsu și săvirșitul acestii sfinte cărți cu pace, pentru ca să fie și sfintii tale de
pomană și de nume vécinic în vécî, pofînd de la cel preabogat de milă Dumnezău sfîn-
ții tale milă și spăsenie, sănătate și pace, îndalungare de viață, biruință spre toți ne-
priiétenii și la toate, și cerești/și pămîntesti, ca stăpinului meu milostiv.

¹ Omis. Identitatea grafică a primei silabe de aici cu cea din cuvintul „tocma“ din pri-
mul rînd al celui de al patrulea paragraf ne-a condus la întregirea de mai sus, care corespunde și sensu-
lui frazei.

² Omis (cf. N. A. Ursu, *Noi informații privitoare la manuscrisul autograf și la textul revî-
zuit al Vechiului Testament tradus de Nicolae Milescu* (V), în „Limba română“, XXXVIII (1989), nr. 3
(sub tipar).

³ În ms., greșit: „le“ (cf. N. A. Ursu, *loc. cit.*).

[The table contains handwritten text in a cursive script, likely a historical ledger or account book. The text is extremely faint and difficult to decipher. It appears to be organized into columns, possibly representing different categories or accounts. The handwriting is dense and fills most of the page area.]

Iar milostivul Dumnezeu în ce chip au învrednicit pre sfinția ta cu alte cărți multe, așa și aceasta a o isprăvi într-aceiași chip, să să înmulțască luminată viața sfinții tale, împreună cu toată cinstea, până la adînci bătrînetele sfinții tale, pentru că multe ca acestea și altele ca acestea lucruri dumnezeiești a să isprăvirea, iară mai apoi spodobindu-te, după dulcile bătrînete, și la cea neclintită împărăție, în ceata pravoslavnicilor patriarși și arhieriei sfinți, întru bucuria de veți, amin!

C A T A S T I H

de toate cărțile a ceii dumnezeiești Scripturi Vechi

Facerea	capete 50, fete 1	Angheu	2, fete 714	
Iesirea	40, fete 51	Zaharia	14, fete 716	
Cartea preotască	27, fete 90	Malahia	4, fete 724	
Numărături	36, fete 117			
A doao lège	34, fete 152			
Iisus Navi	24, fete 185			
Judecătorii	21, fete 206	Tovit	14, fete 727	
Ruth	4, fete 228	Iudith	16, fete 736	
A împărățiilor	{ Cea dentai 31, fete 231 A doao 24, fete 259 A treia 22, fete 282 A patra 24, fete 312	Varuh	5, fete 751	
		Cartea Ieremieii	(1) ¹ , fete 756	
		Cintarea a trei coconi	(1) ¹ , fete 758	
		Esdrah	9, fete 762	
A celor lăstate	{ Cea dentai 29, fete 337 A doao 36, fete 361	Înțelepciunea	{ lui Solomon 19, fete 776 lui Sirah 51, fete 792	
		A Sosanii istorie	(1) ¹ , fete 828	
Esdra	10, fete 392	Pentru a Bălaurului Vil	(1) ¹ , fete 830	
Neemia	13, fete 400	A Macaveilor	{ Cea dentai 16, fete 831 A doao 15, fete 859 A treia 1, fete 881	
Esthir	10, fete 413		Iosip	19, fete 892
Iov	42, fete 422			
Psaltirea	(150) ¹ , fete 445			
Parimiile lui Solomon	31, fete 499			
Adunătorul	12, fete 519			
Cintarea cintărilor	8, fete 526			
Isaia	66, fete 529			
Ieremia	52, fete 573			
Plinsorile Ieremieii	5, fete 620			
Iezecheil	48, fete 624			
Daniil	12, fete 672			
Osiia	14, fete 687			
Ioil	3, fete 694			
Amos	9, fete 696			
Avdiu	1, fete 702			
Ionas	4, fete 703			
Mihéa	7, fete 704			
Naum	3, fete 708			
Avacum	3, fete 710			
Sofonia	3, fete 712			

CELE ASCUNSE

Săvîrșitul *Vechiului Testament* *catastih*
și lui Dumnezeu mărire și cinste

Theodosie mitropolitul,
Cu bun cuget i-au ajunsu săvîrșitul
Acestui sfințe și de Dumnezeu porăncită
Și încă împreună cu toate dăruiță.
Că la cel de toate ziditor și făcător,
Fost-au pururea cu tot sufletul rugător
Domnului s-au rugat cu veselie și cu cucernicie
Pentru ca să-i ajute să-ș facă nume de vecie.

Eu, Dumitrul scriitorul,
Luai de la Domnul ajutorul,
Robul sfinții tale smerit
Cu tot lucrul acesta m-am înfărit,
Lui Dumnezeu ca să-m ajute m-am rugat
Și pururea cu toată *Scriptura* mi-au ajutat.

A sfinții tale plecată slugă, Dumitru Dălgopolcom.

¹ Loc gol în ms.

CUVINTU INNAINTE CĂTRĂ CI(TI)¹TORI

CITITORIUL CĂRȚII ACEȘTIA, MILĂ ȘI PACE DE LA CEL PREAMILOSTIV DUMNEZĂU¹

Măcară că multe sînt acélea lucruri carele fac omului îndemnare spre citirea cărților, iară nu iaste alt lucru mai tare îndemnător decît înțelegerea, pentru că, înțelegînd, așa mai virtos să ațită spre cititură, iar neînțelegînd, iaste ca cela ce în întunérec îmblă.

Pentru acéea, preaiubite cititoriule, am pus nevoița aceasta (vrînd Dumnezeu pren poranca stăpînului)², de o am scosu-o pre limba rumanească den izvodul lui Necolae cartea aceasta ce să chiamă *Biblia*, adeca „Făgăduinta véche“, și-i zic *Testament* pre limba letenias(c)¹ă, iară *Biblie* să înțelegé elinéște *carte*. În vréme ce aceasta carte iaste, iaste mai presus decît toate alte cărți cite sînt, că dentru aceasta să izvorăscu toate (mai presus decît toate alte cărți)², și toată légea noastră cu aceasta să întemeiază.

Aceasta carte véche întăi era numai jidovéște, și scrisă și la dînșii să afla, iar la altă limbă nu să afla. Și trecînd vréme multă, sosi împărăția Eghiptului (ce-i zic acum Misir)² la Ptolemeu, ce-i zic Filadelfu (ce să înțelegé „iubitor de frați“)². Acesta Ptolemeu era de fél grec, închinător de bozi, iar fiîndu-i dragă învățătura, adună cărți multe, fără samă, den toată lumea, preste care adunare de cărți era dirigător cel prea de folos bărbat Dimitrie Filareul de la Athina. Pofti drept acéea, înțelegînd ca să aibă și cartea aceasta, și îndată trimise la Eleázar, carele era popă mare preste jidovi întru vrémea acéea, pentru cartea aceasta. Și/socoti Eleázar de trimise 72 de bărbați foarte dăstoinici și învățați, cum jidovéște așa și eli-

néște, și-i trimise ca să talmăcească acolo cartea aceasta. Și așa zic unii cum să le fie făcut împăratul sosînd la Misir dascalii acéștia, 72 de cămări, și acolo să le fie scos cineș a sa carte și, alăturîndu-le după acéea, să s(ă) fie aflat toate pre un cuvînt într-ur chip talmăcite. Așa zice Iustin filosoful și zice că au văzut și cămarile acélea. Iară Eronim zice cum n-au fosa așa, ci cu toții într-un divan împărătescu șezînd au scos cartea aceasta, zicînd că alt lucru-i a proroc și altulu-i a talmăci. Acéștia așa zic. Iară dăstul că doslușit lucru iaste cum acéști 72 de dascalii întăi au scosu-o de pre limba jidovască elinéște, ori în chip, nime nu e îndoit spre aceasta.

Iară drept acéea sînt mulți carii zic cum nu toată *Sfînta Scriptură* ci *Pendátevhos*, ce să zice elinéște cèle 5 cărți ce-i numai légea, să o fie scos acéști 72. Deci légea nu e toată *Sfînta Scriptură* ci numai acéle 5 cărți dentăi ale lui Moisi. Așa zice Iosip, Filon și Aristeu, iară Iustin, și Epifanie, și Evsevie și Climi *Stromatevsă*, dzic cum toată *Sfînta Scriptură* să c fie talmăcit acéști 72.

Iară după aceasta talmăcire s-au mai talmăcit și de alții de iznoavă den ovreiéște pre limba elinească, însă după împelițarea Domnului Hristos, dentru carii întăi au fost Acfila de la Sinopi, de pre Mare Neagră. Acesta întăi s-au creștinat, botezîndu-să, iară mai apoi, pentru învățătura ce avea la astrologhie, ce să zice cetetura de stéle, neîndurîndu-să, că era cu totul dat spre acéea, să lepădă de creștini și să dede la jidovi. Și așa, învățînd/limba și cartea ovre-

¹ Omls.

² Paranteze în text.

iască, întoarse *Scriptura Vêche* elinêște, iară nu drept și cu credință o întoarse, ci cu viclesug, silind ca răspunsurile și făgăduințele ce pentru Hristos sînt scrise, vrînd să le mute, să-ș acopere viclenia ; ci în dășert cugetă.

După acesta fu altul, Simah, carele zic să fie fost samaritean, apoi să-l fie făcut jidov, și așa și-acesta pre limba elinească o scoase *Scriptura* de iznoavă.

După acesta, al treilea, Theodotion de la Marea Neagră, den Erêsa lui Marchion, după acêea făcîndu-să nemêrnîc la jidovi și învățînd limba jidovască și cartea, tîlmăci și această *Scriptură Vêche* de iznoavă elinêște.

Acești trei tîlmăcitori ai *Scripturii* nepriêteni era creștinilor și *Scriptura* cu rea credință au înturnatu-o. Ci acêstea au și perit acum pentru pricinile ci mai sus zisem.

Mai fură încă, făr-de acêstea tîlmăciri, încă doao căroro dascalii nu să știu cine au fost. Aflatu-s-au una la Ierihó, în cetate ascunsă, și alta iarăș în cetate la Nicópolis, după cum scrie Epifanie și Evsévie.

După acêstea toate, s-au sculat preainvățatul Ôri ghen de au făcut cartea ci să chema și *Tetrápla* și *Exápla* și *Octápla*, carea era într-acesta chip : toată *Scriptura Vêche* era scrisă așa : un rînd întăi jidovêște, cu slove jidovêști, apoi alt rînd cuvintele jidovêște și slovele elinêști, alt rînd, al treilea, tîlmăcirea¹ lui Acfîla, al patrule rînd tîlmăcirea lui Simah, al cincile rînd tîlmăcirea celor 72 de bătrîni, al șasele rînd tîlmăcirea lui Theodotion și într-alte doao rînduri cêle doao tîlmăciri ce nu să știu de cine-s făcute. Deci *Tetrápla*, ce să zice împătrită, să chema pentru cêle 4 tîlmăciri a celor ce-s cu nume, iară pentru cêle 6, iarăș, dacă să puna și cêle doao fără nume, să chema *Exápla*, adecă înșesită ; iară puindu-s(ă) și cêlelalte doao² ce au scris el, să chema *Octápla*, adecă înopțită. Și aceasta carte era foarte

¹ Urma : „celor 72 de bătrîni“, care a fost șters apoi.

² Urma : „fără nume“, care a fost șters apoi.

minunat lucru și cu multă osteneală făcută. Care lucru cărțile acêstea pentru neașezarea lumii aceștia perite-s, ci pentru acêea multe izvoade să află în multe fêliuri, de au usăbire și den grecești izvoade și den letenești.

Iară Nicolae, vrînd să aducă și el cartea aceasta den elinie la rumănie, nefiind altă dată scoasă la rumănie, au socotit și au ales un izvod carele-i mai ales decit toate altele, tipărit în Frangofort și ales foarte bine pre limba elinească, și dedesupt cu multe arătări și cuvinte puse cum li-au tîlmăcit alții.

Ci măcar că deși zice el că pre lîngă-izvodul acesta au avut și izvodul slovenescu și letenește și au avut și alt izvod letenescu, ce au fost scos de curînd den limba jidovască, adecă den izvod jidovăscu, așa scrie el la prêdoslôviia lui, și au scris și cêle precum să află la letenie și cêle precum să află la slovenie și însemnările și tîlmăcirile cêle ce să află mai jos la izvodul acel grecescu, zice că le-au pus tot cu însemnări pre de margine, dară n-au pus nice unele de acêstea la izvodul lui ; că au început să facă și acêstea la capul dentăi, la *Bitie*, dar mai d-apoi pentru neașezămîntul vremilor s-au lăsat și n-au făcut nice unele de acêstea. Ci neafliindu-le noi întru izvodul lui acêste însemnări ce mai sus zisem, nice noi nu le-am pus, ci precum s-au ținut el tot de temei, așa și noi am urmat lui.

Și iară mărturisêște el de zice că de cel slovenescu nu s-au ținut, că numai acest izvod iaste slovenescu care acum să află tipărit la Ôstrov, și zice că pre bogate locuri adaoge și la multe și scade, după cum mêrge ceastă elinească. Și pentru *A patra carte a Ezdrii*, ce să află în cea slovenească scrisă, care carte în *Bibliile* elinêști nu să află scrisă, ci nu știm de unde să s(ă) fie aflat cartea aceasta să s(ă) fie tîlmăcit, ci pentru acêea nefiind elinêște scoasă, nice

rumânește nu s-au scos, pentru că multe cărți sînt oprite de biserică să nu să citească.

Iară și noi pre lingă izvodul lui Necolae am mai alăturat și alte izvoade grecești, pren care izvoade fost-au unul carele au fost tipărit la Englitêra, ci și acesta nu să potrivia cu cel de la Frangofort, pentru căci pren bogate locuri adăogea și pren bogate locuri lipsiia, nu venia cu cestalalt; pentru acêea lipsele nu s-au socotit, iar adaoșele s-au pus precum vom face doslușirea mai jos, cu însemnări. Și așa am venit cu acela izvod pân-la *Paralipómenon dentăi*, și apoi aflînd și noi izvod grecescu, altul de cêle den Frangofort, dupre care au scris și Necolae, am urmat aceleia pentru tocmala greșalelor și pentru tocmirea soroacelor și deplinirea cuvintelor și întăritura óxii-

lor den cît am putut, și izbrănirea stihurilor precum le vei vedea scrise tot pre margine; și încă am pus mărturiile cuvintelor prorociilor den cea slovenască, tot pre margine, neavîndu-le cêle grecești; pentru căci izvodul lui Necolae, pentru degrabă scriindu-l, n-au pus nici unile de acêstea, ci era pentru neîntocmirea lui foarte cu greu a să înțelêge vorba talmăcirei și abaterea cuvintelor.

Iar pentru acêea, iubite cititoriule, cercetînd *Scriptura*, den multe însemnături ce ți să va părea ca albina vei alêge. Crez cum doară și multe greșêle vei afla, de vrême ci oameni sîntem, ci nu dăfăima, ci, de poți, tocmêște, nu căutînd spre cea puțină greșală, ci spre cea multă osteneală.

Pentru acêea, tocmêște, nu dăfăima, că măcar că multe nevoiță am pus și noi, ci după datoriia omeniei n-am putut ca să nu greșim. Iar citînd, roagă pre cel preamilstiv Dumnezău să luminêze, cum pre tine spre înțelêgerea cărții aceștia, așa și pre noi, spre nevoița ș-altor dumnezăiești scripturi pentru folosul a mulți. Că ce-i după putiță, lingă Dumnezău iubitui-i. Și noi, cît am putut, fără prêget am silit. După aceasta, poftimu-vă tuturor lingă sănătate și tot binele, amin!

Doslușirea cărții aceștia cum vei putea să o înțelêgi, citîndu-o mai pre iușor

Iată, iubite cititoriule, că-ți punem și însemnările cărții aceștia ca să poți să o citești și să o înțelêgi mai pre lesne, nimic învăluindu-te.

Unde vei vedea că iaste acestu semnu [*punct roșu în ms.*], soroacă roșie sau întorsătură [*virgulă roșie*], acolo să sfîrșește stihul și să încêpe stih. Iar unde vei vedea acest semnu [] și slove în mijloc să chiamă grecește *diaméson*, adecă „pren mijloc“, adecă pentru înțelêgerea vorbii și bogate cuvinte dentru îngrăditurile acêstea la unele *Biblii* nu să află, ci și cu acêlea poate fi și făr-de acêlea poate fi, tot să înțelêge vorba. Iar unde vei vedea acest semnu cu roșiu [] și la mijloc iarăș cuvinte, să știi că l-am aflat mai mult întru izvodul Englitêrii, ci și făr-de acêle cuvinte de vei citi nu vei greși. Iar unde vei vedea acesta U U U [*cu roșu*] asupra unui cuvînt, cite vor fi înlăuntru și afară *silele* acêstea, acela sau e cuvînt de îndoire, de zice sau așa, sau așa, sau el s-au aflat într-un izvod într-un chip, și într-alt izvod într-alt chip și fără bănuială sînt așa. Iar unde vei afla așa : U [*cu roșu*] și înlăuntru și afară asupra unui cuvînt, acolo iaste cuvînt sărit și s-au îndreptat afară. Iar unde vei vedea acesta : v, a, g [*cu roșu*] asupra cuvintelor, fiind greșala direasă înlăuntru vei citi pînă vei veni la *vêde* și vei sta acolo și vei încêpe cuvîntul de la *az* pînă vei veni la *glagole*, și te vei întoarce la / *vêde* și vei citi pînă ce vei veni la *az* și apoi vei îndrepta cu-

677. 206200. nuz tebe 61a. 3.
 21200 677 200 61a 61a 61a
 60 200 200 200 200 200 200
 677 61a 61a 61a 61a 61a
 21200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200

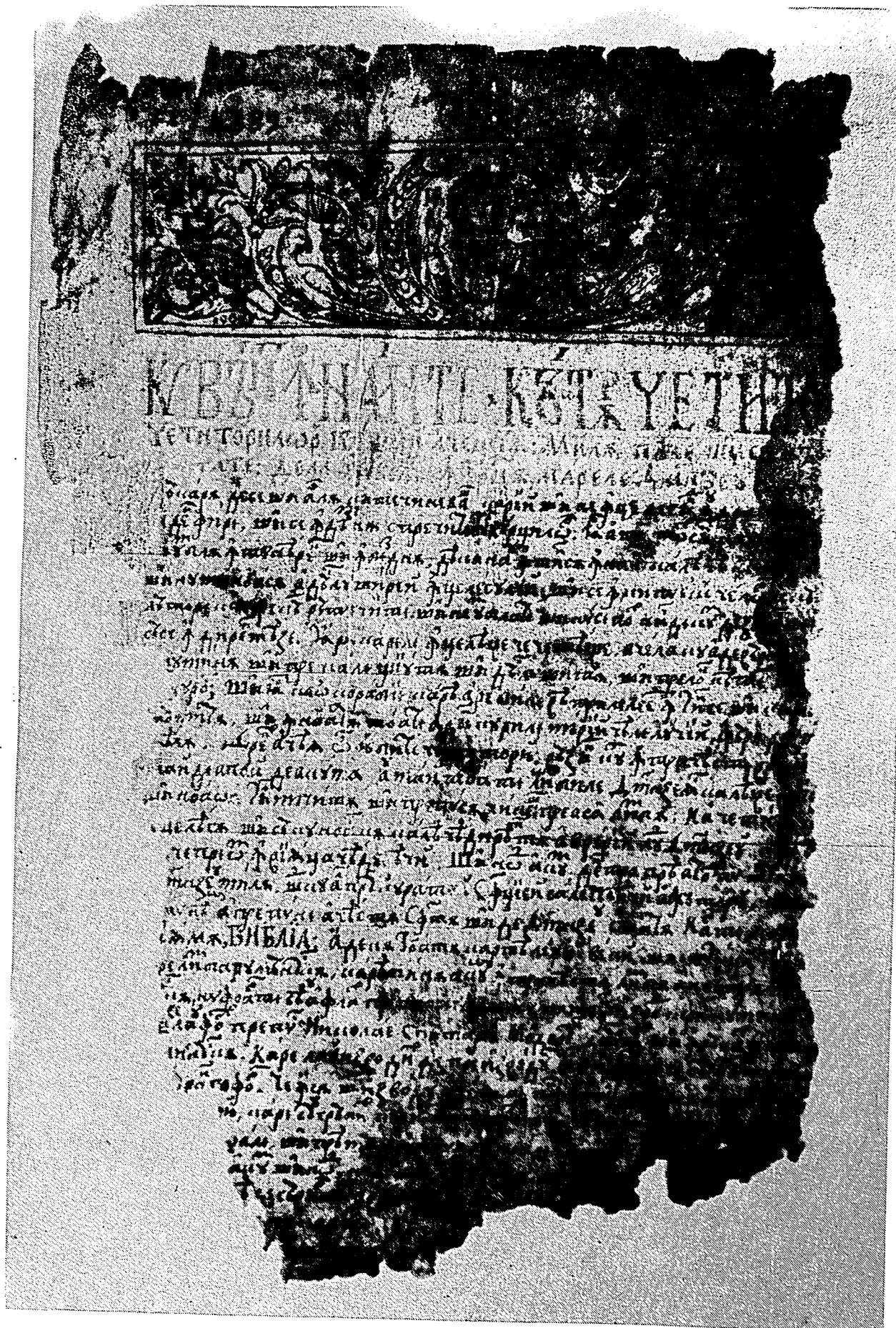
200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200

200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200
 200 200 200 200 200 200

vîntul de la *glagole* după numărul slovelor. Iar unde vei vedea acesta ∞ [cu roșu] sau acesta ∇ [cu roșu] și afară și înlăuntru, să știi că de acolo să încêpe cuvîntul mărturiei ce însemnează afară, și precum însemnează capetele așa le vei afla. Iar unde însemnează *sus* sau *jos*, să știi că să mai mărturisește acel cuvînt tot întru acea carte, ci cînd zice *sus*, mai sus decît acel cap într-alte capete în cite să va însemna, iar de va zice *jos*, așijdirile mai jos decît acel cap într-alte capete la cite să va răspunde.

Așa luînd bine aminte nu te vei învălui, ci toate pre tocmêile le vei afla.

Iar unde vei vedea această mină arătînd [o mină desenată cu roșu] mari răspunsuri de Hristos arată.

CUVÎNT ÎNAINTE CĂTRĂ CETITOR

**CETITORILOR CĂRȚII ACEȘTIIA : MILĂ, PACE ȘI SĂNĂTATE DE LA UNUL
ÎN TROIȚA MARELE DUMNEZEU !**

Măcară de se și află cite cinevaș carii și neînțelegînd au dragoste den fire și se îndeamnă spre cititul cărților, iar așa tot sint ca ceia ce umblă în (in)¹tunêrec și în bezdnă, deaca n-au întinsă înainte calea cea nêtedă și luminoasă a dăslușirei înțelesului și se închipuiesc celor ce călătoresc pre căi rătăcite și neumblate și nu se pot nicidecum dăzvoalbe să se îndirepțeze. Iară carele înțelêge ce cetêște, acela cu adevărat umblă (in)² lumină și pre cale știută și dăslușită și pre loc nêted și (cāl)²duros și iaste ca o corabie carea are bine vêtrilele ei întinse și cîrmă tocmită și înoată toate adîncurile mării cêle lucii fără de zmintea. Drept acêea, o, iubite cetitoriu, vâzînd cum într-acêste vremi-mai de apoi, de acuma au mai toate limbile dumnezeiasca lêge vêche și noaoă tălmăcită și prepusă cineș pre a sa limbă ca, cetînd, să înțelegă și să cunoască calea cea direaptă a vrerii lui Dumnezeu, carea duce pre om în viața cea de vêci, și noi, acum, dentr-a prea a tot putêrnîc Dumnezeu milă și cu al Preacuratei Sfinției Sale Maici ajutoriu, nevoitu-nê-am a prepune această sfință și de Dumnezeu suflată carte carea (se)² cheamă *Biblia*, adecă toată cartea legii vechi și cu toți prorocii, pre limba rumănească, carea pină acum într-această limbă a noastră rum(ănea)²scă nu foarte se-au aflat prepusă, fără numai un izvod scris cu mîna, p(re c)²are l-au fost prepus Nicolae, spătariul moldovean, dascal și învățat în limba elinească, care l-au izvodit de pre izvodul elinesc ce se-au fost tipărit (în)² Frangofort. Ce însă și izvodul acesta pentru multa pripă a acelui pre(puitor)²iu, care se-au grăbit curînd a și tălmăci și a și scie, aflatu(-s-au multe gre)²șale și prea mare învăluială, care era lucru foarte cu greu a înțelegere. Deci)² acum și noi, nu doară pentru vreo știință a noastră sau² dascaliiia desăvîrșit a vreunii limbi streine² această sfință carte. Căci că în² (cuvintele cêle) întunecate nu le-am² îngrozîndu-i /

¹ Omis în ms.

² Rupt în ms. Pentru întregirea unor cuvinte, cf. și textul publicat de Dan Simonescu, în „Glasul bisericii”, An. XVIII (1959), nr. 1, p. 123—125.

fără de ajutoriu den lăcașul său cel de sus pre cei ce se nădăduiesc într-însul. Și am nevoit a prepune această carte a legii vechi carea se chiiamă *Biblia*, toată, cu toți prorocii (că lēgea noaoă, adecă *Evanghelia* și celelalte cărți ale apostolilor, toate, se află multe pren bogate locuri, și cu mîna scrise și în tipariu date pre limba noastră, rumânêște, iar de această carte a legii vechi, noi, rumânii, foarte sintem lipsiți)¹. Drept acēea, alăturînd izvodul slovenesc carele au fost tipărit în Rusia cea mică, în cetatea Ostrovului, și izvodul lătinesc, care au fost tipărit în cetatea Antverpiei, și acel izvod rumânesc, de care se spuse mai sus, așa de pre dînsele cu multă socotință am prepus. Iar totuș mai mult ne-am ținut de izvodul cel slovenesc și de care au umblat mai aproape de dînsul.

Și văzînd cum că alte limbi toate de la o vrême încoace scriu cartea legii vechi și noao cu stihuri pre margine, pentr-acēea și noi toată cartea aceasta o am scris cu stihuri la toate capetele, și cuvintele care sint și într-alt loc grăite semnate iarăș la margine, precum iaste la latini, pentru aflarea mai lesne a fiecărui lucru și cuvînt.

Însă și de aceasta-ț facem în știre, o, iubite cetitoriu, că să știi că la ellini, adecă la greci, cartea a treia a *Ezdrei* nu se află scrisă, ce numai ce sint 2 părți. Pentr-acēea nici în izvodul cel rumânesc, care au fost prepus mai denainte de Nicolae spătaru, nu fu scris, iar în izvodul cel slovenesc și cel lătinesc fiind și acea (p)²arte a treia a *Ezdrei* tipărită, acum și noi o am prepus și acēea (cu)² stihuri.

Iară cartea a treia a *Maccaveilor* în izvodul cel lătinesc nu iaste, iar în cel slovenesc și în cel ellinesc iaste. Ce nici aceasta de noi încă nu se-au lăsat, ce se-au prepus; iar aceștia stihuri pre margine, la capete, nu i se-au pus, ce așa se-au așăzat fără de stihuri, precum iaste la slovêni și la ellini și cum se află și (în)³ izvodul cel rumânesc cartea aceasta toată tot fără de stihuri.

Deci, o, iubite cetitor(iu)², cetînd cartea aceasta, și ce vei afla într-însa nu bine tălmăcit după (p)²ricepînța ta, să nu dăfaimi îndată și număidecît pînă nu vei a(lă)²tura izvoadele cite trêle de pre care am izvodit noi și am prepus, adecă cel slovenesc și cel lătinesc și cel ellinesc, de pre care au fost prepus cel mai denainte rumânesc.

(Avut-am ș-alt izvod slovenesc tipărit în Rusia cea mare, în cetatea Moscului, în zilele bunului credincios împărat Alexii Mihăilovici; ce acesta într-un chip se potrive cu cel de la Ostrov)¹.

D(ec)²ii și atunci ce greșală vei afla, au cuvînt nu bine tălmăcit, au (sl)²ovă zmințită, au orthográfia stricată au altă greșală fii² iuia multe vei găsi deaca vrême ce sintem oameni. Ce decitu-ț² iartă² și (n)²u căuta spre acea puțină greșală, ce socot(êște cea)²² îndelungată vrême m-am împironat² nevoință, iar după d² roagă pre Dumnez(eu)²².

. . . .² i².

¹ Paranteze în ms.

² Rupt în ms.

³ Omis.

†
 ДУМНЕЗЕИСКІ СКРИПТУРЪ
 БЪКЕ ШІ НОВАЖ
 ФАЧЕРЪ

EDIȚIA 1688, pag. 1, col. I

†
 DUMNEZEIASCA SCRIPTURA,
 VECHE ȘI NOAUA
 FACEREA

CAP 1

К А П А

1. Де-нцепут ау фӑцут Думнезӑу цериул ши пӑмӑнтул.
 2. Иарӑ пӑмӑнтул ера невӑзут ши нетоцит.
 3. Ши ӑнтуӑнек зӑцеа деасупра преце цел фӑрӑ де фунд ши духул луй Думнезӑу сӑ бурта деасупра аpei.
 4. Ши зисе Думнезӑу : „Сӑ сӑ фӑцӑ луминӑ !“ Ши сӑ фӑцу луминӑ.
 5. Ши вӑзу Думнезӑу лумина цӑ иасте бунӑ ; ши осеби Думнезӑу ӑнтре мижлокул луминии ши ӑнтре мижлокул ӑнтуӑнекулуй.
 6. Ши нуми Думнезӑу лумина зию, ши ӑнтуӑнекул нуми ноапте. Ши сӑ фӑцу сарӑ ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи уна.
 7. Ши зисе Думнезӑу : „Фӑцӑ-се ӑнтӑритурӑ ӑн мижлокул аpei ши сӑ фие осебитоаре ӑнтре апӑ ши ӑнтре апӑ“. Ши сӑ фӑцу аша.
 8. Ши фӑцу Думнезӑу ӑнтӑритурӑ ши осеби Думнезӑу ӑнтре мижлокул аpei царе ера супт ӑнтӑритурӑ ши ӑнтре мижлокул аpei це ера деасупра ӑнтӑритурии.
 9. Ши нуми Думнезӑу ӑнтӑритурӑ цериу ; ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине. Ши сӑ фӑцу сарӑ, ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи а доа.
 10. Ши зисе Думнезӑу : „Аду-не-се апа цеа де супт цериу ӑнтр-о адунаре ши сӑ сӑ ивеасцӑ усцӑтул !“ Ши сӑ фӑцу аша. Ши сӑ аду-не апа цеа де супт цериу ла аду-нӑриле еи ши сӑ иви усцӑтул.
 11. Ши нуми Думнезӑу усцӑтул пӑмӑнтул, ши аду-нӑриле аpei нуми мӑри. Ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине.
 12. Ши зисе Думнезӑу : „Рӑсарӑ пӑмӑнтул буруианӑ де иарбӑ сӑмӑнӑтоаре, сӑмӑнӑӑ дупӑ фӑлиу-ш ши дупӑ асӑмӑнӑре-ш ши лемн родиториу фӑцинд рoadӑ, цӑруиӑ сӑмӑнӑӑ луй ӑнтр-ӑнсул дупӑ фӑлиу-ш пре пӑмӑнтул“. Ши фу аша.
 13. Ши сцоасе пӑмӑнтул буруианӑ де иарбӑ сӑмӑнӑтоаре, сӑмӑнӑӑ дупре фӑлиу ши дупре асемӑнӑре, ши лемн родиториу, царе фӑце рoadӑ, цӑруиӑ сӑмӑнӑӑ луй ӑнтр-ӑнсул дупре неам пре пӑмӑнтул. Ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине.
 14. Ши сӑ фӑцу сарӑ ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи а треиа.
 15. Ши зисе Думнезӑу : „Фӑцӑ-се луминӑтори ӑнтр-у/ӑнтӑритурӑ цериулуй спре луминӑреӑ пӑмӑнтулуй цӑ

Ms. 45

A LUI MOISI
DUMNEZĂIASCA
SCRIPTURĂ VECHE

BITIA

CAP 1

1. De-nceput făcu Dumnedzău ceriul și pământul.

2. Iară pământul era nevădzut și necommit. [3] Și întunerec dzăcea deasupra preste cel fără de fundu și duhul lui Dumnedzău să purta pre deasupra apei.

3. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să lumină ! [4] Și să făce lumină.

4. Și vădzu Dumnedzău lumina cum iaste bună ; și usăbi Dumnedzău întru mijlocul luminei și întru mijlocul întunerecului.

5. Și numi Dumnedzău lumina dzuă, și întunerecul numi noapte. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi una.

6. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să întăritură întru mijlocul apei și să fie împărțitoare între o apă și într-altă apă”. Și să făcu așa.

7. Și făcu Dumnedzău întăritura și usăbi Dumnedzău întru mijlocul apei carea era supt întăritură și în mijlocul apei ce era deasupra întăriturei.

8. Și numi Dumnedzău întăritura ceriu ; și vădzu Dumnedzău cum iaste bun. Și să făcu sară, și să făcu dimineață, dzi a doao.

9. Și dzise Dumnedzău : „Adune-se apa cea de suptu ceriu întru o adunare și să ivască uscatul !” Și să făcu așa. Și să adună apa cea de suptu ceriu la adunarea ei și să ivi uscatul.

10. Și numi Dumnedzău uscatul pământu, și adunările apelor le numi mări. Și vădzu Dumnedzău cum iaste bun.

11. Și dzise Dumnedzău : „Răsaie pământul buruiian(ă) de iarbă sămănătoare, sămînță după feliu-ș și după asămănare-și și lemnu roditor făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru însul după feliu-și asupra pământului”. Și să făcu așa.

12. Și scoase pământu buruiian(ă) de iarbă sămănătoare, sămînță după feliu-și și după asămănare-și, și lemnu roditor făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru însul după feliu-ș asupra pământului. Și vădzu Dumnedzău cum iaste bun.

13. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a treia.

14. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să luminător întru/întăritura ceriului spre

Ms. 4389

CARTEA DENTĂI A LUI
MOISI

BÎTHIA

CAPUL DENTĂI

OVREIEȘTE : BEREZIT

1. De-nceput făcu Dumnezeu ceriul și pământul.

2. Iară pământul era nevădzut și necommit. Și întunerec desupra fărăfundului și duhul lui Dumnezeu se purta desupra apei.

3. Și zise Dumnezeu : „Să fie lumină !” Și se făcu lumină.

4. Și văzu Dumnezeu lumina că iaste bună ; și osebi Dumnezeu între lumină și între întunerec.

5. Și numeni Dumnezeu lumina zioa, și întunerecul noaptea. Și se făcu seară și se făcu dimineață, zioa dentăi.

6. Și zise Dumnezeu : „Să se facă întăritură între mijlocul apei și să fie împărțitoare între o apă și între altă apă”. Și se făcu așa.

7. Și făcu Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între mijlocul apei carea era supt întăritură și între mijlocul apei carea era desupra întăriturii.

8. Și numeni Dumnezeu întăritura ceriu ; și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și se făcu seară, și se făcu dimineață, zioa a doaoa.

9. Și zise Dumnezeu : „Adune-se apa cea de supt cer întru o adunare și să se ivească uscatul !”. Și fu așa. Și se adună apa cea de supt cer la adunătura ei și se ivi uscatul.

10. Și numeni Dumnezeu uscatul pământ, iară adunările apelor, mări. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

11. Și (zise Dumnezeu)²u : „Răsa de iarbă sămănînd sămînță după feliu-ș¹ și după asemănare-ș și lemnu roditoriu făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru-insul după feliu-ș pre pământ”. Și fu așa.

12. Și aduse pământul buruieni de iarbă sămănînd sămînță pre feliu și pre asemănare și lemnu roditor care face roadă, căruia sămînța lui întru-insul după neam pre pământ. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

13. Și fu seară și fu dimineață, zioa a treia.

14. Și zise Dumnezeu : „Să să facă luminători întru/întăritura ceriului spre

FACEREA LUMII

CAP. 1

1. La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul.

2. Și pământul era (de) nevădzut și fără formă, iar întuneric era peste abis și duhul lui Dumnezeu se purta peste apă.

3. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă lumină !”. Și s-a făcut lumină.

4. Și a văzut Dumnezeu că lumina este bună ; și a despărțit Dumnezeu între lumină și întuneric.

5. Și numi Dumnezeu lumina zi și întunericul l-a numit noapte. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, zioa întâi.

6. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă o tărie în mijlocul apei și să fie despărțitură între apă și apă”. Și s-a făcut așa.

7. Și a făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu între apa care era sub tărie și între apa care era deasupra tăriei.

8. Și a numit Dumnezeu tăria cer și a văzut Dumnezeu că este bine. Și s-a făcut seară, și s-a făcut dimineață, zioa a doua.

9. Și a spus Dumnezeu : „Să se adune apa de sub tărie într-un anume loc și să se arate uscatul !”. Și s-a făcut așa. Și s-a adunat apa de sub tărie la locurile sale și s-a văzut uscatul.

10. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, iar așezarea la un loc a apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

11. Și a spus Dumnezeu : „Să rodească pământul iarbă verde, care să semene sămînță după felu-i și asemănarea-i și pom roditor purtător de fruct, a cărui sămînță să-i fie cuprinsă într-insul, după felu-i pe pământ”. Și s-a făcut așa.

12. Pământul a dat la iveală iarbă verde, sămănătoare de sămînță după felu-i și asemănarea-i și pom roditor, purtător de fruct, a cărui sămînță era cuprinsă într-insul după felu-i pe pământ.

13. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, zioa a treia.

14. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă lumini în/tăria cerului spre lumină

luminarea pământului ca să usăbască întru mijlocul dzilei și întru mijlocul nopții și să fie întru semnne, și întru vremi, și întru dzile și întru ani.

15. Și fie ca să luminêdze întru întăritura ceriului spre luminarea pământului". Și să făcu așa.

16. Și făcu Dumnedzău cei doi luminători mari: luminătorul cel mare, spre stăpîniia dzilei, și luminătorul cel mic, spre stăpîniia nopții, și stêtele.

17. Și puse pre înși Dumnedzău întru întăritura ceriului ca să luminêdze asupra pământului,

18. și să stăpînească dzilei și nopții și să usăbască întru mijlocul luminei și întru mijlocul întunêrecului. Și vădzu Dumnedzău cum iaste bun.

19. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a patra.

20. Și dzise Dumnedzău: „Scoață apele tîrîtoare de suflete vii și zburătoare zburindu asupra pământului spre întăritura ceriului". Și să făcu așa.

21. Și făce Dumnedzău chitoșii cei mari și tot sufletul gadinelor celor vii, carele au scos apele după feliurile lor, și toată pasărea zburătoare după feliu-s. Și vădzu Dumnedzău cum sîntu bune.

22. Și blagoslovi Dumnedzău dzicîndu: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele în mări; și zburătoarele înmulțască-să asupra pământului".

23. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a cincea.

24. Și dzise Dumnedzău: „Scoață pământul suflet viu după feliu-s, cu patru picioare, și tîrîtoare și jigăniile pământului după feliu-s". Și să făcu așa.

25. Și făcu Dumnedzău jigăniile pământului după feliu-s și dobitoacele după feliul lor și toate tîrîtoarele pământului după feliu-s. Și vădzu Dumnedzău că-s bune.

26. Și dzise Dumnedzău: „Să facem om după chipul nostru și după asemănare și să stăpînească peștilor mării, și pasărilor ceriului, și dobitoacelor, și tot pământul și tuturor tîrîtorilor ce să tîrîiescu asupra pământului".

27. Și făcu Dumnedzău pre om după chipul lui / Dumnedzău; l-au făcut pre

luminarea pământului și să osibească între zi și între noapte și să fie întru semnne, și întru vremi și întru ani.

15. Și să fie întru luminare întru întăritura ceriului ca să luminêze pre pământ". Și fu așa.

16. Și făcu Dumnezeu doi luminători mari: luminătorul cel mare, întru stăpîniia zilei, iară luminătorul cel mai mic, întru stăpîniia nopții, și stêtele.

17. Și-i puse Dumnezeu întru întăritura ceriului ca să luminêze asupra pământului,

18. și să stăpînească zilei și nopții și să osibească între lumină și între întunêrec. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

19. Și fu seară și fu dimineață, zioa a patra.

20. Iarăși zise . . . ? pământului spre întăritura ceriului". Și fu așa.

21. Și făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul gadinelor celor vii, carele scoaseră apele după neamul lor, și toată pasărea înaripată după feliu-s. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

22. Și le blagoslovi Dumnezeu zicînd: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele care sînt în mări; și pasărele să se înmulțească pre pământ".

23[22]. Și fu seară [23] și fu dimineață, zioa a cincea?

24. Și zise Dumnezeu: „Să scoată (pămînt)²ul suflet viu după feliu-s, cu 4 (pici)²oare, și gădini, și jigăniile tîrîtoare, și fieri pămîntesti după neamu-s, și dobitoace după neamul lor și toate dihaniile de pre pămînt". Și fu așa.

25. Și făcu Dumnezeu dobitoace pămîntesti de toate feliurile după neamul lor: și fierile, și gădiniile și toate jigăniile. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

26. Și zise Dumnezeu: „Să facem om după chipul și după asemănarea noastră și să stăpînească peștii mării, și pasărele ceriului, și fierile, și dobitoacele și toate jigăniile care se tîrîesc pre pămînt".

27. Și făcu Dumnezeu pre om după chipul lui / Dumnezeu; îl făcu bărbat

pe pămînt și să despartă între zi și noapte și să fie semnne pentru vremi, și pentru zile și pentru ani.

15. Și să fie spre lumină în tîria cerului ca să lumineze pe pămînt". Și s-a făcut așa.

16. Și a făcut Dumnezeu cei doi luminători mari: luminătorul cel mai mare spre stăpîniia zilei și luminătorul cel mai mic spre stăpîniia nopții, și (a făcut și) stêtele.

17. Și le-a așezat Dumnezeu în tîria cerului ca să lumineze pe pămînt,

18. și să stăpînească ziua și noaptea și să despartă între lumină și între întuneric. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

19. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a patra.

20. Și a spus Dumnezeu: „Să scoată apele tîrîtoare vii și zburătoare zburînd deasupra pământului sub tîria cerului". Și s-a făcut așa.

21. Și a făcut Dumnezeu balenele cele mari și toată suflarea animalelor tîrîtoare, pe care le-au scos apele după felul lor, și toată pasărea zburătoare după felu-i. Și a văzut Dumnezeu că sînt bune.

22. Și le-a binecuvîntat Dumnezeu spunînd: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele în mări; și zburătoarele să se înmulțească pe pămînt".

23. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a cincea.

24. Și a spus Dumnezeu: „Să scoată pământului ființe vii de tot felul, dobitoace și tîrîtoare și fiare sălbatice după felul lor". Și s-a făcut așa.

25. Și a făcut Dumnezeu fiarele sălbatice după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate tîrîtoarele pământului după felul lor. Și a văzut Dumnezeu că sînt bune.

26. Și a spus Dumnezeu: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră și să stăpînească peste peștii mării, și peste pasărele cerului, și peste dobitoace, și peste întreg pămîntul și peste toate tîrîtoarele ce se tîrîesc pe pămînt".

27. Și a făcut Dumnezeu pe om, după chipul lui / Dumnezeu l-a făcut,

ДМНЗЪУ ЛАЪ ФЕКЪУ ПРІ ДЖНІУА, ВЪРЪАТЪ ШІ
 А. ФЕМЪЕ АЪ ФЕКЪУ ПРІ ДЖНІУА. ШІ ВЪРЪА
 ДМНЗЪУ ПРІ ДЖНІУА ЗІКЪНІА, КРЪЩЕЦКЪ ШІ
 ВЪ РЪАХЪЦІЦЪ, ШІ ОУМПЛЕЦІ ПЪМЖНЪУА, ШІ
 ЛЕМНІЦЪ ПРІ ДЖНІУА ШІ СЪПЪЖНІЦЪ ПЕШНА
 МЪРІА, ШІ ПАСЪРЛАЪ ЧЕРНАУА, ШІ ПЪПЪЦЪ
 ДЪВНІАЧЕЛАЪ, ШІ ПЪПЪ ПЪМЖНЪУА, ШІ ПЪ
 ПЪРЪ ПЪРЪПЪДЪРЛАЪ ТЕ СЪ ПЪРЪСЪ АСЪПРАПЪ
 ЛА МЖНЪУАУА. ШІ ЗНЕСЪ ДМНЗЪУ, ІА ПЪ АМ
 ДАТЪ БОАСЪ ПЪАТЪ ІАРЪА СЪМЖНЪПЪАРЕ, СЪМЖ
 ЦЪ ДЪСЪМЖНАТЪ, ІАРЕ АІТЕ АСЪПРА ПЪМЖНЪ
 АУА, ШІ ПЪАТЪ ЛЕМНЪА ІАРЕ АРЕ ПЪРЪЖНЪАУА РЪА
 ДЪ ДЕСЪМЖНЦЪ СЪМЖНЪПЪАРЕ, БОАСЪ БАФН ДЕ
 АБ МЖНІАРЕ. ШІ АА ПЪАТЪ ХІАРЕА ПЪМЖНЪ
 АУА, ШІ АА ПЪАТЪ ПАСЪРЛАЪ ЧЕРНАУА, ШІ АА
 ПЪАТЪ ПЪРЪПЪДЪРЛАЪ ЧЕСЪ ПЪРЪСЪ АСЪПРА ПЪМЖН
 ПЪАУА, ІАРЕ АРЕ РЪСІА СЪФАТЪ ДЕ ВЪАЦЪ, ШІ
 ПЪАТЪ ІАРЪА ВЪРЪА ДЕ МЖНІАТЪ, ШІ СЪФЕКЪ
 АГ АША. ШІ ВЪСЪ ДМНЗЪУ ПЪАТЪ ІАРЕ АЪ
 ФЕКЪУ, ШІ ІА ПЪ ВЪНЕ ФАРЕА, ШІ СЪФЕКЪ
 САРЪ, ШІ СЪФЕКЪ ДЕМНІЦЪ, ЗІ АШАА.

К А П Б
 ШІ СЪ ПЪРЪШІА ЧЕРНАУА, ШІ ПЪМЖНЪУА
 ШІ ПЪАТЪ ПЪАТЪ АСЪРЪ. ШІ СЪМЖ
 ШІ ДМНЗЪУ АШАА ЗІ ФАПІАЕ АУА ІА
 РЕ АЪ ФЕКЪУ, ШІ СЪРЪХНІ ДМНЗЪУ А
 ШАПІА ЗІ, ДЕ ПЪАТЪ ФАПІАЕ АУА,
 ІАРЕ АЪ ФЕКЪУ. ШІ ВЪРЪА ДМНЗЪУ ЗІ СЛА
 ШАПІА, ШІ ОФІЦІ ПРІ А, ПЕНІА КЪ ПЪРЪЖІА
 ПЪАТЪ ДЕСЪАТЪ ФАПІАЕ АУА, ІАРЕ ПЪАТЪ
 ДМНЗЪУ АФАЕ. АТЪАТЪ ІАРЕА ФАЧЕРІА ЧЕ
 РНАУА, ШІ АПЪМЖНЪУА, ІАРЕА САРЪ ФЕКЪУ
 ПЪАРЕ ЗІ АЪ ФЕКЪУ ДМНЪА ДМНЗЪУ ЧЕРНА, ШІ
 ПЪМЖНЪУА. ШІ ПЪАТЪ ВЪРЪА ІАРЕА ІАРЕА
 АУА, МАІ ПЪАТЪ ДЕСЪАТЪ АРЕА ПРІ ПЪМЖНЪ,
 ШІ ПЪАТЪ ІАРЕА ІАРЕА АУА, МАІ ПЪАТЪ
 ДЕСЪАТЪ, ПЕНІА КЪ НАУА ПЪАТЪ ДМНЗЪУ
 ПРІ ПЪМЖНЪ, ШІ ОМ НЪ ІА АУА ПРІ ДЖН
 СЛА. ШІ ПЪВЪРЪ ІАРЕА ДЕН ПЪМЖНЪ, ДЕ
 АРЕА ПЪАТЪ ФАЦА ПЪМЖНЪАУА. ШІ ЗНА
 ДМНЗЪУ ПРІ СЪМ ЧЕРЖНЪ АУА ДЕН ПЪМЖНЪ,
 ШІ СЪФАТЪ ПЪАЦА АУА СЪФАРЕ ДЕСЪАЦЪ, ШІ
 СЪФЕКЪ ОМЪА ПЪАТЪ ВЪА. ШІ ПЪАТЪ
 ДМНЗЪУ ГРЕДНІА ПЪАТЪ КЪ ПРІА ПЪАТЪ
 ШІ ПЪАТЪ АКОАД ПРІ СЪМ, ПРІ ІАРЕА АУА ЗНАТЪ.
 ШІ ПЪАТЪ ІАРЕА ДМНЗЪУ ДЕМ ПЪМЖНЪАТЪ ПЪАТЪ
 ЛЕМНЪА ФРЕАДЪ АА ВЪДЪРЕ, ШІ ВЪА АА МЖНІА
 РЕ, ШІ ЛЕМНЪА ВЪЕЦІА ПЪАТЪ АУА ГРЕДНІА,
 ШІ ЛЕМНЪА АУА ІАРЕА ПЪАТЪ АУА, ШІ ПЪАТЪ
 АУА. ШІ ПЪАТЪ АСЪ ДЕН ІАРЕА, ІА СЪ АРА ПРІ
 АУА, ДЕ АКОАД СЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ.
 ІАРЕА ОУА ФРЕА АУА АУА ЧЕ ПЪАТЪ ПРІ
 ПЪАТЪ ПЪМЖНЪАУА АУА ІАРЕА, ШІ АКОАД
 АІ АІТЕ АУА. ШІ АУА ПЪМЖНЪАУА АІ
 АУА АІТЕ ВЪА, ШІ АКОАД АІТЕ АУА, ШІ ПЪАТЪ
 ПРІА ПЪАТЪ ВЪА. ШІ АУА АА АІТЕ ПЪАТЪ ПРІА,
 АІТЕ ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ АІТЕ
 АІ ПРІА. ШІ ПЪАТЪ АА ПРІАТЪ ПЪАТЪ АІТЕ

Dumnezău; l-au făcut pre dînsul bărbat și fămēie au făcut pre dînșii.

28[30]. Și blagoslovi Dumnezău pre dînșii zicînd: „Crêșteți-vă și vă înmulțiți și umpleți pămîntul și domniți pre dînsul; și stăpîniți peștilor mării, și pasărilor ceriului, și tuturor dobitoacelor, și tot pămîntul și tuturor tîrîtoarelor ce să tîrăsc asupra pămîntului“.

29[31]. Și zise Dumnezău: „Iată am dat voao toată iarba sămătoare sămîntă de sămănat, care iaste asupra pămîntului, și tot lemnul care are într-însul roada de sămîntă sămănoare voao va fi de mîncare.

30[32]. Și la toate hiarăle pămîntului, și la toate pasările ceriului, și la tot tîrîtoriul ce să tîraște asupra pămîntului, care are în sine suflet de viață, și toată iarba vîrde de mîncat“. Și să făcu așa.

31[33]. Și văzu Dumnezău toate cîte au făcut și iată bune foarte. Și să făcu sară și să făcu demineață, zi a șasea.

CAP 2

1. Și să săvîrșiră ceriul și pămîntul și toată po-doabă lor.

2. Și săvîrși Dumnezău a șasea zi faptele lui care le-au făcut; și odihni Dumnezău a șaptea zi de toate faptele lui care au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnezău zioa a șaptea și o sfinți pre ea pentru că într-însa încetă de toate faptele lui care începu Dumnezău a face.

4. Aceasta e cartea facerii ceriului și a pămîntului, cînd s-au făcut,

5[4]. în care zi au făcut Domnul Dumnezău ceriul și pămîntul, [5] și toată verdeața cîmpului mai înainte decît a răsări pre pămînt și toată iarba cîmpului mai înainte de a să face pentru că n-au ploat Dumnezău pre pămînt și om nu era a lucra pre dînsul.

6. Și izvor ieșiia den pămînt de adăpa toată fața pămîntului.

7. Și zidi Dumnezău pre om țarină luînd den pămînt și suflă în fața lui suflare de viață și să făcu omul în suflet viu.

8. Și răsădi Dumnezău grădină în Edem, cătră răsărit, și puse acolo pre om, pre carele au zidit.

9. Și răsădi iarăș Dumnezău den pămînt tot lemnul frumos la vedere și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul grădinii, și lemnul a ști conoștința binelui și răului.

10. Și riu ieșe din Edem ca să adape grădina; de acolo să împarte în patru începături.

11. Numele unuia, Fisón; acesta e ce încunjură tot pămîntul lui Evilat, și acolo iaste aurul.

12. Și aurul pămîntului aceluia iaste bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea vîrde.

13. Și numele al doilea riu, Gheon; cеста încunjură tot pămîntul Ethiopiei.

14. Și riul al treilea, Tîgri; acesta e / ce mîrge îna-

însă bărbat și femeie au făcut pre înși.

28. Și-i blagoslovi pre înși Dumnedzâu dzicindu : „Crêșteți și vă înmulțiți și împlețiți pământul și domniți pre însul; și stăpiniți peștilor mării și pasărilor cerului, și tuturor dobitoacelor, și tot pământul și tuturor tiritorilor ce să tiriescu asupra pământului“.

29. Și dzise Dumnedzâu : „Iată am dat voă toată iarba de sămănat, sămînță sămănătoare carea iaste asupra pământului, și tot lemnul care are întru sine roadă de sămînță sămănătoare voă va fi de mîncare.

30. Și la toate fiarale pământului, și la toate pasările cerului, și la tot tiritoriu ce să tiriește asupra pământului, carele are întru sine suflet de viață, și toată iarba verde de mîncat“. Și să făcu așa.

31. Și văzu Dumnedzâu toate cite au făcut și iată bune foarte. Și să făcu sară și să făcu diminiată, dzi a șasea.

și muiere li făcu.

28. Și-i blagoslovi Dumnezeu zicind : „Crêșteți și vă înmulțiți și împlețiți pământul și-l stăpiniți; și stăpiniți peștii mării, și pasările cerului, și toate dobitoacele, și tot pământul și toate jigăniile ce se tirăsc pre dinsul“.

29. Și zise Dumnezeu : „Iată am dat voaoă toată iarba ce să samănă sămînță de sămănat, sămînță sămănătoare carea iaste desupra acestui pământ, și tot lemnul care are întru sine roadă de sămînță sămănătoare va fi voaoă de mîncare.

30. Și tuturor fierilor pământului, și dobitoacelor, și paserilor cerului și tuturor jigăniilor ce se tirăsc pre pământ, (care are)² în si (ne sufl)² et d(e viață)², și toată iarba verde de mîncare“. Și fu așa.

31. Și văzu Dumnezeu toate cite au făcut și iată (era)³ bine foarte. Și fu seară și fu dimineață, zioa a șasea.

bărbat și femeie i-a făcut.

28. Și i-a binecuvîntat Dumnezeu spunînd : „Crêșteți și vă înmulțiți și împlețiți pământul și domniți peste el; și stăpiniți peste peștii mării și peste zburătoarele cerului, și peste toate dobitoacele, și peste întreg pământul și peste toate tiritoarele ce se tirăsc pe pământ“.

29. Și Dumnezeu a spus : „Iată v-am dat toată iarba purtătoare de sămînță de semănat, care se află pe întreg pământul, și tot pomul, care are în el fruct cu sămînță de semănat, ca să vă fie spre mîncare.

30. Și tuturor zburătoarelor cerului și oricărui tiritor ce se tirăște pe pământ, care are în el suflare, toată iarba verde de mîncat“. Și s-a făcut așa.

31. Și a văzut Dumnezeu toate cite le-a făcut și iată erau foarte bune. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, zioa a șasea.

CAP 2

1. Și să găti ceriu și pământul și toată podoaba lor.

2. Și săvîrși Dumnedzâu inn-a șasea dzi faptele lui carele au făcut; și răpoosă în dzua a șaptea de toate faptele lui ce au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnedzâu dzua a șaptea și o sfinți pre însă pentru că întru însă răpoosă de toate faptele lui carele au început Dumnedzâu a face.

4. Această-i cartea facerii ceriului și a pământului, cîndu s-au făcut,

5[4]. Întru care dzi au făcut Domnul Dumnedzâu ceriu și pământul, [5] și tot verdele cîmpului mainte decît a răsări pre pământu și toată iarba cîmpului mainte de a să face pentru că n-au ploat Dumnedzâu asupra pământului și om nu era a lucra pre însul.

6. Ce izvor ieșia den pământu și adăpa toată fața pământului.

7. Și zidi Dumnedzâu pre om tîrnă luînd den pământu și suflă întru fața lui suflare de viață și să fece omul întru suflet viu.

8. Și răsădi Dumnedzâu grădină în Edem, cătră răsărit, și puse acolo¹ pre om, pre carele l-au zidit.

9. Și răsări Dumnedzâu iarăș den pământu toate lîmnele frumoase la vedere și bune la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul grădinei, și lemnul a ști cunoașterea bunului și răului.

10. Și rîu ieșe den Edem ca să adăpe grădina; de acolo să imparte în patru începături.

11. Numele unuia, Fison; acesta încunjură tot pământul Evilat, și³ acolo iaste aurul.

12. Iară aurul aceluia pământu iaste bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea verde.

13. Și numele al doilea rîu, Ghéon; acesta ce încunjură tot pământul Ethiopiei.

14. Și rîul al treilea, Tigris; acesta/

CAP 2

1. Și se gătiră ceriu și pământul și toată podoaba lor.

2[1]. Și săvîrși Dumnezeu a șasea zi faptele sale care făcu; [2] și odihni Dumnezeu a șaptea zi de faptele sale ce au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnezeu zioa a șaptea și o sfinți că într-însa odihni de toate faptele care începu Dumnezeu a face.

4. Această iaste cartea facerii ceriului și a pământului, cîndu se-au făcut,

5. [4] în care zi au făcut Dumnezeu ceriu și pământul, [5] și toate verdețile cîmpului mai nainte de răsărirea lor și toată iarba cîmpului mai nainte de ce nu fu pre pământ pentru că nu au ploat Dumnezeu pre pământ, nici om nu era să-l lucreze¹.

6. Ce izvor ieșia den pământ și adăpa toată fața pământului.

7. Și zidi Dumnezeu pre om luînd tîrnă de în pământ și suflă în fața lui suflarea vieții și fu om în sufletul vieții.

8. Și sădi Dumnezeu raiul² la răsărit, în Edem, și puse acolo pre omul care-l zidise.

9. Și iar răsări Dumnezeu den pământ tot lemnul frumos la vedere și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul raiului³, și lemnul științei și al cunoașterii binelui și răului.

10. Și rîu iase den Edem să adăpe raiul; acolo se imparte în patru începături.

11. Numele unuia, Fison; acesta încunjură toată țara⁴ Evelatului, și acolo iaste aur.

12. Și aurul aceluia pământ iaste bun; acolo iaste robinul⁵ și piatra cea verde⁶.

13. Numele al doilea rîu iaste Gheon; acesta încunjură toată țara Ethiopiei⁷.

14. Al treilea rîu, Tigr; acesta/mêr-

CAP. 2

Ziua a șaptea. Așezarea omului în rai. Adam și Eva.

1. Și s-au împlinit cerul și pământul și toată podoaba lor.

2. Și a terminat Dumnezeu în zioa a șasea lucrarea sa pe care a făcut-o; și s-a odihnit în zioa a șaptea de toată lucrarea lui pe care a făcut-o.

3. Și a binecuvîntat Dumnezeu zioa a șaptea și a sfințit-o, deoarece în aceea s-a odihnit de toate lucrurile lui, pe care el le-a săvîrșit.

4. Această este cartea facerii cerului și a pământului, cînd s-a făcut,

5. în care zi a făcut Domnul Dumnezeu cerul și pământul, și toată verdeața cîmpului nu răsărise încă pe pământ și toată iarba cîmpului nu odrălise încă, pentru că Dumnezeu nu dăduse ploaie pe pământ și nu era om să lucreze pământul.

6. Un izvor ieșea din pământ și adăpa întreaga față a pământului.

7. Și l-a plămuit Dumnezeu pe om luînd tîrnă din pământ și i-a suflat în față suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie.

8. Și a sădit Domnul Dumnezeu o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a așezat acolo pe omul pe care-l plămuisse.

9. Și a făcut Dumnezeu să răsară din pământ pomi frumoși la vedere, și cu roade bune de mîncat, și pomul vieții în mijlocul raiului, și pomul cunoașterii binelui și răului.

10. Și din Eden ieșea un rîu ca să ude grădina, iar de acolo se despărțea în patru brațe.

11. Numele unuia este Fison; acesta este cel ce înconjoară întreg ținutul Havila, acolo unde este aurul.

12. Aurul acestui ținut este bun și acolo se găsește bdeliu și piatra de onix.

13. Iar numele celui de al doilea rîu este Gihon; acesta este cel ce înconjoară tot ținutul Etiopiei.

14. Și al treilea rîu este Tigru; acesta/este cel ce curge spre Assur. Al

че мѣрѣ знаніиѣ шѣрѣѣма зенѣнаорѣ . Шн ѣ
 рѣхъ ал пѣтрѣхъ ефраѣтѣ . Шн ахѣсѣ домъ ѣ
 нхъ дѣнезѣхъ , пре сѣмхъ пре кѣрѣе ахъ знѣнъ ,
 шн пѣсе пре дѣнхъ лѣтрѣднѣтѣ ка сѣсѣ ахѣрѣзѣ
 пре дѣнхъ шн сѣсѣ пѣрѣсѣтѣ . Шн порѣтн ѣ
 нхъ дѣнезѣхъ ахѣ адѣмъ знѣнхъ , днѣтрѣ
 пѣтѣ лѣмнхъ , че дѣтѣ шѣрѣднѣтѣ , кѣ мѣнхъ
 ре сѣ мѣнхънѣтѣ . Іѣрѣ дѣнѣтрѣ лѣмнхъ ахѣрѣ
 чѣтѣ шѣнхъ шн рѣхъ , сѣ нѣ мѣнхънѣтѣ лѣн
 пѣрѣ хъ , пѣрѣ шѣе знѣ вѣцн мѣнхъ дѣн пѣрѣн
 хъ кѣ мѣртѣе вѣцн мѣрѣн . Шн знѣсе домъ дѣ
 дѣнезѣхъ , нѣ дѣтѣе вѣнѣ ахѣ сѣмхъ лѣжнѣхъ ,
 сѣнѣ фѣрѣмъ ахѣ ажѣтѣрѣн кѣтѣрѣ дѣнхъхъ .
 Шн маѣн знѣнѣ дѣнезѣхъ пѣрѣшѣ дѣнѣ пѣмѣнѣтѣ .
 пѣлатѣ хѣрѣрѣе кѣмѣнхъхъ шн пѣлатѣ пѣсѣрѣнѣе
 чѣрѣнхънѣ , шн ахѣрѣрѣе пре дѣе лѣ адѣмъ , кѣсѣ
 вѣзѣтѣе лѣебѣ нѣмнѣ пре дѣнхъсѣе , шн пѣтѣ че ахѣ
 нѣмнѣтѣ адѣмъ сѣфѣрѣтѣе вѣхъ ахѣсѣта е нѣмѣлѣ
 ахѣн . Шн нѣмнѣ адѣмъ нѣмѣ пѣхътѣрѣрѣе дѣнѣнѣ
 пѣлатѣсѣрѣ , шн пѣхътѣрѣрѣе пѣсѣрѣнѣе чѣрѣнхънѣ ,
 шн лѣ пѣлатѣ хѣрѣрѣе кѣмѣнхъхънѣ , пѣрѣ ахѣн адѣмъ
 нѣсѣтѣ ахѣлѣ ажѣтѣрѣн лѣсѣмнѣтѣ кѣ дѣнхъхъ .
 Шн пѣсе дѣнхъ дѣнезѣхъ пре адѣмъ сѣмнхъ , шн кѣ
 ахѣрѣмнѣ , шн ахѣсѣ сѣсѣлатѣ дѣнѣтрѣе лѣнѣ , шн
 пѣннѣнѣ пѣрѣнѣ пѣнѣтрѣ дѣнхъсѣ . Шн знѣнѣ дѣнѣ
 зѣхъ кѣсѣта чѣхъ лѣлатѣ дѣлѣ адѣмъ , мѣлѣрѣ , шн
 сѣ лѣхъсѣе пре дѣнхъсѣ , кѣтѣрѣ адѣмъ . Шн знѣсе кѣ
 адѣмъ , ахѣсѣта ахѣлѣмъ тѣсѣе сѣсѣ днѣнѣ сѣсѣе мѣлѣ ,
 шн пѣрѣхъ дѣнѣ пѣрѣхъхъ мѣлѣ , ахѣсѣта сѣсѣе кѣ
 мѣлѣ , мѣлѣрѣ , пѣнѣтрѣ кѣ дѣнѣтрѣ вѣрѣсѣтѣхъ
 енѣ сѣхъ лѣлатѣ . Пѣнѣтрѣ ахѣсѣта вѣ лѣсѣе сѣмхъ
 пре пѣлатѣсѣхъ шн пре мѣлѣсѣ , шн сѣсѣе лѣннѣ
 ажнѣтѣ мѣлѣрѣ ахѣн , шн вѣрѣ фнѣ ажнѣрѣнѣнѣнѣ
 пѣрѣхънѣ пѣрѣхъ . Шн ерѣ адѣмъ дѣсѣлѣнѣнѣнѣ , кѣ
 шн адѣмъ шн мѣлѣрѣ ахѣн шн нѣсѣ рѣшннѣ .

К А П І Т О Л
 Шн шарпелѣ ера маѣн шѣсѣлѣтѣ дѣ кѣтѣ
 пѣлатѣ хѣрѣрѣе чѣлѣ дѣсѣлѣрѣ пѣмѣнѣтѣ
 ахѣн , кѣрѣе лѣхъ фѣкѣлѣтѣ дѣнезѣхъ , шн
 знѣсе шарпелѣ кѣтѣрѣ мѣлѣрѣ че кѣ лѣ знѣ
 дѣнезѣхъ , сѣнхъ мѣнхънѣтѣ дѣнѣ пѣтѣе лѣм
 нхъ гѣрѣднѣнѣтѣ . Шн знѣсе мѣлѣрѣ дѣнѣ рѣадѣ
 лѣмнхъхъ гѣрѣднѣнѣтѣе вѣмъ мѣнхънѣ . Іѣрѣ дѣнѣ
 рѣадѣ лѣмнхъхънѣ , че дѣтѣе дѣмѣнѣнхъ гѣрѣднѣ
 нѣнѣ ахѣ знѣсѣ дѣнезѣхъ сѣнхъ мѣнхънѣтѣ дѣнѣ
 рѣадѣ , нѣтнѣ сѣсѣтѣе ахѣнѣнѣтѣ дѣ дѣнхъхъ , пѣнѣтрѣ кѣ
 сѣнхъ мѣрѣнѣнѣ . Шн знѣсе шарпелѣ кѣтѣрѣ мѣ
 лѣрѣ , нѣсѣтѣе мѣрѣнѣ кѣ мѣртѣе . Пѣнѣтрѣ кѣ
 шѣе дѣнезѣхъ кѣмъ шѣе знѣ вѣцн мѣнхъ дѣнѣ пѣрѣ
 рѣхъ , сѣсѣрѣе рѣшннѣе сѣнѣнѣ вѣсѣрѣнѣ , шн вѣцн
 фнѣ кѣ нѣсѣе дѣнезѣнѣнѣнѣнѣнѣ рѣхъ шн вѣ
 нѣлѣ . Шн вѣзѣ мѣлѣрѣ кѣмѣ лѣмнхъхъ вѣнѣ
 лѣ мѣнхънѣрѣе шн кѣмѣ пѣрѣкѣтѣ алѣ вѣрѣтѣ кѣ сѣнѣнѣ ,
 шн фѣрѣмѣсѣе дѣтѣе алѣ пѣнѣтѣрѣ , шн лѣрѣнѣ дѣнѣ
 рѣадѣ ахѣн мѣнхънѣтѣ , шн дѣтѣе шн вѣрѣсѣтѣхъ енѣ
 кѣ дѣнхъсѣ шн мѣнхънѣрѣе . Шн сѣе рѣшннѣсѣрѣе сѣ
 кѣнѣ адѣмъ дѣрѣрѣ , шн кѣнѣсѣрѣе кѣмъ дѣ сѣлѣнѣнѣ
 іѣрѣ , шн кѣсѣлѣрѣ фѣрѣнѣе дѣе зѣмѣннѣнѣ , шн шѣ фѣкѣлѣ
 лѣрѣ

inte în preajma Asirilor. [15]. Și rîul ai patrulea, Efrat.

15[16]. Și luo Domnul Dumnezeu pre omul pre carele l-au zidit și puse pre dînsul în grădină ca să o lucrîze pre dînsa și să o păzească.

16[17]. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicînd : „Dentru tot lemnul ce iaste în grădină cu mîncare să mîncîci.

17[18]. iară dentru lemnul a pricîpe binele și răul să nu mîncăți dentr-însul ; iară în ce zi veți mînca dentr-însul, cu moarte veți muri“.

18[19]. Și zise Domnul Dumnezeu : „Nu iaste bine a fi omul singur ; să-i facem lui ajutoriu cătră dînsul“.

19[20]. Și mai zidi Dumnezeu iarăș den pămînt toate hiarăle cîmpului și toate pasărilē ceriului și le aduse pre êle la Adam ca să vază ce le va numi pre dînsēle ; și tot ce au numit Adam suflet viu, acesta e numele lui.

20[21]. Și numi Adam nume tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului și la toate hiarăle cîmpului, iară lui Adam nu să afla ajutoriu asēmenea cu dînsul.

21[22]. Și puse Domnul Dumnezeu pre Adam somnu și adormi ; și luo o coastă dentr-ale lui și plini trup dentru dînsa.

22[23]. Și zidi Dumnezeu coasta, ce-au luat de la Adam, muiere și o aduse pre dînsa cătră Adam.

23[24]. Și zise Adam : „Acesta acum iaste o din oasele mēle și trup den trupul mēu ; aceasta să va chema muiere pentru că dentru bărbatul ei s-au luat.

24[25]. Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său și pre mumă-sa și să va lipi lîngă muierea lui ; și vor fi amîndoi într-un trup“.

25[26]. Și era amîndoi despuiați, și Adam și muierea lui, și nu să rușina.

CAP 3

1. Iară șarpele era mai înțelept decît toate hiarăle cēle deasupra pămîntului care le-au făcut Dumnezău ; și zise șarpele cătră muiere : „Ce că au zis Dumnezău : «să nu mîncăți den tot lemnul grădinii»“ ?

2. Și zise muierea : „Den roada lemnului grădinii vom mînca,

3. iară den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii au zis Dumnezău : «Să nu mîncăți dentr-însul, nici să vă atingeți de dînsul pentru ca să nu muriți»“.

4. Și zise șarpele cătră muiere : „Nu veți muri cu moarte :

5. pentru că știe Dumnezău cum în ce zi veți mînca dentr-însul, să vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște Dumnezei, conoscînd răul și binele“.

6. Și văzu muierea cumu e lemnul bun la mîncare și cum e plăcut a-l vedea cu ochii și frumos iaste a-l pricîpe ; și, luînd den roada lui, mîncă și dēde și bărbatului ei cu dînsa și mîncară.

7. Și să deschiseră ochii amîndurora și cunosură cum despuiați era ; și cusură frunze de zmochin și-ș făcură / lor încingeri împrejur,

ce mergă înaintea în preajma Assirilor. [13] Și riuul al patrulea, Efratis.

15. Și luă Domnul Dumnezeu pre omul carele au zidit și-l pusă pre însu în grădină ca să o lucreze pre însă și să o păzească.

16. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicîndu: „Dentru tot lemnul ce iaste întru grădină cu mîncare să mîncîci,

17. Iară den lemnul a pricepe binele și răul să nu mîncăți dentru însul, iară în ce dzi veți mîncă dentru însul, cu moarte veți muri”.

18. Și dzise Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omul singur; să-i facem lui ajutor cîtră însul”.

19. Și mai zidi Dumnezeu iarăși den pămîntu toate fiarale cîmpului și toate pasările ceriului și le aduse pre inse la Adam ca să vadză ce le va numi pre inse; și tot ce au numit Adam suflăt viu, acesta-i numele lui.

20. Și numi Adam numere tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului și la toate fiarale cîmpului; iară lui Adam nu să află ajutor asemenea cu însul.

21. Și puse Domnul Dumnezeu pre Adam năucire și adormi; și luă o coastă de a lui și deplini trup pentru însă.

22. Și zidi Domnul coasta, ce au luat de la Adam, muiere și o aduse pre însă cîtră Adam.

23. Și dzise Adam: „Aceasta-i acum os den oasele mele și trup den trupul meu; aceasta să va chema muiere pentru că dentru bărbatul ei s-au luat.

24. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl lui și pre maica lui și să va lipi aproape de muierea lui; și vor fi amîndoi un trup”.

25. Și era amîndoi despuiati, și cum Adam și muierea lui, și nu să stidiia.

CAP 3

1. Iară șarpele era mai înțeleptu decît toate jiganiile de asupra pămîntului carele le-au făcut Domnul Dumnezeu; și dzise șarpele cîtră muiere: „Ce că au dzis Domnul: «să nu mîncăți den tot lemnul den grădină»?”

2. Și dzise muierea: „Den roada lemnului grădinei vom mîncă,

3. iară den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinei dzise Dumnezeu: «Să nu mîncăți dentru însul, nice să vă atingeți de însul pentru că să nu muriți»”.

4. Și dzise șarpele cîtră muiere: „Nu veți muri cu moarte:

5. pentru că știia Dumnezeu cum în ce dzi veți mîncă den însul, să vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște Dumnezăi, cunoscundu răul și binele”.

6. Și vadzu muierea cum bunu-i lemnul la mîncare și cum îi plăcut a vedea cu ochii și frumos iaste a pricepe; și, luîndu den roada lui, mîncă și dăde și bărbatului ei cu însă și au mîncat.

7. Și să dăschiseră ochii amînduror și cunoscură cum despuiati era; și cusură frunză de smochin și făcură/împregiuratori.

ge împotriva Assirienilor. Și (i r)⁶ ul (a)⁸ p(a)⁸ trulea iaste Efratul.

15. (zi)⁸ dit și-l puse în raiu ca să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicînd: „Den tot lemnul care iaste în raiu cu mîncare să mîncîci,

17. Iară den lemnul a pricepe binele și răul să nu mîncăți; căci în ce zi veți mîncă, cu moarte veți muri”.

18. Și zise Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omul singur; să facem lui ajutoriu asemene lui”.

19. Și mai zidi Dumnezeu iar den pămînt toate fierile cîmpului și toate pasările ceriului și le aduse la Adam ca să vadză cum le va pune numele; și tot ce numeni Adam suflăt viu, acesta iaste numele lui.

20. Și puse Adam nume tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului și tuturor fierilor cîmpului; iar lui Adam nu se află ajutor asemene lui.

21. Și puse Domnul Dumnezeu somn pre Adam și adormi; și luă o coastă de ale lui și plini cu carne în locul ei.

22. Și zidi Domnul coasta, carea o au luat de la Adam, muiere și o aduse la Adam.

23. Și zise Adam: „Acesta acum os din oasele mele și carne den carnea mea; aceasta se va chema muiere că de la bărbatul ei se-au luat.

24. Pentr-aceasta va lăsa omul pre tatăl și pre muma lui și se va lipi de muierea lui; și vor fi amîndoi o carne”.

25. Și era amîndoi dăspuiat, Adam și muierea lui, și nu le era rușine.

CAP 3

1. Iară șarpele era mai înțelept decît toate jiganiile cîte făcuse Domnul Dumnezeu desupra pămîntului; și zise șarpele muierei: „Ce poate fi de zise Dumnezeu: «să nu mîncăți den lemnul den raiu»?”

2. Și-i răspunse muierea: „Den roada lemnului care iaste în raiu vom mîncă,

3. iar den roada lemnului care iaste în mijlocul raiului, zise dentru-insul”.

4.

5. și veți fi ca niște Dumnezăi, cunoscînd binele și răul”.

6. Și văzu muierea că pomul iaste bun la mîncare și plăcut vederii ochilor și frumos iaste a pricepe, luă den roada lui și mîncă și dăde și bărbatului și mîncară amîndoi.

7. Și se dăschiseră ochii amînduror și se cunoscură că era dăspuiati; și cusură frunze și făcură/împregiurări de-a se încinge.

patrulea riu este Efratul.

15. Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care l-a plăsmuit și l-a așezat în rai ca să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și i-a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam spunîndu-i: „Din toți pomii din rai poți să mîncîci,

17. din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mîncîci; în ziua cînd vei mîncă din el, de moarte vei muri”.

18. Și a spus Domnul Dumnezeu: „Nu este bine ca omul să fie singur. Să-i facem ajutor peotriva lui”.

19. Și a mai plăsmuit Dumnezeu din pămînt toate fiarele pămîntului și toate pasările cerului și le-a adus în fața lui Adam să vadză cum le va numi; și așa cum a numit Adam orice ființă vie, acesta va rămîne drept nume.

20. Și a pus Adam nume tuturor dobitoacelor și tuturor pasărilor cerului și tuturor fiarelor pămîntului; lui Adam însă nu i s-a găsit ajutor asemeni lui.

21. Și a coborît Dumnezeu toropeală asupra lui Adam de a adormi; și a luat una din coastele acestuia și locul ei l-a umplut cu carne.

22. Și a făcut Domnul Dumnezeu coasta, pe care a luat-o din Adam, femeie și a adus-o în fața lui Adam.

23. Și a spus Adam: „Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie deoarece a fost luată din bărbatul său.

24. Și pentru ea va părăsi bărbatul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa; și vor fi amîndoi un singur trup”.

25. Și erau amîndoi goi, Adam și femeia sa, și nu se rușinau.

CAP. 3

Căderea în păcat

1. Șarpele era cel mai șiret dintre toate animalele pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a spus șarpele femeii: „Așadar Dumnezeu a spus: «să nu mîncăți fructe din pomii raiului.»”

2. Și i-a răspuns femeia șarpelui: „Din toți pomii raiului putem mîncă fructe,

3. numai din rodul pomului care este în mijlocul raiului a spus Dumnezeu: «Din acesta să nu mîncăți și nici să vă atingeți de el, ca să nu muriți.»”

4. Și i-a spus șarpele femeii: „Nu, nu veți muri,

5. dar Dumnezeu știe că în ziua cînd veți mîncă din el, vi se vor deschide ochii voștri și veți fi asemeni lui Dumnezeu, cunoscînd binele și răul”.

6. Și chibzuînd femeia că rodul pomului este bun de mîncat și plăcut ochilor de privit și îi mai dă și puterea cunoștinței, luînd un fruct din el a mîncat și i-a dat și bărbatului și a mîncat și el.

7. Și li s-au deschis celor doi ochii și au aflat că sint goi; și au cusut frunze de smochin și și-au făcut/îmbrăcăminte.

8. Și audziră glasul Domnului Dumnedzău, îmblindu în grădină îndesară; și să ascunseră¹ Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnedzău în mijlocul² raiului.

9. Și chemă Dumnedzău pre Adam și-i dzise lui: „Adam, unde ești?”

10. Și-i dzise lui: „Glasul tău am audzit, îmblindu pre grădină, și m-am spămîntat, că dăspuiat sintu, și m-am ascunsu”.

11. Și-i dzise lui, Dumnedzău: „Cine ți-au povestit ție cum ești tu despuiat, fără numai den lemnul ce ți-am porâncit ție de acela singur să nu măninci, de acela ai mîncat?”

12. Și dzise Adam: „Muierea carea ai dat cu mine, aceasta mi-au dat den lemnu și am mîncat”.

13. Și dzise Dumnedzău muierei: „Ce ai făcut aceasta?” Și dzise muierea: „Șarpele m-au amăgit și am mîncat”.

14. Și dzise Domnul Dumnedzău șarpelui: „Căci ai făcut aceasta, blăstămat tu den toate fiarale și den toate jiganiile cite sintu asupra pămîntului; asupra pieptului tău și pîntecului tău să îmblî și pămîntu să măninci toate dzilele vieții tale.

15. Și vrajbă voi pune intru mijlocul tău și intru mijlocul muierei și intru mijlocul seminții taale și intru mijlocul seminții ei; el va păzi ție capul și tu vei păzi lui călcăiul”.

16. Și muierei dzise: „Inmulțindu, voi inmulți scrbele tale și suspînul tău; intru scrbe vei naște ficiori, și întorcerea ta cătră bărbatul tău și el ție va stăpîni”.

17. Iară lui Adam dzise: „Căci ai ascultat glasul muierei tale și ai mîncat den lemnul carele ți-am porâncit ție, dentru acela singur să nu măninci, dentr-acela ai mîncat, blăstămat pămîntul intru lucrurile tale; intru scrbe vei mînca pre însul toate dzilele vieții tale.

18. Spini și ciulini va răsări ție și vei mînca iarba cîmpului.

19. Intru sudoarea fêții tale vei mînca pâinea ta până te vei învrteji intru pămîntul dentru care te-ai luat, că pămîntu ești și intru pămîntu vei mîrge”.

20. Și numi Adam numele muierei lui Viață pentru că-i maica tuturor viilor.

21. Și făcu Domnul Dumnedzău lui Adam și muierei lui îmbrăcămînti de piele și-i îmbracă pre înșii.

22. Și dzise Dumnedzău: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru noi ca să priceapă răul și binele. Și acum să nu cîndai va întinde mîna sa și va lua den lemnul vieții și va mînca și va trăi în vîci”.

23. Și-l scoase pre însul Domnul Dumnedzău den grădina desfătăciunei ca să lucrîdze pămîntul dentru care s-au luat.

24. Și-l scoasă afară pre Adam și-l lăcui pre însul în preajma grădinei desfătăciunii³; și pusă heruvimii și sabia cea de pară⁴ ce să întorcea ca să păzască calea lemnului vieții.

8. Și auziră glasul Domnului Dumnezeu umblînd în raiu îndeseară²; și se ascunseră Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnezeu în mijlocul pomilor³ raiului.

9. Și chemă Dumnezeu pre Adam și-i zise: „Adame, unde ești?”

10. El zise: „Auziiu glasul tău, umblînd pre raiu, și m-am înfricoșat, că sint gol, și m-am ascuns”.

11. Și zise Dumnezeu: „Cine spuse ție că ești gol de n-ai fi mîncat den lemnul care ți-am poruncit numai den acela să nu măninci, iar tu ai mîncat?”

12. Adam zise: „Muierea carea mi-o ai dat, acêea mi-au dat den lemn și am mîncat”.

13. Și zise Dumnezeu muierei: „Ce ai făcut aceasta?” Iară muierea zise: „Șarpele m-au amăgit și am mîncat”.

14. Și zise Domnul Dumnezeu șarpelui: „Pentru ce ai făcut

den toate fie(rile)¹

cite sint pre pămînt)¹

să te tiră(ști)¹

pămînt să mă(ninci)¹

15. (pu)ne între tine și(i)¹

(se)minția ta și

(ei)va păzi ție ca(pul)¹

călcăiul”.

16. Iară . . . mulți-voiu scrb

(suspine)le tale în dur.

și întorcerea . . .

va fi și . . .

17. (Iară)¹ lui Adam . . .

(mu)lierii ta(le)¹

am porun(cit)¹

(să)¹ nu mă(ninci)¹

18.

19. În sudoarea fêței tale vei mînca pâinea ta până te vei întorcede în pămînt(ul) dentru care te-ai luat, că pămînt ești și în pămînt te vei întorcede”.

20. Și puse Adam numele muierei sale Viață, că iaste mîmă tuturor celor vii.

21. Și făcu Domnul Dumnezeu lui Adam și muierei lui îmbrăcămînte de piele și-i îmbracă.

22. Și zise: „Iată, Adam se făcu ca unul dentru noi ca să priceapă răul și binele. Și acum să nu cumva să mai tinză mîna sa cîndva și să ia den lemnul vieții să mănînce și să fie viu în vîci”.

23. Și-i goni Domnul Dumnezeu den hrana raiului⁴ să lucrîdze pămîntul den care au fost luat.

24. Și-l scoase pre Adam și-l puse să lăcuiască împotriva hranei raiului⁵; și puse heruvimi și sabie cea de vâpăie să păzească calea lemnului vieții.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu care umbla prin rai spre seară; și s-au ascuns Adam și femeia lui din fața Domnului Dumnezeu între pomii raiului.

9. Și i-a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam și i-a spus: „Adame, unde ești?”

10. Și i-a răspuns Adam: „Ți-am auzit glasul cînd umblai prin rai și m-am înfricoșat, pentru că sint gol, și m-am ascuns”.

11. Și Dumnezeu i-a spus: „Cine ți-a spus că ești gol? Sau ai mîncat din pomul din care ți-am poruncit să nu măninci?”

12. Și i-a răspuns Adam: „Femeia, pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat și am mîncat”.

13. Și i-a spus Domnul Dumnezeu femeii: „De ce ai făcut aceasta?” Și i-a răspuns femeia: „Șarpele m-a amăgit și eu am mîncat”.

14. Și i-a spus Domnul Dumnezeu șarpelui: „Pentru că ai făcut aceasta,

blestemat să fii între toate dobitoacele

și fiarele de pe pămînt; pe pieptul și

pe pîntecul tău să umblî și pămînt

să măninci în toate zilele vieții tale.

15. Și voi așeza dușmănie între tine și femeie, între urmașii ei și urmașii tăi; și îți va pîndi capul să ți-l zdrobească, iar tu îi vei pîndi călcăiul să o muști”.

16. Iar femeii i-a spus: „Îți voi spori inmulțindu-ți durerile tale și geamătul tău; în dureri vei naște copiii și vei fi atrasă către bărbatul tău și el te va stăpîni”.

17. Lui Adam i-a spus: „Pentru că ai ascultat de glasul femeii tale și ai mîncat din pomul din care ți-am poruncit să nu măninci, blestemat să-ți fie pămîntul în orice muncă; cu osteneală te vei hrăni din el în toate zilele vieții tale.

18. Spini și ciulini îți vor rodî hrînindu-te cu iarba cîmpului.

19. Cu sudoarea feței tale să-ți măninci piinea pînă cînd te vei întorcede în pămîntul din care ai fost luat, căci pămînt ești și în pămînt te vei întorcede”.

20. Și i-a dat Adam femeii sale numele de Eva, căci ea este mama tuturor celor vii.

21. Și le-a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii sale haine de piele și i-a îmbrăcat.

22. Și a spus Dumnezeu: „Iată, că Adam s-a făcut ca unul dintre noi ca să cunoască binele și răul. Acum să nu întindă cumva mîna și să ia din pomul vieții să mănînce și să trăiască în vîci”.

23. Și i-a scos Domnul Dumnezeu pe el din raiul desfătării ca să lucreze pămîntul din care fusese luat.

24. Și i-a izgonit pe Adam și i-a așezat în fața raiului desfătării; și a pus heruvimi și sabie de foc rotitoare să păzească drumul spre pomul vieții.

CAP 4

К А Д А М К У Н О С К У П Р Е Е В А М У И Е Р А Ш И З Е
 М И С Л И Н Д , Н А С К У П Р Е К А И Н , Ш И З И С Е , А Г О
 Н И С И И О М Ы П Р И Н Д У М Н Е З А У . Ш И А Д А О С Е
 А Д А О С Е П Р Е Ф Р А Т Е Л Е А Х И П Р Е А В Е Л , Ш И С Т
 П Р Е С Т Е А В Е Л П Р Е С Т А И Н Д А О Ш И П Р Е К А И Н Н Е
 Е Р А Л У К Р И Н Д Е П О Л А Ж И Т Ъ Л . Ш И Ф У Д У П О
 К Р Т И С К А З Н А В , А Д У С Е К А И Н Н Е , Д И П Т Р Х Р О Д И Т Е П О
 Л А Ж И Т Ъ Л А Х И , П О К Р Т А Т Ъ , А Д Д У М Н Е З А У . Ш И
 А В Е Л А Д У С Е Ш И Т А Л , Р И Н Ч Е Л А Д Е Н П А Ж И Н Е К Е
 Т Е Д И С О Н А Е А Х И , Ш И Д И Н Г Р Е Ш И М Е Л Е Л О Р Е , Ш И
 П Р И В И Д У М Н Е З А У , П Р Е С Т Е А В Е Л , Ш И П Р Е С Т Е А Д У
 Р И Т А Е А Х И . П Р Е П Р Е С Т Е К А И Н Н Е Ш И П Р Е С Т Е П О
 Т В И А Е А Х И , Н А Х А Д А Т Ъ А М И Н И Т Е , Ш И С К Р И П И П Р Е
 К А И Н Н Е Ф О Д Р Т Е , Ш И А Х К П З У Т Ъ К У Ф А Ц А А Х И .
 Ш И З И С Е Д О М Н У Л А Д У М Н Е З А У А Х И К А И Н Н Е , П Е П Т Р Х
 К О Ч И Т Ъ И С К Р И П И Т Ъ , Ш И П И Н Т Р Х Ч Е К О З Ъ Ф А Ц А Т А .
 Д Е Н Ъ Д Р И П Т Ъ В И И Д У С Е , П Р Е П Р Е Д Р И П Т Ъ Н Ъ
 В И И П О П Р И Ч И , Г Р Е Ш И Т А Н М А Ж И С И М Ф У С Е , К П Т Р Х Т И
 Н Е С П О П Р И Ч И Т Ъ А Х И , Ш И Т Ъ В И И С Т О П Ж И Н П Р Е
 Д Ж И С А . Ш И З И С Е К А И Н Н Е К П Т Р Х А В Е Л Ф Р А
 Т Е Л Е А Х И , С Т Е Ш И М Ъ Л А К А Ж И П Ъ , Ш И Ф У Д У П О Ч Е
 Ф У Р Т Ъ И Н А К А Ж И П Ъ , Ш И С Т Е С И В А Л Ъ К А И Н Н Е , А Д У П Р А
 А Х И А В Е Л Ф Р А Т Е Л А Х И С Т Ъ , Ш И А С О М О Р А П Р Е Д Ж И С А .
 Ш И З И С Е Д О М Н У Л А Д У М Н Е З А У ? К П Т Р Х К А И Н Н Е О У Д И
 А С Т Е А В Е Л А Ф Р А Т Е Л Е Т Ъ Л , Ш И З И С Е Н У Ш И Т Ъ А Х
 П А З Н И К Ф Р А Т Е Л А Х И М Ъ С Е Ж И Т Ъ Т Ъ . Ш И З И С Е
 Д О М Н У Л А Ч Е А Н Ф О К У С Т Ъ ? Г А Л С А С А Ж И Ч Е Л А Х И Ф Р А
 Т Е Л А Х И Т Ъ Л С Т Р И Г О К П Т Р Х М И Н И , Р И Н П О Л А Ж И Т Ъ .
 Ш И А Д У М Ъ В А С Т Е М А Т Ъ Т Ъ Д И П Е П О Л А Ж И Т Ъ , К А
 Р И А Е А Х К П С И К А П Т Г Р А А Х И С Т П Р И М Ф И К Т Ъ С А Ж И Ч Е Л Е
 Ф Р А Т Е Л А Х И Т Ъ Л Д Е Н М А Ж И Т А . К О Ч И Н А Х И Р И З
 П О Л А Ж И Т Ъ Л , Ш И Н У В А М А И Д А С О Р Е , А Д А Ч И Е П Х
 Т Ф Р Т А Х И , С У С П И Н Ж И Д Ъ Ш И Т Р Е М У Р Ъ Ж И Д Ъ , В И И Ф И
 А С У П Р А П О Л А Ж И Т Ъ Л А Х И . Ш И З И С Е К А И Н Н Е С Т
 Т Р Х Д О М Н У Л А Д У М Н Е З А У , М А И М А Р Е А С Т Е З И N A
 М Ъ , Д Е К А Т О Л А Ш И С Т Р А М И Е . А С М О В Е И С К О
 Т Е А С Т О З И Д Е П Р Е Ф А Ц А П О Л А Ж И Т Ъ Л А Х И , Ш И Д Е К Ъ
 Т Р Х Ф А Ц А Т А М О В И N А С К Р И П И Т Ъ , Ш И В О И Ф И С А П И
 Н Ж И Д Ъ , Ш И Т Р Е М У Р Ъ Ж И Д Ъ А С У П Р А П О Л А Ж И Т Ъ Л А Х И ,
 Ш И В А Ф И П О Т О Ч И N E М О В А А Ф Л А М О В А С О М О Р А .
 Ш И З И С Е А Х И Д О М Н У Л А Д У М Н Е З А У Н Ъ А Ш А , П О Т О
 Ч Е Л А Ч Е В Ъ С О М О Р А П Р Е К А И Н Н Е , Ш И П Т Е Н Ъ З Е Ж И Д И Р И
 В А Р И Z И E R A , Ш И П Ъ С Е Д О М Н У Л А Д У М Н Е Z A У С И М Н Ъ А Х
 К А И Н Н Е , К П Т Р Х А В Е Л П Р Е Д Ж И С А , Т О Т Ъ
 Ч И N E В А А Ф Л А П Р Е Д Ж И С А . Ш И Е Ш И К А И Н Н Е
 Д Е Л А Ф А Ц А А Х И Д У М Н Е Z A У , Ш И А С К Р И П И Т Ъ П О Л А Ж И
 Т Ъ Л А Х И Н А Н Д О , П Р О П Р О Ж И М А Е Д Е М В А Х И . Ш И
 И В Н О С К У К А И Н Н Е П Р Е Ф Р А Т Е Л А Х И , Ш И З Е М Л И С А И Н Н Е
 Н И К И С П Р Е Е N O X O , Ш И Е Р А З И Д И Д И Д Ъ Ч Е П А П T E ,
 Ш И N Ъ M И Ч Е T A П O T E П Р Е N Ъ M E Л E Ф И M A Ш И A Х И E N O Z .
 Ш И С Т Н П E I S D A Х И E N O X O , Г A H Д A Д Ъ , Ш И Г A H Д A Д Ъ N Ъ
 С К X П Р Е M A Л E H A , Ш И M A Л E H A Л Ъ П O C K X Г Р E M E
 A Д С A A , Ш И M A Д A B C A A H O C K X П Р E A A H O X O
 Ш И Ш A C O Z A M E X O P O C O Z A X E P H N Ъ M E Л E O Y H I A
 A Ш И N Ъ M E Л E A H Д O H O B Ъ C E A A . Ш И И П O C K X A Д A
 П Р E I C O B H A , A Ч E C T A E P A П O P H H T E Ч E M A P Ч E A П O C K X
 P K O A H O H A Л Ч E A D X P O H H T O P H Д E P O H H T O I C . Ш И E A
 N Ъ M E Л E Ф Р A T E Л А Х И A Х И I C B A A , A Ч E C T A E P A K A P E A X
 П А A P T O

1. Și Adam cunoscu pre Eva, muierea lui, și, zămislind, născu pre Căin; și zise: „Agonisiu om prin Dumnezău“.
2. Și adaoșe a naște pre fratele lui, pre Avel. Și să făcu Avel păstoriu de oi, iară Căin era lucrind pământul.
3. Și fu după citeva zile, aduse Căin dentru roadele pământului jirtvă la Dumnezău.
4. Și Avel aduse și el den cële dentiu născute den oile lui și den grășimele lor. Și privi Dumnezău preste Avel și preste darurile lui.
5. Iară preste Căin și preste jirtvele lui n-au luat aminte; și scirbi pre Căin foarte și-au căzut cu fața lui.
6. Și zise Domnul Dumnezău lui Căin: „Pentru că ci te-ai scirbit și pentru ce căzu fața ta?”
7. De nu drept vei aduce, iară pre drept nu vei împărți, greșit-ai? Milcomêște cătră tine [e] întoarcea lui, și tu vei stăpini pre dînsul“.
8. Și zise Căin cătră Avel, fratele lui: „Să ieșim la cîmp“. Și fu după ce fură ei la cîmp, și să sculă Căin asupra lui Avel, fratelui său, și-l omori pre dînsul.
9. Și zise Domnul Dumnezău cătră Căin: „Unde iaste Avel, fratele tău“? Și zise: „Nu știu. Au paznic fratelui meu sînt eu?“
10. Și zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul singelui fratelui tău strigă cătră mine den pămînt.“
11. Și acum blestemat tu de pe pămînt, carele au căscat gura lui să priimească sîngele fratelui tău den mina ta.
12. Căci lucrezi pămîntul și nu va mai adaoșe a da ție puterea lui: suspînd și tremurînd vei fi asupra pămîntului“.
13. Și zise Căin cătră Domnul Dumnezău: „Mai mare iaste vina mea decît a mi se ierta mie.“
14. De mă vei scoate astăzi de pre fața pămîntului și de cătră fața ta mă voi ascunde și voi fi suspînd și tremurînd asupra pămîntului și va fi tot cine mă va afla mă va omori“.
15. Și zise lui Domnul Dumnezău: „Nu așa; tot cela ce va omori pre Căin șapte izbîndiri va dezlega“. Și puse Domnul Dumnezău semnu lui Căin ca să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre dînsul.
16. Și ieși Căin de la fața lui Dumnezău și lăcui in pămîntul lui Naid, in preajma Ederului.
17. Și cunoscu Căin pre fămēia lui și, zămislind, născu pre Enoh; și era zidînd cetate și numi cetatea pre numele fiitului lui, Enoh.
18. Și să născu lui Enoh, Gaidád; și Gaidád născu pre Maleleil, și Maleleil născu pre Mathusála, și Mathusála născu pre Laméh.
19. Și-ș luo Laméh doao muieri: numele unuia, Ada, și numele al doilea, Sela.
20. Și născu Ada pre Iovil; acesta era părinte celor ce lăcuiă in colibile celor hrănitōri de dobitoc.
21. Și numele fratelui lui, Iuvál; acesta era care au / arătat canonul și copuzul.

CAP 4

1. Și Adam cunoscă pre Eva, mu-
ișrea lui, și, zămislindu, născu prea
Cain; și dzise: „Agonesiu om pren
Dumnezău”.

2. Și adaose a naște pre fratele lui,
pre Avel. Și să făcu Avel păstor de
oi, iară Cain lucra pământul.

3. Și fu după dzile, aduse Cain den-
tru roada pământului jirtivă la Dum-
nezău.

4. Și Avel aduse și el dentru cele
dentăi născute den oile lui și den gră-
simile lor. Și privi Dumnezău la Avel
și la darurile lui.

5. Iară la Cain și la jirtvele lui n-au
luat aminte; și să scribi pre Cain
foarte și-i cădzu fața lui.

6. Și dzise Domnul Dumnezău lui
Cain: „Pentru că ci te-ai scribit și
pentru că ci Ț-au cădzut fața?”

7. Nu doară dentru dreptu vei adu-
ce, iară pre dreptul nu vei împărți,
greșit-ai? Mincomește² cătră tiine in-
toarcerea¹ lui, și tu îl vei stăplni pre
insul¹.

8. Și dzise Cain cătră Avel, frate-
său: „Să ieșim [dară]² la cimpu”. Și
fu după ce fură ei la cimpu, și să
sculă Cain pre fratele său Avel și-l
omorî pre insul.

9. Și dzise Domnul Dumnezău că-
tră Cain: „Unde-i Avel, fratele tău?”
Și dzise: „Nu știu. Doară nu-s paznic
eu fratelui mieu”.

10. Și dzise Domnul: „Ce ai făcut?
Glasul singelui fratelui tău strigă că-
tră mine den pământ.”

11. Și acum blăstămat tu de pre
pământu, carele au căscat gura lui să
priimască singele fratelui tău den
mina ta.

12[11]. Pentru că lucrezi pământul și
nu va mai adaoge a da Ție puterea lui;
suspînindu și tremurîndu vei fi asu-
pra pământului¹.

13[12]. Și dzise Cain cătră Domnul
Dumnezău: „Mai mare iaste vina
mea decit a mi să ierta mie.”
14[13]. Să mă vei scoate astăzi de
pre fața pământului și de fața ta mă
voi ascunde și voi fi suspînindu și tre-
murîndu asupra pământului și va fi
tot cine mă va afla mă va omorî¹.

15[14]. Și dzise Domnul Dumnezău:
„Nu așa; tot cine va omorî pre Cain
șapte izbîndiri va dezlega”. Și pusă
Domnul Dumnezău lui Cain sămnu
ca să-l nu-l omoare pre insul tot ci-
ne-l va afla pre insul.

16[15]. Și ieși Cain den fața lui Dum-
nezău și lăcu în pământul Naidu, în
preajma Edemului.

17[16]. Și cunoscă Cain pre fămċia
lui și, zămislindu, născu pre Enoch; și
era zidindu cetate și numi cetatea pre
(numele)⁴ fiului său Enoch.

18[17]. Și i să născu lui Enoch, Gai-
dadu; și Gaidadu născu pre Maleleil,
și Maleleil născu pre Mathusala, și
Mathusala născu pre Lameh.

19[18]. Și luă Lameh două muieri:
și numele unia, Ada, și numele al
doilea, Sella.

20[19]. Și născu Adă pre Iovil; ace-
sta era părinte celor ce lăcuia în coli-
bile celor hrănituri de dobitoc.

21[20]. Și numele fratelui lui, Iuval;
acesta era ce au/arătat canonul și co-
puzul.

CAP 4

1. (Ș)¹i cunoscă Adam pre Eva, mu-
ișrea lui, (și)¹, îngrecînd, născu pre
Cain; și zise: „(Agonis)¹indu eu om
pentre Dumnezău”.

2. Și adaose a naște lui frate, pre
Avel. Și¹ iar Cain
era¹.

3.¹ fu după multe
.¹ Dumnezău den¹

4. (Și)¹ Avel aduse¹
(dent)¹ăi născute den¹
.¹ grăsimile lor. Și
.¹ Avel și la daru(rile)¹

5.¹ (Ca)¹in și la jirtvele
.¹ și se intristă¹
.¹ (p)losomorî fața.

6.¹ (Dum)¹nezău lui Cain:
.¹ pentru ce se-au po(so-
morit)¹

7.¹
.¹ ta¹.

8.¹
.¹ (f)¹rate-său.

9.¹
Cain: „Unde iaste frate-tău, Avel?
Iar el zise: „Nu știu. Au doară sint
eu paznic frăține-mieu?”.

10. Zise lui Domnul: „Ce ai făcut
această? Glasul singelui frăține-tău
strigă cătră mine den pământ.”

11. Și acum blestemat tu de pre păm-
înt care au căscat gura lui să prii-
mească singele frăține-tău den mina ta.

12. Și cînd vei lucra pământul nu
va mai adaoge să dea puterea lui Ție
și vei fi suspînînd și cutremurîndu-te
pre pământ.

13. Și zise Cain cătră Domnul Dum-
nezău: „Mai mare iaste vina mea de-
cît a mi se ierta.”
14. Și de mă vei goni astăzi de pre
fața pământului și mă voi ascunde și
voi fi suspînînd și cutremurîndu-mă
pre pământ și va fi tot cine mă va afla
mă va ucide¹.

15. Și-i dzise Domnul Dumnezău:
„Nu așa; tot cel ce va ucide pre Cain
7 izbînde va lua”. Și pusă Domnul
Dumnezău semn pre Cain ca să nu-l
ucigă cine-l va afla.

16. Și ieși Cain de la fața Domnu-
lui Dumnezău și lăcu în pământul lui
Naid, împotriva Edemului.

17. Și cunoscă Cain pre mușrea lui
și, îngrecînd, născu pre Enoch; și era
zidînd cetate și puse numele cetății
Enoch, pre numele fiu-său.

18. Și lui Enoch se născu Gaidad;
și Gaidad născu pre Maleleil, și Male-
leil născu pre Mathusal, iară Mathusal
născu pre Lameh.

19. Și luă Lameh 2 muieri: pre
una o chiema Adda, iar pre alta, Sella.

20. Și Adda născu pre Iovil; acesta
era tată celor ce lăcuia în colibile ce-
lor hrănituri de dobitoc.

21. Și numele frăține-său, Ioval; a-
cesta era care ar¹ canonul și că-
puzele.

CAP. 4

Cain și Abel

1. Adam cunoscă pe Eva, femeia
lui, și ea, zămislînd, născu pe Cain; și
spuse: „Cu ajutorul lui Dumnezău am
căpătat un fiu”.

2. Și a mai născut și pe fratele
acestuiă, pe Abel. Și Abel s-a făcut
păstor de oi, iar Cain era lucrător de
pământ.

3. S-a întimplat ca după un timp,
Cain să aducă jertfă lui Dumnezău
din toate roadele pământului.

4. Și Abel a adus și el jertfe din
mieii mai întii născuți și din grăsi-
mea lor. Și a privit Dumnezău spre
Abel și spre ofrandele sale.

5. La Cain și la ofrandele sale nu a
luat aminte; și s-a mîniat Cain foarte
și s-a schimbat la fața.

6. Și i-a spus Domnul Dumnezău
lui Cain: „De ce te-ai mîniat și de ce
te-ai schimbat la fața?”

7. Dacă aduci jertfe după dreptate
și nu faci bine după cuviință, păca-
tul te pîndeste la ușă și vrea să te
înlăntuiască, dar fii pe pace, tu îl vei
birui¹.

8. Și i-a spus Cain lui Abel, fratele
său: „Să mergem la cimp”. Și s-a în-
tfimplat, după ce au fost ei în cimp,
și a sărit Cain la Abel, fratele său,
și l-a omorît.

9. Și i-a spus Dumnezău lui Cain:
„Unde este Abel, fratele tău”? Ace-
sta i-a spus: „Nu știu. Oare sint eu
păzitorul fratelui meu?”

10. Și i-a spus Dumnezău: „Ce ai fă-
cut? Glasul singelui fratelui tău mă
strigă din pământ.”

11. Și acum să fii tu blestemat de
pământul care și-a deschis gura să
primească din mina ta singele fratelui
tău.

12. Căci lucrînd pământul acesta nu
va mai voi să-Ți dea bunătățile lui;
neostoit și pribeag vei fi tu pe păm-
înt¹.

13. Și i-a spus Cain Domnului: „Mai
mare este vina mea decit a mi se
ierța mie.”

14. Dar dacă mă alungi astăzi de pe
fața pământului și mă voi ascunde de-
tine, pribeag și neostoit, oricine de mă
va găsi mă va omorî¹.

15. Și i-a spus lui Domnul Dumne-
zeu: „Nicidecum. Oricine va ucide pe
Cain va ispăși înșeptit”. Și a pus
Domnul Dumnezău semn lui Cain ca
să nu-l ucidă nimeni de-l va găsi.

16. Și a plecat Cain din fața lui
Dumnezău și s-a așezat în țînutul
Nod, la răsărit de Eden.

17. Și a cunoscut Cain pe femeia sa
și aceasta, zămislînd, l-a născut pe
Enoch. Și a zidit o cetate și a numit
cetatea după numele fiului său Enoch.

18. Lui Enoch i s-a născut Irad, și
Irada l-a născut pe Maleleil, și Male-
leil l-a născut pe Matusal și Matusal
l-a născut pe Lameh.

19. Și Lameh și-a luat două soții:
numele primei era Ada, a celei de a
doua, Sela.

20. Și l-a născut Ada pe Iabal. Ace-
sta este părintele celor ce locuiesc în
corturi și al păstorilor.

21. Și numele fratelui său era Iubal;
acesta este cel ce a născocit cetera și
cimpoiul.

22[21]. Iară Sellá născu și ea pre Thóvel; și era bătător de ciocan și faur de aramă și de her; și sora lui Thóvel, Noemá.

23[22]. Și dzise Lámeș muierilor lui, ii Adá și Sellá: „Ascultați-m glasul meu, muierile lui Lámeș, băgați în urechi cuvîntul meu pentru că bărbat am ucis întru rană mie și tinerel întru strânciunare mie.

24[23]. Pentru că dentru Cáin de șapte ori s-au izbîndit, iar den Lámeș de șaptezeci și șapte.

25[24]. Și cunoscú Adam pre Eva, muiérea lui, și zemislindu, născu fiu și-i numi numele lui, Sith, dzicîndu: „Rádicatu-mi-au Dumnedzáu sámința alta pentru Avel, carele au omorít Cáin”.

26[25]. Și lui Sith sá născu fiu și-i numi numele lui, Enos. Acesta nádájdui a chema numele Domnului Dumnedzá(u).

22. Iară Sella născu pre Thovel; aceasta  r(a b) t tor de ciocan, faur

23

22. Sela l-a născut și ea pe Tubalcain, care era făurar al uneltelor de aramă și de fier. Sora lui Tubalcain s-a numit Noema.

23. Și le-a spus Lameș femeilor sale: „Ada și Sela, ascultați-mi glasul, voi femei ale lui Lameș, luați aminte la cuvintele mele, căci ucid un bărbat pentru o rană și un tinăr pentru o vin taie.

24. Căci dacă pentru Cain s-a ispășit de șapte ori, pentru Lameș de șaptezeci de ori câte șapte”.

25. Adam a cunoscut iarăși pe Eva, femeia sa, și aceasta, zămislind, a născut un fiu și i-a pus numele Set, spunînd: „Mi-a dat Dumnezeu alt fiu în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain”.

26. Lui Set i s-a născut un fiu, cu numele de Enos. Și de atunci au început oamenii să se roage chem nd numele Domnului Dumnezeu.

CAP 5

CAP 5

CAP. 5

Șirul patriarhilor de la Adam la Noe.

1. Aceasta-i cartea a facerii, oamenilor. Întru care dzi au făcut Dumnedzáu pre Adam, după chipul lui Dumnedzáu l-au făcut pre însul.

2. Bărbat și f m ie au făcut pre înșii și au blagoslovit pre înșii; și numi numele lui Adam, întru care dzi au făcut pre înșii.

3. Și tr i Adam 230 ani; și născu după chipul lui și după obrazul lui și-i numi numele lui, Sith.

4. Și să făcură dzilele lui Adam carele au trăit după ce au născut pre acesta, pre Sith, ani 700, și născu ficiori și f te.

5. Și să făcură toate dzilele lui Adam carele au trăit 930 ani; și au murit.

6. Și tr i Sith 205 ani și născu pre Enos.

7. Și tr i Sith după ce născu pre acesta, pre Enos, 707 ani și născu ficiori și f te.

8. Și să făcură toate dzilele lui Sith 912 ani; și au murit.

9. Și tr i Enos ani 190 și au născut pre Cainan.

10. Și tr i Enos dupre ce au născut pre Cainan, pre acesta, 715 ani și născu ficiori și f te.

11. Și să făcură toate dzilele lui Enos 905 ani; și au murit.

12. Și au trăit Cainan 170 ani și au născut pre Maleleil.

13. Și tr i Cainan dupre ce au născut pre acesta, pre Maleleil, 740 ani și născu ficiori și f te.

14. Și să făcură toate dzilele lui Cainan 918 ani; și au murit.

15. Și tr i Maleleil 165 ani și născu pre Iaredu.

16. Și tr i Maleleil dupre ce au născut pre acesta, pre Iaredu, 731 ani și au făcut ficiori și f te.

17. Și să f cer  toate dzilele lui Maleleil ani 895; și au murit.

18. Și tr i Iaredu 162 ani și au născut pre Enoh.

19. Și tr i Iared după ce au născut pre acesta, pre Enoh, 800 ani și au născut ficiori și f te.

20. Și să f cer  toate dzilele lui Iaredu 962 ani; și au murit.

21. Și tr i Enoh 165 ani și născu pre Mathusála.

22. Și bine/plăcu Enoh lui Dumne-

1. Aceasta este cartea seminției lui Adam. C nd l-a creat Dumnezeu pe Adam, l-a făcut după chipul său.

2. Bărbat și femeie i-a făcut și i-a binecuvîntat; și i-a numit Adam, adică oameni, în ziua în care i-a făcut.

3. Și a trăit Adam două sute treizeci de ani; și i s-a născut un fiu după asemănarea și chipul său și l-a numit Set.

4. Și au fost zilele lui Adam, după ce l-a născut pe Set, șapte sute de ani, și a mai născut fii și fiice.

5. Și au fost toate zilele, pe care le-a trăit Adam, nouă sute treizeci de ani și apoi a murit.

6. A trăit Set două sute cinci ani și i s-a născut Enos.

7. Și a trăit Set, după nașterea lui Enos, șapte sute șapte ani și i s-au mai născut fii și fiice.

8. Și au fost toate zilele lui Set nouă sute doisprezece ani și apoi a murit.

9. Și a trăit Enos o sută nouăzeci de ani și i s-a născut Cainan.

10. Și a trăit Enos, după ce i s-a născut Cainan, șapte sute cincisprezece ani și a mai avut fii și fiice.

11. Și au fost toate zilele lui Enos nouă sute cinci ani și apoi a murit.

12. Și a trăit Cainan o sută șaptezeci de ani și i s-a născut Maleleil.

13. Și a trăit Cainan, după nașterea lui Maleleil, șapte sute patruzeci de ani și a mai avut fii și fiice.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan nouă sute zece ani și apoi a murit.

15. Și a trăit Maleleil o sută șazeci și cinci de ani și i s-a născut Iared.

16. Și a trăit Maleleil, după nașterea lui Iared, șapte sute treizeci de ani și a mai avut fii și fiice.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil opt sute nouăzeci și cinci de ani și apoi a murit.

18. Și a trăit Iared o sută șazeci și doi de ani și i s-a născut Enoh.

19. Și a trăit Iared, după nașterea lui Enoh, opt sute de ani și a mai avut fii și fiice.

20. Și au fost toate zilele lui Iared nouă sute șazeci și doi de ani și apoi a murit.

21. Și a trăit Enoh o sută șazeci și cinci de ani și i s-a născut Matusalem.

22. Și, după nașterea lui Matusalem, a mai umblat Enoh pe căile Domnu-

dzău; după ce născu lui pre Mathusála (trái)¹ 200 ani și născu feciori și fete.

23. Și se făceră toate dzilele lui Enoh 365 ai.

24. Și bineplăcu Enoh lui Dumnedzău; și nu să află pentru că îl mută Dumnedzău.

25. Și trăi Mathusála 187 ani și născu pre Lámeh.

26. Și trăi Mathusála după ce au născut pre Lámeh 782 ani și născu feciori și fete.

27. Și să făceră toate dzilele lui Mathusála ce au trăit 969 ani; și au murit.

28. Și trăi Lámeh 188 ai și născu fecior.

29. Și-i² puse numele lui [lui] Nôe, dzicîndu: „Acesta va răpoosa pre noi den faptele noastre și dentru scîrbele mînelor noastre și de pămîntul carele au blăstămat Domnul Dumnedzău“.

30. Și trăi Lámeh după ce-ș născu pre Nôe 565 ani și născu feciori și fete.

31. Și să făcură toate dzilele lui Lámeh 753 ani; și muri.

32. Și era Nôe de 500 ani, și născu 3 feciori: pre Sim, Ham, Iaféth.

CAP 6

1. Și fu cîndu începură oamenii a să face mulți asupra pămîntului și fete li să făcură lor,

2. și vădzîndu fiii lui Dumnedzău fetele oamenilor cum sintu frumoase, luară și e fâmei dentru toate cite aléseră.

3. Și dzise Domnul Dumnedzău: „Să nu rămîie duhul meu întru oamenii aceștia întru vac¹ pentru că trupuri sintu; și să le fie dzilele lor 125 ani“.

4. Și uriașii era asupra pămîntului întru dzilele acélea și după acélea, dacă întrară înlăuntru fiii lui Dumnedzău cătră fetele oamenilor și li să năștea lor; aceștia era uriașii cei de vécî, oamenii cei numiți.

5. Și vădzu Domnul Dumnedzău că s-au înmulțit răutățile oamenilor pre pămîntu și fieștecarele cugetă întru inima lui cu nevoiță spre răutăți toate dzilele,

6. și să mîhni Dumnedzău căci făcu pre om pre pămîntu și prencugetă.

7. Și dzise: „Sti(n)²ge-voi pre om pre carele l-am făcut de pre fața pămîntului, den om pân-in dobitoac și den tîrfitoare pân-in pasările ceriului, pentru că m-am căit căci am făcut pre ei“.

8. Iară Nôe aflat-au har înaintea Domnului Dumnedzău.

9. Și acéstea-s nașterile lui Noe. Nôe, om dreptu desăvirșit fiindu întru semînția lui, bineplăcu lui Dumnedzău Nôe.

10. Și născu Nôe trei feciori: pre Sim, pre Ham și pre Iafeth.

11. Și să strică pămîntul înaintea lui Dumnedzău și să implu pămîntul de strîmbătate.

12. Și vădzu Domnul³ Dumnedzău pămîntul [și era strîcat]⁴ pentru că au strîcat tot trupul calea lui pre pămîntu.

13. Și dzise Dumnedzău cătră Nôe: „Vrêmea a tot omul vine cătră mine⁵ pentru că s-au implut pămîntul de strîmbătate de înșil și iată eu voi strîca pre înșii și tot pămîntul.“

14. Deci fîi fă ție/săcriu den lêmne

lui două sute de ani și a mai avut fii și fiice.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh trei sute șazeci și cinci de ani.

24. Și Enoh a umblat cu Dumnezeu pînă n-a mai fost aflat că l-a mutat Dumnezeu pe el.

25. Și a trăit Matusalem o sută optzeci și șapte de ani și i s-a născut Lámeh.

26. Și a trăit Matusalem, după nașterea lui Lámeh, șapte sute optzeci și doi de ani și a mai avut fii și fiice.

27. Și au fost toate zilele, pe care le-a trăit Matusalem, nouă sute șazeci și nouă de ani și apoi a murit.

28. Și a trăit Lámeh o sută optzeci și opt de ani și i s-a născut un fiu.

29. Și i-a pus numele Noe, spunînd: „Acesta ne va mîngîia în muncile noastre și la truda mînilor noastre și la lucrul pămîntului cel blestemat de Domnul Dumnezeu“.

30. Și a trăit Lámeh, după nașterea lui Noe, cinci sute șazeci și cinci de ani și a mai avut fii și fiice.

31. Și au fost toate zilele lui Lámeh șapte sute cincizeci și trei de ani și apoi a murit.

32. Și era Noe de cinci sute de ani cînd i s-au născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

CAP. 6

Anunțarea potopului. Corabia

1. Și atunci cînd au început oamenii a se înmulți pe pămînt și li s-au născut fiice,

2. văzînd fiii lui Dumnezeu că fiicele oamenilor sint frumoase, și-au luat dintre ele șotii, pe acelea pe care și le-au ales.

3. Și a spus Domnul Dumnezeu: „Să nu rămîie duhul meu de-a pururi în acești oameni, căci ei sint numai trup; zilele lor vor fi o sută douăzeci de ani“.

4. Și se aflau uriași pe pămînt în acele timpuri și chiar după aceea, cînd fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și ele au născut; ei erau uriașii din vechime, acei oameni vestiți.

5. Și văzînd Domnul Dumnezeu că răutățile oamenilor s-au înmulțit pe pămînt și că fiecare cugetă statornic în sinea lui numai la rău, în toate zilele,

6. i-a părut rău lui Dumnezeu că l-a făcut pe om pe pămînt și a stat pe gînduri.

7. Și a spus Dumnezeu: „Îl voi pierde de pe fața pămîntului pe om, făptura mea. De la om la dobitoace și de la tîritoare la pasările cerului, pe toate le voi pierde, căci îmi pare rău că le-am făcut“.

8. Noe însă a aflat har înaintea lui Dumnezeu.

9. Aceasta este stirpea lui Noe. Noe era un om drept și neprihănit, între cei din neamul său, și umbla pe căile Domnului.

10. Și i s-au născut lui Noe trei fii: Sem, Ham și Iafet.

11. Dar pămîntul se stricase în fața lui Dumnezeu și se umpluse de silnicii.

12. Și privi Domnul Dumnezeu pămîntul și acesta era strîcat, căci tot omul umbla numai în strîmbătați.

13. Și i-a spus Dumnezeu lui Noe: „Am să sfîrșesc cu oamenii, căci s-a umplut pămîntul din pricina lor tot cu strîmbătați și iată eu îi voi pierde de pe pămînt.“

14. Deci tu fă-ți /o corabie din lemn

în patru muchi; și cuiburi vei face pregiur săcriu și-l vei smoli și pre denlontru și pre dennafară cu zmoală.

15. Și așa vei face săcriul: de 300 coți lungimea săcriului și de 50 coți de lat și de treizeci de coți dennaltu.

16. Și tot adunîndu-l vei face săcriul, și deasupra de un cot să fie; și ușa săcriului o vei face den coaste, cu beciori dedesuptu, cu doaa rînduri de podină și cu 3 rînduri il vei face pre insu⁶.

17. Și eu, iată că aduc potopul asupra pămîntului ca să stric tot trupul întru carele iaste duh de viață suptu ceriu; și toate cite vor fi pre pămîntu vor muri.

18. Și voi pune făgăduința mea cătră tine și vei intra întru săcriu tu și ficiorii tăi, și fămēia ta și fămēile ficiorilor tăi cu tine.

19. Și den toate dobitoacele, și den toate tîrîtoarele, și den toatē jiganiile și den tot trupul să aduci înlontru cite doaa-doaa den toate în săcriu pentru să le hrănești cu tine acii³, bărbat și fămēie vor fi.

20. De-n toate pasările după fēliu-ș, și den toate dobitoacele după fēliu-ș, și den toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămîntu după fēliul lor, cite doaa-doaa, den toate vor intra înlontru cătră tine să să hrăniască cu tine, bărbat și fămēie.

21. Și tu vei lua ție den toate bucatele carele veți mîncă și le vei aduna cătră tine și vor fi ție și lor de mîncat⁴.

22. Și făcu Nōe toate cite-i porānci lui Domnul Dumnedzāu, așa au făcut.

cu patru muchii; să faci corabia cu despărțituri și s-o smolești pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

15. Și astfel să faci corabia: lungimea corăbiei să fie de trei sute de coți, lățimea de cincizeci de coți și de treizeci de coți înălțimea ei.

16. În sus să fie îngustă de un cot. Într-o latură să-i faci ușa și să-i mai faci trei rînduri de cămări: jos, la mijloc și sus.

17. Căci iată eu aduc potopul, apa pe pămînt ca să piară sub cer tot trupul în care este suflu de viață și toate cite sînt pe pămînt să se sfirșească.

18. Și voi face un legămint cu tine! Vei intra în corabie tu și împreună cu tine fiii tăi, femeia ta și femeile fiilor tăi.

19. Și din toate dobitoacele, și din toate tîrîtoarele și din toate fiarele, din tot ce este trup, din toate să bagi în corabie două cite două, ca să rămînă cu tine în viață. Să fie parte bărbătească și parte femeiască.

20. Și din toate pasările înaripate după felul lor, și din toate dobitoacele după felul lor și din toate tîrîtoarele de pe pămînt după felul lor, cite două din toate să intre ca să rămînă în viață împreună cu tine, parte bărbătească și parte femeiască.

21. Tu să-ți iei din toate bucatele de mîncare; toate să le strîngi, ca să aveți merinde⁴.

22. Și a făcut Noe toate cite i le-a poruncit Domnul Dumnezeu, așa a făcut.

CAP 7

CAP 7

CAP. 7

Potopul.

1. Și dzise Domnul Dumnedzāu cătră Nōe: „Intră tu și toată casa ta în săcriu¹ pentru căci pre tine ti-am vădzut dreptu înaintea mea întru neamul acesta.

2. Și den toate dobitoacele cēle curate adu înlontru către tine cite șapte-șapte, bărbat și fămēie, și den dobitocul cel necurat doaa-doaa, bărbat și fămēie.

3. Și den pasările ceriului cēle curate, șapte-șapte, bărbat și fămēie², și den toate pasările cēle necurate, doaa-doaa, bărbat și fămēie, ca să s(e) hrăniască sāmînța preste tot pămîntul.

4. Pentru că în șapte dzile eu voi aduce ploaie pre pămîntu 40 de dzile și 40 nopți și voi stînge toată rădăcarea carea am făcut de pre fața a tot pămîntului⁴.

5. Și făcu Nōe toate cite-i porānci lui Domnul Dumnedzāu.

6. Nōe era de 600 ani și potopul apei să făcu pre pămîntu.

7. Și intra înlontru Nōe, și fiii lui, și fămēia lui și fămēile ficiorilor lui cu insul în săcriu pentru apa potopului.

8[7]. Și den pasările cēle curate, și den pasările cēle necurate, [8] și/den

1. Și i-a spus Domnul Dumnezeu lui Noe: „Intră în corabie tu și întreaga ta casă, căci te-am văzut drept în acest neam.

2. Și din toate animalele curate ia cu tine cite șapte, parte bărbătească și parte femeiască, iar din cele necurate cite două, parte bărbătească și parte femeiască.

3. Și din zburătoarele cerului, dintre cele curate cite șapte, parte bărbătească și parte femeiască, iar din cele necurate cite două, parte bărbătească și parte femeiască, ca să li se păstreze sāmînța pe întreg pămîntul.

4. Căci peste șapte zile voi aduce ploaie pe pămînt timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și voi pierde de pe fața pămîntului toate ființele pe care le-am făcut⁴.

5. Și a făcut Noe toate cite i le-a poruncit Domnul Dumnezeu.

6. Cînd a venit potopul pe pămînt, Noe avea șase sute de ani.

7. Și a intrat Noe, fiii săi, femeia sa și femeile fiilor săi în corabie de frica potopului.

8. Și din zburătoarele și dobitoacele curate și din dobitoacele necurate și/

рѣи дохнѣоучеле чѣла крѣпите, шн рѣи дохнѣа
 челе чѣла некрѣпите, шн рѣи хіарѣошн рѣи тоаѣ
 тѣрѣтѣареле чѣла дѣпѣе пѣмжнѣе. Кѣпте
 дѣоо кѣпте дѣоо фѣрѣрѣ кѣпте несе фѣкѣошн,
 пѣрѣе еѣрѣтѣѣе шн фѣмѣкѣе, дѣпте кѣм
 нѣ пѣрѣнѣпѣ лѣи рѣнѣтѣ. Шн фѣ дѣпте чѣ
 ле 5, зѣла шн апа потѣпѣлѣи еѣфѣкѣе дѣлѣрѣ
 пѣмжнѣлѣи. фѣрѣ лѣи, б, еѣпте шн, а,
 фѣтѣа лѣи несе, фѣрѣ дѣоо лѣпте ф, нѣ, аѣ
 лѣнѣи, фѣрѣрѣтѣе зѣ еѣрѣфѣрѣтѣе тоаѣ нѣ
 еѣрѣрѣ фѣрѣ фѣнѣлѣи, шн пѣрѣрѣрѣе чѣрѣлѣ
 чѣлѣ дѣпте. Шн фѣ пѣрѣе пѣрѣмжнѣе, м,
 рѣ зѣла, шн м, дѣ нѣпѣи. фѣрѣрѣтѣе зѣ
 фѣрѣ несе, еѣ, хѣ, гѣфѣ, фѣнѣ лѣи несе, шн фѣ
 мѣлѣ лѣ несе, шн кѣлѣ фѣрѣлѣ фѣмѣнае фѣнѣ лѣ кѣ
 дѣлѣлѣ фѣкѣошн. Шн тоаѣ хіарѣлае дѣпте фѣ
 анш, шн тоаѣ дохнѣоучеле дѣпте фѣкѣш, шн то
 тѣрѣтѣареле чѣлѣ мѣпте пѣрѣмжнѣе дѣпте фѣ
 анш, шн тоаѣ пѣрѣрѣ дѣпте фѣанш. фѣрѣ
 рѣ кѣпте несе фѣкѣошн кѣпте дѣоо кѣпте дѣоо,
 пѣрѣе еѣрѣтѣѣе шн фѣмѣкѣе, дѣпте пѣрѣ
 тѣрѣлѣ фѣрѣрѣе пѣпте лѣх, дѣлѣлѣ. Шн чѣ
 ле чѣ фѣрѣ фѣрѣнѣрѣ пѣрѣе еѣрѣтѣѣе шн
 фѣмѣкѣе дѣи тоѣ тѣрѣлѣ фѣрѣрѣ, дѣпте кѣ
 пѣрѣнѣпѣ рѣнѣтѣ. лѣи несе, шн фѣнѣе дѣнѣлѣ
 рѣнѣтѣ кѣкѣошн, дѣнѣфѣрѣ лѣи. Шн еѣфѣ
 еѣ потѣпѣлѣ, пѣрѣрѣ зѣн дѣ зѣла шн пѣрѣрѣ зѣ
 чн дѣнѣпѣи пѣрѣ пѣмжнѣе, шн еѣрѣ фѣмѣлѣи апа
 шн рѣнѣпѣ кѣкѣошн, шн фѣнѣлѣе дѣ пѣрѣмжнѣе.
 Шн еѣ фѣрѣрѣ апа, шн еѣ фѣмѣлѣи фѣрѣрѣ
 пѣрѣ пѣмжнѣе, шн пѣрѣрѣ кѣкѣошн дѣлѣрѣ
 аѣн. фѣрѣ апа еѣ фѣрѣрѣ фѣрѣрѣ фѣрѣрѣ
 пѣрѣ пѣмжнѣе, шн акѣпѣрѣ тоѣи мѣнѣи чѣн
 нѣлѣ, кѣрѣ еѣрѣ еѣпте чѣрѣ. дѣ чѣнѣи еѣрѣрѣ
 нѣчн еѣ фѣнѣлѣе апа фѣлѣе, шн акѣпѣрѣ тоѣи
 мѣнѣи чѣн нѣлѣи. Шн мѣрѣ тоѣи тѣрѣлѣ
 чѣрѣ мѣнѣи пѣрѣ пѣмжнѣе, аѣ пѣрѣрѣрѣ шн аѣ
 дохнѣоучеле, шн аѣ хіарѣрѣ, шн тоѣи тѣрѣ
 тоѣи чѣрѣ мѣнѣи пѣрѣ пѣмжнѣе. Шн тоѣи
 еѣмѣлѣ, шн тоаѣ кѣпте аѣ еѣфѣрѣе дѣлѣлѣ,
 шн тоѣи кѣрѣе еѣрѣ пѣрѣрѣ аѣ мѣрѣнѣе.
 Шн еѣ еѣрѣе тоаѣ рѣрѣрѣрѣ, кѣрѣ еѣрѣ аѣ
 пѣрѣ фѣрѣи тоѣи пѣмжнѣлѣ, дѣи еѣи пѣнѣ
 фѣрѣрѣ, шн тѣрѣтѣареле, шн пѣрѣрѣе чѣрѣ
 лѣи дѣрѣе пѣмжнѣе еѣрѣнѣрѣ, шн рѣмѣе
 еѣнѣрѣ несе, шн чѣн чѣ еѣрѣ кѣнѣнѣлѣ фѣкѣошн.
 Шн еѣ фѣрѣлѣе апа дѣрѣе пѣмжнѣе, рѣ, дѣ зѣла.

- toacele cѣle necurate, și den hiară și den toate tѣr-
toarele cѣle de pre pămѣnt,
- 9. cite doao, cite doao. intrără cătră Nѣe în chѣvot,
parte bărbătească și fămeiască, după cum. i-au porun-
cit lui Dumnezău.
- 10. Și fu după cѣle 7 zile, și apa potopului să făcu
asupra pămѣntului.
- 11. Întru ani 6 sute și 1 în viața lui. Noe, într-a
doao lună, în 27 ale lunii, într-această zi să desfăcură
toate izvoarăle fărăfundului și jghiaburilѣ ceriului s-au
deschis.
- 12. Și fu ploaie pre pămѣnt 40 de zile și 40 de noptѣi.
- 13. Într-această zi întră Noe, Sim, Ham, Iafet, fiilѣ
lui Nѣe, și fămѣia lui Nѣe și cite trѣle fămѣile fiilѣr
lui cu dѣnsele în chѣvot.
- 14. Și toate hiarăle după fѣliu-ș, și toate dobitoa-
ce(le) după fѣliu-ș, și tot tѣrѣtorul ce să mișcă pre pă-
mѣnt după fѣliu-ș și toată pasărea după fѣliu-ș.
- 15. Intrără cătră Nѣe în chѣvot cite doao, cite doao
parte bărbătească și fămeiască dentru tot trupul în
carele iaste- duh de viață.
- 16. Și cѣle ce intra înlăuntru, parte bărbătească și
fămeiască, den tot trupul intrără după cum porunci
Dumnezău lui Nѣe; și închise Domnul Dumnezău
chѣvotul den afara lui.
- 17. Și să făcu potopul patruzeci de zile și patru-
zeci de noptѣi pre pămѣnt, și să preainmulți apa, și ră-
dică chѣvotul și-l înalță de pre pămѣnt.
- 18. Și să întăriia apa și să înmulțiia foarte pre
pămѣnt și plutiia chѣvotul deasupra apeii.
- 19. Iară apa să întăriia foarte foarte pre pămѣnt
și acoperi toți munții cei nalți care era supt ceriu.
- 20. De cincisprăzēce coți să înalță apa în sus și
acoperi toți munții cei nalți.
- 21. Și muri tot trupul ce să mișca pre pămѣnt al
pasărilor, și al dobitoacelѣr, și al hiarălor și tot tѣr-
torul ce să mișca pre pămѣnt [22] și tot ѣmul.
- 22. Și toate cite au suflare de viață și tot carele
era pre uscat au murit.
- 23. Și să stinse toată rădicarea carea era asupra
fѣții a tot pămѣntul, den om până în dobitoc; și tѣr-
toarele și pasărele ceriului de pre pămѣnt să stinseră
și rămase singur Nѣe și cei ce era cu dѣnsul în chѣvot.
- 24. Și să înalță apa de pre pămѣnt 150 de zile.

К А П 8
 ншѣ дѣлѣе фѣмѣкѣе лѣуиѣе дѣ несе,
 шн тоаѣ хіарѣлае, шн дѣ тоаѣ рѣ
 еѣпѣоучеле, шн дѣ тоаѣ пѣрѣрѣе шн
 дѣ тоаѣ пѣрѣрѣе тѣрѣтѣареле кѣпте
 еѣрѣ кѣлѣнѣлѣ фѣкѣошн, шн дѣлѣе дѣ
 несе фѣкѣе пѣрѣмжнѣе, шн фѣрѣ апа.
 Шн еѣ дѣрѣрѣрѣе нѣсѣошнѣе чѣлѣи фѣрѣ фѣлѣрѣ
 шн пѣрѣрѣрѣе чѣрѣлѣи, шн еѣ еѣрѣ пѣрѣ
 дѣнѣ чѣрѣ. Шн еѣрѣ апа, мѣрѣлѣнѣе пѣрѣ
 пѣмжнѣе еѣрѣ, шн еѣ фѣрѣрѣ апа дѣлѣе
 еѣрѣ

CAP 8

- 1. Și-ș aduse Dumnezău aminte de Nѣe și toate
hiarăle, și de toate dobitoacele, și de toate pasărele și
de toate jigăniile tѣrѣtoare cite era cu dѣnsul în chѣvot;
și aduse Dumnezău vѣnt pre pămѣnt și încetă apa.
- 2. Și să descoperiă izvoarăle celui fără fund și
jghiaburilѣ ceriului și să opri ploaia den ceriu.
- 3. Și să zbea apa mergѣnd pre pămѣnt, să zbea și să
împutѣna apa după/o sută și 50 de zile.

dobitocul cel curat, și den dobitocul cel necurat, și den jigani și den toate tîrîtoarele de pe pămîntu,

9. doă-doă, intrară cătră Nôe în săcriu, parte bărbătească și fâmeiască, după cum i-au porâncit lui Dumnedzâu.

10. Și fu după cèle șapte dzile și apa potopului să fêce asupra pămîntului.

11. Întru 601 ani întru viața lui Nôe, în doă lună, în 27 a lunei, întru dzua aceasta să desfăcură toate izvoarele celui fără fundu și zghiaburile ceriului s-au deschis.

12. Și să făcu ploaia pre pămîntu 40 dzile și 40 nopti.

13. Întru aceasta dzi intră Nôe, Sim, Ham, Iafeth, ficiorii lui Nôe (și fâmeia lui Nôe)³ și tustrei fâmeile ficiorilor lui cu însul în săcriu.

14. Și toate jigăniile după fêliu-ș, și toate dobitoacele după fêliu-ș, și tot tîrîtoriu ce se clătêste pre pămîntu după fêliu-ș și toată pasărea⁴ după fêliu-ș

15. Intrară cătră Nôe în săcriu doă-doă, bărbat și fâmeie, den tot trupul în carele iaste duh de viață.

16. Și cêlea ce intra înlontru, bărbat și fâmeie, den tot trupul înțiră în lontru după cum porânci Dumnedzâu lui Nôe; și închise Domnul Dumnedzâu săcriiul dennafara lui.

17. Și să făcu potopul 40 dzile și 40 nopti pre pămîntu, și să preafîmulți apa, și rădică săcriiul și să înnălță de pre pămîntu.

18. Și să întăria apa și să înmulția foarte pre pămîntu și să plutiia săcriiul de asupra apei.

19. Iară apa să întăria foarte foarte pre pămîntu și acoperi toți munții cei înnalți carii era supt ceru.

20. De 15 coți în sus să înnălță apa și acoperi toți munții cei înnalți.

21. Și muri tot trupul ce să clătia pre pămîntu a pasărilor, și a dobitoacelor, și a jiganiilor și tot tîrîtoriu ce să clătia pre pămîntu [22] și tot omul.

22. Și toate cîte au suflare de viață și tot carele era pre uscat au murit.

23. Și să stinse toată rădicarea carea era asupra fêței a tot pămîntului, de la om pân-la dobitoc și tîrîtor și pasărilor ceriului; și să stinsoră de pre pămîntu și rămase singur Nôe și cei cu însul în săcriu.

24. Și să înnălță apa de pre pămîntu, dzile 150.

din toate tîrîtoarele de pe pămînt

9. au intrat două cite două la Noe în corabie, parte bărbătească și parte femeiască, așa cum îi poruncise acestuia Dumnezeu.

10. Și după șapte zile au venit asupra pămîntului apele potopului.

11. În anul șase sute al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a douăzeci și șaptea a acestei luni, chiar în acea zi s-au desfăcut izvoarele adîncului și s-au deschis zăgazurile cerului.

12. Și a fost ploaie pe pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopti.

13. În acea zi au intrat Noe și, împreună cu el, Sem, Ham și Jafet, fiili lui Noe, soția lui și soțiile fiilor săi în corabie.

14. Și toate fiarele după felul lor, și toate dobitoacele după felul lor, și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, după felul lor, și toate zburătoarele după felul lor

15. au intrat la Noe în corabie, două cite două din tot trupul în care este suflare de viață.

16. Și cele ce au intrat erau parte bărbătească și parte femeiască; au intrat din tot trupul, așa cum îi poruncise Dumnezeu lui Noe; și Domnul Dumnezeu a închis corabia pe dinafară.

17. Și a ținut potopul pe pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopti, apa a crescut și a ridicat corabia, iar aceasta s-a înălțat de la pămînt.

18. Și apa prindea putere și creștea foarte pe pămînt și corabia plutea deasupra apei.

19. Apa stăpînea tot mai mult și mai mult pe pămînt și a acoperit toți munții cei înalți care erau sub cer.

20. Și s-a înălțat apa în sus de cîsprezece coți și a acoperit munții cei înalți.

21. Și a murit tot trupul ce trăia pe pămînt, al zburătoarelor, și al dobitoacelor și al fiarelor și toate tîrîtoarele ce se mișcau pe pămînt și toți oamenii.

22. Și tot ce avea suflare vie și tot ce era pe uscat a murit.

23. Și a pierit toată ființa, ce era pe fața întregului pămînt, de la om la dobitoc și de la tîrîtoare la pasărele cerului au pierit de pe pămînt. Și a rămas singur Noe și aceia care erau cu el în corabie.

24. Și apa a crescut pe pămînt o sută cincizeci de zile.

CAP 8

CAP 8

CAP. 8

Sfirșitul potopului

1. Și-ș aduse Dumnedzâu aminte de Nôe, și de toate fiarele, și de toate dobitoacele, și de toate pasările și de toate jiganiile tîrîtoare cîte era cu însul în săcriu; și aduse Dumnedzâu vîntu pre pămîntu și încetă apa.

2. Și să acoperi izvoarele celui fără de fundu și zghiaburile ceriului și să opri ploaia den ceru.

3. Și să zbea apa mergîndu pre pămîntu, să zbea și să înpuțina după/150 dzile.

1. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de Noe, și de toate fiarele, și de toate dobitoacele, și de toate pasările și de toate jiganiile tîrîtoare care era cu dînsul în sicriu; și aduse Dumnezeu vînt pre pămînt și încetă apa.

2. Și se închiseră izvoarele fărăfundului și vîgurile ceriului și se conțeni ploaia den cer.

3. Și mîrse apa de pre pămînt îndărăt-ș și începu apa a se scură și a se zbici după/150 de zile.

1. Și și-a amintit Dumnezeu de Noe și de toate fiarele și de toate dobitoacele, de toate zburătoarele și de toate tîrîtoarele, care erau cu el în corabie; și a adus Dumnezeu vînt pe pămînt și apa a încetat de a mai crește.

2. Și s-au închis izvoarele adîncului și zăgazurile cerului, iar ploaia din cer s-a oprit.

3. Și apa scădea scurgîndu-se de pe pămînt, scădea și după/o sută cincizeci de zile apa s-a împuținat.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500

4. Și șazu chivotul în luna a șaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munții lui Ararat.
5. Iară apa, mergînd, să împuțina până la a zêcea lună, iară la a unsprăzecelea lună, în zioa dentăiu a lunii, să iviră capetele munților.
6. Și fu după 40 de zile, deschise Nôe fereastra chivotului carea o au făcut.
7. Și trimise corbul să vază doară a încetat apa ; și ieșind afară nu s-au mai întorsu până a să usca apa de pre pămînt.
8. Și trimise porumbul după dînsul să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
9. Și, neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui, s-au întorsu la dînsul, la chivot, pentru că apa era preste toată fața a tot pămîntul. Și întinzîndu-și mîna luo pre dînsul și-l băgă în chivot.
10. Și îngăduind încă șapte zile, iarăș trimise afară pre porumb den chivot.
11. Și să întoarse porumbul la dînsul de cătră sară și avea frunză de maslin, stîlpare în gura lui ; și cunoscu Nôe că au încetat apa de pre pămînt.
12. Și mai așteptînd și alte șapte zile, iarăș au trimis porumbul ; și nu mai adaoase a să întoarce cătră dînsul iarăș.
13. Și fu după 6 sute și 1 de ani intru viața lui Nôe, în luna dentăiu, intru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt ; și descoperi Nôe acoperemîntul chivotului care au făcut și văzu cum au lipsit apa de pre fața pămîntului.
14. Și intru a doao lună, în doaozeci și șapte ale lunii, s-au uscat pămîntul.
15. Și zise Domnul Dumnezău cătră Nôe, zicînd :
16. „Ieși den chivot tu, și fămêia ta, și feciorii tăi și fămeele feciorilor tăi cu tine ;
17. și tot trupul, den pasări până în dobitoace, și tot tîritoriul ce să tîraște pre pămînt scoate afară cu tine ; și vă crêșteți și vă înmulțiți pre pămînt“.
18. Și ieși Nôe, și muiêrea lui, și feciorii lui, și muierele feciorilor lui cu dînsul.
19. Și toate hiarăle, și toate dobitoacele, și tot tîritoriul, și toată pasărea ce să mișcă pre pămînt, după fêliul lor, au ieșit den chivot.
20. Și zidi Nôe jîrtăvnic lui Dumnezău și luo den toate dobitoacele cêle curate și den toate pasările cêle curate și aduse pentru arderea de tot pre jîrtăvnic.
21. Și mirosi Domnul mirosire bine mirositoare și zise Domnul Dumnezău : „Cugetîndu-mă, nu voiu mai adaoage de acum a blestema pămîntul pentru faptele oamenilor, pentru că zace cugetul omului pre cêle rêle den tinerêțe, deci nu voiu mai adaoage a omorî tot trupul viu, după cum am făcut.
22. Toate zilele pămîntului sămîntă și sêcere, frig și zăduh, vară și primăvară, zioa și noaptea nu vor mai înceta“./

4. Și ședzu săcriiul în luna a șaptea, în 27 a lunei, pre munții lui Ararat.

5. Și apa, mergîndu, să înpuțina până a dzêcea lună, iară înu a 11(-a) lună, întreu dzua dentăiu a lunei, să ivi capetile munților.

6. Și fu după 40 dzile, deschise Nôe feriastrea chivótului carea au făcut.

7. Și trimisă corbii să vadză de au înțesu afară de pre pămîntu. Și ierășu afară de pre pămîntu.

8. Și trimisă porîmbul după insul să vadză de au încetat apa de pre pămîntu.

9. Și, neaflîndu porîmbul odihnă picioarelor sale, s-au întorsu la dînsul, la chivot, pentru că apa era preste toată fața pămîntului. Și întinzîndu-ș mîna l-au luat pre insul și l-băgă înlontru în chivot.

10. Și îngădui încă alte șapte dzile, și iarăș trimise afară pre porîmbul den săcriu.

11. Și să întoarsă cătră insul porîmbul de cătră sără și avea frundză de maslin întru gura lui; și cunoscu Nôe cum au încetat apa de pre pămîntu.

12. Și mai așteptîndu alte șapte dzile, iarăș au trimis pre porîmbul; și nu mai adaosă a să mai întoarge cătră insul iarăș.

13. Și fu întru 601 de ani întru viața lui Nôe, în luna dentăi într-una a lunei, lipsi apa de pre pămîntu; și descoperi Nôe acoperemîntul săcriiului carele au făcut și vădzu cum au lipsit apa de pre fața pămîntului.

14. Și întru a dooa lună, în 27 a lunei, s-au uscat pămîntul.

15. Și dzise Domnul Dumnedzău cătră Nôe, dzicîndu :

16. „Ieși den săcriu tu, și fămêia ta, și ficiorii tăi și fămêile ficiorilor tăi cu tine ;

17. și toate jigăniile cite sîntu cu tine și tot trupul, den pasări pân în dobitoace, și tot tîrîtoriu ce să clătêste pre pămîntu scoate afară cu tine ; și crêșteți și vă înmulțiți pre pămîntu“.

18. Și ieși Nôe, și muiêrea lui, și ficiorii lui și muiêrile ficiorilor lui cu insul.

19. Și toate jiganiile, și toate dobitoacele, și tot tîrîtoriu și toată pasărea ce să clătêste pre pămîntu, după fêliul lor, au ieșit den săcriu.

20. Și zidi Nôe jirtăvnic lui Dumnedzău și luă den toate dobitoacele cêle curate și den toate pasările cêle curate și aduse pentru ardere de tot pre jirtăvnic.

21. Și mirosi domnul mirosire bine mirositoare și dzise Domnul Dumnedzău : „Prencugetîndu, nu voi mai adaoge încă a blăstăma pămîntul pentru faptele oamenilor, pentru că zace cugetul omului pre cêle rêle den tinerête, deci nu voi mai adaoge a omîri tot trupul viu, după cum am făcut.

22. Toate dzilele pămîntului sămănătură și seceriș, (frig)¹ și zăduh, vară și primăvară, zioa și noaptea nu se vor mai odihni“./

4. Și a șaptea lună, în 27 de zile, șazu sicriul pre munții Araratului¹.

5. Și apa mergea împutîinîndu-se pănă²¹

6.¹

7.¹ întoarse¹ apa de¹ pămînt.

8. Apoi trimise porumbul după dînsul să vadză da(că)¹ au scăzut apa de pre fața pămîntului¹.

9. Și, neaflînd porumbul odihnă picioarelor sale, se întoarse la dînsul, (la)¹ sic(riu)¹, că era apa preste tot pămîntul. Și tînzîndu-ș mîna îl luoă și-l băgă în(lă)¹ untru în sicriu.

10. Și îngăduind încă 7 zile, iar slobozi porumbul den sicriu.

11. Și indeseară se întoarse la dînsul și avea o stîlpărea de măslin cu frunză în gura lui; și pricepu Nôe că au scăzut apa de pre fața pămîntului.

12. Și mai îngădui încă ș-alte 7 zile și iar trimise porumbul; dăcii după acêea el nu mai adaose a se mai întoarge la dînsul.

13. Și fu în 601 de ani de viața lui Nôe, în luna dentăi, în zioa dentăi a lunii, secă apa de pre fața pămîntului; și dăscoperi Nôe acoperemîntul sicriiului care-l făcuse și văzu că au scăzut apa de pre fața pămîntului.

14. Iar a dooa lună, în 27 ale lunii, se uscă pămîntul.

15. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Nôi, grăînd :

16. „Ieși den sicriu tu, și feciorii tăi, și muiêrea ta și muiêrile feciorilor tăi cu tine ;

17. și tot trupul, den pasări pănă în dobitoace, și toată jiganiia ce se clătêste pre pămînt scoate cu tine ; crêșteți și vă înmulțiți pre pămînt“.

18. Și ieși Nôe pre pămînt, și muiêrea lui, și feciorii lui și muiêrile feciorilor lui cu dînsul.

19. Și toate fierile, și toate dobitoacele, și toate pasările și toate jigăniile ce se clătesc pre pămînt ieșiră pre pămînt, după fêliul lor, den sicriu.

20. Și zidi Nôe altar lui Dumnezeu și luă den toate dobitoacele cêle curate și den¹ și den¹

21.¹ tinerête zace pre (ce)¹ le rêle, nu voi mai adaoge a omîri tot trupul viu, cum am făcut.

22. Toate zilele pămîntului sămănătură și seceriș, (frig)¹ și zăduh, vară și primăvară, zioa și noaptea nu se vor mai odihni“./

4. Și s-a așezat corabia în luna a șaptea, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pe muntele Ararat.

5. Apa, scurgîndu-se, s-a împutinat pînă în luna a zecea, iar în luna a zecea, în prima zi a lunii, s-au ivit virfurile munților.

6. Și după patruzeci de zile a deschis Noe fereastra pe care o făcuse în corabie.

7. Și a trimis un corb să vadă dacă a scăzut apa; și zburînd el nu s-a mai întors pînă nu a secat apa pe pămînt.

8. Și a trimis după acesta un porumbel să vadă dacă a scăzut apa pe fața pămîntului.

9. Și, neaflînd porumbelul loc de odihnă pentru picioare, s-a întors la Noe, la corabie, deoarece era apă pe toată fața pămîntului. Și întinzînd mîna Noe l-a luat și l-a băgat în corabie.

10. Și așteptînd încă alte șapte zile, a trimis din nou porumbelul afară din corabie.

11. Iar porumbelul s-a întors înapoi spre seară și avea în cioc o ramură înfrunzită de măslin; și astfel cunoscu Noe că s-a scurs apa de pe fața pămîntului.

12. Și așteptînd încă șapte zile a trimis din nou porumbelul, iar acesta nu s-a mai întors.

13. Și în anul șase sute unu al vieții lui Noe, în luna întii, în prima zi a lunii, apa de pe pămînt a secat; și a deschis Noe acoperișul pe care-l făcuse corăbiei și a văzut că apa a secat de pe fața pămîntului.

14. În luna a doua, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pămîntul era uscat.

15. Și i-a vorbit Domnul Dumnezeu lui Noe, spunîndu-i :

16. „Ieși din corabie tu, și soția ta și fiii tăi și soțiile fiilor tăi împreună cu tine ;

17. și toate fiarele cite sînt cu tine și tot trupul, de la zburătoare pînă la dobitoace, și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, să le scoți împreună cu tine ; creșteți și vă înmulțiți“.

18. Și a ieșit Noe și împreună cu el soția sa și fiii săi și soțiile fiilor săi.

19. Și toate fiarele, și toate dobitoacele, și toate zburătoarele și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, după felul lor, au ieșit din corabie.

20. Și a făcut Noe un altar lui Dumnezeu și a luat din toate dobitoacele curate și din toate zburătoarele curate și le-a adus jertfa arderii de tot pe altar lui Dumnezeu.

21. Și a mirosit Domnul Dumnezeu mireasmă bine mirositoare și a cugetat : „Nu voi mai blestema pămîntul din pricina faptelor oamenilor, căci cugetul omului este oplecat spre rele încă din tinerete, și nu voi mai pierde tot trupul viu, cum am făcut.

22. În toate zilele pămîntului sămănatul și secerișul, frigul și arșița, anotimpurile, ziua și noaptea nu vor mai înceta“./

CAP 9

К А П 9
 И БЛГН ДМНЗТЪХ ПРІ НОЕ, ШІ ПРІ ФЕ
 ЧЕРІИ АУИ, ШІ ЛЕ ЗНСЕ ЛОР КРЪЩІЦІВЪ ШІ
 СЪ МЪЛУЦІЦІ, ШІ ПЛАЦІ ПЪМЖІТЪЛЪ,
 ШІ СЪПЪЦІЦІ ПРІ ДЖНХЪЛ. ШІ ФРІ
 КАВЛАСТЪШІ КЪТРЕМЪХЪЛ БАФІ ПЕ ТОВА
 ТЕ ФІАРАЕ ПЪМЖІТЪЛАУИ, ШІ ПРІ ТОВАТЕ ПАСЪ
 РНАЕ УЕРМАУИ, ШІ ПРІ ТОВАТЕ КЖТЪ СЪ МНШКЪ
 ПРІ ПЪМЖІТЪ, ШІ ТОВА ПІЩІИ МЪРІИ СЪТЪ
 МЖНАЕ ВЛАСТРЕ АМ ДАТ. ШІ ТОВАТЪ ПЖЖ
 ТОРНА КАРЕАЕ ЛЕТЕ ВЪЛ ВЛАСО СЪВЪ ФІЕ ДЕ МЖНАРЕ,
 КАТЪФІАЕ ЕРІИ АЕМ ДАТ ВОЛО ТЛАТЕ. ФЕРЪ
 НУМАИ КАРНЕ АПЪХЪ СЖИЦЕАЕ СЪФАІТЪЛАУИ СЪНУ
 МЖНАКІЦІ. ПЕНТРЪ КЪ ШІ СЖИЦЕАЕ БОІЪЛ АУФЛАЕ
 ПІЛАР, ВЛАСТРЕ, ДЕН МЖНА АТОВАТЕ ЖІГАНІИ А
 БОИ ЧЪРЕ ПРІ ДЖНХЪЛ, ШІ ДЕНТРЪ МЖНА СЪМЪ
 АУИ ФРАТАУИ БОИ ЧЪРЕ АУАСТА. УЕЛА ЧЕ ВІР
 СЪ СЖИЦЕАЕ СЪМЪЛАУИ ПЕНТРЪ СЖИЦЕАЕ АУИ СІБА
 ХЪРІА, ПІАТРЪ КЪ АПЪХЪ КІНХЪЛ АУИ ДМНЗТЪХ
 АУ ФЪКЪТІ ПРІ ОМ. ІАТЪ БОИ КРЪЩІЦІ ШІ
 СЪ МЪЛУЦІЦІ ШІ ПЛАЦІ ПЪМЖІТЪЛЪ, ШІ СЪ МЪ
 ЦІЦІ ПРІ ПЪМЖІТЪ. ШІ ЗНСЕ ДМНЗТЪХ АУИ
 НСОЕ, ШІ ФЕУЕРІАЛОУ АУИ ЗНІЖАДЪ. ШІ ІАТЪ
 ІЪ РЖАКЪ ФЪГЪДЪІНЦА МЪ КАРЕ, ШІ СЕМІНЦІИ
 ВЛАСТРЕ ДУПЪ БОИ. ШІ АТОВАТЪ СЪФАІТЪЛЪ ВІЪ
 АПРЕУНЪ КЪ БОИ ДЕН ПЛАСТЕРІ ШІ ДЕН ДОВНТОВАЕ,
 ШІ ДЕН ТОВАТЕ ЖІГАНІИ, ПЪМЖІТЪЛАУИ КЖТЕ
 СЖИТЪ КЪ БОИ, ДЕН ТОВАТЕ КАРЕ АУ ЕШІ ДЕН КЪВЪ.
 ШІ БОИ ПЪНЕ ФЪГЪДЪІНЦА МЪ КЪТРЕ БОИ ШІНХЪ
 ВАМАИ МЪРІИ ТОВАТЪ ТРЪПЪЛЪ ДЕ АПА ПОТОПЪЛАИ,
 ШІ НУБА МАИ ФІИ ДЕ АУАМ ПОТОПЪ ДЕ АПА, КА
 ЧЕ ПРІЧЕ ТОВАТЪ ПЪМЖІТЪЛЪ. ШІ ЗНСЕ ДЪЛЪ
 НІЗТЪХ КЪТРЕ НСОЕ, АЧЕСТАЕ СЕМНЪ ФЪГЪДЪІНЦІИ
 КАРЕАЕ ІЪ ДАУ АПРЕ МІНЕ, ШІ АПЪХЪ БОИ, ШІ А
 ПЪХЪ ТОВАТЪ СЪФАІТЪЛЪ ВІЪ, КЖТЕ СЖИТЪ КЪ БОИ
 АПЪХЪ СЕМІНЦІИ СЪЧІННЕ. АРІУЛЪ МІЕУ АЛ
 ПЪХЪ АПЪХЪ НСОЕ, ШІ БАФІ АПЪХЪ СЕМНЪЛЪ ФЪ
 ГЪДЪІНЦІИ АПЪХЪ МІАКЪЛЪ МІЕУ ШІ АПЪМЖІТЪЛЪ.
 ШІ БАФІИ КЖИДЪ БОИ НСОЕ, ПРІ ПЪМЖІТЪ,
 СЪБА НСИ АРІУЛЪ АНСОЕ. ШІМЪ БОИ АУЧЕ А
 МІНТЕ ДЕ ФЪГЪДЪІНЦА МЪ КАРЕ ЛЕТЕ АПЪХЪ МІЖ
 АНУЛЪ МІЕУ ШІ АЛКОСТЪЛЪ, ШІ АПЪХЪ МІЖАКЪЛЪ
 АТОВАТЪ СЪФАІТЪЛЪ ВІЪ, АПЪХЪ ТОВАТЪ ТРЪПЪЛЪ,
 НУБА МАИ ФІИ АПА СЪРЕ ПОТОПЪ, КА СЪ СІНІГЪ ТОВАТЪ
 ТРЪПЪЛЪ. ШІ БАФІ АРІУЛЪ МІЕУ АНСОЕ ШІ
 БОИ КЕРАТЪ ПРІ ДЖНХЪЛ, КА СЪ ПОМЕНЕСКЪ ФЪГЪ
 ДЪІНЦА СЪЧІНКІТЪ, АПРЕ МІНЕ ШІ АПРЕ ПЪМЖІТЪ
 ШІ АПЪХЪ МІЖАКЪЛЪ СЪФАІТЪЛАУИ ВІЪ, КАРЕАЕ
 ЛЕТЕ АПЪХЪ ТОВАТЪ ТРЪПЪЛЪ ПРІ ПЪМЖІТЪ.
 ШІ ЗНСЕ ДМНЗТЪХ АУИ НСОЕ, АЧЕСТАЕ СЕМНЪЛЪ
 ФЪГЪДЪІНЦІИ, КАРЕ АМЪ ТОВАМІНІТЪ АПЪХЪ МІНЕ,
 ШІ АПЪХЪ ТОВАТЪ ТРЪПЪЛЪ, КАРЕАЕ ЛЕТЕ ПРІ ПЪМЖІТЪ.
 ШІ ЕРА ФЕУЕРІИ АУИ НСОЕ, ЧАУ ЕШІИ ДЕН КЪ
 ВОТЪ, СІМЪ, ХАМЪ, ІАФЕЪ, ХАМЪ ЕРА ТАТА ПЪ АУХА
 НААНЪ АУІЦІИ ТРЕИ СЖИТЪ ФЕУЕРІИ АУИ НСОЕ.
 ДЕНТРЪ АУІЩІ СЪХЪ ПЪЩІРАТЪ ПРІСТЕ ТОВАТЪ ПЪ
 МЖІТЪЛЪ. ШІ АЧЕПЪ НСОЕ ОМЪ АУІРЪТОРИ ПЪ
 МЖІТЪЛАУИ, ШІ РЪСЪПЪІІЕ. ШІ СЪХЪ ДЕН КІ
 ШІ СЪ АТОВАТЪ ШІ СЪ ДЕСОУІИ АПЪХЪ КЪ АУ. ШІ

1. Și blagoslovi Dumnezău pre Nôe și pre feciorii lui și le zise lor : „Crêșteți-vă și vă mulțiți și împlêți pămîntul și stăpîniți pre dînsul.
2. Și frica voastră și cutremurul va fi pe toate fiarâle pămîntului, și pre toate pasările ceriului și pre toate cite să mișcă pre pămînt și toți peștii mării supt mînile voastre am dat.
3. Și tot tîritoriul carele iaste viu voao să vă fie de mîncare ; ca tufele ierbii le-am dat voao toate.
4. Fără numai carne întru sîngele sufletului să nu mîncăți.
5. Pentru că și sîngele vostru, a sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile voiu cêre pre dînsul și den-ttru mîna omului, fratelui, voiu cêre aceasta.
6. Cela ce varsă sîngele omului pentru sîngele lui să va vârsa pentru că întru chipul lui Dumnezău am făcut pre om.
7. Iară voi crêșteți și vă mulțiți, și împlêți pămîntul și vă mulțiți pre pămînt“.
8. Și zise Dumnezău lui Noe și feciorilor lui zicînd :
9. „Și iată, eu ridic făgăduînța mea voao și semenției voastre, după voi,
10. și a tot sufletul viu împreună cu voi : den pasări, și den dobitoace, și den toate jiganiile pămîntului, cite sînt cu voi, den toate care au ieșit den chîivot.
11. Și voiu pune făgăduînța mea cătră voi și nu va mai muri tot trupul de apa potopului ; și nu va mai fi de acum potop de apă ca să strice tot pămîntul“.
12. Și zise Dumnezău cătră Nôe : „Acesta e semn făgăduînții carele eu dau între mine și întru voi și întru tot sufletul viu, cite sînt cu voi, întru semenției vécinice.
13. Arcul mieu il puiu întru nor și va fi întru semnul făgăduînții, întru mijlocul mieu și a pămîntului.
14. Și va fi cînd voi noora noor pre pămînt să va ivi arcul în nor.
15. Și-m voiu aduce aminte de făgăduînța mea care iaste întru mijlocul mieu și al vostru și întru mijlocul a tot sufletul viu, întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop ca să stingă tot trupul.
16. Și va fi arcul mieu în noor și-l voi vedea pre dînsul ca să pomenesc făgăduînța vécinică între mine și între pămînt și întru mijlocul sufletului viu carele iaste întru tot trupul pre pămînt“.
17. Și zise Dumnezău lui Nôe : „Acesta e semnul făgăduînții care am tocmit întru mine și întru tot trupul carele iaste pre pămînt“.
18. Și era feciorii lui Nôe ce-au ieșit den chîivot : Sim, Ham, Iafêth. Ham era tată lui Hanaan.
- 19[18]. Acești trei sînt feciorii lui Nôe. [19] Den-ttru aceștia s-au rășchirat preste tot pămîntul.
20. Și incepu Nôe, om lucrătoriu pămîntului, și ră-sădi vie.
21. Și bău den vin și s-au îmbătat ; și s-au des-puiat întru casa lui.
22. Și văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuierea tă-

CAP 9

1. Și blagoslovi Dumnezău pre Nôe și pre feciorii lui și dzise lor : „Crêșteți și vă înmulțiți și înpleți pămîntul și stăpîniți pre insul.
2. Și frica voastră și cutremurul va fi pre toate jiganiile pămîntului, și pre toate pasările ceriului și pre toate cite să porînescu pre pămîntu și toți peștii mării suptu minule voastre i-am dat.
3. Și tot tîrîtoriu carele iaste viu voaă va fi de mîncare ; ca tufele ierbii vă li-am dat toate voaă.
4. Fără numai carne întru singele sufletului să nu mîncăți.
5. Pentru că și singele vostru, a sufletelor voastre, den mina a toate jiganiile voi cêre pre insul și dentrî mina omului, fratelui, voi cêre acesta¹.
6. Cel ce varsă singele omului pentru singele lui să va vârsa pentru că întru chipul lui Dumnezău am făcut pre om.
7. Iară voi crêșteți și vă înmulțiți, și înpleți pămîntul și vă înmulțiți pre pămîntu².
8. Și dzise Dumnezău lui Nôe și feciorilor lui dzicîndu :
9. „Și eu, iată, rădic făgăduința mea voă și sămînței voastre, după voi.
10. și a tot sufletul viu înpreună cu voi : den pasări pân-în dobitoace și den toate jiganiile pămîntului, cite-s cu voi, den toate ce au ieșit den săcriiu.
- 11[10]. Și voi pune făgăduința mea cătră voi [11] și nu va mai muri tot trupul încă de apa potopului ; și nu va mai fi de acum potop de apă ca să strice tot pămîntul³.
12. Și dzise Dumnezău cătră Nôe : „Acesta-i sâmnul făgăduinții carele eu dau între mine și între voi și între tot sufletul viu, cite sintu cu voi, întru sămînții vécinice.
- 13[12]. Arcul mieu puiu în noăr și va fi întru sâmnul făgăduinței [13] întru mijlocul mieu și pămîntului.
14. Și va fi cîndu voi nuăra nuării pre pămîntu să va ivi arcul în nuăr.
15. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea carea iaste între mijlocul mieu și al vostru și întru mijlocul a tot sufletul viu și întru tot trupul, nu va fi apa spre potop ca să stingă tot trupul.
16. Și va fi arcul mieu în noăr și-l voi vedea pre insul ca să pomenescu făgăduința vécinică între mine și între pămîntu și întru mijlocul sufletului viu carele iaste în tot trupul pre pămîntu⁴.
17. Și dzise Dumnezău lui Nôe : „Acesta iaste sâmnul făgăduinței carele am tocmît⁵ întru mijlocul mieu și întru mijlocul a tot trupul carele iaste pre pămîntu⁶.
18. Și era feciorii lui Nôe ce au ieșit den săcriiu : Sim, Ham, Iafeth. Ham era tatăl lui Hanaan.
19. 3 aceștia sintu feciorii lui Nôe. Dentr-aceștia s-au rășchirat preste tot pămîntul.
20. Și Incepu Nôe, om lucrător pămîntului, și răsădi vie.
21. Și bău den vin și s-au îmbătat ; și s-au despuiat întru casa lui.
22. Și vâdzu Ham, tatăl lui Hanaan,

CAP 9

1. (S)li blagoslovi Dumnezeu pre Nôe și pre feciorii lui și le zise : „Crêșteți și vă înmulțiți și umpleți pămîntul și-l stăpîniți.
2. Și frica voastră și cutremurul vostru să fie spre toate fierile pămîntului, și spre toate dobitoacele, și spre toate pasările ceriului, și spre toate cite se mută pre pămînt și spre toți peștii mării că în mînile voastre le-am dat.
3. Și tot ce iaste viu să fie voaă în mîncare ; ca frunza² ierbii am dat voaă.
4. Numai carnea în singele sufletului ei să nu mîncăți.
5. Că singele sufletelor voastre cêre-l-voiu den mînile tuturor dobitoacelor³ și den mînile oamenilor, den mînile bărbatului și ale frăține-său.
6. Că cel ce va vârsa sînge de om și al lui într-acelaș loc se va vârsa, că pre om în chipul lui Dumnezeu l-am făcut.
7. Iară voi crêșteți și vă înmulțiți, și umpleți pămîntul și vă înmulțiți pre dînsul⁴.
8. Și zise Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui, grăind :
9. „Iată, puiu făgăduința mea voaă și, după voi, sămînței voastre
10. și a tot sufletul viu dempreună cu voi : den pasări, și den dobitoace, și den toate fierile pămîntului, cite sint cu voi, și den toate cite au ieșit den săcriu.
11. Și voi pune făgăduința mea cătră voi și de acum nu va mai muri tot trupul de apa potopului ; și nu va⁴ mai fi potop să piêie (tot pămîntul)⁴.
12.⁴ (sem) ⁴înțiile⁴
13.⁴ pune pre nori⁵⁴ făgăduinței cei vécinice în(tre)¹ mine și între pămînt.
14. Și va fi cînd voi înnoară pămîntul cu nori și se va arăta arcul⁶ mieu în nori.
15. Im voi aduce aminte de făgăduința mea carea iaste între mine și între voi și între tot sufletul viu și între tot trupul și nu va mai (fi)⁷ după aceasta potop de apă să piiază tot trupul.
16. Și va fi arcul mieu în nori și-l voi vedea și-m voi aduce aminte de făgăduința cea vécinică carea am pus între mine și între pămînt și între tot sufletul viu și între tot trupul care iaste pre pămînt⁴.
17. Și zise Dumnezeu lui Nôe : „Acesta iaste sâmnul făgăduinței carele iaste între mine și între tot trupul carele iaste pre pămînt⁴.
18. Și era feciorii lui Nôe care ieșișe den săcriu : Sim, Ham și Afeth. Ham era tatăl lui Hanaan.
19. Acești 3 sint feciorii lui Nôe. Dentr-acești trei se-au înmulțit prespre tot pămîntul.
20. Și Incepu Noe a fi om lucrător de pămînt și sădi vie.
21. Și bău den vin și se îmbătă și adormi ; și se dăspuie în casa lui.
22. Și vâzu Ham, tatăl lui Hanaan,

CAP. 9

Legămîntul cu Noe

1. Și i-a binecuvîntat Dumnezeu pe Noe și pe fiii săi și le-a spus : „Crêșteți și vă înmulțiți, umpleți pămîntul și stăpîniți-l.
2. Și tuturor fiarelor pămîntului, și tuturor păsărilor cerului, și tot ce se mișcă pe pămînt și tuturor peștilor mării să le fie frică de voi căci le-am dat în mîna voastră.
3. Și tot ce se mișcă și este viu să vă fie spre hrană, așa cum v-am dat și toate verdețurile.
4. Numai carne în care este viață să nu mîncăți !
5. Și singele vostru, în care vă este viața, îl voi cere de la orice fiară, viața omului o voi cere din mîna omului, viața fratelui din mîna fratelui.
6. Celui ce varsă sînge de om i se va vârsa singele, căci eu l-am făcut pe om după chipul lui Dumnezeu.
7. Voi crêșteți și vă înmulțiți, umpleți pămîntul și răspîndiți-vă pe el⁴.
8. Și le-a mai spus Dumnezeu lui Noe și fiilor săi :
9. „Iată, eu întăresc legămîntul meu cu voi și cu sămînția voastră, de după voi,
10. și cu orice suflet viu ce este cu voi : dintre pasări, și dintre dobitoace și dintre toate fiarele pămîntului, dintre toate cite au ieșit din corabie.
11. Și întăresc legămîntul meu față de voi că nu va mai muri tot trupul din pricina apei potopului și nici nu va mai fi potop de apă, care să prăpădească tot pămîntul⁴.
12. Și i-a spus Domnul Dumnezeu lui Noe : „Acesta este sâmnul legămîntului pe care îl fac între mine și voi și între orice suflet viu, care este cu voi, din neam în neam de-a pururi.
13. Așez curcubeul meu în nori și el va fi spre sâmn al legămîntului dintre mine și pămînt.
14. Și cînd voi aduna norii deasupra pămîntului, se va arăta curcubeul meu în nori.
15. Și imi voi aminti de legămîntul meu care este între mine și voi și între tot sufletul viu din orice trup și nu vor mai fi apele potopului spre pierzania făpturilor.
16. Și se va ivi curcubeul meu în nori și-l voi vedea și-mi voi aminti de legămîntul veșnic dintre mine și dintre tot sufletul viu din orice trup de pe pămînt⁴.
17. Și i-a spus Dumnezeu lui Noe : „Acesta este sâmnul legămîntului meu, pe care l-am încheiat între mine și între tot trupul viu care este pe pămînt⁴.
18. Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, erau : Sem, Ham și Iafeth. Ham era tatăl lui Canaan.
19. Aceștia trei sint fiii lui Noe. De la ei s-au răspîndit oamenii pe întreg pămîntul.
20. Și Noe s-a datat lucrului pămîntului și a sădit viță de vie.
21. Și a băut din vin, s-a îmbătat și s-a despuiat în cortul său.
22. Ham, tatăl lui Canaan, a văzut

despuierea tătine-său. Și ieșindu spuse celor doi frați ai lui, afară.

23. Și, luindu Sim, Iaféth haina, puseră pre amîndoă umerile lor și să duseră cu dosul înaintea și acoperiră descoperirea tătine-său; și fața lor cătîndu îndrăptu, și descoperirea pîrintelui lor n-au vădzut.

24. Și să trezvi Nôe den vin și cunoscu cîte-i făce ficiorul lui cel mai tînăr.

25. Și dzise: „Blăstămat Ham ficior! Slugă va fi fraților lui!”

26. Și dzise: „Blagoslovit Domnul Dumnedzăul lui Sim, și va fi Hanaan sluga lui!”

27. Lărgească Dumnedzău lui Iafeth și lăcuiască întru lăcașurile lui Sim; și să s(ă) facă Hanaan slugă lui!”

28. Și trăi Nôe după potop 350 ani.

29[28]. Și să făcură toate dzilele lui Nôe 950 ani; și muri.

golicuinea tătine-său. Și, ieșind afară, spuse amînduror fraților săi.

23. Și, luind Sim și Afeth o haină, o puseră amîndoi pre umerile lor, pre amîndoa, și merseră cu dosul înainte și acoperiră golicuinea tătine-său, cătîndu cu fețele lor îndărăt; și nu văzură golicuinea tătine-său.

24. Iară Noe trezvindu-se den vin pricepu cîte-i făcuse ficiorul lui cel mai tînăr.

25. Și zise: „Blestemat să fii Hanaan! Slugă va fi fraților lui!”

26. Și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeu lui Sim 4

27. 4 lăcașul lui 4 (Hana)⁴an lui slugă”.

28. Și 4 potop ani 350.

29. 4 (z)⁴ilele lui Noe 950 4 și muri.

golicuinea tatălui său și, ieșind afară, le-a spus celor doi frați ai săi.

23. Dar Sem și Iafet, luind o haină, au pus-o pe umerii lor și au intrat cu spatele înainte și au acoperit golicuinea tatălui și, fiindu-le întoarse fețele, n-au văzut golicuinea tatălui lor.

24. Și s-a trezit Noe din amețeala vinului și a cunoscut ce i-a făcut fiul său cel mai tînăr.

25. Și a spus: „Blestemat să fie Canaan! Să fie fraților săi robul robilor!”

26. Și a mai spus: „Binecuvîntat să fie Domnul Dumnezeu lui Sem, Canaan să-i fie rob!”

27. Dumnezeu să-l înalțe pe Iafet și să locuiască în sălașurile lui Sem, iar Canaan să-i fie rob”.

28. Și a trăit Noe după potop trei sute cincizeci de ani.

29. Și au fost toate zilele lui Noe nouă sute cincizeci de ani și apoi a murit.

CAP 10

CAP 10

CAP. 10

Urmașii lui Noe

1. Acestea-s nașterile ficiorilor lui Nôe: Sim, Ham, Iaféth. Și li să născură lor ficiori după potop.

2. Ficiorii lui Iafeth: Gomer, și Magog, și Madai, și Ioian, și Elisă, și Thovel, și Mosoh și Thiras.

3. Și ficiorii lui Gâmer: Ashanaz, și Rifáth și Thorgamâ.

4. Și ficiorii lui Ioian: Elisă, și Tharsis, Chitêni, Rodêni.

5. Dentr-u aceștia s-au împărțit ostroave a limbilor întru pămîntul lor, fieștecarele după limbă, întru neamurile lor și întru limbile lor.

6. Și ficiorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fudu și Hanaan.

7. Și ficiorii lui Hus: Sáva și Evilá și Savathá. Și ficiorii lui Regma: Sáva și Dedan.

8. Iară Hus au născut pre Nevrod; acesta au început a fi uriaș pre pămîntu.

9. Acesta era uriaș vînătoru înaintea Domnului Dumnedzău; pentru aceea vor dzice cum Nevrodu uriașu înaintea Domnului.

10. Și fu începătura pămîntului împărăției lui Vavilonul, și Oreh, și Arhadu și Halanni întru pămîntul Senaar.

11. Dentr-u pămîntul acela au ieșit (1a)² Asur și au zidit Nenevi, [12] și Rovooth cetatea, și Halah,

12. și Dasí, întru mijlocul Nenevii și-ntre Halah; [13] aceasta-i cetate mare.

13. Și Mesrain au născut pre Ludim și pre Nefthaim, și pre Enemeiteim, și pre Laviim,

14. și pre Patrosniim, și pre Hasmoniim, de unde au ieșit filistiim, și pre Gaftoriim.

15. Iară Hanaan au născut pre Sidónul, întăi născut, și pre Heteon.

16. și pre Ievuséon, și pre Amorreon, și pre Ghergheséon,

17. și pre Eveon, și pre Aruchéon, și pre Asenéon,

18. și pre Aradion, și pre Samaréon și pre Amathi. Și după aceasta s-au rășchirat neamurile hananeilor.

19. Și să făcură hotarale hananeilor de la Sidóna până a veni la Gherarâ și la Gazan, pără a veni până la Sodomu și la Gomora, Adama și Sevoim, până la Dása.

20. Aceștia-s ficiorii lui Ham, întru

1. 1 ficiorilor lui Noe: Sim 1. Și se născură lor ficiori (du)¹pă potop.

2. Feciorii lui Afeth: Gomer, și Magog, și Madai, și Ioian, și Elisei, și Thoval, și Mosoh și Thiras.

3. Iar feciorii lui Gomer: Ashanaz, și Rivath și Thormag.

4. Iară feciorii lui Ioian; Elísa, și Tharsis, Critêni și Rodêni.

5. Dentr-aceștia se-au împărțit ostroavele în limbile lor, fieștecare după limbă și după neam în laturile lor.

6. Iară feciorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și Hanaan.

7. Iară feciorii lui Hus: Savá, și Evila, Savátha, și Regma și Savathacá. Iară feciorii Régmei: Savá și Dadan.

8. Iară Hus născu pre Nevrodu; acesta au început a fi uriaș pre pămînt².

9. Și acesta era uriaș vînător înaintea Domnului Dumnezeu; pentru-aceasta vor zice că Nevrodu uriașu-i înaintea Domnului.

10. Și fu începătura împărăției lui Vavilonul, și Oreh, și Arhad, și Halaan în pămîntul Senaítului.

11. Iară Asur au ieșit den pămîntul acela [12] și au zidit Ninévia în mijlocul lui Halahom.

12. Aceasta iaste cetate mare.

13. Iară Mersaim născu pre Ludim, și pre Nefthaim, și pre Nemetnim, [14] și pre Laviim,

14. și pre Patrosiim, și pre Hasmoniim, de unde au ieșit și filistiim, și Iaftoriim.

15. Iar Hanaan născu pre Sidon, ficior întăi, și pre Hethéi,

16. și pre Evusiôn, și pre Amorion, și pre Gherghesei,

17. și pre Evei, și pre Arunei, și pre Sinéia,

18. și pre Aradia, și pre Samaria și pre Mathii. Și după aceasta se-au rășfirat neamul lui Hanaan.

19. Și fură hotarale hananeilor, de la Sidóna 1

. 1

20. 1

1. Acestea sint semințiile fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet, cărora după potop li s-au născut fii.

2. Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Elișa, Tobel, Meșeh și Tiras.

3. Fiii lui Gomer: Așchenaz, Rifat și Togarma.

4. Fiii lui Iavan: Elișa, Tarșis, Chitim și Dodaním.

5. De la aceștia s-au desprins neamurile din insule și de pe coasta mării, fiecare după limba sa.

6. Fiii lui Ham: Cuș, Mifraim, Put și Canaan.

7. Fiii lui Cuș: Seba și Havila, Savta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama: Seba și Dedan.

8. Cuș a mai avut un fiu, pe Nimrod; acesta s-a arătat a fi puternic pe pămînt.

9. El a fost un mare vînător în fața Domnului Dumnezeu; de aceea s-a și spus: „Vînător puternic-ca Nimrod în fața Domnului”.

10. Și începutul împărăției lui au fost Babilonul și Ereh, Acad și Calne din ținutul Senaar.

11. Din acest ținut a trecut în Asur; unde a zidit Ninive, cetatea Rehobot și Calah,

12. și Resen, între Ninive și Calah. Aceasta este o cetate mare.

13. Mițraim i-a avut pe Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim,

14. Patrusim, Casluhim, de unde au ieșit filistenii, și pe Caftorim.

15. Canaan a avut pe Sidon, întăiul născut, și pe Het,

16. Iebuseu, Amoreu, Ghergheseu,

17. Heveu, Archeu, Sineu,

18. Arvadeu, Temareu și Hamateu. Apoi neamurile canaaneiene s-au împărșiat.

19. Și ținuturile lor se întindeau de la Sidon spre Gherara pînă la Gaza, iar de aici spre Sodoma, Gomora, Adma și Teboim, pînă spre Lasa.

20. Aceștia sint fiii lui Ham, întru

21. Si lui Sim sa nascu si lui, tata tuturor fecio-
 rilor lui Ever. fratele lui Iafeth celui mai mare.
 22. Feciorii lui Sim : Elam, si Asur, si Arfaxadu
 si Ludu, si Aram si Cainan.
 23. Si feciorii lui Aram : Os, si Ul, si Gathher si
 Mosoh.
 24. Si Arfaxadu au nascut pre Cainan, si Cainan
 au nascut pre Sala, si Sala au nascut pre Ever.
 25. Si lui Ever sa nascura doi feciori : numele unuia.
 Faléc, pentru ca intru zilele lui s-au impãrãit pãmîn-
 tul, si numele fratelui sau, Iectãan.
 26. Si Iectãan au nascut pre Elmedad si pre Saleth,
 si pre Sarmoth, si pre Ierah.
 27. si Odora, si Evil, si Decia.
 28. si Avimeil, si Sovév.
 29. si Ufir, si Evila si Iovan, toji aceastia feciorii
 lui Iectãan.
 30. Si sa fãcu lãcașul lor de la Masi pãna a veni
 la Safira, muntele rãsãritului.
 31. Aceastia sint feciorii lui Sim, intru neamurile
 lor, dupã limbile lor, intru locurile lor si intru lim-
 bile lor.
 32. Acãstea sint neamurile feciorilor lui Noa, dupã
 nașterile lor, dupã limbile lor; dentru aceastia s-au
 rãșchirat ostroavele limbilor pre pãmînt dupã potopu.

K A Π T A I.
 1. Si era tot pãmîntul un rost si un glas la toji.
 2. Si fu dupã ce au purces ei de la rãsãrit, aflarã
 cimpu in locul lui Senear si lãcuirã acolo.
 3. Si zise om cãtrã vecinul sãu : „Veniti sã facem
 cãrãmizi si sã le ardem in foc“. Si le fu lor cãrãmida
 in loc de piatrã, si varul le era lutul.
 4. Si ziserã : „Veniti sã ne zidim noao cetate si
 turnu, cãruia vîrfu va fi pãna in ceriu; si vom face
 noao nume mai nainte decit ne vom rãsi pi pre fața
 a tot pãmîntul“.

5. Si pogori Domnul a vedea cetatea si turnul ca-
 rele l-au zidit fiii oamenilor.
 6. Si zise Domnul : „Iatã un neam si un rost tutu-
 rora; si aceasta au inceput a face. Acum nu va lipsi
 dentru dinșii toate cite vor apuca a face.
 7. Veniti si, pogorind, sã turburãm acolo limbile
 lor pentru ca sã nu auzã fiesțecarele giasul aproape-
 lui sãu“.

8. Si-l rãsi pi pre dinșii Domnul de acolo preste fața
 a tot pãmîntul si potolirã a face cetatea si turnul.
 9. Pentru acãea s-au chemat numele ei Turburare
 pentru cã acolo au turburat Domnul rosturile a tot
 pãmîntul; si de acolo au rãsi pi pre dinșii Domnul
 preste fața a tot pãmîntul.
 10. Si acãstea-s nașterile lui Sim; si era Sim de
 ani 100 cind au nascut pre Arfaxad, al doilea an dupã
 potop.
 11. Si trãi Sim dupã ce au nascut pre Arfaxad
 ani 300 si 30 si 5 si nascu fii si fete; si muri.
 12. Si trãi Arfaxad 130 si 5 de ani si nascu pre
 Cainan.
 13. Si trãi Arfaxad dupã ce nascu lui pre Cainan

CAP 11

1. Si era tot pãmîntul un rost si un glas la toji.
2. Si fu dupã ce au purces ei de la rãsãrit, aflarã cimpu in locul lui Senear si lãcuirã acolo.
3. Si zise om cãtrã vecinul sãu : „Veniti sã facem cãrãmizi si sã le ardem in foc“. Si le fu lor cãrãmida in loc de piatrã, si varul le era lutul.
4. Si ziserã : „Veniti sã ne zidim noao cetate si turnu, cãruia vîrfu va fi pãna in ceriu; si vom face noao nume mai nainte decit ne vom rãsi pi pre fața a tot pãmîntul“.
5. Si pogori Domnul a vedea cetatea si turnul carele l-au zidit fiii oamenilor.
6. Si zise Domnul : „Iatã un neam si un rost tuturor; si aceasta au inceput a face. Acum nu va lipsi dentru dinșii toate cite vor apuca a face.“
7. Veniti si, pogorind, sã turburãm acolo limbile lor pentru ca sã nu auzã fiesțecarele giasul aproape-lui sãu“.
8. Si-l rãsi pi pre dinșii Domnul de acolo preste fața a tot pãmîntul si potolirã a face cetatea si turnul.
9. Pentru acãea s-au chemat numele ei Turburare pentru cã acolo au turburat Domnul rosturile a tot pãmîntul; si de acolo au rãsi pi pre dinșii Domnul preste fața a tot pãmîntul.
10. Si acãstea-s nașterile lui Sim; si era Sim de ani 100 cind au nascut pre Arfaxad, al doilea an dupã potop.
11. Si trãi Sim dupã ce au nascut pre Arfaxad ani 300 si 30 si 5 si nascu fii si fete; si muri.
12. Si trãi Arfaxad 130 si 5 de ani si nascu pre Cainan.
13. Si trãi Arfaxad dupã ce nascu lui pre Cainan

neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru limbile lor.

21. Și lui Sim s-a născu și lui, tată tuturor ficiilor lui Ever, fratele lui Iafeth celui mai mare.

22. Feciorii lui Sim : Elam și Assur, și Arfaxadu, și Ludu, și Aram și Cainan.

23. Și ficiorii lui Aram : Os, și Ul, și Gater și Mosoh.

24. Și Arfaxad au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Salá, și Salá au născut pre Ever.

25. Și lui Ever i s-a născură 2 ficiori : și numele unuia, Falec, pentru că întru zilele lui, s-a împărți pământul, și numele fratelui lui, Iectan.

26. Și Iectan au născut pre Elmodadu și pre Saleth, pre Samoth, și pre Iarah,

27. și Odorá, și Evil, și Decla,

28. și Avimeil, și Sovev,

29. și Ufir, și Evilá și Iovan, toți aceștia ficiorii lui Iectan.

30. Și s-a făcu lăcașul lor de la Mási pân-a veni la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia-s ficiorii lui Sim, întru niamurile lor, după limbile lor, întru locurile lor³ și întru limbile lor.

32. Aceștea-s neamurile ficiilor lui Nôe, după nașterile lor, după limbile lor ; dentru aceștia s-au rășchirat ostroavele limbilor pre pământu după potop.

21. 1

21. 1

22. Iar feciorii¹ (Ar)ifaxadu și 1

23. Iar feciorii lui Aram : Os și Ul, Gath(er)¹ și Mosoh.

24. Și Arfaxadu au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Salé, iar Sale au născut pre Ever.

25. Și se născură lui Ever 2 feciori : pre unul îl chieama Falec, că în zilele lui se-au împărțit pământul, iar numele frăține-său, Iectan.

26. Iar Iectan au născut pre Elmodad, și pre Saleth, și pre Samoth, și pre Iarah,

27. și pre Iodor, și pre Ievil, și pre Decla,

28. și pre Avimeil, și pre Soveva,

29. și pre Ofir, și pre Evila, și pre Iovan, toți aceștia feciori lui Ectan.

30. Și fu lăcașul lor de la Mási până vin la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia sint feciorii lui Sim, în neamul lor, după limba lor, în laturile lor și în locurile lor.

32. Aceștea sint neamurile feciilor lui Nôe, după neamul lor și după limbile lor, în locurile și în ținuturile lor ; dintr-aceștia se-au rășfirat ostrovele limbilor pre pământ după potop.

rudenia lor, după limba lor, în ținuturile și în neamurile lor.

21. I s-au născut fiii și lui Sem, tatăl tuturor fiilor lui Eber, fratele mai mare al lui Iafet.

22. Fiii lui Sem : Elam, Așur, Arfaxad, Lud, Aram și Cainan.

23. Fiii lui Aram : Ut, Hul, Gheter și Maș.

24. Iar lui Arfaxad i s-a născut Cainan, și lui Cainan, Șelah, iar lui Șelah, Eber.

25. Lui Eber i s-au născut doi fii. Numele unuia era Peleg, căci în timpul său s-a împărțit pământul, iar numele fratelui acestuia era Ioctan.

26. Ioctan i-a născut pe Almodad, Șalef, Hațarimavet și Ierah,

27. Hadoram, Uzal și Dicla,

28. Obal, Abimael și Șeba,

29. Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.

30. Sălășurile lor se întindeau de la Meșu spre Sefar, pînă la muntele răsăritului.

31. Aceștia sint fiii lui Sem, întru rudenia lor, după limba lor, în ținuturile și neamurile lor.

32. Aceștea sint neamurile fiilor lui Noe, după semințiile și neamurile lor ; de la ei s-au desprins toate neamurile pe pământ, după potop.

CAP 11

1. Și era tot pământul un rostu și un glas la toți.

2. Și fu după ce au purces ei de la răsărit, aflare cîmpu¹ în locul lui Senaar și lăcură acolo².

3. Și dzise om cătră vecinul său : „Ia-mblați ca să facem cărămidzi și să le ardem în foc”. Și fu lor cărămidă în loc de piatră, și smoală le era lutul.

4. Și dziseră : „Ia-mblați și să zidim noao cetaate și turnu, căruia virful va fi pân-in cer ; și vom face noă nume mainte decît ne vom rășchira pre fața a tot pământul”.

5. Și pogori Domnul a vedea cetaatea și turnul carele au zidit fiii oamenilor.

6. Și dzise Domnul : „Iată un neam și un rostu a tuturoră ; și acum aceasta au început a face. Acum să nu lipsască³ dentru înșii toate cite vor apuca a face.

7. Ia-mblați și pogoriți să tulburăm acolo limbile lor pentru ca să nu audză fieștecarele glasul aproapelui său”.

8. Și-i rășchiră⁴ de acolo Domnul preste fața a tot pământul și potoltră a face cetaatea și turnul.

9. Pentru acēea s-au chemat numele locului aceluia Turburare pentru că acolo au tulburat Domnul rosturile a tot pământul ; și de acolo au rășchirat preste fața a tot pământul.

10. Și acētea-s nașterile lui Sim ; și era Sim de 100 de ani cîndu au născut pre Arfaxadu, al doilea an după potop.

11. Și trăi Sim după ce au născut șie pre Arfaxad 335 ani și născu ficiori și fete ; și muri.

12. Și trăi Arfaxad 135 ani și născu pre Cainan.

13. Și trăi Arfaxadu după ce / i să

CAP 11

1. Și era tot pământul o gură și un glas la toți¹.

2. Și fu după ce purcēseră ei de la răsărit, aflare cîmp în locul lui Senaar și lăcură acolo.

3. Și zise omul cătră vecinul său : „Venit să facem cărămidzi și să le ardem în foc”. Și fu lor cărămidă în loc de piatră și lutul în loc de var².

4. Și ziseră : „Blăm să ne facem³ cetate și turn, căruia să-i fie virful până la cer ; și vom face noao nume mai nainte până nu ne rășfirăm pre fața a tot pământul”.

5. Și se pogori Domnul să vază cetaatea și turnul 4

6. 4

7. 4 său”.

8. 4 pres(te)⁴ și părăsiră a zidi cetaatea și turnul.

9. Pentr-acēea se-au chieamt numele locului aceluia Amestecare, că acolo au amestecat Domnul gura a tuturor limbilor și de acolo i-au rășfirat Domnul pre fața a tot pământul.

10. Aceștea sint nașterile lui Sim ; și era Sim de 100 de ani cîndu au născut pre Arfaxad, al doilea an după potop.

11. Și trăi Sim, deaca născu pre Arfaxad, 335 de ani și născu ficiori și fete ; și muri.

12. Și trăi Arfaxad 135 de ani și născu pre Cainan.

13. Și trăi Arfaxad, deaca/născu pre

CAP. 11

Turnul Babel. Amestecul limbilor

1. Și era pe întreg pământul un singur grai și o singură limbă pentru toți.

2. Și, după ce au purces ei din răsărit, au găsit o cîmpie în ținutul Senaar și s-au așezat acolo.

3. Și și-au spus unul altuia : „Hai să facem cărămidzi și să le ardem”. Și au folosit cărămidă în loc de piatră și smoală în loc de var.

4. Și au spus : „Hai să zidim o cetate și un turn, al cărui virf să ajungă pînă la cer, ca să ne crească faima, înainte de a ne risipi pe fața întregului pământ”.

5. Și s-a pogorit Domnul să vadă cetaatea și turnul pe care îl zideau fiii oamenilor.

6. Și a spus Domnul : „Iată un singur neam și un singur grai pentru toți și au început să facă aceasta, iar acum nu se vor mai opri de la toate cite și-au pus în gînd să le facă.

7. Hai să ne pogorim și să le amestecăm limbile ca să nu-și mai înțeleagă unul altuia limba”.

8. Și i-a risipit Domnul de acolo pe fața întregului pământ și au încetat de a mai zidi cetaatea și turnul.

9. De aceea s-a numit cetaatea Babilon, adică amestec, căci acolo a amestecat Domnul graiurile întregului pământ și de acolo le-a risipit Domnul Dumnezeu pe fața întregului pământ.

10. Aceștea sint semințiile lui Sem : Sem era de o sută de ani cînd s-a născut Arfaxad, la doi ani după potop.

11. Și a mai trăit Sem, după ce l-a născut pe Arfaxad, încă cinci sute de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

12. Și Arfaxad a trăit o sută treizeci și cinci de ani cînd i s-a născut Cainan.

13. Și a mai trăit Arfaxad, după/

născu Cainan⁵ ai 330 și făcu fii și fete; și muri. [14] Și trăi Cainan 130 ani și născu⁶ pre Salá; și trăi Cainan după ce au născut pre aceștia, pre Salá, ani 330 și născu fii și fete; și muri.

14[15]. Și trăi Salá 130 ani și născu pre Ever.

15. Și trăi Salá, după ce i s-a născu Ever, 330 ani și născu fii și fete; și muri.

16. Și trăi Ever 134 ani și născu pre Falec.

17. Și trăi Ever, după ce i s-au născu Falec, 370 ani și născu fii și fete; și muri.

18. Și trăi Falec ani 130 și născu pre Ragav.

19. Și trăi Falec, după ce i s-a născu Ragav, 209 ani și născu fii și fete; și muri.

20. Și trăi Ragav 132 ani și născu pre Seruh.

21. Și trăi Ragav, după ce i s-a născu Seruh, 207 ani și născu fii și fete; și muri.

22. Și trăi Seruh 130 ani și născu pre Nahor.

23. Și trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200 și născu fii și fete; și muri.

24. Și trăi Nahor ani 79 și născu pre Thára.

25. Și trăi Nahor, după ce i s-a născu lui Thára, ani 129 și născu fii și fete; și muri.

26. Și trăi Thárra 70 de ani și născu pre Avram, și pre Nahor și pre Aran.

27. Și aceștia-s nașterile lui Thárra; Thárra au născu pre Avram, și pre Nahor și pre Aran, și Aran au născu pre Lot.

28. Și muri Aran înaintea lui Thárra, tatăl lui, întru pământul carele au născu, în țara haldeilor.

29. Și luă Avram și Nahor lor muieri. Numele muierii lui Avram, Sára, și numele muierii lui Nahor, Melha, fata lui Aran, și tatăl lui [lui] Melha și tatăl lui Iesha.

30. Și era Sar[r]ja steapă și nu făcea fii.

31. Și luă Thárra pre Avram, fii și fete, și pre Lot, fii și fete, și pre Sára, noru-sa, muierii lui Avram, fii și fete, și i scoase pre înși de în țara haldeilor ca să margă în țara hanánelor; și veni până la Haran și lăcu acolo.

32. Și să făcură toate dzilele lui Thárra, în Harran, 205 ani; și au murit Thárra în Harran.

CAP 12

1. Și dzisă Domnul lui Avram: „Ieși den pământul tău, și den ruda ta și den casa tătine-tău și ia-mblă la pământu carele-ți voi arăta ție.

2. Și te voi face pre tine întru limbă mare, și te voi blagoslovi și-ți voi mări numele și vei fi blagoslovit.

3. Și voi blagoslovi pre ceia ci te blagoslovăscu, și pre ceia ci te blăstă-mă voi blăstăma; și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pământului.”

4. Și să duse Avram după cum i-au grăit lui Domnul; și să duse cu însul Lot. Și era Avram de 75 ani cindu au iesit de la Harran.

5. Și luă Avram pre Sára, fâmiea lui, și pre Lot, fii și fete, și toate unétele lor cîte au agonisit și tot sufletul cit au agonisit în Harran și au iesit ca să/margă la pământul Hanaan.

Cainan, 330 de ani și născu fii și fete; și muri. Și trăi Cainan 130 de ani și născu pre Salé; și deaca născu pre Salé, trăi Cainan 283 de ani și făcu fii și fete; și muri.

14. Și trăi Sala 130 de ani și născu pre Ever.

15. Și deaca născu pre Ever, trăi Sále 330 de ani și născu fii și fete; și muri.

16. Și trăi Ever 134 de ani și născu pre Falec.

17. Și trăi Ever, deaca născu pre Falec, 370 de ani și născu fii și fete; și muri.

18. Și trăi Falec 130 de ani și născu pre Ragáva.

19. Și trăi Falec, deaca născu pre Ragáva, 209 ani și născu fii și fete; și muri.

20. Și trăi Ragava 132 de ani⁵ și născu pre Seruh.

21. Și trăi Ragav, deaca născu pre Seruh, 207 ai⁶ și născu fii și fete; și muri.

22. Și trăi Saruh 130 de ani și (născu pre Nahor)⁴⁴

23.⁴ (fii) și fete; și muri)⁴.

24. (Si)⁴ trăi Nahor 79 (de ani și născu)⁴ pre Thára.

25. Și⁴ născu pre Thára⁴ și născu fii și fete; și) murit.

26. Și trăi Th(ára)⁴⁴ (și)⁴ născu pre⁷ Avram,⁴ pre Aran.

27. Aceștia sint Thára-născu pre Avram, și pre⁴ și pre Aran, și Aran născu pre (Lot)⁴.

28. Și muri Aran înaintea tătine-său)⁴, Thárei, în pământul în care se născu, în țara haldeilor.

29. Și luă Avram și Nahor lor muieri. Numele muierii lui Avram era Sára, iar numele muierii lui Nahor, Melha, fata lui Aran; acesta iaste tatăl lui Melha și lu Esha.

30. Iară Sára era steapă și nu făcea fii.

31. Și luă Thára pre fii-său Avram și pre Lot, fii și fete, și pre Sára, noru-sa, muierii lui Avram, și i scoase den pământul⁶ haldeilor să meargă în țara lui Hanaan; și veniră până la Haran și se prinseră de lăcaș acolo.

32. Și fură toate zilele lui Thára în Haran 205 ani; și au murit Thára în Haran.

CAP 12

1. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Avram: „Ieși den pământul tău, și den neamul tău, și den casa tătine-tău și te du în pământul care-ț voi arăta eu.

2. Și te voi face de vei fi limbă mare, și te voi blagoslovi, și voi mări numele tău și vei fi blagoslovit.

3. Și pre cei ce vor blagoslovi pre tine și eu îi voi blagoslovi, și pre cei ce te vor blestema îi voi blestema; și se vor blagoslovi în tine toate neamurile pământului.”

4. Și se duse Avram cum poruncise lui Domnul; și se duse și Lot cu dînsul. Și era Avram de 75 de ani cînd au iesit den țara lui Hanaan.

5. Și luă¹

nașterea lui Cainan, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit. Și a trăit Cainan o sută treizeci de ani și i s-a născu Șelah. Și a mai trăit Cainan, după nașterea lui Șelah, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

14. Și a trăit Șelah o sută treizeci de ani și i s-a născu Eber.

15. Și a mai trăit Șelah, după nașterea lui Eber, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

16. Și a trăit Eber o sută treizeci și patru de ani și i s-a născu Peleg.

17. Și a mai trăit Eber, după nașterea lui Peleg, încă trei sute șaptezeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

18. Și a trăit Peleg o sută treizeci de ani și i s-a născu Ragav.

19. Și a mai trăit Peleg, după nașterea lui Ragav, încă două sute și nouă ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

20. Și a trăit Ragav o sută și treizeci și doi de ani și i s-a născu Serug.

21. Și a mai trăit Ragav, după nașterea lui Serug, încă două sute și șapte ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

22. Și a trăit Serug o sută treizeci de ani și i s-a născu Nahor.

23. Și a mai trăit Serug, după nașterea lui Nahor, încă două sute de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

24. Și a mai trăit Nahor șaptezeci și nouă de ani și i s-a născu Terah.

25. Și a mai trăit Nahor, după nașterea lui Terah, încă o sută douăzeci și cinci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

26. Și a trăit Terah șaptezeci de ani și i s-a născu Avram, Nahor și Haran.

27. Aceștia sint semînțele lui Terah. Lui Terah i s-au născu Avram, Nahor și Haran, iar lui Haran i s-a născu Lot.

28. Și a murit Haran înaintea tatălui său, Terah, în pământul în care se născu, în ținutul Urul Caldeii.

29. Iar Avram și Nahor și-au luat soții. Numele soției lui Avram era Sarai, iar numele soției lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcái și al Iscái.

30. Iar Sarai era steapă și nu naștea.

31. Și a luat Terah pe Avram, fiul său, și pe Lot, fiul lui Haran, nepotul său, și pe nora sa, Sarai, soția lui Avram, fiul său, și i-a scos pe ei din Urul Caldeii ca să meargă în ținutul Canaanului; dar au mers pînă la Haran și s-au așezat acolo.

32. Și au fost zilele lui Terah în Haran două sute cinci ani, apoi a murit el acolo.

CAP. 12

Chemarea lui Avram.

1. Și i-a spus Domnul lui Avram: „Ieși din țara ta și dintre rudele tale, din casa tatălui tău în pământul pe care ți-l voi arăta eu.

2. Și te voi face neam mare, te voi binecuvînta și-ți voi mări numele. Vei fi binecuvîntat.

3. Binecuvînta-voi pe cei ce te vor binecuvînta pe tine și toată semînția ta, iar pe cei ce te vor blestema, îi voi blestema; și se vor binecuvînta întru tine toate neamurile pământului.”

4. Și s-a dus Avram, așa cum îi spusese Domnul; și s-a dus cu el și Lot. Avram era de șaptezeci și cinci de ani cînd a plecat din Haran.

5. Și a luat Avram pe Sarai, femeia lui, și pe Lot, fiul fratelui său, și toate averile pe care le agoniseră și tot sufletul pe care-l dobîndiseră în Haran, și au plecat ca să/meargă în ținutul Canaan și au ajuns în Canaan.

6. Și intrară la pământul Hanaan și îmblă Avram îndelungul lui pân-la locul Sihem, la stăjariul cel înaltu, iară hananei atuncea lucuia¹ pământul.

7. Și să ivi Dumnedzău lui Avram și dzise lui: „Seminții tale voi da pământul acesta”. Și zidi acolo Avram jirtăvnic Domnului ce s-au ivit lui.

8. Și să mută de acolo la munte spre răsăritul lui Vethil și-ș întinse șiatra lui acolo, la Vethil, despre mare,² despre răsărit; și zidi acolo jirtăvnic Domnului și-l numi pe numele Domnului ce i s-au ivit lui.

9. Și să rădică Avram și să duse de tábărl în pustiiu.

10. Și să făcu foamete pre pământu și să pogori Avram la Eghiptu să lăcuiască acolo pentru că s-au întărit foametea pre pământu.

11. Și fu cîndu să apropia Avram a intra la Eghiptu, dzise Avram către Sára, fámēia lui: „Cunoscu eu cum muiere frumoasă la obraz ești tu.

12. Fi-va dară dacă te vor vedea eghiptēnii, vor dzice cum: «muiere lui iaste aceasta» și mă vor omori, și pre tine te vor cruța.

13. Dzi dară cum «sor lui sîntu» pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine și va trăi sufletul meu pentru tine”.

14. Și fu cîndu intră Avram la Eghiptu, vădzîndu eghiptēnii muierea lui cum era foarte frumoasă.

15. Și o vădzură pre însă boiarii lui faraó și o lăudară pre ea³ către faraó și o adusără pre însă lui faraó.

16. Și lui Avram ii făcură bine pentru însă și i să fēceră lui oi și vițai și măgari, și slugi, și slujnice, mușcoi și cămile.

17. Și certă Dumnedzău pre faraó cu certări mari și rēle și pre casa lui pentru Sára, fámēia lui Avram.

18. Și chemîndu faraó pre Avram, dzise: „Ce mi-ai făcut aceasta mie că nu mi-ai spus cum muiere-ți iaste.

19. Pentru că ce ai dzis că «sor mie iaste» și am luat-o pre ea mie fámēie; și acum iată fámēia ta innaintea ta, luîndu-o, purcēde!”.

20. Și porānci faraó la oameni pentru Avram ca să-l petriacă pre însul și pre fámēia lui și toate cîte era la însul, și Lot cu însul.

CAP 13

1. Și să sui Avram de la Eghiptu, el și fámēia lui și toate ale lui la pustiiu.

2. Și Avram era avut foarte cu dobitoac și cu argintu.

3. Și mērse dencătroo veni la pustiiu, pân-la Vethil, pân-la locul unde era cortul lui mainte, întru mijlocul Vethil și întru mijlocul Anghei,

4. Întru locul jirtăvnicului ce au făcut acolo cortul; și chemă acolo Avram pre numele [lui Dumnedzău]¹.

5. Și (la)? Lot, carele mergea împreună cu Avram, încă era oi și boi și dobitoace.

6. Și nu-i încăpea pre înși pământul a lăcui într-un loc./

CAP 13

6. Și a străbătut Avram ținutul acesta de-a lungul pînă la locul numit Sihem, pînă la stejarul Mamvri. Pe atunci trăiau acolo canaaneii.

7. Acolo s-a arătat Domnul lui Avram și i-a spus: „Voi da seminției tale acest pământ”. Și a zidit acolo Avram un altar Domnului ce i se arătase.

8. Apoi a plecat de acolo spre muntele de la răsărit de Betel și și-a întins acolo cortul, astfel încît Betelul era către apus, iar Hai la răsărit. A zidit acolo un altar Domnului și s-a rugat Domnului ce i se arătase.

9. Apoi s-a ridicat Avram și a mers spre miazăzi, făcîndu-și noapte de noapte tabără.

10. Și în ținut era foamete, iar Avram a coborît în Egipt, ca să locuiască acolo, cînd foametea se întetise.

11. Dar cînd s-a apropiat Avram de intrarea în Egipt, a spus către Sarai, soția lui: „Eu știu că ești femeie frumoasă la chip.

12. De aceea cînd te vor vedea egiptenii vor spune: «aceasta este soția lui» și pe mine mă vor omori, iar pe tine te vor ucide.

13. Să le spui că îmi ești soră, ca să-mi fie bine despre partea ta, și eu să scap cu viață dintr-asta”.

14. Și după ce a trecut Avram în Egipt, au văzut egiptenii că femeia lui este foarte frumoasă.

15. Au văzut-o și dregătorii lui faraon și au lăudat-o înaintea lui faraon și au dus-o în casa lui faraon.

16. Și pentru ea i-au făcut bine și lui Avram. El a avut oi și vite, măgari, slugi și slujnice, catri și cămile.

17. Dar Domnul l-a lovit pe faraon și casa lui cu grele năpaste din pricina soției lui Avram, Sarai.

18. Atunci l-a chemat faraon pe Avram și i-a spus: „Pentru ce mi-ai făcut aceasta și nu mi-ai spus că este soția ta?”

19. Pentru ce ai spus «mi-e soră»?, iar eu mi-am luat-o de soție. Dar acum iată-ți femeia. Ia-o și du-te!”

20. Și a poruncit faraon oamenilor săi să-l treacă peste graniță pe Avram, pe soția lui și pe Lot și toate cîte le avea cu el.

CAP. 13

Despărțirea de Lot

1. Din Egipt a purces Avram, el și soția lui, cu toate ale sale, împreună cu Lot spre Negeb.

2. Avram era foarte bogat în turme, argint și aur.

3. Și a mers pe unde venise, din miazăzi pînă la Betel și pînă la locul unde-i fusese odinioară cortul, între Betel și Hai,

4. adică la locul altarului pe care-l făcuse mai înainte; și acolo a chemat Avram numele Domnului.

5. Dar Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, vite și corturi.

6. Iar pământul acela nu-i încăpea să stea împreună, /câci averile lor erau multe și nu puteau sălășlui laolaltă.

7. Și să făcu război întru păstorii dobitoacelor lui Avram și întru mijlocul păstorilor dobitocului lui Lot; iară hananeii și ferezeii atuncea lăcuia pământul.

8. Și dzise Avram lui Lot: „Nu fie vrajbă întru mijlocul meu și al tău și între păstorii tăi și între păstorii miei pentru că oameni frați sintem noi.

9. Nu, iată, tot pământul înaintea ta iaste? Usăbêște-te de la mine: să vei în stînga, eu în dreapta, de tu în dreapta, eu în stînga“.

10. Și, rădicîndu Lot ochii lui, vădzu toată țara prenpregiurul Iordanului pentru că toată era adăpată pân-a nu surpa Dumnedzău Sodómul și Gomórul ca grădina lui Dumnedzău, ca pământul Eghiptului pân-a veni la Zogóra.

11. Și alêse șie Lot toată țara prenpregiurul Iordanului; și să rădică Lot de la răsărit și să usăbiră cineș de fratele său:

12. Iară Avram lăcui în pământul lui Hanaan, iară Lot lăcui în cetate pregiur țără și-ș puse cortul la Sodom.

13. Iară o(a)menii de la Sodom, răi și păcătoși, înaintea lui Dumnedzău, foarte.

14. Și Dumnedzău dzise lui Avram, după ce s-au împărțit Lot de cătră insul: „Privêște cu ochii tăi și vezi den locul carele acum tu ești cătră miadzănoapte, și cătră amiadzăzi, și cătră răsărit și cătră mare:

15. căci tot pământul carele vedzi tu ție il voi da și sâminției tale pân-in vac.

16. Și-ți voi face sâmința ta ca năsipul pământului; de poate neștine numără năsipul pământului, și sâmința ta să va numără.

17. Sculîndu-te, imblă pământul și în lungul lui și în lat că ție țil voi da pre el și sâminției tale în veci“.

18. Și rădicîndu-ș cortul Avram au mârșu de au lăcuit pregiur stăjarul de la Mamvri, carele era la Hevron, și zidi acolo jirtăvnic Domnului.

CAP 14

1. Iară fu întru împărăția lui Amarfal, împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Ellasar, și Hodologomor, împăratul Elámului, și Thargaz, împăratul limbilor.

2. au făcut războiu cu Valá, împăratul Sodómului, și cu Varsá, împăratul Gomórei, și cu Senar, împăratul Adamá, și cu Simovor, împăratul Sevoim, și împăratul Valac — acesta iaste Sigor.

3. Aceștia toți s-au adunat la Ripa cêea a Sării — aceasta iaste Marea Sărilor.

4. 12 ani aceștia¹ slujia lui Hodologomor și inn-a treispredzêcelea an s-au rocoșit².

5. Iar inn-al patruspredzêcelea an veni Hodologomor și împărății cei ce era cu el și țiiară pre uriașii de la Astaroth și Carnain și limbile cêle tari inpreună cu inșii și pre somei, pre cei den cetatea Sava,

6. și pre horei, pre cei den Munții Siir pân-la Tereminthos³ a i Faran, carele iaste în pustiu.

7. Și s-au certat păstorii turmelor lui Avram cu păstorii turmelor lui Lot. Pe atunci canaaneii și ferezeii locuiau în acel ținut.

8. Și i-a spus Avram lui Lot: „Să nu mai fie ceartă între mine și tine, între păstorii mei și păstorii tăi, căci sintem rude.

9. Nu vezi tot pământul care se întinde înaintea ta? Desparte-te de mine. Dacă tu vei apuca la stînga, eu voi apuca la dreapta, iar de vei apuca la dreapta, eu voi apuca la stînga“.

10. Și, ridicîndu-și Lot ochii, a văzut toată cîmpia Iordanului, care înainte de a distruge Dumnezeu Sodomă și Gomora era toată, pînă la Ţoar, udată de ape, ca raiul Domnului, ca pământul Egiptului.

11. Și și-a ales Lot cîmpia Iordanului și a plecat Lot de la răsărit și s-a despărțit de rudele lui.

12. Avram s-a așezat în ținutul Canaan, iar Lot s-a așezat în cetățile din jur și și-a întins corturile pînă la Sodomă.

13. Iar oamenii din Sodomă erau răi și păcătoși foarte înaintea lui Dumnezeu.

14. Și i-a spus Dumnezeu lui Avram, după ce Lot s-a despărțit de el: „Ridică-ți ochii și privește din locul în care ești acum către miadzănoapte și către miadzăzi, către răsărit și către apus:

15. căci tot acest pămînt pe care-l vezi țil voi da ție și seminției tale pentru vecie.

16. Și voi înmulți pe urmașii tăi ca pulberea pământului; de va putea cineva socoti pulberea pământului atunci vor putea fi socotiți și urmașii tăi.

17. Scoală-te și cutreieră pămîntul acesta în lung și în lat, căci ție țil voi da“.

18. Și ridicîndu-și Avram corturile a venit și s-a așezat lingă stejarul Mamvri, care este în Hebron, și a zidit acolo un altar Domnului.

CAP. 14

*Avram salvează pe Lot.
Întîlnirea cu Melhisedec.*

1. În timpul domniei lui Amrafel, regele Senaarului, a lui Arioc, regele Elasarului, a lui Kedarlaomer, regele Elamului, și a lui Tidal, regele popoarelor,

2. s-au războit aceștia cu Bera, regele Sodomei, cu Birșă, regele Gomorei, cu Șinab, regele Admei, cu Șemeber, regele Teboimului, și cu regele din Bela — aceasta este Ţoar.

3. Aceștia toți s-au adunat în Valea Sidim — aceasta este acum Marea cea Sărată.

4. Doisprezece ani s-au supus lui Kedarlaomer, în al treisprezecelea s-au răzvrătit.

5. În al patrusprezecelea an au venit Kedarlaomer și regii care erau alături de el și i-au învins pe uriașii aceia la Așterot-Carnaim și neamurile puternice care erau cu ei, pe emimi la Șave-Chiriataim,

6. iar pe horei la munții Seir pînă la cîmpia Faran, care este în apropiere.

каре есте ꙗзыкъ. Шн ꙗсторжнхъсвѣннꙋ
 рѣ лѣ нѣборъль, жѣдѣжнѣцѣн, ачѣсла ѣсте карн
 шн тѣмрѣ, пре тоци сѣдѣрѣн лѣн амаанѣ, шн
 пре аморѣн, пре чѣм те атыкъа, лѣ асасѣн дамѣ.
 Шн ешн ꙗпѣратъль содомъльшн шн ꙗпѣратъль,
 гѣсморъльшн шн ꙗпѣратъль лѣн амама, шн ꙗпѣ
 ратъль лѣн севоинѣ, шн ꙗпѣратъль лѣн балакъ, а
 чѣста тѣте снѣсѣр, шн сѣптокмиръ ꙗпѣрне асѣ
 лѣрѣсѣн лѣ балаб сѣратѣ. Кѣтѣрѣ ходело
 гѣсморѣ, ꙗпѣратъль еламѣ, шн дѣргалѣ ꙗпѣра
 тъль анмѣнорѣ, шн амарфалѣ ꙗпѣратъль лѣн се
 наарѣ, шн арсѣх ꙗпѣратъль лѣн елаасарѣ, чѣ
 ꙗ ꙗпѣратѣн кѣтѣрѣ чѣн, ꙗ. Шн балаб чѣт сѣ
 ратѣ фжнѣжн дѣ змоалѣ, шн фѣцн ꙗпѣратѣ
 содомъльшн, шн ꙗпѣратъль гоморъльшн шн кѣ
 зѣрѣ акалѣс, шн чѣм чѣм чѣм чѣм чѣм чѣм чѣм чѣм
 лѣнѣнѣ. Шн алаарѣ мѣнѣтеле шн прѣдѣрѣ кѣ
 лѣнѣнѣ тѣлѣтѣ, асѣсморъльшн шн асѣсморъльшн,
 шн тѣлѣтѣ, асѣсморъльшн шн сѣ дѣсѣрѣ. Шн
 алаарѣ пре асѣ пре фѣчѣрѣ фѣрѣлѣа лѣ аврамѣ, шн тѣлѣтѣ
 оуѣнѣлѣлѣ асѣ шн сѣсѣрѣ пѣнѣрѣ кѣлѣкѣа лѣ сѣсѣрѣ.
 Шн мѣгѣа оуѣнѣ дѣнѣтѣ чѣ сѣсѣрѣ, сѣсѣрѣ асѣ а
 брѣ чѣлѣн тѣрѣнѣтѣ, шн ел атыкъа кѣтѣрѣ фѣжнѣрѣ
 мамѣрѣнѣ аморѣльшн фѣратѣльшн лѣн сѣхѣль, шн
 фѣратѣльшн лѣн ефнѣнѣ, карѣн ерѣ ꙗпѣрѣнѣ атыкъѣ
 тѣрѣ лѣн асѣрамѣ. Шн асѣзѣнѣ аврамѣ кѣм
 сѣсѣрѣнѣтѣ лѣсѣтѣ непѣтѣль лѣн нѣмѣрѣ пре алаарѣ
 сѣламеннѣ дѣкастѣ, тѣ, шн нѣ, шн гѣснѣ дѣсѣрѣ дѣнѣ
 шн пѣнѣ лѣ дѣнѣ. Шн кѣсѣрѣ асѣсѣрѣ лѣ нѣпѣ
 тѣ сѣа шн сѣсѣрѣ лѣн шн лѣкѣн пре сѣн шн гѣнѣ
 пѣнѣ лѣ хѣва, карѣ тѣте дѣсѣрѣнѣ дамѣсѣльшн.
 Шн ꙗпѣратѣе тѣлѣтѣ кѣлѣнѣтѣ, содомъльшн шн
 пре асѣт непѣтѣсѣтѣ асѣ ꙗпѣратѣ, шн тѣлѣтѣ оу
 нѣлѣтеле лѣн, шн мѣрѣнѣ, шн нѣрѣа. Шн ешн
 ꙗпѣратъль содомъльшн ꙗпѣратѣнѣрѣ лѣн асѣсѣ
 чѣ сѣа ꙗпѣратѣ сѣа дѣла тѣмрѣ лѣн ходелогомѣсѣ,
 шн ꙗпѣратѣнѣрѣ чѣ ерѣ кѣ сѣа, лѣ балаб лѣн сѣвн, а
 чѣста ерѣ, кѣмѣнѣль ꙗпѣратѣнѣрѣ. Шн мелѣхн
 сѣдѣкъ ꙗпѣратъль сѣанмѣльшн, кѣсѣлѣ пѣнѣнѣ шн
 вннѣ, шн ерѣ прѣсѣтѣ асѣ дѣмѣзѣльшн чѣлѣн нѣлѣтѣ.
 Шн балаб пе аврамѣ, шн зѣнѣ, балаб аврамѣ лѣн
 дѣмѣзѣль чѣлѣн нѣлѣтѣ, карѣ асѣзѣнѣ чѣрнѣ шн
 пѣмѣжнѣтѣль. Шн балаб дѣмѣзѣль чѣлѣн нѣлѣтѣ,
 карѣ ерѣ асѣдѣтѣ сѣрѣжмѣлѣшн тѣн сѣлѣтѣ мѣнѣ
 тѣ, шн дѣ дѣлѣн зѣчнѣтѣ дѣн тѣлѣтѣ. Шн зѣнѣ
 сѣ ꙗпѣратъль содомъльшн кѣтѣрѣ аврамѣ дѣмѣ
 мѣнѣнѣ тѣрѣ кѣтѣнѣнѣ цѣн. Шн зѣнѣ аврамѣ тѣ
 кѣтѣрѣ ꙗпѣратъль содомъльшн ꙗпѣратѣнѣрѣ мѣнѣ
 мѣтѣ кѣтѣрѣ дѣмѣзѣль чѣлѣнѣрѣ ꙗпѣратѣ карѣ
 асѣзѣнѣтѣ чѣрнѣ шн пѣмѣжнѣтѣль. Дѣла шрѣнѣнѣ
 гѣ пѣнѣ лѣ лѣгѣнѣ ꙗпѣратѣнѣрѣ, дѣсѣн лѣ
 дѣ лѣтѣлѣ тѣлѣтѣ, пѣнѣрѣ кѣсѣнѣнѣ зѣчнѣ, кѣ асѣ
 ꙗпѣратѣнѣрѣ сѣлѣ аврамѣ. Афѣрѣ дѣнѣ асѣмѣ
 кѣтѣ вѣннѣнѣнѣ шн ꙗпѣратѣнѣрѣ сѣламеннѣрѣ чѣлѣ
 мѣрѣ ꙗпѣратѣнѣрѣ кѣмѣнѣнѣ, сѣхѣль
 асѣнѣнѣ мамѣрѣнѣ асѣчѣ
 вѣрѣ лѣуѣ, лѣрѣтѣ.

К А П
 Е Шн

7. Și, întorcându-se, veni ră la Izvorul Judecării — acesta iaste Cadis ; și tăiară pre toți boiarii lui Amalic și pre amorrei, pre ceia ce lăcuia la Asasón-Thamar.

8. Și ieși împăratul Sodómului, și împăratul Gomórolui, și împăratul lui Adáma, și împăratul lui Sevoim și împăratul lui Valác — acesta iaste Sigór, și să tocmiră împotriva lor la războiu, la Valea Sărată,

9. cătră Hodologomór, împăratul Elám, și Thargál, împăratul limbilor, și Amarfál, împăratul lui Senaár, și Arión, împăratul lui Ellasár, cei 4 împărați cătră cei 5.

10. Și Valea cea Sărată, fintini de zmoală. Și fugi împăratul Sodómului și împăratul Gomórolui și căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au fugit la munte.

11. Și luară muntele și prădară călărimea toată, a Sodómului și a Gomórolui, și toate avuturile lor și să dusără.

12. Și luară pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, și toate uneltele lui și să dusără pentru că lăcuia la Sodom.

13. Și, mergînd unul dentru cei scăpați, spuse lui Avram celui trecut ; și el lăcuia cătră stejariul Mávrii, amoreului, fratelui lui Eshól, și fratelui lui Efnán, carii era împreună lăcuintori lui Avram.

14. Și, auzînd Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui, numără pre ai lui oameni de casă, 300 și 18, și goni dupre dînșii până la Dan.

15. Și căzu asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi pre ei și-i goni până la Hóva, carea iaste de-a stînga Damáscului.

16. Și întoarse toată călărimea Sodómului, și pre Lot, nepotu-său, l-au întorsu, și toate uneltele lui, și muierile și norodul.

17. Și ieși împăratul Sodómului în timpinarea lui după ce s-au întorsu el de la tăierea lui Hodologomor și împăraților ce era cu el la Valea lui Sávi — acesta era Cîmpul Împăraților.

18. Și Melhisedéc, împăratul Salímului, scoase păine și vin ; și era preot al Dumnezeului celui nalt.

19. Și blagoslovi pe Avram și zise : „Blagoslovit Avram lui Dumnezeu celui nalt, care au zidit ceriul și pămîntul !

20. Și blagoslovit Dumnezeu cel nalt, carele au dat vrăjmașii tăi supt mîna ta“ ! Și-i dēde lui zeciuală den toate.

21. Și zise împăratul Sodómului cătră Avram : „Dă-m oamenii, iară caii ține-ți-ı“.

22. Și zise Avram cătră împăratul Sodómului : „Întinde-voiu mîna mea cătră Domnul Dumnezeu cel preainalt, care au zidit ceriul și pămîntul,

23. de la ștreangu până la legătura încălțămîntei de voiu lua de ale tale toate pentru ca să nu zici că «am îmbogățit eu pe Avram».

24. afară den ce au mîncat voinicii și a părții oamenilor ce-au mersu împreună cu mine : Eshól, Avnán, Mávri ; aceștia vor lua parte“.

7. Și, întorcându-să, au venit la Izvorul Giudețului — acesta iaste Cadis; și tăiară pre toți boiarii Amalec și pre amorei, pre ceia ce lăcuia la Asanson-Thamar.

8. Și ieși împăratul Sodomului, și împăratul Gomórrului, și împăratul Adamá și împăratul Sevoim și împăratul Valac — acesta iaste Sígor, și să tocmiră împotriva lor la războiu, la Valea Sărată,

9. Impotriva lui Hodologomor, împăratul Elam, și Thargal, împăratul lîmbilor, și Amarfal împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Elasar, cei patru împărați cătră cei cinci.

10. Și Valea Sărată, fîntini de smoală. Și fugi împăratul Sodomului și împăratul Gomórrului și căzură acolo, și ceia ce au rămas au fugit la munte.

11. Și luară și muntele și prădară căl(ă)rimea toată, a Sodomului și a Gomórrului, și toate uneltele lor și să duseră.

12. Și luară și pre Lot, pre ficiorul fratelui (lui)⁴ Avram, și toată marfa lui și să duseră pentru căci lăcuia la Sodom.

13. Și, mergîndu unul dentru cei hălăduiți, spuse lui Avram celui trecut; și el lăcuia cătră stejariul Mamvri, amoreului, frate lui Eshol și frate lui Evnan, carii era tovarăși lui Avram.

14. Și, auzîndu Avram cum s-au robît Lot, nepotul lui, numără pre ai lui slugi de casă, 318, [15] și gonî după înșii pân-la Dan.

15. Și cădzu asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi pre ei și-i gonî pân-la Hóva, carea iaste în stînga Damascului.

16. Și să întoarsă toată căl(ă)rimea Sodomului și pre Lot, nepotul său, au întorsu și toate uneltele lui, și muierile și gloata.

17. Și ieși împăratul Sodomului în timpinarea lui după ce s-au întorsu den tăierea lui Hodologomor și împărații ce era cu el la Valea lui Săvi — acesta era Cimpul împăraților.

18. Și Melhisedec, împăratul Salimului, scoase pâini și vin; și era preut a Dumnezăului celui înaltu.

19. Și blagoslovi pre Avram și dzise: „Blagoslovit Avram lui Dumnezău celui preainnaltu, carele au zidit ceriul și pămîntul!

20. Și blagoslovit Dumnezău cel preainnaltu, carele au dat neprietenii tăi suptu mina ta!”. Și-i dăde lui dzăciuală den toate.

21. Și dzise împăratul Sodomului cătră Avram. „Dă-mi oamenii, iară caii ia-ți-i ție”.

22. Și dzise Avram cătră împăratul Sodomului: „Intinde-voi mina mea cătră Domnul Dumnezău cel preainnaltu, carele au zidit ceriul și pămîntul,

23. de la streangul⁵ pân-la legătura încălțăminte de voi lua de ale tale toate pentru ca să nu dzici cum «eu am îmbogățit pe Avram».

24. afară den ce au mîncat voinicii și părți oamenilor ce au mersu împreună cu mine: Eshol, Avnan, Mamvri; aceștia vor lua parte”.

7. Și, întorcîndu-se, au venit la izvorul Judecătii — aceasta este Cadeș; și i-au biruit pe toți vitejii lui Amalec și pe amoreii care locuiau în Hațon-Tamar.

8. Atunci au ieșit regele Sodomei, regele Gomorei, regele Admei, regele Teboimului și regele Belei sau Toarului, și s-au luptat în valea Sidim

9. Impotriva lui Kedarlaomer, regele Elanului, a lui Tidal, regele popoarelor, a lui Amrafel, regele Senaarului, și a lui Arioc, regele Elasarului: patru regi împotriva a cinci.

10. Valea Sidim era însă plină de fîntini de smoală. Fugînd regele Sodomei și regele Gomorei au căzut în ele, iar cei rămași au fugit în munți.

11. Atunci învingătorii au luat toate averile Sodomei și Gomorei și toate bucatele lor și s-au dus.

12. Și l-au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, căci el locuia în Sodoma, și i-au luat și toată averea și s-au dus.

13. Și, venînd unul dintre cei scăpați, l-a vestit pe Avram evreul, care trăia la stejarul lui Mamvri, amoreul, fratele lui Eșcol și fratele lui Aner, ce erau aliați cu Avram.

14. Auzînd Avram că Lot, ruda sa, a fost luat rob, și-a adunat oamenii săi de casă — trei sute optșpezece — și i-a urmărit pe aceia pînă la Dan.

15. Și năvălînd asupra lor noaptea, el și slujitorii lui, i-a învins și i-a alungat pînă la Hoba, care este în stînga Damascului.

16. Și au adus înapoi toată prada luată din Sodoma, iar pe Lot, ruda sa, l-a întors cu toată averea, femeile și oamenii săi.

17. Și după înfrîngerea lui Kedarlaomer și a regilor care erau cu el, s-a ieșit în întîmpinare regele Sodomei în valea Șave — aceasta este Valea Regilor.

18. Melhisedec, regele Salimului, i-a adus pline și vin. Acesta era preutul Dumnezeului celui preainalt.

19. L-a binecuvîntat pe Avram și i-a spus: „Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeu cel preainalt, care a zidit cerul și pămîntul!

20. Și binecuvîntat să fie Dumnezeu cel preainalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mîinile tale!” Și Avram i-a dat zeciuală din toate.

21. Iar regele Sodomei i-a spus lui Avram: „Dă-mi mie oamenii și ia pentru tine averile!”

22. Dar Avram a spus regelui Sodomei: „Îmi ridic mina spre Dumnezeu cel preainalt, care a zidit cerul și pămîntul,

23. că nu voi lua nici o ață, nici măcar o curea de încălțăminte din tot ce este al tău, ca să nu spui: «Eu l-am îmbogățit pe Avram».

24. afară numai de hrana tinerilor și afară numai de ce se cuvine înșitorilor mei — Eșcol, Aner și Mamvri; aceștia să-și ia partea lor”.

1. Iară după cuvintele acestea să făcu cuvîntul lui Dumnedzäu cătră Avram, în videnia nopții, dzicîndu: „Nu te teme Avram, eu îți agiutorescu, plata ta multă va fi foarte”.

2. Și dzise Avram: „Despuitoriule Doamne, ce-m vei da mie? Iară eu pier fără ficiori, iară ficiorul meu, Maseh, a slujnicii mele, acesta-i Damascos Eliezer”.

3. Și dzise Avram: „În vreme ce mie nu mi-ai dat sămînță, poslușnicul meu mă va moșteni”.

4. Și îndată glasul Domnului să făce cătră însul dzicîndu: „Nu te va urma acesta, ce cela ce va ieși dentru tine, acela te va moșteni”.

5. Și-l scoase pre însul afară și-i dzise lui: „Caută dară în ceriu și numără stélele, să vei putea număra pre éle”. Și-i dzise: „Așa va fi sămînția ta”.

6. Și credzu Avram pre Dumnedzäu și i să socoti lui întru dreptate.

7. Și dzise cătră însul: „Eu, Dumnedzäu, carele te-am scos den țara haldeilor ca să-ți dau pămîntul acesta să-l moștenești!”.

8. Și dzise: „Despuitoare Doamne, dupre ce voi cunoaște cum voi moșteni pre acesta?”.

9. Și-i dzise lui: „Ia-mi giuncă trefină, și capră trefină, și berbêce trefin, și turturea, și pârîmbu”.

10. Și le luă lui toate acestea și le împărți pren mijloc; și le puse acestea cu fața una cătră alta, iară pasările nu le împărți.

11. Și să pogorîră pasări pre trupurile despîcăturilor lor și ședzu cu inesele Avram împreună.

12. Iară pregiur apusul soarelui, ameteală cădzu lui Avram și iată frică întunecoasă mare cădzu pre însul.

13. Și să grăi cătră Avram: „Știin-du vei ști cum semînția ta înstreinată va fi în pămîntu nu al ei; și-i vor robi, și-i vor chinu pre înșii și-i vor smeri pre înși 400 ai.

14. Iară limba caria vor sluji voi giudeca-o eu; iară după acestea vor iesi cu marfă multă.

15. Iară tu vei merge la părintii tăi hrînindu-te întru pace, întru bătrînețe bune.

16. Iară în a patra sămînție să vor întoarce aicea pentru că păcatele amoreilor nu s-au plinit pân-acumu”.

17. Iară după ce fu soarele cătră apus, pară să făcu și iată cuptor afumîndu-să și făclii de foc carele au petrecut pentru acestea împărțituri¹.

18. Întru aceea dzi făgădui Dumnedzäu lui Avram, dzicîndu: „Sămînții tale voi da pămîntul acesta, den apa Eghiptului pân-în apa cea mare a Efrathului:

19. pre chenei, și pre chenezei, și pre chedmonei.

20. și pre hetei, și pre ferezei, și pre rafain(i).

21. și pre amorei, și pre hananei, și pre evei, și pre gherghesei și pre ievusei.

CAP 16

1. Iară fămîia lui Avram nu-i năștea lui, Sára; și era la însă o slujnică eghipteanină carii era numele Agar.

2. Și dzise Sára cătră Avram: „Iată mă închise Domnul a nu naște; întră înlontru cătră slujnica mea pentru ca să faci ficiori den/tru însă” [3]. Și ascultă Avram glasul Sărei.

1. Iară după cuvintele acestea fu cuvîntul Domnului cătră Avram, noaptea, în vis, zicînd: „Nu te teme, Avrame, eu îți ajut, plata ta va fi foarte multă”.

2. Iară Avram zise: „Stăpîne Doamne, eu pieiu fără feciori, iar feciorul Maseh al slujnicii mele acesta-i Damasc Eliezer”.

3. Și încă mai zise Avram: „Deaca de vreme ce n-ai dat mie roadă, să fie sluga mea moștean după mine alor mele”.

4. Și îndată fu către dînsul cuvîntul Domnului, zicînd: „Nu va fi acesta moștean în urma ta, ce cela ce va ieși den tine, acela va fi ție moștean”.

5. Și-l scoase afară și-i zise: „Caută la cer și numără stélele, de le vei putea număra”. Și zise: „Așa va fi sămînția ta”.

6. Crezu Avram lui Dumnezeu și se socoti lui întru dreptate.

7. Și zise cătră dînsul: „Eu sînt Dumnezeu care te-am scos den țara haldeiască ca să-ț dau pămîntul acesta și să-l moștenești!”.

8. Iar el zise: „Stăpîne Doamne, pre ce voui cunoaște că voui moșteni și voui dobîndi eu aceasta?”.

9. Și zise lui Domnul: „Ia-mi un junc gonitor¹, și o capră de 3 ani, și un berbêce de 3 ani, și o turturea și 1 porumb”.

10. Și luînd aceste toate, le împărți² pren mijloc și le puse una cătră alta, iar pasările nu le împărți².

11. Și zbură³ pasările desupra trupurilor celor împărțite și șazu Avram cu⁴ dînele.

12. Iar apuînd s(oare)⁵le, văzu spaimă pre Avram și o (ame)⁶teală mare și întunecoasă (căz)⁵u pre dînsul.

13. Și fu zis lui Avram: „⁵ ă știi că semînțiile tale⁵ (pă)⁵mînt nu al lor⁵ vor iesi cu avuție multă.

14. Iară tu vei merge cătră părintii tăi trăind cu pace întru bătrînețe bune.

15. Iară a patra sămînție se va întoarce încoace că păcatele amoreilor nu se-au săvîrșit pînă acum”.

16. Iară cînd fu în apusul soarelui se făcu vâpaie și cuptoru afumîndu-se și făclii de foc petrecîndu-se pentru dăspîcăturile acestea.

17. În zioa aceea făgădui Domnul făgăduială lui Avram, zicînd: „Semînției tale voui da țara aceasta, den apa Eghiptului pînă în apa cea mare a Efrathului:

18. pre chenei, și pre chenezei, și pre chedmonei.

19. și pre hetei, și pre ferezei, și pre rafain(i).

20. și pre amorei, și pre hananei, și pre evei, și pre gherghesei și pre evusei.

CAP 16

1. Iară Sára, muiérea lui Avram, nu-i năștea¹; și era la dînsa o slujnică eghipteană pre carea o chieama Agar.

2. Și zise Sára cătră Avram: „Iată Domnul m-a încuiat să nu nasc; ce întră la slujnica mea și vei naște feciori den/tr-însa”. Și ascultă Avram glasul Sărei, muiérei sale.

Legămîntul lui Dumnezeu cu Avram.

1. După acestea, a fost cuvîntul Domnului, către Avram în vis, spunîndu-i: „Nu te teme! Eu te ocrotesc, iar răsplata ta va fi foarte mare!”

2. Iar Avram i-a spus: „Stăpîne Doamne, ce îmi vei da? Eu mor fără copii și fiul slujnicii mele, Eliezer din Damasc, mă va moșteni!”

3. Și i-a mai spus Avram: „De vreme ce nu mi-ai dat urmași mă va moșteni sluga mea!”.

4. Și îndată a fost cuvîntul Domnului către el, spunîndu-i: „Nu te va moșteni acela, ci cel ce va ieși din tine, acesta te va moșteni!”

5. Apoi l-a scos afară și i-a spus: „Ridică-ți privirile la cer și numără stélele, de le vei putea număra!” Și a mai spus: „Atît de mare va fi semînția ta”.

6. Și s-a încrezut Avram în Domnul și i s-a socotit aceasta întru dreptate.

7. Și i-a mai spus: „Eu sînt Dumnezeu care te-a scos din Urul Caldeii ca să-ți dau pămîntul acesta să-l moștenești!”.

8. Avram a răspuns: „Stăpîne Doamne, prin ce voi cunoaște că-l voi moșteni?”

9. Atunci i-a spus: „Adu-mi o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un porumbel!”

10. Și i-a adus toate acestea, le-a despîcat și le-a pus una în fața alteia. Păsările însă nu le-a despîcat.

11. Și năvăleau păsări răpitoare asupra trupurilor despicate, dar Avram le alunga.

12. La asfințitul soarelui a căzut toropeală grea peste Avram și iată spaimă și întunerec mare l-a cuprins.

13. Și Domnul i-a vorbit lui Avram: „Trebuie să știi că urmașii tăi vor fi pribegi într-o țară care nu este a lor. Vor fi robiți, chinuți și umiliți patru sute de ani.

14. Dar pe neamul acela căruia ei îi vor fi robi, eu îl voi judeca, iar ei se vor alege cu avere multă.

15. Tu vei trece la părintii tăi în pace și te vor îngropa la bătrînețe fericite.

16. Ei se vor întoarce aici în al patrulea veac de oameni, căci nelegiuirile amoreilor nu s-au împlinit încă”.

17. După ce a asfințit soarele, s-a făcut o flacără și iată un cuptor fumegînd și pară de foc, ce a trecut prin bucățile despicate.

18. În aceea zi a încheiat Domnul legămînt cu Avram, spunîndu-i: „Voi da semînției tale acest pămînt de la apa Eghiptului pînă la apa cea mare a Eufратului.

19. Le voi da pe chenei, pe chenezei, pe chedmonei,

20. pe hetei, pe ferezei, pe rafaimi,

21. pe amorei, pe canaanei, pe hevei, pe gherghesei și pe iebusei”.

CAP. 16

Agar și Ismael

1. Dar Sarai, soția lui Avram, nu năștea. Ea avea o slujnică eghipteană, al cărei nume era Agar.

2. Atunci Sarai i-a spus lui Avram: „Iată Dumnezeu m-a închis ca să nu nasc; mergi la slujnica mea, așa poate vei dobîndi de/la ea copii!” Și Avram a ascultat cuvîntul soției lui,

пѣла . Шн аскѣлѣтъ аврамъ гасѣла сарѣн , шн лхъ рѣдѣ фѣмѣла лхн аврамъ пре агаръ егѣуптннѣна салѣжннка енъ дѣлѣтъ , т , аны , чѣлѣтъ аскѣлѣтъ аврамъ аспѣмѣжнпѣла лхн ханаанъ , шн сѣ рѣдѣ лхн аврамъ ебѣрѣмѣлѣхн енъ , лхн фѣмѣлѣ . Шн аспрѣ фѣлѣоупрѣлѣ кѣспрѣ агарѣ шн земнѣсан шн вѣзѣзъ кѣ аскѣлѣтъ фѣгѣлѣ шн етъ нечннѣспн етѣспѣжна фѣнннѣтъ ен . Шн знсе сѣра кѣспрѣ аврамѣ етѣрѣмѣспѣпѣте амь де кѣспрѣтннѣне , еѣ амь дѣлѣтъ роѣла мѣлѣ фѣжнѣлѣ тѣлѣ шн вѣзѣжнѣдѣ кѣ аспрѣ фѣжнѣспѣтѣ мамѣ нечннѣспнѣтъ фѣмнннѣтъ енъ жѣрѣдѣ фѣмнѣзѣлѣ фѣспрѣ мнне шн фѣспрѣ тнне . Шн знсе аврамѣ кѣспрѣ сѣра кѣспрѣ салѣжннка тѣлѣ фѣмѣннѣлѣ тѣлѣ , фѣлѣ кѣ рѣжѣса кѣмѣлѣ кѣлѣ пѣлѣтѣ цѣлѣ , шн сѣлѣспрѣ пре рѣжѣса сѣра , шн фѣлѣ дѣла фѣла ен . Шн сѣлѣлѣ пре рѣжѣса фѣрѣлѣ дѣмнѣлѣхн дѣмнѣзѣлѣ лѣ нѣзѣлѣ рѣлѣ лѣпѣн фѣлѣспѣ пре спѣмѣжнѣтъ пре кѣлѣлѣ лѣлѣ сѣрѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмнѣлѣхн аврамѣ салѣжннка сарѣн дѣоупрѣдѣенъ шн оупрѣ мѣрѣнъ шн знсе , дѣ фѣла сарѣн етѣспѣжннѣ мѣлѣ ефѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмнѣлѣхн фѣспрѣрѣте кѣспрѣ етѣспѣжна тѣлѣ , шн тѣспѣрѣтѣше сѣлѣпѣ жѣннѣлѣ ен . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмнѣлѣхн фѣмѣлѣцннѣлѣ фѣмѣлѣцннѣлѣ тѣлѣ , шн нѣлѣсѣлѣ нѣлѣмѣрѣ дѣ мѣлѣцннѣлѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмнѣлѣхн тѣлѣ тѣлѣ фѣжнѣтѣе лхн шн вѣн нѣше фѣн шн вѣн пѣне нѣмѣлѣ лѣхн нѣманъ пѣнѣспрѣ кѣ аскѣлѣтѣ дѣмнѣлѣлѣ сѣмѣрѣнѣтѣн тѣлѣ . Ачѣста вѣлѣн мѣжнѣкѣ сѣмѣ , мѣжнѣлѣ лѣхн пре тѣлѣцн шн мѣжнѣлѣлѣспѣрѣрѣ пре рѣжнѣлѣ , шн фѣмнннѣтъ фѣлѣцннѣлѣ фѣлѣцннѣлѣ фѣрѣцннѣлѣ лѣхн вѣлѣлѣкѣ . Шн кемѣ агарѣ нѣмѣлѣ дѣмнѣлѣхн чѣлѣлѣ тѣгѣлѣ кѣспрѣ рѣжнѣлѣ , тѣлѣ дѣмнѣзѣлѣ тѣ мѣлѣн сѣкѣтннѣтъ , пѣнѣспрѣлѣ кѣ амь знсе пѣнѣспрѣлѣ кѣ фѣнннѣтѣ тѣлѣмъ вѣзѣлѣпѣ нѣннѣлѣтѣ мѣлѣ . Пѣнѣспрѣлѣ ачѣста лѣхн нѣлѣмнѣтъ фѣжнѣпѣжна лѣлѣлѣ , фѣжнѣпѣжнѣ нѣннѣтъ кѣспрѣтннѣ амь вѣзѣлѣпѣ , тѣлѣтѣ фѣспрѣлѣ мнѣжнѣлѣ лѣхн кѣднѣлѣ , шн фѣспрѣлѣ мнѣжнѣлѣкѣлѣ вѣрѣлѣхн . Шн нѣлѣсѣлѣ агарѣ лѣхн аврамѣ фѣтѣрѣ шннѣлѣсѣ аврамъ нѣмѣлѣ фѣтѣрѣлѣлѣн етѣлѣ тѣлѣ нѣлѣсѣлѣлѣ лѣхн агарѣ нѣманѣлѣ . Шн аврамѣ ера дѣ , пѣс , дѣ лхн кѣлѣнѣлѣ нѣлѣсѣлѣ агарѣ пре нѣманѣлѣ лѣхн аврамѣ .

К а п ѣ з и
н фѣ аврамѣ дѣ , т , шн , фѣ дѣ лхн шн етъ нѣн дѣмнѣлѣ лѣхн аврамѣ шн знсе лхнъ еѣ сѣжнѣ дѣмнѣзѣлѣлѣ тѣлѣ етѣфннѣнѣ бнне пѣлѣкѣлѣпѣ фѣнннѣтълѣлѣ : шн тѣфѣлѣ кѣспрѣлѣ . Шн вѣн пѣне фѣтѣрѣлѣлѣнѣ чѣмѣлѣ фѣспрѣ мнѣжнѣлѣкѣлѣ мѣлѣлѣ шн фѣспрѣ мнѣжнѣлѣкѣлѣ тѣлѣ , шн тѣ вѣн фѣмѣлѣцннѣ фѣлѣрѣтѣ . Шн кѣ зѣ аврамѣ пре фѣла лѣхн шннѣ гѣлѣн лѣхн дѣмнѣзѣлѣ зѣлѣкѣнѣлѣ . Шн еѣ тѣлѣ фѣтѣрѣлѣлѣннѣца мѣлѣ кѣлѣтнне , шн вѣн фн фѣмѣлѣцннѣ дѣлѣмнѣн тѣлѣтѣ . Шн нѣлѣсѣлѣ мѣлѣн нѣманѣ нѣмѣлѣ тѣлѣ дѣ лѣлѣмѣ аврамъ , тѣ вѣлѣн нѣмѣлѣ тѣлѣ аврамѣлѣ пѣнѣспрѣлѣ кѣспрѣтѣмѣ пѣлѣ пре тнне пѣрѣннѣтѣ лѣлѣмнѣн мѣлѣлѣтѣ . Шн тѣ вѣн кѣспрѣше фѣлѣрѣтѣ фѣлѣрѣтѣ шн тѣ вѣн пѣнѣ фѣспрѣлѣ лѣмнѣн , шн фѣспрѣрѣцннѣ дѣнѣспрѣлѣ тнне вѣлѣ шн . Шн вѣннѣлѣ фѣспрѣлѣннѣцѣмѣлѣ фѣспрѣлѣ мнѣжнѣ .

3. Și, luîndu fâmêia lui Avram pre Agar, eghipti-neana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcut Avram în pămîntul lui Hanaan, și o dăde lui Avram, bărbatului ei, lui fâmêie.

4. Și întră înlăuntru cătră Agar și zemisli ; și văzu că au luat în zgău, și să necinsti stăpîna înaintea ei.

5. Și zise Săra cătră Avram : „Strimbătate am de cătră tine ; eu am dat roaba mea în sînul tău și, vâzînd că are în pîntece, m-am necinstit înaintea ei. Judece Dumnezău întru mine și între tine“.

6. Și zise Avram cătră Săra : „Iată, slujnica ta în minile tale ; fă cu dînsa cumu-ț va plăcea ție“ . Și o supără pre dînsa Săra și fugi de la fața ei.

7. Și o află pre dînsa îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei, în pustie, pre pămînt pre calea lui Sur.

8. Și zise ei îngerul Domnului : „Agar, slujnica Sărei, de unde vii și unde mergi ?“ Și zise : „De fața Sărei, stăpînii mèle, eu fug“.

9. Și zise ei îngerul Domnului : „Întoarce-te cătră stăpîna ta și te smerêște supt minile ei“.

10. Și zise ei îngerul Domnului : „Înmulțînd înmulți-voiu sâmința ta și nu să va număra de mulțime“.

11. Și zise ei îngerul Domnului : „Iată, tu în pîntecē ai și vei naște fiiu și vei pune numele lui Ismail pentru că au ascultat Domnul smereniei tale .

12. Acesta va fi mojc om, minile lui pre toți și minele tuturor pre dînsul și înaintea fêjii tuturor fraților lui va lăcut“.

13. Și chemă Agar numele Domnului celui ce grăia cătră dînsa : „Tu, Dumnezău, ce m-ai scotit. Pentru că am zis : pentru că înainte te-am văzut ivîndu-te mie“.

14. Pentru aceasta au numit fintîna acēea „Fintînă naintea cării am văzut“ ; iată, întru mijlocul lui Cadis și întru mijlocul Varah.

15. Și născu Agar lui Avram fecior și-i puse Avram numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar, Ismail.

16. Și Avram era de 86 de ani cînd născu Agar pre Ismail lui Avram.

CAP 17

1. Și fu Avram de 90 și 9 de ani și să ivi Domnul lui Avram și zise lui : „Eu sînt Dumnezăul tău, să fii bine plătit înaintea mea și te fă curat !

2. Și voiu pune făgăduînța mea între mijlocul meu și între mijlocul tău și te voiu înmulți foarte“.

3. Și căzu Avram pre fața lui și-i grăi lui Dumnezău, zicînd :

4. „Și eu, iată făgăduînța mea cu tine : și vei fi în mulțime de limbi tată .

5. Și nu se va mai chema numele tău de acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pentru că te-am pus pre tine părinte a limbi multe .

6. Și te voiu crește foarte foarte și te voiu pune întru limbi ; și împărați dentru tine vor ieși .

7. Și voiu întări făgăduînța mea întru/mijlocul tău

3. Și luînd fămîia lui Avram pre Agar, eghipteanina, slujnica ei, după dzice ai ce au lăcut Avram în pămîntul lui Hanaan, și o dăde lui Avram, bărbatului ei, lui fămîie.

4. Și intră înlontru cătră Agar și zemisli; și vădzu că au luat în zgău, și să necinsti stăpina înaintea ei.

5. Și dzise Sára cătră Avram: „Strimbătate am de cătră tine; eu am dat roaba mea în sinul tău și, vădzindu cum au zemislit în pîntece, m-am necinstit înaintea ei. Giudece Dumnedzău între mine și între tine”.

6. Și dzise Avram cătră Sára: „Iată, slujnica ta în mîinile tale; fă cu însă cum îți va plăcea ție”. Și o supără pre însă Sara și fugi den fața ei.

7. Și o află pre însă Ingerul Domnului Dumnedzău la izvorul apei, în pustiu, pre pămîntu pre calea Sur.

8. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Agar, slujnica Sărei, de unde vii și unde mergi?” [9]. Și dzise: „De fața Sărei, stăpînei mele, eu fug”.

9. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Întoarce-te cătră stăpîna-ta și te smereste suptu mîinele ei”.

10. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Înmulțindu înmulți-voi sămînția ta și nu să va număra de mulțime”.

11. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Iată, tu în pîntece ai și vei naște fiiu și-i vei numi numele lui Ismail pentru că au ascultat Domnul smereniia tale.

12. Acesta va fi mojioc om, mînule lui pre toți și mînule tuturor pre insul și înaintea fêții tuturor fraților lui va lăcui”.

13. Și chemă Agar numele Domnului celuia ce grăia cătră însă: „Tu, Dumnedzău, ce m-ai socotit. Pentru că am dzis: pentru că înainte l-am vădzut ivindu-să mie”.

14. Pentru aceea au numit fîntina aceea „Fîntina înaintea, caria am vădzut”: iată, întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Varah.

15. Și născu Agar lui Avram ficior, și numi Avram numele ficiorului său, ce i-au născut lui Agar, Ismail.

16. Și Avram era de 86 ani cînd născu Agar pre Ismail lui Avram.

3. Și, luînd muierea lui Avram pre Agar eghipteanina, slujnica, după 10 ani deaca se sălășlui Avram în țara lui Hanaan, și o dăde lui Avram, bărbatului ei, să-i fie muiere.

4. Și intră la dînsa, la Agar, și Ingeră; și deaca se pricepu că iaste grea, și fu în necinste stăpina sa înaintea ei.

5. Zise Sára cătră Avram: „Năcazu-m iaste de la tine; iată eu am dat slujnica mea în sinul tău, iar ea văzînd că iaste grea eu îi sint în necinste. Judece Dumnezeu între mine și între (tine)”².

6. Iară Avram zise cătră Sára: „Iată slujnica ta în mîinile tale; fă-i cum...² Și-i făcu Sára năcaz și fugi de fața ei.

7. Și o află Ingerul Domnului Dumnezeu la izvorul apei, în pustie...² calea Sirului.

8. Și zise (ei Ingeru)² Domnului: „Agar, slujnica Sărei...² stăpîna-mea, Sărei”.

9. Și-i zise Ingeru Domnului: „Întoarce-te la stăpîna-ta și te smereste supt mina ei”.

10. Și-i zise Ingerul Domnului: „Înmulțind voi înmulți sămînța ta și de mulțime nu se va număra”.

11. Și-i zise Ingerul Domnului: „Iată, tu ești grea și vei naște fiiu; și să-i pui numele Izmail că au căutat Domnul spre smereniia ta.

12. Acesta va fi om mojioc³, mîinele tuturor spre dînsul și mîinile lui spre toț și înaintea fêtelor tuturor fraților va lăcui”.

13. Și chemă Agar numele Domnului: „Tu, Dumnezeu, carele m-ai socotit. Că am zis: iată, am văzut înaintea mea pre cela ce m-au văzut”.

14. Drept aceea chemă fîntina aceea „Fîntina carea o am văzut”; iată, în mijlocul Caddisului și al Arăvului.

15. Și născu Agara fecior lui Avram și puse Avram numele fiiu-său, care-l născu Agara, Izmail.

16. Și era Avram de 86 de ani cînd născu Agara lui Avram pre Izmail.

3. Și, luînd Sarai, soția-lui Avram, pe Agar eghipteanca — după zece ani de la venirea lui Avram în Canaan — i-a dat-o de femeie lui Avram, bărbatului ei.

4. Și el a mers la Agar și ea a zămislit. Și aceasta, văzînd că este însărcinată, și-a disprețuit stăpîna.

5. Și i-a spus Sarai lui Avram: „Nedreptățită sint de tine, căci eu ți-am dat-o pe slujnica mea în brațe, dar ea văzînd că este însărcinată m-a disprețuit. Să judece Dumnezeu între mine și tine!”

6. Avram i-a spus Saraii: „Iată, slujnica ta eșe în mîinile tale; fă cu ea ce-ți place!”. Iar Sarai a prigoniț-o, încît ea a fugit de acolo.

7. Și a găsit-o Ingerul Domnului la un izvor de apă în pustie, la izvorul de pe drumul spre Șur.

8. Și i-a spus Ingerul Domnului: „Agar, slujnica Saraii, de unde vii și unde te duci?” Iar ea i-a răsuns: „Fug din fața stăpînei mele, Sarai”.

9. I-a spus atunci Ingerul Domnului: „Întoarce-te la stăpîna ta și smereste-te sub ascultarea ei!”

10. Și i-a mai spus Ingerul Domnului: „Voi înmulți foarte sămînția ta încît nu se va putea număra din pricina mulțimii ei”.

11. Și i-a spus încă: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiiu. Să-i pui numele Ismael pentru că Domnul a auzit strigătul tău.

12. El va fi un om sălbatic și se va lupta cu toți și toți se vor lupta cu el și va înfrunta pe toți frații săi”.

13. Și l-a strigat Agar pe Domnul, pe acela care-i vorbise și l-a numit: „Tu ești Dumnezeul atotvăzător — a spus ea — nu am privit eu oare pe acel ce m-a văzut?”

14. De aceea se numește fîntina „Izvorul celui viu care întotdeauna mă vede”. Ea se află între Cadeș și Bered.

15. Și i-a născut Agar lui Avram un fiiu, iar Avram i-a pus fiului său, pe care-l născuse Agar, numele Ismael.

16. Avram era de optzeci și șase de ani cînd s-a născut Ismael.

CAP 17

1. Și fu Avram de 99 ani și să ivi Domnul lui Avram și-i dzise lui [și-i dzise]: „Eu sint Dumnedzăul tău, să fii bineplăcut înaintea mea și te fă curat!”

2. Și voi pune făgăduința mea întru mijlocul meu și întru mijlocul tău și te voi înmulți foarte”.

3. Și cădzu Avram pre fața lui și-i grăi lui Dumnedzău, dzicîndu:

4. „Și eu, iată făgăduința mea cu tine: și vei fi tată a mulțime de limbi.

5. Și nu să va mai chema de acnu numele tău Avram, ce va fi numele tău Avraam, pentru că te-am pus pre tine părinte a limbi multe.

6. Și te voi crește foarte foarte și te voi pune în limbi; și împărați dentru tine vor ieși.

7. Și vom întări făgăduința mea întru/mijlocul tău și întru mijlocul să-

CAP 17

1. Și fiind Avram de 99 de ani se arată Domnul lui Avram și-i zise: „Eu sint Dumnezeul tău, bine să fii plăcut înaintea mea și să fii nevinovat!”

2. Și voi pune făgăduința mea între mine și între tine și te voi înmulți foarte”.

3. Și căzu Avram pre fața sa [4] și-i grăi Domnului, zicînd:

4. „Eu, și făgăduința mea cu tine: și vei fi tată a multe limbi.

5. Și de acum nu se va mai chiana numele tău Avram, ce va fi numele tău Avraam...¹ te-am pus tată a multe limbi.

6. Și te voi crește foarte foarte și te voi pune...¹ limbi; și den tine vor ieși împărați.

7. Și voi pune făgăduința mea (între)/mine și între tine și între (se-

CAP 17

Circumciziunea.

1. Cînd era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i s-a arătat Domnul și i-a spus: „Eu sint Dumnezeul tău! Umblă pe căile mele și fii fără prihană!”

2. Iar eu voi încheia legămîntul meu între mine și tine și vei avea urmași fără număr”.

3. Atunci a căzut Avram cu fața la pămînt, iar Dumnezeu i-a vorbit spunîndu-i:

4. „Eu sint și iată legămîntul meu cu tine: vei fi părintele multor pooare.

5. De acum n-o să te mai numești Avram, ci numele tău va fi Avraam, căci te-am făcut tatăl multor pooare.

6. Și eu te voi înmulți foarte, voi ridica din tine popoare și regi se vor înălța din tine.

7. Și voi întări legămîntul meu între mine și tine și între sămînția ta după

мнѣлоу тѣхъ шн ѣтрѣ мнѣлоу семинциѣ
 талѣ, дѣлѣ тинѣ ѣтрѣ рѣделорѣ ѣтрѣ фѣ
 гѣ дѣлѣнцѣ вѣчннкѣ, аце фн цѣ дѣлѣнцѣ шн се
 н мнѣнцѣ талѣ дѣлѣ тинѣ. Шнцѣ боу дѣлѣ
 шн семинциѣ талѣ пѣмѣнцѣлѣ карѣ немѣрнѣ
 цн, потѣ пѣмѣнцѣлѣ лѣн ханаанѣ ѣтрѣ цн
 нѣрѣ вѣчннкѣ шн боу фн лѣрѣ дѣлѣнцѣ. Шн
 зисѣ дѣлѣнцѣ котрѣ авраамѣ мѣрѣ тѣлѣ фѣгѣ
 дѣлѣнцѣмѣ фѣсѣпѣзѣцн шн семинциѣ талѣ ѣ
 трѣ рѣделѣ лѣрѣ дѣлѣ тинѣ. Шн ачапта
 лѣстѣ фѣгѣ дѣлѣнцѣ, карѣ вѣн пѣзѣн ѣтрѣ мнѣ
 лѣкѣ мѣрѣ шн ѣтрѣ боу, шн ѣтрѣ мнѣлоу
 семинциѣ талѣ дѣлѣ тинѣ, ѣтрѣ нѣмѣрнѣ
 лѣрѣ, сѣбѣ сѣрѣзѣнцѣмѣ, колѣсѣ потѣ чѣе парѣтѣ
 лѣ сѣрѣсѣтѣмѣ. Шн вѣвѣцѣ сѣрѣзѣн цѣрѣ
 пѣлѣ лѣкопернѣн мѣрннѣн болѣстрѣ, шн ба фн ѣ
 трѣ семинцѣ дѣ фѣгѣ дѣлѣнцѣ, ѣтрѣ мнѣлоу
 лѣ мѣрѣ шн колѣсѣ. Шн колѣлѣлѣ дѣе, н, зилѣ
 сѣбѣ сѣрѣзѣн, колѣсѣ тѣлѣмѣ парѣтѣ сѣрѣсѣтѣ
 мѣ, ѣтрѣ семинциѣмѣ колѣстрѣ чѣлѣ нѣкѣлѣт ѣ
 лѣсѣ тѣлѣ, шн чѣлѣ нѣмѣпѣрѣтѣ прѣ лѣрннѣтѣ,
 шн дѣнѣ потѣ фѣнѣлѣ сѣрѣннѣ карѣлѣ нѣ лѣстѣ
 лѣн цѣрѣ семинциѣ тѣлѣ, нѣ сѣрѣзѣнцѣ сѣбѣ сѣ
 рѣзѣн чѣлѣ нѣкѣлѣтѣ лѣ колѣсѣ тѣлѣ, шн чѣлѣ
 прѣ лѣрннѣтѣ нѣмѣпѣрѣтѣ. Шн ба фн фѣ
 гѣ дѣлѣнцѣ мѣ прѣстѣ трѣпѣлѣ, боустрѣ, ѣтрѣ
 фѣгѣ дѣлѣнцѣ вѣчннкѣ. Шн чѣ ба фн пар
 тѣ сѣрѣсѣтѣмѣ нѣ сѣрѣзѣнцѣ, карѣлѣ нѣ ба сѣ
 рѣзѣн цѣрѣ лѣкопернѣн мѣрннѣн лѣн ачѣ
 сѣпта зѣ, сѣбѣ пѣлѣрѣ сѣфлѣтѣлѣ лѣчѣлѣ дѣтрѣ
 рѣдѣнцѣ, лѣн ѣ пѣнтрѣ нѣ лѣ сѣрнѣкѣмѣ фѣгѣтѣ
 дѣлѣнцѣмѣ. Шн зисѣ дѣлѣнцѣ лѣн авраамѣ
 карѣ фѣмѣлѣ тѣлѣ, нѣ сѣбѣ кѣмѣ нѣмѣлѣ еѣн, сѣрѣ,
 лѣ сѣрѣ ѣн ба фн нѣмѣлѣ еѣн. Шн сѣ боу
 блѣгословн прѣ дѣнѣ шнцѣ боу дѣлѣ цѣ дѣнтрѣ
 дѣнѣ фн, шнѣлѣ боу блѣгословн прѣ дѣнѣлѣ
 шн ба фн лѣнѣн шн ѣпрѣлѣн лѣнѣнѣлѣ дѣтрѣ
 дѣнѣлѣ боу фн. Шн котрѣ авраамѣ прѣ фѣ
 ца лѣн шн рѣсѣ шн зисѣ ѣтрѣ нѣчѣтѣлѣ лѣн зн
 кѣнѣрѣ дѣ сѣбѣ наѣцѣ фѣн чѣлѣн дѣе, рѣ дѣ лѣн з
 шн сѣрѣ дѣе, тѣ дѣ лѣн фѣнѣлѣ ба наѣцѣ. Шн
 зисѣ авраамѣ котрѣ дѣлѣнцѣ нѣманѣлѣ ачѣстѣ
 лѣ трѣмѣсѣтѣмѣ семинциѣ тѣлѣ. Шн зисѣ дѣлѣнцѣ
 котрѣ авраамѣ, ашѣлѣ, тѣтѣ сѣрѣ фѣмѣлѣ тѣ
 лѣ наѣцѣ цѣе фѣторѣ, шн вѣн нѣлѣн нѣмѣлѣ лѣн
 сѣлѣнѣ, шн боу ѣпѣтрѣн фѣгѣ дѣлѣнцѣ мѣ котрѣ
 дѣнѣлѣ, ѣтрѣ фѣгѣ дѣлѣнцѣ вѣчннкѣ, колѣсѣ
 фнѣ лѣн дѣлѣнцѣ шн семинциѣмѣ лѣн дѣлѣ рѣсѣ.
 лѣрѣ пѣнтрѣ нѣманѣлѣ тѣтѣ котрѣмѣ лѣкѣлѣтѣмѣ
 шн тѣтѣмѣ кѣлѣмѣ блѣгословнѣ прѣ дѣнѣлѣ, шн
 боу лѣмѣлѣн прѣ дѣнѣлѣ фѣлѣртѣ, бѣ, лѣнѣнѣ
 ба наѣцѣ шнѣлѣ боу дѣлѣ прѣ дѣнѣлѣ лѣнѣнѣлѣ мѣрѣ.
 лѣрѣ фѣгѣ дѣлѣнцѣмѣ боу ѣпѣтрѣнѣмѣ котрѣмѣ сѣлѣнѣ,
 карѣлѣ ба наѣцѣ цѣе сѣрѣ, ѣтрѣ ачѣстѣмѣ брѣмѣ,
 ѣтрѣ чѣлѣлѣлѣтѣмѣ лѣнѣ. Шн сѣбѣ рѣшн дѣнѣ
 зѣлѣ рѣнѣлѣ котрѣмѣ дѣнѣлѣ, шн сѣбѣнѣ дѣнѣ
 зѣлѣ дѣлѣ лѣрѣлѣмѣ. Шн лѣсѣ авраамѣ прѣ нѣманѣ
 фѣгѣ дѣлѣ, шн прѣ тѣоци чѣн нѣкѣлѣнѣ лѣнѣсѣ лѣн
 шн лѣрѣ тѣоци чѣн нѣмѣпѣрѣтѣ прѣ лѣрннѣтѣ, шн

și între mijlocul seminții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduință věcincă a-ți fi ție Dumnezeu și seminții tale după tine.

8. Și-ți voi da ție și seminții tale pământul care nemernicești, tot pământul lui Hanaan, întru ținere vēcincă și voi fi lor Dumnezeu.

9. Și zise Dumnezeu către Avraam: „Iară tu făgăduința mea să o păzești și seminții tale întru rudele lor după tine.

10. Și aceasta iaste făgăduința carea vei păzi întru mijlocul meu și între voi și între mijlocul seminții tale după tine, întru neamurile lor: să să obzeuiască voao tot ce e parte bărbătească.

11. Și vă veți obrăzii trupul acoperirii marginii voastre și va fi întru semnū de făgăduință întru mijlocul meu și voao.

12. Și copilul de 8 zile să va obzeui voao toată partea bărbătească întru semințiile voastre: cel născut în casa ta și cel cumpărat pre argint și den tot fiul strein carele nu iaste dentru seminția ta;

13[12]. cu obzezanie să va obzeui cel născut al casei tale și cel pre argintu cumpărat. [13] Și va fi făgăduința mea preste trupul vostru întru făgăduință vēcincă.

14. Și ce va fi parte bărbătească neobzezuită, carele nu va obzeui trupul acoperirii marginii lui în a optazi, să va piērde sufletul acela dentru rudeniia lui pentru că au stricat făgăduința mea.

15. Și zise Dumnezeu lui Avraam: „Săra, fāmēia ta, nu se va chema numele ei Sāra, ce Sārra îi va fi numele ei.

16. Și o voi blagoslovi pre dinsa, și-ți voi da ție dintru dinsa fiu, și-l voi blagoslovi pre dinsel și va fi în limbi; și împărați limbilor dentru dinsel vor fi.

17. Și căzu Avraam pre fața lui, și rîse și zise întru cugetul lui, zicînd: „De să va naște fiu celui de 100 de ani și Sārra, de 90 de ani fiind, va naște?”

18. Și zise Avraam către Dumnezeu: „Ismail acesta trăiască înaintea ta!”

19. Și zise Dumnezeu către Avraam: „Așa. Iată, Sārra, fāmēia ta, va naște ție fecior și vei numi numele lui Isaac; și voi întări făgăduința mea către dinsel întru făgăduință vēcincă ca să fiu lui Dumnezeu și seminții lui după dinsel.

20. Iară pentru Ismail, iată că te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre dinsel și-l voi înmulți pre dinsel foarte; 12 limbi va naște și-l voi da pre dinsel în limbă mare.

21. Iară făgăduința mea voi întări-o către Isaac, carele va naște ție Sārra întru aceasta vreme întru celalalt anu.

22. Și săvirși Dumnezeu grăind către dinsel și să sui Dumnezeu de la Avraam.

23. Și luo Avraam pre Ismail, fiiu-său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argint și/tot bărbatul dentru oamenii den casa lui

minții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduința veșnică a-ți fi ție Dumnedzău, și săminții tale după tine.

8. Și îți voi da ție și săminții tale pământul ce prișeștii, tot pământul lui Hanaan, întru ținere veșnică și voi fi lor Dumnedzău.

9. Și dzise Dumnedzău către Avraam: „Iară tu făgăduința mea să o cruți și săminții tale după tine întru rudele lor.

10. Și aceasta iaste făgăduința carea vei cruța întru mijlocul meu și între voi și întru mijlocul săminții tale după tine: să să obrăzuiască voă tot ce-i parte bărbătească.

11. Și veți obrăzui trupul a acoperirii marginii voastre și va fi întru sâmnu de făgăduință întru mijlocul meu și voă.

12. Și copilul de 8 dzile să va obrăzui voă toată partea bărbătească întru săminții voastre: cel născut în casele tale și cel cumpărat pre argintu și den tot fiulul striin carele nu iaste dentru săminții ta;

13[12]. cu obrezanie să vă obrezuiți: cel născut în casă a casei tale și cel pre argintu cumpărat. [13] Și va fi făgăduința mea pre trupul vostru întru făgăduința veșnică.

14. Și ce va fi parte bărbătească neobrazuit, carele nu va obrăzui trupul acoperemintului marginii lui înna opta dzi, să va surpa sufletul acela dentru rudeniia lui, pentru că au stricat făgăduința mea.

15. Și dzise Dumnedzău lui Avraam: „Sara, fâmiea ta, nu să va mai chema numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele ei.

16. Și o voi blagoslovi pre însă, și-ți voi da ție dentru însă fiu, și-l voi blagoslovi pre însul și va fi în limbi; și împărații a limbi dentru însul vor fi.”

17. Și cădzu Avraam pre fața lui, și rise și dzise întru cugetul lui, dzicind: „Să s(ă) va naște fiu celui de 100 ani și Sarra, de 90 ani fiindu, va naște?”

18. Și dzise Avraam către Dumnedzău: „Ismail acesta trăiască înaintea ta!”

19. Și dzise Dumnedzău către Avraam: „Așa. Iată, Sarra, fâmiea ta, va naște ție ficior și vei numi numele lui Isaac; și voi întări făgăduința mea către însul întru făgăduința veșnică ca să-i fiu lui Dumnedzău și săminții lui după însul.

20. Iară pentru Ismail, iată eu te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre însul și-l voi înmulți pre însul foarte; 12 limbi va naște și-l voi da pre însul în limbă mare.

21. Iară făgăduința mea voi întări-o către Isaac, carele îți va naște Săr(r)a întru această vreme întru cea an.”

22. Și săvârși Dumnedzău grăindu către însul și să sui Dumnedzău de la Avraam.

23. Și luă Avraam pre Ismail, fiulul său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argintu și/tot bărbatul dentru oameni den casa

minții ta după tine, în neamul lor, întru făgăduința veșnică și voi . . . și(i) semenții . . .

8. Și-ți voi da ție și săminții tale după tine pământul în care rătăcești, întreaga țară a Canaanului, spre stăpinire veșnică și vă voi fi Dumnezeu.”

9. Și zise Domnul către Avraam: „Iar tu să păzești porunca mea și săminții ta după tine întru rudele lor.

10. Iară făgăduința mea carea să o păzești între mine și între tine iaste aceasta și între seminții ta după tine în neamurile lor: să se obrezuiască toată partea bărbătească.

11. Să obrezuiți trupul vostru cel de margine și va fi în semnul făgăduinței între mine și între voi.

12. Și copiii voștri, a opta zi să-i obrezuiți, tot care va fi partea bărbătească întru seminții voastră: cel născut în casele voastre și cel cumpărat;

13[12]. și tot ce nu va fi den seminții voastră să obrezuiți cu tăiere împrejur. [13] Și va fi făgăduința mea pre trupurile voastre în făgăduința veșnică.

14. Iară partea bărbătească carea nu va obrezui trupul său cel de margine a opta zi, den neamul acesta se va pierde sufletul acela, că făgăduința mea au stricat.”

15. Și zise Dumnezeu lui Avraam: „Sara, muierea ta de acum, nu se va mai chema Sara, ce numele ei va fi Sarra.

16. Și o voi blagoslovi, și voi da ție ficior dentru însă, și-l voi blagoslovi și va fi întru limbi; și împărații limbilor dentru însul vor ieși.”

17. Iară Avraam căzu pre fața sa și rise și, cugetind în gindul său, zise: „De se va naște omului de 100 de ani ficior și Sarra, fiind de 90 de ani, să nască?”

18. Și zise Avraam lui Dumnezeu: „Acesta, Ismail, să trăiască înaintea ta!”

19. Și zise Dumnezeu către Avraam: „Iată și Sarra, muierea ta, va naște ție fiu și să-i pui numele Isaac; și voi p(une) făgăduința mea către dînsul în făgăduința veșnică să fiu lui Dumnezeu și (semin)ției lui după dînsul.

20. Iară p(e) n(tru Izma) l(i), iată că te-am (a) l(s)cultat.”

21. Și săvârși Dumnezeu grăindu către Avraam și se sui Dumnezeu de la Avraam.

22. Și luă Avraam pre Ismail, fiulul său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați și / toată

tine, din neam în neam, într-un legământ veșnic, să fiu Dumnezeu tău și al seminții tale după tine.

8. Și-ți voi da ție și seminții tale după tine pământul în care rătăcești, întreaga țară a Canaanului, spre stăpinire veșnică și vă voi fi Dumnezeu.”

9. Și i-a mai spus Dumnezeu lui Avraam: „Să păzești legământul meu, tu și seminții ta după tine, din neam în neam.

10. Și acesta este legământul meu, pe care să-l păzești între mine și voi și între seminții ta după tine, din neam în neam: tot ce este parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.

11. Și să vă tăiați împrejur pielea prepuțului vostru și acesta să fie semnul legământului dintre mine și voi.

12. Și în a opta zi tot pruncu de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur din neam în neam, atit cel născut în casa ta, cit și cel cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu este din seminții ta.

13. Să fie tăiat împrejur cel născut în casa ta, ca și cel cumpărat cu bani. Astfel va fi legământul meu în trupul vostru într-un legământ veșnic.

14. Iară cel de parte bărbătească netăiat împrejur, cel care în a opta zi nu va fi tăiat împrejur, acel suflet se va stîrpi din neamul său, căci a călcat legământul meu!”

15. Și i-a mai spus Dumnezeu lui Avraam: „Sara, femeia ta, nu se va mai numi pe numele ei Sarai, ci Sara îi va numele.

16. O voi binecuvînta și îți voi dăru un fiu din ea, o voi binecuvînta și ea va fi mama multor popoare și regi se vor înălța din ea;

17. Atunci a căzut Avraam cu fața la pământ și a ris zicîndu-și în sine sa: „I se va mai naște oare un fiu celui de o sută de ani, iar Sara, cea de nouăzeci de ani, o să mai nască?”

18. Și i-a spus Avraam lui Dumnezeu: „Să trăiască măcar Ismael înaintea ta!”

19. I-a spus Dumnezeu lui Avraam: „Adevărat, iată Sara, soția ta, îți va naște un fiu și-l vei numi cu numele său Isaac, iar eu voi încheia legământul meu față de el într-un legământ veșnic și față de seminții lui după el.

20. Cu privire la Ismael, iată te-am ascultat. Iată că l-am binecuvîntat, îl voi crește și îl voi înmulți foarte; douăsprezece neamuri se vor ridica din el și-l voi face un popor mare.

21. Legământul meu însă va fi față de Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul, pe vremea aceasta.”

22. Și a încetat Dumnezeu de a-i mai vorbi lui Avraam și s-a înălțat el de la Avraam.

23. Și l-a luat Avraam pe Ismael, fiulul său, și pe toți cei născuți în casa sa, ca și pe toți cei cumpărați cu bani, pe toți oamenii de parte bărbă-

lui Avraam și le tăie marginile acoperământului trupului întru vremea aceea zile, după cum i-au grăit lui Dumnezeu.

24. Și Avraam era de 99 ai cându își obrăzduia trupul acoperământului margenei.

25. Iară Ismail, fiul lui, era de 13 ani cându își tăia trupul margenei acoperământului lui.

26. Întru vremea aceea zile s-au obrăzduit Avraam și Ismail, fiul lui,

și toți bărbații casei lui; și cei născuți în casă și cei cumpărați, pre argintu dentru alte feliuri de limbi; și-i obrăzdui pre ei.

partea bărbătească a casei sale și le obrezui trupul cel de margine în vremea acei zi, cumu-i zise Dumnezeu.

24. Și era Avraam de 99 de ani cându obrezui trupul său cel de margine; în vremea acei zile se obrezui Avraam.

25. Și fiu-său, Izmail, era de 13 ani cându obrezui trupul său cel de margine.

26. În vremea aceea zile se-au obrezuit Avraam și fiu-său, Izmail,

și toți bărbații casei lui; și cei născuți în casă și cei cumpărați, dentru alte feliuri de limbi; și-i obrezui.

tească din casa lui Avraam, și i-a tăiat împrejur, chiar în aceea zi, după cum îi poruncise Dumnezeu.

24. Avraam era de nouăzeci și nouă de ani când s-a tăiat împrejur.

25. Iară Ismael, fiul său, era de trei-sprezece ani când a fost tăiat împrejur.

26. În aceeași zi au fost tăiați împrejur Avraam și Ismael, fiul său.

27. Și împreună cu ei au fost tăiați împrejur toți bărbații casei sale, toți cei născuți în casa sa sau cumpărați cu bani de la neamuri străine.

CAP 18

1. Și să ivi lui, Dumnezeu, cătră stejariul de la Mamvrî, ședzîndu el la ușa cortului lui înămiazăzi.

2. Și, căutîndu cu ochii lui, văzdu și iată, trei bărbați sta deasupra lui; vădzîndu-i, alergă în timpinarea lor de la ușa cortului lui și să închină pre pămîntu.

3. Și dzise: „Doamne, să am aflat har înaintea ta, nu trêce robul tău!”

4. Să ia[să] dară apă și să spêle picioarele voastre și vă răcoriți suptu copaci.

5. Și voi lua pâine și veți mînca, și după aceasta veți trêce la calea voastră, pentru care lucru v-ați abătut la sluga voastră”. Și dzisără: „Așa fă după cum ai dzis”.

6. Și sirgui Avraam la cortu la Sara și-i dzise ei: „Păzêste și frămîntă 3 măsuri de făină curată și fă azime!”

7. Și la vaci au alergat Avraam și au luat vițal moale și bun și-l dède slugii și sirgui să-l facă.

8. Și luă untu și lapte și vițelul care-l făcui și le puse înaintea lor și mîncară; și el sta lingă inșii, suptu copaci.

9. Și dzisără cătră însu: „Unde iaste Sarră, fâmêia ta”? Și el, răspundzîndu, zise: „Iată-o-i la cortu”.

10. Și dzise: „Iată, întorcîndu-mă, voi veni cătră tine la vremea aceasta în ceasuri; și va zemisli ficioru Sarră, fâmêia ta”. Și Sarră audzi cătră ușa cortului, fiindu după însul.

11. Și Avraam și Sarră, prea bătrîni, îndălungați de dzile; și părăsiră la Sarră a să face cêlea ce au pre sine fâmêile.

12. Și rise întru însă Sarră, dzicîndu: „Încă nu mi s-au făcui mie pînă acum, și stăpînul meu, bătrîn”.

13. Și dzise Domnul cătră Avraam: „Ce că au ris Sarră întru sine dzicîndu: «Oare adevărat voi naște? Și eu am îmbătrînit».

14. Au doară nu să poate lingă Dumnezeu cuvîntul? La vremea aceasta și mă voi întoarce în ceasuri la tine și va fi la Sarră ficior”.

15. Și să tăgădui Sarră, dzicîndu: „N-am ris”, pentru că s-au temut. Și dzisă: „Ba ce, ai ris!”

16. Și, scullîndu-să de acolo, bărbații căutară asupra Sodomului și Gomor

CAP 18

1. Și se arătă lui, Dumnezeu, la stăjariul Mamvriei, șazînd el amiazăzi înaintea ușii cortului.

2. Și, căutînd cu ochii săi, văzu și iată trei bărbați sta împotriva lui; și deaca-i văzu, alergă dennaintea cortului său întru întmpinarea lor și se închină pînă la pămînt.

3. Și zise: „Doamne, deaca am aflat milă înaintea ta, nu trêce robul tău!”

4. Să se aducă apă și să se spêle picioarele voastre și vă răcoriți supt copaci.

5. Și voi pune pâine să mînceat și după aceasta veți trêce la calea voastră, pentru căci v-ați abătut pre aici, pre la sluga voastră”. Și ziseră: „Așa fă cum ziseși”.

6. Și grăbind Avraam în cort la Sara îi zise: „Grăbește de ia trei măsuri de făină curată și fă azimă!”

7. Și alergă Avraam și la vaci și luoa un vițel tînăr și bun și-l dède slugii și-l grăbi să-l gătească.

8. Și luoa unt și lapte și vițelul care-l gătise și puse înaintea lor și mîncară; iar el sta înaintea lor, supt copaci.

9. Și ziseră cătră dînsul: „Unde iaste Sarră, muierea ta”? Iar el, răspundzînd, zise: „Iată...² în cort”.

10. Și zise: „Iată, întorcîndu-mă, voi veni la tine dentru-această vreme în ceas și Sarră, muierea ta, va naște fiiu”. Iar Sarră, fiind la ușa cortului, după dînsul, audzi.

11. Și era Avraam și Sarră amîndoi bătrîni, trăind zile multe; și trecuse de-a mai fi Sarrei neputința firei muieresti.

12. Și, rizînd, Sarră zise întru sine: „Încă pînă acum mie nu mi se-au făcui și domnu meu iaste prea bătrîn”.

13. Iar Domnul zise cătră Avraam: „Pentru ce rise Sarră, muierea ta, și zise întru sine: «Poate fi cu adevărat să nasc eu? Și eu am îmbătrînit».

14. Au doară nu se poate lui Dumnezeu tot cuvîntul? În vremea aceasta la ceas mă voi întoarce și va fi Sarrei fecior”.

15. Și tăgădui Sarră, zicînd: „N-am ris”, că se temea. Și zise: „Ba, ai ris!”³

16. Și, scullîndu-se bărbații de acolo, își întoarseră fetele cătră Sodom și / cătră Gomor, și mergea și Avraam

CAP 18

1. Dumnezeu i s-a arătat iarăși lui Avraam la stejarul Mamvri, pe cînd acesta ședea în fața cortului său, într-o zi la amiază.

2. Ridicîndu-și ochii a privit; și iată trei bărbați stăteau înaintea lui; cum i-a văzut a alergat din pragul cortului său în întimpinarea lor și s-a închinat pînă la pămînt.

3. Și a spus: „Doamne, de am aflat har înaintea ta, nu-l ocoli pe robul tău!”

4. O să vi se aducă apă să vă spălați picioarele și vă veți odihni sub acest copac.

5. Și voi aduce plîne și veți mînca și apoi vă veți duce în drumul vostru, căci de aceea v-ați abătut la sluga voastră!”. Și ei au spus: „Fă așa precum ai spus”.

6. Și a alergat Avraam în cort la Sara și i-a spus: „Grăbește-te și frămîntă trei măsuri de făină curată și fă azime!”

7. Apoi Avraam, el însuși, a dat fuga la vite și a luat un vițel tînăr și bun, l-a dat unei slugi, pe care a zorit-o să-l gătească.

8. A luat unt, lapte și vițelul pe care-l pregătise, le-a pus înaintea lor și ei au mîncat, iar el stătea lingă ei, sub copaci.

9. Atunci ei i-au spus: „Unde este Sara, femeia ta?”. El, răspundîndu-le, le-a zis: „Iată în cort”.

10. Și unul i-a spus: „Iată, la anul pe vremea asta mă voi întoarce să vin la tine și Sara, femeia ta, va avea un fiiu”. Iar Sara din cort, de la spatele lui, asculta.

11. Avraam și Sara erau însă prea bătrîni, înaintați în vîrstă, și Sara știa că nu mai poate naște.

12. A ris Sara în sine spunîndu-și: „Pînă acum n-am avut parte, iar soțul meu este prea bătrîn”.

13. Și i-a spus Domnul lui Avraam: „De ce a ris în sine Sara spunîndu-și: «Oare cu adevărat voi naște eu, bătrînă cum sînt?»

14. Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta mă voi întoarce la tine și Sara va avea un fiiu”.

15. Iară Sara a tăgăduit, spunînd: „N-am ris”, căci s-a temut. Acela însă i-a spus: „Ba, ai ris!”

16. Apoi, ridicîndu-se de acolo, bărbații aceia au privit către Sodoma și /

67

геморзави, ши авраамь муритъ предъ нбо кудъ
 зи ши петрикхидъ пре инъ. Иако домыла зисе
 нубовъ аскаиде ехъ авраамь салгама кареле
 не ехъ факъ. Иако авраамь факъ жиде бафи ф
 тръ аниметъ маре ши млатъ, шнетъворъ багъ авен
 фтръ ель тоатъ аниметъ пемжитъ ави
 Перитъ къ шитамъ кудъ въ фвъца пре фечоринъ
 ави, ши кала ави дхпре фжнехъ р ши боръ птъ
 ши нубна ави фжнехъ кастъ факъ фрегитъ аве
 ши пхъ авитъ пемтръ кастъ фжнехъ фжнехъ ав
 ехъ ави авраамь тоатъ кастъ авъ грегитъ къ
 фтръ фжнехъ. Ши зисе дмнхъ стригаръ
 соромъ ави ши агоморзави стъ фмхаци кстръ
 къ имнезъ ши пемжителъ воръ марне факъ. Дхчъ
 погужидъ воръ воръ, де дхпре стригаръ воръ те
 анне кстръ мине факъ, фтръ де нхъ марнехъ. и
 къ ши фтрисъ жиде де аколо фтрисъ ави кстръ ав
 соромъ, ши авраамь ехъ фжнехъ фжнехъ
 къ фжнехъ. Ши апропидъ авраамь зисе
 нхъ пхъ авитъ предъ нбо ави фрегитъ къ телъ не
 ехъ авитъ, ши бафи телъ дхрегитъ кашъ телъ не
 ехъ авитъ. Де воръ фжнехъ, де дхрегитъ, фтръ
 шитъ пхъ авитъ пре инъ з нхъ ави авраамь тоатъ ав
 нхъ пхъ авитъ ави, и де дхрегитъ де воръ фжнехъ ф
 трисъ. Ниче фтрисъ кстръ ехъ факъ пхъ
 къ кхъ жиде авестъ авестъ авестъ пре телъ ав
 регитъ къ телъ нехъ авитъ, ши бафи телъ дхрегитъ
 къ ши телъ нехъ авитъ ниче фтрисъ кстръ, телъ ав
 пхъ авитъ тоатъ пемжителъ къ ави факъ пхъ ав
 ехъ авитъ. Ши зисе дмнхъ де воръ авраамь ав
 авраамь, и де дхрегитъ фрегитъ, воръ авраамь тоатъ
 авраамь пемтръ авраамь. Ши фрегитъ жиде
 авраамь зисе, авраамь фрегитъ авраамь кстръ ав
 нхъ авитъ фрегитъ ехъ авитъ пемжитъ ши зисе ав
 авраамь де авраамь фрегитъ ави, и де дхрегитъ
 фтръ авраамь, и де пхъ авитъ авраамь ави, и де
 тоатъ авраамь, ши зисе нубовъ пхъ авитъ де воръ
 авраамь аколо, и ши, е. Ши авраамь фрегитъ
 авраамь кстръ авраамь ши зисе авраамь авраамь
 авраамь аколо, и ши зисе нубовъ пхъ авитъ
 авраамь, и ши зисе. Стъ фжнехъ авраамь че ав
 авраамь фрегитъ, авраамь авраамь авраамь аколо, и ши зисе
 авраамь нубовъ пхъ авитъ авраамь, и ши зисе. Де
 времъ те авраамь авраамь кстръ авраамь, авраамь авраамь
 авраамь авраамь аколо, и ши зисе нубовъ пхъ авитъ
 авраамь авраамь, и ши зисе. Стъ фжнехъ авраамь че ав
 авраамь де воръ фрегитъ фрегитъ авраамь, авраамь авраамь
 авраамь аколо, и ши зисе нубовъ пхъ авитъ авраамь
 авраамь, и ши зисе. Ши се авраамь авраамь авраамь
 авраамь фрегитъ авраамь къ авраамь, ши авраамь авраамь
 авраамь авраамь авраамь авраамь.

К А П О
 И БЕНТРЪ ТЕН АВИ ФЦЕРН АА СОДОМЪ СЪБРА
 ШИ АСОТЪ ШТАДЪ АЖИГЪ ЧЕТАТЪ СОДО
 МДАХИ, ШИ БЪЗЖИДЪ АСОТЪ СПЕКАХЪ Ф
 ТРЪЖИМПИНАРЪ ЛОРЪ, ШИ ЕВЪ ФЖИДЪ КЪ
 ФАЦА ПРЕ ПЕМЖИТЪ ШИ ЗИСЕ. ИАКО
 ДМННАВЪ АВРАМЦЕВЪ АА КАСА САДУТИ БОАСТРЕ, ШИ
 СОДНХИЩЕ ШИ СПЕКАХЪ ПИТЕАРЕА БОАСТРЕ, ШИ

preună cu dinșii petrecind pre ei.

17. Iară Domnul zise: „Nu voui ascunde eu de Avraam, sluga mea, carele eu facu.

18. Iară Avraam făcindu-se va fi intru limbă mare și multă și să vor blagoslovi intru el toate limbile pămintului.

19. Pentru că știam cum va învăța pre feciorii lui și casa lui dupre dînsul și vor păzi căile lui Dumnezău ca să facă dereptate și judecată pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte au grăit cătră dînsul.

20. Și zise Domnul: „Strigarea Sodómului și a Gomóruului să înmulți cătră mine, și păcatele lor mari-s foarte.

21. Dêcii, pogorind, voui vedea de dupre strigarea lor, ce vine cătră mine facu, iară de nu, ca să știu.

22. Și, întorcîndu-se de acolô, bărbații veniră la Sodóm, și Avraam era încă stînd înaintea Domnului.

23. Și, apropiindu-se, Avraam zise: „Nu piêrde împreună pre cel drept cu cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat.

24. De vor fi 50 de direpți în cetate, piêrde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul pentru acei 50 de direpți de vor fi într-însa?

25. Nice într-un chip să nu faci tu ca cuvîntul acesta ca să ucizi pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat. Nice într-un chip cela ce judeci tot pămîntul nu vei face judecată!

26. Și zise Domnul: „De voui afla la Sodóm 50 de direpți în cetate, voui lăsa tot locul pentru dînsii.

27. Și, răspunzînd, Avraam zise: „Acum începuiu a grăi cătră Domnul mieu, iară eu sînt pămînt și cenușă.

28. Dară de se vor împutîna cei 50 de direpți în 40 și 5, piêrde-vei pentru acei 5 toată cetatea? Și zise: „Nu voui piêrde de voui afla acolô 40 și 5.

29. Și adaoase încă a grăi cătră dînsul și zise: „Dară de se vor afla acolô 40?” Și zise: „Nu voui piêrde pentru cei 40.”

30[29]. Și zise: [30] „Să nu fie, Doamne, ceva de voui grăi: dară de se vor afla acolô 30?” Și zise: „Nu voui piêrde pentru 30.”

31[30]. Și zise: [31] „De vrême ce am a grăi cătră Domnul: dară de se vor afla acolô 20?” „Nu voui piêrde pentru acei 20.”

32[31]. Și zise: [32] „Să nu fie ceva, Doamne, de voui grăi încă de odată: dară de se vor afla acolô 10?” Și zise: „Nu voui piêrde pentru cei 10.”

33. Și se duse Domnul după ce au părăsit grăind cu Avraam, și Avraam s-au întorsu la locul lui.

CAP 19

1. Și veniră cei doi îngerî la Sodóm seara; și Lot șădea lingă cetatea Sodómului. Și văzînd Lot să sculă intru-ntîmpinarea lor și să închină cu fața pre pămînt.

2[1]. Și zise: [2] Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și odihniți, și spălați picioarele voastre și, mîinecînd, veți mîrge la calea voastră. Și zise-

rii, și. Avra(a)m mergea împreună cu înșii petrecându pre ei.

17. Și Domnul dzise: „Nu voi ascunde de Avraam, sluga mea, carele eu fac.

18. Iară Avraam făcându-să va fi întru limbă mare și multă și să vor blagoslovi întru însul toate limbile pământului.

19. Pentru că știam cum va învăța pre ficiorii lui și casa lui după însul și vor pădizi căile lui Dumnedzău ca să facă dreptate și giudeț pentru ca să aducă Domnul pre Avra(a)m toate cîte au grăit cătră însul.

20. Și dzise Domnul: „Strigarea Sodomului și Gomórrei să înmulțiră cătră mine, și păcatele lor mari foarte.

21. Deci, pogorîndu, voi vedea au după strigarea lor ce vine cătră mine să facă, iar de nu, ca să știu.”

22. Și, întorcîndu-să de acolô, bărbații veniră la Sodom, și Avraam încă sta înaintea Domnului.

23. Și, aprăpiîndu-să, Avraam dzise: „Nu pierde împreună pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel dreptu ca și cel necurat.

24. Să vor fi 50 de drepti în cetate, piêrde-i-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul pentru acei 50 de drepti să vor fi întru însă?

25. Nice într-un chip să nu faci tu ca acesta cuvîntu ca să ucizi pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel dreptu ca și cel necurat. Nice într-un chip cela ce giudeci tot pământul nu vei face lège!”

26. Și dzise Domnul: „De voi afla la Sodom 50 de drepti în cetate voi lăsa tot locul pentru înșii.”

27. Și, răspundîndu, Avraam dzise: „Acum încep a grăi cătră Domnul mieu, iară eu sintu pămîntu și cenușe.

28. Iară de să vor împuțina cei 50 de drepti în 45, piêrde-vei pentru acei 5 toată cetatea? Și dzise: „Nu voi piêrde să voi afla acolô 45.”

29. Și adaoșă încă a grăi cătră însul și dzise: „Dară de să vor afla acolô 40”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru cei 40.”

30. Și dzise: „Să nu fie ceva, Doamne, să voi grăi: dară de să vor afla acolô 30”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 30.”

31. Și dzise: „În vrême ce am grăit cătră Domnul: dară de să⁴ vor afla 20”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 20.”

32. Și dzise: „Să nu fie ceva, Doamne, de voi grăi încă odată: dară de să vor afla acolô 10”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 10.”

33. Și să duse Domnul după ce au părăsit grăindu cu Avraam, și Avraam s-au întorsu la locul lui.

CAP 19

1. Și veniră cei 2 îngeri la Sodom sara; și Lot ședea lîngă cetatea Sodomului. Și văzîndu Lot să sculă întru timpinarea lor și să închină cu fața pre pămîntu.

2[1]. Și dzise: [2] „Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și poposiți, și spălați picioarele voastre și/

cu dinșii de-i petrecea.

17. Și zise Domnul: „Nu voi ascunde de Avraam, sluga mea, cèle ce fac eu.

18. Iară Avraam făcîndu-se va fi în limbă mare și multă și se vor blagoslovi de dînsul toate limbile pămîntului.

19. Că știu că va spune feciorilor lui și casei lui după dînsul să păzească poruncile Domnului Dumnezeu și să facă dreptate și judecată până va face Domnul lui Avraam toate cîte au grăit cătră dînsul.”

20. Și zise Domnul: „Gilceava Sodomului și a Gomórelui se-au înmulțit cătră mine, și păcatele lor sint foarte mari.

21. Deci mă pogorî să văz au doară după strigarea lor carea vine cătră mine să se săvîrșască ei, iar de nu, să știu.”

22. Și, întorcîndu-se bărbații d(e aco)²lea, mērseră în Sodom, iar Avraam încă e(ra)² stînd înaintea Domnului.

23. Și, apropiîndu-se, Avraam zise: „Nu piêrde pre cel (drept)² cu cel necredincios, și să fie dreptul (ca)² necredinciosul.

24. De vor fi 50 de di(repti)² în cetate piêrde-i-vei? Dară nu vei lăsa cetatea pentru 50 de drepti de vor (fi)²?

25. Nice într-un chip să nu faci această: să u(cizi pre cel)² drept cu cei necredincioși și di(rep)²ții ca necredincioșii. Nici cum t(u, giudecă)²toriul a tot pămîntul, să nu faci jude(cata a-cesta)²!”

26. Și zise Domnul: „De se vor afla 50 de drepti, tot hotarul voi lăsa p(entru)²”²

27. Și, răspunzînd, Avraam zise: „Acum în(cep)² a grăi cătră Domnul mieu, și eu sint pămînt și țărînă.

28. Dară de vor lipsi den cei 50 de drepti 5, pentru 45 de drepti piêrde-vei cetatea toată? Și zise: „Nu voi piêrde de voi afla acolô 45.”

29. Și încă mai adaoșe a mai grăi cătră dînsul și zise: „Dară de se vor afla acolô 40”? Și zise: „Și 40 de se vor afla nu voi piêrde.”

30. Și zise: „Încă mai am, Doamne, a mai grăi: dară de vei afla 30”? Și zise: „Nici pentru 30 nu voi piêrde.”

31. Și zise: „Dară încă voi mai zice: Doamne, dar de se vor afla 20”? Și zise: „Nici pentru 20 de se vor afla nu voi piêrde.”

32. Și zise: „Să nu faci, Doamne, ceva căci voi mai grăi încă odată: dară de se vor afla acolô dentr-înșii 10”? Și zise: „Nu-i voi piêrde nici pentru 10.”

33. Și se duse Domnul că sfîrși grăind cu Avraam, și se întoarse Avraam la locul său.

CAP 19

1. Și veniră seara 2 îngeri în Sodom; iar Lot ședea înaintea porții Sodomului. Și cum-i văzu Lot se sculă întru întimpinarea lor și se închină cu fața pînă la pămînt.

2. Și zise: „Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre să odihniți și să spălați picioarele voastre și / mîini

Gomora, iar Avraam s-a dus împreună cu ei ca să-i petreacă.

17. Iar Domnul a zis: „Voi tînu eu oare față de Avraam, sluga mea, cele ce am de gînd să fac?”

18. I-a făgădui lui Avraam că va fi părintele unui neam mare și că printr-însul se vor binecuvînta toate neamurile pămîntului.

19. Ce l-am ales ca să fie învățătorul seminției sale ca să păzească aceștia căile Domnului, judecînd tot după dreptate. Astfel o să-i dăruesc lui Avraam toate cîte i le-am făgăduit.”

20. Și a mai spus Domnul: „Strigătul Sodomei și Gomorei s-a înmulțit, că le sint păcatele foarte mari.

21. Deci mă voi pogori să văd dacă strigătul-lor dovedește cèle ce au săvîrșit, iar de nu, să știu.”

22. Și doi din acei oameni au plecat îndreptîndu-se spre Sodom, dar Avraam stătea încă înaintea Domnului.

23. Și, apropiîndu-se, Avraam i-a spus: „Vrei să pierzi fără deosebire pe cei vinovați și pe cei nevinovați, vrei să se întîmple celui drept ce se întîmplă celui fără de lege?”

24. Poate că în această cetate trăiesc cincizeci de drepti; îi vei piêrde oare pe aceia? Nu vei cruța oare toată cetatea pentru cei cincizeci de drepti, care s-ar afla într-însă?”

25. Nu e cu puțință să faci una ca asta: nu poți să ucizi pe cel drept la un loc cu cel necredincios, ca cei drepti să aibă aceeași soartă ca și cei fără de lege. Tu, judecătorul întregului pămînt, nu poți să judeci strîmb!”

26. Iar Domnul a spus: „De se vor găsi în cetatea Sodomei cincizeci de drepti, voi cruța pentru ei toată cetatea și tot locul acela.”

27. Și, răspunzînd, Avraam a spus: „Vai mie! Mă află în vorbă în fața Domnului, tocmai eu care sint pulbere și cenușă.

28. Poate că cei cincizeci de drepti vor fi mai puțini cu cinci, vei piêrde din cauza celor cinci întreaga cetate?” Și a spus: „Nu o voi piêrde dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci de drepti.”

29. Iar Avraam a adăugat: „Dar dacă se vor găsi acolo patruzeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde pentru cei patruzeci.”

30. Și a spus Avraam: „Să nu te superi, Doamne, că tot vorbesc! Dar dacă se vor găsi acolo treizeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde dacă voi găsi acolo treizeci.”

31. Iar Avraam a spus: „De vreme ce pot să vorbesc Domnului: poate se vor găsi acolo douăzeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde din pricina celor douăzeci.”

32. Avraam a spus: „Să nu te superi, Doamne, că încă îți vorbesc; dacă se vor găsi acolo zece?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde din pricina celor zece.”

33. Și s-a dus Domnul după ce a încetat de a-i mai vorbi lui Avraam, iar Avraam s-a întors acasă.

CAP. 19

Sodoma și Gomora sint distruse.

1. Cei doi îngeri au ajuns la Sodom seara. Lot stătea lîngă poarta cetății. Văzîndu-i, Lot s-a ridicat să-i întîmpine și li s-a închinat cu fața pînă la pămînt.

2. Și le-a spus: „Sluga domniilor voastre, vă potesc în casa mea să poposiți acolo și să vă spălați picioarele; iar / mîine dimineată vă veți

мжнскандъ вѣце мѣрѣ аа кааѣ вѣаспрѣ , шн
 зисерѣ ба , фѣланцѣ вѣомь сѣднхнн . Шн сн
 лѣа прѣ джншн шн сѣв лѣспѣрѣ аа джнскѣ
 шн фѣрарѣ фѣкаса лѣн , шн фѣкѣх лѣрѣ сѣспѣцѣ
 шн лѣнне лѣ крѣпѣх лѣрѣ , шн мжнскѣрѣ маѣ
 наннѣтѣ дѣкѣтѣ дѣрѣмн . Шн сѣамннѣн чѣтѣ
 цѣн сѣдомнѣнѣнн , фѣкѣцѣрарѣ кааа дѣн тѣжнѣ
 пѣннѣ фѣспѣрѣнѣ тѣтѣ нѣсрѣдѣлѣ фѣрѣхнѣ
 Шн кааа лѣфѣрѣ прѣ лѣсѣтѣ шн знѣтѣ кѣтѣрѣ сѣлѣ
 оуѣдѣ сѣжнѣтѣ тѣа тѣх фѣрѣатѣ аа тннне нѣатѣтѣ
 сѣкѣатѣн прѣ джншнн аа нѣнн кааѣннѣфѣрѣнн лѣрѣх
 сѣтѣ нѣх нѣн . Шн шнн лѣсѣтѣ кѣтѣрѣ сѣн дѣнѣ
 нанннѣтѣ оуѣшн , шн оуѣша сѣтѣрѣсѣ лѣрѣ сѣлѣ шн
 знѣсѣ кѣтѣрѣ джншнн . Ннѣтѣ фѣрѣхнннѣ фѣрѣ
 фѣнарѣ нѣкѣлѣрѣцѣ . Іарѣ сѣжнѣтѣ аа мнннѣ фѣ
 тѣе кѣрѣлѣ нѣх нѣннѣкѣтѣ бѣрѣаѣтѣ сѣкѣатѣлѣвѣн
 прѣ тѣа лѣвѣн , шн нѣлѣфѣтѣцѣ трѣбѣ нѣх тѣа лѣ
 пѣтѣ нѣх мѣлѣпѣчѣтѣ кѣсѣ нѣман аа сѣамннѣн лѣ
 оуѣтѣ сѣннѣфѣтѣцѣ сѣрѣлѣтѣлѣтѣ , пѣннѣрѣх кѣчн
 фѣх фѣрѣатѣ сѣлѣтѣ дѣкѣрѣмѣжнѣтѣлѣ сѣлѣлѣннѣ
 лѣтѣн . Шн знѣсѣрѣ фѣрѣтѣшнѣ лѣкѣлѣ аѣн фѣрѣ
 лѣннѣмѣрнннн нѣ шн жѣлѣкѣатѣ лѣжѣлѣкѣа лѣкѣлѣ
 фѣрѣтѣ вѣвѣомь ннннѣн маѣн рѣх прѣ тнннѣ дѣ кѣ
 прѣ сѣн , шн снѣлѣа прѣ сѣомь прѣ лѣсѣтѣ фѣарѣтѣ
 шн сѣв лѣрѣпѣтѣрѣ лѣфѣрѣтѣ аа оуѣшнѣ . Іарѣ сѣв
 фѣцнѣн фѣтннѣжнѣдѣ мжннѣа лѣ тѣрѣсѣ фѣлѣлѣннѣрѣх
 кѣтѣрѣ джншнн прѣ лѣсѣтѣ фѣкаса , шн оуѣша нѣ
 дѣн сѣфѣкѣсѣрѣтѣ . Іарѣ прѣ сѣамннѣннѣ тѣ сѣрѣ лѣ
 оуѣша кѣснѣ , нѣх лѣвѣннѣтѣ нѣх , сѣрѣннѣрѣ дѣнѣ мннѣ
 лѣпѣннѣтѣ фѣмѣрѣ , шн сѣв лѣтѣрѣннѣ кѣчнжнѣдѣ оуѣша .
 Шн знѣсѣрѣ сѣамннѣннѣ кѣтѣрѣ лѣсѣтѣ , мѣтѣ цѣсѣ нѣ
 нѣка лѣнѣтѣ , нннѣрн лѣ фѣтѣрн лѣ фѣтѣтѣ лѣ лѣлѣтѣ
 тнннѣлѣ дѣцѣ мѣстѣ лѣтѣрѣх фѣтѣлѣтѣ , сѣкѣатѣлѣ
 фѣтѣрѣх лѣкѣлѣ лѣтѣтѣ . Пѣннѣрѣх кѣчн нѣн сѣрн
 фѣкѣлѣмь лѣкѣлѣ лѣлѣтѣ пѣннѣрѣх кѣсѣлѣ фѣннѣлѣцѣтѣ
 сѣрннѣгѣрѣ лѣрѣ фѣнанннѣтѣ дѣмнѣлѣхнн , шн нѣх тѣрн
 мннѣ прѣ нѣн дѣмнѣлѣхнн сѣсѣфѣрѣжнѣтѣмь прѣ дѣка .
 Шн шнн лѣрѣ шн гѣрѣннѣтѣрѣ нннѣрннѣ лѣхнн тѣ лѣлѣсѣ
 фѣтѣлѣлѣхнн шн лѣ знѣсѣ , сѣкѣлѣлѣннѣлѣ шн шннѣ дѣ лѣ
 лѣх лѣтѣлѣ , дѣтѣрѣх кѣчн лѣ фѣфѣрѣжнѣ дѣмнѣ лѣлѣтѣтѣ .
 Шн сѣспѣрѣ лѣсѣтѣжѣкѣрннѣ фѣнанннѣтѣ нннѣрннѣсѣрѣ
 лѣхнн , шн кѣчнѣдѣ сѣфѣтѣкѣ дѣмнннѣтѣцѣ , гѣрѣлѣ
 фѣннѣннѣ прѣ лѣтѣ знѣкѣжнѣдѣ сѣкѣлѣлѣннѣлѣтѣ аа фѣ
 ннѣлѣтѣ , шн чѣлѣ лѣкѣсѣ фѣтѣтѣ лѣсѣтѣлѣ чѣлѣн
 шн сѣшн лѣфѣрѣтѣ , пѣннѣрѣх лѣсѣтѣннѣ пѣрѣннѣ шн тѣх
 фѣрѣхннѣ нѣх нѣлѣуѣннѣрѣлѣ чѣтѣпѣцн . Шн сѣтѣ
 тѣрѣрѣтѣ шн лѣрѣкѣрѣтѣ фѣрѣрннѣ мжннѣ лѣхнн шн мжннѣ
 мѣдѣрннѣ лѣхнн шн мжннѣ лѣкѣсѣ фѣтѣтѣ лѣлѣлѣннѣ , пѣ
 тѣрѣх кѣчн нѣлѣлѣ фѣрѣрѣатѣ дѣмнѣлѣ дѣ дѣжнѣлѣлѣ , шн
 фѣкѣжнѣдѣ нѣх сѣкѣсѣ прѣ джншнн лѣфѣрѣтѣ . Шн знѣ
 сѣрѣтѣ мжннѣлѣннѣдѣ мжннѣлѣлѣшѣ сѣфѣлѣтѣлѣ тѣлѣх сѣ
 нѣх кѣлѣцн фѣнѣпѣннѣ , нннѣтѣ сѣвѣтѣаннѣ фѣтѣтѣ фѣрѣжнѣ
 рѣлѣ лѣкѣлѣлѣннѣ , аа мжннѣтѣ тѣмжннѣлѣшѣ кааѣннѣ
 тѣе лѣпѣлѣтѣ фѣрѣхннѣ нѣх джншнннѣ . Шн знѣсѣ лѣсѣ
 кѣтѣрѣ джншнннѣ рѣсѣлѣтѣмь дѣамннѣ . Дѣвѣрѣтѣмѣ
 тѣлѣ лѣфѣлѣтѣтѣтѣлѣ , кааѣрѣ фѣлѣчн прѣ мнннѣ кааѣтѣрѣ
 нѣкѣтѣ сѣфѣлѣтѣлѣ мѣлѣ , лѣрѣтѣ нѣх нѣмжнѣвѣннѣ пѣтѣ
 мжннѣтѣннѣ аа мжннѣтѣ , кааѣсѣннѣлѣмь лѣпѣлѣтѣ рѣлѣлѣ лѣ

- ră : „Ba, în uliță vom odihni“.
3. Și siliia pre dînșii și să abătură la dînsul și intrară în casa lui. Și făcu lor ospăț și azime au coptu lor ; și mincară mai nainte decît a dormi.
4. Și oamenii cetății, sodomitênii, încungiurară casa den tînăr până în bătrîn, tot norodul împreună.
5. Și chema afară pre Lot și zicea cătră el : „Unde sînt ceia ce-au intrat la tine noaptea ? Soate-i pre dînșii la noi ca să ne facem împreună cu ei“.
6. Și ieși Lot cătră ei dennaintea ușii, și-ușa o trase dupre el
- 7[6]. și zise cătră dînșii : [7] „Nice într-un chip, fraților, nu vă duceț.
8. Iară sînt la mine fête carele n-au cunoscut bărbat ; scoate-le-voiu pre êle la voi și vă faceț treaba cu êle după cum va plăcea voao, numai la oamenii aceștia să nu faceț strîmbătate pentru căci au intrat supt acoperemîntul știlpilor miei“.
9. Și ziseră : „Ferêște-te ! Acolea ai intrat : a nemernici, nu și judecată a judeca ! Acum dară te vom chinui mai rău pre tine decît pre ei“ . Și siliia pre om, pre Lot, foarte și să apropiară afară la ușă.
10. Iară bărbații, întinzînd mînile, au tras înlăuntru cătră dînșii pre Lot în casă, și ușa casii o închiseră.
11. Iară pre oamenii ce era la ușa casii i-au lovit cu orbire, den mic până în mare, și să slăbiră căutînd ușă.
12. Și ziseră oamenii cătră Lot : „Iaste ție cinēva aicea gineri, au feciori au fête ? Au altcineva de-ț iaste al tău în cetate scoate-l dentru locul acesta !
13. Pentru că noi stricăm locul acesta pentru că s-au înălțat strigarea lor înaintea Domnului și ne-au trimis pre noi Domnul să o sfărîmăm pre dînșia“.
14. Și ieși Lot și grăi cătră ginerii lui, ce-i luase fêtele lui, și le zise : „Sculați-vă și ieșiț den locul acesta pentru că va să fărîme Domnul cetatea“ . [15]. Și să păru a batjocori înaintea ginerilor lui.
15. Și cînd să făcu dimineață, grăbiia îngirii pre Lot, zicînd : „Sculîndu-te, ia-ț fămēia ta și cêle doao fête ale tale ce ai și ieși afară pentru ca să nu pieri și tu împreună cu nelegiuirele cetății“.
16. Și să turburară. Și apucară îngerii mîna lui și mîna muierii lui și mînile a doo fête ale lui pentru că nu s-au îndurat Domnul de dînsul.
- 17[16]. Și fu cînd i-au scos pre dînșii afară, și ziseră : „Mîntuînd mîntuiește sufletul tău, să nu cauți înapoi, nice să stai în tot împrejurul locului : la munte te mîntuiește ca să nu te apuce împreună cu dînșii !“
18. Și zise Lot cătră dînșii : „Rogu-mă, Doamne !
19. De vrême ce-au aflat sluga ta milă înaintea ta și măriș dereptatea ta, care faci pre mine ca să trăiască sufletul meu, iară eu nu mă voiu putea mîntui la munte ca să nu mă apuce rēlele și/voiu muri.

mîncîndu, veți mîrge la calea voastră".
Și dziseră : „Ba, ce în drum¹ vom po-
posi”.

3. Și-i siliia pre înșii și să abătură
la însul și intrară în casa lui. Și le
fêce lor ospăț și azime le-au trimis
lor ; și au mîncat mainte de ce a dormi.

4. Și oamenii cetății, sodomitênii, în-
cungiurară casa den tinăr pân-în bă-
trîn, tot nărodul odată.

5. Și chema afară pre Lot și dzicea
cătră el : „Unde sîntu ceia ce au în-
trat la tine noaptea ? Scoate-i pre în-
șii cătră noi pentru ca să ne culcăm
cu ei.

6. Și ieși Lot cătră ei cătră dena-
nienta ușii, și ușa o trase după însul

7. și dzise cătră înșii : „Nice într-un
chip, fraților, nu vă duceți.

8. Iară sîntu la mine fête carele n-au
cunoscut bărbat ; scoate-le-voi pre êle
la voi și vă tribuți cu êle după cum
v-a plăcea voaă, numai la aceștia oa-
meni să nu faaceți strîmbătate pen-
tru care lucrul au intrat la acoperemîntul
stîlpilor miei”.

9. Și dzisără : „Ferêște-te ! Acolea
ai intrat a fi prișleț și nu a giudeca
giudeț ! Deci acum vom chinui mai rău
pre tine decît pre ei” . Și siliia pre
om, pre Lot, foarte și să-approiארă să
surpe ușa.

10. Iară oamenii, întinzîndu mînele,
au tras înlontru pre Lot cătră înșii în
casă, și ușa casei o au închisu-o.

11. Iară pre oamenii carii era la ușa
casei i-au lovit cu orbire, den mic
pân-în mare, și să surpară cercîndu
ușa.

12. Și dziseră oamenii cătră Lot :
„Iaste cineva ție aicea gineri au fi-
ciori au fête ? Au altcineva de iaste
al tâu în cetate scoate-l dentru locul
acesta !

13. Pentru că noi stricăm acesta loc
pentru că s-au innălțat strigarea lor
înaintea Domnului și ne-au trimis pre
noi Domnul să o sfărîmăm pre însă”.

14. Și ieși Lot și grăi cătră ginerii
lui, ce-i luasă fêtele lui, și le dzise :
„Sculăți-vă și ieșiți dentru acesta loc
că sfărîmă Domnul cetatea”. [15] Și să
păru a batgiocuri înaintea ginerilor
lui.

15. Și cîndu să fêce mîncate, sîr-
guia ingerii pre Lot, dzicîndu : „Scul-
lîndu-te, ia fâmêia ta și cêle doao fête
ale tale ce ai și ieși afară pentru ca
nu și tu să pieri împreună cu fărăle-
gile cetății”.

16. Și să spămîntară. Și apucară in-
gerii mîna lui și mîna muierei lui și
mînele a doao fête, a lui pentru că
nu s-au îndurat Domnul de însul.

17.[16]. Și fu cîndu i-au scos pre înșii
afară, și dzisără : „Mîntuindu mîntu-
lêște sufletul tâu, să nu cauți inna-
poi, nice să stai în tot prenpregiurul ;
la munte te mîntuiește ca să nu te
apuce împreună !”

18. Și dzise Lot cătră ei : „Rogu-mă,
Doamne !

19. În vrême ce au aflat slugă ta
milă înaintea ta și măriș dreptatea
ta, care lucru faci pre mine ca să tră-
iască sufletul meu, iară eu nu voi
putea ca să mă mîntuiescu la munte
ca să nu mă apuce rălele și/voi muri.

veți mîrge pre calea voastră”. Iar ei
ziseră : „Ba, vom mînea¹ pre drum”.

3. Și sîlîndu-i se abătură la dînsul
și (mers)²eră în casa lui. Și le făcu
ospăț și le puse înaintea azime coapte ;
și mîncară mai nainte de dormire.

4. Bărbații cetă(ții)² Sodómului în-
cunjurară casa lui de la (b)²atrîn pân-
la tinăr, tot norodul deodată.

5. (Și)² chemară pre Lot și-i ziseră :
„Unde sînt (cei)² doi care au venit la
tine noaptea ? Scoa(te-i)²²
oi să fim cu dînșii.

6. Iar Lot, ieșînd²
uși, încuié ușa după sine

7. și zise : „(F)²raților, nici într-un
chip să nu faceți ăceasta.

8.² fête care nu
știu bărbat : ce² scoate la voi și
veți face cu dîn(sele cum)² vă place
numai bărbaților²
să nu le faceți răotate căci au²
.² (sub)² acoperemîntul ca-
sei mêle”.

9.² ziseră : „Pasă
de-acii ! Că tu ai venit să lăcuiesti
la noi²
vom căzni mai rău decît pre aceia” .
Și supăra pre Lot foarte și se apro-
piארă să spargă ușa.

10. Iară oamenii, tinzîndu-ș mînele,
apucară pre Lot și-l traseră înlăuntru
la dînșii în casă și încuiară ușa casei.

11. Iară bărbații cîț era înaintea ușii
casei orbiră toț, den mic pân-la mare,
și periră cercînd ușa.

12. Și ziseră bărbații aceia cătră Lot :
„Sînt aici cineva ție gineri, sau fe-
ciori, sau fête sau altcineva în cetate ?
Scoate-i den locul acesta !

13. Că vom să piêrdem acest loc
că se-au innălțat gilceava lor înaintea
lui-Dumnezeu și ne-au trimis Domnul
să-i piêrdem”.

14. Și ieși Lot și spuse ginerilor lui
și, luîndu-ș fêtele, zise : „Sculăț să ie-
șim den locul acesta că va să piَارză
Domnul cetatea”. Și păru ginerilor lui
că glumêste cu dînșii.

15. Iară deaca se făcu dimineață, în-
demna ingerii pre Lot, zicîndu-i :
„Scoală și-ț ia mulêra și fêtele amin-
doaoă care ai și ieș să nu piei și tu
în fărădelêga cetății”.

16.[15]. Și se spămîntară. [16] Iară in-
gerii apucară pre dînsul de mînă, și pre
muierea lui de mînă și fêtele lui de
mînă, amîndoaă, că nu se îndură de
dînsul Domnul.

17. Și fu deaca-i scoaseră afară, zi-
seră : „Mîntuind mîntuiește sufletul
tâu și să nu cauț îndărăt, nici să
stai în tot hotarul acesta, ce în munte
să te mîntuiești ca să nu te cuprinză
aceasta și pre tine !”

18. Și zise Lot cătră dînșii : „Ro-
gu-te, Doamne !

19. Deaca vrême ce au aflat sluga
ta milă înaintea ta și ai mărit di-
reptatea mea carea ai făcut mie ca să
trăiască sufletul meu, iar eu nu mă
voiu putea mîntui la munte, cînd mă
va ajunge răotatea, și / voiu muri.

duce în drumul vostru mai departe”.
Și ei au răspuns : „Nu, o să dormim
afară”.

3. Dar el a stăruit pe lîngă ei pînă
s-au abătut la el și i-au intrat în
casă. Atunci lo-a pregătit cină și le-a
copt azime de au mîncat.

4. Înainte ca ei să meargă la cul-
care, iată că toți locuitorii cetății, so-
domitii de la tinăr la bătrîn, au în-
conjurat casa.

5. L-au chemat afară pe Lot și i-au
spus : „Unde sînt bărbații care au in-
trat la tine aseară ? Scoate-i afară, ca
să-i cunoaștem și noi.

6. Lot a ieșit afară și, trăgînd ușa
după el,

7. le-a spus : „Nu, fraților, să nu
faceți vreun rău !

8. Am două fiice, care n-au cunos-
cut încă bărbat. Le voi scoate pe ele
afară să faceți cu ele ce veți vrea,
numai oaspeților acestora să nu le fa-
ceți niciun rău, de vreme ce au intrat
sub acoperămîntul casei mele”.

9. Iar ei au spus : „Pleacă de aici !
Te-ai pripășit la noi, un venetic, nu
un judecător ! Ai să vezi tu ce o să-ți
facem !” Și, îmbrîncîndu-l pe Lot, au
dat să spargă ușa.

10. Dar oaspeții l-au apucat pe Lot,
l-au tras înăuntru și au încuiat ușa.

11. Iară pe oamenii care erau afară
i-au lovit cu orbire, de la mic la
mare, încît n-au mai nimerit ușa.

12. Și i-au spus oaspeții lui Lot :
„Ai tu pe cineva aici, gineri, fii sau
fiice ? Sau dacă ai pe altcineva în
cetate, scoate-i din locul acesta !

13. Căci noi vom face să piَارă
acest loc, pentru că strigătul locui-
torilor a ajuns pînă la Domnul, iar
Domnul ne-a trimis să nimicim ce-
tatea”.

14. Lot a ieșit și a vorbit cu ginerii
săi, soții fiicelor sale, și le-a spus :
„Sculăți-vă și ieșiți din locul acesta,
căci Domnul va nimici cetatea”. Dar
ginerii au crezut că el face glume.

15. Cînd s-a făcut ziuă, ingerii l-au
grăbit pe Lot, spunîndu-i : „Scoală-te
și ia-o pe femeia ta și pe cele două
fiice ale tale, pe care le ai, și ieși,
ca să nu pieri și tu din pricina nele-
giuirilor cetății”.

16. Dar el zăbovea. Atunci ingerii
l-au luat de mînă pe Lot și pe soția
sa și pe cele două fiice ale sale fiind-
că Domnul se îndurase de el.

17. Și după ce i-au scos afară, i-au
spus : „Fugi, și scapă-ți sufletul. Și
să nu privești înapoi și nici să te
oprești pe cîmpie, ci fugi la munte
ca nu cumva să pieri împreună cu
ei !”

18. Dar Lot a spus : „Doamne, ro-
gu-te !

19. De vreme ce sluga ta a aflat în-
durare în fața ta și ți-ai făcut mare
milă cu mine ca să trăiască sufletul
meu, eu nu voi putea fugi pînă în
munți, ca să nu mă ajungă năpasta
și/să nu mor.

20. Иако четаатъ ачѣла апрапе ка
 етъ сѣапъ аколѣо, каре ѣсте мнѣе, аколѣ мѣвою
 мжнѣнъ, нѣ ѣсте мнѣе, шн батрѣнъ сѣфлѣтѣ
 21. Иа мѣеу пѣнѣрѣ тнне. Шн зне ахн тѣтѣ мам
 чнрѣтѣ де фаца тѣ прѣ кѣжнѣтѣ ачѣста, пѣн
 прѣ ка стѣнѣ сѣрпѣ чѣлѣтѣ пѣнѣрѣ карѣ ли грѣнъ.
 22. Дѣчн грѣбѣще касѣ сѣапн аколѣ, пѣнѣрѣ кѣнѣ
 соу пѣтѣ афаѣе ахнрѣ пѣнѣе вѣн мѣрѣе тѣ аколѣ,
 23. Дѣрѣпѣтѣ ачѣла ахн мнѣтѣ нѣмеле чѣтѣцн
 ачѣла снѣсѣре. Обареле ахн ешнѣтѣ прѣ пѣ
 мжнѣтѣ, шн асѣтѣ ахн прѣтѣтѣ снѣсѣре. Шн до
 нѣла ахн пѣлатѣ прѣ содомъ шн прѣ гомѣре прѣрѣ
 нѣчѣоасѣ шн фѣоѣ дѣла дмнѣла дѣн чѣрѣ. Шн ахн
 сѣрпѣлатѣ чѣтѣцнле ачѣтѣтѣ, шн топѣ прѣрѣрѣ,
 шн прѣ топѣ кѣчн ачѣла ачѣтѣцн шн топѣ
 24. Иа кѣтѣ рѣсарѣ дѣн пѣмжнѣтѣ. Шн кѣчѣтѣ мѣ
 прѣлѣнъ прѣрѣтѣ шн сѣфѣкѣ стѣлѣнѣ дѣсарѣ.
 25. Шн мжнѣтѣ абраамъ дѣмнѣтѣца, ала оѣкѣла оуѣ
 етѣлѣ дѣмнѣтѣ дмнѣлашн. Шн кѣчѣтѣ епрѣ
 фаца содомѣлашн шн агомѣрѣлашн шн епрѣ фаца
 пѣмжнѣлашн, де прѣрѣрѣла лѣкѣлашн, шн кѣ
 зѣ шн тѣтѣ сѣсѣла прѣрѣ дѣфѣоѣ дѣн пѣмжнѣтѣ,
 26. касѣ вѣтѣлѣ дѣкѣпѣоѣрѣ. Шн фѣ рѣ прѣ чѣ
 сѣфѣрѣмѣ дмнѣла топѣ чѣтѣцнле, дѣпѣ прѣ
 сѣрѣ, шн ахн ахнсе, дѣмнѣтѣ дмнѣтѣ дѣ абраамъ
 шн снѣоасѣ прѣ лѣтѣ афѣрѣ, де дѣмнѣлаоѣкѣла сѣр
 пѣрѣнъ, кѣжнѣ сѣрпѣ дмнѣла чѣтѣцнле, прѣрѣ
 карѣ ачѣла лѣтѣ прѣрѣселе. Шн ешн лѣтѣ
 дѣн снѣоѣрѣ шн шефѣтѣ дѣмнѣтѣ шн мжнѣоасѣ фѣ
 ле ахн кѣрѣжнѣла, пѣнѣрѣ кѣсарѣ темѣтѣ ачѣкѣ
 прѣсѣсѣре, шн ачѣла прѣсѣрѣ ела шн фѣтѣле
 27. ахн кѣрѣжнѣла. Шн зне чѣманъ сѣтѣрѣнѣ
 кѣтѣрѣ чѣманъ кѣнѣрѣ, пѣрнѣтѣле нѣстрѣ ѣсте
 сѣтѣрѣнъ, шн ннме нѣ ѣсте дѣн пѣмжнѣтѣ ка
 рѣле сѣтѣ прѣрѣднѣе кѣнѣнъ ахнѣтѣ кѣм ѣсте сѣн
 28. чѣнѣлѣ атопѣ пѣмжнѣла. Кнѣсѣ дѣрѣ сѣ а
 дѣпѣтѣ прѣ тѣтѣлѣ нѣстрѣ кѣвнѣнъ шн сѣ дѣрѣмнѣ
 кѣрѣжнѣла, шн сѣ рѣднѣсѣтѣ дѣн тѣтѣлѣ нѣстрѣ
 29. сѣмжнѣтѣ. Шн ачѣпѣрѣ прѣ тѣтѣлѣ лѣрѣ кѣ
 внѣнъ дѣнѣоасѣтѣ ачѣла, шн прѣрѣднѣе дѣлѣнѣрѣ
 чѣманъ сѣтѣрѣнѣ а дѣмнѣтѣ кѣ тѣтѣ е, дѣнѣоасѣтѣ ачѣла,
 шн нѣцѣла кѣжнѣе дѣрѣмнѣла ела шн кѣжнѣе сѣ сѣ
 30. ала. Шн фѣ ачѣоасѣтѣ шн зне чѣманъ сѣтѣрѣ
 нѣ кѣтѣрѣ чѣманъ кѣнѣрѣ, тѣтѣ кѣ ачѣ дѣрѣмнѣтѣ
 ернѣ кѣ тѣтѣлѣ нѣстрѣ, сѣ дѣпѣтѣ прѣ рѣжнѣла
 кѣ внѣнъ шн прѣрѣ ачѣтѣтѣ нѣоасѣтѣ, шн прѣрѣ
 прѣкѣлашнѣ тѣ кѣ ела, шн сѣ рѣднѣсѣтѣ дѣн тѣтѣ
 31. нѣ нѣстрѣ сѣмжнѣтѣ. Шн ачѣпѣрѣ шн прѣрѣ а
 чѣла нѣоасѣтѣ прѣ тѣтѣлѣ лѣрѣ кѣ внѣ, шн прѣрѣ
 дѣлѣнѣрѣ чѣманъ кѣнѣрѣ дѣрѣмнѣ кѣ тѣтѣлѣ ернѣ,
 шн нѣцѣнѣтѣ кѣжнѣе сѣлѣ кѣ кѣлѣтѣ кѣла, шн
 32. кѣжнѣе сѣлѣ сѣлаатѣ. Шн зѣманѣсѣрѣ ачѣоасѣ
 33. фѣтѣле ахн асѣтѣ, дѣн тѣтѣлѣ лѣрѣ. Шн нѣ
 сѣкѣ чѣманъ мѣре фѣчѣрѣ шн кѣмѣ нѣмеле ахн мо
 34. аѣ, зѣкѣжнѣе дѣн тѣтѣлѣ мѣе, ачѣстѣле тѣтѣ
 35. лн моабнѣтѣнѣлѣрѣ пѣнѣтѣ дѣнѣсѣла дѣлѣтѣнѣ. Шн
 нѣкѣчѣ чѣманъ кѣнѣрѣ фѣчѣрѣ шн кѣмѣ нѣмеле
 ахн аманъ, фѣтѣ рѣ дѣн мѣле, зѣкѣжнѣе, ачѣстѣла
 етѣ тѣтѣлѣ аманнѣтѣнѣсѣ пѣнѣтѣ дѣнѣсѣла дѣлѣтѣнѣ

20. Iată, cetatea aceasta aproape ca să scap acol, care iaste mică; acol mă voui mîntui — nu iaste mică — și va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și zise lui: „Iată m-am ciudît de fața ta pe cuvîntul acesta pentru că să nu surpe cetatea pentru care ai grăit.

22. Deci grăbește ca să scapi acol pentru că nu voui putea a face lucru până vei mîrge tu acol“. Derept acēea au numit numele cetății aceia Sigór.

23. Soarele au ieșit pre pămînt și Lot au intrat în Sigór.

24. Și Domnul au ploat pre Sodóm și pre Gomór iarbă pucioasă și foc de la Domnul den ceriu.

25. Și au surpat cetățile acēstea, și tot împrejurul, și pre toți ciți lăcuia în cetăți și toate cite răsar den pămînt.

26. Și căută muiērea lui îndărăt și să făcu stîlpu de sare.

27. Și mînceă Avraám demineața la locul unde sta înaintea Domnului.

28. Și căută spre fața Sodómului și a Gomóru lui și spre fața pămîntului, de împrejurul locului, și văzu și iată să suia pară de foc den pămînt ca o vāpaie de cuptoriu.

29. Și fu dupre ce sfărîmă Domnul toate cetățile de pe împrejur, iș aduse Dumnezău aminte de Avraám; și scoase pre Lot afară de în mijlocul surpării cînd surpă Domnul cetățile întru care lăcuia Lot într-insele.

30. Și ieși Lot den Sigór și ședea în munte, și amîndoao fētele lui cu dînsul, pentru că s-au temut a lăcu în Sigór; și lăcu în peșteră, el și fētele lui cu dînsul.

31. Și zise cea mai bătrînă cătră cea mai tinăra: „Părintele nostru iaste bătrîn și nime nu iaste den pămînt carele să să împreune cu noi, după cum iaste obicîntul a tot pămîntul.

32. Vino dară să adapăm pre tatăl nostru cu vin și să dormim cu dînsul și să rădicăm den tatăl nostru sāmîntă“.

33. Și adăpară pre tatăl lor cu vin în noaptea acēea și, întrînd înlăuntru, cea mai bătrînă au dormit cu tatăl ei în noaptea acēea; și nu știa cînd dormia el și cînd să scula.

34. Și fu a doao zi, și zise cea mai bătrînă cătră cea mai tinăra: „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să adapăm pre dînsul cu vin și întru această noapte și, întrînd, te culcă tu cu el și să rădicăm den tatăl nostru sāmîntă“.

35. Și adăpară și întru aceea noapte pre tatăl lor cu vin și, întrînd înlăuntru, cea mai tinăra dormi cu tatăl ei; și n-au știut cînd s-au culcat cu ea și cînd s-au sculat.

36. Și zămisliră amîndoao fētele lui Lot den tatăl lor.

37. Și născu cea mai mare fecior și-i chemă numele lui Moáv, zicînd „den tată-mieu“. Acesta e tată moavitēnilor până în zioa de astăzi.

38. Și născu cea mai tinăra fecior și chemă numele lui, Amán, „fiu rudii mēle“ zicînd. Acesta iaste tată amanitēnilor până în zioa de astăzi.

20. Iată, cetatea aceasta iaste aproape ca să scap acolo, carea iaste mică; acolo mă voi mîntui — nu iaste mică — și va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și-i dzise lui: „Iată m-am ciudtit de fața ta pre cuvîntul acesta pentru ca să nu surpu cetatea pentru carea ai grăit.“

22. Deci sirguiște ca să scapi acolo pentru că nu voi putea să fac lucrul până vei mîrge tu acolo“. Pentru aceea au numit numele cetății aceea: Sigor.

23. Soarele au ieșit pre pămîntu și Lot au intrat în Sigor.

24. Și Domnul au ploat pre Sodom și pre Gomor iarbă pucioasă și foc de la Domnul den cer.

25. Și au surpat cetățile acēstea, și tot prenegiurul, și pre toți cîți lăcuia în cetăți, toate cîte răsar den pămîntu.

26. Și căută muierea lui îndrăptu și să fêce stîlp de sare.

27. Și să mîneacă Avraam dimineața în locul unde sta înaintea Domnului.

28. Și căută pre fața Sodomului și Gomorului și pre fața pămîntului, prenegiurul locului, și vădzu și iată să suia pară den pămîntu ca o vâpaie de cuptor.

29. Și fu după ce sfărmă Domnul toate cetățile prenegiur, iș aduse aminte Dumnezău de Avraam; și scoase afară pre Lot den mijlocul surpării cîndu surpă Domnul cetățile intru carele intru înse lăcuia Lot.

30. Și ieși Lot den Sigor și ședea în munte, și amîndoa fêtele lui cu însul, pentru că s-au temut să lăcuiască la Sigor; și lăcui în peștere, el și [2]³ fête a lui cu însul.

31. Și dzise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Părintele nostru bătrîn iaste și nime nu iaste den pămîntu carele să s(ă) înpreune cu noi, după cum iaste obiceiul a toată lumea.“

32. Ia-mblă dară să adăpăm pre tatăl nostru vin și să dormim cu însul și să rădicăm den tatăl nostru sămîntă“.

33. Și adăpară pre tatăl lor vin intru aceasta noapte și, intrîndu înlontru, cea mai bătrînă au dormit cu tatăl ei intru acēea noapte; și nu știa cîndu dormia el⁵ și cîndu să scula.

34. Și fu a dooa dzi, și dzise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să-l adăpăm pre însul vin și intru acēsta noapte și, intrîndu înlontru, te culcă cu el și să rădicăm den tatăl nostru sămîntă“.

35. Și adăpară și intr-acēea noapte pre tatăl lor vin și, intrîndu înlontru, cea mai tînără s-au culcat cu tatăl ei; și n-au știut cîndu s-au culcat și cîndu s-au sculat.

36. Și zămisliră amîndoa fêtele lui Lot den tatăl lor.

37. Și născu cea mai mare ficior și-i puse numele lui Moav, dzicîndu „den tată-mieu“. Acesta-i tată moaviților pîn-in dzua de astăzi.

38. Și născu cea mai tînără ficior și-i puse numele lui Aman, „fiu rudii mele“ dzicîndu. Acesta-i tată amonitînilor pîn-in dzua de astăzi.

20. Iată, iaste cetate aproape în carea voiu fugi, și acēea iaste mică; și intr-acēea mă voiu mîntui — ce nu iaste mică — ce va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și zise lui: „Iată m-am mai ciudtit de fața ta și de cuvîntul acesta să nu piaie cetatea pentru ce grăiș.“

22. Deci grăbêște să te mîntuiești acolo că nu poti face până vei intra tu acolo“. Pentr-acēea chiemă numele acelu loc Sigor.

23. Și ieși soarele pre pămînt, iar Lot intră în Sigor.

24. Și Domnul ploa pre Sodom și pre Gomor piatră pucioasă și foc arzător de la Domnul den cer.

25. Și răsturnă cetățile, și tot hotarul, și tot ce lăcuia în cetăți, și tot împrejurul și tot ce răsăria den pămînt.

26. Iar muierea lui căută îndărăt și se făcu stîlp de sare.

27. Iar Avraam mîneacă de dimineață în locul unde sta înaintea Domnului.

28. Și căută spre Sodom și spre Gomor și cătră fața pămîntului hotarilor lor, și iată văzu unde se suia³ vâpaie den pămînt ca un fum de cuptor.

29. Și deaca răsturnă Domnul toate cetățile și hotarile lor, iș aduse Dumnezeu aminte de Avraam și slobozi Dumnezeu pre Lot den pămîntul răsturnării cînd răsturnă Domnul cetățile în care lăcuia Lot.

30. Și ieși Lot den Sigor și ședea în munte, și fêtele lui amîndoa cu dînsul, că se temea să șază în Sigor; și lăcui într-o peșteră, și fêtele lui amîndoa cu dînsul.

31. Și zise cea mai mare cătră cea mai mică: „Tată-nostru iaste bătrîn și nu iaste nimini pre pămînt care să între la noi, după obiceiul a tot pămîntul.“

32. Blăm dară să adăpăm⁴ pre tată-nostru cu vin și vom fi cu dînsul și să rădicăm den tată-nostru sămîntie“.

33. Și adăpară⁵ într-aceea noapte pre tată-său cu vin și, viind cea mai mare, fu într-aceea noapte cu tată-său; iar el nu știu cînd fu cu dînsa, nici deaca se trezvi nu pricepu; și se sculă.

34. Iar a dooa zi, zise cea mai mare cătră cea mai mică: „Iată eu am fost ieri cu tată-nostru; ce să-l a[s]dăpăm⁶ și acum cu vin și într-această noapte vei fi tu cu dînsul ca să rădicăm sămîntie den tată-nostru“.

35. Și-l adăpară⁷ cu vin și, intrînd cea mai tînără, fu cu tată-său; și nu pricepu cînd fu cu dînsa nici deaca se trezvi; și se sculă.

36. Și îngreacă fêtele lui Lot amîndoa de la tată-său.

37. Și născu cea mai mare ficior și-i puse numele Moav, zicînd „Acesta iaste de la tată-mieu“. Și acela iaste tată moavitînilor și pînă în zioa de astăzi.

38. Și născu și cea mai mică ficior și-i puse numele Amman, zicînd „fiul neamului meu“. Acesta iaste tată amonitînilor pîn-in zioa de astăzi.

20. Iată, este aproape o altă cetate, în care aș putea scăpa. Ea este mai mică, acolo va fi scăparea sufletului meu“.

21. Iar Domnul i-a răspuns: „Ca să-ți cinstesc fața îți voi împlini și acest cuvînt și nu voi pierde cetatea despre care ai vorbit.“

22. Deci aleargă ca să scapi, căci nu voi putea face nimic pînă tu nu vei intra acolo“. De aceea s-a și numit cetatea aceea Țoar.

23. Cînd soarele s-a ridicat deasupra pămîntului, a intrat Lot în Țoar.

24. Atunci Domnul a slobozit asupra Sodomei și Gomorei pucioasă și foc de la el din cer.

25. Și a nimicît Domnul cetățile acēstea și toate împrejurimile lor, pe toți ce locuiau în acele cetăți și tot ce răsărea din pămînt.

26. Însă soția lui Lot a privit înapoi și s-a făcut stîlp de sare.

27. Avraam s-a sculat dis-de-dimineață la locul unde stătuse de vorbă cu Domnul.

28. Și-a îndreptat privirea spre Sodomă și Gomora și spre ținutul din împrejurimile lor și a văzut cum din pămînt se ridicau nouri de fum ca dintr-un cuptor.

29. Dar cînd Domnul a nimicît toate cetățile din jur, și-a adus aminte Dumnezeu de Avraam și l-a scos pe Lot afară din prăpădul cu care surpase Domnul cetățile unde locuise Lot.

30. Apoi a ieșit Lot din Țoar și s-a așezat la munte, iar cele două fiice ale sale erau cu el, căci s-a temut să locuiască în Țoar; și s-a mutat într-o peșteră, el împreună cu cele două fiice ale sale.

31. Și a spus fata cea mai mare către cea mai mică: „Tatăl nostru este bătrîn și pe aproape nu este nici un bărbat cu care să ne însoțim, cum se face în toată lumea.“

32. Haidem să-l îmbătăm pe tata cu vin și să ne culcăm cu el și astfel să avem și noi urmași“.

33. L-au îmbătat în acea noapte pe tatăl lor cu vin și cea mai în vîrstă intrînd s-a culcat în noaptea aceea cu tatăl ei, iar el n-a simțit cînd ea s-a culcat și cînd s-a sculat.

34. A doua zi a spus cea mai în vîrstă celei mai tinere: „Iată ieri m-am culcat cu tata; să-l îmbătăm cu vin și în noaptea aceasta să intri și tu să te culci cu el, ca să avem și noi urmași“.

35. I-au dat tatălui lor și în acea noapte să bea vin, iar cea mai tînără a intrat și s-a culcat cu tatăl ei; și el n-a știut cînd ea s-a culcat și cînd s-a sculat.

36. Și amîndouă fêtele lui Lot au rămas grele de la tatăl lor.

37. Aceea mai în vîrstă a născut un fiu și l-a numit pe numele lui Moab, spunînd: „Este din tatăl meu“. Acesta este părintele moabiților pînă în ziua de astăzi.

38. Aceea mai tînără a născut și ea un fiu și l-a numit pe numele lui Ben-Ammi, „fiul rudei mele“. Acesta este părintele amoniților pînă în ziua de astăzi.

CAP 20

К А П К
И пѣрѣчесть деаколо авраамъ лавъмъ жнѣмъ
 въспрѣтъ амѣзъзи, шн авкънъ фпрѣ мн
 локъдъ, кадрнѣ, шн фпрѣ мнлокъдъ, соуъ
 шн авкънъ лагерарнѣ. Шн зне ав
 амъ пѣнтрѣ сарра фѣмѣа лхн, къмъ сор
 мѣе мѣе, къ сптемѣзъ спзхнкъ, фѣмѣемъ мѣе
 пѣнтрѣ каствнхъ оучнгъ пре джнхъдъ сѣментн
 четъцн пѣнтрѣ джнса, шн тремнсе авнмелехъ
 фпрѣратъ герарнаоръ, шавъ лхлпъ пре сарра
 Шн фпрѣ дмнзъдъ къспрѣ авнмелехъ фромнхъ
 нолпѣтъ, шн зне лхн мѣтъ тѣ морн пѣнтрѣ м
 фпрѣ кара авлабѣтъ, шн ав мѣте фпрѣнапѣтъ къ
 спрѣать. Шн авнмелехъ нѣсавъ фпннѣсъ ла
 джнса, шн зне доамне авнмѣтъ нещннѣдъ, шн
 фнрѣпѣтъ вен пѣнтрѣе. Авъ доартъ нѣмѣавъ зне
 мѣе едъ, къмъ соръ мѣе мѣте; шн ав мѣавъдъ мѣе
 фрате мѣе мѣте фпрѣ нннмѣ къратъ, шн фде
 репѣлѣтъ мжнноръ амфѣкхѣтъ аваста. Шн
 зне дмнзъдъ фромнхъ, шн е авъ къноскътъ къмъ
 къннмѣтъ къратъ ан фѣкхѣтъ аваста, шн е
 нѣмамъ фпрѣратъ дѣтнне, каствнхъ грешѣшн тѣ
 авспрѣ мнне, пѣнтрѣ аваста нѣпѣтъ авастъ
 спте авннннъ де джнса. Иартъ авъмъ фпрѣ
 фпрѣтъ мѣмѣтъ сѣмълхн, пѣнтрѣ къчѣ проро
 мѣте шн себаръдга пѣнтрѣ тнне шн венспрѣн, та
 денъ сѣвендѣ фпрѣрѣтъ венкъноавѣ къ тѣ вен мѣ
 рн, шн тоавѣ авастае. Шн мжннкъ авнмелехъ
 дмнннѣца шн кемѣ пре тоавѣ савѣнле лхн
 шн грѣн тоавѣ къвннѣтеле авѣспѣтъ фпрѣрекнле
 авр, шн сптемѣзъдъ тоць сѣментн фѣартѣ
 Шн кемѣ авнмелехъ пре авраамъ шн зне лхн
 чѣ авфѣкхѣтъ аваста нѣасъ; кънѣанъ спнѣфнмѣ
 грешнпъ чѣсѣ авспрѣ тнне, пѣнтрѣ къчѣ ан лхъ
 прѣспте мнне шн прѣспте фпрѣрѣцнѣ мѣ пѣкхѣтъ мѣ
 ре; фартѣлѣ авасте ннмѣ нѣлава фѣте мѣанъ фѣ
 кътъ мѣе. Шн зне авнмелехъ авспрѣ авра
 амъ чѣ сокопннѣдъ ан фѣкхѣтъ аваста. Шн зн
 те авраамъ, пѣнтрѣ къамъ зне кънѣанъ нѣ мѣте
 тѣмѣре де дмнзъдъ фпрѣкхѣтъ аваста, шн прѣ мн
 нѣ мѣборъ сѣморжъ пѣнтрѣ фѣмѣа мѣ. Къ
 шн авѣспрѣратъ де пре тѣмѣтъ соръ фпрѣ мѣте мѣрѣнъ
 денъ мѣмѣтъ, шн мнѣтъ фѣкхѣ мѣе шн фѣмѣе.
 Шн фѣкхѣнѣдъ махъ сѣкѣ дмнзъдъ денъ касѣ тѣ
 тѣжннмѣтъ шн тѣмъ зне ен авастѣ днрѣпѣлѣте
 спфѣчн авспрѣратъ, фпрѣтѣ локъдъ оунѣде вомъ
 фпрѣ, авколо зн пѣнтрѣ мнне къмъ фратемъ мѣе.
 Шн авъ авнмелехъ, де дндрѣлѣме, сѣн шн
 внѣнѣ савѣн шн савѣжннѣ, шн авъ лѣпъ авъ авраамъ,
 шн фпрѣ фпрѣрѣтъ пре сарра фѣмѣа лхн
 Шн зне авнмелехъ авспрѣ авраамъ мѣтъ пѣмъжн
 тѣлѣ фннннѣтъ тѣ оунѣдѣ вавѣлѣтъ авѣкхѣлѣ.
 Иартъ сарренъ зне мѣтъ авъ лѣпъ, де дндрѣлѣ
 ме фратѣлхн тѣлѣ, авѣшѣ борфн цѣе фпрѣ
 чннѣтъ сѣбрѣзъ лхн тѣлѣ, шн ав тоавѣ къжѣс
 къспнне, шн тоавѣ авѣспрѣратъ грѣмѣше. Шн
 спрѣрѣтъ авраамъ авспрѣ дмнзъдъ, шн веннѣкъ
 дмнзъдъ пре авнмелехъ, шн прѣ фѣмѣа лхн шн
 пре савѣжннѣле лхн шн нѣщѣтъ. Пѣнтрѣ къ
 фпрѣ

1. Și purcăsă de acolo Avraam la pămînt cătără amiázăzi și lăcui întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Sur; și lăcui la Gheraris.
2. Și zise Avraam pentru Sărra, fămēia lui, cum: „Sor iaste mie“, cā să temu să zică: „Fămēie-m iaste“, pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii cetății pentru dînsa. Și trimise Avimelēh, împăratul gherarilor, ș-au luat pre Sărra.
3. Și întră Dumnezău cătără Avimelēh în somnu noaptea și zise lui: „Iată, tu mori pentru muiērea carea ai luat și ea iaste împreunată cu bărbat“.
4. Și Avimelēh nu s-au întins la dînsa și zise: „Doamne, limbă neștiind și drept vei piērdē?“
5. Au doară nu mi-au zis mie el cum: «Sor mie iaste»? Și ea mi-au zis mie: «Frate mie iaste»? Întru inimă curată și în dreptatea mînilor am făcut aceasta“.
6. Și zise Dumnezău, în somnu: „Și eu am curioscut cum cu inemă curată ai făcut aceasta și eu nu m-am îndurat de tine ca să nu greșești tu cătără mine; pentru aceasta nu te-am lăsāt să te atingi de dînsa.“
7. Iară acum dă îndărāt muiērea omului, pentru căce proroc iaste și se va ruga pentru tine și vei trăi; iar de nu o vei da îndărāt, vei cunoaște cum tu vei muri și toate ale tale“.
8. Și mînecă Avimelēh dimineța și chemă pre toate slugile lui și grăi toate cuvintele acēstea în urēchile lor; și să temură toț oamenii foarte.
9. Și chemă Avimelēh pre Avraam și-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta noao? Cîndai să nu fim greșit ceva cătără tine, pentru că ce ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare? Faptul carele nime nu-l va face mi-ai făcut mie“.
10. Și zise Avimelēh cătără Avraam: „Ce sōcotind ai făcut aceasta?“
11. Și zise Avraam: „Pentru că am zis cîndai nu iaste tēmere de Dumnezău în locul acesta și pre mine mă vor omorî pentru fămēia mea.“
12. Cā și adevărat de pre tată sor în iaste iară nu den mumă; și mi să făcu mie și fămēie.
13. Și fu cîndu m-au scos Dumnezău den casa tătîni-mieu și i-am zis ei: «Această dreptate să faci asupra mea: în tot locul unde vom întra, acolo zi pentru mine cum: Frate-m iaste»“.
14. Și luo Avimelēh 1000 de didrahme, oi și viței, slugi și slujnice și au dat lui Avraam; și-i dēde îndărāt pre Sărra, fămēia lui.
15. Și zise Avimelēh cătără Avraam: „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ț va plăcea lăcuiēște“.
16. Iară Sărrei zise: „Iată, am dat 1000 de didrahme fratelui tău; aceștia vor fi ție întru cinștea obrazului tău și a toate cite-s cu tine, și tot adevărat grăiēște“.
17. Și să rugă Avraam cătără Dumnezeu; și vindecă Dumnezeu pre Avimelēh, și pre fămēia lui și pre slujnicele lui; și năștea.
18. Pentru că, / închizînd închise Dumnezeu den-

CAP 20

1. Și purcuse de acolo Avraam la pământul către amiazăzi și lăcui întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Sur; și să prisleși la Gherară.

2. Și dzise Avraam pentru Sárra, fámēia lui, cum: „Sor iaste mie“, că să temú să dzică: „Fámēie-m iaste“, pentru ca să nu-l ucigă pre insul oamēnii cetății pentru însă. Și trimise Avimeleh, împăratul gherarilor, și au luat pre Sárra¹.

3. Și întră Dumnedzău către Avimeleh în somnu noaptea și-i dzise lui: „Iată, tu mori pentru muiērea carea ai luat-o și ea iaste înpreunată cu bărbat“.

4. Și Avimeleh nu s-au atinsu de însă și dzise: „Doamne, limbă neștiindu și dreaptă vei piēde?“

5. Au doară nu mi-au dzis el cum: „Sor mie iaste?“ Și ea mi-au dzis mie: „Frate mie iaste?“ Întru inimă curată și în dreptaatea mînelor am făcut aceasta“.

6. Și dzise Dumnedzău, în somnu: „Și eu am cunoscut cum cu inimă curată ai făcut aceasta și eu nu m-am îndurat de tine pentru ca să nu greșți tu către mine; pentru aceasta nu te-am lăsat să te atingi de însă.“

7. Iară acum² dă îndrăptu muiērea omului pentru căce proroc iaste și să va ruga pentru tine și vei trăi; iară de nu o vei da îndrăptu, vei cunoaște cum tu vei muri și toate ale tale“.

8. Și să mîneacă Avimeleh dimineața și au chemat pre toate slugile lui și grăi toate cuvintele acestea în urechile lor; și să temură toți oamēnii foarte.

9. Și chemă Avimeleh pre Avraam și-i dzise lui: „Ce ai făcut aceasta noaă? Cîndai să nu fim greșit ceva către tine, pentru că ce ai adus pre mine și pre împărăția mea păcat mare? Faptu carele nimerile nu-l va face mi-ai făcut mie“.

10. Și dzise Avimeleh către Avraam: „Ce socotindu ai făcut aceasta?“

11. Și dzise Avraam: „Pentru că am dzis cîndai nu iaste tēmere de Dumnedzău întru acesta loc și pre mine mă vor omori pentru fámēia mea.“

12. Și adevărat, de pre tată soru-m iaste iară nu den maică; și să fēce mie și fámēie.

13. Și fu cîndu m-au scos Dumnedzău den casa tătine-mieu, și i-am dzis ei: „Aceasta dreptaate să faci asupra mea în tot locul unde vom întra, acolo dzi pentru mine cum: Frate-m iaste“.

14. Și luă Avimeleh 1000 de didrahmi³, și boi și vițai, slugi, slujnice și au dat lui Avraam; și-i dēde înnapoi pre Sárra, fámēia lui.

15. Și dzise Avimeleh către Avraam: „Iată pământul înaintea ta, unde-ți va plăcea lăcuiēște“.

16. Iară Sárrii dzise: „Iată, am dat 1000 de didrahmi fratelui tău; aceștia vor fi ție întru cîntea obradzului tău și toate cite-s cu tine și tot adevărat grăiēște“.

17. Și să rugă Avraam către Dumnedzău; și vindecă Dumnedzău pre Avimeleh, și pre fámēia lui și pre slujnice; și năștea.

18. Pentru că, închizîndu închise

CAP 20

1. Și purcuse Avraam de acolo la pământul despre amiazăzi și lăcui între Caddis și între Sur; și se prinse de lăcaș la Gherar.

2. Și zise Avraam pentru Sárra, muiērea lui, cum iaste sor, că-i era frică să zică cum iaste muiēre, ca să nu-l ucigă oamēnii cetății pentru dînsa. Și trimise Avimeleh, împăratul gherarilor, și luoa pre Sárra.

3. Și întră Domnul noaptea în vis la Avimeleh și-i zise: „Iată, tu vei să mori pentru această muiēre carea o ai luat, că aceasta iaste muiēre cu bărbat“.

4. Și nu se atinse Avimeleh de dînsa și zise: „Doamne, neștiind limbă și drept vei piēde?“

5. Sîngur mi-au zis: „Sor im iaste“, și aceasta-m zise: „Frate-m iaste“. Cu inimă curată și cu mîna dereaptă am făcut aceasta“.

6. Iar Domnul zise lui, în vis: „Și eu știu că cu inimă curată ai făcut aceasta și te-am cruțat să nu greșăști către mine; drept aceea nu ți-am dat să te atingi de dînsa.“

7. Iară acum întoarce muiērea bărbatului-ș că iaste proroc și se roagă pentru tine și vei trăi; iar de nu o vei întoarce, să știi că vei muri și tu și tot ce iaste al tău“.

8. Și, sculîndu-se Avimeleh de dimineață, chiemă toate slugile sale și spuse aceste cuvinte toate în urechile lor; și se temură toți oamēnii foarte.

9. Și chiemă Avimeleh pre Avraam și-i zise: „Ce ai făcut noaă aceasta? Au doară am greșit ție ceva să pui pre mine și pre împărăția mea păcat mare . . .¹ Care lucru nimin(î) nu l-ară fi făcut tu l-ai făcut mie“.

10. Și zise Avimeleh către [cătră] Avraam: „Ce ai gîndit de ai făcut așa?“

11. Iară Avraam, răspunzînd, zise: „Zis-am dară de nu va fi frică de Dumnezeu în locul acesta, ce mă vor ucide pentru muiērea mea.“

12. Că cu dreptul, de tată-m iaste sor, iar de mamă nu-m iaste; și o am luat mie muiēre.

13. Și cînd m-au scos Dumnezeu den casa tătine-mieu, eu am zis ei: „Această dereptate să faci mie: în toate locurile unde vom mērgē să zici: Frate-m iaste“.

14. Și luoa Avimeleh 1000 de didrahme de argint, oi și boi, slugi și slujnice și dēde lui Avraam; și întoarce și pre Sárra, muiērea lui.

15. Și zise Avimeleh către Avraam: „Iată pământul iaste înaintea ta, unde-ț iaste voia lăcuiēște“.

16. Iară Sarrei zise: „Iată, am dat 1000 de didrahme frăține-tău; aceștia să fie întru cîntea fēței tale și a tuturor cite-s cu tine, și tot drept grăiēște“.

17. Și rugă Avraam pre Dumnezeu; și vindecă Dumnezeu pre Avimeleh, și pre muiērea lui și pre slujnice; [18] și începură a naște.

18. Că, închîind incuiē Domnul tot

CAP. 20

Avraam la Abimelec.

1. Apoi a plecat Avraam de acolo spre tînutul din miazăzi, s-a așezat între Cadeș și Sur și a locuit un timp în Gherara.

2. Și a spus Avraam despre Sara, soția lui: „Mi-e soră“, căci s-a temut să spună: „Este soția mea“, ca nu cumva să-l ucidă locuitorii acelei cetăți din pricina ei. Abimelec, regele Gherarei, a trimis și a luat-o pe Sara.

3. Dar noaptea în vis a venit Dumnezeu la Abimelec și i-a spus: „Iată tu ai să mori pentru femeia pe care ai luat-o, căci ea are bărbat“.

4. Dar Abimelec nu se atinsese de ea și i-a spus: „Doamne, oare vei pierde un neam nevinovat și drept?“

5. Oare nu mi-a spus el: «Mi-e soră», iar ea mi-a spus: «Mi-e frate?» Cu inimă curată și cu mîini neprihănite am făcut aceasta“.

6. Și Dumnezeu i-a spus lui în vis: „Eu știu că ai făcut aceasta cu inimă curată și m-am îndurat de tine să nu greșești în fața mea; de aceea nu te-am lăsat să te atingi de ea.“

7. Acum dă înapoi femeia bărbatului ei, căci este proroc și se va ruga pentru tine ca să trăiești; de nu o vei da înapoi, să știi că vei muri și tu și toți ai tăi“.

8. Abimelec s-a sculat dis-de-dimineață și și-a chemat toți curtenii și le-a povestit toate acestea. Iar curtenii s-au înspăimîntat foarte.

9. Apoi l-a chemat Abimelec pe Avraam și i-a spus: „De ce mi-ai făcut aceasta? Cu ce am greșit față de tine, de ai adus asupra mea și asupra împărăției mele acest păcat atît de mare? Mi-ai făcut un lucru pe care nimeni nu l-ar face.“

10. Și i-a mai spus Abimelec lui Avraam: „Ce ai gîndit de ai făcut aceasta?“

11. Și i-a răspuns Avraam: „Am socotit că în acest loc lipsește frica de Dumnezeu și că mă vor ucide din pricina femeii mele.“

12. Dar este adevărat, ea îmi este soră după tată, dar nu și după mamă, iar acum mi-a devenit soție.

13. După ce Dumnezeu m-a scos din casa tatălui meu, i-am spus ei: «Fă-mi această înlesnire și în tot locul unde vom merge să sptui despre mine: îmi este frate“.

14. Atunci a luat Abimelec o mie de sicli de argint, oi și vitei, slugi și slujnice și le-a dăruit lui Avraam; i-a dat-o înapoi și pe Sara, soția lui.

15. Și i-a spus Abimelec lui Avraam: „Iată tînutul dinaintea ta, alege-ți locul care-ți va place!“

16. Iară Sarrei i-a spus: „Iată, i-am dat fratelui tău o mie de sicli de argint ca semn și dovadă pentru toți ai tăi că ești nevinovată!“

17. Și s-a rugat Avraam lui Dumnezeu și a vindecat Dumnezeu pe Abimelec, pe femeia lui și pe slujnicele lui și ele au născut.

18. Căci/Domnul făcuse ca toată casa

afară tot zgăul intru casa lui Avimeléh pentru Sárra, fámieia lui Avraám.

CAP 21

1. Şi Domnul socoti pre Sárra după cum zise şi făcu Domnul Sárrei după cum grăi.
2. Şi, zămislind, născu Sárra lui Avraám fecior la bătrînețe, la vrémea după cum i-au grăit lui Domnul.
3. Şi numi Avraám numele feciorului său, ce i s-au născut lui, carele i-au născut lui Sárra, Isáac.
4. Şi obzeui Avraám pe Isáac în a opta zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.
5. Avraám era de 100 de ani cînd i s-au născut lui Isáac, fiul lui.
6. Şi zise Sárra : „Ris mi-au făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va bucura împreună cu mine“.
7. Şi zise : „Cine va povesti lui Avraám că apleacă pruncul Sárra ? Pentru că am născut fecior la bătrînețile mele“.
8. Şi crescú copilul şi să întărcă ; şi făcu Avraám ospătu mare în zioa care s-au întărcat fiu-său Isáac.
9. Şi văzînd Sárra pre feciorul Agárei, eghiptinêni, carele să născuse lui Avraám, jucîndu-se cu Isáac, feciorul ei,
10. şi zise lui Avraám : „Gonêste pre această slujnică şi pre feciorul ei pentru că nu va moşteni fecior-slujnicia cu feciorul meu Isáac“.
11. Şi foarte greu se păru cuvîntul înaintea lui Avraám pentru feciorul său Ismaíl.
12. Şi zise Dumnezău lui Avraám : „Nu fie înaintea ta greu pentru copil şi pentru slujnică ; toate cite va zice ție Sárra ascultă glasul ei pentru că întru Isáac se va chema ție seminție“.
13. Iară şi pe feciorul slujnicia acestiia întru limbă mare îl voiu face pre dînsul pentru că seminția ta iaste“.
14. Şi să sculă Avraám dimineața şi luo piúne şi un foale de apă şi dède Agárei, şi-i puse pre umăr şi copilul şi o goni pre dînsa ; şi mergînd, rătăcia pren pustie, spre Fintîna Jurămîntului.
15. Şi să firşi apa den foale şi lepădă copilul supt un brad.
16. Şi, mergînd, au şezut în preajma lui, departe ca o prôscă de arcu pentru că zise : „Nu voiu vedea moartea copilului meu“.
- Şi şezu împotriva dedeparte ; şi strigînd copilul, plînsé.
17. Şi ascultă Dumnezeu glasul copilului den locul unde era ; şi strigă ingerul lui Dumnezeu, pre Agár, den ceriu şi zise ei : „Ce iaste, Agár ? Nu te tême pentru că au auzit Dumnezeu glasul copilului tău den locul unde iaste“.
18. Scoală-te şi ia copilul şi-l ține cu mina ta pre dînsul pentru că în limbă mare voiu face pre dînsul“.
19. Şi deschise Dumnezeu ochii ei şi văzu fintîna de apă vie ; şi mîrse de umplu foalele de apă şi adăpă copilul.
20. Şi era Dumnezău cu copilul ; şi crescú şi lăcui în pustie şi să făcu arcaş.
21. Şi lăcui în pustiiul lui Farán ; şi-i luo lui muiere din pămîntul Eghiptului, /

Аї

Жизнѣхъ днѣхъ дмнзѣхъ ꙗже на фараѡ потъ згѡ
ѡлѣ прѣхъ касалъхъ аврамелехъ ꙗже пѣтрѣхъ сárра фѣ
мѣла ави аврааму .

К А П К А
и дмнхъ сокотн прѣ сárра дхпѣхъ кхмъ зн
се ꙗже шн фѣкхъ дмнхъ сárрей дхпѣхъ кхмъ
грѣн . Шн змислиндъ нѣскхъ сárра
ави авраамъ фѣторѣ лл вътрѣнѣтѣе ꙗже
срѣлтъ дхпѣхъ кхмъ нъ грѣнтъ ави дмнхъ
Шн нѣмн авраамъ нѣмеле фѣторѣхъ стѣхъ тѣселъ
нѣскхъ ави, кареле нѣхъ нѣскхъ ави сárра, гсала .
Шн сѡбрѣхъ авраамъ пе гсала ꙗже опта ꙗже, дх
пѣхъ кхмъ нѣхъ порунчнтѣхъ ави дмнзѣхъ . Авра
мъ брѣдѣ ꙗже ꙗне кжндъ исла нѣскхъ ави гсала
фсала ави . Шн зне сárра рѣсе мѣла фѣкхъ
дмнхъ, пѣтрѣхъ кѣчине ба ави, сѡбавъ ави прѣ
хънѣ кхминне . Шн зне чине ва повестн ави
авраамъ кѣ апѡствѣ прѣднхъ сárра ꙗже пѣтрѣхъ кѣ мн
нѣскхъ фѣторѣ лл вътрѣнѣтѣе мѣла . Шн кре
кѣхъ копнхъ ави стѣ дхпѣхъ, шн фѣкхъ авраамъ
сѡпрѣхъ мѣре фсала каре салъ фѣкхъ фисѣхъ
гсала . Шн възжндъ сárра пре фѣторѣ ави
рѣн гвуптннѣннн кареле стѣнѣкѣе ави авраамъ,
тѣжндѣе кѣ нѣскхъ фѣторѣ ави . Шн зне
ави авраамъ гонѣще прѣ ави стѣ слѣжннкѣхъ шн пре
фѣторѣ ави, пѣтрѣхъ кѣнѣскъ мошени фѣторѣ ави
ави нѣчнн кѣ фѣторѣ ави гсала . Шн фѡартѣе
грѣхъ сѡпрѣхъ кѣжннтѣхъ, фнннтѣхъ ави авраамъ,
пѣтрѣхъ фѣторѣ ави стѣ гсала . Шн зне дмн
зѣхъ ави авраамъ, нѣфѣе фнннтѣхъ тѣ грѣхъ пѣтрѣхъ
копнѣ шн пѣтрѣхъ слѣжннкѣхъ, тоѡте кжте бази
че чѣе сárра ави стѣ гсала ави, пѣтрѣхъ кѣ ф
трѣхъ гсала сѡбавѣ чѣе семннчѣе . Арѣ шн
пе фѣторѣ ави гсала ави стѣ, фтрѣхъ мѣре
ави фѣче пре джнхъ, пѣтрѣхъ кѣ семннчѣхъ
тѣ мѣте . Шн стѣкхъ авраамъ дмннѣтѣа
шн ави пжне шн оумфѡле ави, шн ави ави
грѣн шн пѣче пре оумфѡле шн копнхъ, шн ого
нн пре джнхъ, шн мѣргжндъ рѣтѣтѣа прѣн пѣ
трѣхъ, спре фжнштѣа жѣртѣжннтѣхъ . Шн стѣ
фтрѣхъ ави ави фѡле шн ави стѣ копнхъ ави стѣ
оумфѡле . Шн мѣргжндъ ави стѣ фтрѣхъ
мала ави ави стѣ, касо прѡштѣе ави стѣ, пѣтрѣхъ
кѣжнне нѣвою бѣдѣ мѡлтѣ копнхъ ави стѣ, шн
шегъ фпрѣнѣтѣе ави стѣ, шн стѣрнжндъ ко
пнхъ ави стѣ . Шн ави стѣ дмнзѣхъ гсала
копнхъ ави, ден ави стѣ ави стѣ шн стѣрнжнѣ ф
трѣхъ ави дмнзѣхъ пре агар ави стѣ, шн ави стѣ
че мѣте агар ꙗже нѣте тѣмѣ, пѣтрѣхъ кѣ ави стѣ
дмнзѣхъ гсала копнхъ ави стѣ, ден ави стѣ ави стѣ
ави стѣ . Сѡвалѣтѣе шн ави стѣ копнхъ ави стѣ
кѣ мѣна тѣ пре джнхъ, пѣтрѣхъ кѣ ави стѣ мѣ
ре вою фѣче пре джнхъ . Шн ави стѣ дмнзѣхъ
ави стѣ шн стѣ фжнштѣе ави стѣ, шн стѣ мѣ
се ави стѣ фѡле ави стѣ, шн ави стѣ копн
хъ ави . Шн ави стѣ дмнзѣхъ кѣ копнхъ ави, шн кре
кѣ шн ави стѣ прѣштѣе, шн стѣ фѣкхъ ави стѣ .
ка Шн ави стѣ прѣштѣе ави стѣ фаранъ, шн ави стѣ
мѡлтѣе мѡлтѣе ави стѣ прѣштѣе ави стѣ .

Dumnezău dennafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh pentru Sarrá, fămeia lui Avraam.

CAP 21

1. Și Domnul socoti pre Sarrá după cum dzise și făcu Domnul Sárrei după cum grăi.
2. Și, zemislindu, născu Sárra lui Avraam ficior la bătrînețe, la vremea după cum au grăit lui Dumnezău.
3. Și numi Avraam numele ficiorului său, ce i s-au născut lui, carele i-au născut lui Sárra, Isáac.
4. Și obrezui Avraam pre Isaac în opta dzi, după cum i-au porâncit lui Dumnezău.
5. Avraam era de 100 ai cîndu i s-au născut lui Isáac, ficiorul lui.
6. Și dzise Sarrá: „Rîs mi-au făcut Domnul, pentru căce cine va audzi să va bucura împreună cu mine“.
7. Și dzise: „Cine va povesti lui Avraam cum apleacă pruncu Sarrá? Pentru că am născut ficior la bătrînețele mele“.
8. Și crescú copilul și să întărcă; și făcu Avraam ospăț mare întru dzua acăea ce s-au întărcat Isaac, ficiorul lui.
9. Și vădzîndu Sárra pre ficiorul Agării, eghiptenîni, carele să născusă cu Avraam, jucîndu cu Isaac, ficiorul ei,
10. Și dzise lui Avraam: „Gonêște pre această slujnică și pre ficiorul ei pentru că nu va moșteni ficiorul slujnicii cu ficiorul meu Isáac“.
11. Și foarte greu să păru cuvîntul acesta înaintea lui Avraam pentru ficiorul lui, Ismail.
12. Și dzise Dumnezău cătră Avraam: „Nu fie înaintea ta greu pentru copil și pentru slujnică; toate cite va face Sárra ascultă glasul ei pentru că întru Isaac să va chama ție sâmintie“.
13. Și pre ficiorul slujnicii acéștiia întru limbă mare il voi face pre însu pentru că sâmintia ta iaste“.
14. Și să sculă Avraam dimineată și luă pâine și un burduh de apă și dăde Agarăi, și-i puse pre umăr și copilul și o goni pre însă; și mergîndu, rătăciia pren pustiiu, spre Fintina Giurămîntului.
15. Și să sfîrși apa den foale și lepădă copilul supt un brad.
16. Și, mergîndu, au ședzut în preajma lui, dede parte ca o proșcă de arcu pentru că dzise: „Nu voi vedea moartea copilului meu“. Și ședzu înpotrivă dede parte; și strigă copilul și plînsé.
17. Și ascultă Dumnezău glasul copilului den locul unde era; și strigă ingerul lui Dumnezău, pre Agar, den cer și-i dzise ei: „Ce iaste, Agar? Nu te tême, pentru că au audzit Domnul¹ glasul copilului tău den locul carele iaste“.
18. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu mîna ta pre însu pentru că întru limbă mare voi face pre însu“.
19. Și deschise Dumnezău ochii ei și vădzu fintînă de apă vie; și mersé și implu foalele de apă și adăpă copilul.
20. Și era Dumnezău cu copilul; și crescú și lăcui în pustiiu și să făcu arcaș.
21. Și lăcui în pustiiul Faran; și-i luă lui maică-sa muiere den pămîntul Eghiptului./

zgăul dennafară în casa lui Avimeleh pentru Sarrá, muierea lui Avraam.

CAP 21

1. Și cercetă Domnul pre Sarrá, cum zisese, și făcu Domnul Sárrei cum grăise.
2. Și îngrecă Sarrá și născu lui Avraam fiu în bătrînețele sale, în vremea cum grăise lui Domnul.
3. Și puse Avraam numele fiu-său, căruia i-l născuse Sarrá, Isaac.
4. Și obrezui Avraam pre Isaac a opta zi, cum poruncise lui Dumnezeu.
5. Și era Avraam de 100 de ani cînd se născu lui fiu-său, Isaac.
6. Și zise Sarrá: „Bucurie au făcut mie Domnul, că oricine va audzi se va bucura depreună cu mine“.
7. Și zise: „Cine va spune lui Avraam că am născut fiu la bătrînețe și Sarrá apleacă cocon“?
8. Și crescú coconul și-l întărcă; și făcu Avraam ospăț mare în zioa cêce ce întărcă pre fiu-său Isaac.
9. Și vădzînd Sarrá pre ficiorul slujnicii, eghiptenînei, care se născuse cu Avraam, jucîndu-se cu Isaac, ficiorul ei,
- 10[9]. zise lui Avraam: [10] „Gonêște slujnică acéasta cu ficiorul ei că nu va moșteni ficiorul slujnicii cu fiu-mieu Isaac“.
11. Și foarte se păru cu greu cuvîntul acesta înaintea lui Avraam pentru fiu-său Izmail.
12. Și zise Dumnezeu cătră Avraam: „Să nu-ț fie cu greu cuvîntul acesta înaintea ochilor tăi pentru copil și pentru slujnică; toate cite ți-au zis Sarrá ascultă cuvîntul ei, că în Isaac se va chiama ție sâmintia“.
13. Iară pre ficiorul slujnicii acéștiia il voi face de va fi o limbă mare, că sâmintia ta iaste“.
14. Și, sculîndu-se Avraam dimineata, luoa pâine și un foale cu apă și dăde Agarăi, și puse copilul în circă și o goni; iară ea, ducîndu-se, rătăci în pustie, la Fintina Jurămîntului.
15. Și sfîrîndu-se apa den foale, lepădă copilul supt un brad.
16. Și, mergînd, șazu împotriva lui altă de departe, cit ar fi proșcă de o săgeată și zise: „Să nu văz moartea copilășului meu“. Și șazu împotriva departe; și plîngea copilul și se văieta.
17. Și audzi Dumnezeu glasul copilului den locul care era; și strigă ingerul Domnului den cer pre Agára și-i zise: „Ce iaste Agar? Nu te tême, auzit-au Dumnezeu glasul copilășului de unde iaste“.
18. Scoală și ia copilul și-l ține de mîna că-l voi face o limbă mare“.
19. Și dăschise Dumnezeu ochii ei și văzu fintînă de apă vie; și, mergînd, umplu foalele de apă și adăpă copilul.
20. Și era Dumnezeu cu copilul; și crescú și se sălășui în pustie și fu vinător cu săgeata.
21. Și lăcui în pustia Tharan; și-i aduse mamă-sa muiere den Eghiptet./

lui Abimelec să fie ștearpă, din pricina Sarei, femeia lui Avraam.

CAP. 21

Nașterea lui Isaac

1. Și Domnul n-a uitat-o pe Sara, și i-a dăruit ei după făgăduință.
2. Și, zămislind, i-a născut Sara lui Avraam un fiu la bătrînețe, la vremea arătată de Domnul.
3. Și a pus Avraam fiului său, care i se născuse, acela pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.
4. Și Avraam a tăiat împrejur pe Isaac în ziua a opta, cum îi poruncise Dumnezeu.
5. Avraam era de o sută de ani cînd i s-a născut Isaac, fiul său.
6. Și Sara a spus: „Domnul m-a învățat din nou ce e risul. Căci oricine va audzi acéasta, va rîde bucurîndu-se cu mine“.
7. Și ea a adăugat: „Cine i-ar fi spus lui Avraam, că Sara va alăpta un prunc? Totuși i-am născut un fiu la bătrînețe“.
8. Copilul a crescut și a fost întărcat, iar Avraam a făcut un ospăț mare în ziua în care fiul său Isaac a fost întărcat.
9. Văzînd Sara că fiul lui Agar, egipteanca, pe care acéasta îl născuse lui Avraam, ride de Isaac, fiul ei,
10. i-a spus lui Avraam: „Alungă pe slujnică acéasta și pe fiul ei, să nu te moștenească fiul ei împreună cu fiul meu Isaac“.
11. Pe Avraam i-a durut acéastă vorbă despre fiul său Ismael.
12. Și i-a spus Dumnezeu lui Avraam: „Să nu te mîhnească vorba despre fiul tău și despre slujnică ta. Toate cite ți le va spune Sara ascultă glasul ei, căci numai cei din Isaac se vor numi urmașii tăi“.
13. Dar pe acést fiu al slujnicii il voi înălța într-un mare neam, căci și el e din sâmintia ta“.
14. Avraam s-a trezit dis-de-dimineață, a luat pîne și un burduf cu apă și le-a dat slujnicii, apoi, punîndu-i pe umeri și copilul, a alungat-o. Plecînd însă Agar a rătăcit pe lîngă Beerșeba, prin pustie.
15. Cînd s-a sfîrșit apa din burduf, a pus copilul sub un copac.
16. Și, plecînd, s-a așezat în preajma lui, departe ca la o bătaie de arc, căci a spus: „Nu vreau să văd moartea copilului meu“. Și șezînd acolo, s-a văietat și a plîns.
17. Dumnezeu a auzit glasul copilului din locul unde era și ingerul lui Dumnezeu a strigat-o din cer pe Agar și i-a spus: „Ce este Agar? Nu te teme! Căci Dumnezeu a auzit glasul copilului tău din locul unde este“.
18. Scoală și ia copilul și ține-l de mîna căci pe urmașii lui îi voi înălța într-un neam mare“.
19. Și Dumnezeu i-a deschis ei ochii și ea a văzut o fintînă cu apă; a mers și a umplut burduful și i-a dat copilului să bea.
20. Și a ținut Dumnezeu cu copilul și acésta a crescut, a locuit în pustie și s-a făcut vinător cu arcu.
21. Și s-a așezat în deșertul Faran, iar mamă-sa i-a luat o soție din țara Egiptului./

Шн фх дпратчѣа в рѣме шн зне се бемелехѣ шн н
 ехузадъ кареле азъ алати пре нору са, шн фнао
 бомбоула пхтерей лхн, келѣре авраам зникнх
 рмнх ех ехушине, дпрѣ толте кжте фачи.
 Дѣти акулѣ пхрѣмн пре рмнх ех ехъ нхмбен фа
 вѣ стржмѣстѣате, нче семнцѣтн мѣле, нче нх
 меау мѣх, те дхпѣ дерепѣтѣа крѣ ам фѣ
 кхт кхтине, бен фаче кх мине, шн пѣмжнпх
 лхн дпрѣ кареле тѣн свѣшлхн дпржнх ехъ.
 Шн зне се авраам ех мѣжурѣ.
 Шн мѣстѣ авраам пре авемелехъ, пенѣрѣ фжн
 тжнла апен, те азъ алати салчале лхн авемеле
 Шн зне се лхн авемелехъ намшнхпѣ чине лхфрѣхъ
 цѣе лхрѣлѣ аѣста нче тх мѣан спѣс нче ехъ
 лххнпѣ фпрѣнхман ѣстѣри. Шн лхс авраам
 сѣн шн бнценъ, шн рѣде лхн авемелехъ, шн азъ
 пхѣ амжнѣн фѣгѣ рхннѣ. Шн азъ пхѣ а
 браамъ, зъ мѣлашнѣе де сѣн сннгурѣ. Шн зн
 се авемелехъ келѣре авраамъ, те сжнѣтѣ чѣле зъ
 мѣлашнѣе аде сѣнао рѣеѣре каре лѣн пхѣ сннг
 ре. Шн зне се авраамъ пенѣрѣ кѣ аѣстѣе зъ
 мѣлашнѣе бен азъ деламнне ка сѣмѣте де мѣпх
 рѣе кѣ ехъ амъ стѣпѣте ачѣстѣе фжн тжнѣ. Пен
 дпрѣ аѣтѣ лхншнпѣ нхмеле лрѣхлхн лхлѣлхъ,
 фжн тжнѣа жѣрѣмжнпхлхн, кѣ аколо лхжурѣ
 амжнѣн. Шн пѣкѣмѣрѣ амжнѣн фѣгѣ рхъ
 нре, ла фжн тжнѣа жѣрѣмжнпхлхн, шн ех ехъ
 авемелехъ шн ехузадъ тецнѣтѣ пре нору са шн
 фнао х бомбоула пхтерей лхн, шн ех дпрѣ се ам
 пѣмжнпхлѣ флнстѣтнмнлоо. Шн рѣсѣдн а
 браамъ царнѣтѣ ла фжн тжнѣа жѣрѣмжнпхлхн, ш
 азъ немпѣ аколо пенхмеле лмнхлхн рмнх ехъ вѣ
 ннхъ. Шн свѣшлхн авраамъ дпрѣ пѣмжн а
 тхл флнстѣтнмнлоо знла мѣлатѣ.

К А П КЕ
 Шн фх дхпѣ ехбннтеле аѣстѣе, рмнх ехъ
 нспнтѣа пре авраамъ, шн зысе лхн,
 аврааме, аврааме, шн зысе ятѣ ехъ.
 Шн зысе а пре фнао тѣхъ чѣле нѣпѣ,
 пре сѣлакѣ, пре чѣла чѣ ам нѣпѣтѣ, шн пѣстѣ
 лѣпѣмжнѣлѣ чѣла нѣпѣтѣ, шн фѣ пре рѣхлѣ аколо
 жѣтѣе дпрѣ рѣхлѣ дѣнѣрѣ мѣнѣцн, карелецъ вн зн
 чѣ цѣе. Шн сѣлжнхъ се авраамъ, днменѣча
 рш дѣстѣтѣрѣ мѣгарнѣо сѣлѣ, шн лхс кхъ джн
 сѣлѣ дѣлж рѣлѣцн, шн пре сѣлакѣ фѣчѣрѣлѣ лхн, шн
 тѣннѣ лѣмане пенѣрѣ жѣтѣе, сѣлжнхъ се, мѣр
 се, шн бѣнѣ лѣлѣкѣ оунѣе зысе лхн рмнх ехъ
 дпрѣ а зыс. Шн кѣлѣтжнѣ авраамъ кхъ оуѣн
 свѣхъ лѣкѣлѣ дѣдѣтѣте. Шн зысе авраамъ сал
 чнао сѣле, шн рѣцн амѣтѣ кхъ мѣгарнѣа тѣсѣ ехъ
 шн кѣпѣлѣшъ сѣм мѣрѣе пѣнѣтѣ аѣнѣ, шн джннжъ
 рѣне нѣсомъ дпрѣ рѣе лѣбомъ. Шн лхс авраамъ
 лѣмне лѣжтѣе, шн лѣрѣе пре сѣлакѣ фѣчѣрѣлѣ
 лхн, шн лхс амжнѣ фѣкѣлѣ шн нхннпѣлѣ шн ехъ
 лхсѣрѣ амжнѣн дѣрѣдѣнѣ. Шн зне се сѣлакѣ кѣ
 дпрѣ авраамъ тѣпѣ лѣ, тѣпѣтѣе, шн е зн чѣ мѣсѣ фѣн
 мѣхъ зъ тѣпѣ фѣкѣлѣ шн лѣмне лѣ оунѣе тѣе оуѣ
 жѣрѣтѣн. Шн зне се авраамъ, рмнх ехъ дпрѣ
 фѣ лхн оуѣ пенѣрѣ жѣрѣтѣе фѣнѣ мѣхъ, шн
 мѣрѣ

22. Şi fu într-acĕea vrĕme şi zise Avimelĕh şî Oh-
 zĕth, carele au luat pre noru-sa, şî Filoh, voivodul
 puterii lui, cĕtră Avraâm, zicĕnd: „Dumnezeu e cu
 tine intru toate cĕte faci.

23. Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m
 vei face strĕmbătate, nice seminţii mĕle, nice numelui
 meu, ce, după dereptatea carea am făcut cu tine, vei
 face cu mine şî pămĕntului intru carele te-ai sălăşluit
 intr-ĕnsul.

24. Şi zise Avraâm: „Eu mă jur”.
 25. Şi mustră Avraâm pre Avimelĕh pentru finti-
 nile apei ce au luat slugile lui Avimeleh.

26. Şi zise lui Avimelĕh: „N-am ştiut cine au fă-
 cut ţie lucrul acesta. Nice tu mi-ai spus, nice eu am
 auzit fără numai astăzi”.

27. Şi luo Avraam oi şî viţei şî dĕde lui Avimelĕh;
 şî au pus amĕndoi făgăduĕntă.

28. Şi au pus Avraâm 7 mieluşite de oi singure.
 29. Şi zise Avimelĕh cĕtră Avraâm: „Ce sĕnt cĕle
 7 mieluşite ale oilor acestora care le-ai pus singure?”

30. Şi zise Avraâm: „Pentru că acĕste 7 mieluşi-
 ţite vei lua de la mine ca să-m fie de mărturie că eu
 am săpat acĕastă fintină”.

31. Pentru acĕea au numit numele locului aceluia
 Fintina Jurămintului că acolo au jurat amĕndoi.

32. Şi tocmiră amĕndoi făgăduire la Fintina Jură-
 mintului. Şi să sculă Avimelĕh şî Ohozĕth, ce ţinea
 pre noru-sa, şî Filoh, voivodul puterii lui, şî să în-
 toarse la pămĕntul filistimilor.

33. Şi răsădi Avraâm ţarină la Fintina Jurămĕn-
 tului şî au chemat acolo pe numele Domnului Dumne-
 zeu vĕcinic.

34. Şi sălăşlui Avraâm intru pămĕntul filistimilor
 zile multe.

CAP 22

1. Şi fu după cuvĕntele acĕstea, Dumnezeu ispitia
 pre Avraâm şî zise lui: „Avraâme, Avraâme!” Şi zise:
 „Iată eu!”

2. Şi zise: „La pre fiul tău cel iubit, pre Isaac, pre
 cel ce ai iubit, şî pasă la pămĕntul cel nalt şî-ĭ fă pre
 dĕnsul acolo jĕrtvă, pre unul dentru munţi carele-ţ
 voi zice ţie”.

3. Şi, sculĕndu-se Avraâm dimeneaţa, ĭş ĕnsămără
 măgariul său şî luo cu dĕnsul două slugi şî pre Isaac,
 feciorul lui; şî, tăĕnd lĕmne pentru jĕrtvă, sculĕn-
 du-se, mĕrse şî veni la locul unde-ĭ zise lui Dumnezeu
 a treia zi.

4. Şi, căutĕnd Avraâm cu ochii, văzu locul de de-
 parte.

5. Şi zise Avraam slugilor sale: „Sădeţi aicea cu
 măgariul, iară eu şî copilaşul vom mĕrge până acii şî,
 ĭnchinĕndu-ne, ne vom ĭntoarce la voi”.

6. Şi luo Avraâm lĕmnele jĕrtvei şî le puse pre
 Isaac, feciorul lui, şî luo a mină focul şî cuţitul şî să
 dusără amĕndoi denpreună.

7. Şi zise Isaac cĕtră Avraam, tatăl lui: „Tată!”
 Şi el zise: „Ce iaste, fiul meu?” „Iată focul şî lĕm-
 nele; unde iaste oaia jĕrtvei?”

8. Şi zise Avraâm: „Dumnezău ĭş va vedea lui
 oaia pentru jĕrtvă, fiul meu”. Şi, / mergĕnd amĕndoi
 ĭmpreună,

22. Și fu întru aceea vreme și dzise Avimeleș și Ohozath, ce i-au luat pre noru-sa, și Filoh, hatmanul puterii lui, cătră Avraam, dzicîndu : „Dumnezău iaste cu tine întru toate cite tu faci.

23. Deci acum giură-te mie pre Dumnezău cum nu-m vei face mie strîmbătate, nice săminția mea, nice numele meu, ce, după dreptatea carea am făcut cu tine, vei face cu mine și pămîntului întru carele tu te-ai prișleșit întru însul”.

24. Și dzise Avraam : „Eu voi giura”.

25. Și muștră Avraam pre Avimeleș pentru fîntînile cèle de apă ce au luat slugile lui Avimeleș.

26. Și dzise lui Avimeleș : „N-am știut cine au făcut ție acesta lucru. Nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit fără numai astăzi”.

27. Și luă Avraam oi și vițai și dède lui Avimeleș ; și au făgăduit amîndoi făgăduință”.

28. Și au pus Avraam 7 mielușite den oi³ singure.

29. Și dzise Avimeleș cătră Avraam : „Ce sintu aceste mielușite ție a oilor acestora carele le-ai pus singure ?”

30. Și dzise Avraam : „Căci aceste 7 mielușite vei lua de la mine pentru că să-m fie de mărturie pentru că eu am săpat aceasta fîntînă”.

31. Pentru aceea au numit numele locului acela Fîntîna Giurămîntului pentru că acolo au giurat amîndoi.

32. Și tocmiră amîndoi făgăduire la Fîntîna Giurămîntului. Și să sculă Avimeleș și Ohozath, ce ținea pre noru-sa, și Filoh, hatmanul puterii lui, și să întoarsă la pămîntul filistiimilor.

33. Și răsădi Avraam țarină la Fîntîna Giurămîntului și au chemat acolo pre numele Domnului Dumnezău vécinic.

34. Și fu prișleț Avraam întru pămîntul filistiimilor dzile multe.

CAP 22

1. Și fu după cuvintele acestea, Dumnezău ispitia pre Avraam și-i dzise lui : „Avraam, Avraam !” Și dzise : „Iată eu !”

2. Și-i dzise : „Ia-l pre fiul tău cel iubit, pre cel ce ai iubit, pre Isaac, și pas la pămîntul cel înaltu și-l fă pre însul acolô jîrtvă, pre unul dentru munți carele îți voi dzice ție”.

3. Și, sculîndu-să Avraam dimineața, își înșală măgariul său și luă cu însul doă slugi și pre Isaac, ficiorul lui ; și, tîindu lemne pentru jîrtvă, sculîndu-să, mîrse și veni la locul unde-i dzise lui Dumnezău a treia dzi.

4. Și, căutîndu Avraam cu ochii, au vădzut locul de departe.

5. Și dzise Avraam slugelor sale : „Sedeți aici cu măgariul, iară eu și copilașul vom mîrge pînă-acii și, închinîndu-ne, ne vom întoarce la voi”.

6. Și luă Avraam lemnele arderii de tot și le puse pre Isaac, ficiorul lui, și luă a mină și focul și cuțitul și să duseră amîndoi împreună.

7. Și dzise Isaac cătră Avraam, tatăl lui : „Tată !” Și el dzise : „Ce iaste, fiul meu ?” „Iată focul și lemnele ; unde iaste oaia cea de ardere de tot ?”

8. Și dzise Avraam : „Dumnezău va vedea și oaia pentru ardere de tot, fiul meu”. Și, mergîndu amîndoi împreună,

meleș și Hozath, prietenul lui (care ținea pre noru-sa)¹, și Filoh, voievodul oștii și puterii lui, cătră Avraam : „Dumnezeu iaste cu tine întru toate cite faci.

23. Deci acum jură pre Dumnezeu că nu-m vei face nici un rău, nici semînției mele, nici numelui meu, ce, după dreptatea carea am făcut cu tine, vei face și tu cu mine și pămîntul în care te-ai prins de lăcaș”.

24. Și zise Avraam : „Eu mă voi jură”.

25. Și grăi Avraam cu mînie lui Avimeleș pentru fîntîna apei carea o luase slugile lui Avimeleș.

26. Și zise Avimeleș : „N-am știut cine au făcut acest lucru ție. Nici tu nu mi-ai spus, nici eu n-am mai auzit până astăzi”.

27. Și luă Avraam oi și viței și dède lui Avimeleș și făgăduiră amîndoi făgăduință.

28. Și puse Avraam 7 mielușale singure deusebi.

29. Și zise Avimeleș : „Ce sint aceste 7 mielușale de oi care le-ai pus deusebi ?”

30. Iară Avraam zise : „Aceste mielușale cite 7 să le iai de la mine să-m fie în mărturie că eu am săpat această fîntînă”.

31. Drept aceea puseră numele acelu loc Fîntîna Jurămîntului că acolô se jurară amîndoi.

32. Și tocmiră amîndoi făgăduință la Fîntîna Jurămîntului. [33] Și, sculîndu-se, Avimeleș și Hozath, prietenul lui (care ținea pre noru-sa)¹, și Filoh, voievodul oștii și al puterii lui, se întoarsă n țara filistiimînilor.

33. Și sădi Avraam țarină la Fîntîna Jurămîntului și chiemă acolô numele Domnului Dumnezeului celui vécinic.

34. Și lăcui Avraam în pămîntul filistiimînilor zile multe.

CAP 22

1. Și fu după cuvîntul acesta, Dumnezeu ispitia pre Avraam și-i zise : „Avraame, Avraame !” Și zise : „Iată eu !”

2. Și zise lui (Domnul)¹ : „Ia pre fiul tău cel iubit, care l-ai iubit, pre Isaac, și te du la muntele cel nalt și acolô rădică spre jîrtvă, într-un munte care-ț voi arăta”.

3. Și, sculîndu-se Avraam de dimineață, își înșală măgarii și luă 2 slugi cu sine și pre Isaac, fiu-său cel iubit ; și, dăspicînd lemne de jîrtvă, se sculă și se duse la locul la care-i zisese Dumnezeu.

4. Iară a treia zi, cătînd Avraam cu ochii, văzû locul de dăparte.

5. Și zise Avraam slugilor sale : „Sădeț cu măgarii aici, iar eu și copilul-m vom mîrge pînă cii și, închinîndu-ne, ne vom întoarce iar la voi”.

6. Și luă Avraam lemnele jîrtvei și le puse în umerile lui Isaac, fiu-său, și luă în mină foc și cuțitul și mîrseră amîndoi depreună.

7. Și zise Isaac cătră tată-său Avraam : „Tată !” Iar el zise : „Ce iaste, fătul meu ?” „Iată focul și lemnele, dară oaia cea de jîrtvă unde iaste ?”

8. Iar Avraam zise : „Dumnezeu va vedea și oaia pentru jîrtvă, fătul meu”. [9] Și/mîrseră amîndoi depreună

22. În vremea aceea a venit Abimelec, împreună cu Ahuzat, care luase pe nora lui, și cu Ficol, căpetenia oștirii lui, și i-a spus lui Avraam : „Dumnezeu este cu tine în toate cite le faci.

23. Deci jură acum pe Dumnezeu că nu-mi vei face strîmbătate nici mie, nici semînției mele și nici numelui meu, ci după dreptatea pe care eu ți-am făcut-o ție, tot așa să-mi faci și tu mie și țării în care ești oaspete.”

24. Și Avraam i-a spus : „Jur”.

25. Dar Avraam l-a muștrat pe Abimelec din pricina unor fîntîni de apă, pe care i le luaseră slugile lui Abimelec.

26. Iar Abimelec i-a spus : „Nu știu cine ți-a făcut aceasta. Nici tu nu mi-ai spus și nici eu n-am auzit decît astăzi”.

27. Și a luat Avraam oi și vite, ! le-a dat lui Abimelec și au încheiat amîndoi un legămînt.

28. Apoi Avraam a ales șapte mielușele din turma sa.

29. Și l-a întrebat Abimelec pe Avraam : „Ce sint aceste mielușele, pe care le-ai pus deoparte ?”

30. Și Avraam i-a răspuns : „Cele șapte mielușele le vei lua de la mine, drept mărturie, că eu am săpat fîntîna.”

31. Din pricina aceasta s-a numit locul acela Beer-Șeba, căci acolo au jurat ei amîndoi.

32. Și au încheiat un legămînt la Beer-Șeba. Abimelec și Ahuzat, care luase pe nora lui, și Ficol, căpetenia oștirii lui, s-au întors în țara filistenilor.

33. Avraam a răsădit un copac la Beer-Șeba. Acolo s-a rugat el Domnului Dumnezeului celui veșnic.

34. Iar Avraam a mai viețuit în țara filistenilor zile multe ca străin.

CAP. 22

Jertfa lui Avraam

1. Și după cele povestite, Dumnezeu l-a pus la încercare pe Avraam și i-a spus : „Avraame, Avraame !” Acesta a răspuns : „Iată-mă !”

2. Și Dumnezeu i-a spus : „Ia pe singurul tău fiu, pe Isaac, pe care l-ai îndrăgit, și du-l în țînutul Horia ca să-l jertfești pe un munte, pe care ți-l voi arăta eu”.

3. Sculîndu-se Avraam dis-de-dimineață, a pus samarul pe măgarul său, a luat cu el două slugi și pe Isaac, fiul său, și, tîind lemne pentru jertfă, a purces la locul despre care îi vorbise Dumnezeu.

4. În a treia zi, ridicîndu-si Avraam privirile, a văzut în depărtare locul acela

5. Și le-a spus Avraam slugilor : „Rămîneți aici cu măgarul, eu și copilul ne vom duce pînă la locul acela și, după ce ne vom închina, ne vom întoarce la voi.”

6. A luat Avraam lemnele pentru jertfă și le-a pus pe umerii fiului său Isaac, iar el a luat cărbunii și cuțitul și au plecat numai ei doi împreună.

7. Pe drum Isaac l-a chemat pe Avraam, spunîndu-i : „Tată !” Si acesta i-a spus : „Iată foc și lemne, dar unde este mieluseaua pentru jertfă ?”

8. Avraam i-a răspuns : „Dumnezeu se va îngriji de mieluseaua pentru jertfă, fiule”. Și/au mers amîndoi mai departe.

А МІРЖНДЪ АМЖНДОНЪ ПРІВІДНЪ . ВЕНІРЪ ЛА ЛО
 КІЛА КАРІАЕ МЪ ЗН ЛН ДІМНІВЪ , ШН ЛЪ ОУРІЗНІТЬ
 АКОЛО АВРААМЪ ЖРІТЪВНИКЪЛЪ ШН ПЪСЕ ЛЪАІНЕ ДЪ
 СВІРА , ШН ПЪДЕКЖНДЪ ПРІ ІСААКЪ ФІНА СВЪ , П
 ПЪСЕ ПРІ ДЖНІВЪ ПРІСТІЕ ЖРІТЪВНИКЪ ДЪСВІПРА
 ЛЪМНЕЛІР . ШН ПІНІСЕ АВРААМЪ МЖНА СІ СВЪ А
 КЪЦІПІЛЪ СВЪ ПЪІНГЕ ПРІ ФІНА СВЪ . ШНЛЪ КИ
 МЪ ПЪСІРЪ ДМНІВЪ ДІНЪ ТІРН ШН ЗНІСЕ АВРААМЪ
 АВРААМЕ , ШН СВЪ ЗНІСЕ , ПІТЪ СВЪ . ШН ЗНІСЕ СВЪ
 ПЪІН МЖНА ЛЪСВІРА КОПІАВЪ ДІНІ НІЧЕ СВЪ ФАЧІ ЛНІ НЕ
 МІКІТЬ , ПЪ АСМІ АМЪ КОКОСІКІТЬ ІСІБЕ ТЕМІНІТЪ ДІ
 ДМНІВЪ , ШН ПІНІ ПЪСІРАТЪ ДІ ФІНА ПЪСЪ ТІА
 ПІНІТЬ ПЕНІПРЪ МІНІЕ . ШН КЪСІТЖНДЪ АВРАА
 КЪ СВІНІ ЛНІ СВЪЗЪ , ШН ПІТІТЬ ОУНЪ СВЪСІВЪ ПІНІСЪ
 ПЪСІРАТЪ СІВІКІ ДІ КОЛІНІЕ , ШН МІСІСЕ АВРААМЪ
 ШН ЛЪСЪ СВЪСІВЪ ЧЕЛЪ , ШНЛЪ ДЪСІСЕ АФАЧЕ ЖРІТЪВ
 ПІ ПЕНІПРЪ ІСААКЪ ФІНА ЛНІ . ШН НЪМІН АВРААМЪ
 НЪМІАЕ ЛОКІВЪ ДІ АЧЕЛЪ ДІ ДМНІВЪ ЛЪ СВЪЗІТЬ , ПЕН
 ТІРЪ КІСІЗЫКІ АСІТІЗІ ПЪМІНІТЕ ДМНІВЪ СВЪ НІНІ .
 ШН КЕМІ ПЪСІРЪ ДМНІВЪ ПРІ АВРААМЪ ЛЪ ОНІА
 СІ РЖНДЪ ДІНІ ТІРН ЗНІКЖНДЪ . ДІСВІПРА МЪ МЛАМЪ
 ПЪСІРАТЪ , ЗІЧЕ ДМНІВЪ ПЕНІПРЪ КІРЕ ЛІСІСЪ АНІ ФЪ
 КЪСІТ КЪСІЖНІТЪ АЧЕСТА , ШН ПІНІ ПЪСІРАТЪ ДІ
 ЗІ ФІНА ПЪСЪ ЧЕЛЪ НІВІНІТЬ . КЪ ДІСВІПРАТЪ СВІГО
 СВІВНІДЪ ПЕКОНІ СВІВІНІ , ШН МІАЦІНІВЪ СВІ МІАЦІНІ
 СЕМІНІЦІА ТІА , ІА СВІТЪ АЕЛЕ ЧЕРМАХІНІ , ШН КІА НІВІНІ
 ЧЕЛЪ ДІПЕ ЦІВІРЪ ДРЕЛЪ МІВІРІНІ , ШН ВА МОЩЕНІ СЕМІНІ
 ПІ ЦІА ТІА ЧЕПІЦІА НЕПРІМІТІНІА ОВІЕ . ШН СЕВЪ
 СВІВІНІ ПЪСІРЪ СЕМІЦІА ТІА , ТІАТЕ АМІВНАЕ ПЪМІЖ
 ПЪСІВІНІ , ПЕНІПРЪ КІРЕ АНІ АСІСІТІАТЪ ГАІСЪ МІЕЛЪ .
 ШН СВЪ ПЪСІРАСЕ АВРААМЪ КІВІПРІ СІВІЦІАЕ ЛНІ , ШН
 СІКІВІНІ ДІСІСЕ СВЪСІВІСІРЪ ДІ ФІНА ПІНА ЖЪСІРІМЖ
 ЛНІ , ШН ПЪСІВІНІ АВРААМЪ А ФІНА ПІНА ЖЪСІРІМЖ
 ПЪСІВІНІ . ШН ФЪ ДІПІТЬ КЪСІВІНІТЕЛЪ АЧЕСТАТЬ ,
 ШН СВІПОРІНІ ЛНІ АВРААМЪ ЗНІКЖНДЪ , ПІТІТЬ НІВІКІ
 МІАЦІА ШН А ФІНІ ЛНІ НАХОРЪ ФРАТЕЛІНІ ПЪСЪ .
 ПРІ ОУЗЪ ПЪСІЖІ НІВІСІТІ ШН ПРІ ВАНІВЪ ФРАТЕЛІ
 КЪ ЛНІ ШН ПРІ КАМОНІА ТІА ПЪСІВІ СІВІНІ ОВІЕ . ШН ПРІ
 ХІЗІАДЪ , ШН ПРІ НАЗІФЪ , ШН ПРІ ФАЛДІСЪ , ШН
 ПРІ ЕЛДІАФЪ . ШН ПРІ БАДІВІНІА , ШН БАДІВІНІА
 АЧ. НІВІСІТІ ПРІ РЕВІКА , СЖІНІТЬ , ПІ , ФЕЧОРІ АЧЕСІВІ
 КІРЕ ПЪ НІВІСІТІ МІАЦІА ЛНІ НАХОРЪ , ФРАТЕЛІ ЛНІ
 АВРААМЪ . ШН ЦІНІТІОАРЪ ЛНІ АНЪМЕ , РЕНМА ,
 АЧ. НІВІСІТІ ШН А ПРІ , ТАВІСЪ , ШН ПРІ ТААМЪ ,
 ШН ПРІ ТІОХЪСЪ , ШН ПРІ МІУХА .

К А П К Г
 ШН ФЪ ВІАЦА САРРЕІ АНІ РЪ , ШН ПІ , ШН ЗЪ .
 ШН МІВІНІ САРРА ПЪСІРАТЪ АРЕВІКЪ , КІРЕ
 ПІТІТЕ АБАЛЕ , АЧЕСТА ПІСІТЕ ХЕВРОНЪ ПІТЪ
 МЖПІА . ХАНААНЪ , ШН ВЕНІ АВРААМЪ ІА
 СВЪ ПІАМІНІГЪ ПРІ САРРА ШН СВЪ ПЪСІВІА СІКІВІ .
 ШН СВІСІВІАТЪ АВРААМЪ ДІАЛА МОУТЪА СВЪЗЪ , ШН ЗІ
 СЕ АВРААМЪ , ФЕЧОРІА ОВІЕ ЛНІ ХЕТЪ , ЗНІКЖНДЪ .
 ОУПРІНІ ШН НЕМІВІРІНІКЪ СЖІТЬ СВЪ КЪ БОІ , АЦІНІА
 МІЕ ДІАРЪ МОШІЕ ДІ МОУМЖІТЬ КЪ БОІ ШН БОІ ПЪ
 ГРОПА МОУТЪАЛЪ МІЕЛЪ ДІАЛА МІНІЕ . ШН ПЪСІВІНІ
 СІРЪ ФЕЧОРІА ЛНІ ХЕТЪ , КІПІТІТЕ АВРААМЪ ЗНІКЖНДЪ .
 НЪ АМІНЕ ЧЕ АСІСІТІ ПРІ НОНІ , ПЪСІРАТЪ ДІАЛА ДІА
 НЕЗІСЪ ПЪ СІПІ ПЪСІВІНІОУ , ПЪСІРЪ ЧЕЛЪ АЛЪСІЕ АЛЪ

9. veniră la locul carele i-au zis lui Dumnezău ; și au urzit acolo Avraâm jirtăvnicul. Și puse lămne deasupra și, împiedecînd pre Isaác, fiul său, îl puse pre dînsul preste jirtăvnic, deasupra lămnelor.
10. Și tinse Avraâm mîna sa să-ș ia cuțitul să junghe pre fiul său.
11. Și-l chemă ingerul Domnului den cîriu și zise : „Avraâme, Avraâme !” Și el zise : „Iată eu” !
12. Și zise : „Să nu-ț pui mîna asupra copilului, nice să faci lui nemică cã acum am conoscut cã te temi tu de Dumnezău și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit pre mine”.
13. Și, cãufînd Avraam cu ochii lui, văzu și iată un berbêce prins într-un sãad savéc de coarne ; și mîrse Avraâm și luo berbêcele și-l aduse a face jirtvă pentru Isãac, fiul lui.
14. Și numi Avraâm numele locului aceluia „Domnul au văzut”, prentu ca să zică astăzi : „În munte Domnul se-au ivit”.
15. Și chemă ingerul Domnului pre Avraâm, al doilea rînd, den ceriu,
- 16[15]. zicînd : [16] „Asupra mea m-am jurat, zice Domnul : prentu care lucru ai făcut cuvîntul acestã și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,
17. cu adevărat, blagoslovind te voui blagoslovi și, mulțînd voui mulți semînția ta cã stêtele ceriului și ca nãsipul cel dupe țãrmurile mării ; și va moșteni semînția ta cetățile neprietînilor.
18. Și se vor blagoslovi întu semînția ta toate limbile pãmîntului prentu care ai ascultat glasul mieu”.
19. Și să întoarse Avraâm cãtrã slugile lui și, sculîndu-se, să duseră la Fîntîna Jurãmîntului ; și lăcui Avraâm la Fîntîna Jurãmîntului.
20. Și fu dupã cuvintele acestea și să poronci lui Avraâm, zicînd : „Iată nãscu Mělha și ea fii lui Nahór, fratelui tău” :
21. pre Uzu, întiiu nãscut, și pre Vaix, fratele lui, și pre Camoif, tatãl sirilor,
22. și pre Hazád, și pre Nazáf, și pre Faldés, și pre Eldáf, [23] și pre Vathuil,
23. și Vathuil au nãscut pre Revéca ; sînt 8 feciori acestia care i-au nãscut Mělha lui Nahór, fratele lui Avraâm,
24. Și țiiitoarea lui, anume Réima, au nãscut și ea pre Tavéc, și pre Taám, și pre Tóhos și pre Móha.

CAP 23

1. Și fu viața Sárrei ani 100 și 20 și 7.
2. Și muri Sárra în cetatea Arvuc, care iaste în vale — aceasta iaste Hevrón, în pãmîntul Hanaán. Și veni Avraâm ca să plîngă pre Sárra și să jãluiască.
3. Și să sculă Avraâm de la mortul său și zise Avraâm feciõrilor lui Het, zicînd :
4. „Strein și nemêrnic sînt eu cu voi ; dați-m mie dară moșie de mormînt cu voi și voui îngropa mortul mieu de la mine”.
5. Și răspuseră feciorii lui Het cãtrã Avraâm, zicînd :
6. „Nu, doamne, ce ascultă pre noi ! Împărat de la Dumnezău tu ești întu noi ; întu cêle alêse ale /

9. au venit la locul carele i-au dzis Dumnezău lui; și au urzit acolo Avraam jirtăvnicul. Și puse lămne deasupra și, împiedecându pre Isaac, fiul său, îl puse pre însu preste jirtăvnic, preste lămne.

10. Și s'întinsă Avraam mina să-ș ia cuțitul să junghe pre fiul său.

11. Și-l chemă Ingerul Domnului den ceriu și dzisă: „Avraam, Avraam”! Și el dzise: „Iată eu!”

12. Și dzise: „Să nu-ți pui mina asupra copilului, nice să-i faaci lui nimic că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezău și nu te-ai îndurat de fiul tău cel iubit pentru mine”.

13. Și, căutîndu Avraam cu ochii lui, vădu și iată un berbêce prinsu într-un sâdu savec de coarne; și mârse Avraam și luă berbêcele și-l aduse ardere de tot pentru Isaac, ficiorul lui.

14. Și numi Avraam numele locului acela „Domnul au vădzut”, pentru ca să dzică astăzi: „În munte Domnului s-au ivit”.

15. Și chemă Ingerul Domnului pre Avraam al doilea rîndu, den ceriu,

16[15]. dzicîndu: [16] „Asupra mea m-am giurat, dzice Domnul: pentru care lucrul ai făcut cuvîntul acesta și nu te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,

17. cu adevărat, blagoslovindu te voi blagoslovi și, înmulțîndu îți voi înmulți sămînția ta ca stêțele ceriului și ca năsipul pre usnele mării; și va moșteni sămînția ta cetățile neprietenilor.

18. Și să vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile pămîntului pentru căce ai ascultat glasul meu”.

19. Și să întoarse Avraam cătră slugile lui și, sculîndu-să, s-au dus la Fintîna Giurămîntului; și lăcui Avraam la Fintîna Giurămîntului.

20. Și fu după cuvintele acestea și să porânci lui Avraam, dzicîndu: „Iată născu Melha și ea feți lui Nahor, fratelui tău:

21. pre Oxu, întăi născut, și pre Vaixu, fratele lui, și pre Camuil, tatăl sirilor,

22. și pre Hazad, și pre Nazaf, și pre Faldes, și pre Ieldaf, [23] și pre Vathuil,

23. și Vathuil au născut pre Revéca; 8 ficiori aceștia-s carii au născut Melha lui Nahor, frate lui Avraam.

24. Și țitioarea lui, anume Reima, au născut și ea pre Tavécu și pre Taam, și pre Tohos și pre Moha.

9. și veniră la locul la care-i zisëse Dumnezău; și zidi acolo Avraam altar. Și puse lămnele și legă pre fiu-său Isaac și-l puse pre altar desupra lămnelor.

10. Și, tînzîndu-ș Avraam mina, luoă cuțitul să junghe pre fiu-său.

11. Iar Ingerul Domnului den cer îl strigă și-i zise: „Avraame, Avraame!” El zise: „Iată eu!”

12. Și-i zise: „Nu-ț pune mina pre copil, nici nu-i face nimic că acum cunoscuu că te temi de Dumnezău și fiul tău cel iubit nu l-ai cruțat pentru mine”.

13. Și, căutînd Avraam cu ochii săi, vădu și iată un berbêce prins într-un sad² spînzura de coarne; și mârse Avraam și luoă berbêcele și-l puse jirtăv în locul fiu-său, lui Isaac.

14. Și puse Avraam numele acelui loc „Domnul au vădzut”, ca să zică și până astăzi: „Domnul se-au ivit³ în munte”.

15. Și chiamă Ingerul Domnului a doa oara pre Avraam, den cer,

16[15]. zicînd: [15] „Grăiște Domnul: Cu mine m-am jurat, deaca vrême ce ai făcut aceasta și n-ai cruțat pe fiul tău cel iubit pentru mine,

17. drept acéea, blagoslovind te voi blagoslovi și, înmulțînd voiu înmulți semînția ta ca stêțele ceriului și ca năsipul pre marginea mării; și va lua semînția ta cetățile neprietenilor.

18. Și se vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile de pre pămînt căci ai ascultat glasul meu”.

19. Și se întoarse Avraam la slugile sale și, sculîndu-se, se duseră la Fintîna Jurămîntului.

20. Iară după cuvîntul acesta spuseră lui Avraam, zicînd: „Iată născu și Melha feciori frăține-tău, Nahor”:

21. pre Ox, întăi născut, și pre Vax, frate-său, și pre Camuil, fratele lor, tatăl siriianilor,

22. și pre Hazad, și pre Nazav, și pre Faldas, și pre Eldath, și pre Vathuil,

23. iar Vathuil născu pre Revéca; acești 8 sint feciorii carei au născut Melha lui Nahor, fratele lui Avraam.

24. Iară posadnica lui, carea o chiamă Reima, au născut și ea pre Thavec, și pre Taam, și pre Tohoz și pre Moh.

9. După ce au ajuns la locul despre care îi vorbise Dumnezău, a ridicat Avraam acolo un altar, a pus deasupra lemne și, legîndu-l pe Isaac, fiul său, l-a așezat pe altar, deasupra lămnelor.

10. Și a întins Avraam mina ca să ia cuțitul să-l înjunghie pe fiul său.

11. Atunci l-a strigat Ingerul Domnului din cer și i-a spus: „Avraame, Avraame!” El a răspuns: „Iată-mă!”

12. Și i-a spus: „Să nu-ți ridici mina asupra copilului tău, nici să-i faci vreun rău căci acum știu că te temi de Dumnezău și că n-ai cruțat pentru mine nici pe fiul tău cel iubit.

13. Și, ridicîndu-ș Avraam ochii, a privit și iată un berbec incurcat cu coarnele într-un tufiș. Avraam s-a dus și a luat berbecul și l-a jertfit în locul lui Isaac, fiul său.

14. A numit Avraam numele locului acela „Domnul poartă de grijă”, de aceea se spune și astăzi „În muntele unde Domnul priveghează”.

15. Și l-a strigat Ingerul Domnului a doua oară din cer pe Avraam.

16. Și i-a spus: „Juratu-m-am pe mine însuși că de vreme ce ai făcut aceasta, anume că nu l-ai cruțat pe fiul tău cel iubit pentru mine,

17. voi binecuvînta și voi înmulți semînția ta ca stêțele cerului și ca nisipul de pe țărîmul mării și semînția ta va moșteni cetățile vrăjmașilor săi.

18. Și voi binecuvînta prin semînția ta toate neamurile pămîntului pentru că ai ascultat glasul meu”.

19. Apoi s-a întors Avraam la slugile sale și împreună au purces la Beer-Șeba unde Avraam a locuit.

20. După toate acestea, i s-a vestit lui Avraam, spunîndu-i-se: „Iată Milca a născut și ea fii lui Nahor, fratele tău:

21. Pe Ut, întăiul său născut, pe Buz, fratele acestuia, și pe Chemuel, tatăl lui Aram,

22. pe Chesed, pe Hazo, pe Pildas, pe Idlaf și pe Batuel,

23. iar lui Batuel i s-a născut Rebeca; pe acești opt fii i-a născut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.

24. Iar o țitioare a lui, pe nume Reuma, i-a născut pe Tebah, pe Gaham, pe Tahaș și pe Maaca.

CAP 23

1. Și fu viața Sărrei ani 127.

2. Și muri Sărra în cetaatea Arvuc, carea iaste în groapă — aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaan. Și veni Avraam ca să plîngă pre Sărra și să jelească.

3. Și să sculă Avraam de la mortul său și dzise Avraam ficiorilor lui Het, dzicîndu:

4. „Prișleț și nemêrnic sîntu eu cu voi; dați-m dară moșie cu voi de gropniță și voi îngropa mortul meu de la mine”.

5. Și răspuseră ficiorii lui Het cătră el, dzicîndu:

6. „Nu, doamne, ce ne ascultă pre noi! Împărat de la Dumnezău tu ești întru noi; întru cêle alêse/morminturi

CAP 23

1. Și fură toate zilele vieții Sarrei 127 de ani.

2. Și muri Sarra în cetaatea Arvuc, carea iaste (în)¹ vale — aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaanului. Și veni Avraam să plîngă după Sarra și să se jălăuiască.

3. Și, sculîndu-se Avraam de pre mortul său, zise feciorilor lui Hethei, grăînd:

4. Strein și venetic sint eu întru voi; ce-m daț loc de mormint cu voi să îngrop mortul meu”.

5. Iar feciorii lui Hethei, răspun-zînd, ziseră:

6[5]. Ba, doamne, [6] ce ne ascultă că tu împărat de la Dumnezău ești întru noi; ce în/morminturile noastre cêle

CAP. 23

Moartea Sarei

1. Sara a trăit o sută douăzeci și șapte de ani.

2. Sara a murit în cetaatea Chiriati-Arba, care este în vale — adică în Hebron, în ținutul Canaan. Și a venit Avraam să plîngă și să jelească pe Sara.

3. Și s-a ridicat Avraam de lîngă năsălia moartei și a vorbit fiilor lui Het, spunîndu-le:

4. „Străin și pribeag sint între voi. Da-ți-mi dar în stăpînire un loc de veci ca să o îngrop pe cea ce a murit.”

5. Fiii lui Het i-au răspuns lui Avraam, spunîndu-i:

6. „Nu, stăpine, ascultă-ne. Tu ești aici la noi un domn al lui Dumnezău. Deci îngroapă-ți moarta ta în cel mai ales/dintre locurile noastre de îngro-

ноастре морминтури ингропă-ѣ mortul tău pentru că nice unul dentru noi vă opri mormintul lui de tine ca să ingropi mortul tău acolo“.

7. Și sculindu-se Avraám, să inchină norodului pămîntului feciorilor lui Het.

8. Și grăi cătră dinșii Avraám, zicînd : „De aveѣ la sufletul vostru ca să ingrop mortul meu denaintea fêții mele, ascultați-mă și grăiѣ pentru mine lui Efróm a lui Saar

9. și-m dea miе peșтира cea indoită care iaste a lui, cea ce iaste în partea țarinii lui, пре argint ce va fi vřednică, să-m dea mie aceasta ce iaste întru voi întru agonisire de mormint“.

10. Și Efrón șаdea întru mijlocul feciorilor lui Het. Și răspunzînd Efrón, heteul, cătră Avraam, au zis celor ce auđ, feciorilor lui Het și celor ce întra în cetate, tuturor, zicînd :

11. „Lingă mine fii, doamne, și mă ascultă. Țarina și peșтира care iaste într-înса țие o dau naintea tuturor cetățenilor miei ; dat-am țие, ingroapă mortul tău“.

12. Și să inchină Avraam inaintea norodului pămîntului și feciorilor lui Het.

13. Și zise lui Efron la urechi inaintea a tot norodul pămîntului : „De vrême ce în partea mea ești, ascultă-mă : argintul țarinii ia-l de la mine și voiu ingropa pre mortul meu acolo“.

14. Și răspunse Efrón lui Avraám, zicînd :

15. „Nu, doamne ! Pentru că am auzit cum 400 de didrahme de argint întru mine și întru tine ce ar fi aceasta ? Și tu mortul tău ѣ-l ingroapă“.

16. Și auzi Avraám pre Efrón, argintul care au grăit în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahme de argint ales la neguțatori.

17. Și iaste țarina lui Efron carea era în peșтира cea indoită, care iaste cătră fața Mămvriei, țarina și peșтира care era întru ea și copacii ce era întru țarină, care iaste întru toate hotarăle lui împreună,

18. lui Avraám întru agonisire, inaintea feciorilor lui Het și tuturor celor ce întra în cetate.

19 [18]. După aceasta au ingropat Avraám pre Sárra, fămêia lui, întru peșтира țarinii cea indoită, care iaste împotriva Mămvrii — aceasta iaste Hevrón — întru pămîntul lui Hanaán.

20 [19]. Și să adevără țarina și peșτερα care era într-înса a lui Avraám întru ciștigarea de mormint de la feciorii lui Het.

и авраамъ ера вътѣрѣнь дѣлахъ рапъ дѣхъ ле, шн дмнхъ еабн пре авраамъ апухъ тоате. Шн зисе авраамъ еабунъ лхн, чѣн манъ вътѣрѣне, акасей лхн, чѣлауа чѣ ера манъ марѣ пѣсте тоате але лхн пѣнѣцъ мѣната еуппъ аумхъ мѣхъ шн тѣхурѣ пре дмнхъ дмнхъ хѣрмалъ, шн пре дмнхъ пѣмжнтхлхн, касънхъ анъ фѣмбл фѣторхлхн мѣхъ лхн есаинъ дѣн фѣтеле хананѣ марѣ какарѣ еѣ аѣкхѣекхъ апухъ джншн хѣнтѣхъ пѣмжнтхл мѣхъ, оундѣ амнхъекхъ еѣ

CAP 24

- 1. Și Avraám era bătrîn îndelungat de zile ; și Domnul blagoslovi pre Avraám întru toate.
- 2. Și zise Avraám slugii lui cei mai bătrîne a casei lui, celuia ce era mai mare peste toate ale lui : „Pune-ѣ mîna ta supt armul meu
- 3. și te jură pre Domnul Dumnezăul ceriului și pre Dumnezăul pămîntului ca să nu iai fămêia feciorului meu, lui Isaác, den fêtele hananeilor, cu care eu lăcuiescu întru dinșii,
- 4. ce-ntru pămîntul meu, unde am născut eu /, vei

le noastre îngroapă mortul tău pentru că nice unul dintru noi va opri mormîntul lui de la tine ca să îngropi mortul tău acolo”.

7. Și sculindu-să Avraam, să închină nărodului pămîntului feciorilor lui Het.

8. Și grăi către înșii Avraam, zîindu: „De aveți la sufletul vostru ca să îngrop pre mortul meu denaintea bradului meu, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron a lui Saor

9. și-m dea peștera cea îndoită carea iaste lui, carele iaste într-o parte le țarina lui, pre argintu ce va fi vrednică, să-m dea mie acesta într-voi într-avere de mormîntu”.

10. Și Efron ședea în mijlocul feciorilor lui Het. Și, răspunzînd, Efron, zetteul, către Avraam, au dzis, auzindu feciorii lui Het și ceia ce intra în cetate toți, dzicîndu :

11. „Lîngă mine fili, doamne, și mă ascultă. Țarina și peștera ce iaste într-insă ție ț-o dau înaintea tuturor cetățenilor miei; ț-am dat ție, îngroapă mortul”.

12. Și să închină Avraam înaintea nărodului pămîntului și feciorilor lui Het.

13. Și dzise lui Efron la urechi înaintea a tot nărodul pămîntului: „În vreme ce în partea mea ești, ascultă-mă: argintul țareni i-a de la mine și voi îngropa mortul meu acolo”.

14. Și răspuse Efron lui Avraam, dzicîndu :

15. „Nu, doamne! Pentru că am auzit cum dreptu 400 de didrahmi de argintu între mine și între tine ce ar fi aceasta? Și tu îți îngroapă mortul”.

16. Și auzi Avraam pre argintul carele au grăit Efron în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahmi de argintu ales la neguțatori.

17. Și iaste țarina¹ lui Efron carea era într- peștera cea îndoită, carele aste de către fața Mamvri, țarina și peștera carea era într- ea și copacii carii era într- ea, care iaste într- toate hotarile lui prenpregiur,

18. lui Avraam într- agonesire, înaintea feciorilor lui Het și tuturor ce intra în cetate.

19. După aceasta au îngropat Avraam pre Sarra, fămiea lui, într- peștera țareni cea² îndoită carea iaste împotriva Mamvri — aceasta iaste Hebron — într- pămîntul lui Hanaan.

20. Și să adeveri țarina și peștera, carea era într- însă, lui Avraam într- agonisită de gropniță de la feciorii lui Het.

măi cinstite îngroapă mortul tău, că nimin(i) dintru noi nu va opri ție mormîntul lui să nu-ț îngropi mortul tău într-însul”.

7. Și sculîndu-se Avraam, se închină nărodului pămîntului feciorilor lui Hethei.

8. Și zise către dînșii Avraam: „Deaca aveți în gîndul vostru acest lucru să îngrop eu mortul meu înaintea feței mele, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron, feciorul lui Saor,

9. să dea mie peștera cea îndoită carea iaste a lui, carea iaste într-o latură de agrul lui, pre argint”, ceia va fi prețul, și să mi-o dea denaintea voastră să o aibu de mormînt”.

10. Iar Efron ședea în mijlocul feciorilor lui Hethei. Și, răspunzînd, Efron, hetheul, către Avraam, zise, auzînd feciorii lui Hethei și toți cîț venise în cetate :

11. „Apropie-te ici, doamne, și mă ascultă. Agrul și peștera carea iaste într-însul dau ție înaintea tuturor cetățenilor miei și îngroapă mortul tău”.

12[11]. Și se închină Avraam înaintea nărodului feciorilor lui Hethei.

13[12]. Și zise lui Efron în auz înaintea tuturor năroadelor pămîntului:

[13] „Deaca vreme ce fuseș bucuos după voia mea, ascultă-mă: prețul agrului ia- de la mine și eu voi îngropa acolo mortul meu”.

14. Iar Efron, răspunzînd, zise lui Avraam :

15. „Ba, doamne! Că am auzit că sint 400 de didrahme între mine și între tine dară ce va fi aceasta? Iar tu îngroapă mortul tău acolo”.

16. Și ascultă Avraam pre Efron și dăde lui argint cum zise în auzul feciorilor lui Hethei, 400 de didrahme de argint curat, neguțătoresc.

17. Și fu agrul lui Efron care era în peștera cea îndoită, carea iaste cu fața despre Mamvri, agrul și peștera care era într-însul și toate prisăzile care era în agru [18] și ce era în hotarile lui împrejur,

18. tot fu într- agoniseală lui Avraam, înaintea feciorilor lui Hethei și înaintea tuturor cîț venise în cetate.

19. Și după aceasta îngropă Avraam pre Sarra, muieera lui, în peștera cea îndoită carea iaste împotriva Mamvri — acesta iaste Hebron — în pămîntul lui Hanaan.

20. Și se întări lucrul să fie agrul și peștera, carea o luase de la feciorii lui Hethei, lui Avraam într- agoniseală de mormînt.

pare, căci nimeni dintre noi nu te va lipsi de mormînt, ca să-ți îngropi acolo moarta ta.”

7. Atunci s-a ridicat Avraam și s-a închinat în fața poporului aceluia ținut, fiilor lui Het.

8. Și le-a spus: „Dacă vă învoiți într-adevăr să-mi îngrop moarta mea aici, ascultați-mă și puneți o vorbă bună pe lîngă Efron, fiul lui Tohar,

9. să-mi dea mie peștera Macpela, pe care o are într-o parte a țarinei sale, dar să mi-o dea pe banii cuveniți, ca să am aici la voi un loc de îngropare.”

10. Efron însă se afla în mijlocul fiilor lui Het. Și i-a răspuns Efron heteeanul lui Avraam, spunîndu-i în auzul fiilor lui Het și al tuturor ce veniseră în cetate :

11. „Binevoiește, stăpîne, și ascultă-mă. Eu îți dăruiesc țarina și peștera dintr-însa. Înaintea tuturor celor de față ție-o dăruiesc. Îngroapă-ți acolo moarta ta.”

12. Atunci s-a închinat Avraam în fața poporului.

13. Și i-a spus lui Efron ca să audă toți cei de față: „Dacă binevoiești, ascultă-mă și ia de la mine banii pentru țarina ca să pot îngropa acolo pe moarta mea.”

14. Și i-a răspuns Efron lui Avraam:

15. „Nu, stăpîne, ascultă-mă. Țarina face patru sute sicli de argint. Ce-i aceasta pentru mine și pentru tine? Îngroapă-ți dar acolo moarta ta.”

16. Atunci ascultîndu-l Avraam pe Efron i-a cîntărit lui Efron atîta argint cîț spusese el în auzul fiilor lui Het: patru sute sicli de argint, după măsura negustorilor.

17. Și astfel țarina lui Efron, care era în Macpela, nu departe de Mamvri, țarina și peștera din ea și toți copacii care erau în țarină și tot ce era în hotarele ei de jur împrejur

18. s-a dat în stăpînirea lui Avraam, în vâzul fiilor lui Het și al tuturor celor ce veniseră în cetate.

19. După aceasta a îngropat Avraam pe Sara, sotia lui, în peștera din țarina Macpela, care este la răsărit de Mamvri sau Hebron, în ținutul Canaan.

20. Și astfel țarina și peștera, care era în ea, a trecut de la fiili lui Het la Avraam ca loc de îngropare.

CAP 24

CAP 24

CAP. 24.

Căsătoria lui Isaac

1. Și Avraam, bătrîn îndelungat de dzile; și Dumnedzău blagoslovi pre Avraam într- toate.

2. Și dzise Avraam slugii lui cei mai bătrîne a casei lui, celuia ce era mai mare preste toate ale lui: „Pune-ți mina ta suptu stînghea mea

3. și te giură pre Domnul Dumnedzăul cerului și pre Dumnedzăul pămîntului pentru ca să nu iai fămie feciorului meu Isaac den fetele hanaanilor, cu carii eu lăcuiescu într- înșii,

4. ce¹ într- pămîntul unde am născut/vei mărge, la neamul meu, și vei

1. Și era Avraam bătrîn și de zile multe; și blagoslovi Domnul pre Avraam într- toate.

2. Și zise Avraam slugii sale cei mai bătrîne den casa lui care era mai mare preste toate ale sale: [3] „Pune mina ta supt ăoldul meu

3. și te jură cu Domnul cerului și al pămîntului să nu aduci fiu-meu Isaac muieera den muieri¹ lui Hanaan, cu carei lăcuiesc eu,

4. ce să mergi în pămîntul unde am fost eu, la neamul meu și de acolo

1. Avraam era foarte bătrîn, înaintat în vîrstă și Domnul îl binecuvîntase pe Avraam cu de toate.

2. Și i-a spus Avraam ispravnicului celui mai bătrîn din casa sa, care cîrmuia toate ale sale: „Așează-ți mina ta sub coapsa mea

3. și jură-te pe Domnul Dumnezeu cerului și pe Dumnezeul pămîntului că nu vei lua fiulul meu Isaac o soție dintre fetele canaanelor, în mijlocul cărora locuiesc eu.

4. Să te duci în ținutul meu, în care m-am născut, la neamurile mele

Şi

всѣмъ мѣрѣ, шн ланѣмъ мѣрѣ, шн вѣн лѣ фѣ
 мѣрѣ фѣторѣмъ мѣрѣ лѣн гсѣмъ дѣ аколѣ .
 6 Шн зисѣ кѣтѣрѣ джнѣмъ салга, дартъ кѣнѣ нѣ
 вѣрѣ мѣрѣ сѣмѣрѣ кѣмѣне фѣторѣмъ лѣ пѣ
 мжнѣмъ аѣста, вон фѣторѣ пре фѣторѣмъ пѣ,
 лѣ пѣмжнѣмъ дѣнѣде ан ѣшнп дѣ аколѣ .
 5 Шн зисѣ кѣтѣрѣ джнѣмъ авраамъ дѣ аментѣ фѣтѣ
 пннѣ, кѣтѣнѣ фѣторѣ пре фѣторѣмъ мѣрѣ аколѣ .
 5 Амнѣмъ джнѣмъ чѣрнѣмъ, шн джнѣмъ пѣ
 мжнѣмъ лѣн, кѣрѣе мѣв лѣмъ дѣнѣка тѣпж
 пнмѣмъ, шн дѣн пѣмжнѣмъ кѣрѣе ам нѣкѣ
 пѣ, кѣрѣе мѣлѣ гѣнѣпѣ шн мѣлѣ жѣрѣмъ знѣж
 нѣ, цѣцѣвѣрѣ пѣмжнѣмъ аѣста, шн сѣмнѣнѣ
 ен тѣлѣ, аѣста вѣтрнмнѣтѣ, фѣрѣмъ сѣмъ фѣн
 нѣтѣтѣ, шн вѣн лѣ фѣмѣтѣ фѣторѣмъ мѣрѣ г
 6 салѣ дѣ аколѣ . Дартъ дѣнѣвѣрѣ мѣрѣ сѣ
 мѣрѣ кѣтѣнѣ, лѣ пѣмжнѣмъ аѣста, кѣрѣмъ
 вѣнѣмъ дѣ жѣрѣмжнѣмъ аѣста, нѣмѣмъ пре фѣ
 торѣмъ мѣрѣ сѣмъ фѣторѣмъ аколѣ . Шн пѣсѣ
 салга мѣнѣ лѣн сѣпѣмъ амнѣмъ лѣн авраамъ, сѣпѣ
 пѣмъ лѣн, шн жѣрѣ лѣн, пѣнѣмъ кѣвѣмъ пѣ
 6 аѣста . Шн лѣсѣ салга, гѣ кѣмнѣлѣ, дѣн
 тѣрѣ кѣмнѣлѣ, сѣпѣмжнѣмъ, шн дѣн тѣмѣ вѣ
 кѣтѣнѣнѣ сѣпѣмжнѣмъ лѣн лѣн, фѣрѣмъ кѣрѣмъ
 сѣлѣ, шн сѣ сѣлѣ дѣ сѣрѣсѣ, лѣ мнѣмжнѣмъ рѣ
 6 рнѣрѣ лѣ чѣтѣтѣ лѣн нѣхѣрѣ . Шн дѣрѣмъ кѣ
 мнѣлѣ, дѣрѣмъ дѣнѣтѣмъ, лѣнѣмъ фѣнѣмъ нѣ
 кѣ апа тѣ дѣсѣтѣрѣ сѣрѣ, кѣнѣмъ сѣ чѣлѣ чѣмъ лѣпѣ .
 6 Шн зисѣ амнѣмъ джнѣмъ, сѣпѣмжнѣмъ мѣрѣ а
 браамъ, фѣмъ кѣлѣ вѣнѣмъ нѣнѣпѣ мѣ аѣстѣмъ, ш
 6 фѣ мѣлѣ кѣсѣпѣмжнѣмъ мѣрѣ авраамъ . Дартъ
 сѣлѣ салга лѣ нѣсѣрѣмъ лѣн, шн фѣтѣлѣ чѣлѣрѣ чѣ
 лѣкѣсѣкѣ фѣтѣмѣ, мѣрѣмъ кѣсѣ сѣлѣцѣмъ лѣпѣ .
 6 Шн вѣ фн фѣторѣмъ кѣрѣ сѣлѣ вон зисѣ, пѣлѣкѣмъ чѣ
 тѣрѣмъ пѣнѣмъ кѣсѣсѣлѣ, шн мѣлѣ зисѣ сѣлѣ тѣ,
 шн кѣмнѣлѣ цнѣкѣмъ дѣтѣмъ, пѣнѣмъ зисѣ вѣрѣ фѣ
 чѣтѣмъ вѣмъ дѣ, аѣста ан гѣтѣнѣмъ салѣмъ тѣлѣ
 лѣн нѣлѣкѣ, шн фѣрѣмъ аѣста вон кѣнѣлѣ кѣлѣ
 ан фѣкѣлѣтѣ мнѣлѣ, кѣ сѣпѣмжнѣмъ мѣрѣ авраамъ .
 6 Шн фѣ мѣнѣнѣнѣтѣ, фѣсѣвѣжѣшн сѣ гѣнѣнѣмъ фѣ
 тѣрѣ кѣчѣтѣмъ лѣн, шн тѣтѣмъ рѣвѣка сѣшн афѣрѣ,
 кѣрѣ сѣнѣкѣсѣ лѣн вѣрѣмъ фѣторѣмъ мѣлѣмъ
 мѣрѣмъ лѣн нѣхѣрѣ шн фѣрѣмъ лѣ лѣн авраамъ а
 6 вѣнѣмъ тѣтѣрѣ пре оумѣрѣмъ сѣн . Шн фѣторѣмъ
 сѣрѣ фѣрѣмѣмъ лѣ фѣцѣмъ фѣрѣтѣ, фѣторѣмъ сѣрѣ, вѣрѣ
 сѣпѣмъ кѣлѣ кѣнѣкѣтѣ, пре джнѣсѣ, шн пѣгѣрѣмъ дѣсѣ
 лѣ нѣсѣрѣмъ фѣмъ фѣмъ лѣтѣрѣ, шн сѣ сѣн .
 6 Шн лѣрѣмъ салга фѣрѣмъ пннѣнѣрѣмъ сѣн, шн зисѣ
 нѣ сѣ дѣрѣмъ пѣмъ пѣнѣнѣмъ лѣпѣ, дѣн тѣтѣрѣмъ лѣ . Шн
 дѣ зисѣ вѣ дѣнѣ шн гѣтѣнѣмъ сѣлѣсѣн тѣтѣрѣ пре
 сѣрѣмъ сѣн шн лѣтѣмъ пре джнѣсѣ, пѣнѣмъ оумѣ
 6 аѣ фѣтѣмъ вѣмъ дѣ . Шн зисѣ шн кѣмнѣлѣ
 вон лѣтѣмъ, шн вон сѣлѣтѣмъ лѣпѣ пѣнѣмъ оумѣмъ тѣ
 6 лѣмъ вѣрѣмъ, шн гѣтѣнѣ . Шн дѣсѣтѣмъ чѣтѣ
 рѣ фѣрѣмъ пѣтѣрѣ, шн лѣрѣмъ мѣрѣмъ лѣфѣнѣмъ нѣ
 сѣсѣлѣцѣмъ лѣпѣ, шн кѣсѣмъ лѣпѣ лѣ тѣмѣтѣ кѣмнѣ
 6 кѣ лѣмъ . Шн омѣмъ сѣпѣрѣнѣмъ пре джнѣсѣ шн тѣ
 чѣмъ пѣнѣмъ кѣ сѣнѣкѣсѣ дѣлѣмъ фѣрѣтѣмъ лѣпѣ
 пѣ амнѣмъ кѣлѣмъ лѣн лѣсѣ . Шн фѣмъ кѣлѣмъ фѣ

mérge și la neamul meu și vei lua făméie feciorului meu, lui Isaac, de acoló“.

5. Și zise cătră dînsul sluga : „Dară cînd n-a vrea muîerea să meargă cu mine îndărăt la pămîntul acesta, voi u întoarce pre feciorul tău la pămîntul de unde ai ieșit, de acoló ?“.

6. Și zise cătră dînsul Avraám : „La amente întru tine ca să nu întorci pre feciorul meu acoló .

7. Domnul Dumnezăul ceriului și Dumnezăul pămîntului, carele m-au luat den casa tătîni-mieu și den pămîntul carele am născut, carele mi-au grăit și mi-au jurat, zicînd : «tîe-ț voi u da pămîntul acesta și semînției tale», acesta va trimite îngerul său înaintea ta și vei loa făméie feciorului meu Isaac de acoló .

8. Iară de nu va vrea muîerea să meargă cu tine la pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul acesta, numai pre feciorul meu să nu-l întorci acoló“.

9. Și puse sluga mîna lui supt armul lui Avraám, stăpînul lui, și jură lui pentru cuvîntul acesta.

10. Și luo sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînu-său și den toate bunătățile stăpînului lui împreună cu dînsul și să sculă de să dusă la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahór .

11. Și adormi cămilele afară den cetate, lingă fîntîna cu apa cea de cătră seară, cînd ies cêle ce iau apă.

12. Și zise : „Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraám ! Fă-m cale bună naintea mea astăzi și fă milă cu stăpînul meu Avraám !

13. Iată, eu stau la izvorul apei, și fêtele celor ce lăcuiesc în cetate mergu ca să scoață apă .

14. Și va fi fecioara care eu voi u zice : «Pleacă ciutura ta pentru ca să beau», și-m va zice : «Bea tu și cămilele ț le voi u adăpa până unde vor înceta bîndu», aceasta ai gătit slugii tale, lui Isaac. Și întru aceasta voi u cunoaște cum ai făcut milă cu stăpînul meu Avraám“.

15. Și fu măi nainte de-a săvirși el grăind întru cugetul lui și iată, Revéca ieși afară, carea să născuse lui Vathuîl, feciorul Mêlhâi, muierii lu Nahór și frate al lui Avraám, avînd ciutura pre umărul ei .

16. Și fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa ; și, pogorîndu-se la izvor, îș împlu ciutura și să sui .

17. Și alergă sluga întru tinpinarea ei și zise : „Adăpă-mă puținea apă den ciutura ta“.

18. Și ea zise : „Bea, doamne“ ! Și, grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei și-l adăpă pre dînsul

19[18]. până unde au încetat bînd. [19] Și-i zise : „Și cămilele-ț voi u adăpa și voi u scoate apă pînă unde toate vor bea“ ;

20[19]. și grăbi [20] și deșărtă ciutura în adăpătoare și alergă iarăș la fîntîna să scoață apă ; și scoase apă la toate cămilele .

21. Și omul o pricipea pre dînsa și tăcea pentru ca să cunoască de au îndereptat Domnul calea lui au ba .

22. Și fu cînd ince/tară toate cămilele bîndu, luo

lua la ficiorul meu, Isaac, fămăie de acolo⁴.

5. Și dzise cătră însul sluga: „Cînd ai nu va vrea fata ca să margă cu mine îndărăt întru acesta pămîntu, și întoarce-voi pre ficiorul tău la pămîntul de unde ai ieșit, de acolo⁵?”

6. Și dzise cătră însul Avraam: „Ia aminte întru tine să nu întorci pre ficiorul meu acolo⁶.”

7. Domnul Dumnezăul ceriului și Dumnezăul pămîntului, carele m-au luat den casa tătine-mieu și den pămîntul den care m-am născut, carele mi-au grăit și mi-au giurat, dzicîndu: „Ție îți voi da pămîntul acesta și sămînții tale”, acesta va trimite îngerul său înaintea ta și vei lua fămăie ficiorului meu Isaac de acolo⁷.

8. Iară să nu va vrea muierea să margă cu tine la acesta pămîntu, curat vei fi de acesta giurămîntu, numai pre ficiorul meu să nu-l întorci acolo⁸.”

9. Și puse sluga mîna lui supt stînghea lui Avraam și-i giură lui pentru acesta cuvîntu.

10. Și luă sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînului său și den toate bunătățile stăpînului lui înpreună cu însul și se sculă de să duse la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahor.

11. Și adormi cămilele afară den cetate, lîngă fîntina cu apa de cătră sară, cîndu ies cêlea ce iau apă.

12. Și dzise: „Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraam! Fă-m cale bună înaintea mea astăzi și fă milă cu stăpînul meu Avraam!”

13. Iată, eu stau la pămîntul apei, și fîtele celor ce lăcuiescu cetatea mergu ca să scoată apă.

14. Și va fi ficioara cariia eu voi zice: „Pleacă ciutura ta pentru ca să beau”, și-m va dzice: „Bea tu și cămilele ți le voi adăpa pîn-unde vor părăsi bindu”, aceasta ai gătit slugii tale, lui Isaac. Și pentru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă cu stăpînul meu Avraam⁹.”

15. Și fu mainte de săvîrșindu el grăindu întru cugetul lui și iată, Răveca ieșiia afară, carea născuse lui Vathuil, ficiorul il Melhas, muierii lui Nahor și frate a lui Avraam, avîndu ciutura pre umerul ei.

16. Și ficioara era frumoasă la față foarte, ficioară era, bărbat n-au cunoscut pre însă; și, pogorîndu-să la izvor, își împlu ciutura și să sui.

17. Și alergă sluga în timpinarea ei și dzise: „Adaună-mă puțină apă den ciutura ta¹⁰.”

18. Și ea dzise: „Bea, doamnă!” Și sîrgui și slobodzi ciutura pre brațul ei și-l adăpă pre însul.

19[18]. pîn-unde au părăsit de băt. 19] Și-l dzise: „Și cămilele îți voi dăpa și voi scoate apă pîn-unde toate vor bea¹¹”;

20[19]. și sîrgui [20] și deșertă ciutura n adăpătoare și alergă iarăș la fîntină să scoată apă; și scoase apă la toate cămilele.

21. Și omul o pricepea pre însă și șcea pentru ca să nu cunoască au ndereptat-au Domnul calea lui au ba.

22. Și fu cîndu părăsiră toate că-

să iai muiere fiu-mieu Isaac¹².”

5. Iar sluga, răspunzîndu-i zise: „Dară deaca nu va vrea muierea să vie cu mine în pămîntul acesta, întoarce-voi ficiorul tău în pămîntul den care ai ieșit tu?”

6. Iară Avraam zise cătră dînsul: „Păzește-te tu însuț să nu cumva să întorci ficiorul meu acolo¹³.”

7. Că Domnul Dumnezeul ceriului și Dumnezeul pămîntului, care m-au luat den casa tătine-mieu și den pămîntul den care m-am născut, care au grăit cu mine și mi se-au jurat, dzicînd: „Ție voi da pămîntul acesta și după tine sămînții tale”, acela va trimite îngerul său înaintea ta și vei lua de acolo muiere fiu-mieu, lui Isaac.

8. Iară de nu va vrea muierea să vie cu tine, curat să fii de jurămîntul acesta, numai pre fiu-mieu să nu-l întorci acolo¹⁴.”

9. Și puse sluga mîna supt coapsa stăpînului său, lui Avraam, și i se jură pentru cuvîntul acesta.

10. Și luă sluga acêlea 10 cămile den cămilele stăpînului său și den toate bunătățile stăpînului său luoă cu sine și, sculîndu-se, merse la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahor.

11. Și puse cămilele afară de cetate, la puțul cu apa, seara unde ieșiia muierile de luoă apă.

12[11]. Și zise: [12] „Doamne Dumnezeul stăpînului meu, lui Avraam! Fă cale bună astăzi înaintea mea și milă cu stăpînul meu Avraam!”

13. Iată, eu voi sta la puțul cu apa, iar fîtele cetățenilor vor ieși să ia apă.

14. Să fie o fecioară cariia îi voi zice eu: „Pleacă vadră² ta să beau”, iar ea să-m zică: „Bea tu și voi adăpa și cămilele tale pînă se vor sătura”, pre acêlea o ai gătit robului tău Isaac. Și după aceasta voi cunoaște că ai făcut milă stăpînului meu, lui Avraam¹⁵.”

15. Și fu încă pînă nu săvîrși el cuvîntul în cugetul său, iar Revéca, fata lui Vathuil, ficiorului Melhei, muierea lui Nahor, fratele lui Avraam, ieși tiind ciutura³ în umere.

16. Și era fată foarte frumoasă, fată fecioară, și bărbat nu știa; și, pogorîndu-se la puț, își umplu ciutura³ de apă și ieși să se ducă.

17. Iară sluga alergă întru întimpinarea ei și zise: „Dă-m să beau puțină apă den vadră ta¹⁶.”

18. Iară ea zise: „Bea, jupîne!” Și grăbi de pogorî vadră în brațe și-i dăde de băt.

19[18]. pînă se sătură. 19] Și deaca bău el, zise: „Și cămilelor tale voi scoate apă pînă le voi adăpa toate¹⁷.”

20. Și dășartă vadră în postavă și alergă iară la puț și umplu vadră de apă și turnă de adăpă toate cămilele.

21. Iară bărbatul acela o pricepea și tăcea să vază: îndireptat-au Dumnezeu calea lui au ba?

22. Iară deaca se sătu/rară cămilele

și vei lua de acolo o soție pentru Isaac, fiul meu¹⁸.”

5. Ispravnicul i-a spus: „Dar poate femeia nu va vrea să meargă cu mine în acest ținut. Se va duce oare fiul tău în țara de unde ai venit?”

6. Avraam i-a răspuns: „Să nu faci să se întoarcă fiul meu acolo.”

7. Domnul Dumnezeul cerului și Dumnezeul pămîntului, care m-a scos pe mine din casa tatălui meu și din pămîntul în care m-am născut, cel care mi-a vorbit și care mi s-a jurat, spunînd: „Ție îți voi da acest ținut și sămînții tale”, el va trimite pe îngerul său înaintea ta și vei lua de acolo o soție pentru fiul meu Isaac.

8. Iară dacă femeia nu va vrea să vină cu tine în acest pămînt, vei fi slobod de jurămîntul meu, numai pe fiul meu să nu-l întorci acolo¹⁹.”

9. Și ispravnicul a pus mîna sa sub coapsa lui Avraam, stăpînului său, și a jurat pentru toate acestea.

10. Apoi a luat cu el zece cămile din cămilele stăpînului său și a mai luat dintră toate bunurile stăpînului său și a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

11. Către seară a maș cu cămilele în afara orașului, lîngă o fîntină unde vin femeile să ia apă.

12. Apoi a spus: „Doamne Dumnezeul stăpînului meu Avraam! Ajută-mă astăzi, îndură-te de Avraam, stăpînul meu.”

13. Iată, eu stau lîngă izvorul la care fiucele celor ce locuiesc în cetate vin să scoată apă.

14. Fecioarei căreia îi voi spune: „Apleacă-ți urciorul tău ca să beau”, iar ea îți va răspunde: „Bea și voi adăpa și cămilele tale, pînă ce se vor sătura de băt”, aceea să fie pe care tu ai rînduit-o slugii tale Isaac. Și prin aceasta voi cunoaște că te-ai îndurat de stăpînul meu Avraam²⁰.”

15. Dar nu sfîrșise încă să-și spună acestea în cugetul său, cînd iată că ieși cu urciorul pe umăr Rebeca, cea născută din Batuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, fratele lui Avraam.

16. Aceasta era foarte frumoasă la chip. Era fecioară, căci nu cunoscutese încă bărbat. Și coborînd ea la fîntină și-a umplut urciorul și a pornit înapoi.

17. Ispravnicul a alergat înaintea ei și i-a spus: „Dă-mi să beau puțină apă din urciorul tău!”

18. Ea i-a răspuns: „Bea, domnule meu!” Și s-a grăbit să coboare urciorul pe brațe și i-a dat să bea.

19. pînă cînd s-a săturat să bea. Și a mai spus: „Voi scoate apă și pentru cămilele tale, ca să le adăp toate²¹”.

20. Și s-a grăbit să-și deșerte urciorul în adăpătoare, apoi a alergat din nou la fîntină să scoată apă și a adăpat toate cămilele.

21. Ispravnicul se uita la ea și tăcea, ca să cunoască dacă i-a binecuvîntat Domnul călătoria sau nu.

22. După ce s-au sătu/rat toate că-

тѣрѣ тѣбѣ пѣмнѣе бжнѣхъ, а ѿ омыл чѣр
 чѣн дѣ ахъ дѣ тѣрѣца кжтѣ сѣра хмѣ, шн, бѣ
 брѣтѣрѣн прѣ мжнѣе еи тѣрѣца лор, г, габѣени
 дѣ ахъ. Шн ѿ тѣрѣтѣ прѣ бжнѣа шн знѣе, кѣ
 ахън фатѣ ещн ѣ спѣнѣа дѣ нѣстѣ латѣтѣрѣхъ
 лѣкѣ нѣасѣ дѣ сѣрѣхънн. Шн ѿ знѣе кѣтѣрѣ
 бжнѣхъ, фатѣ лѣн вадѣнѣа сжтѣ, а ѿ мѣ ахън
 прѣ кѣрѣ лѣхъ нѣсѣхътѣ нѣ лѣн нѣсѣрѣ. Шн знѣ
 еѣ лѣн, пѣе, шн сѣтѣрѣрѣн мѣлѣтѣ сжнѣтѣ лѣнѣн шн
 лѣкѣ дѣ сѣрѣхъннѣ. Шн бнѣе кѣрѣнѣе омыл
 сѣтѣрѣннѣ дѣмнѣхън шн знѣе. Блѣннѣ бжнѣхъ
 дѣмнѣхън сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ абраамъ, кѣрѣе нѣ
 лѣсѣтѣ дѣрѣптѣтѣ шн дѣрѣптѣрѣ дѣлѣсѣтѣрѣннѣхъ
 мѣхъ, прѣ мнѣе мѣтѣ дѣрѣптѣтѣ дѣмнѣхън лѣ кѣсѣ
 фрѣтѣлѣхън сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ. Шн лѣрѣгжн
 дѣкѣпнѣла рѣлѣе мжнѣса дѣхътѣ кѣрѣннѣе лѣчѣ
 сѣтѣ. Шн рѣвѣка лѣсѣ фрѣтѣ прѣ нѣмѣ лѣванъ,
 шн лѣрѣгѣ лѣванѣ кѣтѣрѣтѣ омы лѣфѣрѣ лѣнѣсѣрѣ.
 Шн фѣ дѣка бѣрѣхъ чѣрѣтѣн шн брѣтѣрѣнѣе, жмѣн
 нѣе сѣрѣрѣн лѣн шн кѣнѣе лѣхън кѣрѣннѣе рѣкѣ
 кѣнѣ сѣрѣрѣнѣа знѣкѣнѣе, а ѿ мѣа гѣрѣннѣ омылъ,
 шн бѣнн лѣ омы сѣтѣрѣнѣ еѣ лѣ кѣмнѣе лѣ нѣсѣрѣ.
 Шн знѣе лѣн тѣрѣтѣрѣтѣрѣтѣ бнѣе кѣрѣннѣе
 дѣмнѣхъ, пѣннѣрѣхъ кѣчѣ сѣлѣн лѣфѣрѣтѣ шн ѣл ѣмъ
 ннѣтѣ кѣсѣ шн лѣкѣлѣ кѣмнѣе лѣсѣрѣ. Шн тѣрѣтѣ
 омылъ жѣкѣсѣ шн дѣсѣтѣрѣтѣ кѣмнѣе лѣе, шн пѣе пѣ,
 шн фжнѣрѣн кѣмнѣе лѣсѣрѣ, шн лѣпѣ пнѣо лѣсѣрѣ лѣн,
 шн пнѣо лѣсѣрѣ о лѣмнѣнѣсѣрѣ чѣсѣа кѣрѣе. Шн
 лѣрѣлѣе лѣрѣ пжнѣе, сѣмѣнѣнѣе, шн знѣе нѣсѣрѣн
 мжнѣ пжнѣе бѣн гѣрѣннѣ кѣрѣннѣе мѣе, шн знѣе сѣрѣ
 гѣрѣлѣсѣ. Шн знѣе сѣлѣа лѣн абраамъ, ѣл сѣ
 ннѣе. Шн дѣмнѣхън ѣл вѣсѣннѣ прѣ сѣтѣрѣннѣхъ
 мѣхъ фрѣрѣтѣ, шн сѣлѣ жнѣлѣцѣтѣ, шн дѣ дѣлѣхъ
 сѣн шн бнѣцѣн, шн дѣрѣннѣтѣ шн ахъ, сѣлѣн шн
 сѣлѣжннѣе, кѣмнѣе шн мѣтѣрѣн. Шн нѣсѣрѣ
 сѣрѣа фрѣмѣтѣа сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ лѣн фѣрѣрѣтѣ
 нѣлѣхън мѣхъ дѣхътѣе ѣл жѣтѣрѣннѣе ѣл, шн
 рѣ дѣ лѣн кжтѣ еѣа лѣ еѣ. Шн мѣл жѣрѣтѣ
 сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ знѣкѣнѣе сѣнѣмнѣ фрѣмѣтѣ фѣн
 лѣн мѣхъ дѣн фрѣтѣе лѣнѣнѣнѣсѣрѣ, тѣрѣтѣ кѣрѣе ѣл
 сѣлѣшѣлѣкѣсѣлѣ тѣрѣтѣ пѣмжнѣтѣа лѣр. Чѣнѣ
 мѣн лѣ кѣсѣа тѣтѣрѣнѣе мѣхъ сѣмѣрѣннѣ шн лѣ нѣмѣхъ
 мѣхъ, шн бѣн лѣлѣ мѣсѣрѣе фѣрѣрѣлѣхън мѣе дѣ лѣсѣрѣ.
 Шн знѣш сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ, кѣнѣлѣн нѣлѣа бѣрѣ сѣ
 мѣрѣгѣ кѣмнѣе. Шнѣа знѣе дѣмнѣхън дѣмнѣхън
 нѣннѣтѣ кѣрѣлѣ бнѣе лѣн пѣтѣкѣтѣ, лѣчѣлѣа бѣтѣрѣ
 мнѣтѣ прѣ жѣрѣлѣ сѣхъ кѣтѣннѣе, шнѣлѣа дѣрѣптѣ
 кѣлѣа, шн бѣн лѣлѣ фрѣмѣтѣе фѣнѣлѣхън мѣхъ рѣннѣтѣ
 мѣлѣ мѣхъ, шн рѣн кѣсѣа тѣтѣрѣннѣ мѣхъ. Шн
 тѣхънѣ кѣрѣтѣ бѣн фѣн, дѣлѣсѣтѣрѣ мѣлѣ мѣхъ, кѣтѣн
 кѣнѣе бѣн бѣннѣ лѣ нѣмѣхън мѣхъ шн нѣчѣсѣрѣа чѣе
 шн бѣнфѣн кѣрѣтѣ дѣтѣрѣтѣ мжнѣтѣа мѣхъ
 Шн бѣннѣе лѣсѣтѣрѣннѣ лѣ нѣсѣрѣ знѣш дѣнѣ дѣмнѣхън
 сѣтѣрѣннѣхън мѣхъ абраамъ дѣмѣбѣн дѣрѣптѣа нѣ
 лѣмѣа тѣхъ, кѣрѣе ѣл ѣнѣмъ бѣн мѣрѣрѣе лѣа
 тѣтѣтѣ сѣлѣа лѣчѣрѣлѣа лѣпѣн, шн фрѣтѣеа сѣамѣ мѣ
 нѣсѣрѣ рѣтѣрѣчѣн бѣн шн вѣсѣлѣа лѣпѣ, шн вѣлѣн фѣ
 тѣлѣа кѣрѣлѣа ѣл бѣн знѣе, а дѣпѣмѣтѣ пѣчннѣе лѣпѣ
 рѣннѣтѣлѣа. Шн мѣа знѣе шн тѣхъ сѣа шн кѣсѣ
 мѣлѣ

omul cercei de aur, de trăgea cite o drahmă, și 2 bră-
 țari pe miinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur.

23. Și o întrebă pre dînsa și zise: „A cui fată
 ești? Spune-m de iaste la tată-tău loc noao de-a
 odehni“?

24. Fi ea zise cătră dînsul: „Fată lui Vathuîl sint,
 al Mēlhăi, pre care l-au născut ea lui Nahór“.

25. Și zise lui: „Paie și săturări multe sint la noi
 și loc de odihnit“.

26. Și binevrînd omul să închină Domnului

27 [26]. și zise: [27] „Blagoslovit Domnul Dum-
 nezăul stăpînului meu Avraám, carele n-au lăsat de-
 reptatea și adevărul de la stăpînul meu, pre mine
 mă îndereptă Dumnezău la casa fratelui stăpînului
 meu“.

28. Și, alergînd, copila spuse mine-sa după acvin-
 tele acēstea.

29. Și Revēca avea frate pre nume Laván; și alergă
 Laván cătră om afară, la izvor.

30. Și fu deca văzu cerceii și brățările în mǎinile
 surorii lui și cînd auzi cuvintele Revēcai, surori-sa,
 zicînd: „Așa mi-au grăit omul“, și veni la om, stînd el
 la cǎmile, la izvor,

31. și-i zise lui: „Întră înlăuntru, binecuvîntat
 Domnul! Pentru că ce stai afară? Și eu am gătit casa
 și locul cǎmilelor“.

32. Și întră omul în casă și descărcă cǎmilele și
 puse paie și finuri cǎmilelor și apă picioarelor lui și
 picioarelor oamenilor ce era cu el.

33. Și le puse lor plîne să mǎnînce și zise: „Nu
 voui mîncea pînă voui grăi cuventile mēle“. Și zisără:
 „Grăiește“!

34. Și zise: „Sluga lui Avraám eu sint.

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpînu meu
 foarte și s-au înălțat; și-i dēde lui oi și viței, și arg-
 gint și aur, slugi și slujnice, cǎmile și mǎgari.

36. Și născu Sárra, fāmēia stăpînului meu, un fe-
 cior stăpînului meu, după ce au îmbătrînit el; și-i
 dēde lui cite era la el.

37. Și m-au jurat stăpînul meu, zicînd: «Să nu
 iai fāmēie fiului meu den fētele hananeilor întru care
 eu sălășluiescu întru pǎmîntul lor,

38. ce numai la casa tătîne-mieu să mergi și la
 neamul meu și vei lua muiēre feciorului meu de
 acolô».

39. Și ziș stăpînului meu: «Cindai nu va vrea să
 meargă cu mine?»

40. Și-m zise: «Domnul Dumnezeu, naintea căruie
 bine am plăcut, acela va tremite pre îngerul său cu
 tine și-ț va înderepta calea și vei lua fāmēie: fiului
 meu den neamul meu și den casa tatîni-mieu.

41. Atuncea curat vei fi de blēstămul meu căci
 cînd vei veni la neamul meu și nu-ț vor da ție și
 vei fi curat de jumămintul meu».

42. Și viînd astăzi la izvor, ziș: «Doamne Dumne-
 zăul stăpînului meu Avraám, de-m vei îndereptă ca-
 lea mea tu care eu acum voui mērgē la ea».

43. Iată, stau la izvorul apei și fētele oamenilor
 cetății vor ieși ca să ia apă; și va fi fecioara căriiē
 eu voui zice: «Adapă-mă puținea apă den ciutura ta»

44. și-m va zice: «Și tu bea și cǎmîlelor tale voui

milele a bea, luă omul cercei de aur, de trăgea cite 1 drahmă, și doao brățări pre mâinele ei, trasul lor 10 galbeni.

23. Și o întrebă pre însă și-i dzise: „Fata cui ești? Spune-mi de iaste la tată-tău loc noao de poposit?”

24. Și ea dzise cătră însul: „Fata lui Vathuil sîntu, a lui Melhia, pre carele au născut lui Nahor.”

25. Și-i dzise lui: „Și paie și finuri multe sîntu la noi și loc de poposit.”

26. Și binevrîndu omul să închină Domnului

27. și dzise: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul stăpînului meu, lui Avraam, carele n-au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpînul meu, pre mine mă îndreptă Dumnezău la casa fratelui stăpînului meu.”

28. Și, alergîndu, copila spuse maicii ei după cuvintele acēstea.

29. Și Revēca avea frate pre nume Lavan; și alergă Lavan cătră om afară, la izvor.

30. Și fu dacă vădzu cercei și brățările in mîinile sororei lui și căce audzi cuvintele Revēcāi, surori-sa, dzicîndu: „Așea mi-au grăit omul”, și veni la om, stîndu el la cāmile, la izvor.

31. și-i dzise lui: „Ia-mblă întră inlontru, binecuvîntat Domnul! Pentru că ce stai afară? Iară eu am gătit casa și locul cāmilelor.”

32. Și întră omul în casă și desșelă cāmilele și puse paie și finuri cāmilelor și apă picioarelor lui și oamenii lor ce era cu el.

33. Și le puse lor pâini să mănince și dzise: „Nu voi mînca pînă voi grăi cuvintele mēle”. Și dzisără: „Grăiēște!”

34. Și dzise: „Slugă lui Avraam sîntu eu.”

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpînul meu și l-au înălțat foarte; și-i dēde lui oi și vițai, și argintu și aur, și slugi și slujnice, și cāmile și măgari.

36. Și născu Sarrā, fāmēia stăpînului meu, un ficior stăpînului meu, după ce au îmbătrînit el; și-i dēde lui cite avea el.

37. Și m-au jurat stăpînul meu, dzicîndu: „Să nu iai fāmēie fiului meu den fētele hananelor, intru cari eu sîntu prișlet ntru pămîntul lor,

38. ce numai de la casa tătine-mieu să mergi și la neamul meu și vei lua muiere ficiorului meu de acolo.”

39. Și dzis stăpînului meu: „Cîndai nu va vrea muierea să margă cu mine?”

40. Și-m dzise: „Domnul Dumnezău, inaintea căruia bine am plăcut, acela va trimite pre ingerul său cu tine și-ți va îndrepta calea și vei lua fāmēie fiului meu den neamul meu și den casa tătine-mieu.”

41. Atunce curat vei fi de blăstămîntul meu cîndu vei veni la niamul meu și nu-ți vor da ție și vei fi curat de giurămîntul meu.”

42. Și venindu astăzi la izvor, dzis: „Doamne Dumnezăul stăpînului meu Avraam, de-m vei îndrepta calea tu carea eu acum voi mērgē la ea.”

43. Iată, stau la izvorul apei și fētele oamenilor cetății vor ieși ca să ia apă; și va fi ficioara caria eu voi dzice: „Adapă-mă puținea apă den ciutura ta,”

44. și-m va dzice: „Și tu bea și că-

toate, luoă omul niște cercei de aur, de trăgea cite o drahmă, și 2 brățări pre mîinile ei, cumpăna lor 10 galbeni de aur.

23. Și-i zise: „Spune-m a cui fată ești? Avea-vom la tată-tău loc de-a odihni”.

24. Iar fata zise lui: „Sînt fată lui Vathuil, ficiorului Melhei, muierea lui Nahor.”

25. Și-i mai zise: „Și sînt la noi paie și fin mult și loc de odihnă.”

26. Iară omului îi păru bine și se închină Domnului

27[26]. și zise: [27] „Blagoslovit Dumnezău Domnul domnului meu, al lui Avraam, care n-au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpînului meu, a lui Avraam, și pre mine mă îndreptă Domnul Dumnezău pre cale și mă duse în casa fratelui stăpînului meu.”

28. Și, alergînd, ficioara spuse acēste cuvinte toate mēine-sa.

29. Și avea Revēca un frate pre care-l chiema Lavan; și alergă Lavan la acel bărbat afară, la puț.

30. Și deaca văzu cercei și brățările in mîinile surori-sa și deaca auzi cuvintele den gura surori-sa, zicînd: „Așa au grăit bărbatul acela cătră mine”, veni Lavan la bărbat, și el sta în-gă cāmile, la puțul, cu apa,

31. și zise lui: „Intră înlontru, bine iaste cuvîntat Domnul! Că ce stai afară? Eu am gătit casă și loc cāmilelor.”

32. Și întră bărbatul în casă și desșelă cāmilele și le dēde paie și finuri, și lui apă să-ș spēle picioarele și celora ce era cu dînsul.

33. Și puse lor pâine să mănince, iar el zise: „Nu voui mînca pînă voui grăi cuvintele mēle”. Și-i ziseră: „Grăiēște!”

34. Iar el zise: „Eu sînt slugă lui Avraam.”

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpînul meu și se-au înălțat foarte; și i-au dat oi și boi, aur și argint, slugi și slujnice, cāmile și măgari.

36. Și născu Sarrā, muierea stăpînului meu, numai un ficior stăpînului meu, la bătrînēte; și ce au avut tot lui au dat.

37. Și m-au jurat stăpînului meu, dzicînd: „Să nu iai muiere fiiu-mieu den fētele lui Hanaan, in-tr-al cui pămînt lăcuiesc eu,

38. ce să te duci la casa tătine-mieu, in neamul meu, și de acolo să iai muiere fiiu-mieu.”

39. Iar eu am zis stăpînului meu: „Dară de nu va vrea muierea să vie cu mine?”

40. Iar stăpînului meu mi-au zis: „Domnul Dumnezău, căruia am îngăduit eu inaintea lui, acela va trimite ingerul său inaintea ta și va îndrepta calea ta și vei lua muiere fiiu-mieu den neamul meu și den casa tătine-mieu.”

41. Atunci vei fi curățit de jurămîntul meu, iar deaca vei mērgē la neamul meu și nu vor da ție, vei fi curățit de jurămîntul meu.”

42. Deci viind astăzi la puț, zis: „Doamne Dumnezău lui Avraam, stăpînului meu, îndereptează calea mea pre care merg eu acum.”

43. Și, iată, stau la puțul cu apa, iar fētele cetățînilor vor ieși să ia apă; și să fie o fată căruia deaca-i voui dzice: „Dă-m puțină apă să beau,”

44[43]. iar ea să zică: „Bea tu și voui scoate apă și cāmilelor tale”, acēea să

milele, i-a dat ispravnicul un inel de aur in greutate de o jumătate de siclu și două brățări, greutatea lor fiind de zece sicli de aur.

23. Și a întrebāt-o pe acēasta: „Spune a cui fată ești? Mai spune-mi: este loc de poposit la tatăl tău și pentru noi?”

24. Iar ea i-a răspuns: „Sînt fata lui Batuel al Milcāi, pe care i l-a născut ea lui Nahor.”

25. Și i-a mai spus: „Avem și paie și fin mult, ca și loc de popas.”

26. Atunci bucurîndu-se ispravnicul s-a închinat Domnului

27. și a spus: „Binecuvîntat să fie Domnul Dumnezău stăpînului meu Avraam, care n-a părăsit pe stăpînul meu cu statornicia milei sale, iar pe mine mă îndreptă la casa fratelui stăpînului meu!”

28. Și, alergînd copila acasă, i-a povestit mamei sale toate cite se petrecuseră.

29. Rebeca avea un frate, al căru nume era Laban, iar Laban s-a dus repede la ispravnic, afară la fîntînă.

30. Și cînd a văzut inelul și brățările pe mîinile surorii sale și a auzit cuvintele Rebecāi care spunea: „Astfel mi-a vorbit omul acela”, s-a dus la fîntînă, unde ispravnicul stătea lîngă cāmile,

31. și i-a spus: „Poftim înlontru, binecuvîntat fie Domnul! Să nu stai afară cînd ți-am pregătit casă și sălaș pentru cāmilele tale.”

32. Și a intrat ispravnicul în casă, iar Laban a descărcat cāmilele și le-a dat paie și fin, iar ispravnicului și oamenilor care erau cu el le-a dat apă să-ș spēle picioarele.

33. Și le-a adus și pîne să mănince. Dar ispravnicul a zis: „Nu mîninc pînă ce nu voi spune ce am de spus.” Și Laban i-a răspuns: „Vorbește!”

34. Iar el a spus: „Eu sînt sluga lui Avraam.”

35. Domnul l-a binecuvîntat foarte pe stăpînul meu și l-a înălțat. I-a dat lui oi și viței, argint și aur, slugi și slujnice, cāmile și asini.

36. Și Sara, soția lui, i-a născut cînd el era de-acum bătrîn, un fiu, căruia i-a dat toate cite le avea.

37. Iar stăpînul meu m-a pus să jur, zicînd: „Să nu aduci fiului meu Isaac o soție dintre fiicele canaaneilor, din țara in care locuiesc eu,

38. ci să te duci la casa tatălui meu și la neamurile mele și să iei de acolo soție fiului meu.”

39. I-am spus stăpînului meu: „Dar dacă nu va vrea femeia să meargă cu mine?”

40. El însă mi-a răspuns: „Domnul Dumnezău pe ale căru căi umblu va trimite cu tine pe ingerul său, va binecuvînta călătoria ta și vei lua soție pentru fiul meu din neamurile mele și din casa tatălui meu.”

41. Și vei fi slobod de legămîntul meu cînd te vei duce la neamurile mele și ele nu ți-o vor da.”

42. Și sosind eu astăzi la fîntînă, am spus: „Doamne Dumnezău stăpînului meu Avraam, îndereptă-mi pașii pe calea pe care o să merg acuma.”

43. Iată eu stau lîngă fîntina la care fetele vin să scoată apă, iar ficioara căreia eu îi voi spune „Dă-mi să beau puțină apă din urciorul tău,”

44. iar ea îmi va răspunde: „Bea tu și voi adăpa și cāmilele tale”, acēasta

мнѣмъ тѣмъ вонъ ебо тѣмъ аптѣ, ачѣста мѣсте фѣ
 мѣа карѣ еозъ гѣбнѣтѣ дѣмнѣлѣ салѣтѣ салѣ лѣнѣ н
 еалѣнѣ, шнѣ фѣрѣ ачѣста вонъ кѣноуце кѣмъ лѣнѣ фѣ
 кѣтѣ мнѣтѣ етѣпѣжнѣлѣнѣ мѣтѣ лѣбраамѣ
 мѣ Шнѣ фѣ манъ наннѣте дѣкѣтѣ ачѣтѣжнѣшнѣ еѣ гѣрѣннѣ
 фѣ, фѣрѣ кѣцѣтѣлѣ мѣтѣ фѣлѣтѣ ребека ешнѣ
 афѣрѣ лѣжнѣтѣ чнѣтѣрѣ пре оуѣмѣрѣ, шнѣ погорѣ лѣ
 нѣзѣорѣ шнѣ ебо тѣ аптѣ шнѣ знѣшнѣ еѣ ачѣлѣтѣмѣ
 мѣ Шнѣ гѣрѣннѣтѣ ебо тѣжнѣ чнѣтѣрѣ пре брацѣлѣ еѣ дѣ
 пре дѣжнѣа шнѣ знѣсе еѣтѣ шнѣ кѣтѣмнѣлѣе тѣлѣе, вѣ
 ачѣтѣ, шнѣ лѣнѣтѣтѣ шнѣ кѣтѣмнѣлѣе лѣ ачѣтѣлѣтѣ
 мѣ Шнѣ амъ фѣрѣвѣатѣ пре лѣ, шнѣ знѣшнѣ лѣкѣнѣ фѣлѣтѣ еѣ
 тѣ еѣ шнѣ лѣжнѣе фѣлѣтѣ лѣнѣ елѣдѣнѣлѣ ежнѣтѣ, фѣ
 чѣрѣлѣнѣ лѣнѣ нѣхѣсѣрѣ, кѣрѣлѣе кѣтѣ нѣтѣкѣтѣ лѣнѣ мѣлѣ
 хѣ, шнѣ нѣшнѣ чѣрѣтѣнѣ пре брацѣлѣ еѣ, шнѣ ерѣцѣтѣ
 мѣнѣлѣ пре мѣжнѣлѣ еѣ. Шнѣ еѣнѣе ерѣжнѣтѣ мѣлѣ фѣ
 кнѣнѣтѣ дѣмнѣлѣнѣ, шнѣ еѣнѣе кѣвѣжнѣтѣнѣ пре дѣмнѣлѣ
 дѣмнѣтѣлѣ етѣпѣжнѣлѣнѣ мѣтѣ лѣбраамѣ, кѣрѣлѣе мѣ
 фѣрѣпѣтѣтѣ фѣрѣлѣлѣ ачѣтѣтѣрѣлѣнѣ, кѣстѣтѣлѣ фѣлѣ
 тѣ фѣлѣтѣлѣ етѣпѣжнѣлѣнѣ мѣтѣ, фѣ нѣлѣнѣ лѣнѣ.
 мѣ Дѣтѣнѣ дѣвѣцѣ фѣлѣе вонъ мнѣлѣ шнѣ дѣрѣпѣтѣтѣ, кѣтѣрѣ
 етѣпѣжнѣлѣ мѣтѣ епѣнѣцнѣ, кѣ етѣмѣтѣ фѣтѣсѣрѣкѣ фѣ
 нѣ дѣрѣпѣтѣтѣ лѣ фѣтѣнѣгѣ. Шнѣ рѣспѣжнѣтѣнѣ еѣ
 лѣвѣнѣ, шнѣ елѣдѣнѣлѣ знѣсѣрѣтѣ, дѣлѣ дѣмнѣлѣ лѣ ешнѣ
 ачѣ етѣ лѣжнѣтѣ, нѣвѣомъ пѣтѣтѣ еѣтѣ гѣрѣннѣтѣ, фѣ нѣрѣннѣ
 нѣ елѣ тѣ рѣлѣ лѣ еѣнѣ. фѣлѣтѣ ребека фѣнѣннѣтѣтѣ,
 лѣ лѣнѣлѣ еѣ фѣлѣтѣ, шнѣ фѣе фѣлѣтѣе фѣчѣрѣлѣнѣ еѣтѣ
 пѣжнѣлѣнѣ тѣлѣ лѣтѣтѣ кѣмъ лѣ гѣрѣннѣтѣ дѣмнѣлѣ
 нѣ Шнѣ фѣ лѣжнѣтѣ салѣтѣ лѣнѣ лѣбраамѣ кѣвѣннѣтѣлѣе лѣр
 нѣ елѣ фѣннѣтѣ пре пѣтѣжнѣтѣ лѣнѣ дѣмнѣтѣлѣ. Шнѣ
 еѣоцѣнѣтѣ салѣтѣ елѣе фѣ арѣннѣтѣ шнѣ дѣлѣлѣ, шнѣ
 фѣрѣкѣтѣмнѣтѣ лѣ фѣлѣтѣ ребека, шнѣ дѣрѣлѣнѣ дѣ
 нѣ дѣ фѣлѣтѣлѣ еѣ, шнѣ мѣлѣнѣ еѣ. Шнѣ мѣжнѣлѣ
 рѣтѣ шнѣ еѣтѣрѣтѣ шнѣ елѣ шнѣ елѣмѣннѣтѣ чѣ еѣрѣ кѣлѣ, шнѣ
 фѣрѣмнѣрѣтѣ, шнѣ елѣжнѣтѣ еѣ дѣмнѣннѣтѣлѣ, знѣсе тѣрѣмнѣ
 тѣннѣтѣ пѣннѣрѣ кѣ етѣмѣтѣлѣ елѣ лѣ етѣпѣжнѣлѣ мѣтѣ.
 нѣ Шнѣ знѣсѣрѣтѣ фѣрѣцнѣ еѣ шнѣ мѣлѣтѣсѣ, рѣтѣмѣ фѣлѣтѣ
 кѣжнѣнѣ кѣ еѣрѣсѣ, фѣ знѣлѣ, шнѣ фѣлѣтѣ лѣчѣлѣ. еѣ елѣ
 нѣ фѣлѣ. Шнѣ елѣ знѣсе кѣтѣрѣ еѣ нѣмѣтѣ еѣпѣрѣцнѣ
 шнѣ дѣмнѣлѣ лѣ фѣрѣпѣтѣтѣ кѣлѣтѣ лѣнѣ фѣрѣлѣ мнѣнѣ,
 тѣрѣмнѣтѣннѣтѣ пѣннѣрѣ кѣ етѣмѣтѣлѣ, лѣ етѣпѣжнѣ
 нѣ лѣ мѣтѣлѣ. Шнѣ еѣнѣ знѣсѣрѣтѣ еѣкѣмѣтѣмъ нѣоцнѣлѣ, шнѣ
 еѣтѣ фѣрѣвѣтѣмъ гѣлѣ еѣ, шнѣ кѣмѣлѣрѣтѣ пре ребека шнѣ
 нѣ знѣсѣрѣтѣ еѣ мѣтѣрѣвѣнѣ кѣ оуѣлѣ ачѣ етѣа. Шнѣ
 нѣ лѣжнѣе мѣтѣрѣнѣомъ. Шнѣ тѣрѣмнѣсѣрѣтѣ пре ребека
 сѣрѣ лѣрѣ шнѣ оуѣнѣлѣтѣлѣ еѣ шнѣ пре салѣтѣ лѣ лѣбраамѣ,
 шнѣ пре чѣнѣ кѣ дѣжнѣлѣ. Шнѣ елѣннѣрѣтѣ пре ребека,
 шнѣ знѣсѣрѣтѣ еѣ, сѣрѣ нѣоцнѣтѣрѣ еѣшнѣ, фѣтѣтѣ фѣрѣлѣннѣ
 дѣ зѣчѣ дѣ еѣмнѣ, шнѣ мѣоцнѣннѣтѣ еѣкѣ семнѣцнѣлѣ тѣлѣ, чѣ
 тѣпѣцнѣлѣ нѣпѣрнѣтѣннѣлѣрѣ. Шнѣ елѣжнѣтѣ еѣ рѣ
 еѣтѣа шнѣ роабѣлѣ еѣ елѣ еѣннѣтѣ пре кѣтѣмнѣлѣ, шнѣ еѣ
 фѣлѣтѣрѣтѣ кѣ оуѣлѣ, шнѣ лѣжнѣтѣ салѣтѣ пре ребека.
 салѣтѣ еѣ. Шнѣ елѣлѣкѣ мѣрѣтѣтѣ пре нѣлѣстѣтѣ, дѣ
 кѣтѣрѣ фѣжнѣтѣнѣ еѣннѣннѣнѣ, шнѣ елѣ лѣчѣлѣ фѣннѣ
 мѣжнѣлѣ дѣ кѣтѣрѣтѣ лѣмѣтѣзѣжнѣ. Шнѣ ешнѣ еѣ
 елѣлѣкѣ кѣ еѣтѣе пѣннѣлѣ лѣ кѣжнѣтѣ, мѣнѣ наннѣтѣ дѣ
 фѣрѣсѣтѣрѣтѣ, шнѣ кѣтѣтѣжнѣтѣ кѣ еѣкѣтѣ лѣннѣ, еѣтѣзѣ кѣ
 мнѣлѣ еѣннѣтѣлѣ. Шнѣ кѣтѣтѣжнѣтѣ ребека кѣ оуѣ
 кнѣ еѣтѣзѣ пре елѣлѣкѣ, шнѣ еѣрнѣ дѣтѣрѣ кѣтѣмнѣлѣ.

scoate apă», aceasta iaste fămêia carea o au gătit Domnul slugii sale, lui Isaác; și întru aceasta voui cunoaște cum ai făcut milă stăpînului meu Avraám.

45. Și fu mai nainte decît a săvirși eu grăind întru cugetul meu, îndată Revéca ieșiia afară, avînd ciutură pre umăr; și pogori la izvor și scoase apă. Și-i zis̄ ei : «Adapă-mă» !

46. Și, grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei de pre dînsa și zise : «Bea tu, și cămilele tale voui adăpa» ; și am băut și cămilele au adăpat.

47. Și am întreat pre ea și zis̄ : «A cui față ești tu» ? Și ea zise : «Fată lui Vathufl sint, feciorului lui Nahór, carele i-au născut lui Mēlha». Și-i puș cêrcelii pe brațul ei și brățările pre mînile ei.

48. Și, binevrînd, m-am închinat Domnului și binecuvîntai pre Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraám, carele m-au îndereptat întru calea adevărului ca să iau fata fratelui stăpînului meu fiului lui.

49. Deci de veț face voi milă și dereptate cătră stăpînului meu, spuneti-m ca să mă întorcu în dereapta au în sfînga.

50. Și, răspunzînd, Laván și Vathufl ziseră : „Dē la Domnul au ieșit acesta lucru, nu vom putea să grăim împotriva ta rău la bine.

51. Iată, Revéca înaintea ta ; luundu-o, du-te și fie fămêie feciorului stăpînului tău, după cum au grăit Domnul“.

52. Și fu auzînd sluga lui Avraám cuvintele lor, s-au închinat pre pămînt lui Dumnezău.

53. Și, scoțînd sluga vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, au dat Revécăi ; și daruri dēde fratelui ei și mumei ei.

54. Și mîncară și băură, și el și oamenii ce era cu el, și dormiră ; și, sculîndu-se demineăța, zis̄e : „Tremiteți-mă pentru ca să mă duc la stăpînu-mieu“.

55. Și ziseră frații ei și mumă-sa : „Rămîie fata cu noi la vreo 10 zile, și după acēea să va duce“.

56. Și el zise cătră ei : „Nu mă oprîți, și Domnul au îndereptat calea lui întru mine ; trimiteți-mă pentru ca să merg la stăpînul meu“.

57. Și ei ziseră : „Să chemăm copila și să întrebăm gura ei“.

58 [57]. Și chemară pre Révéca și-i ziseră ei : „Mêrge-vei cu omul acesta“ ? [58] Și ea zise : „Mêrgei-vouiu“.

59. Și tremiseră pre Revéca, sora lor, și unêtele ei și pre sluga lui Avraám și pre cei cu dînsul.

60. Și blagosloviră pre Revéca și ziseră ei : „Sora noastră ești, fă-te întru mii de zeci de mii și moștenească semînțiia ta cetățile nepriêtinilor“.

61. Și, sculîndu-se, Revéca și roabele ei s-au suit pre cămile și să dusară cu omul ; și, luînd sluga pre Revéca, s-au dus.

62. Și Isaác mergea pren pustie de cătră Fîntina Videniei ; și el lăcuia în pămîntul de cătră amiázăzi.

63. Și ieși Isaác ca să se primble la cîmpu mai nainte de îndeseară ; și, căutînd cu ochii lui, văzu cămile viitoare.

64. Și, căutînd Revéca cu ochii, văzu pre Isaác și sări de pre cămilă. /

milelor tale voi scoate apă», aceasta iaste fămăia carea au gătit Domnul slugii saale, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă stăpînului meu Avraam.

45. Și fu mainte decît a istovi grăindu întru cugetul meu, îndată Răvéca ieșiia afară, avîndu ciutura pre umăr, și pogori la izvor și scoase apă. Și-i dzîși ei : «Adapă-mă» !

46. Și, sirguindu, slobodzi ciutura spre brațul ei de pre sine și dzise : «Bea tu și cămilele tale voi adăpa» ; și am băut și cămilele au adăpat.

47. Și am întreat pre ea și dzîși : «Fată cui ești ? Și ea dzise : «Fată lui Vathuil sintu, ficiorului lui Nâhor, carele i-au născut lui Melha». Și-i puș cerceii pre brațul ei și brățile pre mînule ei.

48. Și, binevrîndu, m-am închinat Domnului și binecuvîntai pre Domnul Dumnedzăul stăpînului meu Avraam, carele m-au îndreptat întru calea adevărului ca să iau fata fratelui stăpînului meu fiului lui.

49. Deci să veți face voi milă și dreptaate cătră stăpînul meu spunetîm pentru ca să mă întorc în dreapta au în stînga».

50. Și, răspundîndu, Lavan și Vathuil dzisără : „De la Domnul ieși a-cesta lucru, nu vom putea să grăim înpotriva ta rău la bine.

51. Iată, Răvéca înaintea ta ; luîndu-o să o iai și fie fămăie ficiorului stăpînului tău, după cum au grăit Domnul».

52. Și fu audzîndu sluga lui Avraam cuvintele lui, s-au închinat pre pămîntu lui Dumnedzău.

53. Și, scoțîndu sluga vase de argintu și de aur și înbrăcămînte, au dat Răvécai ; și daruri dăde fratelui ei și maicii ei.

54. Și mîncară și băură, și el și oamenii ce era cu el, și dormiră ; și, sculîndu(-se) dimineață, dzise : „Trimiteți-mă pentru ca să mă duc la stăpînul meu».

55. Și dzisără frații ei și maică-sa : „Rămie fată cu noi ca vro 10 dzile, și după acea să va duce».

56. Și el dzise cătră ei : „Nu mă opriți, și Domnul au îndreptat calea lui întru mine ; trimiteți-mă pentru ca să mergu la stăpînul meu».

57. Și ei dziseră : „Să chemăm copila și să întrebăm gura ei».

58[57]. Și chemară pre Revéca și-i dzisără ei : „Merge-vei cu omul acesta ? Și ea dzise : „Merge-voi».

59[58]. Și trimiseră pre Revéca, sora lor, [59] și unêtele ei și pre sluga lui Avraam și pre cei cu însul.

60. Și blagosloviră pre Revéca și dziseră ei : „Soru-noastră ești, fă-te întru mii de întunerece și moștenească sămînția ta cetățile neprietenilor».

61. Și, sculîndu-să, Răvéca și roabele ei s-au suit pre cămile și să duseră cu omul ; și, luîndu sluga pre Revéca, s-au duse.

62. Și Isaac mergea pren pustiu de cătră fața Videniei ; și el lăcuia în pămîntul de cătră amiazăzi.

63. Și ieși Isaac că să s(ă) primble la cîmpu mainte de îndesară ; și, căutîndu cu ochii lui, vădzu cămilele viitoare.

64. Și, căutîndu Revéca cu ochii, vădzu pre Isaac și sări de pre cămilă./

fie muierea carea o au gătit Dumnezeu lui Isaac, robul său, și într-aceea voi cunoaște că au făcut milă cu stăpînului meu Avraam.

45[44]. Și fu mai nainte încă până nu săvirșiiu cuvîntul acesta în cugetul meu, [45] îndată ieșiia Revéca țîind vadra în umere și, pogorînd la puț, scoase apă⁵ în vadră. Și-i zîși : «Dă-m puțină apă să beau» !

46. Iar ea îndată slobodzi vadră în brațe-ș și-m zise : «Bea tu și voi adăpa și cămilele tale» ; și am băut eu și mi-au adăpat și cămilele.

47. Dēcii o întrebaiu : «A cui fată ești ? Iar ea-m zise : «Sint fată lui Vathuil, ficiorul lui Nahor, care i-au născut Melha». Și i-am dat cercei și brăți în mîinile ei.

48. Și pîrîndu-m bine, mă închinaiu Domnului Dumnezeu și blagosloviiu pre Domnul Dumnezeu⁶ stăpînului meu Avraam, care m-au îndreptat pre ace(a)stă cale a adevîrîței să iau⁸ fata fratelui stăpînului meu fiu-său.

49. Deci de veț face milă și direptaate stăpînului meu, răspundeți-m să mă întorc sau în dreapta sau în stînga».

50. Iară Lavan și Vathuil, răspundînd, ziseră : „De la Domnul au venit această poruncă, nu putem răspunde ție rău pentru bine.

51. Și Revéca iaste înaintea ta ; ia-o și te du și fie muiere ficiorului stăpînului tău, cum au zis Domnul».

52. Și fu deaca auzi sluga lui Avraam cuvîntul acesta, se închină Domnului până la pămînt.

53. Și, scoțînd sluga vase de aur și de argint și haine, dăde Răvécai și dăde frățîne-său daruri și mume-sei.

54. Și mîncă și bău, el și ceia ce era cu dînsul, și, mîind, se sculară dimineața și zise : „Trimiteți-mă să mă duc la stăpînului meu».

55. Iară frații ei și mumă-sa ziseră : „Să șază fata cu noi 10 zile, de-acii veț merge».

56. Iar sluga zise : „Nu mă opriți, ce mă lăsaț să mă duc că Dumnezeu au îndreptat calea mea să mă duc la stăpînului meu».

57[56]. Ei ziseră : [57] „Să chiemăm fata și să o întrebăm den gura ei».

58. Și, chiemînd pre Revéca, ei ziseră : „Merge-vei cu acest om ? Iar ea zise : „Merge-voi».

59. Dēcii ei lăsară pre Revéca, sora lor, și avuția ei cu sluga lui Avra(a)m și cu oamenii carei era cu dînsul.

60. Și blagosloviră pre soru-sa Revéca și-i ziseră : „Sor ești noaoă, să fii într-o mie de întunerece, și sămînția ta să ia cetățile vrăjmașilor».

61. Și, sculîndu-se, Răvéca și roabele ei înșalară cămilele și mērseră cu bărbatul ; și, luînd sluga pre Revéca, se duse.

62. Iar Isaac umbla pren pustie spre Fîntîna Videniei ; și el lăcuia pre pămîntul despre amiazăzi.

63. Și ieși Isaac îndesară la cîmp să se primble ; și, aruncîndu-ș ochii, vădzu cămilele viînd.

64. Și, căutînd Revéca, văzu pre Isaac și sări⁹ de pre cămilă./

va fi femeia pe care Domnul a rînduit-o slugii sale Isaac și întru aceasta voi cunoaște că te-ai îndurat de stăpînul meu Avraam.

45. Dar nu săfirșim eu încă a spune acestea în cugetul meu, că îndată a ieșit Rebeca cu urciorul pe umeri, și a coborît la fîntînă și a scos apă. I-am spus : «Dă-mi să beau» !

46. Iar ea s-a grăbit să coboare urciorul pe brațe și a spus «Bea tu și voi adăpa și cămilele tale» ; și am băut și a adăpat și cămilele.

47. Apoi am întreat-o : «A cui fată ești ? Iar ea mi-a răspuns : «Sint fiica lui Batuel, fiul lui Nahor, pe care i l-a născut Milca».

48. Bucuros m-am închinat atunci Domnului și am binecuvîntat pe Domnul Dumnezeu stăpînului meu Avraam, care m-a îndreptat pe calea cea adevărată, ca să iau pe fiica fratelui stăpînului meu pentru fiul său.

49. Acum spunetî-mi de vreți să arătați înțelegere și bunăvoință față de stăpînul meu, sau de nu, să mă duc să caut în altă parte, în dreapta sau în stînga».

50. Răspundîndu-i, Lavan și Batuel i-au spus : „De la Domnul vine lucrul acesta. Noi nu putem spune nimic nici de bine, nici de rău.

51. Iaț-o pe Rebeca înaintea ta. Ia-o și du-te să fie soția fiului stăpînului tău, după cum a hotărît Domnul».

52. Cînd a auzit cuvintele lor, ispravnicul lui Avraam s-a închinat pînă la pămînt Domnului.

53. Și scoțînd el podoabe de argint și de aur și veșmînte, le-a dat Rebecăi și a mai dat daruri și fratelui și mamei ei.

54. Au mîncat și au băut, el și oamenii care erau cu el, și au innoptat acolo. Și dimineața s-a sculat și a spus : „Lăsați-mă să plec la stăpînul meu !»

55. Iar fratele și mama fetei i-au spus : „Să mai rămînă fata cu noi încă zece zile, după aceea vei putea pleca».

56. Însă el le-a răspuns : „Nu mă opriți, căci Domnul mi-a îndreptat pînă acum calea. Lăsați-mă să plec la stăpînul meu».

57. Atunci ei i-au spus : „Să chemăm copila și s-o întrebăm pe ea».

58. Au chemat-o pe Rebeca și i-au spus : „Te duci cu omul acesta ? Iar ea a răspuns : „Mă duc».

59. Atunci au lăsat-o pe Rebeca să plece împreună cu slugile ei și cu doica ei, și pe ispravnicul lui Avraam împreună cu oamenii ce erau cu el.

60. Și au binecuvîntat-o pe Rebeca și i-au spus : „Sora noastră ești, să se nască din tine mii și zeci de mii, iar sămînția ta să moștenească cetățile dușmanilor !»

61. Și, sculîndu-se, Rebeca și slugile ei s-au urcat pe cămile și au plecat împreună cu omul acela ; ispravnicul lui Avraam, luînd-o pe Rebeca, a plecat.

62. Isaac însă venise din Beer-Lahai-Roi, căci el locuia în țînutul de miazăzi.

63. Iar spre seară, a ieșit Isaac să se plimbe pe cîmp și, ridicîndu-ș ochii, a văzut cămilele venînd.

64. Rebeca, privînd și ea, l-a zărit pe Isaac și a coborît de pe cămilă./

51

Шн зисе кѣтрѣ савга, чине кѣсте Омѣа Аѣла,
 чѣмѣрѣ фѣжмѣлѣ фѣрѣ фѣтѣмѣннѣрѣ ноѣтѣрѣ
 шн зисе савга, ачѣста кѣсте, етѣпѣжнѣлѣмѣлѣ
 мѣрѣ фѣжнѣлѣшѣ брѣбодѣлѣмѣлѣ етѣ фѣрѣкѣ
 Шн повѣстн савга лѣн сѣлѣкѣ тоѣсте кѣлѣнѣтѣлѣ,
 кѣсте лѣ фѣжнѣлѣ. Шн фѣтрѣ сѣлѣкѣ фѣжнѣлѣ
 мѣн лѣн, шн лѣсѣ прѣ реѣкѣ шн нѣстѣ фѣжнѣлѣ лѣн фѣ
 мѣлѣ, шн сѣтѣн прѣ фѣжнѣлѣ, шн етѣ мѣжнѣлѣ сѣлѣкѣ
 пѣмѣрѣ сѣрра мѣмѣлѣн.

К А П Ъ С

нѣдѣсѣжнѣлѣ авраамѣ фѣшѣ лѣсѣ фѣмѣлѣ,
 кѣтрѣлѣ нѣмѣлѣнѣ ерѣ хѣтѣрѣ. Шн нѣ
 сѣлѣ лѣн прѣ зомѣрѣнѣ, шн прѣ сѣлѣнѣ,
 шн прѣ мѣдѣлѣ, шн прѣ мѣдѣлѣ шн прѣ
 сѣсѣкѣ, шн прѣ сѣнѣ. Шн сѣлѣ лѣ
 нѣсѣкѣ прѣ сѣлѣ, шн прѣ дѣмѣнѣ, шн прѣ дѣрѣ,
 шн фѣторѣнѣ лѣн дѣдѣнѣ фѣрѣ, фѣрѣнѣлѣ шн нѣдѣнѣ
 шн лѣрѣнѣ шн лѣтѣрѣнѣ, шн лѣсѣмѣлѣ
 Шн фѣторѣнѣ лѣн мѣдѣлѣ гѣфѣрѣ шн лѣфѣрѣ, шн
 енохѣ, шн авнѣдѣ, шн сѣлѣлѣ, тоѣнѣ ачѣшѣ ерѣ
 фѣторѣнѣ хѣтѣрѣнѣ. Шн дѣдѣ авраамѣ тоѣсте
 оуѣнѣлѣлѣ лѣн, лѣн сѣлѣкѣ фѣторѣлѣ лѣн. Шн
 фѣторѣнѣ цѣнѣнѣнѣ лѣн лѣ дѣлѣ авраамѣ дѣ
 рѣнѣ, шн сѣлѣ прѣ фѣжнѣлѣ фѣлѣ сѣлѣ
 фѣторѣлѣ лѣн, фѣкѣ фѣнѣнѣ елѣ етѣ кѣтрѣ рѣтѣ
 рѣтѣ, лѣ пѣлѣжнѣлѣ рѣтѣрѣнѣнѣнѣнѣ. Шн
 ачѣшѣ сѣжнѣтѣ анѣнѣ знѣлѣрѣ бѣцѣнѣ лѣн авраамѣ
 кѣлѣ лѣ тѣрѣнѣтѣ, рѣе, дѣ анѣ. Шн сѣлѣнѣ
 авраамѣ мѣрѣ фѣрѣ етѣпѣжнѣлѣ етѣнѣ, етѣрѣ
 шн пѣнѣ дѣ знѣлѣ, шн сѣлѣ лѣжнѣлѣ нѣрѣдѣ лѣ.
 Шн лѣ фѣрѣ прѣ фѣжнѣлѣ, сѣлѣкѣ шн нѣсѣмѣнѣ
 лѣжнѣнѣнѣ фѣторѣнѣ лѣн, фѣшѣнѣрѣ чѣ фѣнѣнѣтѣ фѣ
 цѣрѣнѣ лѣн ефѣрѣнѣ, фѣторѣлѣ лѣн сѣлѣ хѣтѣлѣ
 лѣн, кѣрѣлѣ кѣсте фѣпѣтѣрѣкѣ мѣмѣрѣнѣ. Чѣрѣнѣ
 на шн пѣцѣрѣлѣ чѣлѣ кѣжнѣгѣтѣ авраамѣ, дѣлѣ фѣ
 торѣнѣ лѣн хѣтѣ, лѣкѣлѣ фѣрѣ прѣ авраамѣ,
 шн прѣ сѣрра фѣмѣлѣ лѣн. Шн фѣ фѣлѣ
 чѣ мѣрѣ авраамѣ, елѣнѣ дѣнѣлѣ прѣ сѣлѣ фѣ
 лѣн, шн лѣкѣнѣ сѣлѣкѣ лѣжнѣлѣ фѣжнѣлѣ елѣрѣнѣ.
 Шн ачѣшѣ сѣжнѣтѣ нѣшнѣрѣнѣ лѣн нѣсѣмѣнѣ фѣтѣ
 рѣ лѣн авраамѣ, прѣ кѣрѣлѣ лѣ нѣсѣкѣлѣ лѣрѣ,
 сѣлѣжнѣнѣкѣ сѣррѣнѣ лѣн авраамѣ. Шн ачѣшѣ сѣ
 жнѣтѣ нѣмѣлѣ фѣторѣнѣ лѣн нѣсѣмѣнѣ прѣ нѣмѣ
 лѣ фѣнѣнѣнѣнѣ лѣн, чѣлѣ дѣтѣнѣ нѣсѣкѣлѣ нѣсѣмѣнѣ,
 шн нѣлѣнѣсѣлѣ, шн кнѣдѣрѣ, шн нѣвѣдѣнѣлѣ, шн мѣлѣнѣ
 Шн мѣлѣ, шн дѣлѣ шн мѣлѣнѣ.
 Шн хѣрѣнѣ, шн дѣмѣнѣ, шн сѣтѣрѣ, шн нѣфѣ,
 шн кѣдѣмѣ. Ачѣшѣ сѣжнѣтѣ фѣторѣнѣ лѣн нѣсѣмѣнѣ,
 шн ачѣшѣ сѣжнѣтѣ нѣмѣлѣлѣ фѣторѣнѣнѣнѣнѣнѣ,
 шн фѣрѣ сѣлѣнѣлѣ лѣрѣ, бѣ, бѣлѣнѣ дѣлѣ лѣнѣ лѣрѣ.
 Шн ачѣшѣ сѣ анѣнѣ бѣцѣнѣ лѣн нѣсѣмѣнѣ, рѣлѣ, дѣ анѣ
 шн сѣлѣнѣнѣ мѣрѣ, шн сѣ лѣтѣрѣнѣ лѣкѣ рѣдѣ
 лѣн. Шн лѣкѣнѣ дѣлѣ елѣнѣлѣ пѣнѣ лѣ сѣрѣ, нѣ
 кѣрѣ кѣсте фѣнѣнѣтѣ фѣцѣнѣ етѣпѣлѣлѣнѣ, пѣнѣнѣ
 лѣнѣнѣ лѣ лѣнѣнѣнѣ, фѣнѣнѣтѣ фѣцѣнѣ пѣтѣрѣнѣ
 фѣрѣнѣнѣ лѣн лѣ лѣкѣнѣлѣ. Шн ачѣшѣ сѣ
 нѣшнѣрѣнѣ лѣн сѣлѣкѣ фѣторѣлѣ лѣн авраамѣ, авраамѣ
 лѣ нѣсѣкѣлѣ прѣ сѣлѣкѣ. Шн сѣлѣкѣ ерѣ дѣ
 мѣ, дѣ анѣ, кѣжнѣ лѣ лѣлѣ прѣ реѣкѣ, фѣлѣ
 лѣн

65. Și zise cătră slugă : „Cine iaste omul acela ce mîrgе in cîmpu întru întemпинarea noastră ?” Și zise sluga : „Acestă iaste stăpinul mieu”. Iară ea, luindu-ș brobodêlnecul, șă îmbrăca.

66. Și povesti sluga lui Isaac toate cuventele cite au făcut.

67. Și întră Isaac in casa mumei lui și luo pre Revéca ; și i să făcu lui făméie și o lubi pre dînsă. Și să mîngia Isaac pentru Sărra, muma lui.

CAP 25

1. Și adăogînd Avraam, iș luo făméie, căriia numele-i era Hettúra.

2. Și-i născu lui pre Zomvrán, și pre Iezán, și pre Mada, și pre Madiám, și pre Ievóc și pre Sofia.

3. Și Iezán au născut pre Sáva, și pre Tháman, și pre Dedan. Și feciorii lui Dedán fură Raguul, și Napdeil, și Asuriim, și Laturiiim și Laomit.

4. Și feciorii lui Madiám : Ghefár, și Afér, și Enóh, și Avitha și Eldága ; toți aceștia era feciorii Heturii.

5. Și dède Avraam toate unêtele lui lui Isaac, feciorul lui.

6. Și feciorilor țititorilor lui au dat Avraam daruri și-i scoase pre dînsii in laturi de la Isaac, feciorul lui, încă fiind el viu, cătră răsărit, la pămîntul răsăriturilor.

7. Și aceștia sint anii zilelor vieții lui Avraam cîț au trăit : 175 de ani.

8. Și, slăbind Avraam, muri întru bătrînête bune, bătrîn și plin de zile ; și să puse lîngă norodul lui.

9. Și-l îngropară pre dînsul Isaac și Ismail, amîndoi feciorii lui, in peșтира cea îndoită, in țarina lui Efrón, feciorul lui Saár, heteului, carele iaste împotriva Mâmvriei,

10. țarina și peșτέρα ce-au ciștigat Avraam de la feciorii lui Het ; acolo îngropară pre Avraam și pre Sărra, făméia lui.

11. Și fu după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnezău pre Isaac, fiiul lui ; și lăcui Isaac lîngă Fintîna Vederii.

12. Și acêștea sint naștirile lui Ismaíl, feciorul lui Avraam, pre carele au născut Agár, slujnica Sărrei, lui Avraam.

13. Și acêștea sint numele feciorilor lui Ismaíl, pre numele rudeniiilor lui ; cel dentăiu născut (al lui) Ismaíl, [și] Navafoth ; și Chidár și Navdeíl, și Masam,

14. și Masma, și Dúma, și Mási,

15. și Hodán, și Themán, și Ietúr, și Nafes și Chédma.

16. Aceștia sint feciorii lui Ismail și acêștea sint numele lor, in corturile lor și întru odăile lor, 12 boiari după limba lor.

17. Și aceștia-s anii vieții lui Ismail, 137 de ani ; și, slăbind, muri și se alătură lîngă ruda lui.

18. Și lăcui de la Evilat până la Sur, carea iaste înaintea fêții Eghípetului până a veni la asiriéni ; înaintea fêții tuturor fraților lui au lăcut.

19. Și acêștea-s naștirile lui Isaac, feciorul lui Avraam ; Avraam au născut pre Isaac.

20. Și Isaac era de 40 de ani cînd au luat pre Revéca, fata/lui Vathuíl, sirului, lui făméie.

65[64]. Și dzise slugii : „Cine iaste omul acela ce merge în cîmp întru timpinarea noastră” ? [65]. Și-i dzise sluga : „Acesta iaste stăpînul mieu”. Și ea, luîndu-și brobodenicul ei, să îmbracă.

66. Și povesti sluga lui Isaac toate cuvintele cite au făcut.

67. Și întră Isaac în casa maicii lui și luă pre Revéca ; și i să făce lui fămeie și o iubi pre însă. Și să mîngîia Isaac pîntru Sârra, maica sa.

CAP 25

1. Și adoasă Avraam și luă fămeie, cariia numele ei era Hettura.

2. Și-i născu lui pre Zomvran, și pre Iezan, și pre Madá, și pre Madiam, și pre Ievoc și pre Soia.

3. Și Iezan au născut pre Sáva, și pre Thaman și pre Dedan. Și fiii lui Dedan fură Raguil, și Navdeil, și Asurim, și Laturim și Loomim.

4. Și ficiorii lui Madiam : Ghefar, și Afir, și Enoh, și Avithá și Eldagá ; toți aceștia era ficiorii Hetturii.

5. Și dăde Avraam toate unétele lui Isaac, ficiorul lui.

6. Și ficiorilor țititorilor lui au dat Avraam daruri și-i scoase pre înșii în laturi de la Isaac, ficiorul lui, încă fiindu el viu, cătră răsărit, la pămîntul răsăriturilor.

7. Și aceștia sîntu anii dzilelor vieții lui Avraam cîți au trăit : 175 ani.

8. Și, slăbindu, muri Avraam întru bătrînețe bune, bătrîn și plin de dzile ; și să puse lîngă nărodul lui.

9. Și-l îngropară pre însul Isaac și Ismail, amîndoi ficiorii lui în peșterea cea îndoită, în țarina lui Efron, ficiorul lui Saar, hetteului, carele iaste împotriva Mamvrii.

10. țarina și peșterea ce avu Avraam de la ficiorii lui Het ; acolo îngropară pre Avraam și pre Sarra, fămeia lui.

11. Și fu după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnedzău pre Isaac, fiul lui ; și lăcu Isaac lîngă Fintîna Videniei.

12. Și aceștea sîntu nașterile lui Ismail, ficiorul lui Avraam, pre carele au născut Agar, slujnica Săr(r)ei, lui Avraam.

13. Și aceste-as numerile¹ ficiorilor lui Ismail, pre numele rudeniilor lui : cel dentăi născut (al lui)² Ismail, [și] Naveoth ; și Chidar, și Navdeil, și Masam,

14. și Masmá, și Dumá, și Masí,

15. și Hodan, și Theman, și Ietur, și Nafes și Chedmá.

16. Aceștia sîntu ficiorii lui Ismail și aceste-s numele lor, în corturile lor și întru satele lor, 12 boiari, după limba lor.

17. Și aceștia-s anii vieții lui Ismail : 137 ani ; și, slăbindu, muri și să alătură lîngă ruda lui.

18. Și lăcu de la Evilát pîn-la Sur, carea iaste înaintea fetei Eghiptului pîn-a veni la asirieni ; înaintea fetei tuturor fraților lui au lăcut.

19. Și aceste-a nașterile lui Isaac, ficiorul lui Avraam ; Avraam au născut pre Isaac.

20. Și Isaac era de 40 ani cîndu au luat pre Revéca, fata/lui Vathuil, sírului, șie fămeie.

65. Și zise cătră slugă : „Cine iaste cel om care umblă pre cîmp împotriva noastră” ? Iar sluga zise : „Acela iaste ficiorul-stăpînului-mieu”. Dăcii ea îndată-ș luoa haina de îmbroboditură și se îmbracă.

66. Iar sluga spuse¹⁰ lui Isaac toate cuvintele cite au făcut.

67. Și întră Isaac în casa mume-sei și loă pre Revéca și-i fu muiere ; și o iubi și se mîngîie Isaac de moartea mume-sei, Sarrei.

CAP 25

1. Și adoase Avraam de-ș luoa altă muiere, pre carea o chieama Hettura.

2. Și-i născu lui pre Zamvram, și pre Ectan, și pre Madan, și pre Madiam, și pre Ievon și pre Soin.

3. Iară Ectan născu pre Savan și pre Didan. Iar feciorii lui Didan fură Raguil, și Navdeil, și Asurim, și Laturim și Loomim.

4. Iar feciorii lui Madiam : Efar, și Afir, și Enoh, și Avida, și Eldag ; aceștia toț era feciori Hetturei.

5. Iară Avraam dăde¹ toată avuția sa fiu-său, lui Isaac.

6. Iar feciorilor țititoare sale le dăte² daruri și-i goní de la fiu-său Isaac, încă fiind el viu, spre răsărit.

7. Aceștea sînt zilele și anii lui Avraam, că trăi 175 de ani.

8. Și, săvirșindu-se, muri Avraam întru bătrînețe bune, bătrîn plin de zile ; și se adoase lîngă neamul lui.

9. Și-l îngropară Isaac și Izmail, amîndoi feciorii lui, în peștera cea îndoită, la agrul lui Efron, ficiorul lui Saar, hettheii, carea iaste împotriva Mamvrii.

10. agrul și peștera carea o cumpărase Avraam de la feciorii lui Hettei ; acolo îngropară pre Avraam și pre Sarra, muierea lui.

11. Iar după moartea lui Avraam, blagoslovi Dumnezeu pre fiu-său Isaac ; și se prinse Isaac de lăcaș la Puțul Videinului.

12. Aceasta iaste facerea lui Izmail, ficiorul lui Avraam, care-l născu Agára, slujnica Sarrei, lui Avraam.

13. Aceștea sînt numele feciorilor lui Izmail după numele lor și în seminițiile lor ; cel dentăi născut al lui Izmail, Navaoth ; Chidar, și Navdeil, [14] Massan,

14. Masman, și Dúma, și Masí,

15. Hodan, Theman, și Iethur, și Nafes și Chedma.

16. Aceștia sînt feciorii lui Izmail și aceste sînt numele feciorilor lui, în casele lor și în cetățile lor, 12 domni întru limbile lor.

17. Și fură zilele vieții lui Izmail 137 de ani și, săvirșindu-se, muri și se adoase cătră neamul lui.

18. Și lăcu de la Eulat pînă la Sur, carea iaste înaintea fetei Eghiptului și pînă la mîrgerea Siriei, lăcu înaintea fraților lui.

19. Iar aceste sînt nasteri lui Isaac, ficiorul lui Avraam ; Avraam născu pre Isaac.

20. Și era Isaac de 40 de ani cîndu au luat pre Revéca, fata/lui Vathuil, sírului, să-i fie muiere.

65. Și i-a spus însoțitorului : „Cine este omul acela ce vine pe cîmp în timpinarea noastră” ? Ispravnicul i-a răspuns : „Acesta este stăpînul meu !” Atunci ea și-a luat vâlul și s-a acoperit.

66. Ispravnicul i-a povestit lui Isaac toate întîmplările prin care trecuse.

67. Și a intrat Isaac în cortul mamei sale și a luat-o și pe Rebeca. Aceasta s-a făcut soția lui pe care a iubit-o. Și s-a mîngîiat Isaac de pierderea mamei sale.

CAP. 25

Căsătoria a doua a lui Avraam.

Moartea sa.

1. Avraam însă și-a mai luat o soție, cu numele de Chetura.

2. Aceasta a născut pe Zimran, Iocșan, Madan, Madian, Ișbac și Șuah.

3. Iocșan a avut pe Șeba, Teman și Dedan. Fiii lui Dedan au fost Raguil, Navdeel, Așurim, Letușim și Ieumim.

4. Fiii lui Madian au fost : Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa ; aceștia toți au fost fiii Cheturei.

5. Avraam i-a dat fiului său Isaac toate averile.

6. Iar fiilor țititoarelor sale le-a dat Avraam daruri și, fiind el încă în viață, i-a trimis departe de Isaac, fiul său, în pămîntul Răsăritului.

7. Aceștea au fost zilele vieții lui Avraam, cite le-a trăit : o sută șaptezeci și cinci de ani.

8. Apoi, slăbind, Avraam a murit la adinci bătrîneți ; senin și mulțumit a trecut la strămoșii săi.

9. Iar Isaac și Ismael, fiii săi, l-au îngropat în peștera Macpela, din țarina lui Efron, fiul lui Tohar ; hetaunul, care este în fața stejarului Mamvrii.

10. În țarina și în peștera pe care a cumpărat-o Avraam de la fiii lui Het ; acolo au fost îngropați Avraam și Sara, soția lui.

11. După ce Avraam a murit, l-a binecuvîntat Dumnezeu pe Isaac, fiul acestuia. Și Isaac s-a așezat la Beer-Lahai-Roi.

12. Aceasta este semînția lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care i l-a născut lui Avraam slujnica Sarei, Agar.

13. Și aceste sînt numele fiilor lui Ismael, după numele neamurilor lor ; întiul născut al lui Ismael a fost Nebaiot, apoi Chedar, Abdeel și Nibsam,

14. Misma, Duma și Masa.

15. Hadad, Tema, Etur, Nafiș și Chedma.

16. Aceștia sînt fiii lui Ismael, aceste sînt numele lor, după așezările lor și după taberelile lor. Aceștia sînt cei doisprezece principii, după seminițiile lor.

17. Anii vieții lui Ismael au fost o sută treizeci și șapte. Slăbind, a murit și a trecut la strămoșii săi.

18. Urmasii săi s-au așezat de la Havila pînă la Sur, care este în fața Egiptului, pe drumul ce duce spre Asiria. Și ei au fost fruntea tuturor fraților lor.

19. Aceasta este semînția lui Isaac, fiul lui Avraam ; Avraam l-a născut pe Isaac.

20. Isaac era de patruzeci de ani cînd a luat-o pe Rebeca, fiica/lui Babel arameul din Mesopotamia și sora lui Laban arameul.

21. И ѿ бадына евраѿнъ, ѿнъ фѣмѣе. Шнъ еврѿ
 га ѿсаакъ дмнхънъ, пѣтрѿ ревека фѣмѣа ѿнъ,
 пѣтрѿ къ ера стѣрѣпѣ, шнѣ ѿсхлѣтъ пре дѣ
 едѣ дмнхѣнъ, шнъ зѣмнсанъ фѣмѣе ревека фѣ
 ке мѣа ѿнъ. Шнъ жѣна копнѣнъ фѣтрѿ дѣнса,
 шнъ зѣсе дѣ ѿсте стѣмнѣфѣкъ ѿша, пѣтрѿ чѣ
 мѣа чѣста зѣ шнъ фѣрѣе стѣ фѣтрѣе дѣла дмнхъ.
 22. Шнъ зѣсе дмнхъ, енъ доасъ анмѣнъ фѣтрѣа пѣ
 ежнѣтъ, шнъ доасъ нѣрѣадѣ, дѣнь пѣмѣе чѣе пѣ
 себѣрѣ фѣтрѣнъ, шнъ ба кобжршнъ нѣрѣадѣ пре нѣ
 рѣадѣ, шнъ чѣе мѣнъ мѣре ба слѣжнъ чѣлхнъ мѣнъ мнъ.
 23. Шнъ стѣ фѣлѣрѣе зѣнаеа анѣше а, шнъ лѣ дѣнса
 ке ера фѣмѣнъ фѣтрѿ пѣмѣе чѣе енъ. Шнъ ешнъ
 фѣтрѣрѣа чѣе фѣтрѣнъ нѣсхлѣтъ, рошѣа пѣтѣ касѣ
 пѣмѣе пѣрѣсѣ, шнъ нѣмнъ нѣмѣе ѿнъ ѿсафъ
 24. Шнъ фѣлѣрѣе чѣе ешнъ фѣрѣеае ѿнъ шнъ мѣна ѿнъ
 прнѣстѣ дѣе кѣбѣжнѣа ѿнъ ѿсафъ, шнъ нѣмнъ нѣмѣ
 ле ѿнъ ѿсафъ, шнъ ѿсаакъ ера дѣе зѣ дѣ анмъ кѣдѣ
 25. ѿнъ нѣсхлѣтъ пре дѣше ревека. Шнъ крѣе кѣрѣ
 тннѣрѣнъ, шнъ ера ѿса, сѣи шнѣнѣа бѣна можѣ,
 фѣрѣ ѿсакобъ сѣмъ нѣкнѣсѣнѣ лѣнхнѣа фѣмѣе
 26. Шнъ нѣтѣ ѿсаакъ пре ѿсафъ пѣтрѿ къ чѣнъ бѣнѣтѣ
 ѿнъ ера мѣнѣрѣа ѿнъ, фѣрѣ ревека нѣтѣ пре ѿсако.
 27. Шнъ фѣрѣе ѿсакобъ фѣтрѣрѣе шнъ веннъ ѿсафъ дѣ
 лѣ кѣмѣе сѣтѣннѣ. Шнъ зѣсе ѿсафъ, кѣтрѣ
 ѿсакобъ гѣстѣмъ дѣнѣ фѣтрѣрѣа чѣе стѣнъ трѣжѣ,
 пѣтрѿ къ салѣсѣ, пѣтрѿ чѣе ѿнъ стѣнѣмнъ нѣ
 лѣ мѣе ѿнъ ерѣомъ. Шнъ зѣсе ѿсакобъ кѣтрѣрѣеа,
 дѣмнъ ѿстѣрѣнъ нѣшнѣае тѣале, чѣе дѣнъ пѣнъ
 лѣ мѣе. Шнъ зѣсе ѿсафъ, мѣтѣ еѣ мѣрѣе стѣмо
 рѣ шнъ чѣемнѣе бѣнѣ чѣе фѣе нѣсхлѣтърѣнъ фѣнѣтѣ.
 28. Шнъ зѣсе ѿнъ ѿсакобъ жѣрѣтѣ мѣе ѿстѣрѣнъ, шнъ
 жѣрѣ ѿнъ шнъ ѿдѣлѣ ѿсафъ нѣшнѣае дѣнъ пѣнъ
 лѣ ѿнъ ѿсакобъ. Шнъ ѿсакобъ дѣрѣе ѿнъ ѿсафъ пѣнъ
 не шнъ фѣтрѣрѣе дѣ анмѣе, шнъ мѣкѣ шнъ ерѣе,
 шнъ стѣкѣлѣ дѣсѣрѣе, шнъ сѣкѣрѣ ѿсафъ нѣшнѣае
 дѣнѣ пѣнъ.

К а п 26
 1. И фѣа фѣамѣе пре пѣмѣнѣтъ, ѿфѣрѣе
 дѣ фѣамѣтѣ чѣ мѣнъ дѣнѣннѣе, кѣрѣ салъ
 фѣкѣтѣ фѣ зѣнаеа ѿнъ ѿбраамъ, шнъ мѣрѣ
 се ѿсаакъ кѣтрѣ лѣнмѣеахъ, фѣтрѣрѣа фѣ
 анѣстѣнѣмъ лѣ герѣра. Шнъ стѣнѣнъ ѿнъ
 дмнхѣнъ, шнъ зѣсе нѣтѣ погорѣ лѣ егѣпѣтѣ, чѣе лѣ
 нѣмѣе фѣмѣнѣтѣае кѣрнѣе цнѣбѣмъ ерѣнѣе чѣе.
 2. Шнъ веннъ сѣлѣшлѣнъ фѣмѣнѣтѣае чѣе ста, шнъ бѣ
 фнъ кѣтнѣе, шнъ тѣебѣнъ бѣлѣнъ, пѣтрѿ кѣтнѣе шнъ
 семнѣнѣнъ тѣале бѣнѣа пѣтѣ пѣмѣнѣтѣае, шнъ бѣмъ
 фѣтрѣнъ жѣрѣмѣнѣтѣае мѣеа, кѣрѣеа мѣмъ жѣрѣ
 ѿнъ ѿбраамъ тѣмѣлѣнъ пѣнъ. Шнъ бѣмъ фѣмѣнѣнъ
 семнѣнѣа тѣа кѣсѣлѣеае чѣе нѣлѣнъ, шнъ бѣмъ лѣ семнѣ
 чнѣнъ тѣале пѣтѣ пѣмѣнѣтѣае чѣе ста, шнъ себѣрѣ
 бѣлѣнъ фѣтрѣ семнѣнѣа тѣа, пѣале анѣмѣеае пѣмѣ
 етѣлѣнъ. Пѣтрѿ къ ѿнъ ѿсхлѣтѣае ѿбраамъ
 тѣмѣтѣае гѣаеа мѣеа, шнъ ѿнъ пѣрѣннѣе порѣчнѣ
 ле мѣеа, шнъ фѣтѣчѣтѣае мѣеа, шнъ днѣрѣтѣ
 чнѣе мѣеа, шнъ лѣчнѣе мѣеа. Шнъ лѣнхнъ ѿсаакъ
 лѣ герѣра. Шнъ фѣтрѣрѣе сѣмѣнѣнъ лѣнхнъ
 пѣтрѿ ревека фѣмѣеа ѿнъ, шнъ зѣсе себѣрѣ мѣе

21. Și să ruga Isaac Domnului pentru Revéca, fămeia lui, pentru că era stearpă; și-l ascultă pre dînsul Dumnezău și zămisi în pîntece Revéca, făméia lui.
22. Și juca copiii întru dînsa; și zise: „De iaste să mi să facă așa pentru ce mi-e aceasta“? Și mërse să întrêbe de la Domnul.
23. Și zise Domnul ei: „Doao limbi în zgăul tău sînt și doao năroade den pîntecelê tău se vor împărți; și va covîrși nărod pre nărod, și cel mai mare va sluji celui mai mic“.
24. Și să împlură zilele a naște ea; și la dînsa era gemeni întru pîntecile ei.
25. Și ieși feciorul cel întâiu născut roșiu tot, ca o piéle pârös; și-i numi numele lui Isáf.
26. Și după acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de călcîiul lui Isáf; și numi numele lui Iăcov. Și Isaac era de 60 de ani cînd au născut pre aceștia Revéca.
27. Și crescură tinereii; și era Isaf om știind vîna, mojić, iară Iăcov om neviclean, lăcuind în casă.
28. Și iubiia Isaac pre Isaf pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară Revéca iubiia pre Iăcov.
29. Și fiarse Iacov fiertură și veni Isáf de la cîmp ostenit.
30. Și zise Isáf cătră Iăcov: „Gustă-m den fiertura acestui griu pentru că slăbesc“; pentru acéa să numi numele lui Edóm.
31. Și zise Iăcov cătră Isaf: „Dă-mi astăzi naștirile tale cêle dentăiu mie“.
32. Și zise Isáf: „Iată, eu merg să moriu și ce mi-bune acêste născături înainte“?
33. Și-i zise lui Iăcov: „Jură-te mie astăzi“. Și jură lui și au dat Isáf naștirile dentăiu lui Iăcov.
34. Și Iăcov dède lui Isáf pîne și fiertură de linte; și mîncă, și bău și să sculă de să duse. Și ocărf Isáf naștirile dentăiu.

CAP 26

1. Și fu foamete pre pămînt, afară de foametea cea mai denainte, carea s-au făcut în zilele lui Avraam. Și mërse Isaac cătră Avimelêh, împăratul filistiim, la Gherára.
2. Și să ivi lui Dumnezeu și zise: „Nu te pogorî la Eghîpet, ce lăcuiește în pămîntul carile țî-l voiu spune ție.“
3. Și vei sălășlui în pămîntul acesta, și voiu fi cu tine și te voiu blagoslovi, pentru că ție și semînții tale voiu da tot pămîntul și voiu întări jurămîntul meu carele m-am jurat lui Avraam, tatălui tău.
4. Și voiu înmulți semînția ta ca stêlele ceriului și voiu da semînției tale tot pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile pămîntului.
5. Pentru căci au ascultat Avraam, tată-tău, glasul meu și au păzit poruncile mèle, și învățăturile mèle, și direptățile mèle și legile mèle.
6. Și lăcui Isaac la Gherára.
7. Și întrebără oamenii locului pentru Revéca, fămeia lui, și zise: „Sor mie/iaste“. Pentru că să temu

21. Și să rugă Isaac Domnului pentru Revéca, făméia lui, pentru că era stearpă; și ascultă pre însul Dumnezeu și îi zise: „De va să fie așa, dară mie ce-m iaste aceasta?” Și se duse să întrebe pre Domnul.

22. Și după acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de călcăiul lui Isav; și i-a numit numele lui Iacov. Și Isaac era de 60 ani cîndu au născut pre această Revéca.

23. Și i-a zise Domnul ei: „2 limbi întru pîntecele tău sînt și 2 năroade den zgăul tău să vor împărți, și va covîrși nărod pre nărodu și cel mai mare va sluji celui mai mic.”

24. Și să împlinească zilele nașterii; și la însă era gemeni întru pîntecele ei.

25. Și ieși ficiorul cel născut întăi roșu tot, ca o pièle pârș; și i-a numit numele lui Isav.

26. Și după acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de călcăiul lui Isav; și i-a numit numele lui Iacov. Și Isaac era de 60 ani cîndu au născut pre această Revéca.

27. Și creșcurea voiniceii; și era Isav om știindu vînă, mojić, iară Iacov om neviclean, lăcuindu în casă.

28. Și iubiă Isaac pre Isav, ficiorul lui, pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară Revéca iubea pre Iacov.

29. Și fiarsă Iacov fiertură și veni Isav de la cîmpu ostenindu.

30. Și dzise Isav cătră Iacov: „Gustă-mă de fiertura acestui grîu pentru că slăbăscu”; pentru aceea să numi numele lui Edom.

31. Și dzise Iacov cătră Isav: „Dă-mă astăzi nașterile tale cele dentăi mie.”

32. Și dzise Isav: „Iată, eu mergu să mor și ce mi-s bune aceste născuturi înainte?”

33. Și i-a zise lui Iacov: „Giură-te mie astăzi.” Și i-a giură lui și vîndu Isav nașterile dentăi lui Iacov.

34. Și Iacov dăde lui Isav pâine și fiertură de linte; și mîncă și bău și să sculă de să duse. Și ocări Isav nașterile dentăi.

21. Și se rugă Isaac Domnului pentru Revéca, muiérea lui, că era stearpă; și-l ascultă Dumnezeu și îngreacă Revéca, muiérea lui.

22. Și juca copiii într-însa; și zise: „De va să fie așa, dară mie ce-m iaste aceasta?” Și se duse să întrebe pre Domnul.

23. Și zise ei Domnul: „Doaoă limbi sînt în pîntecele tău și 2 noroade se vor împărți den trupul tău; și norod pre alt norod va covîrși și cel mai mare să slujască celui mai mic.”

24. Și umplîndu-i-se zilele de-a naște, iată era în pîntecele ei 2 gemeni.

25. Și ieși ficiorul cel dentăi tot roșu și flocos ca o pièle; și i-a pus numele Isav.

26 [25]. Apoi ieși frate-său, și mîna lui se ținea de călcăiul lui Isav; și i-a pus nume Iacov. [26] Și era Isaac de 60 de ani cînd născu lui Revéca (ficipori) 3.

27 [26]. Și creșcurea voinici; [27] și fu Isav om vînător și plugar 4, iar Iacov fu om nehiclean, lăcuind în casă.

28. Și îndrăgi Isaac pre Isav căci că den vînatul lui era mîncarea lui, iar Revéca îndrăgi pre Iacov.

29. Și fiarse Iacov fiertură și veni Isav de la cîmpu ostenit.

30 [29]. Și zise lui Iacov: [30] „Dă-mă dentr-această fiertură să mîncă să mă întăresc”; pentru-aceea chemă numele acelu loc Edom.

31. Și zise Iacov lui Isav: „Dă și tu mie astăzi nașterea ta cea dentăi.”

32. Iar Isav zise: „Iată, eu merg să moriu, dară ce-m iaste bună această năștere dentăi.”

33. Și i-a zise Iacov: „Jură-te mai înainte mie astăzi.” Și i-a jură [34] și dăde Isav lui Iacov nașterea sa cea dentăi.

34. Iar Iacov dăde lui Isav pâine și linte fiartă; și mîncă și bău și, sculîndu-se, se duse. Și nimic nu mai băgă seamă de nașterea sa cea dentăi.

21. Și s-a rugat Isaac Domnului pentru Rebeca, femeia lui, că era stearpă; și l-a ascultat Domnul și Rebeca, femeia lui, a zămislit.

22. Dar copiii se zbăteau în pîntecele ei și ea a zis: „Dacă astfel trebuie să mi se întîmple, pentru ce mai am această sarcină?” Și s-a dus să-l întrebe pe Domnul.

23. Iar Domnul i-a răspuns: „Două neamuri sînt în pîntecele tău și două popoare se vor împărți din pîntecele tău. Iar un neam îl va covîrși pe celălalt neam, și cel mai mare va sluji celui mai mic!”

24. S-au împlinit zilele ca aceasta să nască și în pîntecele ei erau gemeni.

25. Și a ieșit fiul cel întîi născut roșu și pârș tot ca o pielică; i-au dat numele Isav.

26. După acesta a ieșit fratele său, mîna lui ținîndu-se de călcăiul lui Isav. Și i-au dat numele Iacov. Și Isaac era de șizeci de ani, cînd Rebeca i-a născut pe aceștia.

27. Copiii au crescut și Isav a ajuns un vînător iscusit, cutreierînd cîmpurile, Iacov însă era un păstor pașnic, trăind în corturi.

28. Isaac îl iubea pe Isav, pentru că îi plăcea vînatul acestuia, iar Rebeca îl iubea pe Iacov.

29. Odată a fiert Iacov linte și Isav a venit ostenit de pe cîmp.

30. Și i-a spus Isav lui Iacov: „Dă-mi să gust din fiertura aceasta roșie, căci sînt flămînd!” De aceea s-a numit el și Edom, adică roșu.

31. Iacov însă i-a spus: „Vinde-mi mai întîi dreptul tău de întîi-născut!”

32. Și Isav i-a răspuns: „Iată eu mor de foame, la ce mi-e bun dreptul de întîi-născut?”

33. Iacov i-a spus: „Jură acum!” Și acela i-a jurat. Astfel Isav i-a vîndut lui Iacov dreptul său de întîi-născut.

34. Atunci Iacov i-a dat lui Isav pîine și fiertură de linte și acesta a mîncat și a băut, apoi s-a sculat și s-a dus. Și astfel a nesocotit Isav dreptul său de întîi-născut.

CAP 26

1. Și fu foamete pre pămîntu, afară de foamețea cea mai denainte, carea s-au făcut în zilele lui Avraam. Și mîrse Isaac cătră Avimeleh, împăratul filistim, la Gherara.

2. Și să ivi lui Domnul și-i dzise: „Nu te pogori la Eghiptu, ce lăcuiește întru pămîntul carele ție fi voi spune.”

3. Și vei fi prișlet întru pămîntul acesta, și voi fi cu tine și te voi blagoslovi, pentru că ție și săminției tale voi da tot pămîntul și voi întări giurămîntul meu carele m-am giurat lui Avraam, tatălui tău.

4. Și voi înmulți săminția ta ca stelele cerului și voi da săminției tale tot pămîntul acesta și să vor blagoslovi între săminția ta toate limbile pămîntului.

5. Pentru căci au ascultat Avraam, tată-tău, al meu glas și au păzit poruncile mele, și dreptățile mele, și învățăturile mele și legile mele.”

6. Și lăcu Isaac la Gherara.

7. Și întrebare oamenii de loc pentru Răvéca, făméia lui, și dzise: „Sor-m/iaste”. Pentru că să temu a dzi-

CAP 26

1. Și fu foamete pre pămînt iar, după foamețea carea fusese mai înainte, în zilele lui Avraam. Și se duse Isaac la Avimeleh, împăratul Filistimului, în Gherara.

2. Și se arătă lui Domnul și zise: „Nu te pogori în Eghipt, ce lăcuiește pre pămîntul care-ț voi spune.”

3. Și să lăcuiești într-însul și voi fi cu tine și te voi blagoslovi, că ție și săminției tale voi da pămîntul acesta și voi pune jurămîntul care m-am jurat cu tată-tău, Avraam.

4. Și voi înmulți săminția ta ca stelele cerului, și săminției tale voi da tot pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru săminția ta toate limbile pămîntului.

5. Căci că au ascultat tată-tău, Avraam, glasul meu și au păzit toate poruncile mele, și legile mele, și dreptățile mele și învățăturile mele.”

6. Și lăcu Isaac în Gherara.

7. Iar oamenii carei lăcuia acolo îl întrebare de muiérea lui, de Revéca; el zise: „Iaste-m sor”, / că-i era

CAP. 26

Isaac în țara filistenilor.

Înțelegerea cu Abimelec

1. Și a fost o foamete pe pămînt, alta decît foamețea dintîi, care se întîmplase în zilele lui Avraam. Și s-a dus Isaac la Abimelec, regele filistenilor, la Gherara.

2. Atunci i s-a arătat Domnul și i-a spus: „Să nu te duci în Egipt, ci așază-te în țîntutul pe care ți-l voi arăta eu.”

3. Să rămîi în acest țîntut, căci ție și săminției tale fi voi da întreg țîntutul și-mi voi împlini legămîntul meu față de Avraam, tatăl tău.

4. Voi înmulți săminția ta ca stelele cerului și voi da săminției tale întreg acest țîntut și voi binecuvînta prin săminția ta toate neamurile pămîntului.

5. Pentru că Adam, tatăl tău, a ascultat glasul meu și a păzit învățăturile, poruncile, poveștile și legile mele.

6. Și s-a așezat Isaac în Gherara.

7. Iar oamenii locului acela l-au întrebare despre Rebeca, soția lui, cine este, și le-a spus: „Îmi este soră!”

іаіте, пѣнтрѣ кѣ стѣпелѣмъ азиче фѣмѣемъ іаіте
 пѣнтрѣ канѣ доарѣ стѣ оучитѣ сѣлмннѣ докѣлѣ
 пѣнтрѣ ребека, кѣче ера фѣрѣмоакѣ ла фѣцѣ
 Шн фѣ аіоло фѣмѣлѣннѣ шн преннѣ авнме
 лѣхъ фѣрѣмѣлѣ герарен пре фѣрѣстѣрѣ, вѣзѣ пре
 сѣлак глѣмннѣ кѣ ребека фѣмѣлѣ лѣннѣ. Шн ке
 мѣ авнмелѣхъ пре сѣлак шнн зне. лѣннѣ сѣре фѣ
 мѣцѣ іаіте зшн кѣче азиче сѣре фѣ іаіте зшн
 зне сѣлак, ам зне пѣнтрѣ кѣче кѣннѣлѣ стѣнѣ
 мѣрн пѣнтрѣ азиче. Шн зне лѣннѣ авнмелѣ
 че анфѣкѣлѣтѣ атѣста ноаѣ з пѣцннѣ азѣннѣ
 чннеба ден рѣлѣ мѣ кѣ фѣмѣлѣ лѣ. Шн анфн азѣ
 азѣпра ноакѣтѣ неіаінощннѣ. Шн порѣннѣ
 авнмелѣхъ лѣтѣмъ норѣлѣ лѣннѣ, зне кѣннѣлѣ
 чнне сѣлѣ атѣннѣ де сѣмѣлѣ атѣста. аз де фѣмѣлѣ
 лѣннѣ кѣмѣоакѣтѣ вѣлѣннѣ вѣннѣ. Шн стѣмѣннѣ
 сѣлак фѣрѣлѣ пѣмѣннѣлѣ атѣста, шн азѣ фѣрѣ
 анѣлѣ атѣста сѣрѣлѣ азиче, зшн азѣ блѣннѣ пре азѣ
 елѣ дѣннѣ. Шн стѣ азѣлѣчѣ сѣмѣлѣ шн мѣ
 гѣннѣ фѣнннѣтѣ маннѣре се фѣчѣтѣ, пѣннѣ оуѣде
 марѣ стѣфѣкѣ фѣрѣтѣ. Шн стѣфѣкѣрѣ лѣннѣ до
 еннѣлѣ де он, шн авннѣтѣкѣ де вѣннѣ шн азѣвѣрн
 мѣлѣтѣ, шн зне кѣннѣлѣрѣ пре азѣннѣлѣ, фнннѣтѣннѣ
 мѣннѣ. Шн тѣлѣ фѣннѣтѣннѣ кѣчѣ азѣ сѣлѣ
 елѣчннѣ лѣннѣ фѣрѣмѣлѣ тѣтѣннѣтѣ, лѣлѣ азѣлѣпѣ
 фнннѣтѣннѣ, шн лѣлѣ оуѣмѣлѣтѣ де пѣмѣннѣ.
 Шн зне авнмелѣхъ кѣчѣтѣ сѣлакѣ азѣтѣ дѣлннѣ
 кѣмѣннѣ тѣре дѣкѣтѣннѣ тѣннѣ фѣкѣлѣтѣ фѣрѣтѣ.
 Шн стѣ мѣлѣтѣ де аіоло сѣлакѣ шн попоѣннѣ лѣрѣпѣ
 герарннѣлѣрѣ шн тѣвѣтѣрѣ аіоло. Шн тѣрѣшннѣ сѣлакѣ
 вѣлѣ азѣлѣпѣтѣ фѣннѣтѣннѣ кѣ азѣтѣ кѣреде азѣ стѣлѣ
 елѣчннѣ лѣннѣ аврѣамъ тѣтѣлѣ лѣннѣ, шн лѣлѣ азѣлѣ
 блѣннѣ пре азѣ фнннѣтѣннѣмѣннѣ азѣчѣтѣ азѣ мѣрннѣлѣ
 пѣлѣмъ тѣтѣлѣ лѣннѣ, шн лѣннѣмѣннѣ пре азѣннѣтѣ кѣ
 нѣмѣ, азѣлѣ нѣмѣлѣ кѣре азѣлѣ нѣмѣннѣ тѣтѣлѣ лѣ.
 Шн стѣ азѣтѣ елѣчннѣ лѣннѣ сѣлакѣ фѣрѣпѣ герарннѣлѣрѣ,
 шн азѣ фѣрѣлѣ аіоло фѣннѣтѣннѣ де азѣтѣ вѣтѣ. Шн
 стѣ азѣтѣрѣ пѣтѣстѣрѣннѣ герарннѣлѣрѣ кѣ пѣтѣстѣрѣннѣ лѣннѣ
 сѣлакѣ зне кѣннѣлѣ кѣмъ азѣрѣ іаіте азѣлѣ, шн нѣмѣннѣрѣ
 нѣмѣлѣ фѣннѣтѣннѣ стѣрѣмѣтѣтѣ, пѣнтрѣ кѣ
 стѣрѣмѣтѣтѣтѣ мѣлѣ фѣкѣлѣтѣ лѣннѣ. Шн рѣдннѣ
 кѣннѣлѣ де аіоло, азѣ стѣлѣпѣтѣ азѣтѣ фѣннѣтѣннѣ,
 шн стѣ прннѣлѣ шн пѣнтрѣ азѣлѣ, шн нѣлѣннѣ нѣ
 мѣлѣ еннѣ вѣрѣтѣ. Шн рѣдннѣ кѣннѣлѣ де аіоло
 азѣ стѣлѣпѣтѣ азѣтѣ фѣннѣтѣннѣ, шн нѣлѣлѣ стѣлѣпѣтѣ
 пѣнтрѣ азѣлѣ, шн азѣ нѣлѣннѣ нѣмѣлѣ еннѣ азѣрѣннѣ
 мѣ де лѣкѣ, зне кѣннѣлѣ пѣнтрѣ кѣчѣннѣ азѣлѣ азѣчѣрѣ
 цннѣ дѣннѣлѣ ноаѣ шн азѣлѣ кѣрѣкѣлѣтѣ пре пѣмѣннѣ.
 Шн стѣ азѣ де аіоло азѣ фѣннѣтѣннѣ азѣчѣтѣмѣннѣ
 лѣннѣ. Шн стѣ азѣннѣ азѣ дѣннѣлѣ азѣ нѣлѣтѣ азѣлѣ,
 шн зне азѣ азѣннѣ дѣннѣлѣ лѣннѣ аврѣамъ тѣтѣлѣ лѣннѣ
 тѣлѣ, нѣтѣтѣтѣ, пѣнтрѣ кѣчѣлѣтѣннѣ ежннѣ,
 шн тѣлѣ блѣннѣ, шн вѣннѣ фѣмѣлѣннѣ семннѣлѣтѣ,
 пѣнтрѣ аврѣамъ тѣтѣлѣ тѣлѣ. Шн зне азѣ аіоло
 азѣ кѣрѣтѣннѣ шн кѣмѣтѣ нѣмѣлѣ лѣннѣ дѣннѣлѣ, шн
 пѣсѣ аіоло, кѣрѣтѣлѣ лѣннѣ, шн стѣ азѣтѣ аіоло елѣ
 чннѣ лѣннѣ сѣлакѣ фѣннѣтѣннѣ. Шн авнмелѣхъ
 стѣ азѣ де азѣннѣлѣ дѣлѣ герарѣ, шн сѣхѣлѣлѣ че
 цннѣ пре норѣлѣ, шн фннѣлѣ бѣннѣлѣ азѣчѣрѣннѣ
 лѣннѣ

- a zice : „Fămēie-m iaste“, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii locului pentru Revēca, căce era frumoasă la față.
- 8. Și fu acolo în mulți ani. Și, privind Avimelēh, împăratul Gherarei, pre fereastră, văzu pre Isāac glumind cu Revēca, fămēia lui.
- 9. Și chemă Avimelēh pre Isāac și-i zise lui : „Oare fămēie-ț iaste“ ? Și că ce ai zis : „Sor în iaste“ ? Și zise Isāac : „Am zis pentru căce cindai să nu moriu pentru dinsa“.
- 10. Și zise lui, Avimeleh : „Ce ai făcut aceasta noao ? Puțin ar fi dormit cineva den ruda mea cu fămēia ta și ai fi adus asupra noastră necunoștință“.
- 11. Și porunci Avimelēh la tot norodul lui, zicind : „Tot cine se va atinge de omul acesta au de fămēia lui, cu moarte va fi vinovat“.
- 12. Și sāmănă Isāac întru pămintul acela și află întru anul acela orzu dind 100 ; și-l blagoslovi pre dînsul Domnul.
- 13. Și să înălță omul și mergînd înainte mai mare să făcea, până unde mare să făcu foarte.
- 14. Și să făcură lui dobitoac de oi și dobitoac de boi și arături multe ; și zavistuiră pre dînsul filistiimii.
- 15. Și toate fîntinile cite au săpat slugile lui în vrēmea tătini-său le-au astupat filistiimii și le-au umplut de pămînt.
- 16. Și zise Avimeleh cătră Isāac : „Du-te de la noi că mai mare decît noi te-ai făcut foarte“.
- 17. Și să mută de acolo Isāac și poposi la rîpa Gherărilor și tăbări acolo.
- 18. Și iarăș Isāac au săpat fîntinile cu ape carele au săpat slugile lui Avraām, tatăl lui, și le-au astupat pre ēle filistiimii după ce au mūrît Avraām, tatăl lui ; și le numi pre dînsăle cu nume după numele care le-au numit tatăl lui.
- 19. Și săpară slugile lui Isāac în rîpa Gherărilor și aflare acolo fîntină de apă vie.
- 20. Și să bătură păstorii Gherărilor cu păstorii lui Isāac zicind cum a lor iaste apa ; și numiră numele fîntinii Strimbătate pentru că strimbătate i-au făcut lui.
- 21. Și, rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntină ; și să priciia și pentru acēa ; și numi numele ei Vrajbă.
- 22. Și rădicîndu-se de acolo au săpat altă fîntină, și nu s-au bătut pentru acēa și i-au numit numele ei Lărgime de loc, zicind : „Pentru căci acum au lărgit Domnul noao și ne-au crescut pre pămînt.
- 23. Și să sui de acolo la Fîntina Jurămîntului.
- 24. Și să ivi lui Dumnezeu în noaptea acēa și zise : „Eu sînt Domnul lui Avraām, tatălui tău ; nu te tēme, pentru că cu tine sînt și te-am blagoslovit și voui înmulți semînția ta pentru Avraām, tatăl tău“.
- 25. Și zidi acolo jirtăvnic și chemă numele lui Dumnezău și puse acolo cortul lui ; și săpară acolo slugile lui Isāac fîntină.
- 26. Și Avimelēh să duse la dînsul de la Gherára, și Ohozáth, ce ținea pre noru-sa, și Filóh, voivodul puterii/lui.

ce: „Fămēie-m iaste”, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii locului pentru Revēca, căce era la față frumoasă.

8. Și fu acolo în mulți ani. Și, privind Avimelele, împăratul Gherarei, pre fereastră, vădu pre Isaac glumind cu Revēca, muiērea lui.

9. Și chemă Avimelele pre Isaac și-i dzise lui: „Oare fāmēie-ți iaste”? Și că ce ai dzis: „Suru-m iaste”? Și dzise lui, Isaac: „Pentru căce am dzis cindai să nu moriu pentru însă”.

10. Și-i dzise lui, Avimelele: „Ce ai făcut aceasta noa? Puțin are fi dormit cineva den ruda mea cu fāmēia ta și ai fi adus asupra noastră necu-noștință”.

11. Și porānci Avimelele la tot nărodul lui, dzicind: „Tot cine se va atinge de bărbatul acesta sau de muiērea lui fi va vinovat”.

12. Și sāmānă Isaac întru pāmintul acela și află întru acel an ordzu dindu 100; și-l blagoslovi pre însul Domnului.

13. Și să înalță omul și mergind înaintea mai mare să făcea, pân-unde mare să fece foarte.

14. Și i să făcerea lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături multe; și zavistuire pre însul filistimii.

15. Și toate fintinele cite au săpat slugile lui întru vrēma tātine-său le-au astupat filistimii și le-au implut de pāmintu.

16. Și dzise Avimelele cătră Isaac: „Du-te de la noi pentru că mai tare decit noi te-ai făcut foarte”.

17. Și să înmută de acolo Isaac și poposi la rīpa Gherarilor; și tăbări acolo.

18. Și iarăș Isaac au săpat fintinele cu apa carele au săpat slugile lui Avraam, tātine-său, și le-au astupat filistimii după ce au murit Avraam, tatăl lui; și le numi pre înse cu numere, și numerile carele le-au numit Avraam, tatăl lui.

19. Și săpară slugile lui Isaac în rīpa Gherarilor și aflară acolo fintina de apă vie.

20. Și să bătură păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac dzicind cum a lor iaste fintina; și numiră numele fintinei Strimbătate pentru că strimbătate le-au făcut.

21. Și, rădicind-să de acolo, au săpat altă fintină; și să pricea și pentru aceea; și numi numele lui Vrajbă.

22. Și, rădicind-să de acolo, au săpat altă fintină; și nu s-au bătut pentru aceea; și i-au numit numele el Lărgime de loc, dzicind: „Pentru căci acum au lărgit Domnul noa și ne-au crescut pre pāmintu”.

23. Și să sul-de acolo la Fintina Giurāmintului.

24. Și să ivi lui Dumnedzau întru aceea noapte și-i dzise: „Eu sntu Dumnedzau lui Avraam, tatăl tău; nu te teme, pentru că cu tine sntu și te-am blagoslovit și voi înmulți sāmînția ta pentru Avraam, tatăl tău”.

25. Și zidi acolo jirtāvnic și chemă numele lui Dumnedzau și aședzără acolo cortul lui; și săpară acolo slugile lui I(s)aac fintina.

26. Și Avimelele să duse la însul de la Gherarā; și Ohozāth, ce ținea pre noru-sa, și Fihol, hatmanul puterii/lui.

frică să zică: „Iaste-m muiēre”, ca nu cumva să-l ucigă oamenii carei lăcuia într-acel loc pentru Revēca, muiērea lui, că era frumoasă.

8. Și fu acolo mult ani. Și, privind Avimelele, împăratul Gherarei, pre o fereastră vădu pre Isaac glumind cu Revēca, muiērea lui.

9. Și, chiemind Avimelele pre Isaac, fi zise: „Aceasta-ți iaste muiēre, dară tu că ce-ai zis că-ți iaste sor”? Iar Isaac zise: „Zis-am ca să nu cumva să moriu pentru dīnsa”.

10. Iară Avimelele zise: „Că ce-ai făcut noa? Puțin ară fi fost să fie cineva den neamul meu cu muiērea ta și ai fi adus asupra noastră zmintea”.

11. [10]. Și porānci tuturor năroadelor, zicind: [11] „Tot cine se va atinge de bărbatul acesta sau de muiērea lui fi va vinovat mōrtii”.

12. Și sāmānă Isaac în pāmintul acela și află în anul acela roada orzului însutită, că-l blagoslovi Dumnezeu.

13. Și se înalță și se înmulți până se făcu foarte mare.

14. Și fu lui dobitoc den oi și dobitoc den boi și agoniseală multă; pentru aceasta îl pizmuiră filistimii.

15. Și mēseră și astupară toate puțurile cite săpase slugile tātine-său în viața tātine-său și le umplură de pāmint.

16. Și zise Avimelele cătră Isaac: „Fugi de la noi că mai puternic decit noi te-ai făcut tu aici cu mult”.

17. Și fugi Isaac de acolo și se sălășlui la rīpa Gherarului; și lăcu acolo.

18. Și iar dōstupă Isaac puțurile cele de apă ce le săpase slugile tātine-său, lui Avraam, care le astupase filistimii deaca au murit tată-său Avraam; și le puse nume tot cum le pusese tată-său Avraam.

19. Și săpară slugile lui Isaac în rīpa Gherarului și aflară acolo fintina de apă vie.

20. Și se sfādiră păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicind: „A noastră iaste apa”; și puseră numele acei fintini Strimbătate, că strimbătate le-au făcut.

21. Și, sculind-să Isaac de acoleă, săpă altă fintină; și se certa și pentru aceea; și-i puse numele Vrajbă.

22. Și, sculind-să și de acolo, săpă alt puț, și pentru acela nu se certa; și-i puse numele Lărgime, zicind că „Acum au lărgit Domnul noa și ne-au crescut pre pāmint”.

23. Și de acolo se sui la Puțul Giurāmintului.

24. Și se arată acolo lui Domnul într-acea noapte și-i zise: „Eu snt Dumnezeu, tātine-tău, lui Avraam; nu te teme, că snt cu tine și te voi blagoslovi și voi înmulți sāmînția ta pentru tată-tău Avraam”.

25. Și zidi acolo altar și chiemă numele Domnului; și-i puse cortul acolo și săpară slugile lui Isaac puț acolo.

26. Și veni la dīnsul Avimelele de la Gherar(a)-și Ohozath, prietenul lui, și Fihol, voievodul nărodului / său.

căci s-a temut să spună „Este soția mea”, ca nu cumva să-l omoare oamenii locului aceluia pentru Rebeca, căci era frumoasă la chip.

8. Dar după ce a trăit acolo multă vreme, Abimelec, regele Gherarei, privind pe fereastră l-a văzut pe Isaac îmbrățișându-se cu Rebeca, soția sa.

9. Atunci l-a chemat Abimelec pe Isaac și i-a spus: „Oare îți este soție? De ce ai spus: „Îmi este soră”? Isaac i-a răspuns: „Am spus așa, ca nu cumva să fiu ucis din pricina ei!”

10. Abimelec i-a spus: „De ce ne-ai făcut aceasta? Puțin ar fi fost să fie cineva din neamul meu s-ar fi culcat cu soția ta și ai fi adus asupra noastră păcat”.

11. Și a poruncit Abimelec întregului său popor: „Cine se va atinge de omul acesta sau de soția lui va fi pedepsit cu moartea!”

12. Iar Isaac a semănat în anul acela și a cules rod însutit. Și l-a binecuvîntat pe el Domnul.

13. Și el s-a îmbogățit și avînd spor s-a înalțat tot mai mult.

14. Și avea turme de oi și cirezi de vite și multe ogoare. Atunci filistenii începură să-l invidieze.

15. Și toate fîntînile pe care le săpaseră robii tatălui său, pe vremea lui Avraam, filistenii le-au stricat și le-au astupat cu pămînt.

16. Și i-a spus Abimelec lui Isaac: „Pleacă de la noi, căci te-ai făcut prea puternic față de noi!”

17. Și a plecat Isaac de acolo și a poposit în valea Gherara și a locuit acolo.

18. Și a săpat Isaac din nou fîntînile de apă, pe care le săpaseră robii lui Avraam, tatăl său, și pe care le astupaseră filistenii după moartea lui Avraam și le-a numit cu aceleași nume cu care le numise Avraam.

19. Și au săpat slugile lui Isaac în valea Gherara și au dat de un izvor cu apă bună de băut.

20. Dar s-au certat păstorii din Gherara cu păstorii lui Isaac spunînd fiecare că „apa este a noastră”. Și i-au pus numele Esec, căci au spus că s-au sfădit pentru ea.

21. Apoi sculîndu-se Isaac de acolo a săpat o altă fîntînă, dar s-au certat și pentru aceasta și i-au pus numele Sitna.

22. Sculîndu-se și de acolo Isaac a săpat o altă fîntînă, dar nu s-au mai certat pentru ea. De aceea l-a pus numele Rehobot; spunînd: „Datu-ne-a acum Domnul loc larg și ne-a sporit pe pămînt.”

23. De aici s-a urcat Isaac la Beer-Seba.

24. În noaptea aceea i s-a arătat acolo Domnul și i-a spus: „Eu snt Dumnezeu, tatălui tău, Avraam. Nu te teme, căci eu snt cu tine și te-am binecuvîntat și îți voi înmulți sāmînția ta pentru Avraam, tatăl tău!”

25. Atunci a zidit Isaac acolo un altar și a chemat numele Domnului și și-a așezat acolo cortul, iar slugile lui au săpat o fîntînă.

26. Și a venit la el Abimelec din Gherara, împreună cu Ahuzat, care luase pe nora lui, și Ficol, căpetenia oștirii/lui.

къ ахъ. Шн зисе кѣтрѣ рѣшѣнъ ісаако пен
 прѣхъ кѣтъ іцѣ вените кѣтрѣ мине шн бон ма
 іцѣ оурапѣ, шн мацн екоєв дѣла бон. Шн ен а
 зисе възжандѣ тѣмъ въхѣтъ, къ дмнхъ ера кѣ
 тине, шн амь зисе фѣ дартѣ, шн прѣхъ мнѣлохъ
 нострѣ шн прѣхъ мнѣлохъ іцѣхъ, съпхнемъ къ тѣ
 не легѣтѣрѣ. Дл стѣнѣ фатн кѣ нон рѣхъ,
 фте кнѣ нон нѣнѣмъ екрѣтѣ, шн фте кнѣ цѣ
 цѣмъ трѣхѣтѣ тине, шн тѣмъ екоєв кѣ пачѣ, шн
 тѣхъ акѣмъ глѣнѣтѣ ещн дѣ дмнхъ. Шн лефѣ
 ла кѣ еспѣцѣ, шн мѣжнѣартѣ, шн едѣрѣ. Шн кѣхъ
 ажнѣхъ рнмнѣцѣ, кѣхърѣ еомъ априаеахъ
 шн трнмнѣ пре рѣшѣнъ ісаакъ, шн едѣхъ ерѣ
 лѣ кѣ мѣжнѣтѣнѣ дѣла рѣнѣхъ. Шн фѣхъ прѣхъ
 чѣхъ зн шн мергѣнѣхъ салѣнае ахъ ісаакъ фнспѣ
 рѣ пенѣрѣ фѣжнѣна чѣхъ еспѣтѣ, шн зисѣрѣ нѣ
 лѣ амѣфлаат апѣ. Шн еомъ мнѣхъ рѣмѣжнѣтѣ
 пенѣрѣхъ ахъ а нѣмнѣ нѣмѣ чѣтѣцѣнѣ фѣжнѣна
 лѣ кѣхъ рѣмѣжнѣтѣхъ пѣнѣтѣ фѣзѣса дѣ аѣтѣнѣ. Шн ерѣ
 ісафъ дѣ, мѣ дѣ аннѣ, шн ахъ мѣтѣрѣ прѣгѣдѣнѣ, фа
 тлаахъ бѣнѣ хѣтѣхъ, шн прѣ еасѣмѣка фѣтлаахъ
 лѣ ело ебѣхъ. Шн едѣхъ прнчѣтѣхъ ісаакъ, шн кѣхъ рѣвѣка.

К А П К З

Ан фѣхъ дѣхъ чѣхъ фѣтѣрѣжнѣтѣ ісаакъ,
 шн едѣхъ мнѣрѣ оѣтѣнѣ ахъ аѣрѣхъ, шн
 кемѣ прѣ ісафъ фѣторѣхъ ахъ тѣлѣ маѣ еѣ
 прѣхъ, шн зисѣ ахъ фѣтѣ мѣхъ, шн зн
 се тѣпѣ еѣ. Шн зисѣ ахъ тѣпѣ а
 фѣтѣрѣжнѣтѣ, шн нѣхъ іцѣхъ зѣса мѣрѣнѣ мѣле.
 г ахъ мѣ дартѣ іцѣ оуѣтѣа тѣ, ахъ ахъ шн тѣхъ
 бѣ шн ешн афартѣ ла кѣмѣхъ. Шн ежнѣ
 зѣмѣ ежнѣтѣ шн мѣ фѣ мѣ ехъ кѣтѣ ахъ кѣхъ
 нѣекохъ еѣ, шн мѣ ахъ кѣтѣмѣнѣжнѣхъ пенѣрѣхъ ка
 еѣтѣ елѣтѣнѣ еѣ фѣтѣхъ мѣхъ, маѣ фннѣтѣ
 е дѣе бон мѣрнѣ. Шн рѣвѣка ахъ зн гѣрѣнѣ ісаакъ
 нѣ, кѣтрѣ ісафъ фѣторѣхъ ахъ, шн едѣхъ іса
 ла кѣмѣхъ ка еѣбнѣтѣ еѣ. бѣнѣтѣ тѣтѣжнѣтѣхъ.
 5 Шн рѣвѣка зисѣ кѣтрѣ фннѣтѣхъ тѣла маѣ мнѣхъ о
 бѣснѣ амъ ахъ знѣ прѣ тѣтѣтѣхъ гѣрѣнѣхъ, кѣтрѣ
 5 ісафъ фѣтѣтѣе тѣхъ гѣрѣнѣхъ. ахъ мѣ ежнѣтѣ
 шн мѣ фѣ рѣмѣжнѣтѣ, пенѣрѣхъ ка мѣжнѣнѣ еѣтѣ
 елѣтѣнѣ фннѣтѣ дѣмнѣхъ маѣ фннѣтѣ дѣнѣ
 амѣрнѣхъ. ахъ мѣ амъ фѣнѣ мѣхъ ахъ кѣтѣ
 прѣ мнѣ, ахъ прѣ амъ порѣнѣтѣхъ еѣ цѣтѣ. Шн
 мергѣнѣ ла онъ, маѣ дѣ ахъ екоєв дѣнѣ ешн мѣнѣ шн
 едѣнѣ, шн бон фѣтѣ прѣ енѣ ехъ кѣтѣ тѣтѣжнѣтѣхъ
 іцѣмъ нѣтѣтѣ. Шн бѣнѣ ахъ еѣ тѣтѣжнѣтѣ шн
 бѣ мѣжнѣ пенѣрѣхъ ка еѣтѣ елѣтѣнѣ тѣтѣтѣ ма
 аѣ напнѣ рѣмѣрѣхъ ахъ, шн зисѣ ісаакъ кѣтрѣ
 рѣвѣка мѣхъ тѣса, ісаѣтѣ іса фѣтѣтѣе мѣхъ оѣ
 бѣ прѣрѣсѣ, шн еѣ оѣ мѣтѣрѣ. Кѣнѣдан еѣнѣхъ
 мѣхъ пнѣтѣ, тѣтѣхъ мѣхъ, шн бон фнѣ фннѣтѣ ахъ
 ка еѣнѣ нѣтѣтѣгѣтѣ фѣтѣмѣ, шн бон ахъ еѣ ахъ прѣ
 гѣ ма елѣтѣмѣ шн нѣ елѣнѣтѣ. Шн зисѣ ахъ
 мѣхъ тѣса прѣмнѣнѣ елѣтѣмѣхъ тѣхъ фѣнѣ мѣхъ, нѣ
 маѣ ахъ елѣтѣ гѣаѣтѣ мѣхъ, шн мергѣнѣхъ ахъ мѣ.
 10 Шн мергѣнѣхъ ахъ шн ахъ еѣ мѣхъ мѣтѣ, шн фѣтѣ
 нѣ мѣхъ тѣса ехъ кѣтѣ ахъ кѣхъ мѣтѣ тѣтѣтѣ ахъ.
 11 Шн ахъ рѣвѣка фѣтѣрѣжнѣтѣхъ ахъ ісаакъ фѣторѣхъ

- 27. Și zise cătră dînșii Isăac : „Pentru că ci aț ve- nit cătră mine ? Și voi m-aț urit și m-ați scos de la voi“.
- 28. Și ei au zis : „Văzînd te-am văzut că Domnul era cū tine și am zis : fie dară întru mijlocul nostru și întru mijlocul tău să punem cu tine legămînt“.
- 29. că să nu faci cu noi rău, în- ce chip noi nu ne-am scîrbît și în ce chip ție și-am trebuit bine și te-am scos cu pace ; și tu acum blagoslovit ești de Domnul“.
- 30. Și le făcu ospăț ; și mîncară și băură.
- 31. Și, sculîndu-se dimineața, jură om aproapei lui ; și-i trimise pre dînșii Isăac. Și să dusără cu min- tînire de la dînsul.
- 32. Și fu întru acăea zi, și mergînd slugile lui Isăac, îi spuseră pentru fîntina ce-au săpat și ziseră : „Nu am aflat apă“.
- 33. Și o numi Jurămînt ; pentru acăea- numi nume cetății Fîntina Jurămîntului până în zioa de astăzi.
- 34. Și era Isaf de 40 de ani și luo muiere pre Iudin, fata lui Veil, heteul, și pre Vasemcath, fata lui Elon, eveul.
- 35. Și să pricia cu Isăac și cu Revēca.

CAP 27

- 1. Și fu după ce-au îmbătrînit Isaac și să timpîră ochii lui a vedea, și chemă pre Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, și-i zise lui : „Fiiul meu !“. Și zise : „Iată eu“ !
- 2. Și zise lui : „Iată, am îmbătrînit și nu știu zioa morții mele.“
- 3. Acum dară ia-ț unealta ta, arcul și tulba, și ieși afară la cîmpu [4] și vinează-m vînat ;
- 4. și-m fă mie bucate după cum iubescu eu, și-m adu ca să mîncu pentru ca să te blagoslovească sufletul meu mai înainte de ce voi muri“.
- 5. Și Răvēca auzi grăind Isaac către Isaf, feciorul lui ; și să duse Isaf la cîmp ca să vinēze vînat tătîni-său.
- 6. Și Răvēca zise cătră fiu-său cel mai mic : „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind cătră Isaf, fratele tău, grăind :
- 7. «Adu-m vînat și-m fă de mîncat pentru ca, mîncînd, să te blagoslovesc înainte Domnului mai înainte decît a muri eu“.
- 8. Deci acum, fiul meu, ascultă pre mine dupre cum poruncesu eu ție.
- 9. Și, mergînd la [o], ia-m de acolō doi iezii moi și buni și voi face pre ei bucate tătîni-tău cum iubēște.
- 10. Și vei aduce tătîni-tău și va mîncă pentru ca să te blagoslovească tată-tău mai nainte de moartea lui“.
- 11. Și zise Iacov cătră Răvēca, mumă-sa : „Iaste Isaf, fratele meu, om pāros, și eu om nēted.“
- 12. Cîndai să nu mă pipăie tatul meu și voi fi înainte lui ca un nebăgat în seamă și voi aduce asupra mea blestem și nu blagoslovenie“.
- 13. Și-i zise lui mumă-sa : „Pre mine blestemul tău, fiul meu, numai ascultă glasul meu și, mergînd, adu-mi“.
- 14. Și, mergînd, luo și aduse mume-sii ; și făcu mumă-sa bucate dupe cum iubii tatăl lui.
- 15. Și, luînd Răvēca îmbrăcămîntea lui Isaf, fecio- rul/ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa în

27. Și dzise cătră înșii Isaac : „Pen-
tru că ci ați venit cătră mine? Și voi
m-ați urit și m-ați scos de la voi?”

28. Și ei au dzis : „Vădzindu-te am
vădzut căce Domnul era cu tine și am
dzis : fie dară întru mijlocul nostru
și întru mijlocul tău să făgăduim cu
tine împreună făgăduință

29. ca să nu ni să facă cu noi rău,
în ce chip noi nu ne-am oțărît și în
ce chip ție ț-am tribuit bine și te-am
scos cu pace; și tu acum blagoslovit
ești de Domnul”.

30. Și li să făce ospățu; și mîncară
și băură.

31. Și, sculîndu-să dimineața, giură
omul de aproapelui său; și-i trimise
pre înșii Isaac. Și să duseră cu mîn-
tuire de la însul.

32. Și fu întru acțea dzi, mergîndu
slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntina ce au săpăt și dziseră : „Nu
am aflat apă”.

33. Și o numî Giurămîntu; pentru
aceea numî nume cetății Fîntina: Giu-
rămîntului pîn-în dzua de astăzi.

34. Și era Isav de 40 ani și luă mu-
iere pre Iudin, fata lui Veil, heteul,
și pre Vasemcâth, fata lui Elon, eveul.

35. Și să pricea cu Isaac și cu Re-
veca.

27. Și le zise Isaac : „Ce ați venit la
mine? Crez, voi m-ați urit și m-ați go-
nit de la voi?”

28. Iar ei răspuseră : „Vădzîndu-te
am văzut că Domnul era cu tine și
am zis : să fie jurămînt între noi și în-
tre tine și să punem făgăduință între
noi și între tine

29. ca să nu faci noaoă rău, cum nu
ne-am lepădat nici noi de tine și cum
ți-am făcut și noi bine și te-am slo-
bozit cu pace; și ești tu acum bla-
gosit de Domnul”.

30. Și făcu lor ospăț de mîncară și
băură.

31. Și, sculîndu-se dimineața, jurară
unul altuia; și-i trimise Isaac. Și se du-
seră de la dînsul cu pace.

32. Și într-aceia zi veniră slugile lui
Isaac și-i spuseră de puțul care săpase,
zicînd : „N-am aflat apă”.

33. Și-i puseră numele Jurămînt;
pentr-aceia-i chieamă numele acea cetate
Puțul Jurămîntului și pînă în zioa de
astăzi.

34. Iară Isav, deaca umplu 40 de ani,
luoă muiere pre Iudin, fata lui Veil,
hefheul, și pre Vasimcath, fata lui E-
lon, eveul.

35. Aceia, amîndoață, se certa³ cu
Isaac și cu Reveca.

27. Iar Isaac le-a spus : „De ce ați
venit la mine, voi care m-ați urit și
m-ați izgonit de la voi?”

28. Ei i-au răspuns : „Am văzut că
Domnul era cu tine și ne-am gîndit
să fie înțelegere între noi și între tine
și să încheiem cu tine un legămînt.

29. Ce tu să nu ne faci nici un rău,
după cum nici noi nu te-am vătămât
și ți-am făcut numai bine și te-am lă-
sat să pleci în pace. Iar acum tu ești
binecuvîntat de Domnul”.

30. Isaac le-a pregătît un ospăț și au
mîncat și au băut împreună.

31. Și, sculîndu-se dimineața, au ju-
rat unul altuia. Și Isaac s-a despărțit
de ei și ei s-au dus în pace de la
dînsul.

32. În aceeași zi, venînd slugile lui
Isaac, l-au vestit că în fîntina pe care
o săpaseră au găsit apă.

33. Și a numit Isaac fîntina Șibe-
a, adică jurămînt. Iar numele cetății, pînă
în zioa de azi, a rămas Beer-Șeba,
adică Fîntina Legămîntului.

34. Isav era de patruzeci de ani,
cînd și-a mai luat două femei: pe
Iudit, fiica lui Beerî, heteul, și pe Ba-
semata, fiica lui Elon, eveul.

35. Aceia a mîhnit foarte pe Isaac
și pe Rebeca.

CAP 27

1. Și fu după ce au îmbătrînit Isaac
și să timpîră ochii lui a vedea, și che-
mă pre Isav, ficiorul lui cel mai bă-
trîn, și-i dzise lui : „Fiul meu” ! Și
dzise : „Iată eu” !

2. Și-i dzise lui : „Iată, am îmbătrî-
nit și nu știu dzua morții mele.

3. Acum dară ia-ți cînîia ta, arcul
și tulba, și ieși afară la cîmpu [4] și-m
vinează vînat;

4. și-m fă mie bucate cum iubăscu
eu și adu pentru ca să mîncu ca să
te blagoslovască sufletul meu mainte
de ce voi muri”.

5. Și Răveca au audzit grăindu Isaac
cătră Isav, ficiorul lui; și să duse Isav
la cîmpu ca să vîneze vînat tătine-
său.

6. Și Revéca dzise cătră fiul său, cel
mai mic : „Vedzi, am audzit pre tată-
tău grăindu cătră Isav, fratele tău,
dzicîndu :

7. «Adu-mi vînat și-m fă de mîncat
pentru ca, mîncîndu, să te blagoslo-
văscu înaintea lui Dumnezeu mainte
de moartea mea».

8. Acum dară, fiul meu, ascultă-mă
pre mine după cum eu îți porăncesc-
cu ție.

9. Și, mergîndu la oi, ia de acolo 2
iezi moi și buni și voi face pre ei bu-
cate tătine-tău cum iubêste.

10. Și vei aduce tătine-tău și va
mîncă pentru ca să te blagoslovască
tată-tău mainte de moartea lui”.

11. Și dzise Iacov cătră Revéca, mai-
ca lui : „Iaste Isav, fratele meu, om
păros, și eu om nêtedu.”

12. Cîndai să nu mă priceapă tatăl
meu și voi fi înaintea lui ca un ne-
băgător în saamă și voi aduce asupra
mea blăstămu nu blagoslovenie”.

13. Și-i dzise lui maica sa : „Pre
mine blăstămul tău¹, fiul meu, numai
ascultă glasul meu și, mergîndu, îm-
adu”.

14. Și, mergîndu, au luat și au adus
maicii lui și făcu maica lui bucate
după cum iubia tatăl lui.

15. Și, luîndu Revéca înbrăcămîntea
lui Isav, ficiorului ei cel mai bătrîn,

CAP 27

1. Și fu deaca îmbătrîni Isaac și or-
biră ochii lui de vedere, chieamă pre
fiu-său Isav, cel mai mare, și-i zise :
„Fătul meu” ! El răspuse : „Iată eu” !

2. Tată-său zise : „Iată, eu am îmbă-
trînit și nu știu zilele sfîrșitului meu.

3. Acum ia cînîia ta, tulba și arcul,
și ieși la cîmp și vinează vînat¹;

4. și-m fă bucate cum im plac și-m
ado să mîncă să te blagoslovească su-
fletul meu mai nainte pînă nu mor”².

5. Și, auzînd Revéca pre Isaac gră-
înd cătră fiu-său Isav, deaca se duse
Isav la cîmp să vîneze vînat tătine-său,

6. iar ea zise cătră fiu-său cel mai
mic, cătră Iacov : „Iată, eu am audzit
pre tată-tău Isa(a)c grăînd cătră frate-
tău Isav și zicîndu-i :

7. «Adu-mi vînat și-m fă bucate ca,
mîncînd, să te blagoslovească înaintea
lui Dumnezeu mai nainte pînă nu voiu
muri”.

8. Deci acum, mă ascultă, fătul meu,
cumu-ț voiu porunci.

9. Pasă la oi și ia 2 iezi buni și
tineri și să-i fac bucate tătine-tău cum
poftêste el.

10. Și să duci tătine-tău și va mîncă
și te va blagoslovi tată-tău mai nainte
pînă la moarte”.

11. Iară Iacov zise mume-sei, Revé-
căi, „Frate-mieu iaste om flocoș, iar
eu sint nêted³”.

12. Dară de mă va pipăi tată-mieu
și voiu fi înaintea lui ca un năcājitor
și voiu aduce asupra mea blestem iar
nu blagoslovenie” ?

13. Iar mumă-sa-i zise : „Pre mine
să fie blestemul tău, fătul meu, nu-
mai ascultă glasul meu și te du de-
m ado”.

14. Și, ducîndu-se, aduse mume-sei
și făcu mumă-sa bucate cum plăcea
tătine-său.

15. Și, luînd Revéca hainele cele mai
frumoșe ale lui Isav, fiu- / său cel

CAP. 27

Isaac binecuvîntează pe Iacov

1. După ce a îmbătrînit Isaac și i-a
slăbit vederea, l-a chemat pe Isav, fiul
său cel mai mare, și i-a spus : „Fiule”,
iar acela i-a răspuns : „Iată-mă !”

2. Atunci i-a spus : „Uite am îmbă-
trînit și nu știu zioa morții mele.

3. Ia-ți acum uneltele, tolba și arcul,
și ieși la cîmp să-mi aduci ceva vi-
nat.

4. Să-mi faci apoi mîncare cum îmi
place mie și adu-mi să mîncă, ca să
te binecuvînteze sufletul meu înaintea
de a muri.”

5. Rebeca însă a auzit cele spuse
de Isaac fiului său Isav și cum acesta
s-a dus la cîmp să vîneze ceva pentru
tatăl său,

6. atunci i-a spus Rebeca lui Iacov,
fiul său mai mic : „Iată eu l-am auzit
pe tatăl tău vorbindu-i lui Isav, fra-
telui tău, și spunîndu-i :

7. «Adu-mi vînat și fă-mi de mîn-
care și, după ce voi mîncă, te voi
binecuvînta înaintea Domnului, pînă
a nu muri”.

8. Deci acum, fiule, ascultă ce am
să-ți poruncesc.

9. Du-te la turmă și adu-mi doi iezi
fragezi, și buni, iar eu îi voi pregăti
tatălui tău din ei bucate, cum îi plac.

10. Și le vei duce tatălui tău și el
va mîncă, astfel ca pe tine să te bine-
cuvînteze tatăl tău înaintea de a muri.”

11. Iacov însă i-a spus Rebecăi, ma-
mei sale : „Isav, fratele meu e păros,
iar eu am pielea netedă.”

12. Nu cumva să mă pipăie tatăl
meu și voi fi înaintea lui un om de
nimic și astfel voi aduce asupra mea
blestem în loc de binecuvîntare.”

13. Atunci Rebeca, mama sa, i-a
spus : „Fiul meu, asupra mea să fie
blestemul tău, ascultă-mă numai pe
mine și du-te să-mi aduci iezi.”

14. Și ducîndu-se Iacov a luat și a
adus mamei sale iezi, iar mama sa a
pregătît bucate după gustul tatălui său.

15. Și, luînd Rebeca cea mai fru-
moasă haină a lui Isav, l-a înbrăcat

cea bună, care era la dînsă în casă, au înbrăcat pre Iacov, pre ficiorul ei cel mai tînăr.

16. Și pieile iezilor le-au pus pregiur brațele lui și pregiur cîte goale a grumazii lui.

17. Și dăde bucatele și pâinele carele au făcut pre mîinile lui Iacov, ficiorului ei, și aduse părintelui său.

18. Și dzise: „Tată! Și el dzise: „Iată eu! „Cine ești tu, fiul meu?”

19. Și dzise Iacov căt(r)ă tată-său: „Eu sîntu Isav, cel dentăi născut al tău; am făcut după cum mi-ai grăit mie. Sculîndu-te, ședzi³, mîincă de vînatul meu pentru ca să mă blagoslovască sufletul tău.”

20. Și dzise Isaac ficiorului său: „Ce iaste aceasta carea ai aflat curîndu?” Și el dzise: „Ce au dat Domnul Dumnedzău înaintea mea.”

21. Și dzise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine și te voi apipăi, fiul meu, de ești tu fiul meu Isav au ba.”

22. Apropie-să Iacov cătră Isaac, tatăl său, și-l pipăi pre el și dzise: „Glasul iaste glasul lui Iacov, iară mîinele sîntu [mîinile]⁴ lui Isav.”

23. Și nu-l cunoscă pre însă pentru că era mîinule⁵ lui ca mîinule lui Isav, fratelui lui, păroase. Și blagoslovi pre însul.

24. Și dzise: „Tu ești fiul meu Isav?” Și dzise: „Eu.”

25. Și-i dzise: „Adu-mi aproape și voi mîncă den vînatul tău, fiul meu, pentru ca să te blagoslovască sufletul meu.” Și-i aduse lui și mîncă; și-i aduse vin și bău.

26. Și-i dzise lui, Isaac, tată-său: „Apropie-te de mine și mă sărută, fiul meu.”

27. Și, apropiîndu-să, îl sărută pre însul; și mirosi mirosul hainelor lui, și-l blagoslovi pre însă și dzise: „Iată mirosul fiului meu ca un miros a unii țarine pline carea au blagoslovit Dumnedzău⁶.”

28. Și să-ți dea ție Dumnedzău den roa ceriului și den grăsimă pămîntului și mulțime de grîu și de vin.

29. Și slujască ție limbi, și închine-ți-să ție boiari, și fii stăpîn fratelui tău, și ți să vor închina ție ficiorii, tătine-tău; cela ce te blăstămă pre tine, blăstămat, iară cela ce te blagoslovêște, blagoslovit.”

30. Și fu după ce părăsi Isaac a blagoslovi pre Iacov, fiulul său, și fu cit ieși Iacov den fața lui Isaac, tătine-său, și Isav, fratele lui, au venit de la vînat.

31. Și făcu și el bucate și aduse tătine-său și dzise tătine-său: „Scoale-să tată-mieu și mîince den vînatul fiului tău pentru ca să mă blagoslovască sufletul tău!”

32. Și-i dzise lui, Isaac, tată-său: „Cine ești tu?” Și el dzise: „Eu sîntu ficiorul tău cel dentăi născut, Isav.”

33. Și să ciudi Isaac ciudă foarte mare și dzise: „Cine iaste cela ce mi-au vînat mie vînat și mi-au adus mie și am mîncat de toate mainte de a veni tu și am blagoslovit pre însul și fie blagoslovit?”

34. Și fu dacă audzi Isav cuvintele lui Isaac, tătine-său, strigă glas mare și amar foarte și dzise: „Blagoslovêște și pre mine, tată!”

35. Și-i dzise lui: „Venîndu fratele tău cu viclesug au luat blagoslovenia ta.”

36. Și dzise: „Pre dreptul s-au nu-

mai mare, care era la dînsa în casă, îmbracă pre Iacov, fiu-său cel mai mic.

16. Și cu pieile iezilor fi înfășură mîinile și grumazii lui pre unde era goli.

17. Și dăde bucatele și pâinea carea făcuse în mîinile fiu-său, lui Iacov.

18. Și, ducîndu-le la tată-său, zise: „Tată! El zise: „Iată eu!” „Cine ești tu, fătul meu?”

19. Iar Iacov zise tătine-său: „Eu sînt Isav, cel dentăi născut al tău; am făcut cum mi-ai porăncit. Ce scoală de șazi să mîncîci den vînatul meu să mă blagoslovească sufletul tău.”

20. Iar Isa(a)c zise cătră fiu-său: „Ce poate fi aceasta că curînd ai aflat-o, fătul meu?” El zise: „Cum au dat Domnul Dumnezeu-tău înaintea fêței mîle.”

21. Iar Isa(a)c zise cătră Iacov: „Apropie-te de mine, fătul meu, să te pipăi să cunosc: tu ești fiul meu Isav au ba?”

22. Și, apropiîndu-se Iacov de tată-său, Isa(a)c îl pipăi și zise: „Iată glasul tău iaste ca glasul lui Iacov, iar mîinile tale, ca mîinile lui Isav.”

23. Și nu-l cunoscă, ca și ale mîinile lui flocoase ca și ale frăține-său, lui Isav. Și, blagoslovîndu-l,

24[23]. zise: [24] „Dară tu ești fiu-mieu Isav?” El zise: „Eu sînt.”

25. Și-i zise: „Ado-m să mîincă vînatul tău, fătul meu, să te blagoslovească sufletul meu.” Și-i duse de mîncă; și-i duse și vin și bău.

26. Și-i zise tată-său, Isaac: „Apropie-te, fătul meu, de mine să mă sărută.”

27. Și, apropiîndu-se, îl sărută; și mirosi mirosul hainelor lui și-l blagoslovi și zise: „Iată, mirosul fiului meu ca mirosul arăturilor cîmpurilor cîruiă să-l blagoslovească Domnul.”

28. Să dea ție Domnul den roa ceriului și den vîaga pămîntului înmulțire orzului și vîinului.

29. Și să slujască ție limbile, și să ți se închine domni, și să fii stăpîn frăține-tău, să ți se închine ficiorii, tătine-tău; și cel ce te va blestema să fie blestemat, iară cel ce te va blagoslovi să fie blagoslovit.”

30. Și fu cum săvîrși Isaac de-a blagoslovi pre fiu-său Iacov, și ieși Iacov de la fața tătine-său, lui Isaac, veni fiu-său Isav de la vînat.

31. Și făcu și el bucate den vînatul care adusese și duse tătine-său și zise: „Scoală, tată, și mîincă den vînatul fiu-tău să mă blagoslovească sufletul tău!”

32. Iar tată-său, Isaac, îi zise: „Cine ești tu?” Isav zise: „Eu sînt Isav, fiu-tău cel dentăi.”

33. Și se miră Isaac cu mirare mare foarte și zise: „Dară cine au adus mie vînat și am mîncat den toate mai nainte de venirea ta și l-am blagoslovit și va fi blagoslovit?”

34. Iar Isav deaca auzi cuvîntul tătine-său, strigă cu glas mare și amar foarte și zise: „Blagoslovêște și pre mine, tată!”

35. Iar el îi zise: „Venit-au fratele tău cu înșălăciune și au luat blagoslovenia ta.”

36. Și zise Isav: „Pre dreptul se-au chie/mat numele lui Iacov că iată și

pe Iacov, fiul său mai mic.

16. Iar pieile iezilor le-a înfășurat în jurul brațelor și grumazului său.

17. Și a dat bucatele și plînea ce o pregătise lui Iacov, fiul său.

18. Acesta a intrat la tatăl său și i-a spus: „Tată!” Isaac i-a răspuns: „Iată-mă!” „Cine ești tu, copilul meu?”

19. Și i-a răspuns Iacov tatălui său: „Sînt Isav, întiulul tău născut. Am făcut precum mi-ai poruncit. Scoală-te și sezi de mîincă din vînatul meu, ca să mă binecuvînteze sufletul tău.”

20. Isaac i-a spus fiului său: „Cum de l-ai găsit atît de repede, fiule?” Acesta i-a răspuns: „Domnul Dumnezeu-tău mi l-a scos înainte.”

21. Atunci i-a spus Isaac lui Iacov: „Apropie-te să te pipăi, fiule, de ești tu Isav sau nu!”

22. Iacov s-a apropiat de Isaac, tatăl său, și acesta l-a pipăit și i-a spus: „Glasul este glasul lui Iacov, mîinile însă sînt mîinile lui Isav.”

23. Dar nu l-a cunoscut, căci mîinile lui erau păroase ca mîinile fratelui său Isav. Și l-a binecuvîntat.

24. Și i-a spus: „Tu ești oare fiul meu Isav?” Și Iacov i-a răspuns: „Eu.”

25. Și i-a spus: „Adu-mi și voi mîncă din vînatul tău, fiule, ca să te binecuvînteze sufletul meu.” I-a adus și a mîncat, apoi i-a adus vin și a băut.

26. Apoi i-a spus Isaac, tatăl său: „Apropie-te și sărută-mă, fiule!”

27. Iacov s-a apropiat și l-a sărutat, iar Isaac a simțit mirosul hainelor lui, l-a binecuvîntat și i-a spus: „Iată mirosul fiului meu ca mirosul unei țărini bogate pe care a binecuvîntat-o Domnul.”

28. Să-ți dea Dumnezeu din roa cerului și din belșugul pămîntului mulțime de grîu și de vin.

29. Popoarele să-ți slujească și căpeteniile lor să ți se închine. Să fii stăpîn peste frații tăi, ficiorii tatălui tău și se vor închina. Blestemat fie cel ce te va blestema, iar cel ce te va binecuvînta să fie binecuvîntat!”

30. După ce a binecuvîntat Isaac pe Iacov și acesta a ieșit de la tatăl său, a venit și Isav cu vînatul.

31. A pregătit și el bucate și le-a adus tatălui său, spunînd: „Vino, tată, și mîincă din vînat ca să mă binecuvînteze sufletul tău!”

32. Dar Isaac, tatăl său, l-a întrebă: „Cine ești tu?” Iar el i-a răspuns: „Eu sînt Isav, fiul tău înti-născut!”

33. Atunci Isaac s-a cutremurat cu groază mare și a spus: „Cine a fost la vînat pentru mine și mi-a adus vînat? Iar eu am mîncat din toate mai înainte de a veni tu și l-am binecuvîntat și binecuvîntat va rămîne.”

34. Cînd Isav a auzit cuvîntele tatălui său, a strigat cu durere și amărăciune și a spus: „Binecuvîntează-mă și pe mine, tată!”

35. Dar Isaac i-a răspuns: „Fratele tău a venit și a luat prin viclesug binecuvîntarea ta.”

36. Isav a spus: „Pe drept a fost nu-

mit numele lui Iacov pentru că a doa (oa)²ra m-au înșelat acum: și nașterile dentăi mi-au luat, și acum blagoslovenia mea". Și dzise Isav tătine-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslovenie, tată?”

37. Răspunzîndu Isaac dzise cătră Isav: „De l-am făcut pre însul stăpîn ție și pre toți frații lui i-am făcut slugi și cu grîu și vin l-am întărit pre el, dară ție ce-ți voi face, fiiul meu?”

38. Și dzise Isav cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagoslovêște-mă dară și pre mine, tată!” [39]. Și, umilindu-să Isac, strigă cu glas mare: „Isav!” Și plîns.

39. Și, răspunzîndu Isaac, tatăl lui, dzise lui: „Iată, den grăsimia pămîntului va fi lăcuița ta și den roada cerului de sus.”

40. Și pre sabia ta vei trăi și frăține-tău vei sluji; și fi-va cîndu să vei surpa și vei dăzlega jugul lui den gîtul tău.”

41. Și vrăjbia Isav lui Iacov pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre însul tatăl lui. Și dzise Isav întru cugetul lui: „Apropie-să dzilele jellii tătine-mieu pentru ca să ucig pre Iacov, fratele meu.”

42. Și să spusără Revécăi cuvintele lui Isav, a ficiorului ei cel mai bătrîn. Și, trimițîndu, au chemat pre Iacov, ficiorul ei cel mai tînăr, și-i dzise lui: „Iată Isaf, fratele tău, înfricoșază pre tine ca să te omoară.”

43. Acum dară, fiiul meu, ascultă glasul mieu și, sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la Lavan, fratele meu, la Haran.

44. Și lăcuiște cu însul cîteva dzile până să va întoarce mânia și urgia fratelui tău de la tine

45. și va uita ce i-ai făcut lui. Și voi trimite de te voi chema de acolô pentru ca să nu mă lipsescu de ficiori, de voi de amîndoi întru o dzi.”

46. Și dzise Răvéca cătră Isaac: „Mi s-au supărat de viață-mi pentru fetele ficiorilor lui Het. Să va lua Iacov fămîie de fetele pămîntului acestuia, ce mi-i mie a trăi?”

a doua oară m-au înșalat: nașterea mea cea dentăi au luat, acum luoă și blagoslovenia mea”. Și zise tătine-său: „Dară mie nu mi-au rămas blagoslovenie?”

37. Iară Isaac, răspunzînd, zise lui Isav: „Încă și stăpîn l-am făcut să fie ție și toți frații, i-am făcut lui slugi, cu grîu și cu vin l-am întărit, dară ție, fătul meu, ce voi să-ț fac?”

38. Iar Isav zise tătine-său: „Dară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagoslovêște și pre mine, tată!” Și se umili Isaac. [39] Iar Isav strigă cu glas mare și plîns.

39. Și răspunse tată-său, Isaac, și-i zise: „Iată, den vlaga pămîntului va fi lăcuița ta și de sus, den roada cerului.”

40[39]. Și cu sabia ta vei trăi [40] și să slujăști frăține-tău; și va fi vrême cînd vei surpa jugul lui de pre cerbicea ta.”

41. Și avea vrăjbă Isav pre Iacov pentru blagoslovenia carea-l blagoslovise tată-său. Și zise Isav în gîndul lui: „De se-ară apropiia zilele morții tătine-mieu să ucig pre frate-mieu Iacov.”

42. Și simți Revéca acêste cuvinte ale fiiu-său celui mai mare și, trimețînd, chieamă pre Iacov, fiiu-său cel mai mic, și-i zise: „Iată, frate-tău, Isav, va să te ucigă.”

43. Ce acum, fătul meu, mă ascultă și te scoală de fugi între Rîure, în Haran, la frate-mieu Lavan.

44. Și lăcuiște cu dînsul cîteva zile până va trece iuțimea mîniei frăține-tău de la tine

45. și va uita ce i-ai făcut. Dêcii voi trimite și te voi aduce de acolô ca să nu mă lipsescu de voi, feții miei, de amîndoi într-o zi.”

46. Și zise Revéca cătră Isaac: „Urîtu-mi-am viața pentru fetele ficiorilor lui Hethei. De va lua Iacov muiere den fetele pămîntului acestuia, dêcii eu pentru ce să mai fiu vie?”

mit pe numele său Iacov, căci m-a înșelat acum a doua oară: mi-a răpit dreptul de întii-născut, iar acum mi-a răpit și binecuvîntarea.”

37. Isaac i-a răspuns spunîndu-i: „Iată l-am făcut pe el stăpînul tău și pe toți frații săi i-am făcut slugile sale, cu grîu și cu vin l-am dăruit. Ție însă ce-ți voi putea face, fiule?”

38. Și i-a spus Isav tatălui său: „Oare numai o binecuvîntare ai, tată? Binecuvîntează-mă și pe mine, tată!” Și cum Isaac tăcea, Isav a strigat cu glas mare și a plîns.

39. Răspunzîndu-i tatăl său, Isaac, i-a spus: „Departă-ți va fi sălașul de pămînt mînos și de roua de sus a cerului te vei lipsi.”

40. Prin sabia ta vei trăi și vei sluji fratelui tău; și veni însă vrêmea cînd te vei înălța și vei sfărîma jugul tău de pe grumazul tău.”

41. Isav îl ura pe Iacov din pricina binecuvîntării tatălui său. Și și-a spus Isav în cugetul său: „Cînd va muri tatăl meu, în zilele de jelire am să-lucid pe Iacov.”

42. Dar a aflat Rebeca ce gîndește Isav, fiul ei cel mai mare, și a trimis după Iacov, fiul ei cel mai mic, și i-a spus: „Iată Isav, fratele tău, amenință că te va omori.”

43. Acum dar, fiul meu, ascultă-mi glasul, pleacă și fugi în Mesopotamia, la Laban, fratele meu, în Haran.

44. Stai la el cîteva vrême, pînă se va stinge mînia și urgia fratelui tău

45. și pînă va uita ce i-ai făcut. Atunci voi trimite și te voi chema de acolô fiindcă nu vreau să vă pierd pe amîndoi într-o singură zi.”

46. Apoi i-a spus Rebeca lui Isaac: „Mi s-a scribit viața din pricina fetelor heteilor. Dacă își ia și Iacov o soție dintre fiicele pămîntului acesta, n-aș vrea să mai trăiesc.”

CAP 28

1. Și, chemîndu Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el și-i porânci lui, dzicîndu: „Să nu iai muiere den fetele lui H(an)aan!”

2. Sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la casa lui Vathuil, tatăl maicii tale, și-ți ia ție de acolô muiere, den fetele lui Lavan, fratelui mine-ta.

3. Și Dumnezăul mieu să te blagoslovască pre tine, și să te crească, și să te înmulțască și vei fi întru adunări de limbi.

4. Și să-ți dea blagoslovenia lui Avraam, tătine-mieu, ție și sămînției tale după tine, ca să moștenești pămîntul prîșleșeniei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam!”

5. Și trimise Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul Rîurilor, cătră Lavan, ficiorul lui Vathuil, sirului, frate Revécăi, maicii lui Isav și Iacov.

6. Și vâdzîndu Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov și să du/se la

CAP 28

1. Și chi(e)²mă Isaac pre Iacov și-l blagoslovi și-i porunci, zicînd: „Să nu iai muiere den fetele lui Hanaan,”

2. ce te scoală de fugi între Rîuri, în casa lui Vathuil, tatăl mume-tei, și de acolô ia ție muiere, den fetele lui Lavan, fratele mume-tei.

3. Că iată Dumnezeul mieu te va blagoslovi, și te va înmulți, și te va crește și să fii întru adunare limbilor.

4. Și să-ț dea blagoslovenia tătine-mieu, lui Avraam, ție și, după tine, sămînției tale, ca să iai pămîntul făgăduinței tale, care l-au dat Dumnezeu lui Avraam!”

5. Și trimise Isaac pre fiiu-său Iacov și se duse între Rîuri, la Lavan, ficiorul lui Vathuil, sirul, fratele mume-sei, Revécăi.

6. Iară Isav, vâzînd că au blagoslovit Isaac pe Iacov și se du/se între Rîu-

CAP. 28

Iacov în Mesopotamia

1. Isaac, chemîndu-l pe Iacov, l-a binecuvîntat și i-a poruncit spunîndu-i: „Să nu-ți iei soție dintre fiicele canaaneilor,”

2. ci scoală și du-te în Mesopotamia, în casa lui Batuel, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolô soție dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

3. Iar Dumnezeul meu să te binecuvînteze, să te crească și să te înmulțească și să se înalțe din tine neamuri multe!

4. Să-ți dea binecuvîntarea lui Avraam, tatăl meu, ție și sămînției tale după tine, ca să moștenești pămîntul în care petreci acum și pe care Dumnezeu i l-a dat lui Avraam!”

5. Apoi s-a despărțit Isaac de Iacov și acesta a plecat în Mesopotamia, la Laban, fiul lui Batuel arameul, fratele Revécăi, mama lui Iacov și Isav.

6. Și cînd a văzut Isav că Isaac l-a binecuvîntat pe Iacov și că l-a trimis

се ла мнѣ локѣ рѣ зрлоу срѣнѣи, етѣ шѣ лѣнѣ
 мѣе де аколо, кжндѣ елѣвѣ пре джнѣхѣ шн по
 рѣчн лѣн знкжндѣ стѣмѣнѣ мѣтѣре, ден фѣтеле
 лѣн ханалн . Шн лѣзѣн ѣаков пре тѣмѣстѣх
 шн пре мѣмѣса, шн стѣ рѣсе ла мнѣ локѣ рѣ
 рлоу срѣнѣи . Шн вѣзѣндѣ шн сѣлѣ кѣм сѣ
 нѣ рѣле фѣтеле лѣн ханалн жннѣтѣ лѣн сѣлѣ
 тѣтѣжнѣстѣх . Стѣ рѣсе сѣлѣ кѣтѣртѣ семанѣ,
 шн лѣсѣ пре маелѣ фѣтѣ лѣн семанѣ, фѣчѣрѣ
 лѣн авраамѣ, сѣрѣ лѣн навесѣдѣ, лжнѣтѣ фѣтѣ
 лѣн фѣмѣе . Шн ешн ѣаков, дѣла фѣжнѣтѣ
 жѣрѣмѣжнѣтѣ лѣн, шн сѣ рѣсе ла хараалн .
 Шн лѣфѣтѣ лѣсѣ шн дормн аколо, пѣнѣтрѣ кѣ лѣ
 лѣсѣ сѣрѣле, шн лѣсѣ ден пѣтѣртѣ лѣсѣ лѣн, шн
 пѣсе ла кѣпѣлѣ лѣн, шн дормн фѣтрѣ лѣсѣ лѣн,
 шн вѣзѣн вѣсѣ . Шн тѣтѣ сѣлѣ кѣтѣртѣ
 фѣтѣжнѣтѣ, кѣртѣ кѣпѣлѣ лѣсѣ лѣн, шн фѣ
 чѣртѣ лѣн фѣмѣе стѣ рѣсе, шн сѣтѣ погѣрѣлѣ пре
 джнѣсѣ . Шн дѣмѣнѣ ерѣ фѣтѣртѣ пре лѣ, ш
 знѣсе еѣ сѣжнѣтѣ дѣмѣнѣ лѣн авраамѣ тѣтѣжнѣ
 тѣтѣ, шн дѣмѣнѣ лѣн сѣлѣ, нѣтѣ тѣлѣ
 пѣтѣжнѣтѣ лѣсѣ прѣ рѣрѣ дормнѣ, цѣе цнѣвоу
 дѣ шн семнѣцѣн тѣлѣ . Шн вѣлѣн семнѣцѣ
 тѣ кѣтѣснѣлѣ пѣтѣжнѣтѣ лѣн, шн сѣлѣ лѣцн
 сѣрѣ мѣре, шн сѣрѣ амѣтѣрѣ шн амѣтѣ нѣлѣ
 тѣ, шн лѣ рѣсѣртѣ, шн сѣтѣ рѣсѣ лѣн фѣтрѣ тнѣ
 тѣтѣ нѣмѣнѣ пѣтѣжнѣтѣ лѣн, шн фѣтрѣ семнѣ
 цѣлѣтѣ . Шн тѣтѣ еѣ сѣжнѣтѣ кѣ тнѣ, пѣ
 знѣдѣтѣ фѣтѣртѣ кѣлѣ оуѣде вен мѣтѣце, шн
 тѣсѣн фѣтѣртѣ ла пѣтѣжнѣтѣ лѣсѣтѣ, пѣнѣтрѣ
 кѣтѣлѣтѣсѣн лѣсѣ, пѣжнѣтѣ кѣоу фѣлѣ еѣ тѣтѣ, кѣ
 тѣ амѣ гѣртѣ цѣе . Шн сѣ сѣлѣтѣ ѣаков ден
 сѣмнѣлѣ сѣлѣ шн знѣсе, кѣтѣтѣ дѣмѣнѣ фѣлѣ лѣ
 тѣ шн еѣ намѣ цнѣтѣ . Шн сѣ сѣлѣтѣ
 шн знѣсе, фѣлѣтѣ фѣрнѣсѣмѣтѣ лѣсѣ лѣтѣсѣтѣ, нѣ
 тѣтѣ лѣтѣсѣтѣ фѣртѣ нѣмѣнѣ кѣсѣ лѣн дѣмѣнѣ, ш
 лѣтѣсѣтѣ поарѣтѣ чѣрѣмѣнѣ . Шн сѣ сѣлѣтѣ
 ѣаков дѣмнѣнѣцѣлѣ, шн лѣсѣ пѣтѣртѣ кѣртѣ лѣ фѣсѣтѣ
 пѣсѣ ла кѣтѣпѣтѣжнѣтѣ лѣн, шн сѣпѣсѣ сѣтѣ лѣ
 шн тѣртѣ оуѣтѣ дѣ лѣмнѣ пре вѣрѣфѣлѣ еѣ
 Шн нѣмнѣ нѣмѣле лѣсѣ лѣн лѣсѣ лѣн кѣсѣ лѣн дѣмнѣ
 зѣлѣ, шн маннѣнѣтѣ сѣ кѣмѣ рѣлѣтѣ оуѣламоу .
 Шн сѣ рѣгѣтѣ ѣаков рѣгѣ знкжндѣ рѣсѣлѣ дѣмнѣ
 дѣмнѣ лѣсѣ мнѣ, мѣтѣ пѣзѣн фѣтрѣ кѣлѣ лѣтѣсѣ
 оуѣде еѣ мѣдѣлѣ, шнмѣ вѣ дѣ пѣжнѣ сѣ мѣнѣнѣ
 кѣ, шн хннѣ сѣмѣтѣ фѣрѣкѣ . Шн мѣтѣ фѣтѣ
 рѣсѣ кѣ мѣжнѣтѣ рѣ, лѣсѣ тѣтѣжнѣтѣ, шнмѣ
 вѣлѣ дѣмнѣ фѣтрѣ дѣмнѣтѣ . Шн пѣтѣртѣ
 лѣсѣтѣ чѣ лѣпѣсѣ сѣтѣ лѣ фѣлѣ мѣе кѣсѣ лѣ
 дѣмнѣтѣ, шн дѣтѣтѣ кѣтѣмѣнѣ дѣ лѣсѣтѣ лѣ
 воу зѣртѣнѣ пре тѣлѣ цѣе .

К Л П КӨ
 Шн рѣжнѣндѣш ѣаков пѣчѣлѣсѣ сѣрѣсе,
 ла пѣтѣжнѣтѣ рѣсѣртѣ рѣлѣ ла лѣвѣн,
 фѣчѣрѣ лѣн вѣдѣлѣ сѣрѣлѣн фѣртѣсѣ
 рѣсѣсѣн, мѣмнѣ лѣн ѣаковѣ, шн сѣлѣ .
 Шн сѣ рѣ, шн тѣтѣ фѣжнѣтѣ фѣжнѣ,
 шн ерѣ аколо, прѣнѣ тѣртѣ рѣ сѣн, сѣрѣхнѣ рѣ
 сѣ лѣ рѣжнѣ, пѣнѣтрѣ кѣ рѣн фѣжнѣтѣ лѣсѣтѣ, дѣ
 рѣпѣ

fămîie de acoló, cînd blagoslovia pre dînsul și po-
 runci lui zicînd : „Să nu iai muiere den fêtele lui
 Hanaán !“

7. Și auzi Iacov pre tată-său și pre mumă-sa și să
 duse la Mijlocul Rîurilor Sfîrii“.

8. Și vîzînd și Isáf cum sînt rêle fêtele lui Hanaán
 înaptea lui Isaac, tătîni-său,

9. să duse Isáf cătŕă Ismaíl și luo. pre Maeléth,
 fata lui Ismaíl, feciorul lui Avraám, sora lui Naveóth,
 lîngă fămêile lui fămêie.

10. Și ieși Iácov de la Fîntîna Jurámîntului și să
 duse la Haraán.

11. Și află loc și dormi acoló pentru că au apus
 soarele. Și luo den pietrile locului și puse la capul lui
 și dormi întŕu locul acela.

12[11]. Și văzu vis : și iatá, scară întărită înap-
 mînt, căria capul ajungea înap ceriu, și îngerii lui Dum-
 nezău să suia și să pogorîia pre dînsa.

13. Și Domnul era întărit pre ea și zise : „Eu sînt
 Dumnezăul lui Avraám, tătîni-tău, și Dumnezăul lui
 Isaac ; nu te tême. Pămîntul asupra căruia dormi tu
 ție ți-l voiu da și semînției tale.

14. Și va fi semîntia ta ca năsipul pămîntului și să
 va lăți spre mare, și spre amiazăzi, și amiazănoapte
 și la răsărit, și să vor blagoslovi înap tîne toate neá-
 murile pămîntului și înap semîntia ta.

15. Și iatá, eu sînt cu tîne, pázîndu-te înap toatá ca-
 lea unde vei merge și te voiu întoarce la pămîntul
 acesta, pentru că nu te voiu lăsa pînă voiu face eu
 toate cîte am grăt ție“.

16. Și să sculă Iácov den somnul său și zise : „Că
 iaste Domnul înap locul acesta și eu n-am știut“.

17. Și să spámîntá și zise : „Foarte înfricoșat locul
 acesta ! Nu iaste aceasta fără numai casa lui Dumne-
 zău și aceasta e poarta ceriului“.

18. Și să sculă Iácov dimineața și luo piatra care
 au fost pus la căpătîiul lui și o puse stîlpu și turnă
 untdelemnul pre vîrfu ei.

19. Și numi numele locului aceluia Casa lui Dum-
 nezeu, și mai nainte să chema cetatea Ulamaus.

20. Și să rugă Iácov rugă, zicînd : „De va fi Dom-
 nul Dumnezeu cu mine, mă va păzi înap calea aceasta
 unde eu mă duc și-m va da pîine să mánîncu și haine
 să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu mînture la casa tătîni-
 mieu și-m va fi Domnul înap Dumnezău.

22. Și piatra aceasta, ce am pus stîlpu, înap va fi
 mie casa lui Dumnezău și de toate cîte-m vei da, a
 zăcea le voiu zeciuu pre țele ție“.

CAP 29

1. Și, rîdicîndu-ș Iácov picioarele, să duse la pã-
 mîntul răsăriturilor, la Laván, feciorul lui Vathufl,
 sirului, fratele Revécái, numei lui Iácov și Isáf.

2. Și vède și iatá fîntîna înap cîmpu ; și era acoló
 trei turme de oi odîhnîndu-se la dînsa, pentru că den
 fîntîna acéea a/dăpa turmele ; și era piatră mare pre

Mijlocul Rîurilor Asiriei să-și ia și femeie de acolo, cîndu îl blagoslovia pre însă și-i porânci lui dzicîndu: „Să nu iai muiere den fetele hanaan!“

7. Și audzi Iacov pre tată-său și pre maică-sa și să duse la Mijlocul Rîurilor Asiriei.

8. Și vădzîndu și Isav cum sîntu rēle fetele lui Hanaan innaintea lui Isaac, tătine-său,

9. să duse Isav cătră Ismail și luă pre Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lîngă fêmeile lui fămēie.

10. Și ieși Iacov de la Fintina Giurămîntului și să duse la Harran.

11. Și tîmpină loc și dormi acolă pentru că au apus soarele. Și luă den pietrele locului și puse la capul lui și dormi întru locul acela.

12[11]. Și vădzu vis: [12] și iată, scară întărită în pămîntu, carie capul ajungea în ceru, și ingerii Domnului² să suia și să pogorîia pre însă.

13. Și Domnul era întărit pre ea și dzise: „Eu sînt³ Dumnedzăul lui Avraam, tătine-tău, și Dumnedzăul lui Isaac; nu te tēme. Pămîntul asupra căruia dormi tu ție ți-l voi da și sămînției tale.

14. Și va fi semînția ta ca arina pămîntului, și să va lăți spre mare, și amiazăzî, și miadzănoapte și la răsărit și să vor blagoslovi întri tine toate neamurile pămîntului și întru semînția ta.

15. Și iată, eu sîntu cu tine, păzîndu-te întru calea toată unde vei mērgе și te voi întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te voi lăsa până voi face eu toate cite am grăit ție“.

16. Și să sculă Iacov den somnul său și dzise: „Că ieste Dumnedzău întru locul acesta și eu n-am știut“.

17. Și să spămîntă și dzise: „Foarte strașnic iaste locul acesta! Nu iaste acesta fără numai casa lui Dumnedzău și aceasta-i poarta cerului“.

18. Și să sculă Iacov dimineața și luă piatra carea au fostu pus acolă la căpătăil lui și o puse stîlpu și turnă untu de lemnu pre vîrvul ei.

19. Și nūmî numelē locului aceluia Casa lui Dumnedzău, și mainte să che-ma cetatea Ulamaus.

20. Și să rugă Iacov rugă, zicînd: „Să va fi Domnul Dumnedzău cu mine, mă va păzi întru casa aceasta unde eu mă duc și-m va da pâine să mănînc și haină să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu mîntuire la casa tătine-mieu și-m va fi Domnul întru Dumnedzău.

22. Și piatra aceasta, ce am pus stîlpu, im va fi mie casă lui Dumnedzău și de toate cite im vei da, a dzăcea te voi dzecui pre êle ție“.

CAP 29

1. Și, rădicîndu-ș Iacov picioarele, să duse la pămîntul răsăriturilor, la Lavan, feciorul lui Vathuil, asirului, frate Răvécăi, maicei lui Isav și Iacov.

2. Și vede¹ și iată fintînă² în cîmpu; și era acolă 3 turme de oi odihnindu-să la însă, pentru că dentru fintina acēea a/dăpa oile; și era piatră mare

rile Sirului să-ș ia muiere de acolă și cîndu-l blagoslovi îi porunci zicînd: „Să nu iai ție muieri den fetele hanaan!“

7. Și ascultă Iăcov pre tată-său și pre mumă-sa și se duse între Rîurile Sirului.

8. Și văzu Isav că sînt rēle fetele hanaanilor inaintea tătine-său, lui Isaac,

9. și se duse Isav la Izmail, și luoă pre Maeleth, fata lui Izmail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, muiere lîngă muierele lui.

10. Și ieși Iacov de la Puțul Jurămîntului și mērse în Harran.

11. Și află loc și dormi acolă că apusese soarele. Și luoă den pietrele acelu loc și-ș puse căpătăi și dormi pre acelaș loc.

12. Și văzu în vis: și iată, o scară întărită pre pămînt, căruia-i ajungea capul de cer, și ingerii lui Dumnezeu se suia și se pogorîia pre dînsa.

13. Iară Domnul se întăria pre dînsa și zise: „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, tatălui tău, și Dumnezeul lui Isaac; nu te tēme. Pămîntul pre care dormi tu ție-l voi da și semînției tale.

14. Și va fi semînția ta ca nisipul pămîntului și se va răsîra până la mare, și spre amiazăzî, și spre miadzănoapte și spre răsărit și se vor blagoslovi întru tine toate limbile pămîntului și întru semînția ta.

15. Și iată, eu cu tine, de te voi păzi în toată calea ori încătrooă vei mērgе și te voi întoarce pre pămîntul acesta, că nu te voi lăsa până voi face toate cite am grăit ție“.

16. Și, sculîndu-se Iăcov den somnul său, zise: „Că în locul acesta iaste Domnul și eu n-am știut“.

17. Și se înfricoșă și zise: „Că înfricoșat iaste locul acesta! Nu iaste acesta ce casa lui Dumnezeu, și aceasta iaste poarta cerului“.

18. Și, sculîndu-se Iăcov dimineața, luoă piatra carea o pusese căpătăi și o puse în stîlp și turnă desupra ei untdelemn.

19. Și puse Iăcov numele acelu loc Casa lui Dumnezeu, iar mai nainte chiema cetatea Ulimaus.

20. Și se rugă Iăcov cu rugăciune, zicînd: „De va fi cu mine Domnul Dumnezeu mă va păzi în calea aceasta în carea merg eu și-m va da pâine să mănînc și haine să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu pace în casa tătine-mieu și-m va fi Domnul în Dumnezeu.

22. Iară piatra aceasta, carea o am pus în stîlp, fi-m va casa lui Dumnezeu și den toate cite-m vei da, zeciuala voi da ție“.

CAP 29

1. Și, sculîndu-se Iăcov în picioare, mērse spre pămîntul răsăritului, la Lavan, feciorul lui Vathuil, sirii, fratele mume-sei, Revécăi.

2. Și, căuțînd, văzu în cîmp un puț¹; și acolă era trei turme de oi odihnindu-se lîngă dînsul, că dențr-ăcel puț a/dăpa oile; și era o piatră mare pre

în Mesopotamia să-și ia soție de acolo, pentru care l-a binecuvîntat și i-a poruncit spunîndu-i: „Să nu-ți iei soție dintre fiucele canaaneilor!“

7. Iar Iacov a ascultat de tatăl și de mama sa și a plecat în Mesopotamia.

8. Și cînd a mai văzut Isav că tatăl său nu poate suferi pe fiucele canaaneilor,

9. a plecat el la Ismael și a luat-o de soție pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, și sora lui Nebaiot, pe lîngă celelalte soții pe care le avea.

10. Iar Iacov plecînd de la Beer-Seba s-a dus la Haran.

11. Cînd a apus soarele, a poposit în locul unde ajunsese și s-a culcat, punîndu-și căpătăi o piatră de acolă; și a adormit.

12. Și a văzut în vis o scară sprijinită de pămînt, iar capătul îi ajungea la cer, și pe ea se suiau și se pogorau ingerii lui Dumnezeu.

13. Iară Domnul s-a arătat în capătul scării și i-a spus: „Eu sînt Domnul Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac; nu te teme. Pămîntul pe care dormi ți-l voi da ție și semînției tale.

14. Urmașii tăi vor fi ca pulberea pămîntului și se vor întînde la apus și la răsărit, la miadzănoapte și la miadzăzî, de vor binecuvînta întru tine și întru semînția ta toate neamurile pămîntului.

15. Și iată, eu sînt cu tine și te voi păzi în toată calea ta, unde vei mērgе. Te voi întoarce la pămîntul acesta și nu te voi lăsa pînă nu voi împlini toate cite ție le-am spus.“

16. Cînd s-a sculat Iacov din somn, a spus: „Domnul este în locul acesta și eu nu am știut.“

17. S-a înspăimîntat și a spus: „Cît de înfricoșător este locul acesta! Cu adevărat aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerului.“

18. Apoi s-a sculat Iacov disdimineață, a luat piatra pe care și-o pusese căpătăi și a pus-o stîlp și a sfințit-o cu untdelemn.

19. Și locului aceluia i-a dat numele Betel, ceea ce înseamnă casa lui Dumnezeu; că mai înainte cetatea se numea Luz.

20. Apoi se rugă Iacov spunînd: „De va fi Domnul Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea aceasta, pe care merg eu, și-mi va da piine să mănînc și haine să mă îmbrac

21. și mă va întoarce teafăr în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi singurul meu Dumnezeu.

22. Iar piatra aceasta, pe care am pus-o stîlp, va fi pentru mine casa lui Dumnezeu și din toate cite-mi va da mie, a zecea parte o voi da lui.“

CAP. 29

Iacov la Laban

1. Și pornînd Iacov s-a dus în tinutul celor ce locuiesc la Răsărit, la Laban, fiul lui Batuel arameu, fratele Rebécăi, mama lui Iacov și a lui Isav.

2. A privit și a văzut în cîmp o fintînă și trei turme de oi ce se odihneau lîngă ea, căci din fintina aceea se a/dăpau turmele, iar deasupra fintînii era

дѣла пѣрмеле, шн ера пѣтрь маре пре гѣра
 фѣнтѣннѣ. Шн ер адѣна а коло толате пѣр
 меле, шн рѣтѣрна пѣтрь де гѣра фѣнтѣннѣ,
 шн дѣтѣ сѣнае, шн ашѣзла пѣтрь ла гѣра фѣ
 нѣ тѣннѣ ла лѣкѣло ен. Шн зисе лѣрѣ гѣнѣсѣ,
 фѣрацнлор де оунде сѣнтѣце вѣн ? шн ен зисерт де
 хараанѣ сѣтѣмѣ. Шн зисе лѣрѣ цнѣце пе ла
 банѣ фѣторѣлѣ лѣн нахѣрѣ ? шн ен зисерт цнѣмѣ.
 Шн зисе лѣрѣ сѣнтѣце мѣсте ? шн ен зисерт сѣ
 нѣтѣце, шн пѣтрь рахнѣлѣ фѣтѣ лѣн венѣла кѣ сѣ
 нае. Шн зисе гѣнѣсѣ фѣтѣ мѣсте зисѣ мѣлѣтѣ
 фѣтѣ нѣ мѣсте брѣме, асе адѣна толате добнѣла
 челе, дѣтѣпѣнѣрѣ сѣнае пѣвѣлѣце, дѣле пѣщнѣ
 Шн ен зисерт нѣ комѣ пѣтѣ пѣнѣтѣ стѣборѣ лѣз
 на тоцн пѣвѣторѣнѣ, шн бор рѣтѣрна пѣтрь де
 гѣра фѣнтѣннѣ шн вѣрѣмѣ дѣтѣпѣ сѣнае. фѣкѣ
 елѣ гѣрѣнѣлѣ кѣтѣрѣ ен, шн рахнѣлѣ фѣтѣ лѣн ла
 банѣ, венѣла кѣ сѣнае пѣтѣжнѣстѣлѣ, пѣнтѣрѣ кѣ
 дѣ пѣщнѣ сѣнае пѣтѣжнѣстѣлѣ. Шн фѣ дѣка
 етѣзѣ гѣнѣсѣ пре рахнѣлѣ фѣтѣ лѣн лѣбанѣ фѣ
 тѣлѣн мѣмѣн лѣн, шн сѣнае лѣн лѣбанѣ фѣрѣтѣ
 лѣн мѣмѣн лѣн, шн апропѣннѣ дѣе гѣнѣсѣ, рѣтѣ
 нѣ пѣтрь де пе гѣра фѣнтѣннѣ, шн дѣтѣпѣ
 сѣнае лѣн лѣбанѣ, фѣрѣтѣлѣн мѣмѣн лѣн. Шн гѣ
 рѣтѣ гѣнѣсѣ пре рахнѣлѣ, шн стѣрѣгѣнѣлѣ кѣ гѣлѣ
 елѣ лѣн пѣжнѣсе. Шн повѣстн рахнѣнѣ, кѣм
 мѣсте фѣрѣтѣ пѣтѣжнѣстѣлѣ, шн дѣлѣгѣнѣлѣ епѣсе
 пѣтѣжнѣстѣлѣ дѣпѣ кѣвеннѣтеле ачѣстѣлѣ. Шн
 фѣ дѣка лѣзѣн лѣбанѣ дѣ нѣомае лѣн гѣнѣсѣ, фѣтѣ
 едѣрѣннѣ лѣн, алегѣтѣ фѣтѣлѣ тѣпннѣрѣ лѣн, шн фѣ
 стѣрѣцншѣлѣ фѣлѣ стѣрѣтѣ, шн лѣо дѣе пре дѣннѣ
 елѣ фѣкѣла лѣн, шн повѣстн лѣн лѣбанѣ толатѣ,
 кѣвеннѣтеле ачѣстѣлѣ. Шн зисе лѣн лѣбанѣ,
 дѣнѣ сѣлѣсе мѣлѣе. шн дѣ тѣрѣпѣлѣ мѣлѣ ещн гѣ,
 шн ера кѣ елѣ сѣлѣнѣ дѣ зисе. Шн зисе ла
 банѣ кѣтѣрѣ гѣнѣсѣ, пѣнтѣрѣ кѣчѣлѣ ещн фѣрѣтѣ,
 стѣнѣм сѣлѣжѣщн фѣлѣ, епѣнѣ чѣцѣ мѣсте сѣтѣрѣла.
 Шн ла лѣбанѣ ера фѣлѣсѣ фѣтѣе, нѣмѣле чѣн мѣн
 марн аѣа, шн нѣмѣле чѣн мѣн тѣннѣре рахнѣлѣ.
 Шн сѣкѣн лѣн, ера болѣнѣн, тѣрѣ рахнѣлѣ ера фѣрѣ
 мѣосѣ лѣ кѣпѣ шн гѣрѣзѣлѣвѣ ла фѣнѣ фѣлѣрѣтѣ.
 Шн фѣрѣцн гѣнѣсѣ пре рахнѣ, шн зисе сѣлѣжнѣсѣн
 шѣпѣ ачн пѣнтѣрѣ рахнѣлѣ, фѣтѣ та чѣ мѣн тѣж
 нѣрѣтѣ. Шн зисе лѣн лѣбанѣ, мѣн еннѣ етѣсѣ
 дѣлѣ чѣе пре дѣннѣлѣ дѣкѣжѣтѣ стѣсѣдѣлѣ пре дѣннѣлѣ.
 лѣ лѣпѣ стѣрѣбѣтѣ, лѣкѣлѣщѣ кѣ мнѣ. Шн сѣлѣ
 жн гѣнѣсѣ пѣнтѣрѣ рахнѣла, зѣ ачн, шн ера фѣннѣ
 тѣ лѣн кѣ зисе пѣщнѣе, пѣнтѣрѣ кѣчн нѣтѣлѣ елѣ
 пре дѣннѣлѣ. Шн зисе гѣнѣсѣ кѣтѣрѣ лѣбанѣ,
 дѣмн мѣе фѣмѣлѣ мѣлѣ пѣнтѣрѣ кѣ сѣлѣ оупѣлѣтѣ
 зисѣле, пѣнтѣрѣ кѣтѣ фѣтѣ лѣ дѣннѣлѣ. Шн
 стѣрѣнѣе лѣбанѣ, пре тоцн сѣлѣмѣннѣн лѣкѣлѣн шн
 фѣкѣлѣ нѣннѣтѣ. Шн сѣфѣтѣкѣ етѣрѣ, шн лѣлѣ
 рѣ лѣбанѣ пре лѣла фѣтѣ лѣн сѣлѣ етѣгѣлѣ фѣлѣ
 стѣрѣ ла гѣнѣсѣ, шн стѣнѣлѣкѣ кѣлѣ гѣнѣсѣ. Шн
 дѣ дѣ лѣбанѣ фѣтѣсѣ лѣн пре зѣлѣфанѣ сѣлѣжннѣка.
 Шн сѣфѣтѣкѣ дннннѣтѣ, шн мѣтѣ ера лѣтѣ, шн зисѣ
 е лѣлѣсѣ кѣтѣрѣ лѣбанѣ, чѣ мѣлѣн фѣкѣлѣтѣ ачѣтѣ ?
 лѣ нѣ пѣнтѣрѣ рахнѣлѣ чѣтѣм сѣлѣжѣтѣ чѣ ? шн пѣ

- gura fintinii.
3. Și să aduna acolo toate turmele; și răsturna piatra den gura fintinii și adăpa oile și așaza piatra la gura fintinii la locul ei.
 4. Și zise lor Iăcov : „Fraților, de unde sînteț voi“ ? Și ei ziseră : „Den Haraán sîntem“.
 5. Și zise lor : „Știț pe Laván, feciorul lui Na-hór“ ? Și ei ziseră : „Știmu-l“.
 6. Și zise lor : „Sănătos iaste“ ? Și ei ziseră : „Să-nătos“ . Și iată, Rahíl, fata lui, veniia çu oile.
 7. Și zise Iăcov : „Încă iaste zio multă, încă nu iaste vrême a se aduna toate dobitoacele ; adăpind oile, păsăț de le paștiț“.
 8. Și ei ziseră : „Nu vom putea până să vor aduna toți păstorii și vor răstorna piatra den gura fintinii și vom adăpa oile“.
 9. Încă el grăind cătră ei, și Rahíl, fata lui Laván, veniia cu oile tătini-său, pentru că ea păsțea oile tătini-său.
 10. Și fu deca văzu Iăcov pre Rahíl, fata lui Laván, fratelui mumei lui, și oile lui Laván, fratelui mumei lui, și apropiindu-se Iăcov, răsturnă piatra de pe gura fintinii și adăpa oile lui Laván, fratelui mumei lui.
 11. Și sărută Iăcov pre Rahíl și, strigînd cu glasul lui, plînsē.
 12. Și povesti Rahílii cum iaste frate tătini-său. Și, alergînd, spuse tătini-său după cuvîntelē acēstea.
 13. Și fu deca auzi Laván de numele lui Iăcov, fiilul surorii lui, alergă întru timpinarea lui și, îmbrățișîndu-l, îl sărută și-l aduse pre dînsul în casa lui. Și povesti lui Laván toate cuvîntelē acēstea.
 14. Și zise lui, Laván : „Den oasele mēle și den trupul mieu ești tu“ . Și era cu el o lună de zile.
 15. Și zise Laván cătră Iăcov : „Pentru căce-m ești frate să nu-m slujești în dar ; spune-m ce-ț iaste simbría ?“
 16. Și la Laván era doao fēte : numele cei mai mari, Lia, și numele cei mai tinere, Rahíl.
 17. Și ochii Liei era bolnavi, iar Rahíl era frumoasă la chip și ghizdavă la față foarte.
 18. Și îndrăgi Iăcov pre Rahíl și zise : „Sluji-ț-voiu șapte ani pentru Rahíl, fata ta cea mai tinără“.
 19. Și zise lui, Laván : „Mai bine să o dau ție pre dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat ; lăcuiēște cu mine“.
 20. Și sluji Iăcov pentru Rahíla 7 ani ; și era înaintea lui ca zile puține pentru căci iubiia el pre dînsa.
 21. Și zise Iăcov cătră Laván : „Dă-mi mie fāmēia mea pentru că s-au umplut zilele pentru ca să întru la dînsa“.
 22. Și strînse Laván pre toți oamenii locului și făcu nuntă.
 23. Și să făcu seară și, luîndu Laván pre Lia, fata lui, o au băgat înlăuntru la Iăcov și să culcă cu Iăcov.
 24. Și dēde Laván fie-sa, Liei, pre Zelfán, slujnica.
 25. Și se făcu dimineață, și iată era Lia. Și zise Iăcov cătră Laván : „Ce mi-ai făcut aceasta ? Au nu pentru Rahíla ți-am slujit ție ? Și pen/tru că ci m-ai

pre gura fîntinei.

3. Și să aduna acolea toate turmele; și răslogolia piatra den gura fîntinei și adăpa oile și punea piatra la gura fîntinei la locul lui³.

4. Și dzise lor Iacov: „Fraților, de unde sinteți voi? Și ei dziseră: „Den Harran sintem”.

5. Și dzise lor: „Știți pre Lavan, feciorul lui Nahor”? Și ei dziseră: „Știmu-l”.

6. Și dzise lor: „Sănătos iaste”? Și ei dziseră: „Sănătos”. Și iată, Rahil, fata lui, venia cu oile.

7. Și dzise Iacov: „Încă iaste dzuă multă, încă nu iaste vrême a să aduna toate dobitoacele; adăpîndu oile, păsați de le pașteți”.

8. Și ei dzisără: „Nu vom putea până să vor aduna toți păstorii și vor răslogoli piatra den gura fîntinei și vor adăpa oile”.

9. Încă el grăindu cătră ei, și Rahil, fata lui Lavan, venia cu oile tătine-său, (pentru că ea păștea oile tătine-său).

10. Și fu dacă vădzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui maicei lui, și oile lui Lavan, fratelui maicei lui, și să apropié Iacov și răslogoli piatra³ de la gura fîntinei și adăpa oile lui Lavan, fratelui maicei lui.

11. Și sărută Iacov pre Rahil și strigă cu glasul lui și plîns.

12. Și-i povesti îi Rahil cum iaste frate tătine-său. Și, alergîndu, spuse tătine-său după cuvintele acêstea.

13. Și fu dacă audzi Lavan numele lui Iacov, fiului surorii lui, alergă întru timpinarea lui, și îmbrățișidu-l, îl sărută și-l aduse pre însul în casa lui. [14] Și povesti lui Lavan toate cuvintele acêstea.

14. Și-i dzise lui, Lavan: „Den oasele mele și den trupul meu ești tu”. Și era cu el o lună de dzile.

15. Și dzise Lavan cătră Iacov: „Pentru căce îm ești frate să nu-m slujești în dar; spune-mi ce-ți iaste simbria?”.

16. Și la Lavan era 2 fete: numele cei mai-mari, Lia, și cei mai-tinere, Rahil, numele.

17. Și ochii Liei era bolnavi, iară Rahil era frumoasă la chip și ghizdăvă la față foarte.

18. Și îndrăgi Iacov pre Rahil și dzise: „Sluji-ți-voi 7 ai pentru Rahil, fata ta cea mai tinără”⁶.

19. Și dzise lui, Lavan: „Mai bine să o dau ție pre însă decît să o dau pre însă la altu bărbat; lăcuiește cu mine”.

20. Și sluji Iacov pentru Rahil 7 ani; și era înaintea lui ca dzile puține pentru căci iubiia el pre însă.

21. Și dzise Iacov cătră Lavan: „Dă-m mie fămăia mea pentru că s-au plinit dzilele pentru că să intru la însă”.

22. Și strînsă Lavan pre toți oamenii locului și făcu nuntă.

23. Și să făcu sară și, luîndu Lavan pre Lia, fata lui, au băgatu-o înlontru la Iacov și să culcă cu ea Iacov.

24. Și dăde Lavan și pre Zelfa fetei lui, Liei, pre slujnică.

25. Și să făce dimineață, și iată era Lia. Și dzise Iacov cătră Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta? Au nu pentru Rahil Ț-am slujit ție? Pen/tru că ce

gura fîntinei.

3. Și se aduna acolô toate turmele; și răsurna piatra de pre gura fîntinii și adăpa oile, de-acii iar punea piatra pre gura fîntinii la locul său.

4. Și zise Iacov cătră păstori: „Fraților, de unde sinteți voi?” Iar ei ziseră: „De la Haraan sintem”.

5. El le zise: „Nu știți cumva pre Lavan, feciorul lui Nahor”? Ei ziseră: „Știmu-l”.

6. „Dară iaste sănătos”? Ei ziseră: „Sănătos”. Și iată și Rahil, fata lui, venia cu oile.

7. Și zise Iacov: „Încă iaste zioa lungă, încă nu iaste vrême să se adune toate dobitoacele; daț apă oilor mai nainte și păsaț de le pașteț”.

8. Iar ei ziseră: „Nu putem până ne vom aduna toți păstori să răsurnăm piatra de pre gura fîntinii să adăpăm oile”.

9. Și încă vorbind el cu dînșii, venia și Rahil, fata lui Lavan, cu oile tătine-său, că ea păștea oile tătine-său.

10. Și cum văzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratele mume-sei, și oile lui Lavan, fratele mume-sei, el se apropié și răsurnă piatra de pre gura fîntinii [11] și adăpa oile lui Lavan, fratele mume-sei.

11. Și sărută Iacov pre Rahil și, strigînd, plîns cu glas.

12. Și povesti Rahilei că iaste frate tătine-său, iar ea, alergînd, spuse tătine-său cuvintele acêstea.

13. Și fu deaca auzi Lavan de numele lui Iacov, feciorul surorii-sa, alergă întru întimpinarea lui și, îmbrățișindu-l, îl sărută și-l duse în casa lui. Și, povestind lui Lavan toate cuvintele lui,

14[13]. zise Lavan: [14] „Den osul meu și den carnea mea ești tu”. Și lăcu cu dînșul o lună de zile.

15. Și zise Lavan lui Iacov: „Căce-m ești frate să nu-m slujești în cinste; ce-m spune ce va fi plata ta?”.

16. Și avea Lavan 2 fete: pre cea mai mare o chiema Liia, iar pre cea mai mică, Rahil.

17. Iar pre Liia o durea ochii², iar Rahil era frumoasă la obraz și ghizdăvă la față foarte.

18. Și îndrăgi Iacov pre Rahil și zise lui Lavan: „Să-ț slujesc pentru Rahil 7 ani, fata ta cea mai mică”.

19[18]. Iar el zise: [19] „Mai bine o voi da după tine decît după alt bărbat, numai lăcuiește cu mine”.

20. Și sluji Iacov pentru Rahil 7 ani; și fură înaintea lui ca puține zile, că-l era dragă.

21. Și zise Iacov cătră Lavan: „Dă mie mulțea mea să intru la dînsa că se-au umplut zile(1e)³ care am tocmit”.

22. Și adună Lavan toți oamenii locului și făcu nuntă.

23. Iar deaca inseră, luă Lavan pre fie-sa, Liia, și o duse înlăuntru la Iacov și intră Iacov la dînsa.

24. Și dăde Lavan pre Zelfa să fie slujnică fie-sa, Liei.

25. Și a doaoa zi dimineața, iată era Lia. Și zise Iacov cătră Lavan: „Că ce-ai făcut așa? Crez eu pentru Rahil am slujit ție, dară tu / că ci m-ai

o piatră mare.

3. Cînd se adunau acolo turmele, păstorii răsurnau piatra de pe fîntină și adăpau oile, apoi așezau piatra la locul ei.

4. Și i-a întrebă pe ei Iacov: „Fraților, de unde sinteți?” Iar ei au spus: „Din Haran”.

5. Atunci el i-a întrebă: „Îl cunoașteți pe Lavan, fiul lui Nahor?” Iar ei au răspuns: „Îl cunoaștem”.

6. Atunci i-a întrebă Iacov: „E sănătos?”, iar ei i-au răspuns: „Sănătos. Iată Rahila, fata lui, vine cu oile.”

7. Și le-a spus Iacov: „E devreme și nu este încă ceasul să se adune turmele. Adăpați oile și duceți-vă de le pașteți.”

8. Dar ei au spus: „Pînă nu se adună toți păstori, nu putem să răsurnăm piatra de pe gura fîntinii ca să adăpăm oile.”

9. În timp ce vorbea însă cu aceștia, Rahila, fiica lui Lavan, a venit cu oile tatălui său, pe care le păștea.

10. Cînd a văzut Iacov pe Rahila, fiica lui Lavan, fratele mamei sale, și oile lui Lavan, fratele mamei sale, s-a dus Iacov și a răsurnat piatra de pe fîntină și a adăpat oile lui Lavan, fratele mamei sale.

11. Și a sărutat-o Iacov pe Rahila, a suspinat și a plîns.

12. A povestit Rahilei că este ruda tatălui ei și că este fiul Rebecăi, iar ea s-a dus într-o fugă și i-a povestit tatălui său cele spuse de Iacov.

13. Auzind Lavan numele lui Iacov, fiul surorii sale, a alergat în întimpinarea lui și, îmbrățișindu-l, l-a sărutat și l-a adus în casă. Iar Iacov i-a povestit lui Lavan toate.

14. Și Lavan i-a spus: „Ești os din oasele mele și carne din carnea mea.” Și a stat Iacov la el o lună de zile,

15. cînd i-a spus Lavan lui Iacov: „De vreme ce-mi ești rudă, să nu-m slujești în dar; spune-mi ce îmi ceri?”

16. Lavan avea două fete, numele celei mai mari era Lia, iar al celei mai mici era Rahila.

17. Și ochii Liei erau stinși, iar Rahila era mîndră la chip și frumoasă la față.

18. Iacov însă o îndrăgise pe Rahila și i-a spus: „Ți voi sluji șapte ani pentru Rahila, fata ta cea mai mică.”

19. Lavan i-a răspuns: „Mai bine Ți-o dau ție, decît s-o dau altui bărbat. Rămii să locuiești la mine.”

20. Și l-a slujit Iacov pentru Rahila șapte ani, care i-au părut puțin, căci o iubea pe fată.

21. Apoi Iacov i-a spus lui Lavan: „Dă-mi-o de soție, că s-a împlinit timpul să mă însor cu ea.”

22. Atunci a adunat Lavan pe toți oamenii locului și a făcut nuntă.

23. Cînd s-a făcut seară, a luat-o Lavan pe Lia, fata sa, și a dus-o la Iacov și Iacov a intrat la ea.

24. Lavan a dat pe Zilpa drept slujnică fiicei sale Lia.

25. Cînd s-a făcut dimineață, iată că era Lia. Atunci i-a spus Iacov lui Lavan: „De ce mi-ai făcut aceasta? Oare nu Ț-am slujit eu pentru Ra-

КА

трахъ коути маи смниати? Шн рѣспхисе ла къ
 кандь, нхъ тѣте аша фрѣлоукал нострѣ, спрѣмъ
 че маи тжнпоре маи нанише джкпѣ че маи съ
 тржнпѣ. Спѣжрѣше дѣрѣ, ашпнаѣ атецѣа, къ
 шнцѣ бои ра шн прѣ ачапта пѣнтрѣ послашанисъ
 че послашинѣшиаа мине, жкѣ ачн шате ани.
 Шн фѣкѣ аакѣ аша, шн панин шн атеи, 5, ани, кн
 штѣ дѣ де аш лананѣ пре рахила фѣта ашн, фѣ
 мѣѣ ашн. Шн дѣ де лавано фѣтѣн ашн, пѣ къ
 баала салжннса. Шн спѣхлѣкъ къ рахила, шн а
 фѣрѣн маи мѣлѣ пре рахила джкѣ пре ала,
 шн салжн ашн жкѣ, 5, ани. Шн спѣжнѣ ла
 рмнхѣ рмнхѣкъ къ спѣрѣше ала, рѣшнсе зѣгѣ
 хѣ ен, прѣ рахила, ерѣ спѣрѣпѣ. Шн зѣмн аѣ
 сан ала, шн нѣкѣ фѣторѣ ашн аакѣ, шн нѣмн
 нѣмеле ашн рѣвнѣ, зикжнѣ пѣнтрѣ къ а съ
 зѣгѣ рмнхѣ смернѣа мѣѣ, шн мѣлѣ аатѣ мѣѣ
 фѣторѣ, ашхѣ дѣрѣ мѣѣ вѣн, спрѣатѣ мѣѣ.
 Шн зѣмнсан прѣмѣ. ала, шн нѣкѣ аакѣ фѣтѣ
 ашн аакѣ, шн зѣсѣ коути аш ашзѣнѣ рмнхѣ
 къ мѣ спрѣшекъ, шн мѣ аш фѣкъ шн ачапта,
 шн нѣмн нѣмеле ашн семесѣнѣ. Шн зѣмн аѣ
 сан прѣ шн нѣкѣ фѣторѣ, шн зѣсѣ фрѣ ача
 спѣ ерѣ мѣ, коути мине бафи спрѣатѣ мѣѣ,
 пѣнтрѣ коути нѣкѣ ашн, г, фѣторѣ, пѣнтрѣ
 ачѣа аш нѣмн нѣмеле ашн аакѣ. Шн зѣ аѣ
 мнсанѣ маи нѣкѣ фѣторѣ, шн зѣсѣ ашхѣ ф
 коути ачапта мѣѣ вѣн пѣнтрѣ рмнхѣ, пѣнтрѣ
 ачѣа нѣмн нѣмеле ашн коути, шн фрѣтѣ ашхѣ

К А П Л

Шн спѣжнѣ рахила, къ мѣ нѣкѣ ашн аѣ
 аакѣ, шн салжннсан рахила пре ерѣ аш,
 шн зѣсѣ ашн аакѣ къ фѣторѣ, прѣ де
 нѣ бои мѣрнѣ. Шн мѣннѣ ашхѣ аѣ
 коути пре рахила зѣсѣ ен, дѣрѣ нѣ фрѣ ашхѣ
 амѣзѣ сжнѣ ашхѣ кѣреле мѣѣ спѣрнѣ,
 дѣрѣ ала пжнпѣ ашн прѣ. Шн зѣсѣ рахил
 ашн аакѣ, прѣ салжннсанѣ баала къ ашхѣ
 къ ашн, шн ашхѣ пре мѣннѣ мѣѣ, шн бои фа
 че шн ашхѣ фѣторѣ, дѣн тржнса. Шн дѣ де аш
 пре баала, салжннса ен фѣмѣ ашн шн спѣ хлѣкъ
 къ ашн аакѣ. Шн зѣмнсан баала салжн
 ннса рахила шн нѣкѣ ашн аакѣ фѣторѣ
 Шн зѣсѣ рахилъ жѣ рѣспѣмъ рмнхѣ шн мѣ ашхѣ
 прѣ гласѣлъ, шн мѣ дѣ де фѣторѣ, пѣнтрѣ ачѣа.
 нѣмн нѣмеле ашн аакѣ. Шн маи зѣмнсанъ жѣ
 коути баала салжннса рахила, шн нѣкѣ аакѣ
 фѣторѣ ашн аакѣ. Шн зѣсѣ рахила, ашхѣ прѣ
 рѣмъ рмнхѣкъ, шн мѣ фрѣ ашхѣ ерѣ рѣн мѣѣ,
 шн мѣ фрѣ рѣн, шн нѣмн нѣмеле ашн нѣфѣ ашн.
 Шн зѣгѣ ала, къ мѣ ашхѣ спѣрнѣ прѣ аман маѣ,
 прѣ ашхѣ прѣ зѣлѣ ашн салжннсан ен, шн нѣкѣ ашн
 прѣ дѣнса ашн аакѣ, фѣмѣѣ. Шн зѣмн
 сан зѣлѣ ашн салжннса ашн, шн нѣкѣ ашн аакѣ
 фѣторѣ. Шн зѣсѣ ала фрѣ порѣ, шн нѣмн
 нѣмеле ашн аакѣ. Шн зѣмнсанъ прѣ зѣлѣ ашн
 салжннса ашн, шн нѣкѣ ашн аакѣ фѣторѣ ашн аакѣ
 нѣ. Шн зѣсѣ ала, фѣрннѣ прѣ ашхѣ мѣѣ
 прѣ ашхѣ мѣѣ рѣн, шн нѣмн нѣмеле ашн ашхѣ.
 Шн

smintit“ ?

26. Și răspune Laván : „Nu iaste așa întru locul nostru să dăm cea mai tinără mai nainte decât cea mai bătrână.

27. Săvârșaste dară al șaptelea aceștia și-ț voiu da și pre aceasta pentru poslușanie ; ce poslușăști la mine încă alți șapte ani“.

28. Și făcu Iăcov așa și plini și acei 7 ani și-i dēde lui Laván pre Rahila, fata lui, fāmēie lui.

29. Și dēde Laván fētei lui pe Văla, slujnica.

30. Și să culcă cu Rahila și îndrăgi mai mult pre Rahilă decât prē Lia ; și sluji lui încă 7 ani.

31. Și văzind Domnul Dumnezău cum să uraște Lia, deschise zgăul ei ; iară Rahila era stearpă.

32. Și zămisli Lia și născu fecior lui Iăcov ; și-i numi numele lui Ruvim, zicind : „Pentru că au văzut Domnul smereniia mea și mi-au dat mie fecior ; acum dară mă va iubi bărbatul meu“.

33. Și zămisli iarăș Lia și născu al doilea fecior lui Iăcov ; și zise : „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu și mi-au dat încă și acesta“. Și-i numi numele lui Semeón.

34. Și zămisli iarăș și născu fecior ; și zise : „Întru această vrēme cătră mine va fi bărbatul meu pentru că am născut lui 3 feciori“. Pentru acēa au numit numele lui Lévi.

35. Și zămisliind, mai născu fecior ; și zise : „Acum încă aceasta mă voiu ispoveduï Domnului“. Pentru acēa numi numele lui Iúda. Și încetă a naște.

CAP 30

1. Și, văzind Rahil cum n-au născut lui Iăcov, și zavistui Rahil pre soru-sa și zise lui Iăcov : „Dă-m fecior, iară de nu, voiu muri eu !“.

2. Și, mănindu-se Iăcov pre Rahil, zise ei : „Doară nu în locul lui Dumnezeu sînt eu carele te-au sterpît den roada pîntecelui tău“.

3. Și zise Rahil lui Iăcov : „Iată, slujnica mea Vălla ; culcă-te cu ea și va naște pe genuchile mēle ; și voiu face și eu feciori dentr-însa“.

4. Și-i dēde lui pre Vălla, slujnica ei, fāmēie lui ; și să culcă cu dînsa Iăcov.

5. Și zămisli Vălla, slujnica Rahilei, și născu lui Iăcov fecior.

6. Și zise Rahil : „Judecă-m Dumnezeu și-m ascultă glasul și-m dēde fecior“. Pentru acēa numi numele lui Dan.

7. Și mai zămisli încă Vălla, slujnica Rahilei, și născu al doilea fecior lui Iăcov.

8. Și zise Rahil : „Ajutoră-m Dumnezău și mă întorșu surorii mēle și mă întăriuu“. Și numi numele lui Nefthalim.

9. Și văzu Lia cum au stătuț dē a mai naște, și luo pre Zelfán, slujnica ei, și o dēde pre dînsa lui Iăcov fāmēie.

10. Și zămisli Zelfán, slujnica Liei, și născu (lui) Iăcov fecior.

11. Și zise Lia : „Întru noroc ! Și-i numi numele lui Gădu.

12. Și zămisli încă Zelfá, slujnica Liei, și născu lui Iăcov fecior al doilea.

13. Și zise Lia : „Fericită eu căci mă fericescu muierile ! Și numi numele lui Asir /

m-ai smintit ?

26. Și răspunse Lavan : „Nu iaste așa întru locul nostru să dăm cea mai tinără mainte decit cea mai bătrână.

27. Și săvirșește dară a șeptelca și aceștia și-ți voi da și pre aceasta pentru poslușenie ; ce-m poslușești la mine încă alți 7 ani“.

28. Și făce Iacov așa și plini șeptelca aceștia și-i dăde lui Lavan pre Rahil, fata lui, fămēie lui.

29[28]. Și dăde Lavan, fata lui, pre Vală, slujnica.

30[29]. Și să culcă cu Rahil și îndrăgi mai multu pre Rahil decit pre Lia ; și-i sluji lui încă 7 ani.

31[30]. Și vădzu Domnul Dumnedzău cum să uraște Lia, deșchise zgăul ei ; iară Rahil era văduă⁸.

32[31]. Și zămisli Lia și născu ficior lui Iacov ; și-i numi numele lui Ruvim, dzicindu : „Pentru că au vădzut Domnul smereniia mea și mi-au dat mie ficior ; acum dară mă va iubi bărbatul meu“.

33[32]. Și zemisli iarăș Lia și născu al doilea ficior lui Iacov ; și dzise : „Căce au audzit Dom(nul) cum mă urăscu și mi-au dat încă și acesta“.

34[33]. Și, zemisindu, iarăș născu ficior ; și dzise : „Întru aceasta vrēme cătră mine va fi bărbatul meu pentru că i-am născut lui 3 ficiori“. Pentru aceea i-au numit numele lui Levi.

35[34]. Și, zemisindu, mai născu ficior ; și dzise : „Acum încă aceasta mă voi ispovedui Domnului“. Pentru aceea numi numele lui Iuda. Și stătu a naște.

CAP 30

1. Și, vădzindu Rahil cum n-au născut lui Iacov, și zavistui Rahil pre soru-sa și dzise lui Iacov : „Dă-m ficiori, iar de nu, voi muri eu“.

2. Și, mănindu-să Iacov pre Rahil, dzise ei : „Doară nu pentru Dumnedzău sintu eu carele te-au stîrpit de roada pîntecelui“.

3. Și dzise Rahil lui Iacov : „Iată, slujnica mea, Vallă ; culcă-te cu ea și va naște pre genunchele mele ; și voi face și eu ficior dentru însă“.

4. Și-i dăde lui pre Vală, slujnica ei, fămēie lui ; și să culcă cu însă Iacov.

5[4]. Și zemisli Vală, slujnica i Rahil, și născu lui Iacov ficior.

6[5]. Și dzise Rahil : „Giudecă-mi Dumnedzău și-m ascultă glasul și-m dăde ficior“. Pentru aceea numi numele lui Dan.

7[6]. Și mai zemisli încă Vală, slujnica i Rahil, și născu al doilea ficior lui Iacov.

8[7]. Și dzise Rahil : „Agiutori-mi Dumnedzău și-m întorsiu surorii mele și mă întăriiu“. Și numi numele lui Nefthalim.

9[8]. Și vădzu Lia că au stătu de a mai naște, și luă pre Zelfă, slujnica ei, și o dăde pre însă lui Iacov fămēie.

10[9]. Și zemisli Zelfă, slujnica Liei, și-i născu lui Iacov ficior.

11[10]. Și zise [li] Lia : „În noroc ! Și-i numi numele lui Gad.

12[11]. Și zemisli încă Zelfă, slujnica Liei, și născu lui Iacov ficior al doilea.

13[12]. Și dzise Lia : „Fericită eu căci mă fericescu muierile !“. Și numi numele lui Asir./

zmintit“⁴.

26. Iară Lavan zise : „Nu iaste așa în locul nostru să dăm pre cea mai mică mai nainte decit pre cea mai mare.

27. Ce umple 7 zile, de-acii-ț voi da și pre ceastalaltă ca să slujăști la mine încă ș-alț 7 ani“.

28[27]. Și făcu Iacov așa și umplu acēle 7 zile. [28] Și dăde Lavan pre fie-sa Rahil să-i fie muierē.

29. Și dăde Lavan fie-sa, Rahilei, slujnică pre Vaala.

30. Și intră Iacov la Rahil și-i fu mai dragă Rahil decit Lia ; și sluji încă alț 7 ani.

31. Iar Domnul Dumnezeu, văzind că Lia iaste urită, dăschise pîntecēle ei ; iar Rahil era stearpă.

32. Și, îngrecînd, Lia născu lui Iacov ficior și-i puse numele Ruvim, zicînd : „Că au căutat Domnul spre smereniia mea și-m dăde ficior ; acum doară mă va îndrăgi bărbatul [tul] meu“.

33. Și iar îngrecă Lia și născu lui Iacov al doilea ficior ; și zise : „Auzi Domnul că eu fi sint urită și mi-au dat și acesta“. Și-i puse numele Simeon.

34. Și îngrecă iarăș și născu ficior și zise : „În vrēme de acum la mine va fi bărbatul meu că am născut lui trei ficiori“. Pentr-acēea puse nume lui Levii.

35. Și iar îngrecă a patra oară și născu fiuu ; și zise : „Acum voi mărturisii Domnului“. Pentru-acēea-i puse numele Iúda. Și conteni de-a naște.

CAP 30

1. Iară Rahil, văzind că iaste stearpă, pizmi asupra surori-sa Lélei și zise lui Iacov : „Dă-m ficior, iar de nu, eu voi muri“.

2. Iară Iacov se mănîe pre Rahil și-i zise : „Au doară sint eu în locul lui Dumnezeu sau te-am stîrpit eu de roada pîntecelui tău“ ?

3[2]. Rahil zise lui Iacov : [3] „Iată slujnica mea, Vallă ; culcă-te cu dînsa și să nască în poala mea ; și-m voi face ficior dentru-însa“.

4. Și-i dăde pre Vaala, slujnica ei, muierē lui ; [5] și deaca intră Iacov la dînsa

5. Îngrecă Vallă, slujnica Rahilei, și născu lui Iacov ficior.

6. Și zise Rahil : „Dirept judecă mie Dumnezeu și ascultă glasul meu și-m dăde ficior“. Pentr-acēea-i puse numele Dan.

7. Și iar îngrecă Vaala, slujnica Rahilei, și născu al doilea ficior lui Iacov.

8. Și zise Rahil : „Ajută-mi Dumnezeu și mă întocmiiu cu soru-mea și mă întăriiu“. Și-i puse numele Nefthalim.

9. Iară Lia deaca văzu că întărcă de-a mai naște, luoa pre Zelfă, slujnica ei, și o dăde lui Iacov muierē.

10. Și îngrecă Zelfă, slujnica Liei.

11. Și zise Lia : „Bine se întimplă“. Și-i puse numele Gad.

12. Și iar îngrecă Zelfă, slujnica Liei, și născu lui Iacov al doilea ficior.

13. Și zise Lia : „Fericită sint eu că mă fericescu muierile !“. Și-i puse numele Asir./

hila ? De ce m-ai înșelat ?“

26. Lavan i-a răspuns : „La noi nu este obiceiul să se mărite fata cea mai tinără înaintea celei mai vîrstnice.

27. Împlinește săptămîna de nuntă și ți-o voi da și pe cealaltă-dacă îmi vei mai sluji încă șapte ani.“

28. Iacov a făcut așa și a implinit săptămîna și atunci Lavan i-a dat-o pe Rahila, fiica sa, de soție.

29. Lavan a dat pe Bilha drept slujnică fiicei sale Rahila.

30. Și a intrat Iacov la Rahila și a iubit-o mai mult decit pe Lia. A mai slujit lui Lavan încă șapte ani.

31. Domnul văzînd că Lia este disprețuită, i-a dăruit prunci, iar Rahila a rămas stearpă.

32. Lia a zămislit deci și i-a născut lui Iacov un fiu. L-a numit pe acesta Ruben, spunînd : „Domnul a văzut smereniia mea și mi-a dat un fiu. Acum bărbatul meu mă va iubi.“

33. Și a mai zămislit Lia și i-a născut lui Iacov al doilea fiu ; și a spus : „Pentru că Domnul a auzit că nu sint iubită, mi l-a dat și pe acesta“. Și l-a numit Simeon.

34. Și iarăși a zămislit și a mai născut un fiu și a spus : „De acum bărbatul meu se va apropia de mine, căci i-am născut trei fii.“ De aceea s-a numit al treilea Levi.

35. Și, zămislind, a mai născut un fiu ; și a spus : „Acum îl voi lăuda pe Domnul.“ De aceea l-a numit pe acesta Iuda și apoi n-a mai născut.

CAP. 30

Fiil lui Iacov

1. Văzînd Rahila că nu-i naște lui Iacov, a prins învidie pe soră sa și i-a spus lui Iacov : „Îngriește-te să am copii că de nu, voi muri.“

2. Mîniindu-se însă Iacov pe Rahila, i-a spus : „Sint eu oare Dumnezeu, care a stîrpit rodul pîntecelui tău ?“

3. Atunci i-a spus Rahila lui Iacov : „Iat-o pe slujnica mea Bilha ; culcă-te cu ea și ea va naște pe genunchii mei ; așa voi avea și eu copii printr-însa“.

4. Și i-a dat-o aceasta pe Bilha, slujnica sa, de femele și s-a culcat Iacov cu dînsa.

5. Și, zămislind Bilha, slujnica Rahilei, i-a născut lui Iacov un fiu.

6. Și a spus Rahila : „Dumnezeu mi-a făcut dreptate. mi-a ascultat glasul și mi-a dat un fiu“. Și l-a numit Dan.

7. Și a zămislit iarăși Bilha și i-a născut al doilea fiu lui Iacov.

8. Atunci a spus Rahila : „Dumnezeu m-a ajutat și, luptînd împotriva surorii mele, am învins-o.“ Și l-a numit pe fiul acesta Neftali.

9. Văzînd Lia că a încetat de a mai naște, a luat-o pe Zilpa, slujnica sa, și i-a dat-o lui Iacov de femeie.

10. Și, zămislind Zilpa, slujnica Liei, i-a născut lui Iacov un fiu.

11. Și Lia a spus : „Întru noroc !“ Și l-a numit pe acesta Gad.

12. Și, zămislind iarăși Zilpa, slujnica Liei, i-a născut lui Iacov alt fiu.

13. Și atunci a spus Lia : „Fericită sint eu ; căci mă vor ferici femeile.“ Și i-a dat numele Așer./

14[13]. Și să duse Ruvim, în zilele secerii de grâu, și află mere de mătrăgună și le aduse la Lia, maica lui [14]; și dzise Rahil către soru-sa: „Dă-mi de mătrăgunile feciorului tău”.

15. Și dzise Lia: „Nu ți-i destul că ai luat pre bărbatul meu? Au doară și mătrăgunile feciorului meu vei lua?” Și dzise Rahil: „Nu așa: doarmă cu tine în noaptea aceasta pentru mătrăgunile feciorului tău”.

16. Și veni Iacov de la țarină sara și intră Lia în timpinarea lui și dzise: „Cătră mine să vii astăzi pentru căci te-am năimit pentru mătrăgunile feciorului meu”. Și dormi cu însă întru noaptea aceea.

17. Și audzi Dumnedzău pre Lia și, zemislindu, născu lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și dzise Lia: „Dat-au Dumnedzău plata mea pentru căci am dat slujnica mea bărbatului meu”. Și-i numi numele lui Isahar, carele iaste plată.

19. Și zemisli încă Lia și născu lui Iacov fiu, al șaselea.

20. Și dzise Lia: „Dăru-mi Dumnedzău mieu dar bun; întru aceasta vrăme mă va alêge bărbatul meu pentru că i-am născut lui 6 feciori”. Și-i numi numele lui Zavulon.

21. Și după acesta născu fată; și o numi Dina, numele ei.

22. Și-ș aduse aminte Dumnedzău îi Rahil și-i audzi ei Dumnedzău și-i deschise pîntecele ei.

23. Și, zemislindu, au născut lui Iacov fecior. Și dzise Rahil: „Luatu-mi-au Dumnedzău mieu ponosul”.

24. Și-i numi numele lui Iosif, dzicîndu: „Adăogă-mi Dumnedzău și altu fecior”.

25. Și fu după ce născu Rahil pre Iosif, dzise Iacov lui Lavan: „Trimi-te-mă pentru ca să mărgu la locul meu și la pămîntul meu”.

26. Dă-mi, muierile mêle și copiii pentru carii ți-am slujit ție pentru ca să mă duc, pentru că tu știi slujba carea ți-am slujit ție”.

27. Și dzise lui, Lavan: „Să am aflat har înaintea ta, aș însemna doară pentru că Dumnedzău m-au blagoslovit cu intrarea ta.

28. Împarți simbria ta cătră mine și ție voi da-o”.

29. Și dzise Iacov: „Tu cunoști cite ți-am slujit ție și cite dobitoace era cu mine ale tale.

30. Pentru că puține era cite era înaintea mea și crescură întru multime; și te blagoslovi Domnul Dumnedzău pre piciorul meu. Deci acum cîndu voi face și eu mie casă?”

31. Și-i dzise lui, Lavan: „Ce-ți voi da?” Și-i dzise lui, Iacov: „Nu-m vei da nimic. De-m vei face acestu cuvîntu, iarăș voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Triacă toate oile tale astăzi și voi împărți de acolă toată oaia murgă întru miei și toată alba și peștrită întru miei și întru capre îm va fi mie simbria [33] și va fi mie.

33. Și mă va asculta pre mine dreptatea mea întru dzua de mâine ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi bălțat și albu întru capre și murgu întru miei, furat va fi lingă mine”.

34. Și-i dzise lui, Lavan: „Fie după cuvîntul tău”.

35. Și împărți întru dzua aceea șa-pii cei bălțați și cei albi, și toate caprele cêle bălțate și albe și tot ce era albu întru êle și tot ce era murgu

14. Și se duse Ruvim, în zilele secerii de grâu, și găsi măr de mătrăgună la cîmp și-l aduse la mămă-sa, Lia; iar Rahil zise către soru-sa, Lia: „Dă-m den mătrăguna feciorului tău”.

15. Iar Lia zise: „Dară nu-ț ajunge cit mi-ai luat bărbatul? Ce încă vei să iai și mătrăguna de la feciorul meu?” Rahil zise: „Nu așa, ce să se culce la noapte cu tine pentru mătrăguna feciorului tău”.

16. Și veni Iacov de la agru-ș seara și ieși Liia întru întimpinarea lui și-i zise: „Astăzi să întri la mine că te-am năimit pentru mandragora¹ feciorului meu”. Și fu într-acea noapte, cu dînsa.

17. Și ascultă Dumnezeu pre Liia și, îngrecînd, născu lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu plata mea mie pentru căci am dat slujnica mea bărbatului meu”. Și-i puse numele Isahar, care iaste plată.

19. Și iar îngrecă și născu lui Iacov al șaselea fecior.

20. Și zise Lia: „Datu-mi-au Domnul dar bun; în vrămea aceasta îndrăgi-mă bărbatul meu că i-am născut 6 feciori”. Și-i puse numele Zavulon.

21. Iar după aceasta îi născu fată; și-i puse numele Dina.

22. Și-ș aduse aminte Dumnezeu de Rahil și o ascultă Dumnezeu și dăschise pîntecele ei.

23. Și, îngrecînd, născu lui Iacov fecior. Și zise Rahil: „Dăschise Domnul pîntecele meu și au luat imputăciunea mea”.

24. Și-i puse numele Iosif, zicînd: „Mai dea-m Domnul ș-alt fecior”.

25. Și fu deaca născu Rahil pre Iosif, zise Iacov socru-său, lui Lavan: „Slobôzi-mă să mă duc la locul meu, la moșia mea.

26. Și-m dă muierile mêle și feciorii miei, pentru care am slujit ție. Să mă duc, că tu știi cit am slujit ție”.

27. Iar Lavan îi zise: „Deacă am aflat milă înaintea ta, să socotesc că știu că m-au blagoslovit Domnul cu venirea ta.

28. Împarți simbria ta de la mine și-ț voi da”.

29. Iar Iacov zise: „Tu știi cum am slujit eu ție și cite dobitoace au fost ale tale la mine.

30. Că au fost puține și au crescut în multime, și cu venirea mea te-au blagoslovit Domnul Dumnezeu mieu. Deci acum să-m fac și eu casă”.

31. Și zise lui, Lavan: „Ce-ț voi da?” Iar Iacov zise: „Nu-n da nimic. Ce de vei face acest cuvînt, iar voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Treacă² oile tale toate astăzi și să le împărți de acolă toată oaia murgă în oi, și toată alba și peștrită și miei; deci, ce va fi peștrit întru oi și între capre plata mea să fie și ție al meu”.

33. Și dimineață va asculta pre mine dreptatea mea că simbria mea iaste înaintea ta: și tot ce nu va fi nici peștrit, nici alb în capre, nici în oi, murg³ dăspărțit, furat să fie cătră mine”.

34. Și zise Lavan: „Fie cum zici tu”.

35. Și împărți într-acea zi caprele cêle albe și cêle peștrite, și tot șa-pii cîț era în/tr-însele albi și peștrit⁵ și

14. Iar în timpul secerișului de grâu s-a dus Ruben și a găsit în țarină mere de mătrăgună și le-a adus Liei, mamei sale. Rahila însă i-a spus Liei, surorii sale: „Dă-mi mie din mătrăgunile aduse de fiul tău!”

15. Dar Lia i-a răspuns: „Nu-ți este destul că mi-ai luat bărbatul? Vrei să iei acum și mătrăgunile fiului meu?” Rahila i-a spus: „De mi le dai, să se culce Iacov noaptea asta cu tine.”

16. Venind Iacov seara de la cîmp i-a ieșit înainte Lia și i-a spus: „Să te culci în noaptea asta cu mine, căci te-am năimit cu mătrăgunile fiului meu.” Și Iacov a dormit cu ea în noaptea aceea.

17. Și a auzit Dumnezeu rugăciunea Liei și ea a zămislit și i-a născut lui Iacov al cincilea fiu.

18. Și a spus Lia: „Dumnezeu m-a răsplătit pentru că am dat-o pe slujnica mea bărbatului meu.” Și l-a numit Isahar, adică răsplătit.

19. Și zămislind iarăși Lia, i-a născut lui Iacov al șaselea fiu.

20. Și a spus Lia: „Dumnezeu mi-a dăruit un dar minunat; acum mă va recunoaște bărbatul meu, căci i-am născut șase fii.” Și l-a numit pe al șaselea fiu Zabolon.

21. Și după aceasta a mai născut o fată pe care a numit-o Dina.

22. Dar Dumnezeu și-a amintit de Rahila și i-a ascultat ruga și i-a dăruit rod.

23. Și astfel a zămislit ea și i-a născut lui Iacov un fiu. A spus atunci Rahila: „Luatu-mi-a Dumnezeu ocară de la mine”.

24. Și l-a numit pe acesta Iosif, spunînd: „Dumnezeu îmi va da și alt fiu”.

25. După ce Rahila l-a născut pe Iosif, i-a spus Iacov lui Lavan: „Lasă-mă să plec, ca să mă duc în țîntul meu.

26. Dă-mi femeile și copiii mei, pentru care ți-am slujit, ca să plec, căci tu știi ce slujbă ți-am slujit”.

27. Lavan i-a răspuns: „De am aflat har înaintea ta, mai stai! Căci mi s-a arătat prin semne că Dumnezeu m-a binecuvîntat prin venirea ta.

28. Spune-mi ce simbrie vrei și ți-o voi da”.

29. Iacov i-a răspuns: „Tu știi cit ți-am slujit și cit au crescut turmele tale de cînd sint cu mine.

30. Căci erau puține înainte de venirea mea. Înmultindu-se au crescut, iar Domnul te-a binecuvîntat la fiecare pas al meu. Cînd voi ajunge să fac ceva și pentru casa mea?”

31. Și i-a răspuns Lavan: „Ce să-ți dau?” Iar Iacov i-a spus: „Să nu-mi dai nimic. Dar de faci ce ți-oi spune eu, îți voi mai paște și-ți voi mai păzi oile.

32. Să treacă astăzi toate turmele tale prin fața noastră și voi desparte din ele orice miel negru, tărcaț sau peștrit, și orice capră peștrită sau tărcaț. Aceasta îmi va fi toată simbria.

33. Și astfel credințioșia mea va mărturisi pentru mine în ziua de mîine, cînd îmi vei orîndui simbrie: tot ce nu va fi peștrit sau tărcaț între capre și negru între oi, să se socotească furat de mine”.

34. I-a spus Lavan: „Fie după cuvîntul tău”.

35. Și a despărțit el în ziua aceea șa-pii cei peștriti și tărcații și toate caprele peștrite și tărcațe de tot ce nu era tărcaț în/tre ele și de tot ce nu

intru miei și dăde pre mina ficiilor lui.

36. Și le dăspărți cale de 3 zile și intru mijlocul lor și intru mijlocul lui Iacov; și Iacov păstea oile lui Lavan ce rămăsese.

37. Și luă Iacov șie toiag de stîrscu verde, și de nucă și de paltin și le belit pre înse Iacov belituri albe; [38] și, trăgîndu înpregiur albață², să arată pre toiège albața ce au belit înpestrită.

38[39]. Și puse toiègele ce au belit la covațiile adăpătorilor apei pentru ca venindu oile să bea înaintea toiègeilor, venindu ăle să bea, să zămislească oile pre toiège.

39[40]. Și zămisliia oile pre toiège; și năștea oile albe și înpistrite și în feliul cenușii păte.

40[41]. Iară cîrlanii i-au înpărțit Iacov și au pus înaintea oilor berbăce albu și tot înpistrit intru cîrlani; și înpărți șie turme usăbite și nu le amestecă intru oile lui Lavan.

41[42]. Și fu intru vrîmea cîndu zemeslea oile luîndu în zgău, puse Iacov toiègele înaintea oilor în covăți ca să zemeslească ăle după toiège.

42[43]. Și cîndu năștea oile nu le punea; și fură cele neînșămnate ale lui Lavan și cele înșămnate a lui Iacov.

43[44]. Și (să)³ înbogăți omul foarte; și să făcără lui dobitoc mult: și boi, slugi și slujnice, cămile și măgari.

tot ce era intru oi murg și dăde în mâinele ficiilor lui.

36. Și le dăspărți cale de 3 zile între Iacov și între dinsele; iar Iacov păstea oile lui Lavan care rămăsese.

37. Și-s luoa Iacov un toiag de sturac⁶ verde, și altul de nuc și altul de paltin și le belit Iacov cu împistrituri albe; și, belindu-le împrejur cu șovite albe, se arăta albața pre toiège ce o au belit cu împistrituri.

38. Și puse toiègele care le belise în postăvile care băga apă ca, viînd oile și bînd apă, să caute pre toiège.

39[38]. Și năștea oile albe și peștrite.

40[39]. Iară berbecii îi dăspărți Iacov și-i puse împotriva oilor berbăce alb și tot peștrit intru oi; [40] și dăspărți oile și nu le amestecă intru ale lui Lavan.

41. Și fu în vrîmea cînd zămisliia oile în pîntece, puse Iacov toiègele înaintea oilor în postăvi ca să zămislească căutînd pre toiège.

42. Iar cînd făta oile nu le puse; și fură cele neșemnate ale lui Lavan, iar cele șemnate ale lui Iacov.

43. Și se îmbogăți bărbatul foarte; și se făcu lui dobitoc mult: boi, și slugi, și slujnice, și cămile și măgari.

era negru între miei și le-a dat pe seama fiilor săi.

36. Și a hotărît să fie depărtarea dintre el și oile lui Iacov cele de trei zile, iar Iacov a păscut turmele rămase lui Lavan.

37. A luat apoi Iacov nuiele verzi de plöp, de migdal și de paltin și a crestat Iacov pe ele fișii albe pînă la albața nuielelor și a făcut astfel să se vadă pe nuiele albul, ce-l cojise, peștrit.

38. A pus apoi nuielele cojite în jghiaburile de adăpat, ca, venind să bea, oile să zămislească înaintea nuielelor din adăpători.

39. Și zămisleau oile cum erau nuielele; și nășteau oile miei albi, peștriti și târcați.

40. Iar acești miei i-a despărțit Iacov și a pus înaintea oilor lui Lavan berbeci peștriti și tot ce era târcat dintre miei. Și și-a despărțit pentru el turme osebite și nu le amesteca pe acestea cu turmele lui Lavan.

41. Iar în vremea cînd oile bune zămisleau, punea Iacov nuielele în fața oilor în adăpători ca să zămislească așa cum erau nuielele.

42. Iar cînd zămisleau oile rele nu le punea nuiele. Astfel cele slabe erau ale lui Lavan, iar cele tari de vină erau ale lui Iacov.

43. Și s-a îmbogățit Iacov foarte și avea multime de turme și cîrezi, slugi și slujnice, cămile și asini.

CAP 31

1. Și audzi Iacov cuvintele ficiilor lui Lavan, dzicîndu: „Luât-au Iacov toate ale tătine-nostru și dentru tatăl nostru au făcut toată mărirea aceasta”.

2. Și văzu Iacov fața lui Lavan și iată, nu era fața lui ca ieri și ca alaltieri.

3. Și dzise Domnul cătră Iacov: „Întoarce-te la pămîntul tătine-tău și la ruda ta și voi fi cu tine”.

4. Și trimițîndu Iacov au chemat pre Lia și pre Rahil la cîmpu, unde era turmele.

5[4]. Și dzise lor: [5] „Vădu eu fața tătine-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca alaltieri; iar Dumnezeul tătine-mieu era cu mine.

6. Și voi știți cum cu toată virtutea mea am slujit tătine-vostru.

7. Și tată-vostru m-au dat în laturi și mi-au schimbat simbria mea a celor 10 cîrlani, și Dumnezăul tătine-mieu nu i-au dat lui să-m facă rău.

8. De va dzice așa: «Cele peștrite vor fi simbria tie», și vor naste toate oile peștrite, și de va dzice: «Cele albe să-ți fie tie simbria», și vor naste toate oile albe.

9. Și luă Dumnezău toate dobitoacele tătine-vostru și mi le dăde mie.

10. Și fu cîndu zămisliia oile și văduu pre însă cu ochii în somnu: și iată, țapii și areții suîndu-să pre oi și pre capre albi și pistriți¹ și în feliul cenușii pătați.

11. Și-m dzise mie ingerul Domnului și Dumnezău pren somnu: «Iacov!» Și eu zis: «Ce iaste?»

12. Și dzise: «Privêște cu ochii tăi și vedzi pre țapi și pre areții suîndu-să pre oi și pre capre albi și pistriți și în feliul cenușii pătați, pentru că am vădzut cite face Lavan.

CAP 31

1. Și auzi Iacov cuvintele ficiilor lui Lavan, zicînd: „Tot ce au avut tată-nostru au luat Iacov și cu tată-nostru au fost toată mărirea lui”.

2. Și văzu Iacov fața lui Lavan și iată, nu era ca ieri și ca alaltieri.

3. Și zise Domnul lui Iacov: „Întoarce-te la pămîntul tătine-tău în neamul tău și voi fi cu tine”.

4. Și trimise Iacov și chiemă pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era turmele.

5[4]. Și le zise: [5] „Văz¹ eu fața tătine-vostru cum nu iaste spre mine cum era ieri și alaltieri; iar Dumnezeul tătine-mieu iată iaste cu mine.

6. Și voi știți că cu toată virtutea mea am slujit tătine-vostru.

7. Iar tată-vostru m-au năcăjit și au schimbat simbria mea 10 cîrlani, ce Dumnezeul tătine-mieu n-au dat lui putere să-m facă rău.

8. Ce de va zice așa: «Cele peștrite să fie plăta ta», toate oile vor făta peștrite; iar de va zice așa: «Cele albe să-ț fie simbria», toate vor făta albe.

9. Că tot dobitocul tătine-vostru l-au dat Dumnezeu mie.

10. Și fu cînd zămisliia oile în pîntece, văduiu în vis cu ochii miei: și iată țapii gonii oile și caprele, albele și cele peștrite și în multe feliuri.

11. Și-m zise ingerul Domnului în vis: «Iacove!» Eu zis: «Iată-mă eu!»

12. Și-m zise: «Privêște cu ochii tăi și vezi țapii gonind oile și caprele cele albe, și cele peștrite și cele² în tot chipul, că am vădzut cite ț-au făcut Lavan.

CAP. 31

Plecarea lui Iacov în Canaan.

1. Iacov a auzit cuvintele fiilor lui Lavan, care spuneau: „Iacov a luat toate cîte avea tatăl nostru și din acestea s-a îmbogățit”.

2. Și uitîndu-se Iacov la fața lui Lavan a priceput că acesta îl privea cu alți ochi ca ieri și ca alaltieri.

3. Atunci Domnul i-a spus lui Iacov: „Întoarce-te în ținutul tatălui tău și la neamul tău și eu voi fi cu tine!”

4. Iacov a trimis și le-a chemat pe Lia și pe Rahil în cîmp, unde erau turmele.

5. Și le-a spus: „Eu văd că tatăl vostru nu mai este față de mine ca ieri și ca alaltieri. Dar Dumnezeul tatălui meu a rămas cu mine.

6. Voi știți că l-am slujit pe tatăl vostru din toată puterea mea.

7. Însă tatăl vostru m-a înșelat și mi-a schimbat de zece ori simbria, Dumnezeu însă nu i-a îngăduit să-mi facă rău.

8. Cînd spunea așa: „Cele peștrite să fie simbria ta”, toate oile fătau miei peștriti, iar cînd spunea: „Cele albe să fie simbria ta”, fătau toate oile miei albi.

9. Și astfel a luat Dumnezeu toate turmele tatălui vostru și mi le-a dat mie.

10. În vrîmea cînd oile zămisleau, le-am văzut pe acestea în vis: și iată țapii și berbecii se urcau pe capre și pe oi târcate, peștrite și bălțate.

11. Iar ingerul lui Dumnezeu mi-a spus în vis: „Iacobe!” și eu i-am răspuns: „Ce este?”

12. Iar el a spus: „Ridică-ți ochii și privește țapii și berbecii ce se urcă pe oi și pe capre, sint târcați, peștriti și bălțati. Căci am vădzut ce ț-au făcut Lavan!”

13. Eu sînt Dumnezeuul tău ce m-am ivit ție, în
 locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns acolo stîlpul și
 te-ai rugat mie rugă acolo. Acum dară scoală-te și ieși
 din pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii tale
 și voui fi cu tine !
 14. Și, răspunzînd, Rahîl și Lîia ziseră lui : „Au
 doară iaste noao încă parte au moștenire în casa tă-
 tîni-noștru ?
 15. Au nu, ca cîte striine ne-am socotit lui ? Pen-
 tru că ne-au vindut pre noi și cu mîncarea au mîncat
 argintul nostru.
 16. Toată avuția și mărirea ce au luat Dumnezău
 a tătîni-noștru noao va fi și feciorilor noștri. Acum
 dară cite ț-au zis Dumnezeu, fă !
 17. Și, sculindu-se Iácov, au luat fâemeile lui și co-
 pii lui pre cămile.
 18. Și aduse toate averile lui și toată marfa lui
 ce-au făcut între Riurri și toate ale lui ca să meargă la
 Isaác, tatul lui, la pămîntul hananeilor.
 19. Iară Laván se-au fost dus să-ș tunză oile lui ;
 și fură Rahîl bozii tătîni-său.
 20. Și ascuse Iácov de Laván, sirul, pentru ca să
 nu-i spuie lui cum fuge.
 21. Și au fugit el și ale lui toate și au trecut riul
 și să porni spre muntele Galaád.
 22. Și să spuse lui Laván, sirului, a treia zi cum
 au fugit Iácov.
 23. Și, luîndu pre toț frații lui cu el, goni după
 dinsul cale de 7 zile și-l apucă pre dinsul în muntele
 Galaád.
 24. Și veni îngerul în somnu noaptea cătră Laván,
 sirul, și-i zise lui : „Păzește-te pre tine ca să nu gră-
 iești cătră el rîle“
 25[24]. Și apucă Laván pre Iácov. [25] Și Iácov au
 întinsu cortul lui în munte ; și Laván au pus pre frații
 lui în muntele Galaád.
 26. Și zise Laván lui Iácov : „Ce ai făcut ? Pentru
 că ce pre ascunșu ai fugit și m-ai jăhuit și mi-ai loat
 fetele melle ca pre niște roabe cu sabiia ?
 27. Și de mi-ai fi spus te-aș fi trimis cu bucurie
 și cu cîntăreț și timpene și cu copuzuri.
 28. Și nu mă invredniciu a-m săruta feciorii miei
 și fetele melle ! Și acum neburnește ai făcut.
 29. Și acum poate mina mea a-ț face rău, ce Dum-
 nezăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd : «Pă-
 zêști-te pre tine ca să nu grăiești cu Iácov rîle».
 30. Acum dară ai mersu, pentru că cu pohta ai
 pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău, pentru că ci mi-ai
 furat bozii miei“ ?
 31. Și, răspunzînd, Iácov zise cătră Laván : „Pen-
 tru că am zis cîndai să nu-ț iai fetele tale de la mine
 și toate ale melle“.
 32. Și zise Iácov : „La cine vei afla bozii tăi nu va
 trăi înaintea fraților noștri ; cunoaște ce iaste lîngă
 mine de ale tale și ia“ . Și nu cunoscu la el nemică ;
 și nu știa Iácov că Rahîl, fâmeia lui, au furat pre ei.
 33. Și, întrînd, Laván au cercat în casa Liei și n-au
 aflat ; și ieși den casa Liei și cercă casa lui Iácov și în
 casa acelor doao slujnice și nu află. [34]. Și intră în
 casa Rahîlei./

13. Eu sîntu Dumnedzăul tău ce m-am ivit ție în locul lui Dumnedzău, unde mi-ai unsu acolo stîlpu și te-ai rugat mie rugă. Acum dară scoală-te și ieși den pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii tale și voi fi cu tine!"

14. Și, răspunzîndu, Rahil și Lia dzisără-l lui: „Au, doară, iaste noaă, încă parte a moștneiirea în casa tătine-nostru?"

15. Nu ca cèle striine ne-am socotit cătră însul pentru că ne-a vindu(t)² pre noi și cu mîncarea au mîncat argintul nostru.

16. Toată avuția și mărirea ce au luat Dumnedzău a tătine-nostru noaă va fi și ficiilor noștri. Acum dară cite t-au dzis Dumnedzău, fă!"

17. Și, sculîndu-să Iacov, au luat fămeile lui și copiii lui pre cămile³.

18. Și aduse toate unêltele lui și toată marfa ce au făcut între Riuri și toate ale lui ca să margă la Isaac, tatăl lui, la pămîntul hananeilor.

19. Iară Lavan s-au fostu dus să-ș tunză oile; și fură Rahil bodzii tătine-său.

20. Și ascunse Iacov de Lavan, sirul, pentru că nu i-au spus lui cum fuge.

21. Și au fugit el și ale lui toate și au trecut riul și să îndemnă⁴ spre muntele Galaad.

22. Și să spuse lui Lavan, sirului, a treia dzi cum au fugit Iacov.

23. Și, luînd pre toți frații lui cu el, goni după însul cale de șapte dzile și-l apucă pre însul în muntele Galaad.

24. Și veni inger în somnu noaptea cătră Lavan, sirul, și-i dzise lui: „Păzêște-te pre tine ca să nu grăiești cătră el rèle!"

25[24]. Și apucă Lavan pre Iacov. [25] Și Iacov întări calea cinfei lui în munte; și Lavan au pus pre frații lui în muntele Galaad.

26. Și dzise Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru că ce pre ascunsu ai fugit și m-ai fulăit și mi-ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?"

27. Și de mi-ai fi spus te-aș fi trimis cu bucurie și cu cîntăreți, timpăne și cu copuze.

28. Și nu mă învrednicii a-m săruta ficiorii miei și fetele mele! Și acum nebunêște ai făcut.

29. Și acum poți mina mea a-ți face rău, ce Dumnedzăul tătine-tău au dzis ieri cătră mine, dzicîndu: „Păzêște-te cu tine ca să nu grăiești cu Iacov rèle!"

30. Acum dară ai mersu, pentru că cu poftă ai poftit ca să mergi la casa tătine-tău, pentru că ci mi-ați furat bodzii miei?"

31. Și, răspunzîndu, Iacov dzise cătră Lavan: „Pentru căce am dzis cîndai să nu-ți iai fetele tale de la mine și toate ale mele!"

32. Și dzise Iacov: „La cine vei afla bodzii tăi nu va trăi înaintea fraților noștri; cunoaște ce iaste lingă mine de ale tale și ia". Și nu cunoscu la el nimic; și nu cunoscu⁵ Iacov cum Rahil, fămăia lui, i-au furat pre ei.

33. Și, intrîndu, Lavan au cercat în casa Liei și n-au aflat; și ieși den casa Liei și cercă casa lui Iacov și întru casa acelor 2 slujnice și nu află. [34] Și intră în casa Rahil./

13. Că eu sînt Dumnezeul tău care m-am arătat ție la locul lui Dumnezeu, unde ai uns stîlpu și te-ai rugat mie acolo cu rugăciune. Deci acum te scoală și ieși den pămîntul acesta și te du în pămîntul nașterii tale!"

14. Iar Rahil și Lia, răspunzînd, ziseră: „Nu iaste noaă parte și lăcuință în casa tătine-noastru?"

15[14]. Că streine am fost lui; [15] că ne-au vindut și au mîncat prețul nostru cu mîncare.

16. Ce toată bogăția și slava carea o au luat Dumnezeu de la tată-nostru a noastră să fie și a feciorilor noștri. Și ce au porăncit Dumnezeu acum ție, tu fă!"

17. Și, sculîndu-se Iacov, luoa muierile sale și feciorii săi și le puse pre amîndoaă pre cămile.

18. Și strînse toată avêrea sa și toate unêltele cit au cîștigat între Riure și tot ce era al său să se ducă la tată-său Isaac, în pămîntul lui Hanaan.

19. Iar Lavan se duse să-ș tunză oile; și fură Rahil idoli tătine-său.

20. Iar Iacov se feri de Lavan, sirii, și nu-i spuse că fuge.

21. Și fugi Iacov cu toate cu ale sale și trecu riul și se sui în muntele Galaadului.

22. Și spuseră lui Lavan, sirii, a treia zi că au fugit Iacov.

23. Și luoa toț frații săi cu sine și-l goni pre urmă 7 zile și-l ocoli în muntele Galaadului.

24. Iară ingerul Domnului veni noaptea, în vis, la Lavan, sirii, și-i zise: „Socotêște-te însuț să nu cumva grăiești lui rău!"

25. Și ajunse Lavan pre Iacov. Iar Iacov își întinse cortul în munte; iar Lavan își răsfră frații lui pre muntele Galaadului.

26. Și zise cătră Iacov: „Că ce-ai făcut aceasta? Pentru ce ai fugit și m-ai furat și ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?"

27. Crez, de mi-ai fi spus, eu te-aș fi lăsat cu bucurie, cu tobe și cu căpuze.

28. Ce n-am apucat să-m sărut feciorii miei și fetele mele! Acum nebunêște ai făcut.

29. Și acum poate mina mea să-t făcă rău, ce Dumnezeul tătine-tău aseară au zis mie: „Socotêște-te însuț să nu grăiești lui Iacov rèle!"

30. Ce acum te du că cu cuget ai cugetat să te duci în casa tătine-tău, dară dumnezeii miei că ce i-ai furat?"

31. Iar Iacov, răspunzînd, zise cătră Lavan: „Am socotit să nu cumva să iai fetele tale de la mine și tot ce iaste al meu."

32. Iară la cine vei afla dumnezeii tăi să nu fie acela viu înaintea fraților noștri. Iată, ce am eu tot iaste aici; caută și vez, și ce va fi al tău la mine ia-t". Și nu cunoscu la dînsul nimic; că nu știa Iacov că au furat dumnezeii Rahil, muieria lui.

33. Și intră Lavan în cortul Liei și cercă în unêltele ei și nu află; și, ieșînd den cortul Liei, cercă coliba lui Iacov și colibile amînduror slujnicelor și nu află; și veni și în coliba Rahilei./

13. Eu sînt Dumnezeul cel ce ți s-a arătat în Betel, unde mi-ai înălțat un jertfelnic și te-ai rugat. Ridică-te deci acum și pleacă din locul acesta, du-te în pămîntul în care te-ai născut și voi fi cu tine!"

14. Răspunzîndu-i Lia și Rahila i-au spus: „Mai avem noi oare parte și drept de moștenire în casa tatălui nostru?"

15. Oare n-am fost noi socotite de el ca niște străine? Căci ne-a vindut și risipit toți banii noștri.

16. Toată averea, pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru, va fi a noastră și a fiilor noștri. Deci fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu!"

17. Sculîndu-se Iacov a urcat femeile și copiii pe cămile.

18. Și a luat toate turmele și toate averile sale pe care le agonisise în Mesopotamia, ca să meargă cu toate ale lui la Isaac, tatăl său, în țara Canaanului.

19. Dar cînd Laban era plecat să tundă oile, Rahila a furat idoli tatălui său.

20. Iacov a tănuț lui Laban plecarea sa.

21. Și a fugit cu toate ale sale și trecînd Eufratul s-a îndreptat spre muntele Galaadului.

22. Lui Laban i s-a vestit abia în ziua a treia că Iacov a fugit.

23. Atunci a luat acesta pe toate rudele sale și l-a urmărit cale de șapte zile și l-a ajuns la muntele Galaad.

24. Dar Dumnezeu i s-a arătat lui Laban noaptea în vis și i-a spus: „Ferește-te să nu spui nimic lui Iacov!"

25. Și Laban l-a ajuns pe Iacov, care își întinse cortul pe muntele Galaad, unde a poposit și Laban cu rudele sale.

26. Laban i-a spus lui Iacov: „Ce ai făcut? De ce ai fugit pe ascuns, m-ai jefuit și mi-ai luat fetele mele ca pe niște roabe răpîte cu sabia?"

27. Dacă mi-ai fi spus, ne-am fi despărțit în veselie, cu cîntări de timpăne și lăute.

28. Așa nu mi-a fost îngăduit să-mi sărut nepoții și fiicele mele! Te-ai purtat ca un ieșit din minți!

29. Acum mina mea ar putea să-ți facă rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit ieri spunîndu-mi: „Păzêște-te să-i vorbești rău lui Iacov!"

30. Deci ai plecat, căci ai dorit să te întorci la casa tatălui tău, dar de ce mi-ai furat idoli mei?"

31. Iacov i-a răspuns lui Laban: „Mi-a fost teamă că îmi vei lua fetele și toate ale mele."

32. Dacă găsești că este ceva din ale tale la mine, ia-le!", dar n-a găsit la el nimic. Și i-a spus Iacov: „Dacă vei găsi la cineva idoli tăi, acela să fie ucis în văzul tuturor". Iacov însă nu știa că Rahila, soția sa, îi furase.

33. Intrînd Laban a căutat în cortul Liei și nu i-a găsit. Ieșînd din cortul Liei i-a căutat apoi în cortul lui Iacov și în cel al celor două slujnice, dar nici acolo nu i-a găsit. A intrat atunci în cortul Rahilei./

КГ

лъцѣ бѣзѣнъ шѣнъ вѣрѣ хѣ... а рѣла кѣмнѣнъ шѣ
 шѣзѣ дѣсѣтлѣорѣ шѣ зѣсе тѣпѣжнѣсѣлѣ
 Нѣцѣлѣ кѣ гѣрѣлѣ дѣмнѣ нѣпѣчѣ сѣмѣскѣлѣ хѣнѣнѣтѣ лѣ
 тѣ, пѣнѣтрѣлѣ кѣ хѣлѣ сѣнѣчѣнѣ мѣрѣнѣлѣ мѣлѣмѣ иѣ
 сѣтѣ, чѣрѣкѣ лѣбѣнѣ хѣпѣлѣтѣ кѣсѣлѣ шѣнѣлѣ аѣлѣтѣ бѣ
 зѣнѣ. Шѣ сѣтѣ сѣжѣрѣнѣ гѣлѣкѣ шѣ сѣтѣ пѣрѣнѣчѣ кѣлѣ
 лѣбѣнѣ шѣ рѣспѣхѣнѣзѣнѣнѣнѣлѣкѣ зѣсе кѣтѣпѣрѣ лѣбѣнѣ,
 чѣ лѣсѣтѣ сѣрѣжѣмѣтѣпѣлѣтѣ мѣлѣ зѣ шѣ чѣмѣ лѣсѣтѣ гѣрѣшѣ
 лѣ, кѣтѣ лѣнѣ гѣнѣнѣтѣ хѣлѣпѣмнѣнѣ шѣ кѣчѣ лѣ чѣрѣкѣтѣ
 тѣлѣтѣ оуѣнѣлѣтѣлѣ кѣсѣнѣ мѣлѣлѣ. Чѣлѣнѣ аѣлѣтѣ лѣ
 дѣнѣтѣлѣтѣ кѣсѣлѣ кѣсѣнѣ тѣлѣ z пѣхнѣ лѣчѣмѣ хѣнѣнѣ
 тѣлѣ фѣрѣцѣнѣлѣорѣ тѣпѣнѣ, шѣнѣ фѣрѣцѣнѣлѣорѣ мѣтѣнѣ, шѣнѣ сѣтѣ
 мѣлѣтѣрѣ хѣтрѣлѣ мѣнѣжѣлѣкѣлѣ нѣсѣтрѣлѣ мѣжѣнѣчѣрѣрѣ
 аѣчѣтѣлѣтѣ мѣтѣ, кѣ, дѣ лѣнѣнѣ, еѣ сѣжнѣтѣ кѣлѣпнѣнѣ онѣ лѣнѣ
 лѣтѣлѣ шѣнѣ кѣпѣрѣлѣ нѣсѣлѣ еѣлѣрѣпнѣтѣ, вѣрѣвѣчѣнѣ онѣ
 лѣорѣ тѣлѣ нѣлѣмѣжнѣкѣтѣ, мѣжнѣкѣтѣ дѣ хѣлѣрѣ чѣтѣ кѣ
 чѣлѣмѣ аѣлѣсѣ. еѣлѣ пѣлѣтѣпѣлѣ дѣлѣ мнѣнѣ фѣлѣтѣнѣ лѣ
 шѣлѣгѣрнѣлѣ зѣлѣлѣнѣ, шѣнѣ фѣлѣрѣтнѣ шѣлѣгѣрнѣлѣ нѣпѣчѣнѣ.
 Мѣпѣчѣлѣтѣ зѣсѣлѣ аѣрѣзнѣдѣ дѣзѣтѣлѣ хѣ, шѣнѣ кѣлѣ хѣ
 гѣтѣцѣлѣ нѣпѣчѣнѣ, шѣнѣ сѣтѣ рѣднѣкѣ сѣмнѣлѣ дѣлѣ сѣнѣнѣ
 мѣтѣнѣ. аѣчѣтѣлѣтѣ сѣжнѣтѣ, кѣ, дѣ лѣнѣнѣ, еѣ хѣлѣсѣ мѣ
 тѣлѣ сѣнѣпнѣ, сѣлѣжнѣтѣчѣлѣмѣ, гѣ, лѣнѣнѣ, пѣнѣтрѣлѣ
 рѣлѣсѣ фѣтѣлѣ лѣтѣлѣлѣ, шѣнѣ z лѣнѣнѣ, лѣ онѣлѣтѣлѣлѣ,
 шѣнѣ сѣмѣнѣнѣнѣ сѣмѣрнѣнѣ кѣлѣ z, кѣрѣлѣнѣнѣ
 дѣнѣлѣ аѣрѣнѣ дѣнѣзѣлѣ пѣрѣнѣнѣлѣхѣнѣ мѣлѣ лѣрѣлѣлѣ мѣ
 шѣнѣ фѣрѣсѣ лѣнѣ нѣлѣлѣ мнѣнѣ, лѣкѣлѣ дѣсѣлѣрѣтѣ мѣнѣ
 тѣрѣмнѣтѣ, сѣмѣрнѣлѣмѣтѣ шѣнѣ тѣрѣлѣ мѣжнѣлѣорѣ мѣ
 лѣ, аѣлѣ вѣзѣлѣтѣ хѣнѣзѣлѣ шѣнѣ тѣлѣлѣ мѣлѣтѣрѣлѣтѣ еѣрнѣ.
 Шѣнѣ рѣспѣхѣнѣзѣнѣнѣ лѣбѣнѣ зѣсе лѣнѣ гѣлѣкѣсѣ, фѣтѣлѣ мѣ
 лѣ фѣтѣлѣмѣжнѣтѣ, шѣнѣ фѣчѣорѣтнѣ фнѣтнѣ мѣтѣнѣ сѣтѣ,
 шѣнѣ дѣвнѣтѣлѣлѣ дѣвнѣтѣлѣ мѣсѣ, шѣнѣ тѣлѣтѣ кѣ
 тѣ тѣлѣ вѣзѣнѣ лѣлѣмѣлѣ сѣжнѣтѣ, шѣнѣ лѣлѣ фѣтѣлѣорѣ
 мѣлѣ, чѣсѣнѣ фѣчѣлѣ лѣорѣ лѣсѣтѣзѣнѣ аѣлѣ фѣчѣорнѣлѣорѣ
 чѣлѣ нѣсѣкѣлѣтѣ z. аѣкѣлѣмѣ аѣлѣтѣ внѣно сѣпѣднѣмѣ мѣ
 лѣгѣтѣлѣрѣтѣ еѣ шѣнѣ тѣлѣ шѣнѣ вѣлѣнѣ хѣгѣрѣлѣ мѣрѣпѣлѣрѣсѣ,
 хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ z, шѣнѣ хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ
 тѣлѣ, шѣнѣ zѣсѣ лѣнѣ лѣпѣтѣ нѣмѣнѣнѣ кѣлѣнѣнѣ лѣсѣтѣ, вѣ
 хѣмнѣзѣлѣ мѣрѣпѣорѣ хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ шѣнѣ лѣ
 тѣлѣ z. Шѣнѣ лѣлѣорѣнѣ гѣлѣкѣсѣ пѣлѣтѣрѣ сѣпѣдѣ еѣлѣ мѣ
 тѣлѣ рѣ хѣлѣсѣлѣ. Шѣнѣ zѣсѣ гѣлѣкѣсѣ фѣрѣцѣнѣлѣорѣ лѣнѣ мѣ
 аѣрѣлѣлѣнѣ пѣлѣтѣрнѣ шѣнѣ аѣрѣлѣнѣлѣорѣ пѣлѣтѣрнѣ, шѣнѣ фѣлѣкѣ
 рѣлѣ мѣвнѣлѣтѣ, шѣнѣ мѣжнѣкѣлѣрѣтѣ аѣлѣолѣ рѣлѣ мѣвнѣлѣтѣ
 Шѣнѣ zѣсѣ лѣнѣ лѣбѣнѣ, аѣчѣлѣсѣтѣ мѣвнѣлѣтѣ мѣрѣпѣлѣрнѣ mz
 eѣчѣшѣ хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ, лѣсѣтѣзѣнѣ, шѣнѣ сѣнѣлѣ
 мнѣ рѣлѣ хѣлѣсѣ лѣбѣнѣ мѣвнѣлѣ мѣрѣпѣлѣрнѣнѣ, аѣрѣ нѣ
 кѣсѣ сѣнѣлѣмнѣ рѣлѣ хѣлѣсѣ мѣвнѣлѣ мѣрѣпѣлѣрнѣ. Шѣнѣ мнѣ
 zѣсѣ лѣбѣнѣ лѣнѣ гѣлѣкѣсѣ lѣпѣтѣ аѣчѣлѣсѣтѣ мѣвнѣлѣ шѣнѣ
 сѣжѣлѣпѣлѣ kѣрѣлѣ аѣлѣсѣ хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ z
 шѣнѣ лѣлѣтѣлѣ z мѣрѣпѣлѣрнѣсѣчѣшѣ мѣвнѣлѣ аѣчѣлѣсѣтѣ, шѣнѣ
 мѣрѣпѣлѣрнѣсѣчѣшѣ, сѣжѣлѣпѣлѣ аѣчѣлѣсѣтѣ, пѣнѣтрѣлѣ аѣчѣлѣ
 сѣлѣ нѣлѣмнѣтѣ нѣлѣмѣлѣ мѣкнѣлѣ мѣрѣпѣлѣрнѣсѣчѣшѣ.
 Шѣнѣ сѣпѣдѣнѣтѣ kѣрѣлѣ аѣлѣ сѣлѣ z, вѣзѣ z хѣмнѣзѣлѣ хѣтрѣлѣ mѣ
 мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ шѣнѣ лѣлѣтѣлѣ z, пѣнѣтрѣлѣ кѣтѣ нѣкѣжѣ
 сѣсѣвнѣ оуѣнѣлѣ дѣ lѣлѣтѣлѣ. дѣ бѣнѣ сѣмѣрнѣ фѣтѣ n
 тѣлѣ мѣлѣ дѣ бѣнѣ lѣлѣ мѣлѣrѣ пѣтѣ фѣтѣлѣ мѣлѣ
 лѣ, kѣлѣпѣтѣ, нѣмѣнѣнѣ kѣлѣнѣнѣ lѣсѣтѣ вѣзѣжнѣлѣ, aѣ
 нѣzѣлѣ мѣрѣпѣлѣrѣ хѣтрѣлѣ мнѣжѣлѣкѣлѣ мѣлѣ, шѣнѣ хѣтрѣлѣ
 мнѣжѣлѣкѣлѣ тѣлѣ. Шѣнѣ zѣсѣ лѣбѣнѣ лѣнѣ nѣлѣкѣсѣ kѣ
 lѣпѣтѣ, мѣвнѣлѣ aѣчѣлѣ шѣнѣ mѣрѣпѣлѣrѣ сѣжѣлѣпѣлѣ
 аѣтѣ

34. Și Rahîl luo bozii și-i viri în samarul câmillei și șazu desupra lor.
- 35[34]. Și z'se tătini-său : [35] „Nu-ț paie cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea ta pentru că ce au obiceiul muierile mie-m iaste”. Cercă Laván în toată casa și nu află bozii.
36. Și să scirbi Iácov și să prici cu Laván ; și, răspunzînd, Iácov zise cătră Laván : „Ce iaste strîmbătatea mca și ce-m iaste greșala căce ai gonit după mine ?
- 37[36]. Și că ce ai cercat toate unêltele casii melle ? [37] Ce ai aflat den toate vâsele casii tale ? Pune aciia înaintea fraților tăi și a fraților miei și să să mustre întru mijlocul nostru amînduror.
38. Acêstea-s mie, 20 de ani eu sînt cu tine ; oile tale și caprele nu s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,
- 39[38]. mîncat de hiară ție nu ți-am adus [39]. Eu plătiam de la mine furțișagurile zilii și furțișagurile nopții.
40. Mă făceam zioa arzînd de zăduh și cu înghie-tul nopții și să rădica somnul de la ochii miei.
41. Acêste-m sînt 20 de ani eu în casa ta sînt : slujitu-ți-am 14 ani pentru doao fête ale tale și 6 ani la oile tale și-m smentîș simbria cu 10 cîrlani.
42. De nu ar fi Dumnezăul părintelui meu Avraám și frica lui Isaac (cu) mine, acum deșert m-ai tremite ; sîmereniia mea și truda miinelor melle au văzut Dumnezeu și te-au mustrat ieri“.
43. Și, răspunzînd, Laván zise lui Iácov : „Fêtele fête-m sînt, și feciorii fiii miei sînt și dobitoacele dobitoace mie și toate cite tu vezi ale melle sînt și ale fêtelor melle. Ce voui face lor astăzi au feciorilor lór ce-au născut ?
44. Acum dară vino să punem legătură eu și tu și va fi întru mărturie întru mijlocul meu și întru mijlocul tău“. Și zise lui : „Iată nimeni cu noi iasté ; vezi, Dumnezău martor întru mijlocul meu și al tău“.
45. Și, luînd Iácov piatră, o puse stîlpu pre dînsa.
46. Și zise Iácov fraților lui : „Adunați pietri“ ! Și adunară pietri, și făcură movilă și mîncară acolo, pre movilă.
47. Și zise lui, Laván : „Această movilă mărturisește întru mijlocul meu astăzi“. Și o numi pre dînsa Laván Movila Mărturiii, iară Iácov o numi pre dînsa Movilă Mărturie.
48. Și zise Laván lui Iácov : „Iată această movilă și stîlpul carele am pus întru mijlocul meu și al-tău, mărturisește movila aceasta și mărturisește stîlpul acesta. Pentru căceea s-au numit numele Movila mărturisește
49. și Videnia, care au spus : „Văzú Dumnezău întru mijlocul meu și al tău pentru că ne vom osebi unul de altul.
50. De vei smeri fêtele melle, de vei lua muiebre peste fêtele melle, caută, nimenea cu noi iasté văzînd, Dumnezău mărturie întru mijlocul meu și întru mijlocul tău“.
51. Și zise Laván lui Iácov : „Iată, movila aceasta și mărturie stîlpul/acesta.

34. Și Rahil luă bodzii și-i viri în samarul cămillei și ședzu deasupra lor.

35[34]. Și dzise tătine-său : [35] „Nu-ți paie cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea ta pentru că ce au obiceiul muierile mie-m iaste“. Cercă Lavan în toată casa și nu află bodzii.

36. Și să scribi Iacov și să prici cu Lavan; și, răspundzindu, Iacov dzise cătră Lavan: „Ce iaste strîmbătatea mea și ce-am iaste greșeala și ce ai gonit după mine?“

37[36]. Și că ce ai cercat toate ciniile casii mele? [37] Ce ai aflat den toate vasele casei tale? Pune acia înaintea fraților tăi și fraților miei și mustru întru mijlocul nostru aminduror.

38. Acêstea-s mie, 20 ani eu sîntu cu tine; oile tale și caprele nu s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,

39[38]. mîncat de jigani ție nu ț-am adus. [39] Eu plăteam de la mine furtușagurile dzilei și furtușagurile nopții.

40. Mă făceam dzua arzîndu de zădu și cu înghetul nopții și să rădăca somnul de la ochii miei.

41. Acêstea-mi sîntu 20 ai eu în casa ta sîntu: slujit-am 14 ani pentru doaa fte ale tale și 6 ani la oile tale și-m smîntiș simbria cu 10 cirlani.

42. Să nu ar fi Dumnedzăul părintelui meu Avraam și frica lui Isaac are fi cu mine, acum dășertu m-ai trimite; smereniia mea și truda mînelor mele au vădzut Dumnedzău și te-au mustrat ieri“.

43. Și, răspundzindu, Lavan dzise lui Iacov: „Fetele fte-m sîntu, și ficioirii fii mie, și dobitoacele dobitoace mie și toate cte tu vedzi ale mele sîntu și ale ftețelor mele. Ce voi face lor astăzi au ficiorilor lor ce au născut?“

44. Acum dară ia-mblă să punem făgăduință eu și tu și va fi întru mărturie în mijlocul meu și întru mijlocul tău“. Și-i dzise lui: „Iată, nimiri-lea cu noi iaste; vedzi Dumnedzău martur întru mijlocul meu și al tău“.

45. Și, luîndu Iacov piatră, o puse stîlpu pre însă.

46. Și dzise Iacov fraților lui: „Adunați pietri!“ Și adunară pietri, și făcură movilă și mîncară acolo pre movilă“.

47. Și-i dzise lui, Lavan: „Aceasta movilă mărturisște întru mijlocul meu astăzi“. Și o numi pre însă Lavan Movila Mărturiei, iar Iacov o numi pre însă Movilă Mărturie.

48. Și dzise Lavan lui Iacov: „Iată această movilă și stîlpul carele am pûs întru mijlocul meu și al tău mărturisște stîlpul acesta. Pentru acêea s-au numit numele Movila mărturisște“.

49[48]. și Videniia, carea au spus: [49] „Vadză Dumnedzău întru mijlocul meu și al tău pentru că ne vom usăbi unul de altul.“

50. Să vei smeri fetele mele, să vei lua muieru preste fetele mele, caută, nime cu noi iaste văzîndu, Dumnedzău martur întru mijlocul meu și întru mijlocul tău“.

51. Și dzise Lavan lui Iacov: „Iată, această grămadă și martur stîlpul/acesta.“

34. Iar Rahil, luînd idolii, îi viri supt samarul cămillei și șazu desupra lor.

35[34]. Și zise tătine-său : [35] „Nu-ți paie cu greu, doamne, căci că nu mă poci scula înaintea ta că mi-au sosit ceasul obiceiului firei muieresti“. Și căută Lavan pren toate colibile și nu află dumnezeii.

36. Iar Iacov se mînié și se certa cu Lavan; și, răspunzînd, Iacov zise lui Lavan: [37] „Ce iaste nedreptatea mea sau ce iaste greșala mea. de mă gonești?“

37. Și iată că ai căutat tot ce au fost al meu; ce ai aflat den unêțele casei tale? Pune aici înaintea fraților tăi și înaintea fraților miei să judece între mine și între tine.

38. Iată, 20 de ani sînt eu cu tine; oile și caprele tale n-au fost stêrpe, berbecii turmelor tale nu i-am mîncat,

39. nici mîncat de fieri n-am adus ție. Eu plătiām ție de la mine ce-ț fura zioa și noaptea.

40. Zioa mă ardea soarele, iar noaptea frigul și fugiia somnul de la ochii miei.

41. Acêstea au fost mie în 20 de ani slujind casei tale: 14 ani am slujit ție pentru fetele tale, pentru amindoaia, iar 6 ani pentru oile tale, și simbria mea schimbaș 10 cirlani.

42. De n-ară fi fost Dumnezeul tătine-mieu, lui Avraam, și frica lui Isaac cu mine, acum m-ai îi trimis fără nimic; ce Dumnezeu au văzut smereniia mea și osteneala mîinilor mele și te-au mustrat ieri“.

43. Iar Lavan, răspunzînd, zise lui Iacov: „Fetele fte-m sînt mie, și ficioirii ficioirii sînt mie, și dobitocul dobitoc al meu și tot ce vezi iaste al meu și al ftețelor mele. Ce voi face lor astăzi sau ficiorilor care se-au născut lor?“

44. Ce vino acum să [pu] punem făgăduințe eu și tu și să fie mărturie între mine și între tine“. Și zise: „Iată, că nu iaste nimini cu noi; să vază Dumnezeu și să fie mărturie între miné și între tine“.

45. Și, luînd Iacov o piatră, o puse stîlp.

46. Și zise Iacov fraților săi: „Adunați pietri!“ Și, adunînd, făcură movilă și mîncară acolo desupra ei.

47. Iar Lavan îi zise: „Această movilă mărturie între mine și între tine iaste astăzi“. Și o numeni Lavan Movila Mărturiei, iar Iacov o numeni Movila Mărturiilor.

48. Și zise Lavan cătră Iacov: „Movila și stîlpul acesta care l-ai pus între tine și între mine mărturie iaste; movila aceasta și stîlpul acesta mărturie iaste. [49] Drept acêea o chemă Movila Mărturisitoare“.

49. și Vederea, carea ziseș: „Să vază Dumnezeu între mine și între tine.“

50. Și de ne vom lepăda unul de altul și de vei micșora fetele mele și vei lua alte muieri să fie mai mari decit dinsele, vezi că nu iaste nimini cu noi, ce vază Dumnezeu că iaste mărturie între mine și între tine“.

51. Și iar zise Lavan lui Iacov: „Iată, movila și stîlpul / acesta, mărturie.“

34. Rahila luase idolii și-i ascunsesese sub samarul cămillei și ședea deasupra lor.

35. Și i-a spus tatălui său: „Să nu-ți fie cu bănat, părintele meu, că nu pot să mă ridic înaintea ta, dar am ceea ce este obișnuit femeilor“. Lavan a căutat în tot cortul, dar nu a găsit idolii.

36. S-a mîniat atunci Iacov și s-a certat ou Lavan. Și i-a spus Iacov lui Lavan: „Care îmi este vina și care îmi este greșeala, de m-ai urmărit“.

37. și ai răscolit toate lucrurile mele? Ai găsit oare ceva din lucrurile casei tale? Așează-le aici în vîzului tuturor ca să ni se facă judecată.

38. Iată de douăzeci de ani sînt cu tine; oile și caprele tale n-au lepădat și nu ți-am mîncat berbecii turmelor tale,

39. nici nu ți-am adus dobitoacele sfîșiate de fiare. Eu am plătit de la mine pagubele zilei și pagubele nopții.

40. Ziua eram chinuit de arșiță, iar noaptea de frig și somnul nu se lipea de ochii mei.

41. Aceștia mi-au fost cei douăzeci de ani în casa ta: ți-am slujit patru-sprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru oile tale, iar tu mi-ai schimbat de zece ori simbria.

42. De n-ar fi fost cu mine Dumnezeul tatălui meu Avraam și frica de Isaac, m-ai fi trimis acum fără nimic. Dar Dumnezeu a văzut smereniia și truda mîinilor mele și te-a mustrat ieri.“

43. Iar Lavan i-a răspun: „Aceste fete sînt fiicele mele și acești feciori sînt nepoții mei și aceste dobitoace sînt vitele mele și toate cte le vezi sînt ale mele și ale fiicelor mele. Cum aș putea face eu astăzi ceva împotriva lor sau a copiilor pe care i-au născut?“

44. Vino acum să facem împreună un legămint cu mărturie între mine și tine“. Iacov i-a spus: „Nu este nimeni cu noi, dar iată Dumnezeu este martor între mine și tine!“

45. Luînd Iacov o piatră a așezat-o stîlp, ca semn al mărturiei.

46. Și a spus Iacov rudelor sale: „Adunați pietre!“ Și au adunat pietre, au făcut o movilă și au mîncat și băut acolo pe movilă.

47. Iar Lavan i-a spus: „Movila aceasta este astăzi mărturie între mine și tine.“ Și a numit-o Lavan Legar-Sahaduta, Iacov însă a numit-o Galaad.

48. Și i-a spus Lavan lui Iacov: „Iată movila aceasta și stîlpul acesta, pe care l-am pus între mine și tine, movila aceasta este mărturie și stîlpul acesta este mărturie.“ De aceea i-a pus numele Galaad, adică movila mărturie.

49. S-a mai numit și Mițpa, adică strajă, căci a spus: „Dumnezeu veghează între mine și tine, cînd ne vom despărți unul de altul.“

50. Dacă vei năpăstui pe fiicele mele, dacă vei lua alte femei afară de fiicele mele, chiar dacă nu te vede nimeni, Dumnezeu care este mărturie între mine și tine te va vedea.“

51. Și i-a mai spus Lavan lui Iacov: „Iată mărturie movila și stîlpul/acesta.“

КА

не ачестя. Пентру кт де нубоу трѣче еу ла
 тине, ниче тѣ вѣн трѣче кѣтрѣ мине мовила
 ачестя, ши етжапѣла ачестя, пре рѣштатѣ
 дмнзѣла ахн абраамѣ ши дмнзѣла ахн нахѣ
 стѣжѣдече фтрѣ мнлоку нѣстрѣ ши жѣртѣ наку
 ахн пре фрика тѣтѣжнѣстѣ ахн неакоѣ. Ши
 жѣртѣ иакоѣ жѣртѣ фмнѣше, ши ахн вемашѣ
 пе фрацїи ахн ши ахн мѣнкатѣ ши ахн етѣштѣ
 ши ахн формитѣ фмнѣше. Ши есѣлажнѣдѣсе
 лаванѣ дмннѣца ахн стѣштатѣ фечортїи ши фѣ
 шеле ахн ши батѣн пре ен ши фшѣкжнѣдѣсе лавѣ
 стѣдѣсе ла локѣла ахн.

КАПЛА

и наисѣ стѣдѣсе ла калѣ ахн ши кѣтѣжѣ
 стѣдѣ стѣдѣсе ла ахн дмнзѣла тѣтѣжѣ
 стѣдѣ ши тѣпннарѣ пре джнѣла ахн ахн
 ахн дмнзѣла. Ши зисе иакоѣ кѣтѣ
 стѣдѣ пре джнѣши тѣтѣжѣ ахн дмнзѣ
 ачестя, ши нѣмн нѣмеле локѣла ахн ачестя тѣтѣжѣ
 Ши трнмнсе иакоѣ соан фнлїнѣтѣ ахн, кѣтрѣ
 неафѣ фрателе ахн ла тѣтѣжнѣла енѣрѣ, ла чѣра
 ерѣомѣ. Ши порѣчнїи лѣрѣ знѣжнѣ ашѣ вѣцѣ
 зиче дѣмѣлашн мїеѣ неафѣ ашѣ зиче слѣга тѣ
 иакоѣ кѣ лаванѣ амѣ стѣштѣлашнѣтѣ ши амѣ зѣ
 вѣнїтѣ тѣнѣ ахнѣ. Ши мнѣстѣкѣртѣ сон
 ши мѣтѣрн ши сон, ши слѣшнѣ ши слѣжнѣше, ши
 амѣ трнмнсе стѣштѣ дѣмѣлашн мїеѣ ахн неафѣ,
 пентру кѣстѣ афѣ слѣга тѣ хѣрѣ фнлннѣтѣ ахн.
 Ши стѣ фшѣкжнѣ соанїи, кѣтрѣ иакоѣ знѣжнѣ
 еннїтѣ ла фрателе тѣтѣ неафѣ, ши тѣтѣ елѣ
 еннѣ фтѣпннарѣ тѣ ши, хѣ де соамннѣкѣ елѣ
 Ши стѣ стѣтѣжнѣтѣ иакоѣ фѣртѣ, ши стѣ мнѣ
 ши фтѣрѣчнїи нѣрѣ дѣла хѣ ерѣ кѣ елѣ, ши вѣтн ши
 сонѣ фѣрѣсо тѣтѣрѣ. Ши зисе иакоѣ, де ва
 беннїи неафѣ ла сопѣтѣртѣ ши сола тѣтѣ, вафн тѣ
 стѣрѣ фѣрѣсо ка стѣсемѣштѣмѣстѣ. Ши зисе іа
 коѣ, дѣмнзѣла тѣтѣжнѣтѣ ахн абраамѣ, ши
 дмнзѣла тѣтѣжнѣтѣ ахн неакоѣ, дѣмнѣ дѣне
 зѣла мїеѣ хѣла хѣ ахн знїи мїеѣ, алѣртѣ ла тѣ
 мѣнѣтѣла нащѣрнїи тѣла, ши вннѣцѣ вѣвѣ фѣтѣ
 дѣстѣла ежнѣтѣ де тоатѣ дѣрѣтѣлтѣ, ши де
 тоатѣ дѣрѣтѣлтѣ, кѣрѣле ахн фѣкѣтѣ слѣшнїи тѣла,
 пентру кѣ кѣ тоатѣла мїеѣ амѣ трѣкѣтѣ пре ісѣ
 дѣмнѣла ачестя, тѣртѣ ахнѣ мѣлїи фѣкѣтѣ фѣрѣсо
 тѣтѣрѣ. Сколатемѣ дѣне мѣна фратѣлашн
 мїеѣ неафѣ, пентру кѣ мѣтѣмѣ еу де джнѣла,
 кѣжнѣн стѣнѣ вѣе стѣмѣлѣвѣскѣ, ши мѣме прѣтѣ
 фечортїи. Ши тѣтѣ ахн знїи еннѣ вѣнѣ фѣлѣ цѣе,
 ши вѣнѣ пѣне семнїїа тѣла нѣбеннѣла мѣрѣн, кѣ
 рѣле нѣсека нѣмѣрѣла де мѣлїннѣ. Ши дѣрѣннїи
 аколѣ фнѣлїтѣ ачѣла, ши ахн де кѣрѣле ахн зѣ
 фмннїе ахн дѣрѣннїи ши трнмнсе ахн неафѣ фѣ
 тѣлашн ахн. Ка прѣ, сѣ, чѣпн, кѣ, сон, і, аѣрѣ, кѣ.
 Кѣмнїе кѣ лапѣтѣ ши копнїи лѣрѣ, а, вѣн, мѣ,
 тѣлѣрн, і, мѣтѣрн, і, мѣжн, і. Ши ле рѣ
 де пре мѣна слѣшнѣлѣ ахн, тѣлѣрн де соіеѣн, ши
 зисе слѣшнѣлѣ ахн тѣтѣжнѣтѣ мѣ, ши фѣ
 хѣцѣ соіеѣнѣ фѣртѣ тѣлѣрн, ши фѣртѣ тѣлѣрн.
 Ши порѣчнїи тѣлашн дѣн тѣн знѣжнѣ дѣтѣла фѣ

52. Pentru că de nu voiu tréce eu la tine, nice tu
 vei tréce cǎtrǎ mine movila aceastǎ și stîlpul acesta,
 pre rǎutate.

53. Dumnezeuǎl lui Avraám și Dumnezeuǎl lui Nahor
 sǎ judece intru mijlocul nostru. Și jurǎ Iácov dupre
 frica tǎtini-sǎu, lui Isaác.

54. Și junghé Iácov jirtvǎ în munte și au chemat
 pe frații lui și au mîncat și au bǎut; și au dormit în
 munte.

55. Și, sculîndu-sé Laván dimineața, au sǎrutat fe-
 ciorii și fetele lui și blagoslovi pre ei și, întorcîndu-se
 Laván, sǎ duse la locul lui.

CAP 32

1. Și Iácov sǎ duse la calea lui și, cǎutînd, vǎzu
 tabǎrǎ a lui Dumnezeuǎ tabǎrîtǎ; și timpinarǎ pre dîn-
 sul anghelii lui Dumnezeuǎ.

2. Și zise Iácov cînd vǎzu pre dînșii: „Tabǎrǎ lui
 Dumnezeuǎ aceastǎ”; și numi numele locului aceluia
 Tabere.

3. Și trimise Iácov soli înaintea lui, cǎtrǎ Isáf, fra-
 tele lui, la pǎmîntul Siír, la țara Edóm.

4. Și porunci lor, zicînd: „Așa veț zice domnului
 meu Isáf: «Așa zice sluga ta, Iácov: cu Laván am
 sǎlǎșluit și am zǎbovit pǎnǎ acum.

5. Și mi sǎ fǎcurǎ boi, și mǎgari, și oi, și slugi și
 slujnice, și am trimis sǎ spuie domnului meu, lui Isáf,
 pentru ca sǎ afle sluga ta har înaintea ta.»

6. Și sǎ întoarserǎ solii cǎtrǎ Iácov, zicînd: „Vi-
 nit-am la fratele tǎu Isáf și iatǎ, el vine în timpina-
 rea ta și 400 de oameni cu el.”

7. Și sǎ spǎmîntǎ Iácov foarte și sǎ mira; și împǎrți
 norodul ce era cu el, și boii, și oile în doao tabere.

8. Și zise Iácov: „De va veni Isáf la o tabǎrǎ și o
 va tǎia, va fi tabǎrǎ a doaoa ca sǎ se mintuiascǎ.”

9. Și zise Iácov: „Dumnezeuǎl tǎtîne-mieu, lui A-
 vraám, și Dumnezeuǎl tǎtîne-mieu, lui Isaác, Doamne
 Dumnezeuǎl meu, cǎla ce ai zis mie: «Aleargǎ la pǎ-
 mîntul nașterii tale și bine-ț voiu face.»

10. Destul sînt de toatǎ dereptatea și de tot ade-
 vǎrul carele ai fǎcut slugii tale; pentru cǎ cu toiagul
 meu am trecut pre Iordanul acestǎ, iarǎ acum m-am
 fǎcut în doao tabere.

11. Scoate-mǎ den mina fratelui meu Isáf pentru
 cǎ mǎ tem eu de dînșul; cîndai sǎ nu vie sǎ mǎ lo-
 veascǎ, și mume preste feciori.

12. Și tu ai zis: «Bine voiu face ție și voiu pune
 seminția ta ca nǎsipul mǎrei, carele nu se va numǎra
 de multime.»

13. Și dormi acoló în noaptea acéea; și luo de ca-
 rele aducea în mînile lui daruri și trimise lui Isáf, fra-
 telui lui:

14. capre, 200, țapi, 20, oi, 200, areț, 20,

15. cǎmile cu lapte și copiii lor, 30, boi, 40, tauri,
 10, mǎgari, 20, minji, 10.

16. Și le dǎde pre mina slugilor lui turmǎ deosebi
 și zise slugilor lui: „Pǎsați înaintea mea și faceț ose-
 bire între turmǎ și între turmǎ.”

17. Și porunci celui dentǎiu, zicînd: „De te va în/-

52. Să nu voi eu trece la tine, nice tu cătră mine vei trece movila aceasta și stîlpul acesta pre rău.

53. Dumnedzău a lui Avraam și Dumnedzău a lui Nahor să judece întru mijlocul nostru". Și giură Iăcov pre frica tătine-său, lui Isaac.

54. Și giunghe Iacov jirtvă în munte și au chemat pre frații lui și au mîncat și au băut; și au dormit în munte.

55. Și, sculîndu-să Lavan dimineață, au sărutat pre ficiorii lui și fetele lui și-i blagoslovi pre înși și, întorcîndu-să Lavan, s-au dus la locul lui.

CAP 32

1. Și Iacov să duse la calea lui și, căutînd, vădzu tabără a lui Dumnedzău tabărită; și timpinară pre însul și Ingerii lui Dumnedzău¹.

2. Și dzise Iacov cîndu vădzu pre înși: „Tabără a lui Dumnedzău [iaste]² aceasta”; și numi numele locului aceluia Tabere.

3. Și trimise Iacov soli înaintea lui cătră Isav, fratele lui, la pămîntul Siir, la locul Edom.

4. Și porânci lor, dzicîndu: „Așea veți dzice domnului meu Isav: «Așa dzice sluga ta Iăcov, cu Lavan am prișleșit și am zăbovit pân-acum.

5. Și mi să făcură boi, și măgari, și oi, și slugi și sluginice, și am trimis să spuui domnului meu, lui Isav, pentru ca să afle sluga ta har înaintea ta”.

6. Și să întoarsără solii cătră Iacov, dzicîndu: „Venit-am la fratele tău Isav și iată, el vine în timpinarea ta și 400 oameni cu el”.

7. Și să spămîntă Iacov foarte și să miera; și împărți nărodul ce era cu el, și boii, și oile în 2 tabere.

8. Și dzise Iacov: „De va veni Isav la o tabără și o va tăia pre însă, și va fi a doao tabără spre ca să s(ă) mîntuiască.”

9. Și dzise Iacov: „Dumnedzăul tătine-mieu, Avraam, și Dumnedzăul tătine-mieu, Isaac, Doamne, Dumnedzăul meu, cela ce mi-ai dzis mie: «Aleargă la pămîntul nașterii tale și bine îți voi face».”

10. Destul sîntu de toată dreptatea și de tot adevărul carele ai făcut slugii tale; pentru că cu toiașul meu am trecut Iordanul acesta, iară acum m-am făcut în doao tabere.

11. Scoate-mă den mina fratelui meu Isav pentru că mă tem eu de însul; cîndai să nu vie să mă lovască, și maica preste ficiorii.

12. Și tu ai dzis: «Bine [bine] îți voi face și-ți voi pune sămînția ta ca nășpul mării, carele nu, să va numără de mulțime».”

13. Și dormi acolo în noaptea aceea; și luă de carele aducea el în mîinile lui daruri și trimise lui Isav, fratele său³:

14. capre, 200, țapi, 20, oi, 200, areți, 20,

15. cămile cu lapte și copiei lor, 30, boi, 40, buhai, 10, măgari, 20, mîndzi, 10.

16. Și le dăde pre mina slugilor lui turmă deosebi și dzise slugilor lui: „Păsați înaintea mea și faceți usăbire între turmă și [între]² turmă”.

17. Și porânci celui dennainte, dzicîndu: „De te va timpina Isav, fratele

52. De nu voi trece eu la tine, nice tu să nu treci la mine dentr-această movilă și dentr-acest stîlp, cu răutate.

53. Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Nahor să judece între noi”. Și se jură Iăcov pre frica tătine-său, lui Isaac.

54. Și făcu Iăcov jărtvă în munte și chemă pre frații săi de mîncară și băură; și dormiră în munte.

55. Și, sculîndu-se Lavan dimineață, sărută feciorii săi și fetele sale și-i blagoslovi; și se întoarse Lavan și se duse la locul său.

CAP 32

1. Iară Iăcov se duse pre calea sa și, căutînd, vădzu taberile lui Dumnezeu tabărite; și-l întîlniră ingerii lui Dumnezeu.

2. Iar el, deaca-i vădzu, zise: „Tabără lui Dumnezeu iaste aceasta”; și puse numele aceluia loc Tabere.

3. Și trimise Iăcov soli înaintea lui, la frate-său, Isav, în pămîntul Sirulul, întru împărăția Edomului.

4[3]. Și-i învăță, zicîndu-le: [4] „Așa să ziceți domnului meu, lui Isav: «Așa zice sluga ta Iăcov: pînă acum am lăcut la Lavan și pînă acum am zăbovit.

5. Și am cîștigat boi, și măgari, și oi, slugi și slujnice, și am trimis să spuui stăpinu-mieu, lui Isav, ca să afle sluga ta milă înaintea ta”.

6. Și se întoarseră solii la Iăcov zicînd: „Mers-am la frate-tău Isav și vine el însuș, întru întimpinarea ta, și cu dînsul sînt 400 de oameni”.

7. Și se înfricoșă Iăcov foarte și nu știa ce va să facă; și împărți cireada sa de boi, și de oi și de cămile în 2 părți.

8. Și zise Iăcov: „De va veni Isav asupra unii tabere și o va tăia, altă tabără se va mîntui”.

9. Și dzise Iăcov: „Dumnezeul tătine-mieu lui Avraam, și Dumnezeul tătine-mieu, lui Isaac, și Doamne Dumnezeule, care ai grăit cu mine și mi-ai zis: «Du-te în pămîntul nașterii tale și te voi face bun»¹.

10. Ajunge-m toată dereptatea și toată adevărta care ai făcut robului tău; că numai cu acest toiaș am trecut Iordanul acesta; iar acum sînt cu 2 tabere.

11. Izbăvește-mă de mîinile frăține-mieu, lui Isav, că-m iaste frică de dînsul să nu cumva să vie să mă ucigă și pre mine și muminile cu copilașii lor.

12. Că tu ai zis: «Bine [bine] voi face ție și voi pune sămînția ta ca nășpul mării, care de mulțime nu se va numără».”

13. Și dormi acolo într-acea noapte și luă dar dentr-acelle ce avea în mîinile sale; și trimise frăține-său, lui Isav:

14. capre, 200, și țapi, 20, oi, 200, și areți, 20,

15. cămile cu lapte și cu puii lor, 30, vaci, 40, și tauri, 10, măgărețe, 20 și 10 puu cu dinsele.

16. Și le dăde în mîinile slugilor sale turmă deosebi și zise lor: „Păsați înaintea mea și faceți osebire între o turmă și între altă turmă”.

17. Iar celui mai mare îi porânci, zicînd: „De te va în/tilni frate-mieu,

52. Că eu nu voi trece la tine și nice tu nu vei trece la mine de la această movilă și de la acest stîlp cu gînd rău.

53. Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor să judece între noi”. Și a jurat Iacov pe acela de care se temea Isaac, tatăl său.

54. Apoi a adus Iacov jertfă pe munte și a chemat pe rudele sale. Au mîncat și au băut și au înnoptat pe munte.

55. Sculîndu-se Lavan dis-de-dimineață a sărutat pe nepoții și pe fiicele sale și i-a binecuvîntat. Apoi întorcîndu-se Lavan s-a dus acasă.

CAP. 32

Pregătirea întîlnirii cu Isav

1. Iacov s-a dus în calea lui și, prîvind, a văzut oștirea lui Dumnezeu adunată într-o tabără și l-au întîmpinat ingerii lui Dumnezeu.

2. Și a spus Iacov, cînd i-a văzut: „Aceasta este tabăra lui Dumnezeu”; și a numit acel loc Mananaim, adică două tabere.

3. Apoi a trimis Iacov înaintea lui soli la Isav, fratele său, în ținutul Seir, în țara Edomului.

4. Și le-a poruncit spunîndu-le: „Așa să vorbiți către stăpinul meu Isav: «Iată ce-ți grăiește sluga ta Iacov: am stat la Lavan și am zăbovit pînă acum.

5. Am boi, asini și oi, slugi și slujnice și am trimis să i se vestească stăpinului meu Isav, ca să afle sluga sa har înaintea lui».”

6. Și s-au întors solii la Iacov spunîndu-i: „Am fost la fratele tău Isav și iată el vine în întimpinarea ta cu patru sute de oameni.”

7. S-a înspăimîntat Iacov foarte și s-a îngrozit; a împărțit oamenii care erau cu el, cirezile și turmele în două tabere.

8. Căci a spus Iacov: „Dacă năvălește Isav la o tabără și o va nimici, să scape măcar cealaltă tabără.”

9. Și a mai spus: „Dumnezeul tătinei mele Avraam și Dumnezeul tatălui meu Isaac, Doamne, care mi-ai spus: «Întoarce-te în țara ta de naștere și îți voi face bine!».

10. Am avut parte de toată îndurarea și ajutorul pe care le-ai dăruit slugii tale, căci numai cu toiașul acesta al meu am trecut Iordanul, iar acum am două tabere.

11. Scoate-mă din mina fratelui meu, Isav, căci mă tem de el să nu vină să mă lovească, pe mine și pe aceste mame cu copii.

12. Tu mi-ai spus: «Îți voi face bine și voi așeza sămînția ta ca nisipul mării, care nu se va putea număra din pricina mulțimii lui».”

13. Și a poposit în noaptea aceea acolo. Apoi a luat în mîinile sale daruri, din cele ce adusesese cu sine, și le-a trimis lui Isav, fratelui său.

14. Două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci,

15. treizeci de cămile cu lapte și mîinji lor, patruzeci de vaci și zece tauri, douăzeci de asine și zece asini.

16. Și a dat fiecare turmă în parte pe mîinile slugilor sale și le-a spus acestora: „Poniți înaintea mea, iar turmele să fie despărțite turmă de turmă.”

17. Și a poruncit slugii dintii, spunîndu-i: „De te vei în/tilni cu Isav,

mieu, și te va întreba zicîndu: «A cui ești? Și unde mergi? Și a cui sîntu acîtea carele mergu înaintea ta?»

18. vei dzice: «Slugii tale, lui Iacov; daruri au trimis stăpînul meu lui Isav. Și iată el dennapoia noastră».

19. Și porânci celui dentăi, și al doilea, și al treilea și tuturor ce mergea înaintea lui, după turmele acîtea: „După cuvîntul acesta grații lui Isav, cîndu îl veți afla voi pre el.

20. Și veți dzice: «Iată sluga ta, Iacov, vine dennapoia noastră», pentru că zise: «Voi imblîndi fața lui cu darurile ce mergu înaintea mea și după aceea voi vedea fața lui cîndai va priimi fața mea».

21. Și mergea înaintea darurile fătii lui; și el dormi într-u noaptea acêea în tabără.

22. Și, sculîndu-să noaptea⁴ aceea, au luat pre amîndoaă mîierile, și amîndoaă slujnicile și cei 11 copii ai lui și trecu trecătoarea lui Iacov⁵.

23. Și luă pre înșii și trecu puhoiul⁶ și trecu toate ale lui.

24. Și rămase Iacov singur și să lupta om cu el pînă dimineața.

25. Și vădzu cum nu poate (cătră el)⁷ și să atinse de lățimea stînghei lui și amorți lățimea stînghei⁸ lui Iacov într-u cit să lupta el cu însul.

26. Și-i dzise lui: „Trimite-mă pentru că să suiră zorile”. Și el dzise: „Nu te voi trimite de nu mă vei blagoslovi”.

27. Și-i dzise lui: „Ce-ț iaste numele?” Și el dzise: „Iacov”.

28. Și-i dzise: „Să nu să mai chême numele tău Iacov ce numai Israil să fie (numele)⁹ tău, căci te-ai întărit cu Dumnedzău, și cu oamenii, tari”.

29. Și întrebă Iacov și dzise: „Spune-m numele tău”. Și-i dzise: „Pentru că ci aceasta întrebî tu numele meu, carele iaste minunat?” Și-l blagoslovi pre însul acolô.

30. Și numi Iacov numele locului acela Viderea lui Dumnedzău, pentru că „am vădzut pre Dumnedzău față cătră față și să mîntui sufletul meu”.

31. Și răsări soarele cîndu trecu Chipul¹⁰ lui Dumnedzău; iară el stînghecea cu stînghea lui.

32. Pentru acesta lucru nu vor mînca fiii lui Israil vîna carea au amorțit, carea iaste pre lățimea stînghei, pînă în dzua de astăzi pentru că se-au atinsu de lățimea stînghei lui Iacov, de vină, și au amorțitu.

CAP 33

1. Și căutîndu, Iacov vădzu și iată, Isav, fratele lui, venîndu și 400 oameni cu însul. Și împărți Iacov copiii pre Lia, și pre Rahil și cele doao slujnice.

2. Și făcu pre cele 2 slujnice și pre feciorii lor înaintea, și pre Lia și copiii ei dennapoi, și pre Rahil și pre Iosif mai de apoi.

3. Și el ieși înaintea lor și să închină pre pămîntu de 7 ori pînă să apropiia de fratele lui¹.

4. Și alergă Isav în timpinarea lui și, îmbrățișîndu-l, l-au sărutat și au cădzut la gru/madzii lui și-l sărută foarte pre însul; și plînseră amîndoi.

Isav, și de te va întreba zicîndu-ț: «Al cui ești?» Sau: «Încătrooă mergi? Și ale cui sînt acîtea care merg înaintea ta?»

18. tu să zici: «Ale slugii tale, lui Iacov; le-au trimis poclon stăpînu-său, lui Isav. Și iată și el vine după noi».

19. Și porunci celui dentăi, și celui de al doilea, și celui de al treilea și tuturor cîț mergea și mai nainte și mai pre urmă și le zise: „Așa să ziceț lui Isav:

20. «Iată vine și sluga ta, Iacov, după noi», că zise: «Cu poclonul meu voi imblîndi fața lui și va mîrge poclonul înaintea, iar eu voi vedea mai pre urmă fața lui cîndai va priimi fața lui față mea».

21. Și mergea poclonul înaintea lui, iar el dormi într-acea noapte în tabără.

22. Și, sculîndu-se într-acea noapte, luoă mîierile sale amîndoaă, și slujnicile amîndoaă și 11 feciori ai săi și trecu vadul Iavôthului.

23. Și-i luoa și-i trecu viroaga și tot al său trecu.

24. Și rămase numai Iacov singur. Și, iată, un bărbat se luptă cu dînsul pînă dimineața.

25. Și deaca văzu că nu-l poate birui se atinse de șoldul lui și îndată-i amorți șoldul cînd se lupta Iacov cu dînsul.

26. Și-i zise: „Lasă-mă că se-au suit zorile”. Iar el zise: „Nu te voiu lăsa, deaca nu mă vei blagoslovi”?

27. El îi zise: „Cum te cheamă?” El răspunse: „Iacov”.

28. Zise lui: „De acum nu te vei mai chîema Iacov, ce va fi numele tău Izrail, că te-ai întărit cu Dumnezeu, și cu oamenii vei fi puternic”.

29. Iar Iacov îl întrebă și zise: „Spune-m cum te chîiamă?” El zise: „Pentru ce întrebî de numele meu, că numele meu iaste minunat?” Și-l blagoslovi într-acelaș loc.

30. Și puse Iacov numele acelui loc Chipul lui Dumnezeu, zicînd că „am văzut pre Dumnezeu față fățiș și se-au mîntuit sufletul meu”.

31. Și se sui soarele cînd trecu Chipul lui Dumnezeu; iar el șchiopa cu șoldul său.

32. Drept acêea nu vor mînca feciorii lui Izrail vine cum au amorțit pre șoldul lui și pînă în zioa de astăzi pentru că se-au atins de vinele șoldului lui și au amorțit³.

CAP 33

1. Și, căutînd, Iacov văzu și iată, venia frate-său, Isav, cu 400 de oameni cu dînsul. Și-ș usebi Iacov feciorii și pre Lia, și pre Rahil și slujnicile amîndoaăo.

2. Și puse slujnicile amîndoaă și copiii lor înaintea, iar pre Lia și copiii ei mai îndărăt, iar pre Rahil și pre Iosif colô pre urmă.

3. Iar el ieși înaintea lor și se închină de 7 ori pînă se apropie de frate-său.

4. Și alergă Isav într-u întimpinarea lui și, luîndu-l în brațe, îl sărută și căzu pre cer/bicea lui și plînseră amîndoi.

fratele meu, și te va întreba spunîndu-ț: «Al cui ești tu? Și unde te duci? Și ale cui sînt turmele ce merg înaintea ta?»

18. să spui: «Ale slugii tale Iacov; daruri frimise stăpînului tău Isav. Iată vine și el după noi».

19. Astfel a poruncit fiecărui slugi pe rînd zicîndu-le: „Aceste cuvinte să-i spuneți lui Isav, cînd îl veți înfilni.

20. Și să-i mai spuneți: «Iată și sluga ta, Iacov, vine în urma noastră», căci se gîndea: «Îl voi imblîndi cu darurile trimise înaintea, și numai după aceea voi vedea fața lui și așa poate mă va primi».

21. Și au pornit turmele ce erau menite ca daruri înaintea lui, iar el a dormit noaptea aceea în tabără.

22. Sculîndu-se însă noaptea a luat pe cele două soții ale sale, pe cele două slujnice și pe cei unsprezece copii ai săi și i-a trecut vadul Iacobului.

23. Și după ce l-a luat și i-a trecut rîul, a trecut și toate ale sale.

24. Rămînînd Iacov singur, s-a luptat cineva cu el pînă la revărsatul zorilor.

25. Văzînd însă acela că nu-l poate răpune, s-a atins de încheietura coapsei lui și i-a vătămăat lui Iacov încheietura coapsei, pe cînd se lupta cu el.

26. Și i-a spus: „Lasă-mă să plec, căci s-au ivit zorile!”. El l-a răspuns: „Nu te las să pleci pînă nu mă binecuvîntezi!”.

27. Atunci i-a spus: „Care este numele tău?” El i-a răspus: „Iacov”.

28. Și acela i-a spus: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci Israel va fi numele tău, căci te-ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și ai biruit”.

29. Iar Iacov l-a mai întreat: „Spune-mi care este numele tău?”. Atunci acela i-a spus: „De ce mă întrebî de numele meu?” Și l-a binecuvîntat acolo.

30. Și a numit Iacov numele locului acela Peniel, căci spunea: „L-am văzut pe Dumnezeu în față și sufletul meu a fost mîntuit”.

31. Iar cînd a răsărit soarele, a trecut de Peniel, însă șchiopăta din pricina coapsei.

32. De aceea fiii lui Israel nu mănîncă nici pînă în ziua de astăzi mușchi de pe încheietura coapsei, căci acolo a fost Iacov vătămăat.

CAP. 33

Intîlnirea cu Isav

1. Ridicîndu-și ochii Iacov a privit și iată Isav, fratele său, venea cu patru sute de oameni. Iacov a împărțit copiii la Lia, la Rahila și la cele două slujnice.

2. Și le-a pus pe cele două slujnice și copiii lor în față, pe Lia și copiii ei în spatele lor, iar pe Rahila și Iosif la urmă.

3. El însuși mergea înaintea lor și apropiîndu-se de fratele său s-a închinat de șapte ori pînă la pămînt.

4. Isav a alergat în întimpinarea lui, l-a îmbrățișat și cuprînzîndu-l gru/mazul l-a sărutat și au plîns amîndoi.

5. Și, căutîndu, văduz muierile și copiii și dzise: „Ce-ți sîntu ție acêstea”? Și el dzise: „Copiii cu carii au miluit Dumnedzău pre sluga ta”.

6. Și apropiară slujnicile ficiorii lor și să închinară.

7. Și să apropiă Lia și ficiorii ei și să închinară; și după acêsa să apropiă Rahil cu Iosif și să închinară.

8. Și dzise: „Ce-ți sîntu ție acêstea, acêste tabere ce am timpinat”? Și el dzise: „Pentru ca să afle (sluga ta)² har înaintea ta, doamne”.

9. Și³ dzise Isav: „Sîntu la mine multe, frate! Fie ție ale tale”.

10. Și dzise Iacov: „Să⁴ am aflat har înaintea ta, primêște darurile pre mâinele mèle; pentru acêsta am văzut fața ta ca cînd are vedea neștine fața lui Dumnedzău, și bine vei vrea mie⁵”.

11. Ia blagoslovenile mèle carele ț-am adus ție, pentru că m-au miluit Dumnedzău și am (de)⁶ toate”. [12] Și-l sili pre el și luă.

12. Și zise: „Să ne sculăm să mergem dreptu”.

13. Și-i dzise lui: „Domnul meu știe că copiii sîntu mai moi, și oile și vacile să șchiopetează la mine; deci să le voi goni o dzi pre înse, vor muri toate dobitoacele.

14. Margă domnul meu înaintea slugii lui, și eu mă voi întări întru calea după zăbava mērgerii, ce-i înaintea mea, și în urma copilașilor, până voi veni cătră domnul meu la Siir”.

15. Și dzise Isav: „Voi lăsa den gloata ce iaste cu mine, cu tine”. Și el dzise: „Pentru (ce)⁶ aceasta? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne”.

16. Și să întoarșe Isav întru acêsa dzi în calea lui Siir⁷.

17. Și Iacov să sculă la corturi⁸ și-ș făcu acolă casă șie, și dobitoacelor lui făcu colibi; pentru acêsa au numit numele locului aceluia Colibi.

18. Și veni Iacov la Salim, cetatea Sichimon, carea iaste în pămîntul Hanaan, cîndu s-au întorsu (de)⁶ în Mijlocul Rîurilor Asiriei, și să tăbări den fața cetății.

19. Și agonisi partea țarinii, unde ș-au întinsu acolă cortul lui, de la Emon, tatăl lui Sihem, pre 100 de ciriani.

20. Și au pus acolă jirtăvnic și chemă pre Dumnedzăul Israel.

5. Și, căutînd, văduz muierile și copiii și zise: „Ce sînt acêstia”. El zise: „Feciorii cu carii au miluit Dumnezeu pre sluga ta”.

6. Și, apropiindu-se slujnicile și copiii lor se închinară lui.

7. Și se apropié și Lia și copiii ei și se închinară lui; și, după dînsa, se apropié și Rahil cu Iosif și se închinară.

8: Și zise Isav: „Ce sînt acêle tabere care le-am timpinat”? El zise: „Ca să afle milă robul tău, doamne, înaintea ta”.

9. Isav zise lui: „Frate, ajung mie ale mèle, iar ale tale ți le ține tu”.

10. Iară Iăcov zise: „De am aflat milă înaintea ta, primêște poclon den miinile mèle; pentr-acêsa am văzut fața ta ca cînd vede cinevaș fața lui Dumnezeu. [11] Arată cătră mine dragoste

11. și primêște blagoslovenia mea carea am adus ție, cum au miluit pre mine Dumnezeu de am de toate”. Și, sîindu-l, le luă.

12. Și zise Isav: „Să ne sculăm să mergem de drept”.

13. Iară Iăcov, îi zise: „Stăpînul meu, știi că copiii miei sînt mici, și oile și boii șchiopetează; deci de voi sosi după o zi sau după 2, va muri dobitocul tot.

14. Treci tu, domnul meu, și pasă înaintea slugilor tale, iar eu mă voi întări pre cale după ajutoriul vremii mèle, care iaste înaintea mea, și ca să poată mērgi copiii miei până voi mērgi la stăpînu-mieu în Siir”.

15. Iar Isav zise: „Dară lăsa-voiu cu tine oameni den cești ce sînt cu mine”. Iar el zise: „Pentru ce? Ajunge mie cit am aflat milă înaintea ta, doamne”.

16. Și se întoarșe Isav într-aceia zi pre calea sa în Siir.

17. Iar Iacov mērșe în Sohot și-ș făcu acolă casă și dobitoacelor lui coșare; și puse numele acelu loc Sohot, cum se-ară zice Tabere.

18. Și veni Iăcov în Salim, cetatea Sichemului, carea iaste în pămîntul Hanaanului, deaca veni Dentre Rîurile Sirului, și tăbări în fața cetății.

19. Și cumpără o parte de loc de arătură, pre care puse cortul lui; de la Emmor o cumpără, tatăl lui Sihem, pre 100 de berbeci.

20. Și puse acolă altariu și rugă pr(e)¹ Dumnezeul lui Izrail.

5. Apol, ridicîndu-și ochii, a văzut femeile și copiii și a întreat: „Cine sînt acêstia?” Iacov i-a răspuns: „Copiii cu care a miluit Dumnezeu pe robul tău”.

6. S-au apropiat slujnicile și copiii lor și s-au închinat.

7. Apoi s-a apropiat Lia și copiii săi și s-au închinat; după acêstia s-au apropiat Rahilla și Iosif și s-au închinat.

8. Iar Isav a spus: „Sînt ale tale toate acele turme, pe care le-am înțilnit?” Iacov i-a răspuns: „Sînt. Ca să afle sluga ta liar înaintea ta, stăpîne”.

9. Atunci Isav i-a spus: „Am și eu multe, frate! Să-ți rămînă ție ale tale”.

10. Iacov i-a spus: „Dacă aflu har înaintea ta, primêște darurile din miinile mele, căci atunci cînd am văzut fața ta, parcă am văzut fața lui Dumnezeu, așa de binevoitor arătai”.

11. Primêște darurile pe care ți le-am adus, căci Dumnezeu m-a miluit și am de toate”. Și stăruind astfel Iacov, fratele său le-a primit.

12. Atunci Isav a spus: „Să ne sculăm și să mergem împreună mai departe”.

13. Iăcov i-a spus: „Domnul și fratele meu știe că îmi sînt țingași copiii, iar oile și vacile mi-au fătat. Dacă le voi goni numai o zi, vor muri toate dobitoacele.

14. Să plece domnul meu înainte, iar eu îl voi urma încet cu turmele ce merg înaintea mea și după pașii copilașilor, pînă ce te voi ajunge în Seir”.

15. Atunci i-a spus Isav: „Să las cu tine o parte din oamenii mei.” Dar Iacov i-a răspuns: „Pentru ce? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne”.

16. Și Isav s-a întors în aceeași zi pe drumul său la Seir.

17. Iar Iacov a plecat la Sucot și și-a întins acolo corturile și a făcut adăposturi vitelor sale; de aceea a numit numele acelu loc Sucot.

18. Și a plecat Iacov la Salem, o cetate din ținutul Sichem, care este în pămîntul Canaan, cînd s-a întors din Mesopotamia Siriei, și s-a oprit în fața cetății.

19. Și a cumpărat acolo partea de țarină, unde își întinsese cortul, de la Hemor, tatăl lui Sichem, pe o sută de arginți.

20. A înălțat acolo un jertfelnic și i-a dat numele El-Elohé-Israel, adică Dumnezeu este Dumnezeul lui Israel.

CAP 34

1. Și ieși Dina, fata Liei, carea au născut-o lui Iacov, ca să cunoască fetele lăcitorilor.

2. Și o văzu pre însă Sihem, feciorul lui Emor, horreul, domnul pămîntului, și, luîndu pre însă, au dormit cu ea; și născu și o smeri¹.

3. Și să alătură lingă sufletul Dinei, fetei lui Iacov, și iubi pre ficioară și-i grăi după cugetul ficioarei ei.

4. Dzise Sihem, feciorul lui Emor, cătră tată-său, dzicîndu: „Ia-mi fetișoara aceasta fămăte”.

5. Și Iacov au audzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre Dina, fata lui; și ficiorii lui era cu dobitoacele lui la cîmpu și tăcu Iacov pân-a veni ei.

6. Și ieși Emor, tatăl lui Sihem, cătră Iacov să-i grăiască lui.

7. Iară ficiorii lui/Iacov veniră de

CAP 34

1. Și ieși Dina, fata lui Iăcov, carea i-o născuse Lia, ca să cunoască fetele lăcitorilor de acolă.

2. Și cum o văzu Sihem, feciorul lui Emmor, domnul acelu pămînt, o luoa și se culcă cu dînsa și o smeri¹.

3. Și îndrăgi sufletul Dinei, fetei lui Iăcov, și o iubi și grăia după gîndul fetei.

4. Și zise Sihem, feciorul lui Emmor, tătine-său: „Ia-mi fata aceasta să-m fie muierē”.

5. Iară Iăcov deaca auzi că au spurcat feciorul lui Emmor pre fie-sa Dina tăcu pînă vor veni ficiorii lui, că nu era acolă, ce era cu dobitoacele la cîmp.

6. Și ieși Emmor însuș, tatăl lui Sihem, la Iăcov să vorbească cu dînsul.

7. Și iată veniră și ficiorii lui/Iăcov

CAP. 34

Certuri cu locuitorii țării

1. Într-o zi, Dina, fata Liei, pe care i-o născuse lui Iacov, a ieșit ca să vadă fetele locuitorilor acelei țări.

2. Văzînd-o pe ea Sichem, fiul lui Hemor, stăpînitorul pămîntului acela, a luat-o, s-a culcat cu ea și a necinstit-o.

3. Dar i s-a lipit sufletul de Dina, fata lui Iacov, a îndrăgit-o și i-a vorbit pe placul ei.

4. Și i-a spus Sichem lui Hemor, tatăl său: „Ia-mi fata aceasta de soție”.

5. Iacov a auzit că fiul lui Hemor a necinstit-o pe Dina, fiica sa. Feciorii săi erau însă cu vitele la cîmp și a tăcut Iacov pînă au venit ei.

6. Hemor, tatăl lui Sichem, s-a dus la Iacov să vorbească cu el.

7. Fiii lui Iacov veniseră de la cîmp.

йаковъ, веніръ дѣла кжмплъ, шн дѣка лѣхнрѣ съ
 оумнанрѣ сѡментн, шн кѣкѣрѣтѣ лѣра лор фѡар
 те, кѣчн грѡзѣтѣ фѡкѣ фѡрѣ. Ізраиль, лор
 мнндѣ кѣ фѡта, лѣн іаковъ, шн нѣ аша блѡн.
 Шн грѣн ѣморъ лор, знкжндѣ, снхѣмъ фѣчорѣлмѣ
 лѣ лѣе кѣ сѣфлѣтѣлѣ фѡта болѣрѣ, лѣчнсо дѡрѣ
 пре ѣ лѣн фѡмѣе. Шн вѣ зкѣснрѣнѣ кѣ нѣ,
 фѣтѣле болѣстрѣ лѣчнле нѡлѡ, шн фѣтѣле нѡл
 стрѣ лѣлѣ лѣ фѣчорѣнѣ болѣрѣ. Шн фѡрѣ нѡн
 лѣкѣнѣ, шн пѣмжнпѣлѣ мѣтѣ лѣтѣ фѡнннѣтѣ
 болѣстрѣ лѣкѣнѣ шн вѣ хрѣнѣнѣ пре лѣжнѣлѣ, шн
 лѣгонѣнѣ фѡрѣ ѣл. Шн знѣе, снхѣмъ, кѣрѣтѣ
 тѣтѣлѣ ѣн шн кѣтѣрѣ фѣрѣнѣ ѣн, сѣ фѡлѣ хлѣрѣ
 фѡнннѣтѣ болѣстрѣ, шн чѣкѣ знѣе, болѣлѣ
 фѡлѣлѣнѣ зѣстрѣлѣ фѡлѣрѣ, шн болѣлѣ фѡрѣ кѣ
 фѡмѣе знѣе мѣе, шн мѣеу дѣ мѣе копнѣлѣ ачѣлѣ,
 фѡрѣ фѡмѣе. Шн рѣспѣнѣстрѣ фѣчѡ
 рѣн лѣн йаковъ, лѣн снхѣмъ, шн лѣн ѣморѣ
 тѣтѣжнѣтѣлѣ кѣ внкѣлѣшѣтѣ, шн грѣнрѣ лор кѣчн
 лѣ пжнѣгрѣнѣ пре дѣнѣ болѣлѣ. Шн знѣе лѣ
 снмѣонѣ шн лѣвн фѣрѣнѣ дѣнѣн фѣчорѣнѣ лѣнѣ
 нѣвѡмъ пѣтѣтѣ сѣфѣчѣмѣ кѣжнѣтѣлѣ ачѣтѣлѣ, сѣ
 фѣмъ пре сѡрѣ нѡлѣстрѣ лѣ омъ чѣ ѣрѣ, мѣрѣнѣтѣ
 пѣлѣнѣ лѣкѣпѣрнѣтѣтѣ; пѣнѣрѣ кѣ мѣтѣ понѡѣ нѣлѣ
 фѡрѣ лѣчѣтѣлѣ нѣвѡмъ лѣсѣмѣнѣ болѣлѣ, шн вѡмъ лѣ
 кѣн фѡрѣ болѣ, лѣкѣтѣчѣ фѣчѣ кѣ нѡн, шн болѣ
 кжнѣ сѣлѣ ѡбрѣзѣнѣ болѣлѣ тѣтѣтѣ пѣрѣтѣтѣ
 тѣтѣкѣтѣ. Шн болѣлѣ фѣтѣле нѡлѣстрѣ болѣлѣ
 Шн дѣнѣ фѣтѣле болѣстрѣ болѣ лѣлѣ фѣтѣмѣнѣ болѣлѣ,
 шн болѣмъ лѣкѣнѣ лѣкѣнѣ, шн болѣмъ фнѣ кѣ оуѣ нѣтѣмъ.
 Іаковъ дѣнѣ вѣцѣ лѣкѣлѣтѣ пре нѡн сѣвѣтѣ ѡбрѣзѣнѣ,
 болѣ лѣлѣ фѣтѣле нѡлѣстрѣ, шн нѣвѡмъ лѣчѣ
 Шн пѣлѣкѣрѣтѣ кѣсннѣтѣлѣ фѡнннѣтѣ лѣн ѣморѣ шн
 фѡнннѣтѣ лѣн снхѣмъ фѣчорѣлѣ лѣн ѣморѣ
 Шн нѣлѣ зѣтѣвѡнѣ тннѣрѣлѣлѣ фѣчѣ кѣжнѣтѣлѣ лѣчѣ
 сѣлѣтѣтѣтѣ зѣ кѣвѣлѣ фѣлѣ кѣ фѣтѣлѣ лѣнѣ нѣкѣ шн зѣлѣ
 рѣ прѣ сѣлѣвнѣтѣ дѣкѣтѣ тѣчнѣ, кѣчѣ ѣрѣ фѣкѣсѣлѣтѣ
 тѣжнѣсѣлѣ. Шн веннѣ ѣморъ шн снхѣмъ фѣчѡрѣ
 лѣн лѣ болѣрѣтѣ чѣтѣчѣнѣ лор, шн грѣнрѣ кѣтѣрѣ
 ѡментн чѣтѣчѣнѣ лор знкжндѣ. ѡментн ѣ
 ачѣшѣтѣ кѣ лѣчѣ сжнѣтѣ кѣ нѡн сѣлѣкѣлѣтѣкѣтѣ пре нѣ
 мжнѣтѣ шн сѣ хрѣнѣтѣкѣтѣ пре лѣжнѣлѣ, шн пѣмжнѣ
 тѣлѣ мѣтѣ лѣрѣ фѡнннѣтѣ лѣ фѣтѣле лор сѣлѣсѣ
 нѡлѣлѣ фѣтѣмѣнѣ, шн фѣтѣле нѡлѣстрѣ сѣлѣ рѣтѣмъ лѣ.
 фѡрѣ лѣчѣтѣлѣ нѣмѣнѣ сѣвѡрѣ лѣсѣмѣнѣ болѣлѣ ѡлѣ
 мѣнѣнѣ кѣ сѣлѣкѣлѣтѣкѣтѣ кѣ нѡн, кѣ сѣлѣ фѣчѣмъ оуѣнѣ
 нѣрѣлѣ, фѡрѣ сѣлѣ ѡбрѣзѣтѣкѣтѣ нѡлѣлѣ тѣтѣтѣ
 пѣрѣтѣтѣтѣкѣтѣ, лѣлѣкѣлѣ сѣлѣнѣтѣ шн ѣн сѣ
 вѣрѣзѣнѣчнѣ. Шн болѣнѣтѣлѣ лор шн чѣлѣ кѣ
 фѣ, пѣчѡѣрѣ, шн оуѣнѣтѣ лѣтѣлѣ лор, лѣ нѣ болѣрѣнѣ
 лѣ нѡлѣстрѣ зѣ нѣмѣнѣ фѡрѣ лѣчѣтѣлѣ сѣнѣ лѣсѣмѣ
 нѣмъ кѣ ѣнѣ шн болѣрѣ лѣкѣнѣ кѣ нѡн. Шн лѣкѣтѣтѣ
 лѣ прѣ снхѣ фѣчѡрѣлѣ лѣнѣ, шн тѣчѣ кѣчѣ фѡрѣ прѣ
 болѣрѣтѣ чѣтѣчѣнѣ лор, шн шн ѡбрѣзѣлѣ тѣ хрѣнѣлѣ
 лѣкѣпѣрнѣнѣ мѣрѣнѣнѣ лор тѣчѣтѣрѣлѣтѣлѣ
 Шн фѣ фѡнннѣтѣ знѣ кжнѣ ѣрѣ фѣчѣрѣ, лѣлѣ
 рѣ чѣн болѣ фѣчорѣнѣ лѣнѣ іаковъ, снмѣонѣ, шн
 лѣвнѣ фѣрѣнѣнѣ дѣннѣнѣ, фѣшѣтѣ кѣрѣлѣ сѣлѣтѣмъ лѣнѣ,
 шн фѡрѣрѣтѣ чѣтѣтѣтѣ кѣсѣмѣнѣ, шн сѣморѣрѣтѣ ѡлѣ
 пѣрѣ

deca auziră să umiliră oamenii și cu scîrbă le era lor foarte, căci grozăvie făcu (Sihem)1 întru Izraîl, dormind cu fata lui Iácov ; și nu așa va fi.

8. Și grăi Emór lor, zicînd : „Sihém, feciorul meu, au ales cu sufletul fata voastră ; dați-o dară pre ea lui fámêie

9. și vă încuscriți cu noi : fetele voastre dați-le noao și fetele noastre luați la feciorii voștri.

10. Și întru noi lăcuți ; și pămîntul, iată, lat înaintea voastră ; lăcuți și vă hrăniți pre dînsul și agonișiți întru el“.

11. Și zise Sihém cătră tatăl ei și cătră frații ei : „Să aflu har înaintea voastră și ce veți zice vom da.

12. Înmulțiți zestrile foarte și voui da întru cit îm veți zice mie și-m veți da mie copila aceasta întru fámêie“.

13. Și răspunsără feciorii lui Iácov lui Sihém și lui Iemór, tătîni-său, cu viclesug și grăiră lor căci au pingărit pre Dîna, sora lor.

14. Și zise lor Simeón și Lévi, frații Dîinii, feciorii Liei : „Nu vom putea să facem cuvîntul acesta, să dăm pre soru-noastră la om ce are marginea trupului acoperită pentru că iaste ponos noao.

15. Întru aceasta ne vom asemăna voao și vom lăcui întru voi de vă veți face ca noi și voi, cînd se va obrezui voao toată partea bărbătească.

16. Și vom da fetele noastre voao, și din fetele voastre vom lua fámêie noao și vom lăcui la voi și vom fi ca un neam.

17. Iară de nu veți asculta pre noi să vă obrezuiți, vom lua fetele noastre și ne vom duce“.

18. Și plăcură cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihém, feciorul lui Emór.

19. Și nu zăbovi tinerelul a face cuvîntul acesta pentru că să afla cu fata lui Iácov ; și el era preaslăvit decît toți cit era în casa tătine-său.

20. Și veni Emór și Sihém, feciorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră oamenii cetății lor, zicînd :

21. „Oamenii aceștia cu pace sînt cu noi, să lăcuiască pre pămînt și să hrănească pre dînsul ; și pămîntul, iată, larg înaintea lor ; fetele lor să luom noao fámêie și fetele noastre să le dăm lor.

22. Întru aceasta numai să vor asămăna noao oamenii ca să lăcuiască cu noi ca să fim un nărod întru să să obrezuiască noao toată partea bărbătească, dupe cum sînt și ei obrezuiți.

23. Și dobitoacele lor, și cêle cu 4 picioare, și unêltele lor au nu vor fi ale noastre ? Numai întru aceasta să ne asămănăm cu ei și vor lăcui cu noi“.

24. Și ascultă Emor pre Sihem, feciorul lui, și toți cit intra pre poarta cetății lor și-ș obrezuia trupurile acoperirii marginii lor, tot bărbatul.

25. Și fu în a treia zi cînd era în durere, luară cei doi feciori a lui Iácov, Simeón și Lévi, frații Dinei, fieștecarele sabiia lui și întrară în cetate cu temeu și omorîră toată partea bărbătească.

la cimpu și, dacă au audzit, să umiliră oamenii și cu scribă le era foarte lor, căci grozăvie făcu (Sihem)² întru Israil dormindu cu fata lui Iacov; și nu așa va fi.

8. Și grăi Emor lor, dzicîndu: „Sihem, ficiorul meu, au ales cu sufletul fata voastră; daț-o dară lui pre ea fămîie

9. și vă încuscirîți cu noi: fetele voastre dați noao și fetele noastre luați la ficiorii voștri.

10. Și întru noi lăcuți; și pămîntul, iată, largu înaintea voastră; lăcuți și vă ciștigați pre insul și agonișiți întru el⁴.

11. Și dzise Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu har înaintea voastră și ce veți dzice vom da.

12. Înmulțiți zestrele foarte și voi da întru cît veți dzice mie (și-m veți da mie)² copila aceasta întru fămîie².

13. Și răspunsără ficiorii lui Iacov lui Sihem și lui Emor, tătine-său, cu vicleşug, și le grăi lor căci au pîngărit pre Dîna, sora lor.

14[13]. Și dziseră lor Simeon și Levi, frații Dinei, ficiorii Liei: [14] „Nu vom putea să facem cuvîntul acesta, să dăm pre sora noastră la om ce are marginea trupului acoperită pentru că iaste a ponoslu³ noao.

15. Întru aceasta ne vom asemăna voaă și vom lăcu întru voi de feța face ca noi și voi, cîndu să va obrezui voaă toată partea bărbătească.

16. Și vom da fetele noastre voaă, și den fetele voastre vom lua fămîie noao și vom lăcu la voi și vom fi ca un neam.

17. Iară să nu veți asculta pre noi să vă obrezuiți, vom lua fetele noastre și ne vom duce⁴.

18. Și plăcură cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, ficiorul lui Emor.

19. Și nu zăbăvi tinerelul a face cuvîntul acesta pentru că era înlontru dzăcut cu fata lui Iacov; și el era preaslăvit decît toți cîți⁴ era în casa tătine-său.

20. Și veni Emor și Sihem, ficiorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră oamenii cetății lor, dzicîndu⁵:

21. „Oamenii aceștia cu paace sintu cu noi, lăcuiesc pre pămîntu și ciștîge pre insul, și pămîntul, iată, largu înaintea lor; fetele lor să luăm noaă fămîie și fetele noastre să le dăm lor.

22. Întru aceasta numai să vor asemăna noao oamenii ca să lăcuiesc cu noi ca să fim un nărodu întru să s(ă) obrăzuiesc noao tot ce iaste parte bărbătească în ce chip și ei sintu obrăzuiți.

23. Și dobitoacele lor, și cele cu patru picioare, și uneltele lor au nu vor fi ale noastre? Numai întru aceasta să ne asemănăm cu ei și vor lăcu cu noi⁴.

24. Și ascultă Emor pre Sihem, ficiorul lui, și toți cîți ieșiia den poarta cetății lor și să obrăzuia trupul acoperirii marginii lor, tot bărbatul.

25. Și fu înn-a treia dzi, cîndu era întru durere, luară cei doi ficiori a lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fieștecărele sabii lui și intrară în cetate cu temei și omorîră toată partea bărbătească⁶.

de la cimp și, cum auziră, se turburară și le fu lucru foarte cu obidă căci au făcut ocară lui Izrail de se-au culcat cu fata lui Iacov, că nu vrea să fie lucru ca acela.

8. Și zise lor Emor: „Fiiu-meu, Sihem, au ales sufletului său pre fata voastră: ce o daț să fie lui muliere

9. și vă încuscirîți cu noi: daț fetele voastre feciorilor noștri, și fetele noastre feciorilor voștri.

10. Și lăcuți cu noi, că pămîntul iaste larg înaintea voastră; lăcuți și vă hrăniți pre dînsul și-l lucrați⁴.

11. Iară Sihem zise tatălui fetei și fraților ei, grăind: „Să aflu milă înaintea voastră și ce veți cere vom da.

12. Înmulțiți zestrele și vom da cît veți zice, numai ce-m daț această fată să-m fie muliere⁴.

13. Iar feciorii lui Iacov răspunsără lui Sihem și tătine-său, lui Emor, cu hiclenie căci spurcase pre soru-sa, Dîna.

14. Și ziseră Simeon și Lévi, frații Dinei, feciorii Liei, lor: „Nu vom putea face cuvîntul acesta să dăm pre soru-noastră omului care n-are trupul său cel de margini tăiat împrejur că iaste noaă cu ocară.

15. Ce într-acesta chip ne vom asemăna voaă deaca veți fi ca noi și deaca veți tăia împrejur toată partea bărbătească.

16. Atunci vom da fetele noastre voaă, și fetele voastre le vom lua noaă și vom fi lăcuiitori la voi și ca un neam.

17. Iar de nu ne veți asculta și nu vă veți tăia împrejur, noi vom lua fetele noastre și ne vom duce⁴.

18. Și plăcură acêste cuvinte lui Emor și fiiu-său, Sihem.

19. Și nu zăbăvi Sihem, ce făcu curînd după cuvîntul acesta, că-i era fata lui Iacov foarte dragă; și el era mai slăvit decît toț cîț era în casa tătine-său.

20. Și mîrse Emor și fiiu-său, Sihem, înaintea portii cetății și grăiră cătră oamenii cetății sale, zicînd:

21. „Oamenii aceștia cu pace sint cu noi, cu noi să lăcuiesc pre pămînt și să s agonisească pre dînsul, că iaste pămîntul larg înaintea lor: și să luăm noi fetele lor și lor să dăm fetele noastre.

22. Numai cu acest lucru să ne asemănăm acestor oameni și vor lăcu cu noi și tăindu-ne noi împrejur vom fi un neam cu tăierea împrejur a toată partea bărbătească cum sint și ei tăiați împrejur.

23[22]. Dêcii dobitoacele lor și avuția lor au, nu va fi a noastră? [23] Numai într-aceasta să ne asemănăm lor și ei vor lăcu cu noi⁴.

24. Și ascultară pre Emor și pre Sihem, fiiu-său, și ieșiră toț den porțile cetăților lor și s tăiară trupul lor cel de margini împrejur, toată partea bărbătească.

25. Iar cînd fu a treia zi, cînd era ei în durere, luară feciorii lui Iacov, frații Dinei, amîndoi, Simeon și Lévi, sabile lor și, intrînd în cetate fără de zmintea, tăiară toț/ce fu parte bărbătească.

Cînd au auzit ei treaba aceasta s-au supărat și s-au scribit foarte tare, căci mare rușine se săvirșise întru Israil cînd s-a culcat Sihem cu fata lui Iacov, ceea ce nu trebuia să se întimple.

8. Și le-a vorbit Hemor, spunîndu-le: „Sihem, fiul meu, și-a lipit sufletul de fiica voastră; dați-i-o deci de soție

9. și încuscirîți-vă cu noi: dați-ne nouă fetele voastre, iar voi luați pentru feciorii voștri pe ale noastre.

10. Rămîneți să locuiți la noi, căci pămîntul este prielnic. Așezați-vă întru-insul, faceți negoț și chivernisiți-vă din el.⁴

11. Iar Sihem le-a spus tatălui și fraților Dinei: „Numai să aflu har înaintea voastră și vă vom da orice veți cere.

12. Cereti zestre cît de mare și vă voi da, cît veți spune, numai dați-mi fata de soție.⁴

13. Feciorii lui Iacov au răspuns cu vicleşug lui Sihem și lui Hemor, tătine acestuia, din pricina necinstirii Dinei, surorii lor.

14. Anume au spus Simeon și Levi, frații Dinei, fiii Liei: „Nu putem face aceasta, să o dăm pe sora noastră unui bărbat care este netăiat împrejur, căci ar fi mare rușine pentru noi.

15. Numai așa ne vom învoi și ne vom așeza la voi, dacă veți face și voi ca noi și toți bărbații vă veți tăia împrejur.

16. Atunci vă vom da vouă fetele noastre de soții și vom locui la voi și vom fi un popor.

17. Iar de nu vreți să ne ascultați și să vă tăiați împrejur, vom pleca luîndu-ne fetele noastre.⁴

18. Cuvintele lor au plăcut lui Hemor și lui Sihem, fiul lui Hemor.

19. Iar tînrul n-a întîrziat să facă aceasta, căci era îndrăgostit de fata lui Iacov; el era și cel mai ascultat dintre toți cei din casa tatălui său.

20. Și s-au dus Hemor și Sihem la poarta cetății și au vorbit bărbaților, spunîndu-le:

21. „Oamenii aceștia sint pașnici. Să-i lăsăm să se așeze deci în tîntul nostru, să facă negoț în el, căci iată pămînt e destul; ne vom însura cu fetele lor, iar fetele noastre se vor mărita cu ei.

22. Numai așa însă se învoiesc oamenii aceștia să se așeze la noi, ca să fim un popor, dacă și la noi se vor tăia împrejur bărbații după cum sint ei tăiați împrejur.

23. Turmele, averile și toate vitele lor nu vor fi ele ale noastre? Numai într-aceasta să ne învoim cu ei și vor rămîne la noi.⁴

24. Și l-au ascultat pe Hemor și pe Sihem, fiul său, toți cei de la poarta cetății și s-au tăiat împrejur bărbații.

25. Iar a treia zi, cînd erau în durere, și-au luat cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fiecare sabia și au intrat în cetate fără teamă și au ucis pe toți bărbații.

К 5
 ШИ ПРЭ ЭМОЎ ШИ ПРЭ СИХЕМ ФЕГОРЪА ЛЪИЪ ПИ СМОРОЖ КЪ ГЪРА СЕБТЕ ШИ АХАРЬ ПРЭ ДИНА ДЕН КАСА ЛЪИ СИХЕМ ШИ ЕШИ КЪ РЪ . ДАРЪ ФИТЪ ЛЪИ ГАКОВЪ ПТРАРЪ ПРЭСЛЕ ЧЕ РЪИНИЦЪ ШИ ПЕРФЪИРЪ ЧЕТАПЪ , ПТРЪ КАРЕ АЪ ПЪИГЪИРЪ ПРЭ ДИНА СОРА ЛОР . ШИ ОНЛА ЛОРЪ ШИ БОТЪ ЛОРЪ ШИ МЪГАРЪ ЛОРЪ ШИ ИЖТЪ ЕРА ПЪТАПЪ ШИ ИЖТЪ ЕРА ЛА ИЖМЪ ЛЕ АХАРЬ . ШИ ПОЛТЕ ПРЪИРАЕ ЛОРЪ ШИ ПОПЪ АГОИИЕЛА ЛОРЪ ШИ МЪБРАЕ ЛОРЪ ЛЪИ РЪИПЪ ШИ АЪ ПЕРФЪИРЪ ИЖТЪ ЕРА ПЪТАПЪ ШИ ИЖТЪ ЕРА ПЪИСА . ШИ ЗИСЕ ИАКОВЪ ИСТРЪ ИМЕСЪ ШИ ЛЕВИ ОУРАПЪ МАЦ ФРЪИПЪ АФЪ ЕЪ РЪЪ ЧЕЛОРЪ ЧЕЛЪКЪЕСЪ ПЪМЖИТЪ ШИ ПТРЪ ХАНАНЕНЪ ШИ ПТРЪ ФЕРЕЗЕНЪ ШИ ЕЪ ПЪ ЦИИ СЖИТЪ ПТРЪ ИХМЪРЪ ШИ АЪИЖИ АЪСЕ ПРЭСЛЕ МИНЕ МЪБОРЪ ПЪАЪ ШИ МЪБОИ ФЕРЪМА ЕЪ ШИ ЛЪ КАСАМЪ . ШИ ЕИ ЗИСЕРЪ ДАРЪ КАКЪ СЪКЪРЪЪ БОРЪ ПРЪВЪИ КЪ СОРА НОАСТРЪ .

К А П Л Е
 ШИ ЗИСЕ АМЪЗЪЪ ИСТРЪ ИАКОВЪ СЪАЖИ АЪТЕ ПЕСЪЕ ЛА ЛОУА БЕДНАЪ ШИ ЛЪИЖТЪ ШЕ АКОЛО ШИ ФЪ АКОЛО ПЪРЪПЪИНИ АЪ АМЪЗЪЪ КАРЕ ЦЕПЪ АРЪТАПЪ ЦЕЪ КЪ АЪ ФЪЦЪА ДЕФАЦА ЛЪИ ИСАФЪ ФРАТЕАЪ ПЪАЪ . ШИ ЗИСЕ ИАКОВЪ ИАСТЪ ЛЪИ ШИ ПЪАЪ РОРЪ ЧЕЛОРЪ ЧЕ ЕРА КЪ АЪИСАЪ РЪИНИЦЪ ПРЭ ВОЗЪИ ЧЕИ СТЪИНИ ДЪИМИЖЛОУАЪ БОСТРЪ ШИ КЪ ИХРЪ ЦИЦЪ ШИ ПРЭ МЕНЦЪ ХАННЕАЕ БОСТРЕ . ШИ СЪА АЖИ АЪНЕ СЪИМЕ СЪИМ ЛА БЕДНАЪ ШИ СТЪАЧЕМЪ АКО ЛО ПЪРЪПЪИНИ АЪ АМЪЗЪЪ ЧЕАЪ ЧЕМА АСЪИПЪ ПТРЪ ЗИО ПРИ МЕНЦЪИ КАРЕ ЕРА ИХМИНЕ ШИ МЪ МЖИТЪ ПЪАЛАЪ ОУРАДЕ МЕРЦЪМЪ . ШИ АЪ ДЕРЪ ЛЪИ ГА КОВЪ ПРЭ ВОЗЪИ ЧЕИ СТЪИНИ КАРЕ ЕРА ПТРЪ АЖИИВЕ ЛОРЪ ШИ ЧЕРЪИ ЧЕИ ЧЕ ЕРА ПЪ ОУРЕКИАЕ ЛОРЪ ШИ МЪ АСЪИПЪ ИАКОВЪ СЪИПЪ ПРЪВЪИ ДЪА ДЕЛА СЪИКИМА ШИ МЪ ПЪЕРЪАПЪ ПРЭ ДЪИШЪИ ПЖИТЪ АЪИСОЖ ДЕА ЕПЪАЪ . ШИ ЕЪРЪИКИЪ ГЪРАНА ДЕЛА СЪИКИМА ШИ ФЪ ФРИКА ЛЪИ АМЪЗЪЪ ЛА ЧЕПЪИЦА ЧЕ ЕРА ПЪ ПРЪЖЪА ЛОРЪ ШИ КЪ ГОНИРЪ ПРЭ ОУРАМА ФЪИЛОРЪ ЛЪИ ИСАНА . ШИ ВЕНИ ИАКОВЪ ЛА АЪАЪ КАРЕ ГА СЪЕ ПЪМЖИТЪА ЛЪИ ХАНАНЕНЪ КАРЕ ПЪТЕ БЕДНАЪ ЕА ШИ ПОПЪ НОРОУА ЧЕ ЕРА КЪ АЪИСАЪ . ШИ ЗИИИ АКОЛО ПЪРЪПЪИНИ ШИ ИХМИ ИХМЕАЕ ЛОРЪ КЪАХИ БЕДНАЪ ПЕНТЪ КЪ АКОЛО ИСЪА АРЪТАПЪ АЪ АМЪЗЪЪ ИЖИ АЪ ФЪЦЪА ЕА ДЕФАЦА ЛЪИ ИСАФЪ ФРАТЕАЕ ЛЪИ . ШИ МЪИ ДЕБОРА ДОНЦЪ РЕВЕ ИТЪИ ШИ СТЪА ГРОПЪ МАИЖОЪ ДЕ БЕДНАЪ СЪИПЪ СТЕЖАРЪ ШИ ИХМИ ИАКОВЪ ИХМЕАЕ ЛЪИ СТЕЖАРЪИ ПЪАИ . ШИ СТЪИИ АМЪЗЪЪ ЛЪИ ИАКОВЪ ПЪАЪ ПЪАЪ ИЖИ АЪ БЕНПЪ АКОЛО ДЕЛА МЕСОПОТАМИА СЪИРЕНЪ ШИ БЛЪИ ПРЭ ЕА АМЪЗЪЪ . ШИ ЗИСЕ ЛЪИ АМЪЗЪЪ ИХМЕАЕ ПЪАЪ ИХСЕБА МА ПЕМА ИАКОВЪ ЧЕ ИСАНА БАФЪ ИХМЕАЕ ПЪАЪ ШИ ИХМИ ИХМЕАЕ ЛЪИ ИСАНА . ШИ ЗИСЕ ЛЪИ АМЪЗЪЪ ЕЪ АМЪИ ЗЪА ПЪАЪ ПРЪЩЕ ШИ ТЕ ПЪАХЪЦЪИ АИМЕНЪ ШИ АЪИЖИ ДЕЛА МЪИ БОРЪИ ДЕНТЪ ПЪИ ШИ ПЪ ПЪИЦЪ ДЕН МИЖАКЪА ПЪАЪ БОРЪИ ШИ . ШИ ПЪ МЖИТЪА КАРЕА ЕМАПЪ ЛЪИ АВРААМЪ ШИ ЛЪИ ИСАА ИЪ ЦЕА АМАПЪ ПРЭ АЪИСАЪ ШИ ЦЕА БАФЪ ШИ Е

CAP 35

- 26. Și pre Emór și pre Sihém, feciorul lui, îi omori cu gura sabiei; și luară pre Dína den casa lui Sihém și ieșiră.
- 27. Iară fiii lui Iácov intrară preste cei răniți și jáfuiră cetatea întru care au pingărit pre Dína, sora lor.
- 28. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și cite era în cetate și cite era la cîmpu le luară.
- 29. Și toate trupurile lor și toată agonisita lor și muierile lor le-au robít și au jáfuit cite era în cetate și cite era în case.
- 30. Și zise Iácov cătră Simeon și Lévi: „Urit m-aț făcut a fi eu rău celor ce lăcuiescu pămîntul și întru hananei și întru ferezei. Și eu puțin sînt întru număr și, adunîndu-se preste mine, mă vor tăia și mă voiú fărîma eu și casa mea“.
- 31. Și ei ziseră: „Dară ca cu o curvă vor trebui cu sora noastră“?

- 1. Și zise Dumnezău către Iácov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethíl și lăcuiește acolo; și fă acolo jărtăvnic lui Dumnezău, care ți se-au arătat ție cînd fugiai de fața lui Isáf, fratelui tău“.
- 2. Și zise Iácov casii lui și tuturor celor ce era cu dînsul: „Rădicaț pre bozii cei striini den mijlocul vostru și vă curățiț și premeniț hainele vo(a)stre.“
- 3. Și, sculîndu-ne, să ne suim la Vethil și să facem acolo jărtăvnic lui Dumnezeu celui ce m-au ascultat întru zioa primejdii, carele era cu mine și mă mîntui în calea unde mergeam“.
- 4. Și dederă lui Iácov pre bozii cei striini, care era întru mîinile lor, și cerceii, cei ce era în urechile lor, și i-au ascunsu Iácov supț terevinthul de la Sichíma; și i-au pierdut pre dînșii pînă în zioa de astăzi.
- 5. Și să rădică Izraíl de la Sechíma. Și fu frica lui Dumnezău la cetățile ce era pen ímprejurul lor și nu goniră pre urma fiilor lui Izraíl.
- 6. Și veni Iácov la Lúza, care iaste în pămîntul lui Hanaán, care iaste Vethil, el și tot norodul ce era cu dînsul.
- 7. Și zidi acolo jărtăvnic și numi numele locului Vethil pentru că acolo i se-au arătat lui Dumnezău, cînd fugia el de fața lui Isáf, fratele lui.
- 8. Și muri Devóra, doica Revecăi, și să îngropă mai jos de Vethil, supț stejar; și numai Iácov numele lui Stejariul Jálii.
- 9. Și să ivi Dumnezău lui Iacov încă în Lúza, cînd au venit acolo de la Mesopotámia Síriei, și blagoslovi pre el Dumnezău.
- 10. Și zise lui, Dumnezău: „Numele tău nu se va mai chema Iácov, ce Izraíl va fi numele tău“. Și numi numele lui Izraíl.
- 11. Și zise lui, Dumnezău: „Eu, Dumnezăul tău; crește și te ínmulțește! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine și împăraț den mijlocul tău vor ieși.“
- 12. Și pămîntul carele am dat lui Avraám și lui Isaác ție am dat pre dînsul și ție va fi, și se/mînției

26. Și pre Emor și pre Sihem, ficiorul lui, au omorît cu gura sabiei; și luară pre Dina den casa lui Sihem și ieșiră.

27. Și fiii lui Iacov intrară pre cei răniți și jecuiră cetatea întru carea au pingărit pre Dina, soru-sa.

28. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și cîte era în cetate și cîte era pre cîmpu au luat.

29[28]. Și toate trupurile lor, și toată marfa lor și muierile lor le-au robît și au jecuit cîte era în cetate și cîte era în casă.

30[29]. Și dzise Iacov cătră Simeon și Levi: „Urit m-ați făcut, cît a fi rău celor ce lăcuiescu pămîntul, și întru hananei și întru ferezei. Și eu puțin sintu întru număr și, adunîndu-să pre mine, mă vor tăia și mă voi sfărîma eu și casa mea.

31[30]. Și ei dzisară: „Dară ca cu o curvă vor tribui cu sora noastră?”

26. Iară pre Emor și pre Sihem cu ascuțitul sabiilor îi tăiară; și luară pre Dina den casa lui Sihem și se dușeră².

27. Iară feciorii lui Iacov ceialalt intrară pre cei uciși și jăhuiră cetatea în carea spurcară pre soru-sa Dina.

28. Și luară oile și boii lor și măgarii și tot ce era în cetate și ce era la cîmp.

29. Și toată averea lor și toate vasele lor și muierile lor robiră și jăhuiră și tot ce afluera în cetate și pre case.

30. Iară Iacov zise cătră Simeon și cătră Levi: „Făcutu-m-ați urit și rău să fiu tuturor celor ce [le] lăcuiesc în pămîntul lui hananei și al lui ferezei. La mine iaste număr de oameni puținel, iar ei se vor strînge și mă vor fărîma și voi peri eu și casa mea.”

31. Iară ei răspuseră: „Dară să ia ei pre soru-noastră ca pre o curvă?”

26. Au trecut prin tășul sabiei pe Hemor și pe Sicheș, fiul său, au luat-o pe Dina din casa lui Sicheș și au plecat.

27. Fiii lui Iacov s-au năpustit asupra celor răniți și au jefuit cetatea în care a fost necinstită Dina, sora lor.

28. Au luat toate oile acelora, toate vacile și toți asinii din cetate și de pe cîmp.

29. Au luat ca pradă toți copiii, toată agoniseala și toate femeile lor, cîte erau în cetate și cîte erau prin case.

30. Atunci Iacov le-a spus lui Simeon și Levi: „M-ați făcut să fiu urit, ca și cum aș fi o năpastă pentru locuitorii acestui pămînt, înaintea canaanenilor și ferezeilor. Eu am oameni puținel la număr; dacă ei vor năvăli asupra mea, mă vor ucide și voi pieri eu și casa mea.”

31. Ei i-au răspuns: „Dar trebuia oare să se poarte cu sora noastră ca și cu o femeie desfrînată?”

CAP 35

CAP 35

CAP 35

1. Și dzise Dumnezău cătră Iacov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethil și lăcuiește acolo; și fă acolo jirtăvnic lui Dumnezău ce ți s-au arătat ție cîndu fugeai de fața lui Isav, fratelui tău.”

2. Și dzise Iacov casei lui și tuturor ce era cu însul: „Rădicați pre bodzii cei străini den mijlocul nostru și vă curățiți și premeniți hainele voastre.

3. Și, sculîndu-vă, să ne suim la Vethil și să facem acolo jirtăvnic lui Dumnezău celuia ce m-au ascultat întru dzua primejdiei, carele era cu mine și mă mîntui întru calea unde mergeam.”

4. Și dăderă lui Iacov pre bodzii cei străini, cari era întru mînule lor, și cerceii, ce era întru urechile lor, și le ascunsă pre înse Iacov supt terevințul de la Sichima; și le-au pierdut pre înse pîn-in dzua de astăzi¹.

5. Și să rădică Israil de la Sichima. Și să făcu frica lui Dumnezău la cetățile ce eră prenegriur lor și nu goniră după² fii lui Israil.

6. Și veni Iacov la Luza, carea iaste în pămîntul lui Hanaan, carea iaste Vethil, el și tot nărodul cît era cu însul.

7. Și zidi acolo jirtăvnic și numi numele locului Vethil pentru că acolo i s-au arătat lui Dumnezău, cîndu fugi el de fața lui Isav, fratele lui.

8. Și muri Dăvorra, mamca³ Revécăi, și să îngropă mai gios de Vethil, suptu ghînda; și-i numi Iacov numele ei Ghinda Jelii.

9. Și să ivi Dumnezău lui Iacov încă în Luza, cîndu au venit acolo den mijlocul Rîurilor Asiriei, și-l blagoslovi pre înse Dumnezău.

10[9]. Și-i dzise lui, Dumnezău: [10] „Numele tău, Iacov, nu să va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău”. Și-i numi numele lui Israil.

11. Și-i dzise lui, Dumnezău: „Eu, Dumnezăul tău; crești și te înmulțește! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine și împărați den mijlocul tău vor ieși.

12. Și pămîntul carele am dat lui Avraam și lui Isaac ție ți l-am dat și ție va fi, și să minției tale după tine

1. Și zise Dumnezeu lui Iacov: „Scoală și ieși în pămîntul Vethilului și lăcuiește acolo; și fă altar lui Dumnezeu celui ce ți se-au arătat cînd fugiai de fața frătine-tău, lui Isav.”

2. Și zise Iacov casei lui și tuturor cît lăcuia cu dînsul: „Lepădat dumnezeii cei străini care sint cu voi și vă curățiți dentre dînșii, schimbați-vă hainele!”

3. Și vă sculați să mergem în Vethil să facem acolo altar lui Dumnezeu, carele m-au ascultat în zioa întristăciunii mele, care au fost cu mine și m-au păzit în calea carea am umblat.”

4. Și dăderă lui Iacov dumnezeii cei străini, carei era în mîinile lor, și cerceii urechilor lor, și-i îngropă Iacov supt stăjarul care era în Sicheș; și-i pierdu pînă în zioa de astăzi.

5. Și se rădică Israil de la Sicheș. Și fu frica lui Dumnezeu pre cetățile care era împrejurul lor și nu goniră pre urmă pre feciorii lui Israil.

6. Și veni Iacov la Luza, carea iaste în pămîntul Hanaanului, carea iaste Vethil, însuși și tot norodul care era cu dînsul.

7. Și zidi acolo altar și puse numele aceluia loc Vithel că acolo se arătase lui Dumnezeu, cînd fugia de (fața)² frătine-său, lui Isav.

8. Și într-acea vrîme muri Dăvorra, doica Revécăi, și o îngropară mai jos de Vithel, supt stăjar; și-i puse numele Stăjarului Jelii.

9. Și se arată Domnul lui Iacov încă fiind în Luza, cînd veni Dentre Rîurile Sîrului, și-l blagoslovi Dumnezeu.

10. Și-i zise Dumnezeu: „Numele tău nu se va chema Iacov, ce va fi numele tău Israil”. Și-i puse numele Israil.

11. Și-i zise Dumnezeu: „Eu sint Dumnezeul tău; crește și te înmulțește! Că multe limbi vor fi den tine; și împărații vor ieși den mijlocul³ tău.

12. Și pămîntul care l-am dat lui Avraam și lui Isaac ție-l dau da, și se/minției tale după tine da-voiu pă-

Iacov la Betel. Moartea Rahilei

1. Dumnezeu i-a spus lui Iacov: „Scoală-te și du-te la Betel, rămîi acolo să locuiești și fă un jertfelnic Dumnezeului celui ce ți s-a arătat cînd fugeai de Isav, fratele tău.”

2. Iacov a spus atunci casei sale și tuturor celor ce erau cu el: „Lepădati dumnezeii cei străini de la voi, curătați-vă și vă primeniți hainele voastre.

3. Sculîndu-ne să ne urcăm la Betel și să facem acolo un jertfelnic lui Dumnezeu, care m-a auzit în zioa primejdiei, care a fost cu mine și care m-a ocrotit pe căile pe care am umblat.”

4. Iară ei i-au dat lui Iacov dumnezeii cei străini, care erau în mîinile lor, și cerceii, ce erau în urechile lor; și Iacov i-a îngropat sub stefarul de lînea Sicheș, unde au rămas pierduți pînă în zioa de azi.

5. După ce au plecat ei din Sicheș, a crescut spaima lui Dumnezeu asupra cetăților din jur încît nimeni nu i-a mai urmărit pe fiii lui Iacov.

6. Iacov s-a dus la Luz, adică Betel, în țara Canaan, el și întreg poporul care era cu el.

7. Și a zidit acolo un jertfelnic și a numit locul acela Betel, căci acolo i s-a arătat lui Dumnezeu, cînd fugea de Isav, fratele său.

8. Acolo a murit Debora, doica Revécăi, și a îngropat-o mai jos de Betel, sub un stefar, pe care Iacov l-a numit Stefarul Pfingerii.

9. Aici, în Luz, i s-a mai arătat Dumnezeu lui Iacov, cînd s-a întors din Mesopotamia, și l-a binecuvîntat Dumnezeu.

10. Și i-a spus Dumnezeu: „Numele tău este Iacov. Nu te vei mai chema înse Iacov, ci Israel va fi numele tău.”

11. Și i-a mai spus Dumnezeu: „Eu sint Dumnezeul tău cel atotputernic! Crește și te înmulțește! Popoare și mulțime de neamuri se vor naste din tine, din coapsele tale se vor înălța regi.

12. Și pămîntul pe care l-am dat lui Avraam și lui Isaac ție-l dau ție. Al tău va fi, și se/minției tale după

минциен пале дъптине еонда пѣмжнѣла аче
 стаъ дѣтрѣ нѣмѣрнае лѣр. Шн сѣсѣи дмнѣтѣ гѣ
 дѣла джнѣла дѣи лѣнѣла кареле аъ гѣрнѣтѣ нѣдѣжнѣ
 сѣла. Шн пѣсе нѣков стѣлпѣ, а лѣнѣла оуна гѣ
 аъ гѣрнѣтѣ нѣдѣжнѣла дмнѣтѣ, стѣлпѣ дѣпѣ
 тѣрѣ шн вѣрѣтѣ прѣ джнѣла тѣрнѣре шн вѣрѣтѣ прѣ
 джнѣла ѣнѣтѣ дѣлаемѣ. Шн нѣмнѣ гѣков нѣ
 мѣле лѣнѣлѣнѣ дѣтрѣкареле аъ гѣрнѣтѣ нѣдѣжнѣла
 дмнѣтѣ вѣдѣла. Шн сѣлѣжнѣлѣсе нѣков дѣ
 ла вѣдѣла, аъ дѣтрнѣлѣ корѣла лѣнѣ, дѣтрнѣлѣ дѣ
 тѣрнѣла гадѣрѣ, шн фѣлѣ кжнѣлѣ сѣлѣ апро пѣмѣтѣ ла
 хѣфрѣдѣла, шн лѣвеннѣ ла пѣмжнѣтѣ лѣнѣ, сѣфрѣдѣла
 аъ нѣвѣкѣтѣ рѣхнѣла, шн гѣрѣлѣ аъ дѣтрѣ нѣшнѣрѣ.
 Шн фѣлѣ кжнѣлѣ нѣсѣлѣ аъ гѣрѣлѣ знѣсе еи мѣлаша,
 дѣнѣнѣ дѣтрѣнѣрѣ пѣнѣтрѣлѣ мѣшнѣ ачѣсѣла дѣтѣ
 фѣм. Шн фѣлѣ кжнѣлѣшѣ лѣсѣла аъ сѣфрѣдѣла жѣ нѣ
 мѣрнае нѣлѣнѣ нѣмѣле лѣнѣ фѣторѣла дѣрѣрнѣ мѣле,
 шн тѣмѣтѣлѣ нѣлѣнѣ прѣ джнѣла вѣннѣмнѣнѣ.
 Шн мѣрнѣ рѣхнѣла шн сѣлѣ дѣтрѣнѣ дѣлѣлѣ лѣнѣ сѣфрѣдѣла
 ачѣсѣла тѣсѣ вѣдѣлѣем. Шн пѣсе нѣков стѣ
 лпѣ прѣ мѣрѣмжнѣтѣ еи, ачѣсѣла тѣсѣ стѣлпѣла
 мѣрѣмжнѣтѣлѣ рѣхнѣла вѣннѣнѣ дѣтрѣнѣ дѣлѣлѣтѣ зѣ, шн
 сѣрѣднѣтѣ нѣрѣнѣла шншѣ дѣтрнѣсе корѣла лѣнѣ дѣ
 трнѣлѣ дѣтѣрнѣла гадѣрѣ. Шн фѣлѣ кжнѣлѣ лѣкѣ
 нѣрѣнѣла дѣтрѣ пѣмжнѣтѣла ачѣла, мѣрѣсе рѣвеннѣ шн
 дѣрнѣнѣ нѣ вѣла цѣнтѣоарѣ тѣтѣжнѣсѣлѣ лѣнѣ нѣков,
 ои лѣзѣнѣ нѣрѣнѣла шн рѣтѣлѣ сѣлѣ ачѣсѣла дѣтрнѣнѣтѣ
 лѣнѣ. Шн сѣрѣ фѣнѣ лѣнѣ гѣков, бѣтѣ.
 Фѣторѣнѣ лѣнѣ, чѣлѣдѣнтѣжнѣ нѣсѣлѣтѣ лѣнѣ нѣков, рѣ
 внѣ, сѣмѣонѣ, лѣвнѣ вѣдѣла, нѣсѣлѣрѣ зѣлѣлѣнѣ.
 Шн фѣторѣнѣ рѣхнѣла, гѣсѣнѣфѣ, шн вѣннѣмнѣнѣ.
 Шн фѣторѣнѣ вѣлѣнѣ слѣжнѣчнѣнѣ рѣхнѣла, дѣнѣ, шн
 нѣфѣлаанѣ. Шн фѣторѣнѣ зѣлѣфѣнѣ слѣжнѣчнѣ
 лѣнѣ, гадѣ, шн лѣнѣ, ачѣшѣ сѣнѣтѣ, фѣнѣ лѣнѣ нѣ
 аков нѣрѣ сѣлѣ фѣнѣчнѣтѣ лѣнѣ ла мѣсѣпѣла мѣта сѣрнѣнѣ.
 Шн вѣннѣ нѣков кѣтѣрѣ сѣла нѣ тѣмѣтѣлѣ, дѣтѣ
 тѣрнѣнѣдѣ елѣ ла мѣмѣвнѣ, ла чѣтѣмѣтѣ кжнѣлѣлѣнѣ,
 ачѣсѣла тѣсѣтѣ, хѣвѣронѣ дѣтрѣмжнѣтѣ лѣнѣ хѣнѣлѣ
 нѣ, оуна дѣ аъ лѣнѣнѣтѣ лѣвѣрамѣ шн сѣла нѣ.
 Шн фѣлѣ зѣнѣла лѣнѣ нѣсѣла нѣ кареле аъ тѣрнѣтѣ
 лѣнѣ, рѣ, пѣ. Шн слѣвнѣнѣ аъ мѣрнѣтѣ, шн
 сѣ аъ лѣсѣе лѣнѣрѣ рѣдѣла лѣнѣ мѣнѣ бѣтрѣжнѣ шн пѣннѣ
 дѣ зѣнѣла, шн дѣ гѣрѣпѣрѣ прѣ джнѣла сѣлѣ шн гѣ
 ковѣ ачѣжнѣдонѣ фѣторѣнѣ лѣнѣ

К Л П ЛС
 Шн сѣлѣ сѣжнѣтѣ нѣшѣрнѣе лѣнѣ нѣсѣлѣ, ачѣ
 ста тѣсѣтѣ ерѣомѣ шн нѣсѣлѣ дѣшѣ аъ лѣнѣ
 мѣвѣрнѣ дѣнѣ фѣтѣле хѣнѣнѣлѣрѣ прѣ аъ
 фѣтѣла лѣнѣ елом хѣтѣлѣ, шн прѣ сѣнѣвѣмѣ
 фѣтѣла лѣнѣ ачѣ фѣторѣла лѣнѣ сѣвѣгонѣ еѣвѣ.
 Шн прѣ вѣсѣмѣдѣ фѣтѣла лѣнѣ гѣманѣлѣ сѣрѣ лѣнѣ нѣкѣ
 сѣлѣ. Шн нѣсѣлѣ аъ лѣнѣ сѣлѣ прѣ елѣнѣлѣ,
 шн вѣсѣмѣдѣ нѣсѣлѣ прѣ рѣгѣнѣлѣ. Шн сѣнѣвѣ
 ма аъ нѣсѣлѣтѣ прѣ сѣлѣ, шн прѣ гѣгломѣ, шн прѣ
 ковѣ, ачѣшѣ сѣжнѣтѣ фѣторѣнѣ лѣнѣ сѣлѣ карѣнѣ сѣлѣ
 нѣсѣлѣтѣ лѣнѣ, дѣтрѣмжнѣтѣ лѣнѣ хѣнѣлѣнѣ.
 Шн лѣсѣ сѣлѣ лѣвѣрнѣе лѣнѣ, шн фѣторѣнѣ лѣнѣ, шн
 фѣтѣле лѣнѣ, шн тѣоатѣ тѣрѣлѣрнѣе, кѣсѣнѣ лѣнѣ,
 шн тѣоатѣ оуна дѣлѣтѣ лѣнѣ, шн тѣоатѣ дѣвѣнѣтѣ
 чѣлѣ

tale după tine voiu da pămîntul acesta întru neamurile lor“.

13. Și să sui Dumnezău de la dînsul, den locul carele au grăit cu dînsul.

14. Și puse Iăcov stîlpu în locul unde au grăit cu dînsul Dumnezău, stîlpu de piatră, și vârsă pre dînsul turnare, și vârsă pre dînsul untdelemn.

15. Și numai Iăcov numele locului, întru carele au grăit cu dînsul Dumnezău, Vethfl.

16. Și, sculindu-se Iăcov de la Vethfl, au întinsu cortul lui decindea de turnul Gadér; și fu cînd se-au apropiat la Hafrátha și a veni la pămîntul lui Efrátha, au născut Rahíl. Și greu avu întru naștere.

17. Și fu cînd născu ea cu greu, zise ei moașa: „Aibi îndrăgire pentru că și acesta îți iaste fiu“.

18. Și fu cîndu-ș lăsa ea sufletul, că muriia, numi numele lui „feciorul durerii mēle“, și tată-său numi pre dînsul Veniamin.

19. Și muri Rahíl și să îngropă în calea lui Efráth; aceasta iaste Vithlêem.

20. Și puse Iăcov stîlpu pre mormîntul ei; acesta iaste stîlpul mormîntului Rahílei până în zioa de astăz.

21[20]. Și să rădică Israíl și-ș întinsu cortul lui decindea de turnul Gadér.

22[21]. Și fu cînd lăcui Israíl întru pămîntul acela, mēse Ruvín și dormi cu Vála, țitioarea tătini-său, lui Iăcov; și auzi Israíl și rău se-au arătat înaintea lui. Și era fiii lui Iăcov 12:

23. feciorii Lēi: cel dentii născut lui Iăcov, Ruvím, Símēon, Lévi, Iúda, Isahár, Zavulón;

24. și feciorii Rahílii: Iúsif și Veniamin;

25. și feciorii Válei, slujnicii Rahílei: Dan și Nefthalím;

26. și feciorii Zélfii, slujnici(i) Lēi: Gad și Asír. Aceștia sînt fiii lui Iăcov, care s-au făcut lui la Mesopotamia Siriei.

27. Și veni Iăcov cătră Isaác, tată-său, încă trăind el la Mámvri, la cetatea cîmpului; acesta iaste Hevrón, în pămîntul lui Hanaán, unde au lăcuit Avraám și Isaác.

28. Și fură zilele lui Isaác, carele au trăit, ani 180.

29. Și, slăbind, au murit și se adaoase lîngă ruda lui, mai bătrîn și plin de zile. Și-l îngropară pre dînsul Isáf și Iăcov, amîndoi feciorii lui.

CAP 36

1. Acēstia sînt nașterile lui Isáf — acesta iaste Edóm.

2[1]. Și Isáf îș luo lui muieri den fētele hananeilor: pre Ada, fata lui Elom, heteul, și pre Olivéma, fata lui Ana, feciorul lui Sevegón, éveul,

3[2]. și pre Vasemáth, fata lui Ismaél, sora lui Naveóth.

4[3]. Și născu Ada lui Isáf pre Elifás, și Vasemáth născu pre Ruguúf.

5[4]. Și Olivéma au născut pre Ieús, și pre Ieglóm și pre Córe. Aceștia sînt feciorii lui Isáf, carii se-au născut lui în pămîntul lui Hanaán.

6[5]. Și luo Isáf muierile lui, și feciorii lui, și fētele lui, și toatē trupurile casii lui și toatē unēltele lui, și toatē dobitoa/cele și toatē cite au agonisit și

da-voi pământul acesta întru rudele lor“.

13. Sui-să Dumnezău de la Insul, dentru-locul carele au grăit cu Insul.

14. Și puse Iacov stîlpu întru locul unde au grăit cu Insul, stîlpu de piatră, și turnă pre însu turnare, și văr-să pre însă untu de lemnu.

15. Și numi Iacov numele locului, întru carele au grăit cu Insul Dumnezău, Vethil.

16. Și, sculîndu-să Iacov la Vethil, au întărit cortul lui decide de turnul Gader; și fu cîndu să apropiia la Hafrathă și a veni la pământul lui Hafrathă, au născut Rahil. Și grea naștere avu întru naștere.

17. Și fu (cîndu născu)⁴ ea cu greu, dzise ei moașa: „Aibi îndrăznie pentru că și acesta îți va fi ficior“.

18. Și fu cîndu își lăsa ea sufletul, că muria, numi numele lui „ficiorul durerii mele“, iar tată-său îl numi pre Insul Veniamin.

19. Și muri Rahil și să îngropă în calea Efrathei; aceasta iaste Vithleem.

20. Și puse Iacov stîlpu pre mormîntul ei; acesta iaste stîlpu mormîntului Rahil pîn-in dzua de astăzi.

21. Și să rădică Israil și-s infipse cortul lui decide de turnul Gader.

22. Și fu cîndu sălășlui Iacov⁵ întru pământul acela, mēse Ruvim și dormi cu Vală, țitioarea tătine-său; și audzi Israil și rău-să arată înaintea lui⁶.

Și era fiii lui Iacov 12:

23[22]: ficiorii Liei: [23] Ruvim, cel dentăi născut a lui Iacov, Simeon⁷, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon;

24: ficiorii ii Rahil: Iosif și Veniamin;

25: și ficiorii Valas, slujnicii Rahil: Dan, Nefthalim;

26: și ficiorii Zelfas, slujnicii Liei: Gad și Asir. Aceștia-s ficiorii lui Iacov, carii s-au făcut lui în Mijlocul Rîurilor Asiriei.

27. Și veni Iacov cătră Isaac, tatăl său, încă fiindu el viu, la Mamvri, cetatea cîmpului; această iaste Hevrôn, în pământul lui Hanaan, unde au lăcut Avraam și Isaac.

28. Și fură dzilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180.

29. Și, slăbindu, au murit și să a-daose lingă ruda lui, bătrîn și plin de dzile. Și-l îngropară pre Insul Isav și Iacov, amîndoi ficiorii lui.

CAP 36

1. Aceștea-s nașterile lui Isav — acesta iaste Edom.

2. Și Isav luă șie muieri den fetele hananeilor: pre Adă, fata lui Elom, heteul, și pre Olivemă, fata lui Ană, ficioru lui Sevegou, a eveului,

3. și pre Vasimath, fata lui Ismail, sora lui Naveothi.

4. Și născu Adă lui Isav pre Elifas, și Vasemath au născut pre Raguil.

5. Și Olivemă au născut pre Ieus, și pre Eglom și pre Coré. Aceștia-s lui Isav carii s-au născut ficiorii lui în pământul Hanaan.

6. Și luă Isav muierile lui și ficiorii lui, și fetele lui, și toate trupurile casei lui și toate uneltele lui, și toate dobitoa/cele și cite au cuprinsu în

mîntul acesta în-neamul lor“.

13. Și se sui de la dînsul Dumnezău și den locul care grăia cu dînsul.

14. Și puse Iacov în locul acela, unde grăise cu dînsul, stîlp de piatră, și junghia dăsupra lui jărtve și turnă vin cu untdelemn.

15. Și puse Iacov numele acelu loc, unde grăi Dumnezău cu dînsul, Vithel.

16. Și, sculîndu-se Iacov de la Vithel, își puse cortul aproape de turnul Gader; și deaca se apropié la Harath născu Rahil fecior. [17] Și-i fu greu întru naștere.

17. Iar moașa îi zise: „Nu te tēme că și pre acesta vei avea fiu“.

18. Și fu cîndu-ș slobozia sufletul, că muria, îi puse numele „ficiorul durerii mele“, iar tată-său îi puse numele Veniamin.

19. Și muri Rahil⁴ și o îngropară pre călea Efrathei; aceasta iaste Vithleem.

20. Și puse Iacov stîlp la mormîntul ei; aceasta iaste stîlpu mormîntului Rahilei și pînă în zioa de astăzi.

21. Și ieși Izrail de acolă și-s puse cortul de căea parte de turnul Gader.

22. Și fu cînd se prinse Izrail de-a lăcui într-acel pământ, mēse Ruvim și se culcă cu Valla, posadnica tătine-său; și deaca auzi Izrail rău se arată înaintea lui.

Și avea Iacov 12 feciori:

23: Feciorii Liei: Ruvim, cel dentăi al lui Iacov, Simeon, Lévi, Iuda, Isahar, Zaulon;

24: iar feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin;

25: iar feciorii Vallei, slujnica Rahilei: Dan și Nethalim;

26: iar feciorii Zelfei, slujnica Liei: Gad și Asir. Aceștia sînt feciorii lui Iacov, care se născură lui între Rîurile Siriei.

27. Și veni Iacov la tată-său Isaac în Mamvria, încă fiind el viu, în cetatea cîmpului; și aceasta iaste Hevrôn în pământul lui Hanaan, unde lăcuise Avraam și Isaac.

28. Și fură zilele lui Isaac, cit au trăit, 180 de ani.

29. Și, săvirîndu-se, muri și se a-daose cătră neamul său, bătrîn, plin de zile. Și-l îngropară Isav și Iacov, feciorii lui, amîndoi.

CAP 36

1. Aceștea sînt nașterile lui Isav — aceștia iaste Edom.

2. Și Isav luă și muieri den fetele lui Hanaan: pre Adă, fata lui Elon, heteul, și pre Olivemă, fata lui Ană, feciorul lui Sevegou, eveul,

3. și pre Vasemath, fata lui Izmail, sora lui Naveothi.

4. Și Adă născu lui Isav pre Elifas, iar Vasemath au născut pre Raguil.

5. Iară Olivemă născu pre Ius, și pre Eglom și pre Corei. Aceștia sînt feciorii lui Isav carei se-au născut lui în pământul Hanaanului.

6. Și luă Isav muierile sale, și feciorii săi, și fetele sale, și toate sufletele casei sale, și toată avuția, și tot dobito/cul și tot ce agonisise și fă-

tine îi voi da acest pământ“.

13. Apoi s-a înălțat Dumnezău de la el, din locul în care i-a vorbit.

14. Și a așezat Iacov un stîlp în locul unde Dumnezău îi vorbise, un stîlp de piatră, și a săvirșit peste el jertfa turnării vinului și a ungerii cu untdelemn.

15. Și a numit Iacov locul în care i-a vorbit Dumnezău, Betel.

16. Plecînd Iacov din Betel și-a întins cortul său dincolo de turnul Gader și după ce s-a apropiat de Havrata, ca să ajungă în ținutul Efrata, a născut Rahila. Și nașterea i-a fost grea.

17. În timp ce se chinuia să nască, i-a spus ei moașa: „Bucură-te, căci și acesta este băiat.“

18. Și în timp ce ea își dădea sufletul, căci a murit, l-a numit pe numele lui Ben-Oni, iar tatăl său l-a numit Veniamin.

19. Rahila a murit și a îngropat-o lingă drumul spre Efrata, adică Be-teleem.

20. Iar Iacov a pus un stîlp pe mormîntul ei. Acest stîlp de pe mormîntul Rahilei se vede pînă în zioa de astăzi.

21. Și plecînd de acolo Iacov și-a întins cortul său dincolo de turnul Gader.

22. Pe cînd locuia Israel acolo, a intrat Ruben și a dormit cu Bilha, țitioarea tatălui său; Israel a auzit și s-a tulburat foarte.

Cei doisprezece fii ai lui Iacov au fost:

23: fiii Liei: Ruben, cel întîi născut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon;

24: fiii Rahilei: Iosif și Veniamin;

25: fiii Bilhăi, slujnica Rahilei: Dan și Neftali;

26: fiii Zilpei, slujnica Liei: Gad și Așer. Aceștia sînt fiii lui Iacov, care i s-au născut în Mesopotamia.

27. Apoi s-a dus Iacov la Isaac, tatăl său, care trăia încă la Mamvri, în Shiriat-Arba, adică în Hebron, în pământul Canaanului, unde sălășluiseră o vreme Avraam și Isaac.

28. Și a trăit Isaac o sută optzeci de ani.

29. Slăbind apoi, a murit Isaac și a trecut la strămoșii săi, bătrîn și încărcat de zile. L-au îngropat fiii săi, Isav și Iacov.

CAP. 36

Seminția lui Isav

1. Aceasta este seminția lui Isav care se mai numește și Edom.

2. Isav și-a luat soții dintre fetele canaaneilor: pe Adă, fiica lui Elon, heteul, și pe Olibama, fiica lui Ană, fiul lui Ţibon, heveul.

3. Și pe Basemata, fiica lui Ismael și sora lui Nebaiot.

4. Adă i-a născut lui Isav pe Elifaz, Basemata i l-a născut pe Raguel.

5. Iar Olibama i-a născut pe Ieus, pe Ialam și pe Core. Aceștia sînt fiii lui Isav, care i s-au născut în țara Canaanului.

6. Apoi a luat Isav soțiile sale, pe fiii săi, pe fiicele sale și pe toate slugile casei sale, toate averile sale, toate vitele/sale și tot ce agonisise și cit

чєлє, шн пѡлѣ кѣтє аѡ агонисѣтѣ, шн кѣтє
 аѡ кѡприсѣлѣ шѡмжнѣтѣ аѡ ханаанѣ, шн сѣ а
 се ден пѡмжнѣтѣ аѡ ханаанѣ дєлє фѡцѣ аѡ
 іаковѣ фѣтєлє аѡ. Пѣнѣтрѣ кѡ лє єрє лор аѡ
 рнає мѡлѣтє лѡтѣкѡнѣ фѣтрѣлѡкѣ, шн нѡлѡтѣ пѡ
 мжнѣтѣ стѣтѣшѡлѣрен лор, аѡлѣтѣ прѣ дѣжнѣшн.
 н лє мѡлѣцнѣтѣ лѡвѣрлѡр лор. Шн лѡтѣкѡнѣ гѣсѡф
 фѡмжнѣтѣ аѡ сннѣр, нсѡф аѡ єстѣ мѣтє єдѡм.
 а лѣтѣстѣ єжнѣтѣ нѡцѣрнѡлє аѡ нсѡф тѡлѣл аѡ
 єдѡм, фѡмжнѣтѣ аѡ сннѣр. Шн лѣтѣстѣ
 єжнѣтѣ нѡмєлє фѣтѣрнѡлѣ аѡ нсѡф, єлѡфѡс фѣтѣ
 рѡлѣ аѡ єсєн фѡмѣтнѣ аѡ нсѡф, шн рѡгѣнѡлѣ фѣтѣ
 аѡ рѡлѣ влєсємѡдѣтнѣ, фѡмѣтнѣ аѡ нсѡф. Шн сѣ
 фѣтѣкѡлѣтѣ аѡ єлѡфѡс фѣтѣрнѣ, дѣмѡн, сѡмѡн, сѡфѡлѣ
 бѣ гѡфѡм, шн кєнєз. Шн дѡмнѡ єрє цѣтѣлѣрѣ
 аѡ єлѡфѡс, фѣтѣрѡлѣ аѡ гѣсѡф, шн нѡтѣкѡнѣ аѡ
 єлѡфѡс, прѣ амлѡнѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фѣтѣрнѣ аѡ
 сннѣр фѡмѣтнѣ аѡ гѣсѡф. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ
 фѣтѣрнѣ аѡ рѡгѣнѡлѣ, нѡхѡдѣ, зѡрє, сѡмє, шн мѡ
 зє, нѣтѣстѣ аѡ фѡртѣ фѣтѣрнѣ влєсємѡдѣтнѣ, фѡмѣтнѣ
 аѡ гѣсѡф. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фѣтѣрнѣ сѡлѡвѣ
 мѡсѣтнѣ фѣтѣтєн аѡ аѡнѡ, фѣтѣрѡлѣ сєвєгѡнѣтнѣ, фѡ
 мѣтнѣ аѡ гѣсѡф, шн нѣтѣкѡнѣ аѡ нсѡф прѣ нѣтѣсѣ,
 шн прѣ нєгѡлѡм, шн прѣ кѡрє. Лѣтѣстѣ єжнѣтѣ
 бѡн вѡзѣтнѣ, фнѣтнѣ аѡ гѣсѡф, фнѣтнѣ аѡ єлѡфѡс, є
 лѡн дѣнѣтѣлѣ нѣтѣстѣ аѡ нсѡф, бѡн вѡлѡлѣ дѣмѡн,
 бѡн вѡлѡлѣ сѡмѡр, бѡн вѡлѡлѣ сѡфѡр, бѡн вѡлѡлѣ кє
 сѣ нєз. Бѡн вѡлѡлѣ кѡрє, бѡн вѡлѡлѣ гѡдѡм, бѡн
 вѡлѡлѣ амлѡнѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ, бѡн вѡзѣтнѣ аѡ єл
 фѡс, фѡпѣмжнѣтѣ аѡ нѡлѣмѣтнѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фнѣтнѣ
 аѡ аѡлѣтнѣ. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фнѣтнѣ аѡ рѡгѣнѣ,
 фнѣтнѣ аѡ нсѡф, бѡн вѡлѡлѣ, нѡхѡдѣ, бѡн вѡлѡлѣ зѡ
 рє, бѡн вѡлѡлѣ сѡмє, бѡн вѡлѡлѣ мѡзє, бѡн вѡзѣтнѣ
 рѡгѣнѣ. Фѡпѣмжнѣтѣ аѡ єдѡм, лѣтѣстѣ фѣтѣ
 рнѣ влєсємѡдѣтнѣ, фѡмѣтнѣ аѡ нсѡф. Лѣтѣстѣ
 єжнѣтѣ фѣтѣрнѣ сѡлѡвѣмѡсѣтнѣ, фѡмѣтнѣ аѡ нсѡф,
 бѡн вѡлѡлѣ нѣлѣ, бѡн вѡлѡлѣ нѣгѡлѡм, бѡн вѡлѡлѣ кѡрє,
 лѣтѣстѣ єжнѣтѣ бѡн вѡзѣтнѣ сѡлѡвѣмѡсѣтнѣ, фѡмѣтнѣ аѡ
 аѡнѡ, фѡмѣтнѣ аѡ нсѡф. Лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ
 нсѡф, шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ, бѡн вѡзѣтнѣ лор, лѣтѣстѣ
 фѣтѣрнѣ аѡ єдѡм. Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ
 сннѣр хѡрѣлѡлѣ, єлѡтѣкѡлѣтѣ, пѣмжнѣтѣ лѡтѡн,
 кѡ сѡлѡлѣ, сєвєгѡнѣ, аѡнѡ. Шн рнсѡн, шн асѡр,
 шн рнсѡн, лѣтѣстѣ бѡн вѡзѣтнѣ хѡрѣлѡлѣ фѣтѣрнѣ аѡ
 сннѣр фѡпѣмжнѣтѣ аѡ єдѡм. Шн сѣ фѣтѣкѡлѣ
 рѡ фѣтѣрнѣ аѡ лѡтѡн, хѡрнѣ, шн ємѡнѣ, шн сѡрѡ
 аѡ лѡтѡнѣ, дѡмнѡ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ
 аѡ сѡлѡлѣ, гѡлѡм, шн мѡнѡхѡдѣ, шн гѣкѡнѣ, сѡ
 фѡр, шн сѡмѡн. Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ сє
 вєгѡнѣ, аѡнѣ, шн сѡнѡн, лѣтѣстѣ мѣтє сѡнѡн, кѡ
 рѡлє аѡ аѡлѡлѣтѣ прѣ нѡмнѡнѣ, фѡлѣстнѣ, кѡлѡлѣ пѣ
 цѣтѣтѣ фѣтѣрнѣ аѡ сєвєгѡнѣ тѣтѣлѣ нѣтѣсѣ.
 Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ аѡнѡ, рнсѡнѣ, шн сѡлѡвѣ
 мѡ, фѡтѡлѣ аѡ аѡнѡ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ
 рнсѡнѣ, аѡмѡдѡ, шн азѡвѡн, шн сєсѡдрѡнѣ, шн хѡ
 рѡнѣ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѣрнѣ аѡ асѡр, вѡлѡм,
 шн зѡкѡм, шн гѡлѡм, шн гѡлѡмѡ. Шн лѣ
 стѣ фѣтѣрнѣ аѡ рнсѡн, сѡсѣ, шн арѡнѣ.
 Шн лѣтѣстѣ бѡн вѡзѣтнѣ аѡ хѡрнѣ, бѡн вѡлѡлѣ лѡтѡнѣ.

- cite au cuprinsu în pământul lui Hanaán, și să duse den pământul lui Hanaán, de la fața lui Iácov, fratele lui.
- 7. Pentru că le era lor averile multe a lăcui intr-un loc și nu putea pământul sălășluirei lor a purta pre dinșii de mulțimea averilor lor.
- 8. Și lăcui Isáf în muntele lui Sífr ; Isáf acesta iaste Edóm.
- 9. Acéstea sînt nașterile lui Isáf, tată lui Edóm, în muntele lui Sífr,
- 10. și acéstea sînt numele feciorilbr lui Isáf : Elifás, feciorul lui Adásèi, fâmeii lui Isáf, și Raguil; feciorul Vasemáthii, fâmeii lui Isáf.
- 11. Și să făcură lui Elifás feciori : Themán, Omán, Sofar, Gofóm și Chenéz.
- 12. Și Thámna era țititoare lui Elifás; feciorul lui Isaf ; și născu lui Elifás pre Amálc. Aceștia sîn feciorii Adásii, fâmeii lui Isáf.
- 13. Și aceștia sînt feciorii lui Raguil : Nahóth, Zâre, Sôme și Móze. Aceștia au fost feciorii Vasmátii, fâmeii lui Isaf.
- 14. Și aceștia sînt feciorii Olivemásii, fetei lui Ana, feciorul Sevegónii, fâmeii lui Isáf : și născu lui Isáf pre Ieús, și pre Ieglóm și pre Córe.
- 15. Aceștia sînt voivozii, fiii lui Isáf : fiii lui Elifás, celui dentii născut lui Isáf : voivodul Theman, voivodul Omár, voivodul Sofár, voivodul Chenéz,
- 16. voivodul Córe, voivodul Gothóm, voivodul Amálc. Aceștia sînt voivozii lui Elifás în pământul Iduméii ; aceștia sînt fiii Adásii.
- 17. Și aceștia sînt fiii lui Raguil, fiiul lui Isáf : voivodul Nahóth, voivodul Zâre, voivodul Sôme, voivodul Móze, voivozii lui Raguil în pământul lui Edóm ; aceștia-s feciorii Vasemáthei, fâmeii lui Isáf.
- 18. Aceștia sînt feciorii Olivemásii, fâmeii lui Isáf : voivodul Ieúl, voivodul Ieglóm, voivodul Córe. Aceștia sînt voivozii Olivemásii, fetei lui Ana, fâmeii lui Isáf.
- 19. Aceștia-s feciorii lui Isáf și aceștia sînt voivozii lor ; aceștia-s feciorii lui Edóm.
- 20. Și aceștia-s feciorii lui Sífr, horeului, ce lăcuiște pământul <Edomului> : Lotán, Sovál, Sevegón, Ana,
- 21. și Disón, și Asár, și Ríson. Aceștia-s voivozii horeului, feciorii lui Sífr, împăratul-lui Edóm.
- 22. Și să făcură feciorii lui Lotán : Horí și Emán ; și sora lui Lotán, Thámna.
- 23. Și aceștia-s feciorii lui Sovál : Góliam, și Manaháth, și Ghévir, Sofár și Omán.
- 24. Și aceștia-s feciorii lui Sevegón : Aie și Onán ; acesta iaste Onán carele au aflat pre iámin în pustie, cînd pâștea trăgătorii lui Sevegón, tătini-său.
- 25. Și aceștia-s feciorii lui Ana : Disón și Olivéma, fata lui Ana:
- 26. Și aceștia-s feciorii lui Dison : Amáda, și Azván, și Iesfrán și Harán.
- 27. Și aceștia-s feciorii lui Asár : Valám, și Zucám, și Iucám și Ucám.
- 28. Și aceștia-s feciorii lui Ríson : Osá și Arán.
- 29. Și aceștia-s voivozii lui hori : voivodul Lotán/

pământul Hanaan și să duse den pământul Hanaan, den fața lui Iacov, fratele lui¹.

7. Pentru că le era lor uneltelē multe a lăcuī intr-un loc și nu putea pământul prișleșeniei lor a-i purta pre inși de mulțimea uneltelōr lor.

8. Și lăcuī Isav în muntele Siir; Isav acesta iaste Edom.

9. Acestea-s nașterile lui Isav, tatăl lui Edom, în muntele Siir,

10. și aceste-s numerile a fiilor Isav: Elifas, ficiorul Adas, fâmeii lui Isav, și Raguil, ficiorul Vasemath, fâmeii lui Isav.

11. Și să făcură lui Elifas ficiori: Theman, Oman, Sofar, Gothom și Chenez.

12. Și Thamná era țiitoare lui Elifas, ficiorul lui Isav; și născu lui Elifas pre Amalic. Și aceștia-s ficiorii Adas, fâmeii lui Isav.

13. Și aceștia-s ficiorii lui Raguil: Nahóth, Zaré, Somé, Mozé. Aceștia² au fostu ficiorii Vasemáth, fiii lui Isav.

14. Aceștia-s ficiorii Olevemas, fêtei lui Ana, ficiorii lui Sevegon, fâmeii lui Isav; și născu lui Isav pre Ieus, și pre Ieglom și pre Coré.

15. Aceștia-s hatmanii, fiii lui Isav³: fiii lui Elifas, celui dentăi născut lui Isav: hatman Theman, hatman Omar, hatman Sofar, hatman Chenez,

16. hatman Coré, hatman Gothom, hatman Amalic. Aceștia-s hatmanii lui Elifas la Iduméa și aceștia-s fiii Adas.

17. Și aceștia-s ficiorii lui Raguil, fiul⁴ lui Isav: hatman Nahóth, hatman Zaré, hatman Some, hatman Mozé, hatmanii lui Raguil intru pământul Edom; aceștia-s ficiorii Vasemáth, fâmeii lui Isav.

18. Aceștia-s ficiorii Olivemas, fâmeii lui Isav: hatman Ieul, hatman Ieglom, hatman Coré. Aceștia-s hatmanii Olivemas, fêtei lui Aná, fâmeii lui Isav.

19. Aceștia-s ficiorii lui Isav și aceștia li-s hatmanii lor; și aceștia-s ficiorii lui Edom.

20. Și aceștia-s ficiorii lui Siir, horreul; ce lăcuīeste pământul (Edomului)⁵: Lotan, Soval, Sevegon, Aná,

21. și Dișon, și Asar și Rison. Aceștia-s hatmanii horreului, ficioru lui Siir, împăratul Edom.

22. Și să făcură ficiorii lui Lotan: Horri și Eman; și sora lui Lotan, Tamná.

23. Aceștia-s ficiorii lui Soval: Gologom, și Manahath, și Ghevil, și Sofar și Oman.

24. Și aceștia-s ficiorii lui Sevegon: Aie și Onan; acesta iaste Onan carele au aflat pre iamin intru pustiu, cîndu păștea trăgătorii lui Sevegon, tătine-său.

25. Și aceștia-s ficiorii lui Aná: Dișon și Olivemá, fata lui Aná.

26. Și aceștia-s ficiorii lui Dișon: Amáda, și Azvan, și Iesthran și Harran.

27. Și aceștia-s fiii lui Asar: Valam, și Zucam, și Ioicam și Ucam.

28. Și aceștia-s ficiorii lui Rison: Os și Aran.

29. Și aceștia-s hatmanii horri: hatman Lotan, hatman Soval, hatman Se-

cuse în pământul lui Hanaan și se duse den pământul Hanaanului, de la fața frăține-său, lui Iacov.

7. Că avea ei avuție multă și nu le era rău a viețui depreună, ce pământul-pre care lăcuia ei nu-i putea încăpea de mulțimea avuției lor.

8. Și se prinse Isav de lăcaș în muntele Sirului; acesta Isav iaste Edom.

9. Acesta iaste neamul lui Isav, tatăl Edomului, în muntele Sirului,

10. iar aceste-s numele feciorilor lui Isav: Elifas, feciorul Adei, muierea lui Isav, Raguil, feciorul Vasemath, muierea lui Isav.

11. Iar feciorii Elifasei fură: Thaman, Oman, Sofar, Gothom și Chenez.

12. Și era Tamma țiitoare lui Elifas, feciorul lui Isav; iară Elifas născu pre Ammalic. Aceștia-sint feciorii Adei, muierea lui Isav.

13. Iar aceștia-sint feciorii lui Raguil: Nahoth, și Zaré, Sόμε și Mozel. Aceștia fură feciori Vasemáthei, muierea lui Isav.

14. Iar aceștia fură feciori Olivémel, fêtei lui Ana, feciorul Sevogónei, muierea lui Isav, carea născuse lui Isav pre Ius, și pre Eglom și pre Corei.

15. Aceștia-sint stăpînii¹, feciorii lui Isav: feciorii lui Elifas, cel dentăi născut al lui Isav: stăpîn Theman, stăpîn Omar, stăpîn Sofar, stăpîn Chenez,

16. stăpîn Corei, stăpîn Gothom, stăpîn Amalic. Aceștia-s mai mari lui Elifas în țara Iduméei și sint feciori Adei.

17. Iar aceștia-sint feciorii lui Raguil, feciorul lui Isav: stăpîn Nahoth, stăpîn Zaré, hatman Somé, hatman Mozé. Aceștia-s hatmanii lu Raguil în pământul Edomului; aceștia-s feciorii Vasemóthei, muierei lui Isav.

18. Iar aceștia-sint feciorii Olivánei, muierei lui Isav: hatman Ius, hatman Eglom, hatman Corei. Acești hatmani sint ai Olivánei, fata lui Ana, muierei lui Isav.

19. Aceștia-sint feciorii lui Isav și aceștia-sint hatmanii lor; aceștia-sint feciorii lui Edom.

20. Iar aceștia-s feciorii lui Sir, horreul, care au lăcutit pre pământul Edomului: Lotan, Soval, Sevegon, Anna,

21. și Dișon, și Asar și Rison. Aceștia-sint hatmanii horeului, feciorii lui Sir, împăratul lui Edom.

22. Și se făcură lui Lotan feciori: Horri și Eman. Iar Lotan avea o sorde o chiema Thamna.

23. Iar aceștia-s feciorii lui Söval: Oglom și Manaihath și Gheval, Sot-har și Oman.

24. Iar aceștia-s feciorii lui Sevegon: Aié și Onan; acesta Onan iaste care l-au aflat iamină² în pustie, cînd păștea boii tătine-său, lui Sevegon.

25. Iar aceștia-s feciorii lui Aná: Dișon și Olivama, fata lui Aná.

26. Iar aceștia-s feciorii lui Dișon: Amáda, și Azavan, și Esran și Harran.

27. Iar aceștia-s feciorii lui Asar: Valam și Zucam, Ioicam și Ucam.

28. Iar aceștia-s feciorii lui Rison: Os și Aran.

29. Aceștia-s hatmanii horreului: hatman Lotan, hatman Soval, hatman Se-

le dobîndise în țara Canaanului și a plecat de acolo, de la Iacov, fratele său.

7. Căci erau prea bogăți ca să locuiască la un loc și pământul unde să-lășluiau nu-i încăpea din pricina mulțimii averilor lor.

8. Astfel s-a așezat Isav. — zis și Edom — în muntele Seir.

9. Aceștia-sint urmașii lui Isav, tatăl lui Edom, de la muntele Seir;

10. acestea-sint numele fiilor lui Isav: Elifaz, fiul Adei, soția lui Isav, și Raguel, fiul Basematei, altă soție a lui.

11. I s-au născut fiii și lui Elifaz: Teman, Omar, Tefo, Gatam și Chenez.

12. Timna, care era o țiitoare a lui Elifaz, fiul lui Isav, i-a născut lui Elifaz un fiu, pe Amalec. Aceștia-sint fiii Adei, soția lui Isav.

13. Iar aceștia-sint fiii lui Raguel: Nahat și Zerah, Șama și Miza. Aceștia-sint fiii Basematei, soția lui Isav.

14. Și aceștia au fost fiii Olibamei, soția lui Isav, fiica lui Ana, fiul lui Țibon; ea i-a născut lui Isav pe Ieus, pe Ialam și pe Core.

15. Aceștia-sint voievozii, fiii lui Isav: fiii lui Elifaz, intilul născut al lui Isav, au fost: voievodul Teman, voievodul Omar, voievodul Tefo și voievodul Chenez,

16. voievodul Core, voievodul Gatam și voievodul Amalec. Aceștia-sint voievozii lui Elifaz în țara Edomului; aceștia-sint fiii Adei.

17. Iar aceștia-sint fiii lui Raguel, fiul lui Isav: voievodul Nahat, voievodul Zerah, voievodul Sama și voievodul Miza. Aceștia-sint voievozii lui Raguel în țara Edomului; aceștia-sint fiii Basematei, soția lui Isav.

18. Iar aceștia-sint fiii Olibamei, soția lui Isav: voievodul Ieus, voievodul Ialam și voievodul Core. Aceștia-sint voievozii din Olibama, fata lui Ana și soția lui Isav.

19. Aceștia-sint fiii lui Isav și aceștia-sint voievozii lor; aceștia-sint fiii lui Edom.

20. Iar aceștia-sint fiii lui Seir, horeeanul, care locuiau în finutul acela: Lotan, Șobal, Țibon și Ana,

21. Dișon, Eter și Dișan. Aceștia-sint voievozii horeilor, fiii lui Seir, în pământul Edomului.

22. Lui Lotan i s-au născut fii: Hori și Heman, iar sora lui Lotan a fost Timna.

23. Aceștia-sint fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam.

24. Și aceștia-sint fiii lui Țibon: Aia și Ana, cel care a găsit în pustie un izvor de apă caldă, pe cînd păștea asinii lui Țibon, tatăl său.

25. Aceștia-sint copiii lui Ana: Dișon și Olibama, fiica sa.

26. Iar aceștia-sint copiii lui Dișon: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.

27. Aceștia-sint fiii lui Eter: Bilhan, Zaavan și Acan.

28. Iar aceștia-sint fiii lui Dișan: Uț și Aran.

29. Aceștia-sint voievozii horeilor: voievodul Lotan, voievodul Șobal, vo-

vegon, hatman Aná,

30. hatman Dison, hatman Asar, hatman Rison. Aceștia-s hatmanii horri, intru hătămăniile lor, în pământul Edom.

31. Și aceștia-s împărații ce au împărățit în pământul Edom înainte decît a împărăți împărat la⁶ Israil.

32. Și împărăți, în Edom, Valac, fi-ciorul lui Veor; și numele cetății lui, Dénava.

33. Și muri Valac; și împărăți pen-tru insul Iovac, fi-ciorul lui Zará de la Vosóra.

34. Și muri Iovac; și împărăți pen-tru el Asom den pământul Themanon.

35. Și muri Asom de la Themanon; și împărăți pentru el Adad, fi-ciorul lui Varad, cela ce au tăiat pre Madiam în cîmpul Moav; și numele cetății lui, Gheththem.

36. Și muri Adad; și pentru el îm-părăți Samadá de la Masaccas.

37. Și muri Samadá; și împărăți pentru el Saul de la Rovooth de lîngá riu.

38. Și muri Saul; și împărăți pen-tru el Vallaenon, fi-cioru lui Ahovor.

39. (Și muri Vallaenon, fi-ciorul lui Ahovor)⁷ și împărăți pentru el Arad, fi-ciorul lui Varad. Și numi numele ce-tății lui Fogor, și numele muierii lui, Meteveil, fata lui Matraid, fi-cioru lui Mezoov.

40. Aceștea-s numerele hatmanilor Isav, intru neamurile lor, după locurile lor, intru numerele lor, intru țările lor și intru limbile lor: hatman Thamaá, hatman Golá, hatman Iethar,

41. hatman Elivemas, hatman Ilas, hatman Finon,

42. hatman Chenez, hatman Themná, hatman Mazar,

43. hatman Maghedeil, hatman Za-foi. Aceștia-s hatmanii Edom, intru cîte zidite intru pământul agonesitei lor; acesta-i Isav, tatăl Edom.

Sevegon, hatman Ana,

30. hatman Dison, hatman Asar, hatman Rison. Aceștia stăpîniia Horréia intru biruința lor în pământul Edómului.

31. Iar aceștia-s împărații carei au împărățit în pământul Edómului mai înainte încă până nu împărăția îm-părății intru Izrail.

32. Și împărățiră, în Edom, Valaac, fi-ciorul lui Veir; și numele cetății lui era Dennava.

33. Și muri Valaac; și fu după dîn-sul împărat Iovav, fi-ciorul lui. Zarin de la Vosor.

34. Și muri și Iovav; și după dîn-sul fu împărat Asom den pământul Themanónului.

35. Și muri Asom, care era de la Themanon; și fu după dînsul împărat Adad, fi-ciorul lui Vazdad, care au tăiat pre Madiam în cîmpul Móavului; și numele cetății lui era Setthem.

36. Și muri Adad; și fu după dîn-sul împărat Samáda den Masecas.

37. Și muri Samáda; și fu după dînsul împărat Saul den Rogovoth, care nu iaste dăpărate de riu.

38. Și muri Saul și fu după dînsul împărat Valaenon, fi-ciorul lui Ano-vor.

39. Și muri Valaenon, fi-ciorul lui Ahovor; și fu după dînsul împărat Arad, fi-ciorul lui Varad; și numele cetății lui era Thógor, iar numele muierii lui era Meteveil, fata lui Ma-traith, fi-ciorul lui Mezoov.

40. Aceștea sînt numele hatmanilor lui Isav intru semînțiile lor, și intru locurile lor, și intru numele lor, intru țările lor și în limbile lor: hatman Thamna, hatman Golá, hatman Ethar,

41. hatman Olivemas, hatman Ilas, hatman Finon.

42. hatman Chenez, hatman Theman, hatman Mazar,

43. hatman Maedol, hatman Zafoi. Acești hătmani era ai Edómului, carei lăcuia în pământul care-l ciștigase ei. Acesta iaste Isav, tatăl Edómului.

ievodul Țibon și voievodul Ana,

30. voievodul Dișon, voievodul Ețer, voievodul Dișan. Aceștia sînt voievozii horeilor cu domniile lor în țara Edo-mului.

31. Și aceștia sînt regii ce au domnit în pământul Edomului înainte de a domni vreun rege în Israel.

32. În Edom a domnit Bela, fiul lui Beor, iar numele cetății sale era Din-haba.

33. După ce a murit Bela, a domnit în locul lui Iobab, fiul lui Zerah din Boțra.

34. După ce a murit Iobab, a domnit în locul lui Hușam dîn țara temani-ților.

35. După ce a murit Hușam, a domnit în locul lui Hadad, fiul lui Bedad, care i-a învins pe madianiți în cîmpia Moab, iar numele cetății sale era Avit.

36. După ce a murit Hadad, a domnit în locul lui Șamla din Masreca.

37. Iar după ce a murit Șamla, a domnit în locul lui Șaul din Rehobotul de lîngă riu.

38. După ce a murit Șaul, a domnit în locul lui Baal-Hanan, fiul lui Ac-bor.

39. După ce a murit Baal-Hanan, a domnit în locul lui Hadad, fiul lui Varad, iar numele cetății lui era Pau și al soției lui, Mehetabel, fiica lui Matred, fiul lui Mezahab.

40. Aceștea sînt numele voievozilor lui Isav, intru triburile lor, după locurile lor, după numele lor, după țările și neamurile lor: voievodul Timna, voievodul Alvan, voievodul Ietet,

41. voievodul Olibama, voievodul Ela, voievodul Pinon,

42. voievodul Chenez, voievodul Te-man, voievodul Mițbar,

43. voievodul Magdiel, voievodul Iram. Aceștia sînt voievozii Edomu-lui intru așezările în pământul stăpî-nirii lor. Acesta este Isav, pîrintele edomiților.

CAP 37

1 [44]. Și lăcuia Iacov intru pământul unde au prișșeit Isaac, tatăl lui, în pămîntul Hanaan.

2 [44]. Și aceștea-s nașterile lui Iacov. [1] Și Iosif era de 17 ani, păs-cîndu oile tătine-său cu frații lui, fiind tînăr, cu fi-ciorii Valas și cu fi-ciorii Zelfas, a fâmeilor tătine-său. Și adu-seră asupra lui Iosif hula rea cătră Is-rail, tatăl lor.

3 [2]. Iară Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît pre toți fi-ciorii lui pen-tru că fi-cior de bătrînețe era lui; și-i făcu lui haină inpistrită.

4 [3]. Și, vîdzîndu frații lui cum pre insul iubește tatăl dentru toți fiii lui, îl uriră și nu putea să-i grăiască lui nemic de pace.

5 [4]. Și, visîndu Iosif vis, spuse fra-ților lui¹.

6 [5]. Și dzise lor: „Ascultați visul carele am visat.

7 [6]. Părea-mi-se că voi legați mănunchel la mijlocul cîmpului; și să sculă ai meu mănunchiu și stătu dreptu; și, întorcîndu-se prenpregiur, mănunchel voastre s-au închinat mănunchiului meu”.

8[7]. Și-i dziseră lui frații lui: „Au doară împărățîndu vei împărăți pre noi? Au domnînd vei domni/pre noi“?

CAP 37

1. Și lăcuia Iacov în pământul unde lăcuise tată-său Isaac, în țara Hana-anului.

2. Și aceștea sînt nașterele lui Iá-cov. Și era Iósif de 17 ani, păs-cînd oile tătine-său cu frații lui, fiind tînăr; și era cu fi-ciorii Vaalei și cu ai Zel-fei, muierile tătine-său. Și puseră hula rea asupra lui Iósif cătră Izrail, tatá-său.

3. Iar lui Iácov îi era Iósif mai drag decît toț fi-ciorii lui că-i fu fi-cior la bătrînețele lui; și-i făcu o dulamă frumoasă.

4. Iară vîdzînd frații lui că iaste el mai drag tătine-său decît toț fi-ciorii lui îl uriră și nimic de pace nu pu-tea să grăiască cu dînsul.

5. Și vîzú Iósif un vis și povestîia fraților lui¹.

6[5]. zîcînd: „Ascultaț visul meu care am vîzut.

7[6]. Se făcea unde eram în mijlocul cîmpului de legam snopi; [7] și znopul meu se sculă și stătu drept [în sus]², iar znopii voștri stău împrejurul znopu-lui meu și se închina znopului meu”.

8. Iar frații lui îi ziseră: „Au doară împărățînd vei împărăți pre noi sau domnînd ne vei domni“?/Și încă mai

CAP. 37

Vînderea lui Iosif

1. Iacov a locuit în ținutul în care se așezase tatăl său, în țara Canaan.

2. Aceasta este semînția lui Iacov. Iosif era un tînăr de șaptesprezece ani, cînd, păs-cînd oile împreună cu frații săi, cu fiii Bilhăi și cu fiii Zil-pei, soțiile tatălui său, venea și po-vestea lui Israel, tatălui său, toate în-timplările lor

3. Iacov însă îl iubea pe Iosif mai mult decît pe toți fiii săi, căci era fiul bătrîneților sale, și i-a făcut o haină deosebit de aleasă.

4. Vîdzînd frații săi cum tatăl lor îl iubește pe acesta cel mai mult din-tre toți fiii săi, l-au urît și nu mai schimbau cu el nici un cuvînt prie-tenos.

5. Odată a visat Iosif un vis și l-a povestit apoi fraților săi.

6. Și le-a spus: „Ascultați visul a-cesta, pe care l-am visat.

7. Îmi părea că noi legam snopi în cîmp și snopul meu s-a ridicat și stă-tea drept, iar snopii voștri, stringîndu-se roată, s-au închinat snopului meu.”

8. Atunci i-au spus frații săi: „Nu cumva vei domni peste noi și ne vei stăpîni“?/Și l-au urît și mai mult pen-

КК

пре нѣнъ ѡ шн а д а с о с т р ѣ д н и к ѣ л и п ѣ о у р ѣ пре д ж е х ѡ
 п е н ѣ т ѡ в н е с е л е а х ѣ , ш н п е н ѣ т ѡ к ѡ в н и н т е л е а х ѣ .
 Ш н в ѣ з ѡ ш л ѡ т ѣ в н е с ѣ , ш н ѡ п о к е с т и т ѣ п ѣ ж н и
 с т ѡ ш н ф р а ц и н ѡ р а х ѣ , ш н з н е с ѣ к ѡ т ѣ , ѡ м ѣ в н е с ѡ п
 ш л ѡ т ѣ в н е с ѣ , н ѡ м ѡ с о а р е л е , ш л ѡ х ѣ , ш н ѡ т ѣ с т ѣ л е .
 У с ѣ р ѣ н н ѡ м ѣ . Ш н ѡ ч е р т ѣ т ѡ т ѣ с т ѡ в ѡ , ш ѡ т ѣ
 з н е с ѣ л ѡ , ч е е в н е с ѣ л ѡ т ѣ с т ѡ , ч е а н в н е с ѡ т ѣ ѡ п о а т е
 с т ѡ ф ѣ , к ѡ в е н н ѡ д ѣ б ѡ м ѡ в е н ѣ , е х ѡ ш н м ѡ х ѡ т ѣ т ѡ , ш
 ф р а ц и ѣ т ѡ в ѣ , с т ѡ н е р ѣ н н ѡ ж ѡ ц ѣ пре п ѣ м ж н т ѡ ѡ
 ѡ Ш н з ѡ в е с т ѡ ж н ѣ пре е ѡ ф р а ц и ѣ n ѡ х ѣ , т ѣ р ѣ т ѡ т ѣ
 ѡ с т ѡ л ѡ п ѣ з ѡ n ѣ к ѡ в ж ѡ т ѡ . Ш н с ѡ з ѡ ч е р т ѣ ф р а
 ц и ѣ n ѡ х ѣ . ѡ п ѡ ш е ѡ n ѡ e , т ѡ т ѡ x ѡ h ѡ r ѡ . ѡ s ѡ x ѣ m .
 Ш н з н е с ѣ n ѡ r ѡ n ѡ l ѡ , к ѡ т ѣ р ѣ t ѡ s ѡ n f ѡ , ѡ x ѡ n ѡ f r a c i o n i
 t ѡ v ѣ n ѡ t ѡ r e i c ѡ l ѡ s ѡ x ѣ m , t ѡ z n ѣ n ѡ , ш n t e v ѡ n . т r и
 м и т е , к ѡ т ѣ р ѣ d ѡ ж n ѡ ш ѣ n , ш ѣ n z n e s ѡ h ѣ n , t ѡ t ѣ e .
 Ш н z n e s ѡ h ѣ n n ѡ r ѡ n ѡ l ѡ , п ѡ s t ѡ f ѡ e k e z n , d e e ж n t ѡ s t ѡ
 n ѣ t ѡ ш n , ф r a c i o n i t ѡ v ѣ , ш n ѡ n ѡ e , ш n ѡ m ѡ v e s t ѡ f ѣ
 ѡ e , ш n ѡ t r и m и s e пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , d e n b a l ѡ x e v r ѡ n ѡ ,
 ѡ ш n b e n n ѡ l ѡ s ѡ x ѣ m . Ш н ѡ f ѡ t ѡ пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ ѡ
 ѡ u ѡ n ѡ s ѡ m ѣ r ѣ t ѡ t ѡ n ѡ d ѡ , пре k ѡ m ѡ p ѡ ѡ ш n ѡ v ѡ f r e
 ѡ t ѡ , пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ ѡ m ѡ l ѡ z n i k ѡ n ѡ d ѡ , ч e k ѡ d ѡ c i n
 ѡ Ш н e ѡ b z n e s e ѡ пре f r a c i o n i . m ѣ n k ѡ l ѡ t ѡ , s ѡ n ѡ e m ѡ u
 ѡ Ш n e t ѡ t ѡ r e i c ѡ l ѡ . Ш ѣ n z n e s ѡ h ѣ n ѡ m ѡ l ѡ , e ѡ r ѡ
 ѡ n i c a t ѡ f e a n t ѡ , п e n ѣ t ѡ k ѡ a m ѡ x ѡ z n i t ѡ , d e d ѡ ж n ѡ ш ѣ n ,
 z n i k ѡ n ѡ d ѡ , s ѡ m ѣ r ѣ m ѡ l ѡ d ѡ d ѡ n ѡ m , ш n e t ѡ d ѡ s e t ѡ s
 ѡ n f ѡ , d ѡ x ѡ t ѣ f r a c i o n i ѡ h ѣ n , ш ѣ n ѡ f ѡ t ѡ пре d ѡ ж n ѡ ш ѣ n ѡ
 ѡ l ѡ d ѡ d ѡ n ѡ m . Ш n ѡ v ѡ z ѡ x ѣ b ѡ m ѡ n ѡ n ѡ n t e , d e r e
 ѡ n t e , d e k ѡ t ѡ a s t ѡ p r o p i ѡ t ѡ e ѡ l ѡ , ѡ d ѡ ж n ѡ ш ѣ n , ш n
 ѡ t ѡ v i c e n i ѡ l ѡ , k ѡ s t ѡ s ѡ m ѡ a r ѣ t ѡ пре e ѡ l ѡ . Ш n z n e s e
 ѡ f i ѡ c e k ѡ r e l e , к ѡ t ѣ р ѣ f r a t ѣ l e ѡ h ѣ n , t ѡ t ѣ s ѡ , v n e s ѣ n
 ѡ t ѡ r ѡ n ѡ l ѡ , ѡ t e l ѡ b ѡ n e . d e k ѡ m ѡ a r ѣ t ѡ , b e n n i c ѡ s ѡ
 ѡ m ѡ r ж ѡ m пре e ѡ l ѡ , ш n e t ѡ l ѡ r ѡ n i c ѡ m пре e ѡ l ѡ , ѡ t ѡ p o
 ѡ r ѡ a t ѡ t ѡ , ш n b ѡ m ѡ z n e x ѣ a r ѡ t ѡ f ѡ l ѡ m ѡ ж n i k ѡ t ѡ пре
 ѡ e ѡ l ѡ , ш n b ѡ m ѡ e d ѣ t ѡ v n e s ѡ r ѡ n e ѡ h ѣ x e b ѡ f ѡ . Ш n ѡ x
 z n i ѡ d ѡ r ѡ b n i t ѡ , f ѡ l i c ѡ a s e пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , d e n m ѡ ж n i
 ѡ e ѡ s ѡ r ѡ , ш n z n e s e , e t ѡ n ѡ d ѡ l ѡ o u t ѡ n ѡ d e m ѡ , пре d ѡ ж n
 ѡ s ѡ l ѡ , d e e s ѡ f ѡ e t ѡ . Ш n z n e s e ѡ s ѡ r ѡ r ѡ b n i m ѡ ,
 e t ѡ n ѡ d ѡ v ѡ r ѡ s ѡ c i n ѡ , s ѡ ж n e , п ѡ x ѣ c i n пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , f
 ѡ r ѡ a p ѡ . ѡ t ѡ e s t ѡ , ч e t ѡ s t e f ѡ p ѡ s t i e s ѡ , t ѡ t ѣ m ѡ ж n ѡ e ѡ
 ѡ n ѡ r ѡ d ѡ n i c ѡ l ѡ ѡ d ѡ ж e ѡ l ѡ , п e n ѣ t ѡ k ѡ t ѣ r e i c ѡ f ѣ ч e k ѡ
 ѡ l ѡ b a s i c ѡ a t e пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , d e n m ѡ ж n i e ѡ r ѡ , ш n
 ѡ e t ѡ l ѡ t ѡ t ѡ b ѡ j n e s t ѡ . Ш n f ѡ k ѡ d ѣ b e n n i t ѡ s ѡ
 ѡ n f ѡ , к ѡ t ѣ р ѣ f r a c i o n i ѡ h ѣ n d e b e r ѡ k ѡ r ѣ t пре t ѡ s ѡ n f ѡ
 ѡ d e x ѣ n n ѡ t ѣ p e s t r i c ѣ , ч e e r ѡ p r e t ѡ x ѣ e ѡ l ѡ
 ѡ Ш n ѡ x ѡ f ѡ l ѡ пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , f ѡ l ѡ r ѡ k ѡ r ѡ , f ѡ r ѡ p ѡ t ѡ ,
 ѡ ш n f r e a p ѡ d e ш a r ѡ t ѡ , ѡ t ѡ , n ѡ ѡ v ѡ t ѡ . Ш n ш z
 z ѡ r ѡ e t ѡ m ѡ ж n ѣ t e п ѡ ж n e , ш n k ѡ x ѡ t ѡ ж n ѡ d ѡ k ѡ s ѡ
 ѡ k i ѡ , v ѡ z ѡ r ѡ , ш n t ѡ t ѣ k ѡ v ѡ t ѡ r ѡ n , n e m ѡ n t ѡ v ѡ n ѡ ,
 b e n i ѡ d e e t ѡ m ѡ ж n t ѡ l ѡ g a l ѡ a d ѡ , ш ѡ k ѡ m i ѡ e l e ѡ r ѡ ,
 f ѡ k ѡ t ѡ k ѡ t e , d e t ѡ t ѡ m ж e , ш n d e r ѡ ж n ѡ t ѡ , ш n d e
 z m и r ѡ n ѡ , ш n m e r ѡ t ѣ e t ѡ p ѡ g ѡ r ѡ l ѡ ѡ e r ѡ n e t ѡ
 ѡ Ш n z n e s e ѡ x ѡ l ѡ , к ѡ t ѣ р ѣ f r a c i o n i ѡ h ѣ n ч e f ѡ l ѡ s e k ѡ t ѣ
 ч e b ѡ m ѡ o u t ѡ n ѡ d e пре f r a t ѣ l e n ѡ s t r ѡ , ш ѡ b ѡ m ѡ ѡ
 ѡ k ѡ x ѡ d e e ж n e l e ѡ h ѣ n ѡ . b ѡ n n i c ѡ , e ѡ b ѡ n ѡ d e m пре
 ѡ e ѡ l ѡ n e m ѡ n t ѡ v ѡ n ѡ ѡ t e s t ѡ r ѡ , t ѡ t ѣ m ѡ ж n i e n ѡ s t r ѡ
 ѡ v ѡ f ѣ , пре d ѡ ж n e s ѡ l ѡ , п e n ѣ t ѡ k ѡ f r a t ѣ l e n ѡ s t r ѡ
 ѡ ш n t r ѡ x ѡ l ѡ n ѡ s t r ѡ t e t e , ш n ѡ s ѡ x ѡ t ѡ a r ѣ t ѡ f r a
 ѡ c i o n i ѡ h ѣ n . Ш n m e r ѡt ѣ p e ѡ p r ѡ a p e , s ѡ a m e n t ѡ
 ѡ m ѡ d i ѡ t ѡ n i ѡ n e r ѡ x ѡ t ѡ r i n ѡ , ш n ѡ t r a c e r ѡ , ш n ѡ s ѡ

noi"? Si adaosară încă altă ură pre dînsul pentru vi-
sele lui și pentru cuvintele lui.

9. Si văzu ș-alt vis și-l povesti tătîni-său și frați-
lor lui; și zise: „Iată am visat ș-alt vis: cum soarele
și luna și 11 stele să închina mie“.

10. Și-l certă tată-său și-i zise-lui: „Ce e visul
acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni
eu și mumă-ta și frații tăi să ne închinăm ție pre-pă-
mînt?“

11. Și zavistuiră pre-el frații lui, iară tată-său au
păzit cuvîntul.

12. Și să duseră frații lui a paște oile tatălui lor la
Sihem.

13. Și zise Israfil cătră Iósif: „Au nu frații tăi pă-
storescu la Sihem? Ia vino și te voiu trimite cătră
dînșii“. Și-i zise lui: „Iată eu!“.

14. Și zise lui, Israfil: „Pașă de vezi de sint sănă-
toși frații tăi și oile și-m povestêște“. Și-l trimise pre
dînsul den valea Hevrón și veni la Sihem.

15. Și află pre dînsul un om rătăcind pre cîmpu;
și-l întrebă pre dînsul omul, zicînd: „Ce cauți?“.

16. Și el zise: „Pre frații miei caut. Spune-m unde
păstorescu“?

17. Și zise lui, omul: „S-au rădicat de aicea; pen-
tru că am auzit de dînșii zicînd: «Să mîrgem la Dot-
haim»“. Și să duse Iósif după frații lui și-i află pre
dînșii la Dohaim.

18. Și-l văzură mai nainte de departe decît a să
apropiia el la dînșii; și viclenia ca să omoare pre el.

19. Și zise fiiștecarele cătră fratele lui: „Iată, vi-
suiutoriul acela vine.

20. Acum dară, veniț să omörîm pre-el și să-l arun-
căm pre el într-o groapă; și vom zice: «Hiară réa-au
mîncat pre el», și vom vedea visurile lui ce vor fi“.

21. Și, auzînd, Ruvîm îl scoase pre dînsul den mî-
nile lor și zise: „Să nu-l ucidem pre dînsul de su-
fletu“.

22. Și zise lor Ruvîm: „Să nu vărsați singe; pu-
neți pre dînsul în groapa aceasta ce iaste în pustie,
iară mîna să nu ridicaț la dînsul“; pentru că cerca
în ce chip îl va scoate pre dînsul den mînile lor și să-l
dea tătîni-său.

23. Și fu cînd veni Iósif cătră frații lui, dezbră-
cară pre Iósif den haina cea pestriță ce era prejur el.

24. Și, luîndu-l pre dînsul, îl aruncară în groapă:
și groapa deșartă, apă nu avea.

25. Și săzură să mînînce piîne. „Și, căutînd cu
ochii, văzură și iată călători ismail(i)têni veniia den pă-
mîntul Galáad, și cămilele lor încarcate de tîmîie, și
de rișînă și de zmirnă; și mergea să pogoară la Eghi-
pet.

26. Și zise Iúda cătră frații lui: „Ce folos căce vom
ucide pre fratele nostru și vom ascunde sîngelê lui?“

27. Viniț să vindem pre el ismail(i)tênilor acestora,
iară mînile noastre nu fie pre dînsul pentru că fra-
tele și trupul nostru iaste“. Și ascultară frații lui.

28. Și mergea pe aproape oamenii madiianii, negu-
țătorii, și-l traseră și-l scoa/seră pre Iósif den groapă

Și adăosără încă a-l urî pre Insul pentru visurile lui și pentru cuvintele lui.

9 [8]. Și dzise și altu vis și povesti tăline-său și fraților lui; și dzise: „Iată, am visat altu vis²: cum ar fi soarele și luna și 11 stele și să închina mie”.

10 [9]. Și-l certă tată-său și-i dzise lui: „Ce-i visul ce ai visat? Poate să fie că, venindu, vom veni eu și mai-că-ta și frații tăi să ne închinăm ție până la pământu?”

11 [10]. Și-l zavistuiră pre Insul frații lui, iară tată-său au păzit³ cuvintul.

12 [11]. Și să duseră frații lui a paște oile tătău lor la Sihem.

13 [12]. Și dzise Israil cătră Iosif: „Nu frații tăi pascu la Sihem? Ia-mblă⁴ și te voi trimite, cătră inșii”. Și-i dzise lui: „Iată eu!”

14 [12]. Și-i dzise Israil: [13] „Pasă de vedzi de sirtu sănătoși frații tăi și oile și-m povestește. [14]. Și-l trimise pre Insul den valea Hevrôn și veni la Sihem.

15 [14]. Și-l află pre Insul un om rătăcindu pre cimp; [15] și-l întrebă pre⁵ Insul omul, dzicindu: „Ce cerci?”

16 [15]. Și el dzise: „Pre frații miei cercu. Spune-m unde pascu?”

17 [16]. Și dzise lui, omul: „S-au rădicat de aici; pentru că am audzit de inșii dzicindu: «Să mergem la Dotaim». Și să duse Iosif după frații lui și-i află pre inșii la Dotaim.

18 [17]. Și-l vădzură mainte de departe, mainte decît a să apropiia la inșii, și violenția ca să-l omoară pre el⁶.

19 [18]. Și dzisără fieștecarele cătră fratele lui: „Iată, visuitorul cela vine.

20 [19]. Acum dară, ia-mblă⁷ să-l omorim pre el și să-l aruncăm într-una de gropi; și vom dzice: «Jiganie rea! l-au mîncat pre el», și vom vedea ce vor fi visurile lui”.

21 [20]. Și, auzind, Ruvim îl scoase pre Insu den minule lor [2] și dzise: „Să nu-l ucidem pre Insul de suflet”.

22 [21]. Și dzise lor Ruvim: „Să nu vărsați sînge; puneți-l pre Insul îniontru în groapa această ce iaste în pustiu, iară mîna să nu rădicăți la Insul”; pentru că cerca în ce chip îl va scoate den mâinele lor și să-l dea înapoi tăline-său.

23 [22]. Și fu cîndu veni Iosif cătră frații lui, dezbrăcără pre Iosif de haina cea împistrită ce era pregiur el.

24 [23]. Și, luîndu-l pre Insul, îl aruncară în groapă⁸; și groapa deșartă, apă nu avea.

25 [24]. Și ședzură să mănince pâine. Și, căutîndu cu ochii, vădzură și iată călători ismail(i)tēni veniia den pământul Ga.aadu, și cămilele lor era pline de tămîie, și de rășină și de zmirnă. aleasă; și mergea să pogoare la Eghiptu.

26 [25]. Și dzise Iuda cătră frații lui: „Ce folos de vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27 [26]. Veniți să-l vindem ismail(i)tēnilor acestora, iară minule noastre nu fie pre Insul pentru că frate noao și trupul nostru iaste”. [27] Și audzără frații lui.

28 [27]. Și mergea pre aproape oameni madineți, neguțătorii; și-l trasără și-l scoa/seră pre Iosif den groapă și-l

adaoseră a-l urî pentru visurile și pentru spunerile lui.

9. Și văzu ș-alt vis și spuse-tăline-său și fraților lui, zicînd: „Iată văzuiu ș-alt vis²: cum ară fi soarele și luna și 11 stele se închina mie”.

10. Iar tată-său îl certă și-i zise: „Ce poate fi visul acesta care ai văzut? Au doară să viu eu și mumă-ta și frații tăi să ne închinăm ție până la pământ?”

11. Și puseră frații lui pizmă pre dînsul, iar tată-său socotia acest cuvînt.

12. Și se duseră frații lui să pască oile tătine-său în Sihem.

13. Iar Israil zise cătră Iosif: „Poate fi că frații tăi nu vor fi pascînd oile în Sihem, ce vino să te trimiț la dînșii”. El zise: „Bucurosi!”

14. Israil îi zise: „Pasă de vezi frații tăi sint sănătoși și oile și să-m spui”. Și trimise pre Iosif den valea Hevrônului și veni la Sihem.

15. Și-l întîlni un om și-i zise: „Ce cauți?”

16. El zise: „Caut frații miei. Ce-m spune unde pasc?”

17. Iară omul îi zise: „De aici se-au dus; ce am auzit zicînd că «Vom să mergem la Dotaim». Și se duse Iosif pre urma fraților săi și-i află în Dotaim.

18. Și numai cumu-l văzură de departe, mai nainte de ce se apropiia el de dînșii, cugetară-i rău, să-l ucigă.

19. Și ziseră tot, fieștecarele cătră fratele său: „Iată, văzătorul de vise că vine.

20. Ce veniț acum să-l ucidem și să-l aruncăm într-o groapă și vom zice: «O fiară cumplită l-au mîncat», și vom vedea ce vor fi visele lui”.

21. Iară, auzind, Ruvim vru să-l izbăvească den mâinile lor și zise: „Să nu ucidem pre dînsul den suflet”.

22. Și le zise Ruvim: „Nu vărsați sîngele lui, ce-l aruncați în cea groapă den pustie, iar mîna asupra lui să nu rădică”; acestea zicea, că-i era voia să-l mîntuiască den mâinile lor și să-l trimiță la tată-său.

23. Și fu cînd veni Iosif la frații săi, dăzbrăcără pre Iosif de dulăma cea frumoasă carea era pre dînsul.

24. Și, luîndu-l, îl aruncară într-o groapă în carea nu era apă.

25. Și șăzură să mănince pâine. Și căutară cu ochii și văzură nește călători izmalitēni viind de la Galaad, și cămilele lor încărcate de tămîie, și de rășină, și de zmirnă; și mergea la Eghipt.

26. Iară Iuda zise fraților săi: „Ce folos va fi căci vom ucide noi pre fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27. Mai bine să-l vindem acestor izmail(i)tēni, iar mâinile noastre să nu se puie pre dînsul că fratele nostru și carnea noastră iaste”. Și-l ascultară frații lui.

28. Și, trecînd acei neguțătorii, oameni madiēni, scoa/seră pre Iosif den groapă afară și-l vindură în 20 de

tru visul său și pentru vorbele sale.

9. A mai avut un vis și l-a povestit tatălui și fraților săi. Le-a spus: „Iată am visat un alt vis, era ca și cum soarele, luna și unsprezece stele mi se închinau mie”.

10. Tatăl său l-a certat și i-a spus: „Ce înseamnă visul acesta, pe care l-ai visat? Poate eu, mama ta și frații tăi vom veni și ne vom închina ție pînă la pământ?”

11. Frații săi l-au invidiat mai mult, iar tatăl său a luat aminte la aceste cuvinte.

12. Odată au plecat frații săi cu turmele tatălui lor la Sihem.

13. Și i-a spus Israel lui Iosif: „Oare nu pasc frații tăi turmele la Sihem? Vreau să te trimiț la ei”. El i-a răspuns: „Mă duc, tată!”

14. Israel i-a spus: „Du-te și vezi dacă frații tăi sint sănătoși și să-m povestești cum stau oile”. Și l-a trimis din valea Hebronului la Sihem.

15. L-a găsit un om, ce rătăcea pe cîmp, și l-a întreat omul acela: „Pe cine cauți?”

16. El i-a spus: „Caut pe frații miei. Spune-mi unde pasc ei oile?”

17. Omul acela i-a spus: „Au plecat de aici, căci i-am auzit spîndînd: «Să mergem la Dotaim». Și s-a dus Iosif după frații săi și i-a găsit la Dotaim.

18. Iar ei l-au văzut de departe și, plîni a nu se apropia de ei, au uneltit să-l omoare.

19. Și și-au spus unul altuia: „Iată că vine visătorul de vise.

20. Hai, să-l omorîm, să-l aruncăm într-un puț și vom spune că l-a mîncat o fiară sălbatică, și vom vedea ce se va alege de visele lui.”

21. Auzind Ruben aceasta, a vrut să-l scape și a spus: „Să nu-l luăm viața”.

22. Și le-a mai spus: „Să nu vărsați sînge! Aruncați-l în puțul acesta, ce este în pustie, dar mîna să n-o ridicăți asupra lui”, căci căuta în ce chip să-l scoată din minile lor și să-l dea înapoi tatălui său.

23. Cînd Iosif a sosit la frații săi, ei l-au dezbrăcat de haina sa aleasă.

24. Și, luîndu-l, l-au aruncat în puț. Puțul însă era gol, nu avea apă.

25. Apoi s-au așezat să mănince plîne. Și ridicîndu-și ochii, au privit și iată venea o caravană de ismaeliți din Galaad și cămilele lor erau încărcate cu tămîie, balsam și smirnă; și duceau în Eghipt.

26. Atunci Iuda le-a spus fraților săi: „La ce folosește dacă îl omorîm pe fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27. Să-l vindem ismaeliților, să nu ridicăm minile asupra lui, căci este fratele nostru și trupul nostru.” Și frații săi l-au ascultat.

28. Iar cînd au trecut pe acolo negustorii madianiți, l-au scos/pe Iosif din puț și l-au vîndut ismaeliților pe

серъ пре ісѡснѣ, дѣн горапѣ, шнл ежндѣрѣ прѣ
 джнелѣ, неманлѣтѣннлѣ, дѣрѣтѣ, кѣ, дѣ глѣвнн
 дѣ дѣрѣ, шн погоржѣ пре ісѡснѣ, лл егѣпетѣ .
 Шн стѣ шпѡлѣре рѣкнмѣ лл горапѣ, шн нѣ вѣзѣ
 пре ісѡснѣ, фгорапѣ, шн, рѣпсе ханнеелѣн .
 Шн стѣ шпѡлѣре квѣтрѣ фрлцїи лѣн, шн знсе, ко
 пнллшл нѣ нѣте, дѣрѣ е оуѣ мѣкѣн мѣ рѣчѣ
 Шн лѣрѣ ханна лѣн ісѡснѣ лѣ . Шн глѣтѣ оуѣ лл
 ерѣ, дѣ кѣпрѣ, шн оуѣсерѣ ханна, нѣ ежнцелѣ .
 Шн трѣмнсе ханна, чѣ пѣстрїцѣ, шн едлѣрѣ лѣ
 рѣ тѣтѣнсе ерѣ, шн знсерѣ лѣрѣтѣ лл лѣлѣтѣ,
 нѣнѡлѣше дѣ нѣте ханна фѣтѣрѣлѣн тѣлѣ лѣлѣ .
 Шн нѣнѡскѣ ерѣ, шн знсе, ханна фѣтѣрѣлѣн мѣ лѣ
 нѣте, жнглѣн лѣ рѣрѣ лѣлѣ мѣжнѣтѣ пре ерѣ, жн
 глѣн лѣ хрѣпнїтѣ пре ісѡснѣ . Шнш рѣпсе лѣ
 іансе ханнеелѣн . шн пѣсе пре мнѣжнѣлѣ лѣн,
 еанѣ, шн пѣжнѣтѣ пре фїн ерѣ, знлѣ мѣлѣте .
 Шн стѣ лѣлѣнѣрѣ тѣцн фѣтѣрїи лѣн, шн фѣтѣелѣ лѣ
 лѣн, шн вннїрѣ, ерѣмѣжнѣтѣ пре ерѣ, шн нѣ ерѣ
 ерѣмѣжнѣтѣ, знїжнѣрѣ, квѣтѣ ерѣн погоржѣ, нѣ
 трѣ фнн мѣлѣ, пѣжнѣлѣн дѣ рѣрѣ, шнл пѣлѣсе
 пре джнелѣ тѣтѣлѣ лѣн . Дѣрѣ мѣднннїи лѣ
 лѣ ежндѣтѣ пре ісѡснѣ, лл егѣпетѣ лѣн пѣнѣте
 фрїи, хлѣжмѣлѣ лѣн фѣрѣлѣ, чѣ лл мѣлѣ мѣре пѣсѣте
 вѣкѣтѣрѣ .

К Л П Л Н .
 нѣлѣ шпѣрѣ ерѣмѣлѣ лѣтѣлѣ, погоржѣ ісѣдѣ дѣ
 лл фрлцїи лѣн, шн мѣрѣсе пѣнѣтѣ лл ерѣ
 ерѣ кѣре ерѣ, ерѣдоллмнѣтѣн, нѣрѣлѣ нѣ
 мѣлѣ ерѣ нѣрѣ . Шн ерѣзѣ аколѣ ісѣ
 дѣ, ерѣфлѣтѣ лѣнѣн ерѣ ханнелѣ, нѣ
 рѣлѣ нѣмѣлѣ ерѣ ерѣлѣ, шн ерѣлѣ пре джнелѣ, шн
 стѣ нѣлѣтѣ кѣ джнелѣ . Шн зѣмнѣнѣнѣ нѣскѣ
 фѣтѣрѣ, шн нѣмн нѣмѣлѣ нѣрѣ . Шн зѣлн
 ерѣ нѣскѣ фїн шпѣ, шн нѣмн нѣмѣлѣ, лѣнѣ .
 Шн лѣрѣ ерѣрѣ, дѣ нѣскѣ фѣтѣрѣ лѣтѣлѣ лѣтѣрѣ
 нѣлѣ, шн нѣмн нѣмѣлѣ лѣн ерѣлѣ, шн лѣ ерѣ лл
 хлѣн, кѣжнѣ лѣ нѣскѣтѣ пре джншїи . Шн
 лѣлѣ ісѣдѣ фѣмѣлѣ лѣн, нѣрѣ, чѣлѣн дѣн тѣн нѣ
 ерѣлѣтѣ лѣн, кѣрѣл нѣмѣлѣн ерѣ дѣмѣрѣ . Шн
 фѣ нѣрѣ дѣтѣжн нѣскѣлѣтѣ ісѣрѣн, ерѣлѣ шманнѣтѣ
 дѣнѣлѣн, шн оуѣнсе пре джнелѣ дѣнѣзѣлѣ .
 Шн знсе ісѣдѣ лѣн лѣнѣ, шпѣрѣ лл мѣлѣрѣ фрѣ
 цннѣтѣлѣ, шн фїн ерѣрѣлѣтѣн, шн рѣднѣкѣ ерѣ
 мѣжнѣтѣ фрлцїелѣн тѣлѣ . Шн нѣнѣскѣ лѣнѣ,
 квѣнѣ лѣн ерѣлѣн ерѣмѣжнѣтѣ, фѣ кѣжнѣ мѣрѣтѣ лл
 фѣмѣлѣ фрлцїелѣн лѣн, ерѣрѣлѣ пре пѣмѣтѣ, пѣн
 трѣлѣ кѣ ерѣ нѣлѣтѣ ерѣмѣжнѣтѣ фрлцїелѣн ерѣлѣ . Шн
 ерѣлѣ ерѣрѣтѣ кѣ ерѣжнѣтѣлѣ шпѣнѣтѣ лѣн дѣнѣзѣлѣ,
 квѣтѣ лѣ фѣнѣлѣтѣ лѣрѣтѣлѣ, шн лѣ ерѣмѣжнѣтѣ шн
 пре лѣрѣтѣлѣ . Шн знсе ісѣдѣ, дѣмѣрїи нѣрѣ
 рнелѣ, дѣрѣтѣ чѣ лѣ мѣрнѣтѣ лѣмѣжнѣн фѣтѣрїи лѣн,
 шпѣрѣн ерѣрѣлѣтѣ шпѣнѣтѣлѣ, пѣнѣтѣ
 ерѣ ерѣфлѣчѣ мѣре ерѣлѣ фѣтѣрѣлѣ мѣлѣ, пѣнѣтрѣ
 квѣ знсе шпѣрѣлѣ кѣчѣтѣлѣ лѣн, кѣжнѣлѣн ерѣнѣ
 мѣлѣрѣтѣ шн лѣрѣтѣлѣ, нѣшн фрлцїи лѣн, шн мѣрѣ
 тѣжнѣ дѣмѣрѣ лѣ шпѣрѣлѣтѣ шпѣнѣтѣлѣ . Шн ерѣ
 шмѣлѣцнѣрѣ знлѣелѣ, шн мѣрнѣ ерѣлѣ фѣмѣлѣ
 ісѣрѣн, шн мѣжнѣжнѣрѣ ісѣдѣ, ерѣрѣн лл чѣлѣ чѣ
 тѣ

CAP 38

- și-l vindură pre dînsul ismail(i)tênilor dereptu 20 de galbeni de aur și pogoriră pre Iósif la Eghîpet.
- 29. Și să întoarse Ruvím la groapă și nu văzu pre Iósif în groapă ; și-ș rumpse hainele lui.
- 30. Și să întoarse cătră frații lui și zise : „Copilașul nu iaște, dară eu unde mă voiu mai duce“ ?
- 31. Și, luînd haina lui Iósif, au jungheat un iedu de capră și unseră haina cu sîngele.
- 32. Și trimise haina cea pestriță și o adusără tătine-său ; și ziseră : „Aceasta am aflat ; cunoaște de iaste haina feciorului tău au ba“.
- 33. Și cunoscu pe ea și zise : „Haina feciorului meu iaste ; jigania cea rea l-au mîncat pre el, jigania au hrăpit pre Iósif !“
- 34. Și-ș rupse Iácov hainele lui și puse pre mijlocul lui sacu ; și plîngea pre fiiu-său zile multe.
- 35. Și să adunără toți feciorii lui și fetele lui și viniră să mîngîie pre el ; și nu vrea să să mîngîie, zicînd că : „Mă voiu pogori cătră fiiu-mieu plîngînd în iad“ .Și-l plînsē pre dînsul tatăl lui.
- 36. Iară madiianii au vindut pre Iósif la Eghîpet, lui Penterfréi, hadîmul lui faraó, cel mai mare peste bucătari.

- Și fu întru vrêmea acêea, pogori Iuda de la frații lui și mîrse până la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras.
- 2. Și văzu acolo Iúda o fată a unui om hananeu, căriia numele era Sáva ; și o luo pre dînsa și să culcă cu dînsa.
- 3. Și, zămislind, născu fecior ; și-i numi numele Ir.
- 4. Și, zămislind, născu fiiu încă ; și-i numi numele Avnan.
- 5. Și, adăogînd, încă născu fecior altul, al treilea ; și numi numele lui Silóm. Și ea era la Hazvi cînd au născut pre dînșii.
- 6. Și luo Iúda fămêie lui Ir, celui dentăiu născut lui, căriia numele-i era Thamár.
- 7. Și fu Ir, dentiiu născut Iúdei, rău înaintea Domnului ; și-l ucise pre dînsul Dumnezău.
- 8. Și zise Iúda lui Avnan : „Intră la muiêrea frăține-tău și fii bărbat ei și rîdică sâmintă fratelui tău“.
- 9. Și, cunoscînd Avnan că nu lui va fi sâmintă, fu cînd mergea la fămêia fratelui lui, vârsa pre pămînt pentru ca să nu dea sâmintă fratelui său.
- 10. Și rău se arată cuvîntul înaintea lui Dumnezău căce au făcut aceasta și au omorit și pre acesta.
- 11. Și zise Iúda, Thamării, nufori-sa, după ce au murit amîndoi feciorii lui : „Șazi, văduo, în casa tătine-tău până să va face mare Silom, feciorul meu“ . Pentru că zise întru cugetul lui cîndai să nu moară și acesta ca și frații lui. Și, mergînd Thamár, au șazuț în casa tătine-său.
- 12. Și să înmulțiră zilele și muri Sáva, fămêia Iúdei. Și, mîngiindu-se Iúda, să sui la ceia ce/tundea

vîndură pre insul ismail (i) tîenilor⁹ pentru 20 de aur¹⁰; și pogorîră pre Iosif la Egiptu.

29 [28]. Și să întoarsă Ruvim la groapă și nu vedea pre Iosif în groapă; și-ș rupsse hainele lui.

30 [29]. Și să întoarsă cătră frații lui și dzise: „Copilașul nu iaste, dară eu unde mă voi mai duce încă?”

31 [30]. Și, luîndu haina lui Iosif, au jungheat un ied de capră și imără¹¹ haina cu singele.

32 [30]. Și trimisără haina cea în-pistrită și o aduseră tătine-său; [31] și dzisără: „Aceasta am aflat; cunoaște de iaste haina ficiorului tău au ba”¹².

33 [32]. Și cunoscă pre ea și dzise: „Haina ficiorului meu iaste; jiganiia cea rea l-au mîncat pre el, jiganie au apucat pre Iosif!”

34 [33]. Și-ș spintecă Iacov hainele lui și puse preste mijlocul lui sac; și plîngea pre fiul său dzile multe.

35 [34]. Și să adunără toți ficiorii lui și fetele lui și veniră să-l mîngîie; și nu vrea să s(ă) mîngîie, dzicîndu că: „Mă voi pogori cătră fiul meu plîngîndu în iadu”. Și-l plînsă pre insul tată-său.

36 [35]. Iar madinēii au vîndut pre Iosif la Egiptu lui Pendefri hadîmbul, mai mare preste oști a lui faraô.

galbeni⁴; și duseră pre Iósif în Eghîpet.

29. Iară Ruvim se întoarse la groapă și nu văzu pre Iósif în groapă. [30] Și-ș sparse haina.

30. Și mēse la frații săi și zise: „Copilul nu iaste, dară eu încătrocă voiu mēge?”

31. Și, luînd dulăma lui Iósif, jungheară un ied și mînjiră dulăma lui cea frumoașă cu sînge.

32. Și trimiseră dulăma cruntă și o duseră la tată-său; și ziseră: „Ceastă dulămă o am găsit; ce o cunoaște: a fiu-tău iaste au ba?”

33. Iară el o cunoscă și zise: „Dulăma fiului meu iaste aceasta; ce iată că l-au mîncat o fiară cumplită, fiară au apucat pre Iósif!”

34. Și-ș sparse Iacov hainele și se îmbracă cu o tîrsină⁵ și tîngui pre fiu-său zile multe.

35. Și se strînsēră toți feciorii lui și fetele lui și veniră să-l mîngîie; și nu vrea să se mîngîie, zicînd plîngînd: „Să mă pogor și eu în iad, la fiu-mieu”. Și plînsē tată-său.

36. Iară madiiēnii vîndură pre Iósif în Eghîpet lui Pentefrii eunuhul⁶, voievodul oștilor lui faraon.

douăzeci de galbeni de aur, iar aceia l-au dus pe Iosif cu ei în Egipt.

29. Ruben s-a întors la pūt și nu l-a mai găsit pre Iosif. Atunci și-a sfișiat hainele.

30. S-a întors către frații săi și le-a spus: „Copilul nu-i, încotro să mă mai duc eu acum?”

31. Atunci ei au luat haina lui Iosif, au înjunghiat un ied și au muiat haina în sînge.

32. Și au dus-o tatălui lor și i-au spus: „Uite, am găsit-o! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu!”

33. A cunoscut-o Iacov și a spus: „Este haina fiului meu! O fiară sălbatică l-a sfișiat, o fiară l-a sfișiat pe Iosif!”

34. Și-a rupt Iacov hainele și și-a acoperit coapsele cu sac și l-a plîns multe zile pe fiul său.

35. S-au adunat toți fiii și toate fiicele sale și au venit să-l mîngîie, dar el nu vroia să se aline, ci spunea: „Plîngînd mă voi pogori la fiul meu în locașul întunericii”. Și astfel l-a plîns tatăl său.

36. Madianiții l-au vîndut pe Iosif în Egipt lui Putifar eunucul, mai marele peste oștile lui faron.

CAP 38

1. Fu dară întru vrēma acēa, pogorî Iuda de la frații lui și mēse pînă la un om odolamitean, căruia numele era Iras.

2. Și văduză acolô Iuda o fată a unui om hananeu; căruia numele Sava; și o luă pre însă și să culcă cu însă.

3. Și, zemislîndu, născu ficior; și-i numi numele lui Ir.

4. Și, zemislîndu, născu fiu încă și-i numi numele lui Avnan.

5. Și, adăogîndu, încă născu ficior altul, al treilea; și-i numi numele lui Silom. Și ea era la Hasvi cîndu au născut pre înși.

6. Și luă Iuda fămēie lui Ir, celui dentăi născut lui, cariia numele era Thamar.

7. Și fu Ir, dentăi născut Iudei, rău înaintea Domnului; și-l ucise pre insul Dumnedzău.

8. Și dzise Iuda lui Avnan: „Pasă la muiērea frăține-tău și fii ginere ei și rădică sămînța fratelui tău”.

9. Și, cunoscîndu Avnan cum nu lui va fi sămînța, fu cîndu mergea la fămēia fratelui lui, vārsa pre pămîntu pentru ca să nu dea sămînța fratelui său.

10. Și rău să arătă cuvîntul înaintea Domnului¹ căce au făcut aceasta și au omorît și pre acesta.

11. Și dzise Iuda îi Thamar, noru-sa, după ce au murit amîndoi ficiorii lui: „Ședzi, văduă, întru casa tătine-tău pînă să va face mare Silom, ficiorul meu”. Pentru că dzise întru cugetul lui cîndai să nu moară și acesta ca și frații lui. Și, mergîndu Thamar, au ședzūt în casa tătine-său.

12. Și să inmurtără dzilele și muri Sava, fămēia Iudei. Și, mîngîndu-să Iuda, să sui la ceia ce/tundea oile lui;

CAP 38

1. Și fu într-acea vrēme și se pogorî Iúda de la frații săi și mēse la un om odelamitin, pre care-l chema Iras.

2. Și văzu acolô o fată a unui om hananeu, pre carea o chema Sava; și o luoa și fu cu dînsa.

3. Și îngrecă și născu fecior; și-i puse numele Ir.

4. Și iar îngrecă și născu fecior; și-i puse numele Annan.

5. Și încă mai adaose și mai născu al treilea fecior; și-i puse numele Silom. Și era la Hazvi cînd născu pre aceștia.

6. Și aduse Iúda muiēre fiu-său, lui Ir, celui dintăi al său născut, pre carea o chema Thamar.

7. Și fu Ir, feciorul cel dentăi al Iúdei, rău înaintea fēței Domnului; și-l ucise Dumnezeu.

8. Și zise Iúda lui Anan: „Intră la muiērea frăține-tău și te împreună cu dînsa și rădică sămînța frăține-tău”.

9. Iar el știînd că nu va fi sămînța lui, fu cînd intră la muiērea frăține-său; vārsa sămînța lui jos, pre pămînt, ca să nu fie sămînța a frăține-său¹.

10. Și se arătă rău înaintea lui Dumnezeu căci făcu așa și-l ucise.

11. Iar Iúda zise cătră Thamar, noru-sa, deaca muriră feciorii lui amîndoi: „Șazi văduvind în casa tătine-tău pînă se va face fiu-mieu, Silom, mare”. Că se temea să nu cumva să moară și acela ca și frații lui. Și se duse Thamar și șazu la casa tătine-său.

12. Și, trecînd zile multe, muri Sava, muiērea Iúdei. Și, mîngîndu-se Iúda, se sui cătră ceia ce/tundea oile lui;

CAP. 38

Iuda și Tamara

1. În vrēma acea a plecat Iuda de la frații săi și s-a dus la un oarecare bărbat adulamitean, al cărui nume era Hira.

2. Cunoscînd acolô Iuda pe fiica unui canaaneu, al cărei nume era Sava, a luat-o de soție și a intrat la ea.

3. Și ea, zămislînd, a născut un fiu și l-au numit Ir.

4. Zămislînd iarăși, a mai născut un fiu și l-au numit Onan.

5. Și a mai născut un fiu și l-au numit Șela. Cînd i-a născut pe aceștia ea era la Kezib.

6. Iuda i-a luat soție lui Ir, întiul său născut, al cărei nume era Tamara.

7. Ir însă, întiul-născut al lui Iuda, a fost rău înaintea Domnului și Dumnezeu l-a omorît.

8. Atunci i-a spus Iuda lui Onan: „Intră la soția fratelui tău, însoară-te cu ea astfel ca sămînța fratelui tău să aibă urmași”.

9. Știînd însă Onan că nu ai lui vor fi urmașii, de cîte ori intra la Tamara, vārsa sămînța pe pămînt, ca să nu fie a fratelui său.

10. Ceea ce făcea el era rău în fața lui Dumnezeu și Domnul l-a omorît.

11. Atunci i-a spus Iuda Tamarei, nora sa: „Stai, văduvă, în casa tatălui tău, pînă se va face mare Șela, fiul meu. Nu cumva să moară și acesta, ca și frații săi!” Și, plecînd Tamara, a locuit în casa tatălui său.

12. A trecut vrēma și a murit Sava, soția lui Iuda. Iar Iuda, după ce s-a mîngîiat, s-a urcat la aceia ce/tun-

el, și pogori Iras, păstorul lui, odolamiteanul, la Thamná cu el.

13. Și să spusă îi Thámar, noru-sa, dzicîndu: „Iată socru-tău să suie la Thamná să tundză oile lui”.

14. Și, dezbrăcîndu-ș hainele văduviei de pre însă, și să invăli cu brobodēnicul, și să înfrămsătă și ședzu lîngă porțile Enan, carea iaste întru calea Thamná, pentru căce jau vădzut cum mare s-au făcut Silom, și el nu i-au datu-o lui pre însă muiere.

15. Și, vădzîndu-o Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă, pentru că ș-au acoperit fața ei și n-au cunoscut pre ea.

16. Și să abātu la însă den cale și-i dzise ei: „Lasă-mă să întru la tine”, pentru că n-au cunoscut că iaste noru-sa. Și ea dzise: „Ce-m vei da să vei intra la mine?”

17. Și el dzise: „Eu îți voi trimite ied den capre den oile mēle”. Și ea dzise: „Să vei da arravon până vei trimite”.

18. Și el dzise: „Ce arravon îți voi da?” Și ea dzise: „Inelul tău, și zgarda și toiagul ce-ți iaste a mină”. Și-i dēde pre inșe și întră la însă; și luă în pîntece de la el².

19. Și să sculă de să duse. Și-ș luă brobodēnicul de la ea și să înbracă cu hainele cēle de văduvia ei.

20. Și trimise Iuda iedul den capre în mâinele păstorului său, odolamiteanului, ca să ia de la muiere arravonul; și nu o află pre ea.

21. Și întrebă pre oamenii de loc și le dzise lor: „Unde iaste curva ce au fostu la Enan pre cale?” Și dzisără: „N-au fostu aicea curvă”.

22. Și să întoarsă cătră Iuda și dzise: „N-am aflat; și oamenii locului dzic să nu fie aicea curvă”.

23. Și dzise Iuda: „Aibă-le pre ăle, ce cîndai să nu ne batjocurim; eu am trimis pre acestu iedu, și tu nu ai aflat”.

24. Și fu după a treia lună să spuse Iudei, dzicîndu că: „Au curvit Thámar, noru-ta, și iată, iaste grea de curvie”³. Și dzise Iuda: „Scoateț-o pre ea și să s(ă) ardză”.

25. Și ea, aducîndu-să, au trimis cătră socru-său, dzicîndu: „Den omul a cui sint acēstea eu am în pîntece”; și dzise: „Cunoaște a cui iaste inelul, și zgarda și toiagul acesta”.

26. Și cunoscu Iuda și dzise: „S-au îndreptat Thámar decît mine⁴, pentru care lucrul n-am datu-o pre ea lui Silom, ficiorului meu”. Și nu mai adaosă a cunoaște pre însă.

27. Și fu cîndu năștea, și la însă era gēmeni întru pîntecele ei.

28. Și fu născîndu ea, unul scoase înainte mîna; și, luîndu, moașa legă roșu la mînă, dzicîndu: „Acesta va ieși mainte”.

29. Și dacă-ș strînsē mîna, și îndată ieși fratele lui; și ea dzise: „Pentru că ci s-au ruptu pentru tine gardul?” Și-i numi numele lui Fares.

30. Și după această ieși fratele lui, la carele era la mîna lui cel roșu; și-i numi numele lui Zăra.

și Iras, păstorul turmelor lui, odolamiteanul, cu dînsul în Thámn(ă).

13. Și spuseră noru-sa, Tamarei, zicînd: „Iată socru-tău se suie în Tâmn(ă) să-ș tunză oile”.

14. Iară ea iș lepădă hainele cēle de văduvie și se îmbracă în haine frumoase, și se împodobi și șazu înainte porții Enan, carea iaste pre calea Thammînului, că văzu că Silom se-au făcut mare și nu o dēde să fie lui muiere.

15. Și deaca o văzu Iuda îi păru că iaste curvă, că-ș acoperise obrazul și nu o cunoștea.

16. Și se întoarse la dînsa de pre cale și-i zise: „Lasă-mă să întru la tine”, că nu cunoscu că iaste noru-sa. Iar ea zise: „Dară ce-m vei da căci vei intra la mine?”

17. El zise: „Îți voi trimite un ied de la oile mēle”. Ea zise: „Dară da-m-vei zălog până vei trimite?”

18. El zise: „Dară ce zălog să-ț dau?” Ea zise: „Inelul tău, și ghierdanul și toiagul ce-ț iaste în mină”. Și-i dēde și întră la dînsa; și îngreacă muierea de la dînsul².

19. Iar Iuda, sculîndu-se, se duse. Și-ș lepădă muierea hainele cēle de podoabe și se îmbracă cu hainele cēle de văduvie.

20. Iară Iuda trimise un ied den capre cu păstorul său, cela, odolamiteanul, și să ia zălogul de la muiere; și nu o află.

21. Și întrebă oamenii locului aceluia și le zise: „Unde(-i)³ curva carea era în Enan, la răspîntii?” Ei ziseră: „Nu iaste aici nici o curvă”.

22. Și se întoarse la Iuda și zise: „Nu o am aflat; și au zis și oamenii carii lăcuiesc acolo că nu iaste aici curvă”.

23. Iar Iuda zise: „Aibă acēlea numai să nu-ș rîză de noi, că eu am trimis iedul, iar tu nu o ai aflat”.

24. Iară cînd fu a treia lună, spuseră Iudei, zicînd: „Curvit-a noru-ta, Thámar, și iată, iaste grea den curvie”. Iar Iuda zise: „Scoateți-o să o arză”.

25. Și, aducîndu-o, ea trimise la socru-său, zicînd: „De la ce om sint acēstea de la acela am îngreacă și eu”; și zise: „Cunoaște al cui iaste inelul, și ghierdanul și toiagul acesta”.

26. Și cunoscu Iuda și zise: „Mai direaptă de mine iaste Thámar căci eu n-am dat ei pre fiu-mieu Silom”. Și apoi nu mai adaose să se atingă de dînsa.

27. Și fu cînd năștea ea, era în pîntecele ei gēmeni.

28[27]. Și, născînd, scoase unul o mînă; și, apucîndu-l, moașa legă roșu la mînă-i zicînd: [28] „Acesta va ieși mai nainte”.

29. Și cumu-ș trase acela mîna, ieși altul curiș; iar ea zise: „Pentru ce se-au ruptu pentru tine gardul?” Și-i puse numele Fares.

30. Iar după dînsul ieși frate-său, căruia-i era roșul la mînă; și-i puse numele Zăra.

deau oile lui la Timna, el și Hira, prietenul său adulamitean.

13. Și i s-a spus Tamarei: „Iată socrul tău urcă la Timna să-ș tundă oile.”

14. Atunci dezbrăcîndu-și ea hainele de văduvie, s-a înfășurat cu un văl și, gătîndu-se, s-a așezat lîngă poarta Enaim, care este în drumul spre Timna; căci a văzut că Șela crescuse și nu-i fusese dat de bărbat.

15. Văzînd-o Iuda a crezut că este o muiere năravită, căci își acoperise fața și nu a cunoscut-o.

16. Și abătîndu-se din cale la ea i-a spus: „Lasă-mă să întru la tine!” Căci nu a cunoscut-o că este noru-sa. Iar ea i-a spus: „Ce-mi dai, dacă vei intra la mine?”

17. El i-a spus: „Îți voi trimite un ied din turma mea.” Atunci ea i-a spus: „Dă-mi un zălog pînă mi-l vei trimite.”

18. El i-a spus: „Ce zălog să-ți dau?” Ea i-a răspuns: „Inelul tău, cingătoarea ta și toiagul ce-l ai în mină.” El i le-a dat și a intrat la ea, iar ea a rămas grea.

19. Și Iuda, sculîndu-se, a plecat. Și și-a scos vălul și s-a îmbrăcat iar cu hainele de văduvă.

20. Iuda a trimis iedul prin prietenul adulamitean, ca acesta să ia înapoi zălogul, dar n-a mai găsit-o.

21. Și a întrebat pe localnici: „Unde este muierea aceea năravită, care ședea în Enaim, la drum?” Iar aceia i-au răspuns: „N-a fost aici nici o muiere năravită.”

22. Atunci s-a întors la Iuda și i-a spus: „N-am găsit-o și oamenii locului acela au spus că nu știu să fie acolo vre-o muiere năravită.”

23. Iuda a spus: „Să și le ție! Numai să nu ne facă de batjocură. Iată, eu i-am trimis iedul, tu însă n-ai găsit-o.”

24. După trei luni i s-a vestit lui Iuda, spunîndu-i-se: „Tamara, noru ta, a preacurvit și iată a rămas grea din preacurvie”. Iuda a spus: „Aduceți-o, să fie arsă”.

25. Dar cînd o aduceau, ea a trimis vorbă la socrul ei, spunînd: „Sint grea de la bărbatul care mi-a lăsat lucrurile acestea”; și a mai spus: „Vezi ale cui sint inelul acesta, cingătoarea și toiagul”.

26. Iuda le-a recunoscut și a spus: „Tamara este mai dreaptă decît mine, pentru că nu am dat-o lui Șela, fiului meu.” Și a primit-o în casă, dar n-a mai intrat la ea.

27. Și cînd era să nască, s-a aflat că are în pîntece gemeni.

28. Iar cînd năștea, unul a scos înainte mîna și moașa, apucînd-i-o, i-a legat un fir roșu, spunînd: „Acesta a ieși întîl.”

29. Dar și-a tras mîna înapoi și îndată a ieșit fratele lui. Și ea a spus: „De ce ai rupt tu pîedica?” Și l-a numit Fares.

30. După aceea a ieșit și fratele său cu firul roșu la mînă și l-a numit Zăra.

КА

и гоуенфъ съ дхъе ла егуптѣ, шнѣ кж
 шнгѣ пре джнхлѣ петіфн хрѣжмвло
 лхн фарасъ, чель мнѣ маре песте вхѣтѣ
 тарѣ, смѣ егуптѣнѣ, дѣ мжнлае нма
 латѣннало, карнѣ дхѣертѣ пре джнхлѣ
 аколо. Шнѣ ера дмнхлѣ кх гоуенфѣ, шнѣ ера
 че немерта, шнѣ фх хкасѣ, лжнѣтѣ стѣпжнхлѣ,
 егуптѣнхлѣ. Шнѣ штѣ стѣпжнхлѣ лхн, кѣ
 дмнхлѣ ера кх джнхлѣ, шнѣ орнѣ кжтѣ фате дмнхлѣ
 прѣертѣтѣтѣ прѣ мжнлае лхн. Шнѣ афартѣ
 гоуенфѣ ххѣрѣ, фннннѣтѣ стѣпжнхлѣ лхн, шнѣ ернѣ
 нѣнѣ пѣчѣтѣ лхн, шнѣ пхѣе прѣсте кѣса лхн, прѣ
 джнхлѣ, шнѣ толатѣ кжтѣ ера лѣлѣхн, лѣхлѣ дѣп
 прѣ мжнѣ лхн гоуенфѣ. Шнѣ фх дхѣпѣче лхн
 пхѣе прѣ джнхлѣ прѣ кѣса лхн, шнѣ прѣсте толатѣ,
 кжтѣ ера лѣлѣхн, шнѣ батѣн донѣ кѣса, егуптѣннѣтѣ
 нхлѣхн, прѣнѣ гоуен шнѣ фѣтѣхлѣ батѣнтѣ донхлѣхн,
 прѣтѣ толатѣ лѣлѣхн лѣ кѣсѣ, шнѣ прѣннѣлѣхн
 шнѣ дѣтѣ толатѣ кжтѣ ера лѣлѣхн прѣ мжнѣ лхн гоуенфѣ.
 Шнѣ нхѣштѣ пѣнѣрѣ лѣлѣсѣлѣ неминѣ, афартѣ дѣн
 пѣннѣтѣ че мжнѣсѣ ель, шнѣ ера гоуенфѣ вхн лѣкнѣтѣ,
 шнѣ фх мѣсѣ лѣ фѣцѣтѣ, фѣартѣ. Шнѣ фх дхѣпѣ
 кхѣннѣтѣ лѣчѣтѣ, шнѣ пхѣе мхѣртѣ стѣпжнхлѣ
 лхн, оѣтнѣ ернѣ прѣ гоуенфѣ, шнѣ знѣе лхн кхлѣнѣтѣ
 кхлѣмнѣ. Шнѣ ель нхѣртѣ, шнѣ знѣе мхѣртнѣ стѣ
 пжнхлѣ лхн, дѣертѣме че стѣпжнхлѣ мѣхлѣ нхѣ
 нѣлѣше, прѣемнѣне, ннѣе оуѣна дѣн кжтѣ ежнѣтѣ прѣ
 кѣса лхн, че толатѣ кѣлѣ ежнѣтѣ лѣлѣхн, лѣхлѣ дѣ
 прѣ самѣ мѣсѣ. Шнѣ нхѣтѣтѣ прѣ кѣса лѣчѣстѣ не
 минѣ, афартѣ дѣн минѣ, ннѣе ель прѣннѣлѣтѣ дѣла
 минѣ неминѣтѣ афартѣ дѣн пннѣ, пѣнѣрѣ кѣтѣ ешн
 мхѣртѣ лхн, кхлѣмѣнѣ фѣче кхѣжнѣхлѣ чѣлѣртѣ,
 лѣтѣстѣ, шнѣ боу грѣшнѣ фннннѣтѣ лхн дмнхлѣ,
 шнѣ кжнѣтѣ грѣхлѣ лхн гоуенфѣ, знѣ, дѣнѣртѣ знѣ, шнѣ
 нхѣ стѣ лѣкѣлѣтѣ ернѣ, стѣсе кхлѣче кхлѣ, стѣсе прѣрѣне
 нѣ джѣсѣ. Шнѣ фх ернѣ ернѣ кѣртѣ, прѣтѣ лѣчѣ
 тѣшнѣ кнѣтѣ, прѣтѣ гоуенфѣ прѣлѣстѣ, кѣ стѣфакѣтѣ лѣ
 кѣртѣ лѣлѣ, шнѣ ннѣмѣ нхѣ ера прѣтѣоуѣнѣртѣ, дѣн
 прѣтѣ чѣн дѣн кѣстѣ. Шнѣ лѣ прѣсе прѣ джнхлѣ,
 дѣхлѣннѣ знѣжнѣдѣ, дѣрмнѣ кхлѣмнѣ, шнѣ ель лѣтѣжнѣ
 дѣшнѣ ханнѣлѣ прѣ мжнлае ернѣ, лѣ фѣцѣнѣтѣ, шнѣ лѣ ешн
 афартѣ. Шнѣ фх дхѣпѣче вѣтѣхлѣ, кѣ лѣ лѣтѣсѣтѣ
 ханнѣлѣ лхн, прѣ мжнлае ернѣ шнѣ лѣ фѣцѣнѣтѣ, шнѣ лѣ
 ешнѣтѣ афартѣ. Шнѣ кѣмѣ прѣ чѣн дѣн кѣстѣ, дѣ
 кѣ лѣтѣхлѣ, кѣ лѣ лѣтѣсѣтѣ ханнѣлѣ лхн прѣ мжнлае ернѣ,
 шнѣ лѣзнѣе лѣртѣ, знѣжнѣдѣ, бѣдѣчнѣ, лѣчѣтѣртѣ нѣлѣ,
 копнѣлѣ жнѣдѣ, стѣшѣватѣтѣ жѣкѣ дѣнонѣ, лѣ прѣртѣтѣ
 прѣтѣоуѣнѣртѣ лѣ минѣ, знѣжнѣдѣ, дѣрмнѣ кхлѣмнѣ, шнѣ
 стѣртѣгѣнѣ кѣ гѣлѣсѣ марѣ. Шнѣ лѣзнѣдѣ ель кѣ
 лѣмѣ прѣжлѣцѣтѣ гѣлѣсѣлѣ мѣхлѣ, шнѣ лѣмѣ стѣртѣгѣтѣ, лѣ
 ежнѣдѣ ханнѣлѣ лхн, лѣ минѣ лѣчѣцѣнѣтѣ, шнѣ лѣ ешн
 афартѣ. Шнѣ лѣтѣ ханнѣлѣ лжнѣтѣ лѣ пѣнѣтѣ лѣ
 бѣннѣтѣ стѣпжнхлѣ лѣ кѣса лхн. Шнѣ гѣртнѣ лхн
 дхѣпѣ кхѣннѣтѣ лѣчѣтѣтѣ, знѣжнѣдѣ лѣ прѣртѣтѣ
 лѣ минѣ копнѣлѣ жнѣдѣ, кѣртѣ лѣн стѣртѣтѣ, кѣ
 прѣртѣ нѣнѣ стѣшѣртѣтѣ дѣмннѣ, шнѣ знѣе мѣе, дѣрмнѣ
 боу кхлѣмнѣ. Шнѣ дѣкѣ лѣ лѣчѣнѣтѣ кхлѣмѣ прѣжлѣ
 цѣтѣ гѣлѣсѣлѣ мѣхлѣ, шнѣ лѣмѣ стѣртѣгѣтѣ, лѣ ежнѣдѣ хлѣ
 нѣлѣ лхн лѣ минѣ, лѣ фѣцѣнѣтѣ шнѣ лѣ ешнѣтѣ аф
 Гѣ

1. Și Iosif să aduse la Eghipte și-l cîștigă pre dînsul Pentefri, hadimul lui faraó, cel mai mare peste bucătari, om eghiptean, den mînile ismail(i)tênilor carii dușeră pre dînsul acolo.
2. Și era Domnul cu Iosif ; și era om ce nemeria și fu în case, lingă stăpinu-său, eghipteanul.
3. Și știa stăpinul lui că Domnul era cu dînsul și, oricîte face, Domnul îndereptează întru mînile lui.
4. Și află Iosif har înaintea stăpinului său și bine-i plăcea lui ; și-l puse preste casa lui pre dînsul ; și toate cite eră ale lui le-au dat pre mîna lui Iosif.
5. Și fu după ce au pus pre dînsul pre casa lui și preste toate cite era ale lui, și blagoslovi Domnul casa eghipteanului pren Iosif : și să făcu blagoslovenia Domnului întru toată avuția lui den casă și în țarina lui.
- 6[5]. Și dède toate cite era ale lui în mîna lui Iosif. [6] Și nu știa pentru ale sale nemic afară den pâinea ce mîncă el. Și era Iosif bun la chip și frumos la față foarte.
7. Și fu după cuvintele acêstea și puse muierea stăpinului lui ochii ei pre Iosif și-i zise lui : „Culcă-te cu mine !“
8. Și el nu vrea ; și zise muierei stăpinului său : „De vrême ce stăpinul meu nu cunoaște pren mine nice una den cite sînt în casa lui, ce toate cite sînt ale lui le-au dat pre sama mea.
9. și nu iaste în casa aceasta nemică afară den mine, nice s-au rădicat de la mine nemică afară den tine, pentru că tu ești muierea lui, cum voi face cuvîntul cel rău acesta și voi greși înaintea lui Dumnezeu ?“
10. Și cînd grăia lui Iosif, zi dentru zi, și nu să asculta ei să se culce cu ea să se împreune cu dînsa.
11. Și fu o zi oarecarea întru acesta chip : întră Iosif în casă ca să-ș facă lucrurile lui și nimea nu era înlăuntru dentru cei den casă.
12. Și-l trase pre dînsul de haine zicînd : „Dormi cu mine“ ! Și el, lăsîndu-ș hainele în mînile ei, au fugit și au ieșit afară.
13. Și fu după ce văzú că au lăsat hainele lui în mînile ei și au fugit și au ieșit afară,
14. și chemă pre cei den casă, deca au văzut că au lăsat hainele lui în mînile ei, și le zise lor, zicînd : „Vedeți, au băgat noao copil jidov să-ș bată joc de noi. Au întrat înlăuntru la mine, zicînd : «Dormi cu mine» ; și strigaiu cu glas mare.
15. Și, auzînd el cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsînd hainele lui la mine au fugit și au ieșit afară“.
16. Și lăsa hainele lingă ea până au venit stăpinul la casa lui.
17. Și-i grăi lui după cuvintele acêstea, zicînd : „Au întrat la mine copilul jidovul, carele ai băgat cătră noi, să-ș riză de mine și zise mie : «Dormi-voiu cu tine».
18. Și deaca au auzit cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afa/ră“.

Iosif în Egipt

1. Și Iosif să pogori la Egiptu și-l avu pre insul Pendefrei, hadîmbul lui faraon, cel mai mare presté bucătari, om egiptean, den mâinele ismail(i)tênilor pre carele îl pogorîră pre insul acolo.

2. Și era Domnul cu Iosif; și era om ce nemeria și fu în casă, lângă stăpînul său, egipteanul.

3. Și știa stăpînul lui cum Domnul era cu insul și, cite ori face, Domnul îndreptează întru-mîinle lui.

4. Și află Iosif har înaintea stăpînului său și bine-i plăcea [stăpînului]¹ lui; și-l puse presté casa lui pre insul; și toate cite era a lui le-au dat pre mîna lui Iosif.

5. Și fu după ce l-au pus pre insul pre casa lui și presté toate cite era a lui, și blagoslovi Domnul casa egipteanului pren Iosif; și să fêce blagoslovenia Domnului întru toate unêtele lui, în casă și în țarina lui.

6 [5]. Și porânci toate cite era a lui, în mâinele lui Iosif. [6]. Și nu stia pentru ale sale, nimic afară, den pâinea ce mîncea el. Și era Iosif frumos la chip și înfrâmsătat la față foarte.

7. Și fu după cuvintele acêstea și puse muierea stăpînului lui ochii ei pre Iosif și-i dzise lui: „Culcă-te cu mine!“²

8. Și el nu vrea; și dzise muierei stăpînului său: „In vrême ce stăpînul meu nu cunoaște pre(n)³ mine nice una din cite-sîntu în casa lui, ce toate cite sîntu întru însă le-au dat pe mîna mea.

9. și nu iaste întru casa aceasta nimic afară den mine, nice iaste altă nimic rădicat de la mine făr-de tine, pentru că tu ești muierea lui, cum voi face cuvîntul cel rău acesta și voi greși înaintea lui Dumnezău?“

10. Și cîndu grăia lui Iosif, dzi dentru dzi, și nu asculta ei să s(ă) culce cu ea, să s(ă) imbie cu însă.

11. Și fu o dzi într-acesta chip oarecarea: Intră Iosif în casă ca să-s facă lucrurile lui și nîme nu era înlontru dentru cei den casă.

12. Și-l trase pre insul de haine⁴ dzi cîndu: „Dormi cu mine!“ Și el, lăsîndu-și hainele întru mâinele ei, au fugit și ieși afară.

13. Și fu după ce vădu că au lăsat hainele lui și au fugit și ieși afară.

14 [13]. și chemă pre cei den casă, dacă au vădzut că au lăsat hainele lui în mâinele ei, și le dzise lor dzicîndu: [14] „Vedeți, au adus noaă înlontru copil jidov să-s bată joc de noi. Intră înlontru la mine, dzicîndu: «Dormi cu mine»; și strigai cu glas mare.

15. Și, audzîndu el cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine au fugit și au ieșit afară“.

16. Și lăsă hainele lângă ea pân-au venit stăpînul la casa lui⁵.

17 [16]. Și-i grăi lui după cuvintele acêstea, dzicîndu: [17] „Intră la mine copilul jidovul, carele ai adus înlontru cătră noi, să-s rîză de mine și dzise mie: «Dormi-voi cu tine».

18. Și dacă au⁶ audzit cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieși afa/ră“.

1. Iară pre Iosif îl aduseră în Egipt și-l cumpără Pentifrii, hadîmbul lui faraon, voievod, bărbat egiptean, den mâinile izmail(i)tênilor carei îl aduseră acolo¹.

2. Și era Dumnezeu cu Iosif; și era om meșter² și fu în casă la stăpîn-său, egiptêninul.

3. Și știa stăpîn-său bine că iaste cu dînsul Domnul și, orice făcea, Domnul tot le tocmişa în mâinile lui.

4. Și află Iosif milă înaintea stăpîn-său; și-i plăcea și-l puse ispravnic presté casa lui; și tot ce avea dăde în mâinile lui Iosif.

5. Și deaca dăde acel egiptean tot ce avu pre mîna lui Iosif, blagoslovi Dumnezeu casa lui pentru Iosif și fu blagoslovenia³ Domnului pre toată avuția lui, și în casă și la cîmp.

6 [5]. Și tot ce avea era în mîna lui Iosif. [6] Și nimic den casa lui nu stia fără numai pâinea cit mîncea. Și era Iosif frumos la obraz și ghizdav la față foarte.

7. Și fu după acêstea își puse stăpîn-său ochii pre Iosif și-i zise: „Culcă-te cu mine!“⁴.

8. Iar el nu vrea⁴, ce zise stăpîn-său: „Stăpîn-mieu nimic nu știe den ce iaste în casa lui fără numai eu, și tot ce are au dat în mâinile mêle.

9. și nu iaste nimic mai de cînsté decît mine și, nimic nu iaste apărât de mâinile mêle fără numai tu, muierea lui; dară eu în ce chip as putea face acêst lucru rău să greșesc înaintea lui Dumnezeu?“

10. Iară ea totdeauna și în toate zilele zicea lui Iosif să se culce cu dînsa; el nu vrea.

11. Iar cînd fu într-o zi întră Iosif în casă să-s lucreze ce era lucrul lui și nu era nimîni den cei casnici în casă.

12. Iar ea îl apucă de dulămă și-l trase, zicînd: „Culcă-te cu mine!“ Iar el își lăsă dulăma în mâinile ei și, fugînd, ieși afară.

13. Iar muierea, deaca văzu dulăma în mâinile ei,

14. strigă la dînsa pre cei ce era casnici și le zise: „Vedeți că au adus slugă jidov să-s bată joc de noi. Că au venit la mine și mi-au zis: «Culcă-te cu mine», iar eu strigai.

15. Iar el deaca auzi că strig și mă vaiet și-au lăsat dulăma și au fugit afară“.

16. Și ținu dulăma lui pînă veni stăpînul acasă-s.

17 [16]. Și-i spuse după cuvîntul acêsta, zicînd: [17] „Venit-au la mine sluga cêea jidov, care l-ai adus înlontru la noi, să-s rîză de mine și mi-au zis: «Să mă culc cu tine».

18. Iar deaca au văzut că strig, el, lăsîndu-s dulăma, au fugit afa/ră⁵.

1. Iosif a fost dus în Egipt și Putifar egipteanul, eunucul și mai marele peste oștile lui faraon, l-a cumpărat din mîinile ismaeliților care l-au adus acolo.

2. Domnul era cu Iosif, care s-a arătat a fi îndeminatec în casa egipteanului, stăpînul său.

3. Iar acêsta a văzut că Domnul este cu Iosif și, că îi împlinește toate cite le face.

4. Și a căpătat Iosif har înaintea stăpînului său, i-a plăcut acêstui și l-a pus mai mare peste casa sa; și toate cite le avea, le-a dat în grija lui Iosif.

5. Iar după ce l-a pus mai mare peste casa sa și peste toate ale sale, a binecuvîntat Domnul casa egipteanului din pricina lui Iosif; și era binecuvîntarea Domnului peste întregul său avut, din casă și din țarină.

6. Și a dat Putifar toate cite le avea pe mîna lui Iosif, iar el nu mai avea grijă de nimic decît de pâinea care o mîncea. Iar Iosif era frumos la trup și chipeș foarte.

7. Și după ce s-au întîmplat acêstea, soția lui Putifar și-a pus ochii pe Iosif și i-a spus: „Culcă-te cu mine!“⁴

8. El n-a vrut și i-a răspuns: „De cînd sînt aici, stăpînul meu nu mai poartă grijă de nimic în casa lui și toate cite le are mi le-a dat pe mîna mea.

9. și nimeni nu este mai mare ca mine în casa aceasta și nimic nu-mi este oprît în afară de tine, pentru că tu ești soția lui; cum să-l fac lui un asemenea rău și cum să greșesc înaintea lui Dumnezeu?“

10. Ea i-a vorbit lui Iosif zi de zi, dar el n-o asculta să se culce cu ea, ca să se împreune cu ea.

11. Dar cînd într-o zi a intrat Iosif în casă după treburi tocmai cînd acolo nu era nimîni dintre casnici,

12. l-a tras femeia de haină și i-a spus: „Culcă-te cu mine!“ El însă lăsîndu-și haina în mîinile ei a fugit și a ieșit afară.

13. Cînd a văzut ea că și-a lăsat haina și că a fugit afară,

14. i-a strigat pe toți ai casei și le-a spus: „Priviți, ne-a adus slugă un evreu ca să ne batjocorească. Uite, acesta a intrat la mine spunînd să mă culc cu el; eu însă am început să strig.

15. Văzînd el că mi-am ridicat glasul și am strigat, și-a lăsat haina la mine și a fugit afară.“

16. Și ea a ținut haina pînă a venit stăpînul acasă.

17. Atunci i-a vorbit și lui cu acêleași cuvinte, spunîndu-i: „Robul evreu, pe care mi l-ai adus, a intrat la mine să mă batjocorească voind să se culce cu mine,

18. dar cînd a văzut că mi-am ridicat glasul și am strigat, și-a lăsat haina la mine și a fugit afa/ră.“

Шн фх ркка лхзхн стп пжнхл лхн, кх
 вниптеле мхерн лхн, кжте лхгрнпт кптре дж
 сдл, знкжндь, лшл мтлх фткхлт копнлхл тхлх,
 шн елх мжнтпт кх оуррце. Шн лхжндь стп
 пжнхл пе тсонф лхлхлх латпоре флокхл оунде
 лгацин фпбрапхлхн стцнн лквалх фпоре
 Шн ера дмнхл кх тсонф, шн втосл лхлхпрн мн
 лх, шн дхрелхн харх фнанпхлхн ланманаре
 пре стеле лгацин. Шн дхрелхн чела манманаре пре
 стеле лгацин, темннца, пре мжнх лхн тсонф, шн
 пре тоцин чен лхлх, кжцн ера фте мннца, шн то
 те кжте фак, лквалх, елх ера фжкжндь. Нх ера
 чен манманаре песте лгацин лх темннца, шн лх
 пен пржнхлхлх немнхлх, кжцн тоале ера пренмжнх
 лхн тсонф, пенпхлх кх дмнхл ера кх джнхлх,
 шн кжте фхлх елх дмнхлх фдрептл, фпхлх
 мжнхлх лхн.

К Л П М

н фх ркка лхзхн стп пжнхл лхн, кх
 чела манманаре песте пххарнничн фпбра
 пхлхн егупетхлхн, шн чела манманаре
 песте фжкхтпоре дпжнне домнхлхн
 лор фпбрапхлхн егупетхлхн. Шн
 оуррцн фарас пеламждон харджмн лхн, пре че
 манманаре песте пххарнничн, шн пре чела манманаре,
 песте фжкхтпоре дпжнне. Шн пхлх пре
 ен фте мннца ла лгацинхлх, ла лквалх оунде ера
 тсонф лхлхлх лквалх. Шн дхрелхн пре джншн,
 чела манманаре лх темннца ла тсонф, шн пхлх пре
 джншн лжнтх джнхлх, шн фхлхлх знлх фп
 хлх. Шн втослхлх амжндон вхсх, фптрх нолп
 хлх, шн ерелхлх вхсхлхн чела манманаре песте пх
 харнничн шн чела манманаре песте фжкхтпоре дп
 жнне, кжрн ера ан фпбрапхлхн егупетхлхн,
 хелх ера фте мннца, ера ачлхлх. Фптрх лх джшн
 тсон дмннхлх, шн втослхлх пре ен, шн ера пхлхлхлх.
 Шн фптрелхн пре харджмн лхн фарас, кжрн ера
 кх елх фте мннца, лжнтх дмнхлх лхн, знкжндь,
 че е кх фхлхлх лхлх пре посоморжте, кжнтх лхлхлх.
 Шн ен зхсерх лхн вхсх ам втослхлх, шн нхлхлх
 чнне лх тхлхлхлх пре елх, шн зхсх лхлх тсонф, лх
 нх прен дмнхлхлх лхлхлх лор кжте лх повестнхлх
 лхлх лхлх. Шн повестнхлх чела манманаре песте
 пххарнничн, вхсхлх лхн кжтхлх тсонф, шн зхсх,
 фкомнхлх мте ера елх фнанпхлхлх. Шн ф
 вх ера прн вхце, шн лхлхлхлхлх ера екоцтх
 хлх лхлхлх, шн ерелхлхлх стхлхлхлх лхлхлх.
 Шн пххархлх лхн фарас фмжнхлх, шн лхлхлх
 стхлхлхлх шнлх стослхлх пре джнхлхлх, фпххархлх
 лхн фарас, шн дедн пххархлх фмжнхлх лхн фа
 рас. Зхсх лхн тсонф, ачлхлх лхлхлх тхлх
 кжнтх лхн, чела прен вхце, прен знлх кжнтх.
 Фжкхтпоре знлх, шнш хлх лхлхлх лхнлх фарас
 дп ерелхлхлх, шн тхлх пхлх пре мтхлхлх пххлхлх
 нхлхлх тхлх, шн бхндх пххархлх лхн фарас ф
 мжнхлх лхн, шн лхлхлх ерелхлхлх лхн дмннхлх
 лхлхлх лхлх еран, лхлхлхлх. Фжкхлх лхлх лхнлх
 тх дмннхлх, пенпхлх тхнне кжндь бхлхлхлх елх
 шн бхн фхлх фпхлхлхлх лхлх, шн бхн лхлхлх лх

19. Și fu deca auzi stăpînul lui cuvintele muierei lui cîte au grăit cãtră dînsul, zicînd : „Așa mi-au făcut copilul tău“, și s-au mîniat cu urgie.
20. Și luînd stăpînul pe Iósif l-au pus la tãrie în locul unde legații împãratului sã țin, acolo, în tãrie.
21. Și era Domnul cu Iósif și-i vãrsa asupra-i milă și dède lui har înaintea celui mai mare preste legați.
22. Și-i dède cel mai mare preste legați temnița pre mîna lui Iósif și pre toți cei aduș, cîți era în temnița. Și toate cîte fac acolo el era făcînd.
23. Nu era cel mai mare peste legături al temniții știînd pentr-însul nemică, cãci toate era pren mîna lui Iósif, pentru că Domnul era cu dînsul, și cîte făcea el Domnul îndirepta întru minile lui.

CAP 40

1. Și fu după cuvintele acestea; greși cel mai mare peste pãharnicii împãratului- Eghipétului și cel mai mare peste făcãtorii de piîne, domnului lor, împãratului Eghipétului.
2. Și s(ã) urgisi faraó pe amîndoi hadímii lui, pre cel mai mare peste pãharnici și pre cel mai mare peste făcãtorii de piîne.
3. Și-i puse pre ei în temnița, la legãturã, la locul unde era Iósif aduș acolo.
4. Și-i dède pre dînșii cel mai mare al temniții la Iósif și-i puse pre dînșii lîngã dînsul. Și furã zile în pazã,
5. și vãzurã amîndoi vis într-o noapte. Și vederea visului celui mai mare peste pãharnici și celui mai mare peste făcãtorii de piîne, carii era ai împãratului Eghipétului, ce era în temnița, era aceasta.
6. Intrã la dînșii Iósif dimineața și vãzu pre ei și era turburați.
7. Și întreba pre hadímii lui faraó carii era cu el în temnița lîngã domnul lui, zicînd : „Ce e cã fêțele voastre posomorite sint astãzi?“
8. Și ei ziserã lui : „Vis am vãzut și nu iaste cine a-l tilcui pre el“. Și zise lor Iósif : „Au nu pren Dumnezãu arãtarea lor iaste? Povestite-m darã mie“.
9. Și povesti cel mai mare peste pãharnici visul lui cãtrã Iósif și zise : „În somnul meu era vie înaintea mea.
10. Și în vie era trei vițe, și ea, odrãsînd era scoțînd vîlstare și broboanele strugurilor coapte.
11. Și paharul lui faraó în mîna mea ; și luoiu strugurul și-l storșu pre dînsul în paharul lui faraó și dediu paharul în mîna lui faraó“.
12. Zise lui, Iósif : „Aceasta iaste tilcuirea lui : cele trei vițe trei zile sint.
13. Încã trei zile și-ș va aduce aminte faraó de boieria ta și te va pune pre mãrirea pãharnicii tale și vei da paharul lui faraó în mîna lui și după boieria. ta cea mai denainte, după cum erai mescînd.
14. Ci-ț adu aminte de mine pentru tine cînd va fi ție bine și vei face întru mine milã și vei aduce a'minte de mine lui faraó și mã vei scoate den

19. Și fu dacă auzi stăpînul lui cuvintele muierei lui cîte au grăit către însul, zicîndu : „Așa mi-au făcut copilul tău”, și s-au mîniat cu urgie.

20. Și luîndu stăpînul lui Iosif l-au pus la tîrie în locul unde legații împăratului să țin, acolo, în tîrie.

21. Și era Domnul cu Iosif și-i vărsa asupra-i milă și-i dăde lui har înaintea celui mai mare preste legați.

22. Și-i dăde cel mai mare preste legați legătura⁸ pre mîna lui Iosif și pre toți cei aduș, cîți întru legătura. Și toate cîte fac acolo el era făcîndu.

23. Nu era cel mai mare preste legați a legăturii știind pre însul nimic, pentru că toate era pre mîna lui Iosif, pentru că Domnul era cu însul, și cîte el făcea Domnul îndrepta întru mîinile lui.

CAP 40

1. Și fu după cuvintele acêstea, greși cel mai mare preste păharnici a împăratului Eghiptului și cel mai mare preste pită domnului lor, împăratului Eghiptului.

2. Și să scribi faraon pre amîndoi hadîmbii lui, pre cel mai mare preste păharnici și pre cel mai mare preste pită.

3. Și-i puse pre ei în pază, la legătura, la locul unde Iosif au fostu adus acolo.

4. Și-i dăde pre înși cel preste legături la Iosif și-i puse pre înși lingă însul. Și fură dzile întră pază,

5. și vădzură amîndoi vis întră o noapte¹. Și viderea visului celui mai mare preste păharnici și celui mai mare preste pită, carii era a împăratului Eghiptului, carii au fostu întru legătura, era aceasta.

6. Întră la înși Iosif dimineața și vădzu pre ei și era turburați.

7. Și întreba pre hadîmbii lui faraon, carii era cu el în temniță lingă domnul lui, zicîndu : „Ce (e)² că fetele voastre posomorite [sîntu]³ astăzi?”

8. Și ei dzisără lui : „Vis am vădzut și cine-l va asămăna nu iaste pre el”. Și dzise Iosif : „(Însă au)⁴ nu preñ Dumnezău arătarea lui iaste? Povestiti-mi dară mie”.

9. Și povesti cel mai mare preste păharnici visul lui lui Iosif și dzise⁵ : „Întru somnul mieu era vie înaintea mea.

10. Și întrău vie era 3 jancuri, și ea, odreslîndu, scoase vlastare⁶ și copți strugurii poamei.

11. Și păharul lui faraon în mîna mea; și luai poama⁷ și o storșu pre însă în păharul lui faraon și dediu păharul în mîinile lui faraon”.

12. Și dzise Iosif⁸ : „Aceasta-i asămănarea lui : cêle 3 jancuri 3 dzile sîntu.

13. Încă 3 dzile și-ș va aduce aminte faraon de boieria ta și te va pune pre mărimea păharnicilor și vei da păharul lui faraon pre⁹ mîna lui și după boieria ta cea de mîinte, după cum erai păharnicindu.

14. Ce-ți adu aminte pentru tine singur cîndu bine și să va face ție și vei face întră mine milă și-i vei aduce a mîinte de mine lui¹⁰ faraon și mă vei

19. Iar stăpîn-u-său deaca auzi cuvintele muierei sale zicîndu-i : „Așa mi-au făcut sluga ta”, se mînie foarte.

20. Și luînd stăpînul pre Iosif îl băgă în pușcărie, unde ținea vinovații împăratului, acolo, în tîrie.

21. Iar Dumnezeu era cu Iosif și vărsa asupra lui milă și-i dăde har înaintea vătăfului de pușcărie.

22. Și dăde vătăful de pușcărie toți cei închiși pre mîna lui Iosif, cîț era în temniță. Și tot ce făcea ei acolo el făcea lor.

23. Iar vătahul cel de pușcărie nu știa nimic, că toată pușcăriia era în mîna lui Iosif, cu care era Domnul, și tot ce făcea Domnul cu mîinile lui făcea.

CAP 40

1. Și fu după cuvintele acêstea, greși păharnicul cel mare și cluceăriul cel mare ai împăratului de la Eghipt, hadîmbii.

2. Și se mînie pre dinșii faraon, pre acêste slugi ale sale hadîmbi, pre amîndoi : pre păharnicul cel mare și pre cluceăriul cel mare.

3. Și-i băgă în pușcărie, la paza pușcării, în legături, în locul unde era băgat și Iosif.

4. Acolo îi băgă vătahul de pușcărie de era cu Iosif. Și fură citeva zile în pușcărie,

5. decii ei văzură amîndoi întră o noapte lor vise : și păharnicul cel mare și cluceăriul cel mare, carei fusese la împăratul Eghiptului, iar atunci era în pușcărie.

6. Iar dimineața întră Iosif la dinșii și-i văzu că era triști.

7. Și întreabă pre acei hadîmbi ai lui faraon carei era băgat de stăpîn-u-său, faraon, în temniță, zicînd : „Ce poate fi de vă sînt astăzi fetele triste?”

8. Iar ei, răspunzînd, ziseră : „Văzut-am niște vise și nu iaste cine să ni le dăzlege”. Iosif le zise : „Au doară dăzlegarea viselor voastre nu iaste la Dumnezeu? Spuneți mie ce aț văzut”.

9. Și spuse păharnicul cel mare, zicînd : [10] „Eu văzui în vis undă era o vie înaintea mea,

10. și în vie 3 lăstari; și aceștia crescură odrasle și făcură struguri de vin copți.

11. Iar păharul lui faraon era în mîinile mele; și storșu strugurii în păhar și ded păharul în mîinile lui faraon”.

12. Iar Iosif răspuse : „Dăzlegarea visului tău așa iaste : trei odrasle trei zile sînt¹.

13. Și încă după trei zile iș va aduce faraon aminte de cîntea ta și te va pune faraon iar păharnic mare și vei da în mîinile lui faraon păharul cu vin, după boieria ta cea dentăi.

14. Ce să-ț aduci aminte și de mine întră boieria ta cîndu-ț va fi bine și să faci milă cu mine și să aduci a mîinte lui faraon de mine și să mă scoț

19. Cînd a auzit stăpînul cum se purtase Iosif cu soția lui s-a mîniat foarte.

20. Și luîndu-l pe Iosif, l-a aruncat în temniță, în locul unde cei vinovați față de rege erau închiși.

21. Dar Domnul era cu Iosif și și-a revărsat asupra-i mila sa și și-a dăruit har înaintea mai-marelui peste paznici.

22. Iar mai-marele peste paznici a dat temnița pe mîna lui Iosif și pe toți osindiții care erau în temniță. Și orice era de făcut acolo el făcea.

23. Și mai-marele peste paznici nu mai avea grijă de nimic, din pricina lui, căci toate erau pe mîna lui Iosif, deoarece Domnul era cu acesta și toate cîte le făcea, Domnul le implinea prin Iosif.

CAP. 40

Iosif tilcuieste visele dregătorilor faraonului

1. După acêstea, s-a nimerit ca păharnicul și pitarul regelui Egiptului să gresească față de domnul lor, regele Egiptului.

2. Faraon se mînie pe cei doi curteni ai săi, pe mai marele paharnic și pe mai marele pitar.

3. Și i-a pus sub pază în temniță, la căpitanul străjii, unde era închiși și Iosif.

4. Căpitanul străjii i-a dat în grija lui Iosif ca acesta să le slujească. După citeva zile în temniță,

5. într-o noapte, atît paharnicul cît și pitarul regelui Egiptului, care erau închiși în temniță, au avut cîte un vis. Fiecare vis își avea tilcul său.

6. Cînd Iosif a intrat la ei dimineața, a văzut că erau tulburați.

7. Atunci Iosif a întrebat pe dregătorii faraonului care erau cu el la stăpînul său sub pază : „De ce sînteți astăzi așa de posomorîți la față?”

8. Acêștia i-au răspuns : „Am avut cîte un vis, dar nu este nimeni ca să-l tilcuiască”. Iosif le-a spus atunci : „Oare tilcuirea viselor nu este dată de Dumnezeu? Povestiti-mi ce-ați văsat”.

9. Atunci marele paharnic fi povesti lui Iosif visul său : „În visul meu — a spus el — era în fața mea o viță de vie.

10. Vița avea trei mlădite care au început să înmușurească și să dea floare, iar strugurii se coceau în ciocchini.

11. Paharul faraonului se afla în mîna mea. Am luat strugurii, i-am storș în paharul lui faraon și apoi l-am dat în mîna faraonului”.

12. Atunci Iosif i-a spus : „Iată care este tilcul visului : cêle trei mlădite sînt trei zile.

13. Peste trei zile faraon își va aminti de rangul tău și te va așeza din nou în dregătoria ta. Și-i vei înmîna faraonului paharul, așa cum era slujba ta mai înainte, cînd erai paharnicul lui.

14. Ci adu-ți aminte de mine cînd îți va merge bine și ai bunătatea de a-i aminti faraonului de mine și scoa-

минте де мине ахн фарао, шн мговен еколатте з
 ден ачлэстэ фкнеоаре . Пентрл кткх фхртн
 шатэ мам фхратэ ден птмжнпталэ пбдовескх,
 шн аичтэ на фткх немнхтэ, че мтв пхетрпэ флэушн
 прл фгратэ ачлэста . Шн бтвхх чела ман ма
 ре, песте фткхтпортн де пжине, кхм днре птпэ а
 птвкхнтэ шн знсе ахн есоенф, шн ех ам бтвхх
 внэ, шн мнстэ птпртэ, прен кошхрн де пжине кт
 ртднсамо пре капхл мтэ . Шн фкошхл чела
 ман дтвхпра, ден тлатте фелнрлае, денаре фтв
 ратл фарао мжнхл, ахкрл де фткхтпортн де
 пжине, шн пастрлае чернахн мжнхл пре джнсе
 ле, ден кошннца че ера дтвхпра капхл ахн мтэ .
 Шн ртвспхнхнхл есоенф знсе ахн, ачлэста е пж
 кхнрл ахн, тчале прен кошхрн, прен знале ехнтэ .
 Фхртэ песте прен знале, ба ала фарао капхл тчх
 дела пжине, шн тбала спжнххрл пре лемнх, шн бо
 мжнхл, пастрлае чернахн ктвнхрлае тпале деллн
 не . Шн фх рна прелхн, зн ден ачнре ера а
 ахн фарао, шн фткхх есптц латлатте салчнае
 ахн, шнш аххсе аминнте, де боерта, пбхарнех
 ахн, шн де боерта фткхтпортнахн де пжине, фм
 жакхл салчнаор сале . Шн ашезтэ пре чела
 ман маре песте пбхарннчн, ла боерта ахн, шн дт
 де пбхархрл фмжна ахн фарао . Гартэ пре чела
 ман маре песте фткхтпортн де пжине, лал спжн
 ххратэ пре лемнх, ахпре кхм ах тжакхнхтэ лор
 есоенф . Шн нхш аххсе аминнте, чела ман ма
 ре песте пбхарннчн де есоенф, чела ехнтэ пре ба
 К А П М А

н фх ахпте, бэ знале, фарао бтвхх внэ,
 гжнхл кткхтэ лжнхтэ ржх . Шн м
 птвкхнхнхл днржх ствхлэ, з, бачн,
 брлмоае аакнпэ, шн латсе ла тхххрн,
 шн пбщтэ пре чтвхрн . Шн латте
 з, бачн, ствхл дтвхх ачлэстэ денржх грозабе
 аакнпэ, шн ехпцн ла тхххрн, шн стпщтэ лжн
 гтэ бачн лжнхтэ марннх ржх ахн . Шн мжнхл
 ртэ дептотэ, чфале, з, бачн грозабе, шн ехпцн
 ла тхххрн, пре чфале, з, бачн фрлмоае аакнпэ,
 шн чфале латсе ла тхххрн шн мтпэ не ариптлатте
 фхртэ, кткх фтпартэ фпжнхтпчнае лор . Шн
 ствкхлте фарао, шн внстэ аллдонатэ ртнхдэ, шн м
 птэ, з, спнче ствхл дентро ртвххнхтэ латсе,
 шн вхне . Шн латте, з, спнче ехпцн шн
 стрнкатте де бжнхтэ, ртвхртл дтвхх джнсае .
 Шн фгнчнрл чфале, з, спнче ехпцн, пре чфале
 шлатте спнче латсе шн панне, шн ствкхл фа
 рад шн ера внэ . Шн фх днмннхца, шн ст
 тхххрл ехфалетл ахн, шн прнмнхжнхл ах
 кемлатэ пре тпцн, тжакхнхтпортн етвпэтл ахн,
 шн пре тпц фчелепцн ахн, шн побестн лор фа
 рад внхл ахн шн нх ера чнне ст доведткхтэ
 внхл ахн фарао . Шн гртн чела ман маре
 песте пахарннчн, ктвртэ фарао з хнжнхл,
 птвкхл мтэ, фм аххх аминнте лстпхн
 фарао ствкхрн пре салчнае ахн, шн нхл пхэ
 пре нон фпартэ, фкхл челахн ман маре песте вх
 ктвхрн, пре мине, шн пре чела ман маре песте
 пжине

această închisoare.

15. Pentru că cu furtişag m-au furat¹ den pămîntul jidovescu şi aicea n-am făcut nemică, ce mă pusăra înlăuntru în groapa aceasta⁴.

16. Şi văzu cel mai mare peste făcătorii de piune cum dirept au tilcuit şi zise lui Iósif : „Şi eu am văzut vis : şi mi să părea trei coşuri de piune că rădicam pre capul meu.

17. Şi în coşul cel mai deasupra, den toate felu- rile de care împăratul faraó mînca lucru de făcătoriu de piune ; şi pasările ceriului mînca pre dînsele den coşniţa ce era deasupra capului meu⁴.

18. Şi, răspunzînd, Iósif zise lui : „Acesta e tilcui- rea lui : cele trei coşuri trei zile sînt.

19. Încă peste trei zile va lua faraó capul tău de la tine şi te va spînzura pre lemnu şi vor mînca pa- sările ceriului cărnurile tale de la tine⁴.

20. Şi fu în a treia zi, zi de naştere era a lui faraó, şi făcu ospăt la toate slugile lui şi-ş aduse aminte de boieria păharnecului şi de boieria făcătorului, de piune în mijlocul slugilor sale.

21. Şi aşeză pre cel mai mare peste păharnici la boieria lui şi dăde păharul în mîna lui faraó.

22. Iară pre cel mai mare peste făcătorii de piune l-au spînzurat pre lemnu, dupre cum au tilcuit lor Iósif.

23. Şi nu-ş aduse aminte cel mai mare peste pă- harnici de Iósif, ce-l uită pre el.

CAP 41

1. Şi fu după 2 zile, faraó văzu vis : gîndia că stă lingă rîu.

2. Şi iată ca cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip şi alése la trupuri şi păştea pre tăruri.

3. Şi alte 7 vaci să suia după aceştia den rîu, gro- zave la chip şi suptii la trupuri, şi să păştea lingă vaci, lingă marginea rîului.

4. Şi mîncară de tot cele 7 vaci grozave şi suptii la trupuri pre cele 7 vaci frumoase la chip şi cele alése la trupuri ; şi iată nearătate fură, căce întrără în pînticile lor.

5. Şi să sculă faraó şi visă al doilea rînd : şi iată 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alése şi bune.

6. Şi alte 7 spice suptii şi stricate de vînt răsăriia după dînsile.

7. Şi înghiţiră cele 7 spice suptii pre cele şapte spice alése şi pline. Şi să sculă faraó şi era vis.

8. Şi fu dimineaţa şi să turbură sufletul lui. Şi trimitînd, au chemat pre toţi tilcuiitorii Eghipetului şi pre toţi întelepţii lui şi povesti lor faraó visul lui, şi nu era cine să dovedească visul lui faraó.

9. Şi grăi cel mai mare peste paharnici cătră faraó zicînd : „Păcatul meu în aduc aminte astăzi.

10. Faraó să scribi pre slugile lui şi ne-au pus pre noi în pază în casa celui mai mare peste bucătari, pre mine şi pre cel mai mare peste/piune.

scoate dentr-această tărie.

15. Pentru că eu furțișag m-au¹¹ furat de la pământul jidovescu și aceea n-am făcut nimic, ci mă pusă înlontru întru groapa aceasta¹.

16. Și vădzu cel mai mare preste pită cum dreptu au asămănat și-i dzise lui Iosif: „Și eu am vădzut vis: și mi s-a părea¹² 3 coșnițe de pâini le rădicam pre capul meu.

17. Și întru coșnița de asupra de toate fălurile den carele împăratul faraon mănincă faptu de pitar; și pasările mînca pre însă den coșnița ce era de asupra capului meu¹.

18. Și, răspundzindu, Iosif dzise lui: „Aceasta-i asămănarea lui: cele 3 coșnițe 3 dzile sîntu.

19. Încă preste 3 dzile va lua faraon capul tău de la tine și te va spînzura pre lemnu și vor mînca pasările ceriului pelițele tale¹.

20. Și fu inn-a treia dzi, dzi de naștere era lui faraon, și făcea ospăț la toate slugile lui și-ș aduse aminte de boieria celui mai mare preste păharnici și de boieria celui mai mare preste pită în mijlocul slugilor sale.

21. Și aședză pre cel mai mare preste păhară la boieria lui și dăde păharul pre mîna lui faraon¹.

22. Iară pre cel mai mare preste pâine l-au spînzurat pre lemnu, după cum au asămănat lor Iosif.

23. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare preste păharnici de Iosif, ci-l uită pre el.

CAP 41

1. Și fu după doao dzile, faraon vis vădzu¹: gîndea că stă lîngă rîu.

2. Și iată ca cîndu pre rîu s-a suia 7 vaci frumoase la chip și alése la trupuri și păștea pre țărături.

3. Și alte 7 vaci s-a suia după acētea den rîu, grozave la chip și suptii la trupuri, și s-a păștea lîngă vaci, lîngă² marginea rîului.

4. Și mîncară de tot cēle 7 vaci grozave și suptii la trupuri pre cēle 7 vaci frumoase la chip și cēle alése la trupuri; și iată nearătate fură, căce intrară în pîntecile lor.

5. Și s-a sculă faraon și visă al doilea rîndu: [6] și iată 7 spice s-a suia dentr-o rădăcină, alése și bune.

6 [7]. Și alte 7 spice suptii și stricate de vînt răsăriia după înșii.

7. Și inghițiră cēle 7 spice suptii pre cēle 7 spice alése și pline. Și s-a sculă faraon și era vis.

8. Și fu dimineața și s-a întristă sufletul lui. Și, trimițîndu, au chemat pre toți tilcutorii Eghîpetului și pre toți înțelepții lui, și povesti lor³ faraon visul, și nu era cine să dovedească visul lui faraon.

9. Și grăi cel mai mare preste păharnici cătră faraon dzicîndu: „Păcatul meu im aduc aminte astăzi.

10. Faraon s-a scîrbi pre slugile lui și ni-au pus pre noi în pază în casa celui mai mare preste bucătari, pre mine și pre cel mai mare preste/păine.

dentr-această tărie.

15. Că eu furișul m-au furat den țara jidovească, și aici n-am făcut nici o răotate, ce m-au băgat într-această groapă¹.

16. Iar cluceăriul cel mare văzînd că dăzlegă visul păharnecului zise lui Iosif: „Și eu văzui vis: și se făcea unde țineam în capul meu trei coșuri cu pâine.

17. Iar în coșnița cea mai desupra era de toate fălure de fripturi de care mănincă împăratul faraon; iar pasările ceriului mînca den coșnița carea era în capul meu¹.

18. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui: „Dăzlegarea visului tău iaste așa: trei coșnițe, trei zile sînt.

19. Și după trei zile va lua faraon capul tău de la tine și te va spînzura pre lemn; și vor mînca carnea ta pasările ceriului¹.

20. Iar după trei zile fu zioa nașterii lui faraon și făcu ospăț tuturor slugilor sale. Și-ș aduse aminte de boieria păharnicului celui mare și de boieria cluceăriului celui mare între toate slugile sale.

21. Și puse pre păharnicul cel mare la boieria sa.

22. Iar pre cluceăriul cel mare îl spînzură pre lemn, cum spusese Iosif.

23. Dēcii păharnicul cel mare nu-ș mai aduse aminte de Iosif, ce-l uită.

CAP 41

1. Și fu după cuvintele acētea al doilea an de zile, văzu faraon vis: se făcea unde sta pre țărături unu rîu¹.

2. Și iată ca cum ară fi fost ieșînd den rîu 7 vaci frumoase la vedere și alése la trup.

3. Iară după acētea ieșiră den rîu alte 7 vaci grozave la vedere și mîrșave la trup și se păștea cu cēle vaci pre țărăturile rîului.

4. Și mîncară cēle 7 vaci mîrșave la trup pre cēle 7 vaci frumoase și alése la trup; și iată fură nevăzute, că intrară în pîntecile lor.

5. Și, sculîndu-se faraon, iar se culcă și văzu alt vis, al doilea rînd: și iată 7 spice ieșia dentr-o rădăcină, bune și alése².

6. Iar alte 7 ieșia după dînsele suptiri și pâlite de vînt.

7. Și mîncară cēle 7 spice suptiri și pâlite pre cēle 7 spice alése și pline. Și se sculă faraon den somn.

8. Iar dimineața i se întristă sufletul. Și, trimițînd, chemă pre toți filosofii Eghîpetului și pre toți înțelepții și le spuse faraon visul, și nu se află nimini să dăzlege visul lui.

9. Atunci zise păharnicul cel mare cătră faraon: „Astăzi im aduc aminte de păcatul meu.

10. Cînd te mînișese pre slugile tale și ne-ai băgat în pușcărie în casa voievodului oștilor, pre mine și pre cluceăriul cel mare, /

te-mă din această inchiisoare.

15. Căci m-au răpit cu vicleșug din țara evreilor, iar aici n-am făcut nimic ca să mă pună în temnița aceasta¹.

16. Cînd marele pitar a văzut cît de bine a tilcuit, i-a spus lui Iosif: „Și eu am avut un vis: și se părea că purtam pe cap trei coșuri cu colaci.

17. În coșul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte de pitar pentru masa faraonului și pasările cerului ciuguleau din coșul așezat pe capul meu.

18. Drept răspuns, Iosif i-a grăit astfel: „Tilcul este acesta: cele trei coșuri sînt trei zile.

19. Peste trei zile, faraon îți va lua capul și te va spînzura de un copac, iar pasările cerului se vor înfrupta din carnea ta¹.

20. A treia zi, fiind ziua de naștere a lui faraon, a dat un ospăț pentru toți curtenii săi. Afliindu-se în mijlocul dregătorilor, și-a adus aminte de marele paharnic și de marele pitar.

21. Și l-a așezat pe marele paharnic din nou în dregătoria sa și acesta îi dădea faraonului paharul în mînă.

22. Iar pe marele pitar l-a spînzurat, așa cum tilcuiuse Iosif.

23. Dar marele paharnic nu și-a mai amintit de Iosif, ci l-a uitat.

CAP. 41

Iosif tilcuieste visele lui faraon

1. După doi ani de zile, faraon a avut un vis: i se părea că stă lîngă rîu.

2. Cînd iată, se făcea că din rîu au ieșit șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup, care pășteau prin stuțis.

3. Dar după acētea, au ieșit din rîu alte șapte vaci, urite la înfățișare și slabe la trup, și s-au așezat lîngă celelalte, pe marginea rîului.

4. Iar cele șapte vaci urite la înfățișare și slabe la trup le-au inghițit pe cele șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup. Atunci faraon s-a trezit.

5. Apoi a adormit din nou și a visat a doua oară: iată că dintr-o tulpină creșteau șapte spice, pline și frumoase.

6. Dar după ele au răsărit alte șapte spice subțiri și pâlite de vîntul de la răsărit.

7. Și cele șapte spice subțiri au inghițit pe cele șapte spice pline și frumoase. Apoi faraon s-a deșteptat și a înțeles că visase.

8. Dimineața, cu sufletul tulburat, a dat poruncă să fie chemați toți vrăcii din Egipt și toți înțelepții și le-a povestit visul său. Dar nici unul nu a fost în stare să-i tilcuiască lui faraon visul său.

9. Atunci marele paharnic cuvîntă astfel către faraon: „Astăzi im aduc aminte de greșeala mea.

10. Faraon s-a mîniat pe dregătorii săi și i-a pus sub pază în casa căpitănelui străzii, atît pe mine cît și pe marele pitar./

11. И ѿ пачине. Шн ам възвѣстѣ амжнѣдонъ вѣсе шпро
 неопѣте, еѣ, шн 2 еѣ, фнѣш кѣреѣ дѣлѣ вѣсѣл
 бѣ лѣн ам възвѣстѣ. Шн ера аколѣ ку нѣн, тн
 нерѣлѣ копнѣлѣ пѣдѣкобѣ, аѣчѣлѣн мѣн мѣре пѣсте
 вѣсѣлѣтѣри, шн побѣстннѣмѣ лѣн, шн нѣлѣ пѣл
 гѣ кѣнѣтѣ ноѣсѣ. Шн фѣ дѣлѣ кѣм нѣлѣ арѣ
 тѣлѣ ноѣсѣ, ашл сѣлѣ шн шпѣлѣтѣ прѣ мнѣ
 сѣмѣлѣ шѣсѣлѣлѣ вѣерѣлѣ мѣ, шн аѣеѣлѣ сѣсе спѣн
 нѣ зѣре. Шн трнмнѣжнѣлѣ фѣрѣсѣ аѣ кемѣтѣ
 прѣ гѣсѣнѣфѣ, шнлѣ сѣлѣсѣрѣ прѣ дѣжнѣлѣ, дѣн тѣ
 ннѣтѣ, шнлѣ рѣсѣрѣ прѣ дѣжнѣлѣ, шнлѣ прѣмѣннѣрѣ
 еѣ вѣрѣкѣмѣтѣ лѣн, шн вѣннѣ кѣтѣрѣ фѣрѣсѣ. Шн
 знѣе фѣрѣсѣ, кѣтѣрѣ гѣсѣнѣфѣ, вѣн, ам възвѣстѣ, шн
 знѣе сѣлѣ аѣсѣмѣне, нѣлѣ мѣсте, шн еѣ аѣуѣзѣн пѣтрѣ
 тннѣе, знѣсѣжнѣлѣ аѣуѣзѣнѣлѣ тѣлѣ вѣсѣлѣнѣлѣ, аѣе аѣсѣ
 сѣлѣ мѣнѣ прѣ дѣжнѣеѣ. Шн рѣсѣрѣ зѣжнѣлѣ гѣсѣнѣфѣ
 кѣтѣрѣ фѣрѣсѣ, знѣе, фѣтѣрѣ дѣ аѣнѣзѣлѣ нѣсѣкѣрѣ
 сѣлѣ спѣнѣдѣе, мѣжнѣтѣрѣ лѣн фѣрѣсѣ. Шн гѣрѣнѣ фѣ
 рѣсѣ лѣн гѣсѣнѣфѣ, знѣсѣжнѣлѣ, фѣсѣмнѣлѣ мѣлѣ гѣлѣ
 нѣлѣ аѣтѣмѣ кѣтѣ сѣлѣ, прѣ цѣрѣмѣлѣнѣлѣ, рѣлѣлѣнѣ. Шн
 нѣлѣ кѣжнѣлѣ дѣ рѣжѣлѣ сѣлѣлѣ, зѣ, вѣлѣн, фѣрѣмѣлѣсѣ лѣ
 нѣлѣ, шн аѣсѣе лѣ тѣрѣлѣрѣн, шн пѣлѣцѣ прѣ цѣрѣ
 мѣлѣн. Шнлѣ кѣтѣ шн аѣтѣ, зѣ, вѣлѣн, сѣлѣлѣ
 дѣн дѣрѣтѣлѣ лѣрѣ дѣ рѣжѣлѣ, рѣлѣ шн гѣрѣлѣсѣ лѣ
 нѣлѣ фѣлѣтѣ, шн сѣлѣцѣн лѣ тѣрѣлѣрѣн, кѣрѣлѣ нѣлѣ
 вѣсѣлѣтѣ нѣлѣ аѣчѣсѣтѣ, прѣсте тѣпѣ пѣмѣжнѣлѣлѣ,
 еѣ гѣрѣпѣтѣлѣн мѣн гѣрѣлѣсѣ. Шн мѣжнѣкѣрѣ дѣ
 тѣпѣ чѣлѣ, зѣ, вѣлѣн гѣрѣлѣсѣ шн сѣлѣцѣн, прѣ чѣлѣ
 зѣ, вѣлѣн вѣлѣн дѣн тѣжнѣ шн аѣсѣе. Шн фѣрѣ
 рѣлѣ фѣпѣнѣчѣеѣ лѣрѣ, шн нѣсѣ нѣлѣрѣ пѣнѣтѣрѣ нѣлѣ
 тѣрѣрѣ фѣпѣнѣчѣнѣе лѣрѣ, шн кнѣлѣрѣнѣе лѣрѣ гѣрѣлѣ
 вѣ: кѣлѣшн дѣн тѣжнѣ, шн дѣсѣтѣжнѣлѣлѣ аѣрѣмѣнѣ.
 Шн вѣрѣлѣн тѣрѣлѣ фѣрѣлѣ сѣмнѣлѣ мѣлѣ шн тѣпѣ,
 нѣлѣ кѣжѣлѣ аѣрѣн, зѣ, сѣнѣчѣе, сѣлѣлѣ дѣсѣтѣрѣ рѣлѣчѣ
 нѣлѣ пѣннѣ шн вѣлѣн. Тѣрѣлѣ аѣтѣ, зѣ, сѣнѣчѣе, сѣ
 цѣрѣ, шн сѣрнѣкѣтѣ дѣ вѣжнѣтѣ, кѣрѣцѣлѣ цѣннѣлѣсѣе дѣ
 дѣжнѣеѣ. Шн фѣнѣцѣрѣ чѣлѣ, зѣ, сѣнѣчѣе сѣрнѣ
 кѣтѣ дѣ вѣжнѣтѣ, шн сѣлѣцѣнѣ, прѣ чѣлѣ, зѣ, сѣнѣчѣе
 вѣлѣн, шн пѣннѣе, сѣлѣсѣм, дѣрѣ тѣжнѣлѣнѣтѣрнѣлѣрѣ,
 шн нѣлѣ еѣлѣ знѣе сѣмѣ тѣжнѣлѣнѣсѣтѣ мѣе. Шн знѣ
 сѣ гѣсѣнѣфѣ лѣн фѣрѣсѣ, вѣсѣлѣ лѣн фѣрѣсѣ оѣнѣлѣ сѣ
 тѣ, кѣтѣ дѣннѣлѣ вѣлѣ фѣчѣе, аѣлѣрѣтѣлѣ аѣ фѣрѣсѣ.
 чѣлѣ, зѣ, вѣлѣн вѣлѣн, зѣ, аѣннѣ сѣлѣтѣ, шн чѣлѣ, зѣ,
 сѣнѣчѣе вѣлѣн, зѣ, аѣннѣ сѣлѣтѣ, вѣсѣлѣ лѣн фѣрѣсѣ оѣ
 нѣлѣ мѣсте. Шн чѣлѣ, зѣ, вѣлѣн сѣлѣцѣрнѣ, сѣлѣ
 дѣсѣ дѣ рѣрѣтѣлѣ лѣрѣ, зѣ, аѣннѣ сѣлѣтѣ, шн чѣлѣ
 зѣ, сѣнѣчѣе сѣлѣцѣнѣ, шн тѣрнѣкѣтѣ дѣ вѣжнѣтѣ, зѣ, аѣннѣ
 сѣлѣтѣ, шн бѣрѣ фнѣ зѣ, аѣннѣ фѣлѣмѣтѣ. Тѣрѣлѣ
 нѣлѣ вѣжнѣлѣлѣ чѣлѣ амѣ знѣ лѣн фѣрѣсѣ кѣтѣ дѣннѣлѣ
 бѣлѣ фѣчѣе, аѣлѣ аѣрѣтѣлѣ лѣн фѣрѣсѣ. Тѣрѣлѣ, зѣ,
 аѣннѣ вѣннѣ еѣпѣнѣтѣлѣтѣ мѣлѣтѣ фѣтѣпѣтѣ пѣмѣжнѣлѣ
 еѣлѣ пѣтѣлѣлѣнѣ. Шн бѣрѣ, вѣннѣ, зѣ, аѣннѣ дѣ фѣлѣ
 мѣтѣлѣлѣлѣ аѣчѣсѣтѣ, шн бѣрѣ оѣннѣлѣ дѣ сѣлѣлѣрѣ
 рѣ чѣе вѣ сѣлѣфѣе фѣтѣпѣтѣлѣлѣ, шн вѣлѣ тѣпѣ фѣ
 мѣтѣлѣ пѣмѣжнѣлѣлѣ. Шн нѣлѣ сѣлѣ кѣлѣоѣшѣе, е
 тннѣтѣлѣтѣ прѣ пѣлѣжнѣтѣ, дѣ фѣлѣмѣтѣ чѣе вѣлѣ фнѣ
 лѣлѣлѣлѣ аѣчѣсѣтѣ, кѣтѣ тѣрѣ вѣлѣ фнѣ фѣлѣрѣтѣ. Тѣрѣлѣ
 пѣтѣрѣлѣ кѣтѣе аѣлѣ фѣннѣтѣ кнѣсѣлѣ лѣн фѣрѣсѣ, дѣ дѣсѣ
 сѣрнѣ, кѣтѣе аѣдѣрѣлѣтѣ мѣсте нѣлѣ вѣжнѣлѣлѣ чѣлѣ дѣ лѣ

11. Și am văzut amîndoi vis într-o noapte, eu și el, fieșcarele după visul lui am văzut.
12. Și era acolo cu noi tinerel copil jîdov al celui mai mare peste bucătari ; și-i povestîiam lui și ne-au tîlcuit noao.
13. Și fu după cum ne-au arătat noao, așa se-au și întîmplat : pre mine să mă așezu la boieria mea, și acela să se spînzure.
14. Și, trimițînd faraó, au chemat pre Iósif și-l scoaseră pre dînsul den temniță, și-l raseră pre dînsul, și-i premêniră îmbrăcămîntea lui și veni cătră faraó.
15. Și zise faraó cătră Iósif : „Vis am văzut și cine să-l asemene nu iaste ; și eu auziuu pentru tîne zicînd, auzînd tu visurile a le asemăna pre dînsele“.
16. Și, răspunzînd Iósif cătră faraó, zise : „Fără de Dumnezău nu se va răspunde mîntuirea lui faraó“.
17. Și grăi faraó lui Iósif, zicînd : „În somnul meu gîndîiam că stau pre țârmurile rîului ;
18. și ca cînd den rîu să suia 7 vaci frumose la chip și alése la trupuri și păștea pre țârmuri.
19. Și iată și alte 7 vaci să suia dendărătul lor den rîu, réle și grozave la chip foarte și supții la trupuri, carele n-am văzut ca acéstea preste tot pămîntul Eghîpetului mai grozave.
20. Și mîncară de tot cêle 7 vaci grozave și supții pre cêle 7 vaci bune dentîiu și alése.
21. Și intrară în pîntecele lor și nu se iviră pentru că intrară în pîntecile lor, și chipurile lor grozave ca și dentîiu ; și, deșteptîndu-mă, adormiiu.
22. Și văzuiu iarăș întru somnul meu : și iată, ca cînd ar fi 7 spice să suia dentr-o rădăcină pline și bune.
23. Iară alté 7 spice supțiri și stricate de vînt creștea țîindu-se de dînsele.
24. Și înghițiră cêle 7 spice stricate de vînt și supțiri pre cêle 7 spice bune și pline. Spus-am dară tîlcuitorilor, și nu era cine să-m tîlcuiască mié“.
25. Și zise Iósif lui faraó : „Visul lui faraó unul iaste : cîte Dumnezăui va face au arătat lui faraó.
26. Cêle 7 vaci bune 7 ani sînt, și cêle 7 spice bune 7 ani sînt, vișul lui faraó-unul iaste.
27. Și cêle 7 vaci supțiri, suîndu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, și cêle 7 spice supțiri și stricate de vînt 7 ani sînt ; și vor fi 7 ani foamete.
28. Iară cuvîntul ce am zis lui faraó, cîte Dumnezău va face au arătat lui faraó.
29. Iată, 7 ani vine ieftenăte multă în tot pămîntul Eghîpetului.
30. Și vor veni 7 ani de foamete după aceasta și vor uita de săturarea ce va să fie în tot Eghîpetul ; și va topi foametea pămîntul.
31. Și nu se va cunoaște ieftenătatea pre pămînt de foametea ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte.
32. Iară pentru căce au îndoit visul lui faraó de doao ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la / Dum-

11. Și am vădzut vis amîndoi întru o noapte, eu și el, fiecarele după visul lui am vădzut.

12. Și era acolo cu noi tinerel copil jidov a celui mai mare preste bucătari; și-i povestim lui și ne alătură noao.

13 [12]. Și fu după cum ne-au alăturat, așa s-au tîmplat: [13] pre mine să mă așezdu la boierie-m, și pre cela să s(ă) spînzurē.

14. Și, trimițîndu faraon, au chemat pre Iosif și-l scoaseră pre însul den tărie, și-l raseră pre însul, și-i premeniră înbrăcămîntea lui și veni cătră faraon⁴.

15. Și dzise faraon cătră Iosif: „Vis am vădzut și cine să-l asēmene nu iaste pre însul; și eu audziu pentru tine dzicîndu, audzîndu tu visuri a le asămăna pre înse”.

16. Și, răspundzîdu Iosif cătră faraon, dzise: „Fără de Dumnedzău nu să va răspunde mîntuirea lui faraon”.

17. Și grăi faraon lui Iosif, dzicîndu: „Întru somnul meu gîndiam că stau pre țarmurile rîului;

18. și ca cîndu den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și alēse la trupuri și păștea pre țarmure.

19. Și iată alte 7 vaci să suia dendărătul lor den rîu, rēle și grozave la chip foarte și supții la trupuri, ca carele n-am vădzut ca acestea în tot pămîntul Eghiptului mai grozave.

20. Și mîncară de tot cēle 7 vaci grozave și supții pre cēle (7)⁵ vaci bune dentăiu și alēse.

21 [20]. Și intrară în pîntecele lor și nu să iviră pentru că [21] intrară în pîntecele lor, și chipurile lor grozave ca și dentăiu; [22] și, deșteptîndu-mă, adormiiu.

22. Și vădzuiu iarăș întru somnul meu: și iată, ca cîndu are fi 7 spice să suia dentru o rădăcină, plini și buni.

23. Iară alte 7 spice supțiri și stricate de vîntu creștea țîndu-să de însele.

24. Și înghițiră cēle 7 spice supțiri și stricate de vîntu pre cēle 7 spice bune și pline. Spus-am dară tilcuiitorilor, și nu era cine să mi-l tilcuiască”.

25. Și dzise Iosif lui faraon: „Visul lui faraon unul iaste: cite Dumnedzău va face au arătat lui faraon.

26. Cēle 7 vaci bune șapte ani sîntu, și [27] cēle 7 spice bune șapte ani sîntu, visul lui faraon unul iaste.

27. Și cēle 7 vaci supțiri, suindu-să dennapoiă lor, 7 ani sîntu, și cēle 7 spice supțiri și stricate de vîntu 7 ani sîntu; și vor fi 7 ai de foamete.

28. Iară cuvîntul ce am dzis (lui)⁵ faraon, cite Dumnedzău va face au arătat lui faraon.

29. Și iată, 7 ani vin, ieftinătate multă în tot pămîntul Eghiptului.

30. Și vor veni 7 (ani)⁵ de foamete după aceasta și vor uita de săturarea ce au fostu în tot Misiriul⁶; și va topl foametea pămîntul.

31. Și nu să va cunoaște ieftinătatea pre pămîntu de foametea ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte.

32. Iară pentru căci au indoit visul lui faraon de doao ori, căci adevărat iaste cuvîntul cel de la/Dumnedzău.

11. amîndoi am văzut visuri într-o noapte, eu și el, amîndoi, fieștecare visul său.

12. Și era acolo cu noi un voinic tînăr jidov, slugă a lui Pentifrii, și (i)³-am spus, și el au dăzlegat visurile noastre.

13. Și cum au spus noaoă așa se-au și întîmplat: eu am venit la boieria mea, iar pre acela l-au spînzurat pre lemn”.

14. Iar faraon trimise și, chîemînd pre Iosif, îl scoaseră den tărie⁴, și schimbară hainele lui, și-l raseră și veni la faraon.

15. Și zise faraon lui Iosif: „Văzut-am vis și nu se află cine să-l dăzlege, ce auziu de tine, că-m spusēră că ești dăzlegător de vise”.

16. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui faraon: „Fără de Dumnezeu nu se vor putea spune lui faraon lucrurile cēle de mîntuire”.

17. Iar faraon grăi cătră Iosif, zicînd: „În visul meu se făcea unde stam pre țarmurile unui rîu;

18. și den rîu ieșîia 7 vaci frumoase și cu trupuri alēse și păștea pre țarmuri.

19. Și după acēstea iată ieșîră alte 7 vaci iar den rîu, grozave și mîrșave la trup care n-am văzut niciodată în pămîntul⁵ Eghiptului.

20. Și mîncară cēle 7 vaci grozave și mîrșave la trup pre cēle 7 dentăi frumoase și alēse.

21. Și intrară în pîntecele lor și nu se văzură, și chipul lor era tot grozav ca și dentăi; și, sculîndu-mă, iar mă culcaiu.

22. Și vădzuiu și al doilea vis: și se făcea unde ieșîia 7 spice dentru rădăcină, bune și pline.

23. Iar după dînsele ieșîia alte 7 spice supțiri și pălite de vînt.

24. Și înghițiră cēle 7 spice supțiri și pălite de vînt pre cēle 7 spice bune și pline. Și am spus visele tilcuiitorilor, și nu le-au putut dăzlega.

25. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui faraon: „Visurile lui faraon un lucru semnează și arătă lui faraon ce va să facă Dumnezeu⁶.”

26. Șapte vaci frumoase 7 ani sînt, și 7 spice bune 7 ani sînt, iar lui faraon tot iaste un vis.

27. Iar 7 vaci mîrșave care au ieșît după acēstea 7 ani sînt, și 7 spice supțiri și pălite de vînt 7 ani sînt; și va fi 7 ani foamete.

28. Iată că spus lui faraon cu cuvîntul cēlea ce au arătat lui Dumnezeu că va să-i facă.

29. Și iată că în șapte ani va să vie spor în toată țara Eghiptului.

30. Dēcîi după acēști ani va să fie alț 7 ani tot foamete și va să se uite acel spor mult ce au fost în toată țara; și va să piēie pămîntul de foame.

31. Și nu va să se ție mînte sporul pămîntului pentru foametea ce va să fie după aceasta, că va să fie foamete foarte mare.

32. Iar visul care l-ai văzut a doa oara, acela semnează cu adevărat că cuvîntul acesta iaste de la / Dumne-

11. Într-o noapte am avut amîndoi, și eu și el, cite un vis, dar, pentru fiecare din noi, visul a avut alt filc.

12. Și era acolo cu noi un tînăr evreu, rob al căpitanului străjii. Și i-am povestit visele noastre, iar el ni le-a tilcuit, fiecăruiă cu tilcul cuvenit.

13. Și după cum ne-a tilcuit el, așa s-a și întîmplat: eu am fost orînduit în dregătoră mea, iar celălalt a fost spînzurat”.

14. Atunci faraon a trimis să fie chemat Iosif, care a fost scos degrabă din temniță. Apoi l-au tuns, i-au prîmenit îmbrăcămîntea și așa a venit înaintea lui faraon.

15. Faraon grăi astfel către Iosif: „Am avut un vis și nimeni nu poate să-l tilcuiască. Am auzit spunîndu-se despre tine că dacă auzi un vis, poți să-l tilcuiești”.

16. Drept răspuns, Iosif îi spuse lui faraon: „Nu eu, ci Dumnezeu va da un răspuns pentru mulțumirea lui faraon”.

17. Atunci faraon i-a vorbit astfel lui Iosif: „În visul meu se făcea că stăteam pe malul rîului;

18. și se părea că ies din rîu șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup, care pășteau în stuși.

19. Dar iată că din nou au ieșît în urma lor alte șapte vaci, jigărite, urite la înfățișare și slabe la trup. Așa vaci urite n-am mai văzut în toată țara Egiptului.

20. Iar cele șapte vaci urite și slabe le-au înghițit pe cele șapte vaci frumoase și grase.

21. Și (cele frumoase) au intrat în pîntecele celorlalte, dar nu se vedea că au pierit în pîntecele (celor slabe), pentru că acēstea au rămas la fel de urite la înfățișare ca și mai înainte. Atunci m-am deșteptat.

22. Apoi am adormit din nou și am văzut în vis cum dintr-o tulpină se înălțau șapte spice pline și frumoase.

23. Dar iată că după ele au răsărit alte șapte spice subțiri și pălite de vîntul de la răsărit.

24. Și cele șapte spice pălite de vînt și subțiri le-au înghițit pe cele șapte spice bune și pline. Am povestit (visele mele) vracilor, dar nici unul nu a putut să mi le tilcuiască”.

25. Atunci Iosif a zis către faraon: „Faraon a visat un singur vis: Dumnezeu i-a arătat ce voiește să facă.

26. Cele șapte vaci frumoase înseamnă șapte ani și cele șapte spice frumoase înseamnă tot șapte ani. Visul lui faraon este unul și același.

27. Cele 7 vaci slabe, care au ieșît după ele, înseamnă șapte ani, și cele șapte spice subțiri și pălite de vîntul de la răsărit înseamnă tot șapte ani; și vor fi șapte ani de foamete.

28. Eu tocmai acest lucru i l-am spus lui faraon: ceea ce va face Dumnezeu, i-a arătat lui.

29. Iată, vin șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

30. Iar după aceea vor veni șapte ani de foamete și va fi uitată îndestularea în toată țara Egiptului, iar foametea va secătui pămîntul.

31. Belșugul din țară nu se va mai simți din pricina foameței care va veni după aceea și care va fi cumplită.

32. Că faraon a avut un vis de două ori, înseamnă că într-adevăr aceasta este voia lui/Dumnezeu și că Dum-

ЛА

дмнзѣ, шн ел снргѣ дмнзѣ аѣ флче пре джсѣ.
 дкхлм дарт сикотѣше сѣм ꙗцелѣпте, шн сѣкѣнн ѡг
 торн, шн вѣн пѣне пре ел пре пѣмжнѣхл, егв
 пѣхлхл. Шн флчѣ фараѣ, шн пѣкѣтѣнѣ ѡ
 маи мари пре пѣмжнѣ пѣсте лѣхлн, шн сѣ
 тримнѣтѣ пѣсте пѣжнѣ пѣмжнѣхлхл егвпѣх
 лхл, аѣ лѣрѣ, ꙗ, ани, шн еѣтннѣтѣцѣн. Шн аѣ
 сѣ аѣ лѣне пѣсте пѣкѣтѣе, аѣ сѣторѣ, ꙗ, ани
 тебнн, аѣ сѣторѣ пѣхлн, шн сѣте сѣржнѣтѣ гѣхлхл сѣ
 тѣ мѣна лхн фараѣ, шн пѣкѣтѣе ꙗцелѣпте, еѣ
 пѣзѣкѣтѣ. Шн сѣрѣн пѣкѣтѣе ꙗцелѣпте ꙗ
 ꙗ пѣмжнѣтѣ, лѣтѣн, ꙗ, ани шн фѣамѣтѣн, кѣрѣн
 сѣрѣн ꙗ пѣмжнѣтѣхл егвпѣтѣхлхл, шн нѣ сѣва
 сѣрнѣкѣ, пѣмжнѣтѣхл дѣ фѣамѣте. Шн пѣлѣ
 сѣхл нѣжнѣтѣхл ꙗнннѣтѣ лхн фараѣ, шн ꙗннн
 тѣтѣхлхлхл сѣхлннѣрѣ лхн. Шн зѣне фараѣ
 тѣтѣхлхлхл сѣхлннѣрѣ лхн, аѣ лѣорѣ вѣм аѣ фл ѡм
 кѣ аѣ сѣтѣ, кѣрѣе аѣ дѣхл лхн дмнзѣхл ꙗтѣрѣ
 джнѣхл. Шн зѣне фараѣ лхн сѣсѣнѣ, аѣ
 вѣтѣе те дмнзѣхл ꙗтѣрѣ аѣ сѣтѣе ꙗцелѣпте, аѣ
 сѣтѣ, нѣ сѣсте ѡм маи ꙗцелѣпте шн маи пѣн
 ꙗцѣхл, дѣкѣтѣ тѣне. Шн пѣхл кѣнѣн ꙗтѣ
 сѣмѣ, шн пре сѣстѣлѣ тѣхл, ел аѣ сѣхлѣтѣ тѣтѣ
 нѣрѣхл мѣтѣ, фѣтѣ нѣхл маи сѣкѣхлхл вѣм аѣ вѣхл
 маи мѣхлѣтѣ, дѣкѣтѣ тѣне. Шн зѣне, фараѣ ма
 лхн сѣсѣнѣ, ꙗтѣтѣ тѣпѣхл лѣтѣхл, пѣсте тѣтѣ
 пѣмжнѣтѣхл егвпѣтѣхлхл. Шн лѣжнѣ фѣ
 раѣ ннѣхл дѣно мѣна лхн, ꙗ лѣ пѣсе пре мѣна
 лхн сѣсѣнѣ, шн ꙗтѣрѣ пре ел пѣдоабѣ дѣ
 еннѣнѣ, шн пѣсе лѣнѣхл дѣ лѣрѣ пѣтѣхл гѣхл
 хл лхн. Шн сѣн пре джнѣхл ꙗтѣрѣ лѣнае, мѣ
 кѣрѣ дѣ лѣ лхн шн сѣрнѣтѣ ꙗнннѣтѣ лхн пѣнѣлѣ
 шнлѣ пѣсе пре джнѣхл пѣсте тѣтѣ пѣмжнѣтѣхл
 егвпѣтѣхлхл. Шн зѣне, фараѣ лхн сѣсѣнѣ, ма
 еѣ фараѣ аѣ флчѣ дѣннѣнѣ, нѣва рѣнѣкѣ ннѣмнн
 мѣна лхн, пѣсте тѣтѣ пѣмжнѣтѣхл, егвпѣтѣхл
 лхн. Шн нѣхл фараѣ нѣ мѣна лхн сѣсѣнѣ, мѣ
 ꙗтѣрѣ флчѣ, шн аѣ дѣ лхн пре сѣннѣ, фѣ
 тѣ лхн пѣнѣтѣфн, пѣсѣтѣхлхл нѣлѣ пѣлѣсѣе лѣ
 сѣн фѣе фѣмѣтѣ. Шн сѣсѣнѣ ера дѣ, а, дѣ
 ани, кѣнѣ сѣтѣтѣ ꙗнннѣтѣ лхн фараѣ ꙗтѣрѣ
 тѣхл егвпѣтѣхлхл, шн ешн сѣсѣнѣ дѣла флчѣ лхн
 фараѣ, шн оѣмѣлѣ тѣтѣ пѣмжнѣтѣхл егвпѣтѣхл
 лхн. Шн фѣнѣ пѣмжнѣтѣхл ꙗтѣрѣхл, ꙗ, ани, мѣ
 дѣ еѣтннѣтѣтѣе, снѣпн. Шн аѣхлнѣ тѣтѣ
 пѣкѣтѣе, аѣ сѣторѣ, ꙗ, ани, ꙗтѣрѣ кѣрѣн ера еѣтн
 нѣтѣтѣтѣ, ꙗ пѣмжнѣтѣхл егвпѣтѣхлхл, шн пѣсе
 пѣкѣтѣе ꙗцелѣпте, пѣкѣтѣе кѣлпннѣрѣ ꙗтѣ
 цѣн, те ера пѣн ꙗтѣрѣхл ешн лѣ пѣсѣ ꙗтѣрѣ джсѣ.
 Шн аѣхлнѣ сѣсѣнѣ гѣхл кѣннѣснѣхл мѣрѣн мѣлѣ
 тѣ фѣлѣтѣе, пѣжнѣ нѣпѣтѣе тѣнѣмѣе, кѣ нѣ ер
 нѣмѣтѣ. Шн лхн сѣсѣнѣ сѣ фѣтѣхлрѣ дѣн фѣ
 чѣрн, маи нѣннѣтѣ дѣ лѣсннѣ чѣн, ꙗ, ани, дѣ фѣл
 мѣтѣ, кѣрѣн лѣ нѣсѣхлѣтѣ лхн, сѣннѣ, фѣтѣ лѣ
 пѣнѣтѣфн пѣсѣтѣхлхл лѣлѣ пѣлѣсѣе. Шн нѣхл
 маи сѣсѣнѣ нѣ мѣна лѣлѣ дѣннѣжннѣ сѣхлѣтѣ, маи
 ешн, зѣннѣнѣ, кѣтѣе аѣ оѣннѣтѣ махл фѣтѣхлрѣ дѣннѣ
 зѣхл, тѣтѣе аѣ сѣрѣнае мѣлѣ, шн тѣтѣе лѣе тѣлѣ
 нннѣтѣхл. Шн нѣхл елѣ аѣ тѣлѣ аѣ сѣннѣ, аѣхл нѣ
 мннѣ

- nezău, și va sirgii Dumnezău a-l face pre dînsul.
33. Acum dară socotește om înțelept și socotitoriu și-l vei pune pre el pre pămîntul Eghîpetului.
34. Și facă faraô și tocmească mai mari pre pămînt peste locuri și să trimită toate pîinele pămîntului Eghîpetului acelor 7 ani ai ieftinătății.
35. Și să adună toate bucatele acestor 7 ani ce vin, acestor buni, și să strîngă griul supt mîna lui faraô și bucate în cetăți să să păzască.
36. Și vor fi bucatele cîte păzite în pămînt la cei 7 ani ai foametei carii vor fi în pămîntul Eghîpetului și nu se va strica pămîntul de foamete.
37. Și plăcu cuvîntul înaintea lui faraô și înaintea tuturor slugilor lui.
38. Și zise faraô tuturor slugilor lui: „Au doară vom afla om ca acesta carele are duhul lui Dumnezău întru dînsul?”
39. Și zise faraô lui Iósif: „De vrîme ce Dumnezău și-au arătat ție toate acestea, nu iaste om mai înțelept și mai priceput decît tine.
40. Și tu vei fi în casa mea și pre rostul tău va asculta tot norodul meu, fără numai scaunul voiu avea eu mai mult decît tine“.
41. Și zise faraô lui Iósif: „Iată te puiu astăzi preste tot pămîntul Eghîpetului“.
42. Și, luînd faraô inelul den mîna lui, îl puse pre mîna lui Iósif; și-l îmbracă pre el podoabă de vișin și puse lanțul de aur prejur grumazul lui.
43. Și sui pre dînsul într-al doile car de ale lui și strigă înaintea lui pristav și-l puse pre dînsul peste tot pămîntul Eghîpetului.
44. Și zise faraô lui Iósif: „Eu, faraô, afară den tine nu va rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul Eghîpetului“.
45. Și numi faraô numele lui Iósif Psondóm Fanéh și-i dède lui pre Asinéth, fata lui Pentéfri, preotului Iléu Poleós, lui să-i fie făméie.
46. Și Iósif era de 30 de ani cînd stătu înaintea lui faraô, împăratului Eghîpetului; și ieși Iósif de la fața lui faraô și umblă tot pămîntul Eghîpetului.
47. Și făcu pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate snopi.
48. Și adună toate bucatele acelor 7 ani întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghîpetului. Și puse bucatele în cetăți, bucatele cîmpilor cetății, ce era pen împrejurul ei, au pus întru dînsa.
49. Și adună Iósif griu ca năsipul mării mult foarte pînă nu putea să numere, că nu era număr.
50. Și lui Iósif să făcură doi feciori mai nainte de a veni cei 7 ani de foamete, carii au născut lui Asinéth, fata lui Pentéfri, preotul Iléu Poleós.
51. Și numi Iósif numele celui dentii născut Manási, zicînd căce „a uita m-au făcut Dumnezău toate durerile mèle și toate ale tătîni-mieu“.
52. Și numele aceleia al doilea au nu/mit Efraím,

și va sîrgui Dumnezău a-l face pre insul.

33. Acum dară socotește om înțeleptu și socotitor și-l vei pune pre el pre pămîntul Eghiptului.

34. Și facă faraon și tocască mai mari preste locuri pre pămîntu și să trimită toate pâinele pămîntului⁷ Eghiptului acelor șapte ani a ieftinătății.

35. Și să adune toate bucatele de 7 ani acestor ce vin, acestor buni, și să s(ă) strîngă grîul suptu mîna [lui]⁸ faraon și bucate în cetăți să s(ă) păzască.

36. Și vor fi bucatele cîte păzite în pămîntu la cei 7 ani a foametei carii vor fi în pămîntul Eghiptului și nu să va strica pămîntul de foamete⁹.

37. Și plăcu cuvîntul înaintea lui faraon și înaintea tuturor slugelor lui.

38. Și dzise faraon tuturor slugilor lui: „Au doară vom afla om ca acesta carele are duhul lui Dumnezău întru insul?”

39 [40]. Și dzise faraon lui Iosif: „În vreme ce Dumnezău ț-au arătat ție toate acestea, nu iaste om mai înțeleptu și mai socotitor decît tine.

40. Și tu vei fi în casa mea și pre rostul tău va asculta tot nărodul meu, fără scaunul voi avea eu mai multu decît tine¹⁰.”

41. Și dzise faraon lui Iosif: „Iată te puu astăzi preste tot pămîntul Eghiptului⁹.”

42. Și, luîndu faraon inelul den mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; și-l îmbracă pre el haină vișină și puse lanțu de aur pregiur grumadzul lui.

43. Și-l sui pre insul în-al doilea car de a lui și strîgă înaintea lui strigătoriu și-l puse pre el¹⁰ preste tot pămîntul Eghiptului.

44. Și dzise faraon lui Iosif: „Eu, faraon, afară den tine nu va rădica nime mîna lui preste tot pămîntul Eghiptului⁹.”

45. Și numi faraon numele lui Iosif Psontom Fanih și-i dăde lui pre Asaneth¹¹ fata lui Pendefri, pōpe(i) a Ilfū Pōlii, lui să-i fie fămēie.

46. Și Iosif era de 30 ani cîndu stătu înaintea lui faraon, împăratul Eghiptului; [47] și ieși Iosif den fața lui faraon și îmblă tot pămîntul Eghiptului.

47. Și făcu pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate snopi.

48 [47]. Și adună toată bunătatea acelor 7 ani întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghiptului. [48]. Și puse bucatele în cetăți, bucate cimpilor cetății, ce era prepregiurul ei, au pus întru însă.

49. Și adună Iosif grîu ca năsipul mării multu foarte până nu putea să numere, că nu era număr.

50. Și lui Iosif să făcură 2 ficiori mainte de a veni cei 7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth, fata lui Pendefri, pōpei a Ilfū Pōlii.

51. Și numi Iosif numele celui den-tăi născut Manasi, dzicîndu căce „a uita mi-au făcut Dumnezău toate durerile mele și toate ale tătine-mieu¹².”

52. Și numele acelu al doilea au numit Efraim, dzicîndu căce „m-au

zeu și va să grăbească Dumnezău să facă acest cuvînt curînd.

33. Ce acum, împărate, caută un om înțelept și chibzuit și-l pune ispravnic preste toată țara Eghiptului.

34. Și să puie faraon mai mari preste tot pămîntul să strîngă toată roada grîului dentr-acei 7 ani ce vor să fie în mîinile lui faraon.

35. Și să se păzească hrana prene cetăți.

36. ca să se afle pâine gata pre pămînt în cei 7 ani de foamete care vor să fie în țara Eghiptului să nu piēie țara de foame⁹.

37. Și se miră faraon de cuvintele lui și toate slugile lui.

38. Și zise faraon cătră slugile sale: „Nu vom afla om ca acesta care are într-insul duhul lui Dumnezău.”

39. Și zise faraon cătră Iosif: „Deaca vreme ce au arătat ție Dumnezău toate și nu iaste alt om mai înțelept de tine și mai chibzuit,

40. să fii tu în casa mea și rostul tău să-l asculte toate gloatele mele, fără numai scaunul să aib eu mai mult decît tine¹⁰.”

41. Și zise faraon lui Iosif: „Iată că te puu astăzi preste tot pămîntul Eghiptului⁹.”

42. Și-ș scoase faraon inelul den deget și-l puse în mîna lui Iosif; și-l îmbracă în haină roșie și puse ghierdan⁸ de aur pre cerbicea lui.

43. Și-l puse de șăzu în a doaua carată de ale lui și striga biglariul înaintea lui și-l puse pre tot pămîntul Eghiptului.

44. Și zise faraon lui Iosif: „Eu, faraon, fără de tine nu va rădica mîna sa nimini în tot pămîntul Eghiptului⁹.”

45. Și puse faraon lui Iosif numele Psontiom Fanih și-i dăde pre Asaneth, fata lui Pentefrii, popa cetății soarelui, să-i fie muiere.

46. Și era Iosif de 30 de ani cînd veni înaintea fetei lui faraon, împăratul Eghiptului; și ocoli tot Eghiptul.

47. Și făcu pămîntul întru-acei 7 ani seceriș dendăstul.

48. Și strînse hrană întru-acei 7 ani de ieftinătate în țara Eghiptului. Și puse hrana acelor cimpuri în cetăți, și den cetățile denprejur puse.

49. Și strînse Iosif grîu mult foarte; ca năsipul mării era până nu putea să-l mai numere, că era fără de număr⁹.

50. Și avea Iosif 2 feciori mai înainte de cei 7 ani de foamete, carei născuse lui Asaneth, fata lui Pentefrii, popa cetății soarelui.

51. Și celui den-tăi îi puse numele Iosif, Mănasia, zicînd că „m-au făcut Dumnezău să uit toate durerile mele și ale tătine-mieu¹².”

52. Iar celui al doilea îi puse numele Efraim, zicînd că „m-au crescut

nezeu se va grăbi să o îndeplinească.

33. Caută așadar un om înțelept și chibzuit și pune-l peste țara Eghiptului.

34. Așa să facă faraon: să orînduiască ispravnic peste țară ca să strîngă a cincea parte din toate roadele pămîntului Eghiptului, în cei șapte ani de belșug.

35. Să adune toate bucatele în cei șapte ani buni care vor veni și să dea grîul pe mîna lui faraon, iar bucatele să fie puse sub pază în cetăți.

36. Aceste bucate vor fi păstrate în țară pentru cei șapte ani de foamete care se vor abate asupra Eghiptului. Astfel țara nu va pieri de foame⁹.

37. Cuvîntul acesta a plăcut lui faraon și tuturor dregătorilor săi.

38. Atunci faraon a spus tuturor dregătorilor săi: „Vom găsi oare un om ca acesta, care să aibă în el duhul lui Dumnezău?”

39. Apoi a rostit către Iosif: „De vreme ce Dumnezău ți-a dezvăluit ție toate acestea, nu poate fi alt om mai înțelept și mai priceput decît tine.

40. De acum tu vei fi mai mare peste casa mea și tot poporul meu va asculta de cuvîntul tău; numai prin tronul meu voi fi mai presus decît tine¹⁰.”

41. Faraon a mai spus către Iosif: „Iată, astăzi, te pun mai mare peste toată țara Eghiptului⁹.”

42. Scoțîndu-și inelul cu pecete de pe mîna sa, faraon îl puse pe mîna lui Iosif. Apoi l-a îmbrăcat în veșminte din țesetură de în aleasă și i-a pus un colan de aur împrejurul gîtului.

43. Și a fost purtat în cel de al doilea car împărătesc, iar înaintea lui se striga: „Abrek!” adică ingenunchiați! Astfel Iosif a fost pus mai mare peste toată țara Eghiptului.

44. Faraon a mai spus lui Iosif: „Eu sînt faraon, dar fără îngăduința ta în toată țara Eghiptului nimeni să nu-și miște nici mîna, nici piciorul⁹.”

45. Faraon i-a pus lui Iosif numele de Tafnat-Paneah și i-a dat de soție pe Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul orașului Heliopolis.

46. Iosif avea treizeci de ani cînd s-a înfățișat înaintea lui faraon, împăratul Eghiptului. După aceea Iosif a plecat dinaintea lui faraon și a cutreierat toată țara Eghiptului.

47. În cei șapte ani de belșug, pămîntul a rodit din plin.

48. Iosif a adunat toate grînele în cei șapte ani în care a fost belșug în țara Eghiptului și le-a pus în cetăți, aducînd în fiecare cetate grînele de pe ogoarele din jurul acesteia.

49. Astfel Iosif a adunat grîu cît nisipul mării de mult, de nu-i mai ținea socoteala.

50. Înainte de a începe cei șapte ani de foamete, Iosif a avut doi fii, pe care i-a născut Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul din Heliopolis.

51. Iosif a dat celui întîi născut numele Manase, căci, spunea el, „Dumnezău m-a făcut să uit toate necazurile mele și toate cele din casa părintească¹².”

52. Iar celui de-al doilea i-a pus numele Efraim, căci, spunea el, „Dumne-

innălțat Dumnezău întru pământul smerenii mele.

53. Și trecură cei 7 ani a ieftinătății carii s-au făcut în pământul Egiptului.

54. Și începură cei 7 ani a foameteții a veni, după cum au dzis Iosif. [55] Și să făcu foamete întru tot pământul și în tot pământul Egiptului nu era pâine.

55 [56]. Și flămîndzi tot pământul Egiptului; și strigă nărodul către faraon pentru pâine. Și dzise faraon tuturor egiptenilor: „Pasați la Iosif și ce va dzice voaă faceți”.

56 [57]. Și foametea era pre fața a tot pământul. Și deschise Iosif toate jicnițele și vindea tuturor egiptenilor.

57 [58]. Și toate țările veniră la Egiptu a cumpăra de la Iosif, pentru că coprinse foametea în tot pământul.

CAP 42

1. Și, vădzîndu Iacov cum iaste vindzare de grîu la Egiptu, dzise feciorilor lui: „Pentru că ce leneviți?”

2. Iată că am înțeles cum iaste grîu la Egiptu. Pogoriți acolô și cumpărați noă de acolô puținî bucate pentru ca să trăim și să nu murim”.

3. Și să pogorîră frații lui Iosif, 10, să cumpere grîu de la Egiptu.

4. Iară pre Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-au trimis cu frații lui, pentru că dzise cîndai să nu i să tîmple slăbiciune pre cale.

5. Și veniră feciorii lui Israil să cumpere cu ceia ce venia, pentru că era foamete în tot pământul Hanaan.

6. Și Iosif era domnu pământului acesta; vindea a tot [a tot]² nărodul pământului. [7] Și, venînd frații lui Iosif, să inchinară lui cu fața la pământu.

7. Și, vădzîndu Iosif pre frații lui³, i-au cunoscut; și să instreina de ei, și le grăi năslnicêste și dzise lor: „De unde ați venit?” Și ei dzisără: „Den pământul Hanaan să cumpărăm bucate”.

8. Și cunoscu Iosif pre frații lui, iară ei nu l-au cunoscut pre însul.

9. Și-ș aduse aminte Iosif de visurile ce au vădzut el și le dzise lor: „Iscoade sinteți; a cerca urmele țării ați venit”.

10. Și ei dzisără: „Nu, doamne! Slugile tale, am venit să cumpărăm bucate.”

11. Pentru că toți sintem feciori unui om; de pace sintem, nu sintu slugile tale iscoade”.

12. Și dzise lor: „Nu! Ce urmele pământului ați venit să vedeți”.

13. Și ei dzisără: „12 sintem, slugile tale, frați în pământul Hanaan; și iată, cel mai tînăr decit noi cu tată-nostru astăzi, și celalaltu nu iaste”.

14. Și dzise lor Iosif: „Aceasta iaste carea v-am dzis voaă dzicîndu că sinteți iscoade.”

15. Întru aceasta veți arăta: pre sănătatea lui faraon, nu veți ieși de aicea de nu fratele vostru cel mai tînăr va veni aicea.

16. Și trimiteți dentru voi unul și luați pre fratele vostru, și voi vă luați⁴ până să vor face invite cuvintele voastre, de grăiți adevărat au ba; iară să nu, pre sănătatea (lui)⁵ faraon, că adevărat iscoade sinteți”.

17. Și-i puse pre înși în temniță dzile 3⁶./

Dumnezeu în pământul smericiunii mele”.

53. Și trecură cei 7 ani cu spor care fură în țara Egiptului.

54. Și începură a veni cei 7 ani cu foamete, cum zisese Iosif. Și fu foamete preste tot pământul și în toată țara Egiptului nu era pâine.

55. Și flămînzî toată țara Egiptului; și strigară năroadele către faraon pentru pâine. [56] Iar faraon zise tuturor egiptenilor: „Pasați la Iosif și cum vă va învăța veți face”.

56. Și iată era foamete pre fața a tot pământul. [57] Iar Iosif dăschise toate jicnețele și vindea tuturor egiptenilor.

57. Și veniră toată laturile la Egipt, la Iosif, să cumpere, că cuprinsese foametea tot pământul.

CAP 42

1. Și, văzînd și Iacov că iaste vindzare de grîu în Egiptet, zise feciorilor săi: „Că ce nu socotiți?”

2. Iată, am înțeles că iaste grîu la Egiptet. Pasați acolô de ne cumpărați puținêle bucate ca să trăim, să nu murim”.

3. Și se duseră frații lui Iosif, 10, în Egiptet să cumpere grîu.

4. Iar pre Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-lăsă cu frații lui, că zicea să nu i se întîmple pre cale vreun rău ceva.

5. Și veniră feciorii lui Izrail cu ceia ce venia să cumpere, că era foamete în toată țara Hanaanului¹.

6. Iar Iosif era domn a toată țara Egiptului și vindea el pâine tuturor oamenilor ciți venia. Și veniră frații lui Iosif și se inchinară lui cu fetele până jos la pământ.

7. Iar Iosif cum văzu pre frații săi îi cunoscu; și se lepăda de dînsii, și le vorbiu cu răstît și le zise: „De unde venit?” Iar ei răspuneră: „Den țara Hanaanului să cumpărăm hrană”.

8. Și cunoscu Iosif pre frații săi, iar ei nu cunoștea pre dînsu.

9. Și-ș aduse Iosif aminte de visurile sale care văzuse și le zise: „Ba voi sinteți iscoade și ați venit să căutați căile locului acestiia”.

10. Iar ei răspuneră: „Ba, doamne! Slugile tale sintem și am venit să cumpărăm hrană.”

11. Și sintem toți feciori ai unui om de pace, iar nu sint slugile tale iscoade”.

12. Iar el zise: „Ba sinteți iscoade și ați venit să căutați căile dentr-acest pământ”.

13. Ei ziseră: „12 frați sintem, slugile tale, în țara Hanaanului; și iată, cel mai mic decit noi iaste astăzi la tată-nostru, iar altul nu mai iaste”.

14. Iosif zise: „Aceasta iaste care zic eu că voi sinteți iscoade, pre aceasta vă cunoașteți”.

15. Ce, pre sănătatea lui faraon, că nu veți ieși de aici până nu va veni fratele vostru cel mai mic aici.

16. Ce trimiteți unul dintre voi și luați pre frate-vostru, iar voi îngăduiți până se va arăta cuvîntul vostru: cu adevărat grăiți au ba; iar de nu, pre sănătatea lui faraon, iscoade sinteți”.

17. Și-i dăde în pază 3 zile./

zeu mi-a dat rod în țara pătîmirii mele”.

53. Și au trecut cei șapte ani de belșug de care a avut parte țara Egiptului.

54. Și au început să bîntuie cei șapte ani de foamete, așa cum spusese Iosif. Foametea a cuprins întreg pământul, dar în toată țara Egiptului era piine.

55. Toată țara Egiptului flămînzea, iar pöporul striga după piine către faraon. Atunci faraon a spus egiptenilor: „Duceți-vă la Iosif și faceți așa cum vă va îndruma el”.

56. Foametea s-a întins pe tot cuprînsul pământului. Atunci Iosif a deschis grînarele și vindea piine egiptenilor.

57. Toată lumea venea în Egipt să cumpere de la Iosif, pentru că foametea cuprinsese tot pământul.

CAP. 42

Frații lui Iosif în Egipt.
Întîlnirea cu Iosif

1. Cînd Iacov a aflat că în Egipt este grîu de vindzare, a spus feciorilor săi: „Pentru ce stați nepăsători?”

2. Iată, am auzit că în Egipt se găsește grîu. Coboriți într-acolo și cumpărați pentru noi ceva bucate de acolo, ca să ne ținem în viață și să nu murim”.

3. Atunci zece din frații lui Iosif au plecat ca să cumpere grîu din Egipt.

4. Dar pe Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-a trimis Iacov cu frații lui, pentru că își zicea: „Nu cumva să i se întîmple vreo nenorocire pe drum”.

5. Fiii lui Israel au sosit împreună cu alții care au venit și ei să cumpere, pentru că foametea bîntuia în pământul Canaanului.

6. Cel mai mare dregător al țării Egiptului era Iosif. El era cel care vindea grîne tuturor oamenilor din țară. Și au sosit frații lui Iosif și i s-au inchinat cu fața pînă la pământ.

7. Cînd Iosif i-a văzut pe frații săi, i-a recunoscut, dar s-a arătat străin față de ei și le-a vorbit cu asprime, zicîndu-le: „De unde ați venit?” Ei au răspuns: „Din țara Canaanului, ca să cumpărăm bucate”.

8. Iosif i-a recunoscut pe frații săi, dar aceștia nu l-au cunoscut.

9. Atunci Iosif și-a adus aminte de visele ce le visase despre ei și le-a spus: „Sinteți iscoade și ați venit să iscodiți lucrurile ascunse ale țării”.

10. Ei însă au răspuns: „Nu, doamne! Robii tăi au venit ca să cumpere bucate.”

11. Sintem cu toții feciorii aceluiași bărbat și oameni cinstiți. Robii tăi nu sint iscoade”.

12. El le-a spus: „Ba nu! Ci ați venit să iscodiți lucrurile ascunse ale țării”.

13. Ei iarăși au răspuns: „Noi, robii tăi, sintem doisprezece frați din țara Canaanului. Și iată, cel mai tînăr dintre noi este astăzi cu tatăl nostru, iar altul nu mai este în viață”.

14. Dar Iosif le-a spus: „Așa este, precum vă zic, voi sinteți iscoade.”

15. Veți fi puși la încercare în acest fel: nu veți ieși de aici, pe viața lui faraon, pînă ce fratele vostru cel mai tînăr nu ni se va înfățișa.

16. Trimiteți pe unul dintre voi să-l aducă pe fratele vostru, iar voi veți fi întemnițați pînă ce se va dovedi dacă spusele voastre se adevăresc, dacă spuneți sau nu adevărul. Iar de nu, pe viața lui faraon, sinteți într-adevăr iscoade.”

17. Și i-a pus sub pază trei zile./

Шн зисе ле атреа зне атале фате ши кичи тиле пѣ
 Трхкѣ де дѣнзѣхъ мѣтѣмъ еѣ. Ли екнѣци де
 пале оубо фрате ле еѣтрѣ ете Опрѣкѣхъ фпѣзѣ
 ши еѣн пхѣци ши еѣ дѣтецъ кѣпѣрѣтѣра грѣхъ
 еѣетрѣ. Шн пѣ фрате ле еѣетрѣ тѣле мѣн тѣ
 нѣрѣ еѣле дѣтеци ле мѣне ши еѣетрѣ крѣ де кѣенѣ
 тѣле еѣетрѣ тѣрѣ дѣнзѣ, еѣци мѣн, ши фѣкѣрѣ л
 шѣ. Шн зисе фѣшпѣкѣра ле кѣтѣрѣ фрате ле пѣ
 еѣхъ шѣ ле тѣ пѣнѣрѣ кѣ фпѣкѣтѣ еѣнѣтѣмъ пѣн
 тѣрѣ фрате ле нѣетрѣ, кѣ нѣтѣмъ фѣхѣрѣтѣ де кѣ
 нѣхъ еѣфратѣхъ лѣхъ, кѣнѣ де еѣрѣга нѣеѣ ши
 нѣн нѣхъ лѣкѣлѣтѣмъ пѣ дѣнѣхъ, ши пѣнѣтѣрѣ
 лѣтѣста еѣнѣ пѣ нѣн пѣнѣтѣрѣ лѣтѣста
 Шн рѣспѣхъ зѣнѣ рѣеѣмъ зисе лѣрѣ, нѣ еѣамъ грѣ
 нѣтѣ еѣеѣ зисѣнѣ, нѣ фѣтеци еѣрѣкѣтѣтѣ
 испнѣлѣхъ ши нѣхъ мацн лѣкѣлѣтѣ еѣ ши нѣтѣ
 еѣнѣцимъ лѣн еѣтѣрѣтѣ. Шн еѣн нѣцѣтѣ кѣмъ кѣ
 еѣеѣфѣ лѣрѣ, пѣнѣтѣрѣ кѣ тѣжамѣтѣхъ фминѣлѣ
 кѣхъ лѣрѣ еѣра. Шн фѣтѣрѣкѣнѣхъ еѣла еѣн пѣж
 еѣ еѣеѣфѣ, ши тѣрѣше пѣнѣ лѣ дѣнѣшѣн ши зисѣлѣ
 ши лѣеѣ пѣ еѣмѣеѣнѣ дѣнѣтѣрѣ дѣнѣшѣн, ши нѣлѣ лѣгѣ
 пѣрѣдѣнѣхъ фнѣнѣтѣ лѣрѣ. Шн пѣрѣкѣнѣ еѣеѣ
 еѣфѣ еѣле оубо пѣле еѣеѣ лѣрѣ де грѣхъ, ши еѣ лѣрѣ
 лѣрѣнѣтѣхъ лѣрѣ фѣшпѣтѣ кѣрѣхъ фѣкѣхъ лѣхъ, ши
 еѣле рѣ де мѣнѣсѣрѣ лѣрѣ лѣгѣцѣхъ пѣ еѣале, ши еѣ
 фѣкѣхъ лѣшѣ. Шн пѣнѣнѣ грѣхъ лѣрѣ мѣгѣрѣн кѣс
 лѣрѣ еѣдѣетрѣ де лѣеѣлѣ. Шн лѣзлѣгѣрѣ оубѣн кѣс
 еѣкѣхъ еѣрѣхъ хѣрѣнѣ мѣгѣрѣнѣрѣ еѣн оубѣн лѣ еѣнѣхъ
 нѣн лѣхъ еѣзѣ лѣгѣтѣрѣ лѣнѣтѣхъ нѣеѣ, ши еѣра дѣеѣ
 пѣра грѣнѣ еѣкѣхъ лѣхъ. Шн зисе фѣрѣнѣ лѣрѣ, кѣн
 мѣнѣлѣ рѣтѣ лѣрѣнѣтѣ ши нѣтѣлѣтѣ фѣкѣхъ мѣтѣхъ,
 ши еѣ еѣпѣжѣтѣ нѣнѣмъ лѣрѣ, ши еѣтѣрѣрѣрѣ ф
 тѣрѣ рѣнѣшѣн зисѣнѣ, тѣ лѣтѣста нѣтѣхъ фѣкѣхъ
 дѣнзѣхъ нѣеѣ. Шн еѣнѣрѣ кѣтѣрѣ еѣкѣеѣтѣ пѣ
 тѣрѣ лѣрѣ лѣ пѣмѣжѣтѣ лѣн хѣнѣлѣ ши еѣдѣетрѣ лѣ
 тѣлѣтѣ, кѣтѣ лѣнѣ фѣтѣжамѣтѣ лѣрѣ зисѣнѣ
 Грѣнѣ еѣмѣлѣ дѣмѣнѣлѣ пѣмѣжѣтѣхъ, кѣтѣрѣнѣнѣ лѣ
 нѣ еѣкѣрѣтѣ, ши нѣ пѣеѣ пѣ нѣнѣ фѣлѣзѣтѣ кѣ кѣмъ лѣ
 нѣеѣдѣн пѣмѣжѣтѣхъ. Шн зисе мѣ лѣнѣ пѣче лѣ
 еѣнѣтѣмъ нѣ еѣнѣтѣмъ нѣеѣлѣтѣ. Дѣнѣпѣрѣ лѣ
 зѣтѣ фѣрѣнѣ еѣнѣтѣмъ фѣтѣрѣнѣ тѣжѣнѣ нѣетрѣ оубѣн
 нѣ лѣтѣ тѣрѣ тѣле мѣнѣнѣкѣ нѣ тѣпѣлѣ нѣетрѣ кѣ
 тѣ лѣтѣпѣзѣн фпѣмѣжѣтѣхъ хѣнѣлѣ. Шн зисе лѣрѣ
 нѣеѣ еѣмѣлѣ дѣмѣнѣлѣ пѣмѣжѣтѣхъ, фѣтѣрѣ лѣнѣ
 еѣта еѣеѣнѣ кѣнѣлѣшѣ кѣмъ еѣнѣтѣцѣ де пѣче оубѣрѣлѣ
 лѣ еѣетрѣ лѣтѣци лѣнѣтѣ кѣмѣнѣ, тѣрѣ кѣмѣпѣрѣрѣ
 рѣрѣнѣ грѣхъ нѣ еѣнѣ еѣетрѣ лѣхънѣлѣ еѣрѣдѣтеци
 Шн дѣдѣтеци пѣ фрате ле еѣетрѣ тѣлѣ мѣн тѣнѣтѣрѣ
 ши еѣнѣн кѣнѣлѣшѣ кѣмъ нѣ еѣжѣтѣци нѣеѣлѣтѣ тѣ еѣнѣ
 тѣци дѣпѣлѣ, ши пѣ фрате ле еѣетрѣ еѣнѣлѣ еѣеѣеѣ,
 ши кѣ пѣмѣжѣтѣхъ еѣеѣнѣгѣцѣтѣрѣнѣ. Шн лѣ
 фѣ рѣшпѣтѣхъ де еѣнѣ еѣтѣн лѣрѣ ши еѣра лѣ фѣшпѣтѣ пѣ
 рѣхъ лѣгѣтѣрѣ лѣрѣнѣтѣхъ лѣнѣ фѣкѣхъ лѣ ши
 еѣзѣрѣ лѣгѣтѣрѣнѣ лѣрѣнѣтѣхъ лѣнѣ еѣнѣ, ши тѣ
 тѣлѣ лѣрѣ ши еѣ еѣпѣжѣтѣрѣтѣ. Шн зисе лѣрѣ
 тѣлѣ еѣеѣ тѣлѣтѣ лѣрѣ. пѣрѣ мѣнѣ мацн фѣкѣхъ фѣрѣ
 фѣтѣрѣнѣ, еѣоѣнѣфѣ нѣ еѣтѣ, еѣмѣеѣнѣ нѣ еѣтѣ, ши
 пѣ еѣнѣтѣмѣнѣ еѣеѣ лѣдѣци еѣ лѣеѣпѣрѣмѣтѣ фѣрѣтѣ
 тѣ лѣтѣтѣтѣ. Шн зисе рѣеѣнѣмъ тѣпѣлѣнѣ лѣрѣ
 зѣнѣжѣ

- 18. Și zise lor a treia zi : „Aceasta faceți și veți trăi, pentru că de Dumnezeu mă tem eu.
- 19. De sînteți de pace, un frate al vostru să se oprească în pază, și voi păsați și vă duceți cumpărătura griului vostru.
- 20. Și pre fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine și să vor cîrede cuvintele voastre, iară de nu, veți muri“. Și făcură așa.
- 21. Și zise fieștecarele cătră fratele său : „Așa iaste pentru că în păcat sîntem pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de chinul sufletului lui cînd se ruga noao și noi nu-l ascultam pre dînsul ; și pentru aceasta veni pre noi primejdiia aceasta“.
- 22. Și, răspunzînd, Ruvîm zise lor : „Nu v-am grăit voao zicînd : «Nu faceți strîmbătate copilașului», și nu m-ați ascultat ? Și iată, singele lui să cearcă“.
- 23. Și ei nu știa cum Iósif aude, pentru că tîlma-ciul în mijlocul lor era.
- 24. Și, întorcîndu-să de la ei, plînse Iósif. Și iarăș veni la dînșii și zise lor ; și luo pe Simeon dintre dînșii și-l legă pre dînsul înaintea lor.
- 25. Și porinci Iósif să le umple vasele lor de griu, și să le dea argintul lor fieștecăruia în sacul lui și să le dea de mîncare lor de sațiu pre cale. Și să făcu așa.
- 26. Și, puind griul pre măgarii lor, să duseră de acolô.
- 27. Și, dezlegînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi unde au odihnit, au văzut legătura argintului său ; și era deasupra gurii sacului.
- 28. Și zise fraților lui : „Mi s-au dat argintul și iată-l-ăi în sacul meu“. Și se spămîntă inima lor și se turburară întru dînșii, zicînd : „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezeu noao ?“.
- 29. Și veniră cătră Iácov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaán și spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd :
- 30. „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu scîrbă și ne puse pre noi în pază ca cum am iscodi pămîntul.
- 31. Și zisem lui : «De pace sîntem, nu sîntem iscoadă.
- 32. Doisprăzêce frați sîntem feciori tatîni-nostru ; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi în pămîntul Hanaán».
- 33. Și zise noao omul, domnul pămîntului : «Întru aceasta vă voi cunoaște cum sînteț de pace : un frate al vostru lăsați aicea cu mine, iară cumpărarea dării griului casei voastre luindu-l, vă duceți
- 34. și aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr și voi cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce sînteți de pace ; și pe fratele vostru voi du voao și cu pămîntul să vă neguțatorîți“.
- 35. Și fu deșărtînd ei sacii lor, și era a fieștecăruia legătura argintului lui în sacul lor ; și văzură legăturile argintului lor, ei și tatăl lor. și să spămîntară.
- 36. Și zise lor Iácov, tatăl lor : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iósif nu iaste, Simeón nu iaste. Și pre Veniamin să-l luați ? Asupra mea fură toate acêstea“.
- 37. Și zise Ruvîm tatălui lor / zicînd : „Pre amin-

18. Și daise lor a treia dzi : „Aceasta faceți și veți trăi, pentru că de Dumnezău mă tem eu.

19. De sînteți de pace, un frate al vostru să s(ă) oprească în padză și voi păsați și vă luați cumpărătura a luării grîului vostru.

20. Și pre fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine și să vor încrede cuvintele voastre, iară să nu veți muri”. Și făcură așa.

21. Și dzise fieștecarele cătră fratele său : „Așa iaste pentru că în păcat sîntem pentru fratele nostru, pentru că ne-am îndurat de chinul sufletului lui cîndu să ruga noao și nu-l ascultăm: pre însă; și pentru aceasta au venit pre noi primejdiia aceasta.

22. Și răspundîndu, Ruvim dzise lor : „Nu v-am grăit voao dzicîndu : „Nu faceți strîmbătate copilașului”, și nu m-ați ascultat ? Și iată, singele lui să cearcă”.

23. Și ei nu știa cum Iosif aude, că talmaci întru ci era.

24. Și, întorcîndu-să de la ei, au plînsu Iosif. Și iarăși veni la înșii și dzise lor : [25] și luă pre Simeon dentru înșii și-l legă pre înșul înaintea lor.

25. Și porânci Iosif să le imple vasele lor de grîu, și să le dea argîntul lor fieștecaruia în sacul lui și să le dea de mîncat lor de sațiu pre cale. Și li să făce lor așa.

26. Și, puindu grîul pre măgarii lor, să duseră de acolo.

27. Și, dezlegîndu unul sacul său să dea iarba⁹ măgarilor săi unde au poposit, au vădzut legătura argîntului său; și era deasupra gurei sacului.

28. Și dzise fraților lui : „Mi s-au dat argîntul și iată-l-ai întru sacul meu”. Și li să intristă inima lor și să spămintară între sine, dzicîndu : „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezău noao?”

29. Și veniră cătră Iacov¹⁰, tatăl lor, la pămîntul Hanaan, și-i spuseră lui toate cite li să întimplară lor, dzicîndu :

30. „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi năslîniceste și ne puse pre noi în pază ca cîndu am iscodi pămîntul”.

31. Și-i dzisem lui : „De pace sîntem, nu sîntem iscoade”.

32. 12 frați sîntem feciorii tătîne-nostru; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru, astăzi, în pămîntul Hanaan”.

33. Și dzise noao omul, domnul pămîntului : „Întru aceasta voi cunoaște cum sînteți de pace : un frate al vostru lăsați aicea cu mine, iară numărul dării grîului vostru luîndu, vă duceți

34. și aduceți cătră mine pre fratele vostru cel mai tînăr și voi cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce cum sînteți de pace; și pre fratele vostru voi da voă și cu pămîntul să vă neguțatoriți”.

35. Și fu, deșertîndu ei sacii lor, și era a fieștecaruia legătura argîntului lui în sacii lor; și vădzură legăturile argîntului lor, ei și tatăl lor, și să spămintară.

36. Și dzise lor Iacov, tatăl lor : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iosif nu iaste, Simeon nu iaste. Și veți să luați și pre Veniamin ? Asupra mea fură aceste toate”.

37. Și dzise Ruvim tatălui lor / dzicîndu :

18. Iar a treia zi le zise : „Faceți cum am zis și să fiți vil, că eu mă tem de Dumnezău.

19. Ce de sînteți cu pace, un frate al vostru să se oprească în temniță, iar voi vă duceți de duceți grîul care ați cumpărat.

20. Și să aduceți pre fratele vostru cel mai mic la mine și se va crede cuvîntul vostru, iar de nu, voi veți peri”. Și făcură așa.

21. Și ziseră fieștecare cătră fratele său : „În păcat sîntem noi pentru fratele nostru, că n-am băgat în seamă intristăciunea sufletului său cînd se ruga noao, nice l-am ascultat; pentru-aceia veni pre noi toată intristăciunea”.

22. Iar Ruvim, răspundînd, zise lor : „Dară nu v-am zis eu grăind : „Nu faceți nevoie copilului”, și nu m-ați ascultat ? Ce iată că singele lui se caută”.

23. Și nu știa ei că Iosif înțelge, că [nu] era talmaci între dinșii.

24. Și se întoarse Iosif de cătră dinșii și plînsu; și, întorcîndu-se la dinșii, iar le zise; [25] și luă pre Simeon dentre dinșii și-l legă înaintea lor.

25. Și porânci Iosif să umple vasele lor de grîu, și să bage banii tuturor fiește ai căruia pren sacul lui și să le dea merinde pre cale. Și li se făcu așa.

26. Și încărcară grîul pre măgarii lor și purcșeră de acolo.

27. Iară unul dentru-inșii își dăzlegă sacul său să dea măgarilor lui să mînce, unde lăsară să odihnească, și văzu legătura cu argîntul⁷ dăsupra sacului, în gură.

28. Și zise cătră frații săi : „Întorsu-mi-se-au argîntul și iată-l în sacul meu”. Și se spămintă inima lor și se turburară, zicînd : „Ce au făcut aceste noao Dumnezău?”

29. Și veniră la tată-său Iacov, în țara Hanaanului, și povestiră lui toate cite li se întimplară, zicînd :

30. „Grăi domnul acelu loc noaoă cu ponoș și cu hăpaste și ne-au dat în pază, zicînd : „Ați venit să iscodiți țara noastră”.

31. Iar noi am zis : „Ba, noi sîntem oameni de pace, iar nu sîntem iscoade”.

32. 12 frați sîntem, feciori unui tată al nostru, și unul nu iaste, iar cel mic astăzi iaste la tată-nostru, în țara Hanaanului”.

33. Iar domnul locului ne-a zis : „Pre aceasta voi cunoaște că sînteți oameni de pace : un frate de-ai voștri să-l lăsați aici la mine, iar prețul vostru și grîul îl luați și vă duceți la casa voastră.

34. și să aduceți pre fratele vostru cel mai mic la mine și voi cunoaște că nu sînteți iscoade ce oameni de pace; și vă voi da pre fratele vostru și veți face neguțatorie în țară”.

35. Și fu cîndu-ș dășarta ei sacii, era legăturile cu banii fiește a cui în sacul său și văzură legăturile lor cu banii ei înșii și tatăl lor și se temură.

36. Și le zise tată-său, Iacov : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iosif nu iaste, Simeon nu iaste. Și veți să luați și pre Veniamin ? Asupra mea fură aceste toate”.

37. Iar Ruvim răspunse tătîne-său / dzicîndu :

18. A treia zi Iosif le-a spus : „Așa să faceți și atunci veți rămîne în viață, pentru că eu mă tem de Dumnezău.

19. Dacă sînteți cinstiți, unul dintre frați va fi poprit sub pază, iar voi ceilalți mergeți să duceți grîul pe care l-ați cumpărat.

20. Iar pe fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine, ca să se adevărească cuvintele voastre, căci altfel veți muri”. Și așa au făcut.

21. Dar își spuneau unul altuia : „Desigur că am păcătuit față de fratele nostru, căci am nesocotit durerea din sufletul său, atunci cînd se ruga de noi și nu l-am ascultat; de aceea a dat peste noi această nenorocire.”

22. Atunci Ruben le-a răspuns : „Nu v-am spus eu să nu-i faceți vreun rău băiatului ? Dar voi nu m-ați ascultat, iar acum singele lui ne cere socoteală”.

23. Ei nu știau că Iosif înțelege, căci el grăise cu ei prin talmaci.

24. Iosif s-a tras la o parte de lîngă ei și a plîns. Apoi a venit din nou la dinșii și, vorbindu-le, l-a luat pe Simeon dintre ei și l-a legat sub ochii lor.

25. Apoi Iosif a pcruncit să li se umple desagiile cu grîne, să le pună argîntul lor înapoi în sacul fiecăruia și să le dea merinde pe săturate pentru drum. Și așa s-a făcut.

26. După ce au încărcat grîul pe asinii lor, au plecat de acolo.

27. Și făcînd un popas, unul dintre ei și-a dezlegat sacul ca să dea nutreț asinului și a văzut legătura cu argîntul său, în gura sacului.

28. Atunci le-a spus fraților săi : „Mi s-a dat argîntul înapoi, căci iată, este în sacul meu”. Atunci le-a tresărit inima de spăimă și au rostit turburați : „Ce ne-a făcut Dumnezău?”

29. Sosînd la Iacov, tatăl lor, în țara Canaanului, i-au povestit tot ce li s-a întimplat, cu aceste cuvinte :

30. „Omul care este cîrmuitorul țării ne-a vorbit cu asprime și ne-a pus sub pază, ca și cînd am fi fost niște iscoade ale țării aceleia.

31. Noi i-am spus : „Sîntem cinstiți, nu sîntem iscoade”.

32. Sîntem doisprezece frați, feciorii tatălui nostru. Unul dintre noi nu mai este în viață, iar cel mai mic este astăzi cu tatăl nostru în pămîntul Canaanului”.

33. Dar omul acela, cîrmuitorul țării, ne-a răspuns : „În felul acesta voi ști dacă sînteți cinstiți : lăsați aici la mine pe unul din frați, luați grîul cumpărat pentru casele voastre și plecați !

34. Dar să-l aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr și voi ști atunci că nu sînteți iscoade, ci oameni cinstiți. Iar fratelui vostru îi voi da drumul și voi veți putea străbate țara în voie”.

35. Pe cînd își deșertau sacii, a dat fiecare peste legătura de argînt din sacul său. Cînd au văzut legăturile de argînt, s-au spăimîntat și ei și tatăl lor.

36. Atunci Iacov, tatăl lor, le-a spus : „Am rămas fără copii din pricina voastră : Iosif nu mai este, Simeon nu mai este și acum vreți să-l luați și pe Veniamin ? Toate acestea s-au abătut asupra mea !”.

37. Dar Ruben i-a răspuns tatălui său : „Să-l omori pe amîndoi feciorii

зидиѣхъ, пре амѣданъ фехоти мѣнъ сомарѣнъ,
денъ конъ архъ пре джнехъ латине, дѣль пре дж
сѣлѣ амѣна мѣ, шн еъ конъ архъ пре джнехъ л
атине. Шн еъ зине, нѣебѣа погорѣ фина мѣ
къ конъ пѣнѣрѣ къ братеахъ лхъ мѣрѣ шн еъ
сннѣхъ дѣ рѣмѣа, шн еъбѣа дѣмѣппа лхъ лѣбѣа
шн пре кале, прекарѣ бѣци мѣрѣ, шн амѣци лхъ
че тѣрѣчѣнае къ дѣрѣлѣчѣнае дѣрѣ.

К А П И Т У Л

И фламетѣ стѣ дѣрѣ пре пѣмѣнѣ
Шн фѣ кѣнѣ стѣ рѣшѣрѣ дѣмѣнѣкарѣ
тѣтѣ грѣбѣ, карѣа дѣ дѣхъ дѣа дѣгѣ,
шн зине лорѣ тѣтѣа лорѣ, лорѣ шн пѣбѣ
дѣ къ мѣрѣацѣ ноао пѣцинѣае дѣкарѣ.
Шн зине лхъ лорѣа зидиѣхъ къ мѣрѣрѣ еъ мѣ
тѣрѣнѣтѣ ноао омѣа, лѣмѣнае пѣмѣтѣлхъ зиди
кѣнѣ, нѣебѣи бѣдѣ фѣца мѣ денъ фѣрѣае бо
тѣрѣ, тѣа ман тѣнѣрѣ къ бѣи бѣ бѣи. Дѣнъ
дѣвѣнъ тѣрѣнѣтѣ, пѣ фѣрѣае нѣстрѣ къ нѣнъ нѣево
погорѣ, шн цѣвоа къ мѣрѣа цѣ дѣкарѣ. Дѣрѣ
нѣебѣи тѣрѣнѣтѣ пѣ фѣрѣае нѣстрѣ къ нѣнъ, нѣво
мѣрѣ, пѣнѣрѣ къ омѣа дѣ зидѣ ноао зидиѣхъ
нѣлѣ бѣци бѣдѣ фѣца мѣ, денъ бѣфѣи фѣрѣае бо
тѣрѣ тѣа ман мѣнѣ къ бѣи. Шн зине лорѣа
че мѣлѣи фѣкѣтѣрѣ, спѣнѣае омѣахъ, дѣ лѣте
дѣвоа фѣрѣае. Шн еъ зидѣ рѣ дѣрѣжѣа, нѣлѣ
дѣрѣ бѣтѣ сомѣа пре нѣнъ, шн рѣ дѣнѣа нѣлѣрѣ, зиди
кѣнѣ, дѣ рѣкѣ тѣрѣцѣе тѣтѣа бѣстрѣ, шн дѣ
лѣте фѣрѣае бѣвоа, шн амѣспѣлѣахъ дѣлѣте фѣрѣ
дѣрѣ дѣласта, дѣ цѣнѣтѣа къ нѣвоа зидѣ ноао, а
дѣлѣи пѣ фѣрѣае бѣстрѣ. Шн зине лорѣа
кѣрѣ лорѣа, тѣтѣа лорѣ, тѣрѣнѣтѣ кѣпѣнашѣ
къ мѣнѣ, шн еъ нѣекарѣа стѣмѣрѣе, пѣнѣрѣ еъ
тѣрѣнѣ гѣнѣ мѣрѣа, шн нѣнъ шн тѣ, шн тоатѣ
главанѣолѣрѣ. Шн еъ дѣвоа пѣтѣнѣ пре дѣ
сѣла, шн ден мѣка мѣ тѣрѣа пре джнехъ, денъ
бѣи архъ пре джнехъ кѣрѣ тѣнѣ, шн бѣи пѣ
не дѣнѣнѣтѣа пре джнехъ, грѣшнѣ спѣнѣа къ
тѣрѣ тѣнѣ тоатѣ знаеа. Кѣ денъ нѣмѣфѣи зѣ
вѣвнѣтѣ лѣлѣ нѣмѣфѣи фѣрѣае дѣ дѣвоа сѣрѣ.
Шн зине лорѣ лорѣа тѣтѣа лорѣ, дѣ лѣте аша,
ацѣа фѣцѣа, ацѣи дѣрѣсѣа дѣе пѣмѣнѣтѣа,
фѣрѣае бѣеае бѣеае, шн погорѣцѣи омѣахъ лорѣ
рѣнѣ, дѣрѣшнѣтѣ шн дѣмѣрѣ, шн тѣмѣрѣ, шн
зидиѣхъ дѣрѣ, шн тѣрѣвнѣа, шн нѣнѣ
Шн архъ нѣтѣ дѣрѣнѣ, ацѣи фѣрѣае мѣнѣае бѣа
тѣрѣ архъ нѣтѣа, тѣ еъ бѣа фѣрѣае, фѣрѣае лѣтѣ
вошѣи, фѣрѣае рѣчѣнае къ бѣи кѣнѣаи стѣнѣ фѣи сѣнѣ
тѣае. Шн пѣ фѣрѣае бѣстрѣ ацѣи, шн
кѣлѣнѣ дѣлѣ, еъ погорѣцѣи кѣрѣае омѣ. Шн дѣ
нѣдѣа мѣае стѣфѣ воао хѣрѣ дѣнѣнѣтѣа омѣахъ,
калѣ тѣнѣнѣтѣ пѣ фѣрѣае бѣстрѣ пре оуѣа, шн
пре бѣнѣамнѣ, пѣнѣрѣ къ дѣрѣа къ мѣамѣрѣа
фѣрѣае фѣхѣнѣ, фѣрѣае фѣхѣнѣ амѣрѣае. Шн лѣ
жѣае оамѣнѣа дѣрѣ рѣае дѣрѣтѣ, шн архъ нѣтѣа,
фѣрѣае, лѣрѣае дѣмѣнѣае лорѣ, шн пре бѣнѣамнѣ,
шн еъ дѣа нѣе стѣ погорѣае лѣ еъ пѣтѣ, шн стѣ
тѣрѣ дѣнѣнѣтѣа лхъ лорѣ. Шн бѣ зѣа лорѣ пре
еъ, шн пре бѣнѣамнѣ, фѣрѣаеае лхъ, шн зине тѣахъ
уѣрѣа пѣте каевоахъ, бѣа рѣа пре оамѣнѣа фѣкарѣа,

doi feciorii miei omcară-i de nu voi aduce pre dînsul la tine ; dă-i pre dînsul în mîna mea și eu voi aduce pre dînsul la tine“.

38. Și el zise : „Nu să va pogori fiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit și el singur au rămas ; și să va întîmplă lui a să slăbi pre cale pre carea veți merge și în veți aduce bătrînîțile cu întristăciune în iad“.

CAP 43

1. Și foamea să întări pre pămînt.

2. Și fu cînd săvîrșiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghîpet și zise lor tatul lor : „Iarăș pășă de cumpărați noao puținăle bucate“.

3. Și zise lui, Iuda, zicînd : „Cu mărturie s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, zicînd : «Nu veți vedea fața mea de nu fratele vostru cel mai tînăr[ă] cu voi va veni“.

4. Deci de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori și-ț vom cumpăra ție bucate.

5. Iară de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au zis noao, zicînd : «Nu-m veți vedea fața mea de nu va fi fratele vostru cel mai mic cu voi“.

6. Și zise Israîl : „Ce mi-ați făcut rău spuînd omului de iaste voao frate?“

7. Și ei ziseră : „Întrebînd, ne-au întreat omul pre noi și rudenia noastră zicîndu : «De încă trăiește tatăl vostru și de iaste frate voao ? Și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va zice noao : «Aduceți pe fratele vostru“ ?

8. Și zise Iuda cătă Israîl, tatul lor : „Trimite cōpilasul cu mine și să ne sculăm să mergem pentru să trăim să nu murim, și noi, și tu, și toată gloata noastră.“

9. Și eu îl voi priimi pre dînsul și den mina mea cêre-l pre dînsul ; de nu-l voi aduce pre dînsul cătă tine și-l voi pune înaintea ta pre dînsul, greșit să fiu cătă tine toate zilele.

10. Că de nu ne-am fi zăbăvit, acum ne-am fi întorsu de doao ori“.

11. Și zise lor Israîl, tatul lor : „De iaste așa, aceasta faceți : luați den roadele pămîntului întru vasele voastre și pogoriți omului daruri de rășină, și de miere, și tămîle, și zmirnă aleasă, și terevînthu și nucî.“

12. Și argintul îndoit luați întru mînile voastre ; argintul ce va s-au întorsu întru sacii voștri întoarceți-l cu voi, cîndai să nu fie smîntea-lă.

13. Și pre fratele vostru luați și, sculîndu-vă, va pogoriți cătă om.

14. Și Dumnezeuul meu să dea voao har înaintea omului că să trimiță pe fratele vostru, pre unul, și pre Veniamîn. Pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am rămas“.

15. Și, luînd oamenii darurile acêstea și argintul îndoit, luară în mînile lor și pre Veniamîn și, sculîndu-se, să pogorîră la Eghîpet și stătură înaintea lui Iósif.

16. Și yăzu Iósif pre ei și pre Veniamîn, fratele lui, și zise celuia ce era peste casa lui : „Bagă pre oamenii în casă /și junghe jungheri și gătêște că cu mine

cîndu: „Pre amî(n)⁵doi ficiorii miei omoară-i de nu-l voi aduce cătră tine; dă-l pre însă în mîna mea și eu îl voi aduce pre însul la tine”.

38. Și el dzise: „Nu să va pogori fiul meu cu voi, pentru că fratele său au murit și el singur au rămas; și să va tîmpla lui să slăbască pre cale pre carea veți merge și-m veți aduce bătrînețele cu scîrbă în iad”.

CAP 43

1. Și foametea să întări pre pămînt.
2. Și fu cîndu săvîrșiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghiptu și dzise lor tatăl lor: „Iarăș pîsați de cumpărați noao puținêlê bucate”.
3. Și dzise lui Iuda, dzicîndu: „Cu mărturii s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, dzicînd: „Nu veți vedea fața mea să nu fratele vostru cel mai tînăr va veni cu voi”.
4. Deci de vei trimite pre fratele nostru cu noi, ne vom pogori și-ți vom cumpăra ție bucate.
5. Iară să nu vei trimite pre fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au dzis noă dzicîndu: „Nu veți vedea fața mea să nu va fi fratele vostru cel mai tînăr cu voi”.
6. Și dzise Israil: „Ce mi-ați făcut rău spuîndu omului de iaste voă frate”?

7. Și ei dzisără: „Intrebîndu, ne întrebă pre noi omul și rudenia noastră, dzicîndu: „De încă trăiește tatăl vostru de iaste frate voaă”? Și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va dzice noao: „Aduceți pre fratele vostru”?

8. Și dzise Iuda cătră Israil, tatăl lor: „Trimite copilașul cu mine și să ne sculăm să mergem pentru să trăim și să nu murim, și noi, și tu, și toată gloata noastră.

9. Eu îl voi pîrîmi pre însul și den mîna mea cere-l pre însul, să nu-l voi aduce pre însul cătră tine și-l voi pune înaintea ta pre însul, greșit să fiu cătră tine toate zilele.

10. Că să nu ne-am fi zăbovit acum ne-am fi întorsu de doao ori”.

11. Și dzise lor Israil, tatăl lor: „Să iaste așa, aceasta faceți: luați den roadele pămîntului întru vasele voastre și pogoriți omului daruri de rășină, și de miere, și tîmîlie, și zmirnă aleasă, și terevinthu și nuci.

12. Și argintul indoit luați întru mîne(le)² voastre; argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voștri îl întoarceți cu voi, cîndai să nu fie smînteală.

13. Și pre fratele vostru luați-l și, sculîndu-vă, vă pogoriți cătră om”.

14. Și Dumnezăul meu să dea voă har înaintea omului și să trimită pre fratele vostru, pre unul, și pre Veniamin. Pentru că eu, după cum am rămas fără ficiori, fără ficiori am rămas”.

15. Și, luîndu oamenii darurile aceste și argintul indoit, luară în mînele lor și pre Veniamin și, sculîndu-să, pogorîră la Eghiptu și stătură înaintea lui Iosif

16. Și vădzu Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele lui, și dzise celuia ce era preste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă și junghe jungheturi și gă-

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei să ucizi deaca nu-l voi aduce iar la tine; dă-mi-l în mîinile mele, iar eu țil voi aduce”.

38. Iar el zise: „Nu va merge fiul meu cu voi; că frate-său au murit, el au rămas singur; ce dară de i se va întîmpla pre cale rău, pre care voi veți merge, și-m veți duce bătrînețele mele cu scîrbă în iad”.

CAP 43

1. Iară foametea se întăria pre pămînt.
2. Și fu deaca sfîrșiră grîul care-l aduseră den țara Eghiptului zise lor tată-său: „Duceți-vă iar de ne mai cumpăraț ceva hrană”.
3. Iar Iuda îi zise: „Cu mărturii se-au jurat noaoă domnul acela zicînd: „Să nu vă mai arătaț înaintea fetei mele deaca nu va veni fratele vostru cel mai mic cu voi”.
4. Deci de vei trimite pre fratele nostru cu noi, noi ne vom duce să cumpărăm noaoă hrană.
5. Iar de nu-l vei trimite, noi nu vom merge, că acel om ne-au zis: „Nu veți vedea fața mea, deaca nu va veni fratele vostru cel mai mic cu voi”.
6. Iar Izrail zise: „Ce rău ați făcut voi mie căci ați spus omului acela că aveț frate”?
7. Iar ei ziseră: „Cu întrebăciune ne-au întreat omul acela de neamul nostru, zicînd: „Trăiește tată-vostru pîn-acum și mai aveț vreun frate”? Dăci noi i-am spus după cum ne-au întreat. Au știut-am noi că va zice el: „Aduceți pre frate-vostru”?
8. Iar Iuda zise cătră tată-său, Izrail: „Lasă copilul să meargă cu mine și să ne gătim să mergem și să fim vii, iar să nu murim, și noi, și tu, și toată avuția¹ noastră.
9. Iar eu voi lua copilul pre seama mea și den mîinile mele să-l caut; deaca nu-l voi aduce iar la tine și să-l pui înaintea ta, greșit să fiu ție în toate zilele.
10. Că de nu ne-am fi zăbovit încă ș-altă dată ne-am fi întors”.
11. Dăci le zise tată-său, Izrail: „De vrême ce iaste așa voi faceți: luaț den roada pămîntului în vasele voastre și duceți acelu bărbat poclon rășină, și miere, și tîmîlie, și zmirnă, și stacti și nuci.
12. Și argintul indoit îl luaț în mîinile voastre; care vă se-au întors în sacii voștri întoarceți-l cu voi, încai să nu fie zminteaală.
13. Și să luaț pre frate²-vostru și, sculîndu-vă, pîsaț la acel om.
14. Că Dumnezăul meu iaste puternic, ce să vă dea milă înaintea acelu bărbat să sloboază pre fratele vostru, pre unul, și pre Veniamin. Că eu fără feciori am fost și fără feciori voi fi”.
15. Și luară bărbații aceia pocloane și banii indoit în mîinile lor și pre Veniamin și, sculîndu-se, se duseră în Eghipt și stătură înaintea lui Iosif.
16. Iar Iosif deaca văzu pre dînșii și pre Veniamin, frate-său, zise ispravnicului casei sale: „Bagă pre acești oameni în casă / și junghe o vită și

mei de nu țil voi aduce înapoi; la-să-l în seama mea și eu îl voi aduce înapoi la tine!”.

38. Iacov însă i-a spus: „Fiul meu nu va coborî cu voi, pentru că fratele său a murit și numai el singur mi-a mai rămas; dacă i se va întîmpla vreo nenorocire în drumul pe care porniți, o să mor, om bătrîn, de durere”.

CAP. 43

Cea de-a doua călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

1. Foametea s-a întetit pe pămînt.
2. Cînd au isprăvit de mîncat grîul pe care l-au adus din Egipt, tatăl lor le-a zis: „Duceți-vă iarăși și cumpărați ceva bucate!”.
3. Dar Iuda i-a răspuns: „Omul acela, cîrmuitorul țării, ne-a încredințat sub jurămînt cînd ne-a spus: „La mine nu veți mai ajunge de nu va veni cu voi fratele vostru cel mai tînăr”.
4. Deci, dacă-l trimiți pe fratele nostru cu noi, ne ducem să-ți cumpărăm bucate.
5. Iar dacă nu-l vei trimite, nu vom merge, pentru că omul acela ne-a spus: „La mine nu veți mai ajunge pînă cînd nu va fi cu voi fratele vostru cel mai mic”.
6. Israel a glăsuț: „Mare rău mi-ați făcut spunîndu-i acelu om că mai aveți un frate”.
7. Iar ei au răspuns: „Omul acela ne-a cercetat voînd să afle toate despre noi și despre rudenile noastre și ne-a întreat: „Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate”? Noi i-am răspuns pe măsura întrebării. Ne-am știut că ne va zice: „Aduceți pe fratele vostru!”.
8. Iuda l-a îndemnat pe Israel, tatăl lor: „Lasă băiatul cu mine! Să ne sculăm și să pornim la drum, ca să rămînem în viață și să nu pierim nici noi, nici tu și nici nimeni din ai noștri.
9. Dau cu cheazășie pentru el și dîn mîna mea să-l ceri. De nu țil voi aduce înapoi și de nu se va înfățișa înaintea ta, vinovat voi fi față de tine cîte zile voi avea.
10. Dacă nu am fi zăbovit atît, pînă acum ne-am fi întors a doua oră”.
11. Atunci Israel, tatăl lor, le-a spus: „Dacă-i așa, astfel să faceți: luați din roadele pămîntului în sacii voștri și duceți omului acela în dar balsam și miere, tîmîlie și zmirnă aleasă, fisticuri și migdale.
12. Luați și de două ori mai mult argint cu voi, pentru că trebuie să dați îndărăt chiar cu mîinile voastre argintul care v-a fost înapoiat în saci deunăzi; să nu fi fost o greșeală.
13. Luați-l și pe fratele vostru și porniți să coboriți înspre omul acela.
14. Să dea Dumnezău să găsiți îndurare înaintea acelu om, ca să-l slobozească atît pe celălalt frate al vostru, cît și pe Veniamin. Fi-va oare că imi este scris să rămîn fără feciori?”
15. Atunci bărbații au luat aceste daruri și au mai luat cu ei de două ori mai mult argint, precum și pe Veniamin, și au pornit să coboare spre Egipt. Acolo s-au înfățișat lui Iosif.
16. Cînd Iosif s-a văzut cu Veniamin, fratele său, a rostit către ispravnicul casei sale: „Poftește oamenii în casă, / taie niște vite și gătește, căci

АГ

ши жьдиге жьдигерн, ши гьтѣще, къ кмѣнне вѣ
 мжнѣа, оламентѣ пжнне, фнамѣагьднѣ
 Ши фькъ омуа, ахпкъамъ махънне, іосифъ, ши
 вѣгъ пре оламентѣ фкъа ахн іосифъ. Ши вѣ
 зьндъ оламентѣ къмъ фкъа ахн іосифъ вѣхъ вѣгъ,
 зьсерѣ, пемѣрѣ аринѣа къреле вѣхъ фторѣхъ
 сачѣи ношрн денѣжн, нонне ахъчѣамъ, пемѣрѣ ка
 вѣ нѣпѣстѣмѣкъ пре нон, ши сѣвѣ ахъчѣ денѣ,
 ка сена пре нон сачѣи, ши пре мѣгъагѣи ношрн
 Ши мѣгъандъ вѣтѣрѣ омуа че ера пѣсте къа ахн
 іосифъ, гьтѣрѣ ахн фѣуша късѣи, зькжндъ
 Рѣгъмъднѣ дѣне погорѣтамъ фѣжн, сѣне къмпѣ
 рѣмѣ дѣмжнѣа. Ши фѣ жьндъ амъ бенѣтѣ
 вѣ поносѣмъ, ши амѣ рѣшкне сачѣи ношрн, ши ачѣ
 ета аринѣа фѣще вѣрѣхъ фѣрѣ сакъа ахн,
 аринѣа нѣстрѣ къ кмѣнне ламъ фѣрѣхъ ахн
 фмжнне нѣстрѣ. Ши аринѣа ахъа ахн къ
 ахъ вѣхнѣ, па сѣне къмпѣрѣмѣ вѣкѣагѣи, пемѣ
 трѣ вѣхнѣмъ чѣне ахъ пѣе нѣасъ къ мжнне ар
 инѣа фѣагѣи ношрн. Ши зьне лор вѣжъ
 вѣасъ нѣвѣ тѣмѣцъ дѣмжнѣа вѣстрѣ ши дѣне
 зѣвѣ ахърѣна лор вѣшрн, ахъ дѣмъ вѣасъ комѣрн
 фѣагѣи ношрн, ши аринѣа вѣстрѣ, вѣне іосифъ
 фѣамѣ, ши сѣасѣ вѣтѣрѣ фѣшнѣ, пре сѣмѣсѣ.
 Ши ахъ вѣстрѣ ахъ вѣтѣрѣ пѣтѣрѣ лор, ши ахъ
 де хъанѣ мѣгъагѣи лор. Ши гьтѣрѣ ахъ
 рѣне пѣнѣ вѣенн лор іосифъ амѣагьднѣ, ши ахъ зьнѣ
 вѣ ахъа вѣасѣ пжнѣзѣсѣ. Ши фѣрѣ іосифъ
 фкъа вѣ, ши ахъ вѣстрѣ ахн ахъ рѣна че ахъ фмжнне
 лор, фкъа вѣ, ши сѣ фѣннѣрѣ ахн къ фѣаа ла пѣ
 мжнѣа. Ши фѣрѣ пре дѣжнѣи къмъ вѣ
 ахъа, ши зьне лор, сѣнѣтѣрѣ мѣте тѣтѣа вѣ
 вѣрѣ чѣа вѣстрѣмъ пре къреле ахъ зьне вѣ фѣтѣ
 аще. Ши сѣн зьсерѣ сѣнѣтѣрѣ мѣте ахъ гѣа
 тѣтѣа нѣстрѣ, фѣтѣ тѣрѣаще, ши зьне вѣенн о
 муа ачѣла ла дѣмжнѣа, ши пѣкжндъ зѣсѣ, сѣ фѣннѣ
 рѣ фѣннѣтѣ ахн. Ши пѣвѣтѣндъ къ оскѣи
 іосифъ, ахъ вѣхъ ахъ пре бенѣамнѣ, фѣрѣтеле ахн чѣа
 фѣа мѣамъ нѣкъагѣи, ши зьне, ачѣста мѣте фѣ
 теле вѣстрѣ чѣа маѣ тѣжнѣрѣ, пре къреле ахн
 зьне вѣаа ахъ чѣеца ламнне, ши зьне дѣмжнѣа
 сѣте мѣамъ мѣсѣ фѣнае. Ши сѣтѣрѣ вѣрѣ іо
 сифъ, вѣтѣрѣ фѣрѣрѣ мѣцѣла ахъ, пемѣрѣ фѣрѣсѣ,
 ши чѣрѣа сѣпжнѣгѣ ши фѣрѣнѣа фѣмѣамѣ ахъ
 пжнѣа ахъа. Ши сѣпжнѣахъ пе сѣрѣзѣ
 шндъ ахърѣ сѣ вѣнѣннѣ, ши зьне пѣнѣ пжнне.
 Ши пѣсѣрѣ ахн сѣнѣгѣрѣ, ши лор де оскѣи, ши егъ
 тѣннѣахъ че мжнѣа къ вѣа сѣсѣн, пемѣрѣ кънѣ пѣ
 тѣ егъ пѣтѣннѣ. Амжнѣа къ жьндѣи пжнне, къ
 сѣжрѣ мѣте ла егъ пѣтѣннѣ топѣ пѣсѣрѣнѣа де он.
 Ши шѣзѣрѣ фѣннѣтѣ ахн чѣа денѣжн нѣсѣагѣи,
 ахъ вѣтѣрѣнѣа ахн, ши чѣа маѣ тѣжнѣрѣ ахъ
 пѣтѣннѣрѣчѣа ахн, ши сѣ мѣрѣ оламентѣ фѣннѣ
 къреле вѣтѣрѣ фѣрѣтеле сѣхъ. Ши рѣнѣкарѣ
 пѣрѣчн дѣла вѣа вѣтѣрѣ дѣжнѣи, ши сѣ мѣрѣн пѣрѣтѣ
 ахн бенѣамнѣ, фѣсѣжѣ пѣрѣчѣае тѣхъ вѣрѣ дѣчнѣ
 чн сѣрн къпѣ ахъ чѣааа, ши сѣхърѣ ши сѣ фѣтѣрѣ
 фѣрѣнѣ къ дѣжнѣа
 К а П ѣ М а

- vor minca oamenii piine in amlazazi.
17. Si facu omul dupa cum i-au zis Iosif si baga pre oameni in casa lui Iosif.
 18. Si, vazind oamenii cum in casa lui Iosif se-au bagat, ziseră: „Pentru argintul carele se-au intorsu in sacii nostri dentiiu noi ne aducele pentru ca să năpăstuiască pre noi și să să apuce de noi ca se ne ia pre noi slugi și pre măgarii nostri”.
 19. Si, mergind cătră omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în ușa casii,
 - 20[19]. zicind: [20] „Rugămu-ne, doamne, pogorit-am întiiu să ne cumpărăm de mîncat.
 21. Si fu cînd am venit să poposim și am deschis sacii nostri, și acesta argintul fîestecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mîinile noastre.
 22. Si argint altul am adus cu noi ca să ne cumpărăm bucate pentru că nu știm cine au pus noao' cu mîinile argintul în sacii nostri”.
 23. Si zise lor: „Blînd voao, nu vă tîmeț! Dumnezăul vostru și Dumnezăul părinților voștri au dat voao comori în sacii voștri, și argintul vostru bine ispittit îl am”. Si scoasă cătră dînșii pre Simeon.
 24. Si adusără apă să să spêle picioarele lor și dède hrană măgarilor lor.
 25. Si gătiră darurile până a veni la Iosif amiázazi; și auziră că acolo va să prînzască.
 26. Si întră Iosif în casă; și adusără lui darurile ce avea în mîinile lor în casă și să închinară lui cu fața la pămînt.
 27. Si întrebă pre dînșii: „Cum vă aflaț”? Si zise lor: „Sănătos iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aț zis că încă trăiește?”.
 28. Si ei ziseră: „Sănătos iaste; sluga ta, tătă-nostru, încă trăiește”. Si zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezău!” Si, plecindu-se, să închinară înaintea lui.
 29. Si, căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamîn, fratele lui cel de o mumă născut, și zise: „Acesta iaste fratele nostru cel mai tînăr, pre carele aț zis să-l aduceț la mine”? Si zise: „Dumnezău să te miluiască, fiule!”
 30. Si să turbură Iosif că să întorcea mațele lui pentru frate-său și cerca să plîngă; și, intrînd în cămară, au plînsu acolo.
 31. Si, spălîndu-se pe obraz, ieșînd afară, să conteni și zise: „Puneț piine!”
 32. Si pusără lui singur, și lor deosebi; și eghiptenilor ce mîncă cu el, osêbi, pentru că nu putea eghiptenii a mîncă cu jidovii piine că scîrbă iaste la eghiptenii tot păstoriul de oi.
 33. Si șazură înaintea lui cel dentiiu născut, după bătrînețile lui, și cel mai tînăr, după tînîrêțile lui; și să mira oamenii, fîșcarele cătră fratele său.
 34. Si rădicară părți de la el cătră dînșii, și să mări partea lui Veniamîn decît părțile tuturor de cincî ori cît al celora; și băură și să îmbătară împreună cu dînsul.

tăste că cu mine vor mânca oamenii pâini în amiadzădzi¹⁴.

17. Și făcu omul după cum i-au dzis Iosif și băgă pre oameni în casa lui Iosif.

18. Și, vădzindu oamenii cum în casa lui Iosif s-au băgat, au dzis: „Pentru argintul carele s-au întorsu întru sacii noștri dentăi noi ne aduceam, pentru ca să ne pîrască pre strîmbul și să ne apuce pre noi ca să ne ia pre noi slugi și pre măgarii noștri”.

19. Și, mergîndu cătră omul ce era preste casa lui Iosif, grăiră lui întru ușa casei,

20[19]. dzicîndu: [20] „Rugămu-ne, doamne, pogrît-am întăi să ne cumpărăm de mîncat.

21. Și fu cîndu am venit să poposim și am deschis sacii noștri, și acesta argintul fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mînule noastre.

22. Și argintu al'tul am adus cu noi ca să ne cumpărăm de mîncat⁵, pentru că nu știm cine au pus înlontru noao cu mînule argintul în sacii noștri”.

23. Și dzise lor: „Blîndu voaă, [nu vă temeți!]⁶ Dumnedzăul vostru și Dumnedzăul părinților voștri au dat voao vistițere întru sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit⁷ il am”. [24] Și scoase la ei pre Simeon⁸.

24. Și aduseră apă să spele picioarele lor și dăde finuri măgarilor lor.

25. Și gătiră darurile pân-a veni la Iosif amiadzădzi; și audziră cum acolô va să prînzască⁹.

26. Și intră Iosif în casă; și aduseră lui darurile ce avea în mîinile lor în casă și să închinară lui cu fața la pămînt.

27. Și-i întrebă pre înșii: „Cum vă aflați? Și dzise lor: „Săn(ă)tos iaste tatăl vostru cel bătrîn, carele ați dzis cum custă”^{7,9}.

28. Și ei dzisară: „Săn(ă)tos iaste; sluga ta, tatăl nostru, încă trăiește”. Și dzise: „Blagoslovit omul acela la Dumnedzău”! Și, plecîndu-să, s-au închinat lui.

29. Și, căutîndu, Iosif[s] au vădzut pre¹⁰ Veniamin¹¹, fratele lui, cel de o mumă născut, și dzise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr pre carele ați dzis să-l aduceți la mine”? Și dzise: „Dumnedzău să te miluiască, fiule”!

30. Și să tulbură Iosif că să întorcea matele lui pentru fratele său și cerca să plîngă; și, intrîndu în cămară, au plînsu acolô¹².

31. Și, spălîndu-să pre obraz, ieșîndu afară, să ostoi¹³ și dzise: „Puneți pâini!”.

32. Și puseră lui sîngur și lor deusebi, și eghiptenilor ce mânca cu el, usebi, pentru că nu putea eghiptenii a mânca cu jidovii pâine pentru că otărit iaste la eghipteni tot păstorul de oi.

33. Și sedzură înaintea lui cel dentăi născut, după bătrînețele lui, și cel mai tînăr, după tineretele lui; [34] și să miera oamenii, fieștecarele cătră fratele său.

34. Și rădicară părți de la el cătră înși, și să mări partea lui Veniamin decît toate părțile de 5 ori cît a celorla; și băură și să înbătară cu însul înpreună.

gătește, că vor mânca acești oameni pâine amilazăzi cu mine.

17. Și făcu ispravnicul cum zise Iosif și băgă pre bărbați în casa lui Iosif.

18. Iar el, deaca văzură că-i duc în casa lui Iosif, ziseră a dînséis: „Pentru banii carei se-au întors în sacii noștri întăi, pentru aceea ne duc să ne pîrască că să ia și pre noi și măgarii noștri să fim robi”.

19. Și, apropiîndu-se de ispravnicul casei lui Iosif, îi ziseră înaintea ușii casei,

20[19]. grăind: [20] „Rugămu-te, jupfne, venit-am întăi să cumpărăm grîu.

21. Și fu cînd luoaăm și ne întoarsem îndărăt și tăbărîm, dăzlegăm sacii noștri și iată, aflăm fieștecare banii³ lui pre sacii lui; ce iată, argintul care l-am luat cu cumpăna l-am întors iar îndărăt.

22. Și am adus alt argint cu noi să ne cumpărăm hrană că nu știm cine au băgat argintul în sacii noștri”.

23. Iar el, răspunzînd, le zise: „Pace iaste voaă, nu vă temeți, că Dumnezeu tătîne vostru au dat voaă bogăție în sacii voștri, iar argintul vostru cu bună vrere amu-l”. Și scoase la dîșii pre Simeon.

24. Și aduse apă să le spele picioarele și dăde fin măgarilor.

25. Iar ei gătiră poclonul pînă veni Iosif amiadzăzi, că auziră că vor să prînzească el acolô.

26. Și veni Iosif în casă; și-i aduseră poclonul care avea în mîinile lor de acasă și se închinară lui jos pînă la pămînt.

27. Iar el îi întrebă: „Sintet sănătos? Dară tată vostru cela bătrînul, care mi-aș spus, trăiește?”.

28. Ei ziseră: „Sănătos iaste robul tău, tată nostru, și iaste viu”. Și zise: „Blagoslovit acel om lui Dumnezeu”. Iar ei se plecără de i se închinară iarăș.

29. Și, căutînd, Iosif văzu pre Veniamin, fratele lui, cel de o mumă, și zise: „Dară fratele vostru cel mai mic acesta iaste care aș zis că-l veți aduce la mine”? Și zise: „Dumnezeu să te miluiască, fiule”!

30. Și se tulbură Iosif și-i plîngea înima pentru fratele său și, cercînd loc de-a plînge, intră în cămară și plînsu.

31. Și, spălîndu-se la obraz, se conteni de plîns și ieși afară și zise: „Pune-ț pâine”!

32. Și puseră lui sîngur și lor deusebi, și eghiptenilor cari mâncau cu dînsul, iar deusebi, că nu putea eghiptenii să mînce pâine cu jidovii că era de ocară eghiptenilor tot păstorul de oi.

33. Și săzu împotriva lui cel dentăi născut, după bătrînețe, și cel mai tînăr, după tinerete. Și se mira bărbații fieștecare cătră fratele său.

34. Și rădicară³ parte lor de la dînsul, iar partea lui Veniamin fu mare decît toate părțile, cu 5 părți mai mare decît a celorlalți. Și băură și se îmbătară depreună cu dînsul.

vor mânca la amiază cu mine”.

17. Omul a făcut așa cum i-a poruncit Iosif și i-a însoțit pe bărbați în casa lui Iosif.

18. Cînd au ajuns bărbații acolo au fost cuprinși de teamă și au zis: „Din pricina argintului care a fost pus în sacii noștri data trecută ne-au băgat aici, ca să ne învinuiască pe nedrept; o să se năpustească asupra noastră și o să ne ia robi, cu asinii noștri cu tot”.

19. Așa că s-au îndreptat către ispravnicul casei lui Iosif și i-au grăit astfel în ușa casei:

20. „Te rugăm, doamne, noi am mai fost odată aici, ca să cumpărăm bucate.

21. Dar cînd am ajuns la un popas și am deschis sacii noștri, am găsit argintul fiecăruia dintre noi în sacul lui — argintul nostru, întreg cîntărit! De aceea l-am adus acum înapoi.

22. Am mai adus, cu noi, și alt argint ca să cumpărăm bucate, căci nu știu cine a pus argintul în sacii noștri”.

23. El le-a răspuns: „Fiti pe pace, nu vă temeți! Dumnezeu vostru și Dumnezeul părinților voștri v-a pus comori în sacii voștri. Iar argintul vostru pentru plată l-am primit, așa cum se cuvîne”. Și l-a scos pe Simeon în fața lor.

24. Apoi le-a adus apă să se spele pe picioare și au dat nutreț asinilor lor.

25. Ei au pregătit darurile pentru venirea lui Iosif la amiază, căci au ziseră că vor prînzi acolo.

26. Cînd Iosif a intrat în casă, i-au înmînat darurile pe care le aduseră și i s-au închinat cu fața plină la pămînt.

27. El i-a întrebă: „Cum vă aflați?” Apoi a adăugat: „Dar bătrînul vostru tată, despre care mi-ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește?”

28. Ei au răspuns: „Părintele nostru, robul tău, este sănătos și încă mai trăiește!” Iosif a adăugat: „Binecuvîntat să fie omul acela de către Dumnezeu!” Ei s-au plecat și s-au închinat în fața sa.

29. Rîdicînd ochii, Iosif l-a zărit pe Veniamin, fratele său născut din aceeași mamă, și a spus: „Acesta este fratele vostru cel mai mic pe care ați spus că-l aduceți la mine?” Și a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!”

30. Iosif era așa de turburat, încît i se cutremura înima în el și l-a prins plînsul. Și a intrat în iatacul său și a plîns.

31. Apoi s-a spălat pe față, a ieșit afară și, stăpînîndu-se, a spus: „Puneți masa!”

32. Atunci lui i-au pus de mîncare deoparte, lor în altă parte, iar eghiptenilor care mâncau la el, de asemenea în altă parte, pentru că eghiptenii nu puteau să mînce împreună cu evreii, căci eghiptenii îi socotesc pe aceștia spurcați.

33. Și s-au așezat în fața lui: primul născut — potrivit vîrstei sale, iar cel mai mic — potrivit tineretei sale. Frații se priveau unul pe altul cu mirare.

34. Apoi au primit de la el fiecare porția lui, dar partea lui Veniamin era de cinci ori mai mare decît porțiile tuturor celorlalți. Și au băut și au petrecut cu Iosif.

ЛА

и поручи іосифа чедла чє іра пєісте іаса
 ахн зніжнєдъ, оумпаіу саітн оаменнаор
 дєвѣкатє іжтї вєр пѣтѣ рѣднїа, шн
 пѣнєцѣ арїунїтѣлѣ фїіштє ітєрѣлѣ ірѣдѣ
 сїахлѣхн. Шн кѣпа ма чѣдє арїунїтѣ
 стѣспѣхнєцѣ ісакѣлѣ чедлн манїтїнѣрѣ, шн прєцѣлѣ
 грѣхлѣхн ахн, шн фѣрѣдѣтѣ кѣвѣжнїтѣлѣ ахн іосифѣ,
 ірѣдѣтѣ кѣм ахн знєсѣ. Шн дїмнїтѣца ахн ахм
 нѣт шн оамєнїтн стѣ слѣвѣзїнѣрѣ, шн єн шн мѣтлѣ
 ірѣдѣтѣ. Шн іосифѣ єн дєнчєтѣмѣтѣ, нѣстѣ дє
 ахн ірѣдѣтѣ дїпѣрїтѣ, шн іосифѣ знєсѣ чедлѣ чє іра пє
 стє ісакѣ ахн, зніжнєдъ, сїєлапѣтѣ шн гонѣшє ірѣдѣ
 пѣтѣ оамєнн, шн вєн хѣлн прє дїжнїтн шн вєн знєсѣ
 лѣрѣ, пєнїтѣрѣ ітѣвн мїацѣ дїпѣрїтѣ пєнїтѣрѣ вѣдѣ
 пєнїтѣрѣ ітѣчє мїацѣ фѣрѣтѣ кѣпа чѣдє арїунїтѣ
 нѣстѣтѣ ачѣлѣ кѣ ікарѣ стѣ дїмнїтѣ мїєхѣ, шн єлѣ
 вѣрѣжнїдѣ кѣ вѣрѣжє ітѣрѣ єлѣ, рѣлѣ ачѣ стѣ вѣршнїтѣ
 ікарєлє ачѣ фѣкѣтѣ. Шн афлѣжнѣ прє дїжнїтн
 оамѣлѣ ачѣ знєсѣ лѣрѣ ірѣдѣтѣ кѣ вєнїтєлє ачѣ стѣлѣ
 Шн знєсѣрѣ ахн пєнїтѣрѣ кѣчн грѣлѣцѣ дїмнїтѣ кѣ вєнїтѣ
 ачѣ стѣтѣ і стѣнѣсє афлє лѣ слѣхнїлє тїлєсѣ стѣ фїє фѣ
 н кѣпѣ ірѣдѣтѣ кѣ вѣжнїтѣлѣ ачѣ стѣлѣ. Ієрѣ мє чє
 арїунїтѣлѣ ікарєлє ачѣ афлѣтѣ ірѣдѣтѣ нѣшн, лѣмѣ
 ітѣрѣрѣхѣ ітѣтѣрѣ тннє дєнѣ пѣтѣмѣжнїтѣлѣ ханалѣ,
 кѣм ачѣ фн фѣрѣтѣ дє ісакѣ стѣтѣпѣжнїахн пѣтѣлѣ,
 арїунїтѣлѣ єлѣ ачѣрѣ. Іа ікарє вєн афлѣ кѣпа дє
 слѣхнїлє тїлєсѣ євѣмѣрѣтѣ, шн нѣн вѣмѣ фн слѣхн дѣ
 нѣлѣхн вѣстѣрѣлѣ. Шн єлѣ знєсѣ, шн ачѣм кѣм
 знєчєцѣ іша вѣфнї, оамѣлѣ ачѣ ікарєлє стѣ вѣлѣ афлѣ пѣ
 хѣрѣлѣ, ачѣ єлѣ ірѣдѣтѣ слѣхнїтѣ, ірѣтѣ вѣн кѣрѣ вѣ фн.
 Шн грѣвѣрѣтѣ дє дєєкѣтѣрѣ ікарѣ чннєш сїахлѣ прє пѣ
 мѣжнїтѣ, шн дєєкѣтѣ чннє сїахлѣ ахн. Шн ірѣ
 кѣ дє лѣ єлѣ стѣтѣрѣжнѣ ірѣєпѣжнѣдѣ, пѣнїтѣ ачѣ вєннї
 лѣ єлѣ пѣжнїтѣрѣ, шн оєвѣршнїдѣ афлѣтѣ кѣпа ірѣлѣ
 кѣлѣ ахн вєннѣмннѣ. Шн ірѣдѣтѣрѣ ханнєлє
 лѣрѣ, шн пѣсѣрѣ чннєш сїахлѣ ахн прє мѣтлѣ ірѣлѣ
 шн стѣ ітѣрѣрѣрѣ лѣ чєтѣмѣтѣ. Шн ітѣрѣ ірѣлѣ
 шн фрѣцїтн ахн, ітѣтѣрѣ іосифѣ, ітѣчѣ фїннѣдѣ єлѣ
 ісакѣ, шн ітѣрѣ ірѣдѣтѣ ірѣдѣтѣ ахн прє пѣтѣмѣжнїтѣ
 Шн знєсѣ лѣрѣ іосифѣ, чє ачѣ фѣкѣтѣ ачѣ стѣ ачѣрѣ
 нѣшнїцѣ ітѣ кѣ вѣрѣжнѣ стѣ вѣрѣжнѣ оамѣлѣ ірѣчѣ єлѣ
 єжнїтѣ єлѣ. Шн знєсѣ ірѣдѣтѣ чє вѣн грѣтн ірѣ
 тѣрїєлѣ дїмнїахн єлѣ чє вѣм знєчѣ єлѣ чєнє вѣмѣ
 ірѣрѣтѣлѣ і шн дїмнїтѣлѣ афлѣ стѣрѣжнїтѣтѣмѣтѣ
 слѣхнїлѣрѣ тїлєсѣ, ітѣтѣ єжнїтѣлѣ рѣбн дїмнїахн нѣ
 стѣрѣлѣ, шн нѣн шн лѣ чннє єлѣ афлѣтѣ кѣпа
 Шн знєсѣ іосифѣ стѣнѣ стѣ фѣкѣтѣ мїє афлѣчє кѣ вѣжнї
 тѣлѣ ачѣ стѣлѣ, оамѣлѣ ачѣ ікарєлє єлѣ афлѣтѣ кѣпн а
 чѣ єлѣ ірѣдѣтѣ слѣхнїтѣ, ірѣтѣ вѣн вѣрѣжнїцѣ кѣ мѣжнїтѣ
 нї прє лѣ тїлѣтѣлѣ вѣстѣрѣлѣ. Шн аірѣтнннїахн єлѣ
 ірѣчѣ дє ірѣжнїтѣлѣ знєсѣ рѣгѣмнѣ дїмнє грѣтнєкѣтѣ єлѣ
 гѣ тѣ ірѣдѣтѣтѣ тѣ шн стѣ нѣтѣ мѣжнїтѣ прє єлѣ
 гѣ тѣ, ітѣчн тѣ єцн ірѣдѣтѣ фѣрѣсѣ. Дїмнїтѣлѣ
 ачѣ ірѣдѣтѣ прє слѣхнїлє тїлєсѣ зніжнїдѣ, дє ачѣцѣ
 тїлѣтѣ ачѣ фрѣтѣтѣ. Шн знєсѣ дїмнїахн кѣм
 ітѣстѣ нѣлѣ тїлѣтѣ стѣтѣрѣжнѣ, шн ітѣчнїлѣ дє вѣ
 ірѣжнїтѣцѣ мѣн тѣжнїтѣрѣ лѣ ірѣжнїтѣлѣ, шн фрѣтѣлє
 ахн ачѣ мѣрїтѣ, шн єлѣ єннїтѣрѣ ачѣ рѣмѣсѣ мѣлѣ
 ахн, шн тїлѣтѣ нѣстѣрѣлѣ прє ірѣжнїтѣлѣ ачѣ ірѣрѣчн.

- Pag. 34, col. I
1. Și porunci Iósif celui ce era peste casa lui, zicînd : „Umpleț sacii oamenilor de bucate cît vor putea rădica și puneț argintul fieștecăruia în gura sacului.
 2. Și cupa mea cea de argint să o puneț în sacul celui mai tînăr și prețul grîului lui“. Și fu după cuvîntul lui Iósif, după cum au zis.
 3. Și dimineața au luminat și oamenii să sloboziră, și ei și măgarii lor.
 4. Și, ieșind ei den cetate, nŭ să delungară de parte și Iósif zise celuiia ce era pestě casa lui, zicînd : „Scoală-te și goněște după oameni și vei huli pre dînșii și vei zice lor : «Pentru că ci mi-aț dat rěle pentru bune ?
 5. Pentru că ce mi-aț furat cŭpa cea de argint ? Nu iaste acěea cu carea bea domnul meu ? Și el vrăjînd cu vraje întru el. Rěle aț săvîrșit carele aț făcut.“
 6. Și, aflînd pre dînșii, omul le-au zis lor după cuvintele acěstea.
 7. Și ziseră lui : „Pentru că ci grăiěște domnul cuvintele acěstea ? Să nu se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul acesta.
 8. În vrěme ce argintul carele am aflat în sacii noștri l-am întorsu cătră tine den pămîntul Hanaan cum am fi furat den casa stăpînului tău argint sau aur ?
 9. La care vei afla cupa den slugile tale, să moară, și noi vom fi slugi domnului vostru“.
 10. Și el zise : „Și acum, cum ziceț așa va fi : omul la carele să vă afla păharul, acela im va fi slugă, iară voi curăț veț fi“.
 11. Și grăbiră de descărcară cineș sacul pre pămînt și deschise cineș sacul lui.
 12. Și cerca de la cel bătrîn începînd pănă au venit la cel tînăr ; și, obîrșînd, află cupa în sacul lui Veniamin.
 13. Și-ș rupseră hainele lor și puseră cineș sacul lui pre măgariul lui și să întoarseră la cetate.
 14. Și intră Iúda și frații lui cătră Iósif încă fiind el acolo ; și căzură înaintea lui pre pămînt.
 15. Și zise lor Iósif : „Ce aț făcut acest lucru ? Nu știț că cu vrajă să vrăjaște omul în ce fel sînt eu ?“
 16. Și zise Iúda : „Ce voui grăi împotriva domnului ? Sau ce vom zice ? Sau ce ne vom îndereptă ? Și Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale ; iată sîntem robi domnului nostru, și noi și la cine s-au aflat cupă“.
 17. Și zise Iósif : „Să nu să făcă mie a face cuvîntul acěsta ; omul la carele s-au aflat cupa, acela im va fi slugă, iară voi vă suiț cu mîntuire la tatăl vostru“
 18. Și, apropiîndu-se Iúda de dînsul, zise : „Rogu-mă, doamne, grăiască sluga ta înaintea ta și să nu te mîinii pre sluga ta, căci tu ești după farao.
 19. Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale, zicînd de «Aveț tată au frate».
 20. Și zis-am domnului cum iaste nŭao tată bătrîn și copil den bătrîněte mai tînăr la dînsul, și fratele lui au murit și el singur au rămas mumei lui ; și tatul nostru pre dînsul au îndrăgit“.

1. Și porânci Iosif celuia ce era preste casa lui, dzicîndu : „Împleți sacii oâmenilor de bucate cite vor putea rădica, puneți argintul fieștecăriua în gura sacului.

2. Și cupa mea cea de argintu să o puneți în sacul celui mai tinăr și pretul grîului lui”. Și fu după cuvîntul lui Iosif, după cum au dzis!

3. Și dimineața au luminat și oame-nii să sloboziră, și ei și măgarii lor.

4. Și ieșindu ei den cetate, nu să dălungară departe și Iosif dzise celuia ce era preste casa lui, dzicîndu : „Scoală-te și gonêște după oameni și vei huli pre înșii și vei dzice lor : «Pentru că ce mi-ați dat rële pentru bune ?

5. Pentru că ce mi-ați furat cupa cea de argintu? Nu iaste acea cu care bea domnul meu? Și el vrăjaște cu vraje întru el². Rële ați săvîrșit carele ați făcut».

6. Și aflînd pre înșii, omul le-au dzis lor după cuvintele acêstea.

7. Și ei dzisără lui : „Pentru că ci grăiește domnul după cuvintele acêstea? Și să nu s(ă) afle la slugile tale să fie făcut după acêsta cuvîntu.

8. În vrême ce argintul carele am aflat în sacii noștri l-am întorsu cătră tine den pămîntul Hanaan cum am fi furat den casa stăpînului tău argintu sau aur?

9. La carele vei afla cupa den slugile tale. să moară, și noi vom fi slugi domnului vostru”.

10. Și el dzise :³ „Și acum, cum dziceți asea va fi : omul la carele să va afla păharul, acela im va fi slugă, iară voi curați veți fi”.

11. Și sîrguiră și descărcară cines sacul lui pre pămîntu și deșchisă cines sacul lui.

12. Și cercară de la cel bătrîn pân-la cel tinăr ce au venit, și obîrșindu, află cupa în sacul lui Veniamin.

13. Și-ș, spintecară hainele și puseră cines sacul lui pre măgariul lui și să întoarseră la cetate.

14. Și intră înlontru Iuda și frații lui cătră Iosif. Încă fiindu el acolo : și cădzură înaintea lui pre pămînt.

15. Și dzise lor Iosif : „Ce acesta lueru ați făcut? Nu știți că cu vraje, să vrăjaște, omul în ce feli sintu eu”?

16. Și dzise Iuda : „Ce vom grăi împotriva domnului? Sau ce vom dzice? Sau ce ne vom îndrepta? Și Dumnezeu au aflat strîmbătatea slugilor tale : iată sintem robi domnului nostru, și noi și la cine s-au aflat cupa”.

17. Și dzise Iosif : „Să nu mi să facă mie a face acêsta cuvîntu; omul la carele s-au aflat cupa, acela mi va fi slugă, iară voi vă suîți cu mîntuire la tatăl vostru”.

18. Și, apropiindu-să Iuda de însul, dzise : „Rogu-mă, doamne, grăiască sluga ta înaintea ta și să nu te scribesti pre sluga ta, căci tu ești după faraon.

19. Doamne, tu ai întreat pre slugile tale, dzicîndu de «aveți tată au frate».

20. Și dzisem domnului cum iaste noao tată bătrîn și copil den bătrînețe și mai tinăr la însul, și fratele lui au murit și el sînguru au rămas micii lui; tată-nostru pre însul au îndrăgît».

1. Și porunci Iósif ispravnicului casei sale, zicînd : „Umpleți sacii acestor oameni de hrană cit vor putea rădica și puneți banii prêțului a fieciu în gura sacului.

2. Iar în sacul celui mai mic tu să pui și banii și păharul mieu cel de argint”. Și fu așa!

3. Iară a doaoa zi deaca lumină se sloboziră acei oameni și măgarii lor.

4. Și, ieșind ei den cetate, nu dăparte loc, grăi Iósif ispravnicului casei sale, zicînd : „Pasă și te du după cutare oameni și să-i mustrezi și să le zici cu mânia : «Că ce ați făcut mie rău pentru bine ?

5. Că ce mi-ați furat păharul cel de argint? Că acesta iaste den care bea numai stăpînu-mieu însuș și cu vraje vrăjaște într-insul; rău ați făcut ce ați făcut».

6. (El se dușe)² și, deaca-i ajunse, le zise după cuvintele acêstea.

7. Iar ei ziseră : „Pentru ce grăiește stăpînul nostru acêste cuvinte? Să nu se afle să fie făcut slugile tale după cuvîntul acêsta.

8. De vrême ce argintul care l-am aflat în sacii noștri noi l-am adus înapoi den țara Hanaanului, dară cum să furăm argint și păhar de aur den casa stăpînului tău ?

9. La care den slugile tale se va afla păharul să moară, iar noi să fim robi stăpînului tău”.

10. Iar el zise : „Adevărat, așa va să fie cum ziceți : la cine se va afla păharul va fi rob stăpînu-mieu, iar voi veți fi curați”.

11. Și, grăbindu-se, dederă fieștecare sacul său jos și-ș dăzlegară toți sacii săi și căuta.

12. Începu de la cel mai bătrîn până veni la cel mai tinăr; și, sfîrșind, află păharul în sacul lui Veniamin.

13. Iar ei își sparseră hainele și-ș încercară toți sacii lor pre măgari și se întoarseră în cetate.

14. Și intră Iúda și frații lui la Iósif încă fiind el tot acolo și căzură înaintea lui până la pămînt.

15. Și le zise Iósif : „Ce poate fi acest lucru ce ați făcut voi? Dară nu știți că nu iaste alt om în vrăj ca mine”?

16. Iar Iúda zise : „Ce vom răspunde stăpînu-nostru? Sau ce-i vom grăi? Sau ce ce ne vom îndrepta? Că Dumnezeu au aflat răotote slugilor tale : iată noi sintem robi stăpînului nostru, și noi și celă ce se-au aflat păharul la dînsul”.

17. Iar Iósif zise : „Nu-m dea Dumnezeu să fac eu cuvîntul acêsta, ce la cine se-au aflat păharul acêsta, acela va fi mie rob, iar voi să vă duceți întregi la tată-vostru”.

18. Iar Iúda se apropié și zise : „Rogu-te, doamne, să grăiască robul tău înaintea ta și să nu te mânia pre robul tău, că tu, doamne, ești după faraon mai puternic.

19. Tu, doamne, ai întreat pre robii tăi, zicînd : «Aveți tatată au alt frate?».

20. Noi am zis : «Avem, doamne, tată bătrîn și are un copil mai mic născut la bătrînețele lui, iar frate-său au murit; ce au rămas el sîngur mume-sei și-l îndrăgi tată-nostru»./

Inercarea fraților lui Iosif

1. După aceea Iosif a poruncit ispravnicului casei sale și i-a zis : „Umple sacii bărbaților cu grîne, cit vor putea să ducă, și pune argintul fiecăriua în gura sacului.

2. Iar cupa mea de argint să o pui în sacul celui mai tinăr, împreună cu plata pentru grîul lui”. Și așa a făcut, cum a spus Iosif.

3. Cînd s-a luminat de ziuă, i-au lăsat să plece, împreună cu asinii lor.

4. După ce au ieșit din cetate, și nu erau încă prea departe, a zis Iosif ispravnicului casei sale : „Scoală-te și aleargă după oamenii aceștia. Cînd îi vei ajunge, să le spui așa : «Pentru ce ați răsplătit binele cu rău ?

5. De ce mi-ați furat cupa de argint? Oare nu este aceasta cupa cu care bea stăpînul meu și de care se slujește la ghicit? Ați săvîrșit un mare rău, cînd ați făcut o astfel de faptă».

6. Ajungîndu-i din urmă, ispravnicul le-a spus aceste cuvinte.

7. Atunci ei i-au răspuns : „De ce grăiește stăpînul tău asemenea vorbe? Am fi cutezat noi, robii tăi, să săvîrșim o astfel de faptă ?

8. Cum era să furăm argint sau aur din casa stăpînului tău, de vreme ce ti-am adus înapoi din țara Canaanului argintul pe care l-am găsit în sacii noștri ?

9. Dacă vei găsi cupa la vreunul din noi, acela să moară, iar noi să fim luați ca robi !”

10. El a spus : „Bine ! Cum ziceți așa să fie ! Cel la care se va găsi cupa să-mi fie rob, iar ceilalți veți fi fără vină”.

11. Atunci fiecare s-a grăbit să-și descarce sacul pe pămînt și să-și deschidă.

12. Și i-a scotocit pe toti, începînd cu cel mai vîrstnic și sfîrșind cu cel mai tinăr. Și, isprăvind, a găsit cupa în sacul lui Veniamin.

13. Atunci și-au sfîșiat hainele și, încercîndu-și fiecare sacul pe asinul lui, s-au întors în cetate.

14. Iuda și cu frații lui au intrat la Iosif, care era încă acolo, și s-au aruncat la pămînt înaintea lui.

15. Iosif le-a spus : „De ce ați săvîrșit un astfel de lucru? Nu știți că unui om ca mine nu-i rămîne nimic tînuit ?”

16. Iuda a spus : „Ce să mai răspundem domnului? Sau ce să mai vorbim? Sau cum să ne dezvinovățim? Dumnezeu a dezvăluit vina robilor tăi. Iată, sintem robii domnului nostru, și noi și cel la care s-a găsit cupa”.

17. Iosif a spus : „Nicidecum nu voi face așa ceva ! Omul la care s-a găsit cupa, acela îmi va fi rob. Cit despre voi, întoarceți-vă în pace la tatăl vostru”.

18. Apropiindu-se de dînsul, Iuda a zis : „Mă rog ție, stăpîne. Îngăduie robului tău să-și spună păsul înaintea ta și nu te mînia pe robul tău, căci tu ești întocmai ca și faraon.

19. Doamne, tu ai întreat pre robii tăi astfel : «Mai aveți tată sau vreun frate?».

20. Iar noi am răspuns domnului : «Tatăl nostru este în vîrstă și la bătrînețe i s-a născut un copil, al cărui frate a murit; el este singurul care a rămas din partea mamei sale și tatăl nostru îl îndrăgește mult»./

Шн ѿ зисє салунар тале, адрѣцѣ пре джнєхъ ка
ла мине шналь вон сокотн . Шн аме зисє до
нхъхн, нхъ ва пѣтѣ копнаха касеале, пре татѣ
сѣхъ, крѣва атеа пре татѣла ва мѣрн . Шн кѣ
тѣ ѿ зисє салунар тале, кѣ де нхъ сева погорѣ
фрагеле вострѣ чель ман тѣхнѣр кѣ вон, сѣ нхъ
ман адрѣсѣце авѣрѣ фѣкѣ фаца мѣ . Шн кѣ
фѣ кжндѣ нѣмєхнѣла салга татѣ нострѣ,
там сѣхъсє кѣхнѣтеле дмнхъхн . Шн зисє нѣсѣ
татѣла нострѣ, пѣсацо тѣрѣш дѣне кѣмѣрѣ
нѣхнѣтеле вѣхнѣте . Шн нѣм аме зисє нхъ вѣм
пѣтѣсє нѣне погорѣм, чѣ де сева погорѣ кѣхнѣ
фрагеле нострѣ чель ман тѣхнѣр, нѣвѣм пого
рѣ, пѣнѣтрѣ кѣ нхъ вѣм пѣтѣсє вѣрѣ фаца омѣхъ,
фрагеле нострѣ чель ман тѣхнѣр нѣфѣнѣдѣкѣ нѣ .
Шн зисє татѣ нострѣ салга тале, кѣтѣрѣ нѣм вѣ
щнѣ кѣ фѣмѣла дѣм мѣхъ нѣкѣхът . Шн е
шн оуна дѣла мине, шн мѣау зисє кѣвалѣ мѣ
кѣ, фѣрѣтеле, шн нхъ аме ман вѣрѣ пѣнѣ акѣ .
Дѣчи дѣвѣце аха шн пре аѣста дѣ фаца мѣ,
шн нѣсѣва фѣтѣмѣла аѣн салѣнѣнѣ пре кале, шн
вѣцѣ погорѣ вѣтѣрѣнѣтеле кѣхъ фѣрѣсѣтѣнѣ фѣмѣ .
дѣкѣ дѣрѣ дѣвѣм мѣрѣ кѣтѣрѣ салга тале, тале
тѣ нострѣ, шн копнаха нхъ вѣфн кѣ нѣн, шн сѣ
флѣтѣла аѣн сѣспѣхърѣ, дѣ сѣфлѣтѣла аѣтѣла .
Шн вѣфнѣхъсѣ чѣ вѣвѣрѣ сѣль кѣм нхъ тѣте копн
ла аѣла кѣ нѣн ва мѣрн, шн вѣрѣ дѣхъчѣ салунар тале,
вѣтѣрѣнѣтеле салунар тале татѣла нострѣ, кѣ
фѣрѣсѣтѣнѣ фѣмѣ . Пѣнѣтрѣ кѣ салга тале,
татѣла нострѣ, прѣнѣмѣще копнаха дѣла мине,
зѣкжндѣ кѣтѣрѣ сѣль дѣ нѣлѣкѣн дѣхъчѣ кѣтѣрѣ тѣ
нѣ, шн сѣкѣпѣхъ пре джнєхъ фѣнѣтѣ тале грѣшн
сѣфѣхъ лале татѣла мѣхъ, нѣсѣте тѣлатѣ зисѣтеле .
дѣкѣ дѣрѣ вѣн рѣмѣнѣ чѣсѣ салгѣ пѣнѣтрѣ ко
пналь, рѣвѣ дмнхъхн, тѣрѣ копнаха сѣсѣсѣ кѣ фѣ
цѣн аѣн . Кѣчн кѣм мѣвѣм сѣхъ лале татѣла
мѣхъ, копнаха нѣфѣнѣдѣ кѣ нѣн ? пѣнѣтрѣ касѣнѣхъ
кѣ зѣ рѣтеле, карѣ вѣрѣ аѣла пре татѣла мѣхъ .

К А П МѢ
н нхъ пѣтѣсѣсѣсѣ сѣ фѣгѣдѣхънѣсѣ, пре
тоци чѣла чѣсѣла фѣнѣнѣтѣла аѣн, чѣ зисѣ
сѣкѣсѣсѣсѣ пре тоци дѣла мине, шн нѣман
сѣла нѣмѣнѣлѣнѣтѣсѣсѣсѣ кжндѣ сѣкѣхънѣ
сѣкѣ кѣ фѣцѣнѣла . Шн авѣсѣтѣ галѣсѣ кѣ пѣтѣнѣсѣ
шн аѣхънѣрѣ тоци егнѣпѣтѣнѣн, шн сѣ аѣхънѣ фѣсѣла
лаѣн фѣрасѣ . Шн зисѣ сѣсѣсѣсѣ кѣтѣрѣ фѣрѣцѣн
лаѣнѣхъ сѣжнѣтѣ сѣсѣсѣсѣ, фѣкѣ татѣмѣхъ тѣрѣмѣсѣ
шн нѣпѣхътѣ фѣрѣцѣн сѣн рѣсѣпѣхъсѣ аѣн, пѣнѣтрѣ
кѣ сѣ тѣрѣсѣрѣрѣ . Шн зисѣ сѣсѣсѣсѣ кѣтѣрѣ фѣрѣ
цѣн аѣн, аѣрѣпѣлѣчнѣсѣ кѣтѣрѣ мине, шн сѣ аѣрѣ
пѣтѣрѣ, шн зисѣ сѣсѣсѣсѣ фѣрѣтѣнѣсѣ вѣ
сѣрѣ карѣ аѣн вѣжнѣдѣтѣла егнѣпѣтѣ . Дѣчи
аѣхъмѣ нѣсѣсѣ фѣрѣнѣлацн, нѣчн сѣ пѣсѣрѣсѣ, пѣн
трѣ кѣмѣцн вѣнѣдѣтѣ пре мине аѣнѣ, кѣ фѣтрѣ
сѣтѣцѣ мѣхъ тѣнѣнѣсѣ дѣтѣсѣ фѣнѣнѣтѣсѣ вѣсѣрѣсѣ .
Пѣнѣтрѣ кѣ аѣчѣпѣ аѣдонѣ аѣн дѣ фѣмѣтѣ пре пѣмѣтѣ,
шн фѣкѣ аѣчѣ, сѣ аѣн фѣтрѣ карѣнѣ нѣ тѣте аѣтѣрѣ нѣ
сѣчѣсѣ . Пѣнѣтрѣ кѣ мѣ тѣнѣнѣ дмнѣсѣ фѣнѣнѣтѣсѣ вѣсѣ
тѣрѣ, кѣ сѣрѣмѣже вѣсѣсѣрѣмѣшѣцѣ пре пѣмѣтѣ, шн
аѣхъсѣ

21. Și ai zis slugilor tale: «Aduceți pre dînsul la mine și-l voui socoti».
22. Și am zis domnului: «Nu vă putea copilul ca să lase pre tată-său că, de va lăsa pre tatăl, va muri».
23. Și tu ai zis slugilor tale că «De nu se va pogori fratele vostru cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogea a vedea încă fața mea».
24. Și fu cînd ne-am suit la sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele domnului.
25. Și zise noao tatul nostru: «Păsaț iarăș de ne cumpăraț puținêtele bucate».
26. Și noi am zis: «Nu vom putea să ne pogorîm, ce de se va pogori cu noi fratele nostru cel mai tînăr, ne vom pogori; pentru că nu vom putea vedea fața omului, fratele nostru cel mai tînăr nefiînd cu noi».
27. Și zise tată-nostru, sluga ta, cătră noi: «Voi știț că fămêia doi mi-au născut».
28. Și ieși unul de la mine și mi-aț zis că l-au mincat fiarăle și nu l-am mai văzut până acum».
29. Deci de veț lua și pre acesta den fața mea și i se va întimpla lui slăbiciune pre cale, și-m veț pogori bătrînêtele cu întrestăciune în iad».
30. Acum dară de voui mêrge cătră sluga ta, tatul nostru, și copilul nu va fi cu noi, și sufletul lui să spinzură de sufletul acestuia».
31. Și va fi după ce va vedea el cum nu iaste copilul cu noi, va muri și vor aduce slugile tale bătrînêtele slugii tale, tatului nostru, cu întrestăciune în iad».
32. Pentru că sluga ta, tatul nostru, priimêste copilul de la mine, zicînd cătră el: «De nu-l voui aduce cătră tine și să-l puui pre dînsul înaintea ta, greșit să fiu la tatăl meu peste toate zilele».
33. Acum dară voui rămînea ție slugă pentru copil, rob domnului, iară copilul să să suie cu frații lui».
34. Căci cum mă voui sui la tatul meu, copilul nefiînd cu noi? Pentru că se nu văz rētele care vor afla pre tatul meu!».

CAP 45

1. Și nu putea Iósif să îngăduiască pre toți ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoăteți pre toți de la mine!» . Și nu mai sta nimeni lîngă Iósif cînd se cunoscu cu frații lui.
2. Și lăsă glăș cu plîns și auziră toți eghiptēnii; și să auzi în casa lui faraó.
3. Și zise Iósif către frații lui: „Eu sint Iósif. Încă tată-miu trăiește?” Și nu putea frații să-i răspunză lui, pentru că se turburară.
4. Și zise Iósif cătră frații lui: „Apropiați-vă cătră mine!» . Și se apropiară . Și zise: „Eu sint Iósif, fratele vostru care ați vindut la Eghîpet».
5. Deci acum nu vă întristați, nici vă paie rău pentru că m-ați vindut pre mine aici, căci întru viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră».
6. Pentru că acesta, al doilea an de foamete pre pămînt și încă alți 5 ani, întru carii nu iaste arătură, nici sêcere».
7. Pentru că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră că să rămîie voao rămășiță pre pămînt și / a

21. Și ai dzis slugelor tale: «Pogoriți-l pre însul la mine și-l voi socoti».

22. Și am dzis domnului: «Nu va putea copilul ca să lase pre tată; iară să va lăsa pre tată va muri».

23. Și tu ai dzis slugilor tale că: «De nu să va pogori fratele vostru cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeți să vedeți fața mea».

24. Și fu cîndu ne-am suit la sluga ta, tatăl nostru, i-am spus cuvintele domnului.

25. Și dzise noao tată-nostru: «Păsați iarăși de ne cumpărați puțințele bucate».

26. Și noi am dzis: «Nu vom putea să ne pogorim, ci de să va pogori cu noi fratele nostru cel mai tînăr, ne vom pogori; pentru că nu vom putea vedea fața omului, fratele cel mai tînăr nefiindu cu noi».

27. Și dzise tată-nostru, sluga ta, către noi: «Voi știți că fămăia-m doi mi-au născut».

28. Și ieși unul de la mine și mi-ai dzis cum l-au mîncat jiganiile și nu l-am mai vădzut încă pînă-acum».

29. Deci să veți lua și pre acesta den fața mea și i să va timpia lui slăbiciune pre cale, și-m veți pogori bătrînețele cu scribă în iadu».

30. Deci acum să voi mîrge către sluga ta, tatăl nostru, și copilul nu va fi cu noi, iară sufletul lui să spîndzură de sufletul acestuia».

31. Și va fi după ce va vedea cum nu iaste copilul cu noi, va muri și vor aduce slugele tale bătrînețele slugii tale, tătine-nostru, cu durere în iadu».

32. Pentru că sluga ta, tată-nostru, au primit copilul pre mine, dzicîndu către el: «Să nu voi aduce către tine și să-l puiu pre însă înnain(tea) ta, să fiu greșit la tatăl meu preste toate dzilele».

33. Deci acum voi rămînea tie slugă pentru copil, rob domnului, iară copilul să s(ă) suie cu frații».

34. Căci cum dară mă voi sui la tată-mieu, copilul nefiind cu noi? Pentru ca să nu vădză rele carele vor afla pre tată-mieu!».

21. Iar tu ai zis robilor tăi: «Aduceți-l să-l văz».

22. [21]. Noi am zis: [22] «Doamne, nu va putea lăsa pre tată-său copilul, iar de va năpusti pre tată-său va muri».

23. Iar tu ai zis robilor tăi: «Deaca nu veți aduce pre fratele vostru cel mai mic încoace, decii voi nu mai adaogeți a veni să vedeți fața mea».

24. Decii deaca ne-am dus la robul tău, tată-nostru, și-i spusem cuvîntul stăpînu-nostru».

25. Iar tată-nostru ne-au zis: «Păsați iar de ne cumpărați puțină hrană».

26. Iar noi zisem: «Nu putem mîrge deaca nu va mîrge și frate-nostru cel mai mic cu noi; iar de va mîrge, noi vom mîrge; că nefiind fratele nostru cel mai mic cu noi nu vom putea vedea fața omului aceluia».

27. Iar robul tău, tată-nostru, zise către noi: «Voi știți că 2 feciori mi-au născut muieră».

28. Ce unul au ieșit de la mine și aș zis că l-au mîncat o fiiară și pînă acum nu l-am mai văzut».

29. Deci de veți lua și pre acesta de la fața mea și i se va întimpla pre cale răotăte, veți duce bătrînețele mele cu intristăciune în iad».

30. Dară acum deaca vom mîrge la robul tău, tatăl nostru, și nu va fi copilul cu noi, că sufletul lui iaste legat cu sufletul acestuia».

31. Și va fi deaca nu va vedea el însuș copilul, va muri. Și iată că vor duce robii tăi bătrînețele tatălui lor cu scribă în iad».

32. Că robul tău, tată-nostru, au dat copilul în mîinile mele, și eu am zis: «Deaca nu-l voi aduce la tine și nu-l voi puca înaintea ta, să fiu greșit tătine-mieu în toate zilele».

33. Ce acum eu, robul tău, voi fi rob stăpînu-mieu, în locul copilului, iară copilul să se ducă cu frații».

34. Dar în ce chip am mîrge la tată-nostru nefiind copilul cu noi? Să nu văz eu răotătea carea va să fie asupra tătine-mieu!».

21. Atunci ai cerut robilor tăi: «Aduceți-l la mine, ca să-l cercetez cu ochii mei».

22. Noi însă am răspuns domniei tale: «Băiatul nu poate să-și părăsească tatăl. Dacă-și va părăsi părintele, atunci acesta va muri».

23. La această, tu ai spus robilor tăi: «Dacă fratele vostru cel mai mic nu va veni cu voi, să nu mai încercați a vă înfățișa înaintea mea».

24. După ce ne-am întors la robul tău, părintele nostru, i-am povestit cuvintele domniei tale».

25. Cînd tatăl nostru ne-a spus: «Duceți-vă din nou și cumpărați bucate pentru noi».

26. I-am răspuns: «Nu putem mîrge! Numai dacă fratele nostru cel mai mic ne-ar însoți ne-am duce. Căci nu ne putem înfățișa înaintea celui om, de nu va fi cu noi fratele nostru cel mai mic».

27. Dar robul tău, părintele nostru, a grăit către noi: «Voi știți că soția mea mi-a născut doi fii».

28. Unul s-a dus de la mine și mi-ai spus că l-au sfîșiat fiarele. Și nu l-am mai văzut nici în ziua de azi».

29. Dacă și pe acesta îl luați din fața mea și i se va întimpla vreo nenorocire pe drum, atunci o să mor, om bătrîn, de durere».

30. Dacă mă voi întoarce acum la robul tău, părintele nostru, și nu va fi cu noi băiatul, de al cărui suflet este legat sufletul său».

31. Cînd va vedea că băiatul nu s-a întors cu noi, va muri și robii tăi vor pogori căruntețele robului tău, părintele nostru, cu durere în mormînt».

32. Pentru că robul tău a primit băiatul de la tatăl nostru, căruia l-a spus: «De nu îți voi aduce înapoi și de nu mă voi înfățișa cu el la tine, vinovat voi fi față de tatăl meu cite zile voi avea».

33. Deci, eu, sluga ta, voi rămînea robul domniei tale, în locul băiatului, iar băiatul să plece cu frații săi».

34. Cum aș putea să mă întorc la tatăl meu, dacă băiatul nu va fi cu noi? N-aș mai putea să văd chinul tatălui meu!».

CAP 45

CAP 45

CAP. 45

Iosif se face cunoscut fraților săi

1. Și nu putea Iosif să îngăduiască pre toți ceia ci stă înaintea lui: «Scoateți pre toți de la mine!» Și nu eră nime lîngă Iosif încă cîndu să cunoscă la frații lui¹.

2. Și slobodzi glas cu plînsu și audziră toți egiptîenii; și să audzi în casa lui faraon.

3. Și dzis(e) Iosif către frații lui: «Eu sîntu Iosif. Încă trăiește tatăl meu?» Și nu putea frații să-i răspundă lui, pentru căce să întristară.

4. Și dzise Iosif către frații lui: «Apropiați-vă către mine!» Și să apropiară. Și dzise: «Eu sîntu Iosif, fratele vostru carele ați vîndut la Egiptu».

5. Deci acum nu vă mîhniți, nici vă paie cumplit pentru căce m-ați vîndut pre mine aicea, pentru că întru viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră».

6. Pentru că acesta-i al doilea an de foamete preste pămînt și încă alți 5 ani, întru carii nu iaste arătură, nice sêcere».

7. Pentru că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră² ca să rămîie voao rămășițe pre pămîntu și/a hrăni

1. Iară Iosif nu se putea opri, vîzînd pre toți stînd înaintea lui, și zise: «Dați-vă în laturi de la mine toți!» Și nu stătu nimini înaintea lui Iosif cînd se cuoscă cu frații săi.

2. Și rădică glas cu plîngere și audziră toți egiptîenii; și înțelêse și toată casa lui faraon.

3. Și zise Iosif către frații săi: «Eu sînt Iosif. Dară tată-mieu trăiește?» Iar frații lui nu putea să-i răspundă, că se înfricoșară.

4. Iar Iosif zise fraților lui: «Apropiați-vă la mine!» Și se apropiară; și deaca se apropiară, le zise Iosif: «Eu sînt fratele vostru care m-aș vîndut în Egipt».

5. Ce acum nu vă tîmeț, nici vă fie nici o grijă căci m-aș vîndut aici, că în viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră (în țara Egiptului)².

6. Că iată că sînt 2 ani de cînd iaste foamete pre pămînt și încă au mai rămas 5 ani în carei nu va să fie arături sau secerișuri».

7. Ce m-au trimis Dumnezău înaintea voastră ca să rămîie voao rămășiță pre pămînt și / să hrănesc voaoă

1. Atunci Iosif nu s-a mai putut stăpîni față de cei ce-l înconjurau și a strigat: «Să iasă toți afară!» Și cînd a rămas numai cu ei, Iosif s-a descoperit fraților săi.

2. Și suspînă și plîngea de au audzit toți egiptenii și s-a aflat și în casa lui faraon.

3. Iosif a spus fraților săi: «Eu sînt Iosif. Mai trăiește tata?» Dar frații nu puteau să-i răspundă, că erau foarte tulburați.

4. Apoi Iosif a spus fraților săi: «Apropiați-vă de mine!» Ei s-au apropiat, iar el a adăugat: «Eu sînt Iosif, fratele vostru pe care l-ați vîndut în Egipt».

5. Nu vă întristați acum și nici să nu vă pară rău că m-ați vîndut aici, căci Dumnezău m-a trimis înaintea voastră ca să vă scap viața».

6. Căci foametea bîntuie de doi ani în țară și vor trece încă cinci ani fără arătură și seceriș».

7. Iar pe mine m-a trimis Dumnezău înaintea voastră pentru ca să mai rămîină viața voastră pre pămînt și/ca

н дхрѣнн рѣмѣшнцѣ мѣре . Дѣлѣмъ дѣрѣ нѣ
 бон мѣцн трнмнѣсѣ ачн , чѣ дмнзѣхъ шн мѣ фѣ
 кѣ прѣ мннѣ ка оу тѣмѣ лѣ фарао , шн дѣлѣ нѣ по лѣ
 тѣ каѣа лѣн , шн дѣлѣ нѣ по лѣ пѣмжнѣмѣ
 дѣ егѣупѣмѣлѣн . Грѣвннцн дѣрѣ дѣбѣ дѣчѣцн кѣ
 трѣ лѣтѣмѣлѣ , шн знѣчн лѣн , лѣчѣстѣа знѣчѣ
 фѣчѣрѣмѣ тѣмѣ ісѣсѣфѣ , фѣкѣлѣмѣмѣ дмнзѣмѣ
 дѣмнѣ лѣтѣмѣ пѣмжнѣмѣ егѣупѣмѣлѣн , пога
 і рѣблѣ дѣрѣ лѣ мннѣ шн нѣ лѣчѣстѣа . Шн бѣн лѣ
 кѣн лѣ пѣмжнѣмѣ лѣн гѣсѣмѣ , лѣ лѣ арѣвѣн , шн
 бѣн фн апрѣлѣ дѣ мннѣ , тѣ шн фѣчѣрѣн тѣмѣ , шн
 фѣчѣрѣн фѣчѣрѣнѣ тѣмѣ , онѣ лѣлѣ , шн бѣтн тѣмѣ ,
 дѣ шн кѣтѣ ачн тѣмѣ . Шн тѣ бѣн хрѣтннѣ аколѣ ,
 пѣнтрѣ кѣ фѣкѣ тнчн лѣн фѣлѣмѣтѣ бѣлѣн прѣ пѣ
 мжнѣмѣ , ка сѣмѣтѣ сѣрпн тѣмѣ шн фѣчѣрѣн тѣмѣ ,
 бѣ шн тѣлѣтѣ лѣе тѣлѣ . Дѣтѣмѣ онѣтн бѣшн бѣдѣо
 шн онѣтн лѣн бѣннѣмннѣ . Фрѣтѣлѣ мѣлѣ , кѣ гѣ
 гѣ ра мѣ грѣлѣшѣ кѣтѣрѣ бѣн . Спѣхннцн дѣрѣ грѣ
 тѣнѣмѣлѣ тѣмѣ слѣбѣ мѣлѣ , дѣлѣ егѣупѣтѣ , шн
 кѣтѣ лѣчн бѣзѣтѣмѣ , шн грѣбннѣ дѣчѣцн прѣ тѣ
 дѣ тѣмѣлѣ ачнн . Шн кѣтѣ жнѣ прѣ грѣмѣзѣтн лѣн
 бѣннѣмннѣ фрѣтѣлѣн сѣлѣ , лѣ пѣжнѣсѣ прѣ дѣжнѣсѣ
 шн бѣннѣмннѣ лѣ пѣжнѣсѣ прѣ грѣмѣзѣтн лѣн .
 гѣ Шн сѣрѣпѣжнѣсѣ прѣ тѣчн фрѣцн лѣн лѣ пѣжнѣсѣ прѣ
 дѣжнѣсѣтн , шн дѣлѣтѣ лѣчѣстѣа лѣ грѣннѣсѣ фрѣцн
 бѣ лѣн кѣтѣрѣ дѣннѣсѣлѣ . Шн рѣчѣлѣсѣе гѣлѣсѣлѣ рѣкѣ
 сѣ лѣн фарао , знѣжнѣсѣ , лѣ бѣннѣсѣ фрѣцн лѣн
 ісѣсѣфѣ , шн сѣбѣлѣсѣрѣ фарао , шн тѣлѣтѣ кѣрѣ
 зѣ тѣмѣ лѣн . Шн знѣсѣ фарао кѣтѣрѣ ісѣсѣфѣ , знѣ
 фрѣцнѣлѣрѣ тѣмѣ лѣчѣстѣа фѣчѣцн , оу мѣлѣцн побѣрѣн
 лѣ бѣлѣстѣрѣ , шн мѣрѣцн лѣ пѣмжнѣмѣ хѣна лѣнѣ
 нѣ Шн лѣжнѣсѣ прѣ тѣлѣтѣмѣ бѣсѣрѣлѣ , шн лѣбѣтѣрнѣлѣ
 бѣлѣстѣрѣ , бѣннѣцн лѣ мннѣ , шн бѣн дѣлѣ бѣлѣсѣ , дѣ
 тѣлѣтѣмѣ сѣнѣтѣмѣцнѣлѣ егѣупѣмѣлѣн , шн бѣцн мжнѣ
 дѣ кѣ мѣрѣ лѣ пѣмжнѣмѣ лѣн . Шн тѣмѣ пѣрѣжнѣчѣцѣ
 лѣчѣстѣа , сѣ лѣн кѣрѣ дѣннѣ пѣмжнѣмѣ егѣупѣ
 тѣмѣ лѣн , кѣпѣнѣлѣрѣ бѣшн , шн фѣмѣнѣлѣрѣ бѣлѣ
 стѣрѣ шн лѣхнѣсѣ прѣ тѣлѣтѣмѣ бѣстѣрѣ бѣннѣцн
 кѣ Шн нѣ прѣчѣстѣачн кѣ онѣтн дѣбѣлѣсѣ бѣлѣстѣрѣ , пѣ
 трѣ кѣ тѣлѣтѣмѣ сѣнѣтѣмѣцнѣлѣ егѣупѣмѣлѣн бѣрѣ фн
 ка бѣлѣсѣ . Шн фѣнѣсѣрѣ лѣшн фѣчѣрѣн лѣ нѣлѣ , шн
 лѣ дѣ лѣрѣ ісѣсѣфѣ чѣрѣтѣ , дѣлѣтѣмѣ кѣмѣ знѣсѣ , фарао
 фѣпѣрѣлѣтѣмѣ егѣупѣмѣлѣн , шн лѣ дѣ лѣрѣ хрѣнѣтѣ
 кѣ прѣ кѣлѣ . Шн тѣмѣ лѣрѣ лѣчѣ дѣлѣтѣмѣ хѣннѣ фѣ
 рѣнтѣ , тѣрѣ лѣн бѣннѣмннѣ лѣ дѣлѣтѣмѣ рѣн сѣлѣ дѣ
 кѣ гѣннѣ дѣлѣсѣ , шн нѣннѣ хѣннѣ фѣфѣлѣрннѣ . Шн тѣмѣ жнѣ
 ннѣсѣмѣ кѣ лѣчѣстѣа , шн знѣчѣ мѣгѣрн чѣ рѣннѣсѣ дѣ
 тѣлѣтѣмѣ сѣнѣтѣмѣцнѣлѣ егѣупѣмѣлѣн , шн знѣчѣ мжнѣсѣ
 бѣ чѣ рѣдннѣ лѣпжннѣ тѣмѣ жнѣсѣмѣ прѣ кѣлѣ . Шн
 трнмнѣсѣ ісѣсѣфѣ прѣ фрѣцн лѣн шнсѣ дѣсѣрѣтѣ , шн
 кѣ знѣсѣ лѣрѣнѣсѣ бѣ сѣкѣрѣвнцн прѣ кѣлѣ . Шн сѣсѣлѣ
 нѣрѣ дѣлѣ егѣупѣтѣ , шн бѣннѣсѣ лѣ пѣмжнѣмѣ хѣ
 ка на лѣн кѣтѣрѣ ісѣсѣфѣ тѣлѣтѣмѣ лѣрѣ . Шн сѣлѣ
 сѣрѣ лѣн знѣжнѣсѣ , кѣ фѣнѣлѣ тѣмѣ ісѣсѣфѣ трѣлѣ
 чѣ шн сѣлѣ дѣнѣшѣ тѣмѣ пѣмжнѣмѣ егѣупѣмѣлѣн ,
 шн сѣ чннѣн фѣтрѣ кѣшѣтѣ ісѣсѣфѣ , пѣнтрѣ кѣ
 ка шн кѣрѣ дѣ прѣ сѣн . Шн грѣмѣрѣ лѣн тѣлѣтѣмѣ кѣ
 ка шннѣлѣ чѣ сѣлѣ грѣннѣсѣ ісѣсѣфѣ кѣтѣ лѣ знѣсѣ лѣрѣ ,
 шн сѣсѣ жнѣсѣ кѣрѣ лѣ чѣлѣ чѣлѣ трнмнѣсѣ ісѣсѣфѣ ,

- hrăni rămășiță mare.
- 8. Acum dară nu voi m-ați trimis aici ce Dumnezău și mă făcu pre mine ca un tată lui faraó și domn a toată casa lui și stăpin a tot pământul Eghiptului.
- 9. Grăbiți dară de vă duceți cătră tată-mieu și ziceți lui : «Acéstea zice feciorul tău Iósif : Făcutu-m-au Dumnezău domn a tot pământul Eghiptului. Pogoară-te dară la mine și nu aștepta.
- 10. Și vei lăcui la pământul lui Ghesém al Aráviei și vei fi aproape de mine, tu și feciorii tăi, și feciorii feciorilor tăi, oile tale, și boii tăi și cite ai tu.
- 11. Și te voiu hrăni acoló, pentru că încă cinci ani foamete va fi pre pământ, ca să nu te surpi tu și feciorii tăi și toate ale tale.
- 12. Iată, ochii voștri văd și ochii lui Veniamín, fratele mieu, că gura mea grăiește cătră voi.
- 13. Spuneți dară tatine-mieu toată slava mea de la Eghípet și cite ați văzut ; și, grăbind, aduceți pre tată-mieu aici“.
- 14. Și, căzind pre grumazii lui Veniamín, fratelui său, au plîns pre dinsul, și Veniamín au plîns pre grumazii lui.
- 15. Și, sărutînd pre toți frații lui, au plîns pre dînșii ; și după acéstea au grăit frații lui cătră dinsul.
- 16. Și s(ă) înțelese glasul în casa lui faraó, zicînd : „Au venit frații lui Iósif“ . Și să bucură faraó și toată curtea lui.
- 17. Și zise faraó cătră Iósif : „Zi fraților tăi : Aceasta faceți : umpleți povărilē voastre și mărgeți la pământul Hanaán.
- 18. Și, luînd pre tatăl vostru și avuțurile voastre, veniți la mine și voiú da voao den toate bunătățile Eghípetului ; și veți mînca mādúa pământului.
- 19. Și tu porîncéște acéstea : să ia ei cară din pământul Eghípetului cōpiilor voștri și fámēilōr voastre și, luînd pre tatăl vostru, veniți.
- 20. Și nu pregetați cu ochii de vasele voastre, pentru că toate bunătățile Eghípetului vor fi voao“.
- 21. Și făcură așa feciorii lui Israil ; și dēde lor Iósif cară, după cum zise faraó, împăratul Eghípetului, și dēde lor hrană pre cale.
- 22. Și tuturor le-au dat haine indoite, iară lui Veniamín i-au dat trei sute de galbeni de aur și cinci haine în fēliuri.
- 23. Și tătini-său ca acéstea și zēce mągari ce ridica de toate bunătățile Eghípetului și zēce mîșcoi ce ridica plînea tătini-său pre cale.
- 24. Și trimise Iosif pre frații lui și se duseră ; și zise lor : „Nu vă scribiți pre cale !“
- 25. Și să sură de la Eghípet și veniră la pământul Hanaán cătră Iácov, tatăl lor.
- 26. Și spuseră lui zicînd : „Că fiiul tău Iosif trăiește și el dōmnéște tot pământul Eghípetului“ . Și să ciudi întru cuget Iácov pentru că nu-i credea pre ei.
- 27. Și grăiră lui toate cuvintele ce se-au grăit de Iosif, cite au zis lor ; și, văzînd carăle cēle ce-au trimis Iósif / ca : să ia pre dinsul, să adăoega duhul lui

voaă rămășiți mari.

8. Acum dară nu voi m-ați trimis aicia ce Dumnezău și mă făcu ca pre un tată a lui faraon și domnu a toată casa lui și despuior a tot pământul Eghiptului.

9. Sirguiți dară de vă suiți cătră tată-mieu și-i dziceți lui: „Aceasta dzice ficiorul tău Iosif: Făcutu-m-au Dumnezău domnu a tot pământul Eghiptului. Pogoară-te la mine și nu aștepta!

10. Și vei lăcui la pământul Ghesem a Arraviei și vei fi aproape de mine, tu și ficiorii tăi, și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale, boii tăi și toate cite ai tu.

11. Și te voi hrăni acolo, pentru că încă 5 ani foamete va fi pre pământ, pentru că să nu te-surpi tu și fiii tăi și toate cite ai.

12. Iată, ochii voștri vădu și ochii lui Veniamin, fratelui mieu, cum rostul mieu grăiește cătră voi.

13. Spuneți dară tătine-mieu toată slava mea de la Eghiptu și că ce știți și, sirguindu, pogoriți pre tată-mieu aicea.”

14. Și, cădzindu pre grumadzii lui Veniamin, fratelui său, au plinsu pre insul, și Veniamin au plinsu pre grumadzii lui.

15. Și, sărutindu pre toți frații lui, au plinsu pre înșii; și după acestea au grăit frații lui cătră insul.

16. Și să intelése glasul intru casa lui faraon, dzicindu: „Au venit frații lui Iosif.” [17] Și să bucură faraon și toată curtea lui.

17. Și dzise faraon cătră Iosif: „Dzi fraților tăi: Aceasta faceți: înpleți cele de drum ale voastre și păsați la pământul Hanaan.

18. Și, luindu pre tatăl vostru și unêtele voastre, veniți la mine și voi da voaă de toate bunătățile Eghiptului; și veți minca măduha pământului.

19. Și tu porincêste aicea: să ia ei cară den pământul Eghiptului copiilor voștri și fâmeilor voastre și, luindu pre tată-vostru, veniți.

20. Și nu vă îndurați cu ochii vaselor voastre, pentru că toate bunătățile Eghiptului voaă vor fi.”

21. Și făcură așa ficiorii lui Israil; și le dède Iosif cară, după cum dzise faraon, împăratul Eghiptului, și hrană pre cale.

22. Și tuturor le-au dat îndoite haine, iară lui Veniamin i-au dat 300 aur și 5 haine în feliuri.”

23. Și tătine-său ca acestea și 10 măgari ce rădica de tot binele Eghiptului și 10 mușcoi ce rădica pâine tătine-său pre cale.

24. Și trimise Iosif pre frații lui și mearsără; și dzise lor: „Nu vă scribiți pre cale!”

25. Și să suiră de la Eghiptu și veniră la pământul Hanaan cătră Iacov, tatăl lor.

26. Și-i spuseră lui dzicindu: „Că Iosif, ficiorul tău, trăiește și el domnește tot Eghiptul.”⁵ Și să spămîntă intru cuget Iacov pentru că nu-i credzu pre ei.

27. Și-i grăi lui toate cuvintele ce s-au grăit de Iosif, cite le-au dzis lor; și, vădzindu carăle carele au trimis Iosif/să-l ia pre insul, să ațfă du-

rămășiță mare.

8. Ce acum n-ați tremis pre mine voi, ce m-au trimis Dumnezău și m-au făcut ca un tată lui faraon și biruitor preste toată casa lui și domn a toată țara Eghiptului.

9. Grăbiți și vă duceți la tată-mieu și-i ziceți: „Așa zice fiul tău, Iosif: Făcutu-m-au Dumnezău stăpîn a toată țara Eghiptului. Ce vino la mine și nu zăbovi!

10. Și să lăcuiesti în țara Ghesemului, în Aravia, și să fii aproape de mine tu și ficiorii tăi, și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale și boii tăi și tot ce iaste al tău.

11[10]. Și acolo te voui hrăni, [11] că încă va să mai fie 5 ani foamete pre pământ, ce să nu piei tu și ficiorii tăi și ce vei avea tot.”

12. Ochii voștri și ochii frăține-mieu, lui Veniamin, au văzut ce am zis voaă.

13. Și spuneți tătine-mieu toată slava mea carea am în Eghipt, cum aț văzut; siliți și aduceți pre tată-mieu încoace.”

14. Și, căzînd pre cerbicea lui Veniamin, frate-său, plînsu de dînsul; și Veniamin, cuprinzîndu-l în br(at) se, plînsu.

15. Și sărută pre toți frații săi și plînsu pre dînsii; și după aceasta vorbiră frații lui cu dînsul.

16. Și se duse veste la casa lui faraon, zicînd: „Venit-au frații lui Iosif.” Și se bucură faraon și slugile lui.

17. Și zise faraon cătră Iosif: „Să zici fraților tăi să facă așa: să-ș umple sacii lor de hrană și să se ducă în țara Hanaanului.

18. Și să luat pre tată-vostru și tot ce veț avea și să veniți la mine; și eu vă voui da den toate bunătățile Eghiptului, să mincaț bunătatea⁴ pământului.

19. Iar tu le dă poruncă să ia muierilor și copiilor lor cară den țara Eghiptului și, luînd și pre tată-său, să-l aducă.

20. Și nu vă cruțaț dichisele cu ochii voștri, că toată bunătatea Eghiptului a voastră va fi.”

21. Și făcură feciorii lui Izrail așa; și le dède Iosif cară după porunca lui faraon, împăratul Eghiptului, și le dède merinde pre cale.

22. Și le dède tuturor citeva rînduri de haine; iar lui Veniamin îi dède 300 de galbeni de aur și 5 dulămi nu tot de un fel.

23. Așîderea: trimise și tătine-său (bani și haine)² și 10 măgari carei îi ducea den tot binele Eghiptului și 10 catfri care ducea merinde de cale tătine-său.

24. Și trimise pre frații lui și se duseră; și le zise: „Nu vă certareți pre cale!”

25. Și ieșiră den țara Eghiptului și se duseră în țara lui Hanaan, la tată-său, Iacov.

26. Și spuseră zicînd: „Fiul-tău Iosif iaste viu și stăpînește toată țara Eghiptului.” Și se mira în gîndul lui, Iacov, și nu-i credea.

27. Iar ei îi spuseră toate cuvintele, cite zisese lor Iosif și cite le-au grăit; și deaca văzu Iacov că au trimis Iosif cară / să-l rădice, învie sufletul

să vă țină în viață, mîntuindu-vă.

8. Așadar nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezău care a făcut să fiu ca un părinte pentru faraon, domn peste casa lui și cîrmuitor peste toată țara Eghiptului.

9. Grăbiți-vă deci să mergeți la tatăl meu și spuneți-i: „Așa grăiește fiul tău, Iosif: Dumnezău m-a făcut domn peste toată țara Eghiptului. Vino la mine, nu mai aștepta!”

10. Vei locui în ținutul Goșen din Arabia și vei fi aproape de mine, tu și ficiorii tăi și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale și vitele tale și tot ceea ce ai tu.

11. Și te vei hrăni acolo, căci foametea va mai ține încă cinci ani, ca să nu pieri tu și ficiorii tăi și toate care sînt ale tale.”

12. Iată, ochii voștri văd, așa cum văd și ochii lui Veniamin, fratele meu, că gura mea grăiește către voi.

13. Povestiți-i, întocmai tatălui meu despre toată slava mea din Egipt și despre tot ce ați văzut. Grăbiți-vă deci și aduceți pe tatăl meu aici.”

14. Apoi îmbrățișîndu-l pe Veniamin, fratele său, a plîns; Veniamin a plîns și el și l-a îmbrățișat.

15. După aceea a sărutat pe frații săi și a plîns cu ei și ei au stat de vorbă cu el.

16. Vestea că au sosit frații lui Iosif a ajuns pînă în casa lui faraon și s-a bucurat faraon și curtenii săi.

17. Faraon a rostit către Iosif: „Încărcați dobitoacele voastre și să vă duceți în țara Canaanului.”

18. Luați pe tatăl vostru și avutul vostru de acolo și veniți la mine și vă voi da tot ce are mai bun țara Eghiptului; și vă veți înfrupta din belșugul pământului.

19. Și a mai poruncit acesta: „Luați căruțe din țara Eghiptului pentru copiii voștri și pentru femeile voastre și, luîndu-l și pe tatăl vostru, să veniți încoace.”

20. Și să nu vă rămînă ochii după gospodăriile voastre, pentru că tot ce are mai bun țara Eghiptului al vostru va fi.”

21. Fiii lui Israel așa au făcut. Iosif le-a dat căruțe, cum a poruncit faraon, împăratul Eghiptului, precum și merinde pentru drum.

22. Apoi le-a dat tuturor haine de schimb, iar lui Veniamin i-a dat trei sute de arginți și cinci rînduri de haine.

23. Tatălui său i-a trimis zece asini încărcați cu toate bunătățile Eghiptului și zece catfri încărcați cu grlu, plîne și merinde pentru drum.

24. Apoi i-a lăsat pe frații săi să plece, dar le-a spus: „Să nu vă certateți pe drum!”

25. Aceștia au părăsit Egiptul și au venit în țara Canaanului la Iacov, părintele lor.

26. Și i-au dat această veste: „Iosif, fiul tău, trăiește și domnește peste toată țara Eghiptului.” Dar inima lui Iacov nu a tresărit, pentru că nu-i credea.

27. Dar cînd i-au spus cu de-amănuntul toate cuvintele, pe care le rostise Iosif și cînd a văzut căruțele pe care le-a trimis Iosif/ca să-l adu-

Iacov, tatălui lor.

28[27]. Și zise Israil : [28] „Mare iaste mie de încă trăiește fiiiul meu Iósif ! Mergînd voui vedea pre dînsul mai nainte de ce voui muri“

CAP 46

касть а пре джнелъ, съ дъсца дхъла ахъ гакъ
тапълаи аир, шн зисе иеранъ. Маре иасте
мие де фисте прълаше фема миехъ іосифъ, мергъ
вомъ ерѣ пре джнелъ, маннанпте дече бон мхри.

К А П М С
я сѣлажнъ дже иеранъ ель шн тоате але
ахн, авенпте ал фжнѣ жнажурѣ мжтхлѣ,
шн ахъ фкислпт жнрптеъ дмнъ зѣлахн, тѣ
пжннѣхъ ахн ісаакъ. Шн зисе дмне
зѣлахн иеранъ фвенденіа нѣпцнн зннѣ,
іакове іакове, еа зисе че іасте. Шн ель зисе
ахн ехъ сажпте дмнъ зѣла пѣрннцнаорѣ тѣнъ, нхпте
тѣме ате погорѣ ла егупте, пенптрѣ нѣ дптрѣ
анмѣте маре, тѣвомъ фате ісаакъ. Шн іхъ мѣ
вин погорѣ нхъ тнне, ла егупте, шн ехъ тѣвомъ
дестѣжршпте шн іосифъ, фшѣка пѣне мжннае ахн
пре оікін тѣнъ. Шн сѣ сѣлажнъ іакѣ де ла фж
тѣна жрѣмжнтхлѣ, шн ахъ сѣрѣ фнн ахн и
сранъ пре тапѣтѣхъ, шн оунѣ атеае, шн мхѣри
ае аорѣ прѣн карѣае, че ахъ прнмне іосифъ сѣла рѣ
анте пре джнелъ, шн ахъ ждхъ авѣрѣ аир. Шн то
тѣ агоннѣта, че а агоннѣ фпѣмжтѣхъ ахъ ханалъ,
фпѣрѣ ла егупте іакѣ ш тоате семнцѣла ахъ ісѣ
джнелъ. Фечорѣн шн фечорѣн фечорѣнаорѣ ахн
ісѣ джнелъ, шн фѣтеле ахн шн фѣтеле фѣте
аорѣ ахн шн тоате семнцѣла ахн ахъ ахъ ла егуп
тѣ, ш ахъ фѣтѣ нѣмѣ фѣнао ахъ ісранъ че ахъ фпѣрѣ
ла егупте фпѣрѣнѣ кхъ іакѣ іакѣ ао. Ахъ шѣ
сжп фечорѣн ахн, че дѣпжнѣкѣ іакѣ фѣнъ. Шн
фечорѣн ахн рѣхнмѣ, енѣ, шн фалъ аерѣ, шн хлмн.
Шн фечорѣнахъ енмѣс іемхн, шн іамн, шн аоѣ,
шн пхѣмѣ, шн сѣарѣ, шн сѣбѣлѣ фѣрѣ ахъ хананн
тѣннъ. Шн фечорѣн ахн лѣвн, гнрѣсонъ, каѣдъ,
шн мерѣри. Шн фечорѣн іхънн, ірѣ, шн ананъ бѣ
шн сѣаонъ, шн фарѣсѣ, шн зѣра, шн мхѣрнѣ шн
ананъ о фпѣмжнтхлѣ хананъ шн фѣкѣрѣ фѣ
чорѣн ахн фарѣсѣ, асрѣнъ, шн іемхнѣлѣ. Шн фѣ
фечорѣн ахн ісѣлажнѣ, дѣла, шн фѣла, шн ісѣлѣ,
шн замѣрѣнъ. Шн фечорѣн ахн заволѣнъ, сѣрѣдъ,
шн лѣвнъ, шн енаѣ. Ахъ шѣ сжпте фечорѣн ахн
ісѣранъ ахъ нѣскѣтѣ ахъ іакѣсѣ, фмѣсѣпѣламіа асн
рѣн, шн пре дана фѣта ахн, тоате сѣфѣтеле фѣ
чн шн фѣтѣе, аг. Шн фечорѣн ахн гадъ, сѣ
фонъ, шн ангн, шн санпѣ, шн іасовѣнъ, шн ананъ,
шн сѣрѣдѣсѣ, шн іренанѣсѣ. Шн фечорѣн ахн
ісѣрѣ, емна, ісѣла, шн ісѣла, шн барѣа, шн сѣра,
фрацін аорѣ, шн фечорѣнахъ барѣа ховѣрѣ, шн мѣ
хѣла. Ахъ шѣ сѣ фечорѣн ісѣлафнн, карѣ ахъ ахъ нѣ
лаванъ ахн фѣтѣн ахъ, карѣ ахъ нѣскѣтѣ пре ахъ шѣ
ахн іакѣсѣ, сѣ, сѣфѣтѣе. Шн фечорѣн рахн
ахн фѣмѣтѣн ахн іакѣсѣ ісѣсѣфѣ, шн веннамнн.
Шн сѣфѣтѣрѣ фечорѣн ахн ісѣсѣфѣ, фпѣмжнтхлѣ
ісѣрѣн ахъ нѣскѣтѣ ахн, аснне дѣ
фѣта ахн пенптефрн прѣсѣтѣла пѣлѣ пѣлѣсѣ, пре
манасн, шн пе ефраімѣ. Шн сѣфѣтѣрѣ фечорѣн
ахн манасн, пре карѣн ахъ нѣскѣтѣ ахн цѣнѣа
ра сѣра, пре махѣрѣ, шн махѣрѣ ахъ нѣскѣтѣ пре
галладъ, шн фечорѣн ахн ефраім фѣрѣтеле ахн манасн
сѣтѣлаам, шн іамн, шн фечорѣнахъ, сѣтѣлаам, едѣ.

- 1. Și, sculîndu-se Israil, el și toate ale lui, au venit la Fintina Jurămîntului și au făcut jirtvă Dumnezeului tătîni-său, lui Isaac.
- 2. Și zise Dumnezeu lui Israil în vîdenia nopții, zicînd : „Iacove, Iacove !“ El zise : „Ce iaste ?“
- 3. Și el zise lui : „Eu sint Dumnezeul părinților tăi ; nu te tême a te pogori la Eghîpet pentru că intru limbă mare te voui face acolo.
- 4. Și eu mă voui pogori cu tine la Eghîpet și eu te voui sui desăvirșit ; și Iósif îș va pune mîinile lui pre ochii tăi“.
- 5. Și să sculă Iacov de la Fintina Jurămîntului și luoaară fiii lui Israil pre tată-său și unêltele și mucirile lor prên carăle ce au trimis Iósif să-l rădice pre dînsul.
- 6[5]. Și, luîndu-ș avêrea lor, [6] și toată agonisita ce au agonisit în pămîntul lui Hanaan, întrară la Eghîpet, Iacov și toată semînția lui cu dînsul.
- 7. Feciorii și feciorii feciorilor lui cu dînsul, și fetele lui, și fetele fetelor lui și toată semînția lui au adus la Eghîpet.
- 8[7]. Și acêstea-s numele fiilor lui Israil ce au întrat la Eghîpet împreună cu Iacov, tatăl lor : [8]. Aceștia sint feciorii lui. Cel dentii născut (al lui) Iacov : Ruvim.
- 9. Și feciorii lui Ruvim : Enoch și Falus, Asron și Harmi.
- 10. Și feciorii lui Simeon : Iemuil, și Iamin, și Aod, și Iahim, și Saăr și Savl, feciorul hananîtenii.
- 11. Și feciorii lui Lévi : Ghîrsón, Cath și Merári.
- 12. Și feciorii Iúdei : Ir, și Anán, și Silón, și Farés și Zára ; și muri Ir și Anán în pămîntul Hanaan. Și (să) făcură feciorii lui Farés : Asrón și Iemuil.
- 13. Și feciorii lui Isahár : Thóla, și Fúa, și Iasúv și Zamvrón.
- 14. Și feciorii lui Zavolón : Seréd, și Alón și Eil.
- 15. Aceștia sint feciorii Liei, carei au născut lui Iacov în Mesopotâmîia Asiriiei, și pre Dana, fata lui, toate sufletele, feți și fête, 33.
- 16. Și feciorii lui Gad : Safón, și Anghis, și Sanis, și Thosován, și Aidis, și Oridis și Areillis.
- 17. Și feciorii lui Asir : Emna, Iesúa, și Ieul, și Vária și Sára, frații lor ; și feciorii lui Vária : Hovór și Melhil.
- 18. Aceștia-s feciorii Zélfii care au dat Laván Liei, fetei lui, care au născut pre acêștia lui Iacov, 16 suflete.
- 19. Și feciorii Rahilei, fâmeii lui Iacov : Iósif și Veniamîn.
- 20. Și să făcură feciorii lui Iósif în pămîntul Eghîpetului, carii au născut lui Asinetha, fata lui Pentéfri, preotul Iliu Pólios : pre Manási și pe Efraim. [21] Și se făcură feciorii lui Manási pre carii au născut lui țitioarea Sîra, pre Mahîr. Și Mahîr au născut pre Galaad. Și feciorii lui Efraim, fratele lui Manási : Sutalaám, și Taám. Și feciorii lui Sutalaám : Edem. /

hul lui Iacov, tatălui lor.

28. Și dzise Israil: „Mare-m iaste mié de încă Iósif, fiul meu, trăiește! Mergîndu voi vedea pre însul mainte de ce voi muri eu”.

CAP 46

1. Și sculîndu-să Israil, el și toate ale lui, au venit la Fîntîna Giurămîntului și au făcut jirtvă Dumnezăului tătîne-său, lui Isaac.

2. Și dzise Dumnezău l(ui) Israil intru videnîia nopții, dzicîndu: „Iacov, Iacov!” Și el dzise: „Ce iaste?”

3. Și el dzise lui: „Eu sînt Dumnezăul părinților tăi; nu te teme să te pogori la Eghiptu pentru că intru limbă mare te voi face acolo!”

4. Și eu mă voi pogori cu tine la Eghiptu și eu te voi sui desăvîrșit; și Iósif își va pune mâinele lui pre ochii tăi”.

5. Și să sculă Iacov de la Fîntîna Giurămîntului și luară fiii lui Israil pre tată-său și marfa și muierile lor pre cară ce au trimis Iosif să-l rădice pre însul.

6. Și luîndu-ș unêtele lor și toată agonesita ce au agonisit în pămîntul lui Hanaan, intrară la Eghiptu, Iacov și toată semînția lui cu însul.

7. Feciorii și feciorii feciorilor cu însul, fetele și fetele fetelor lui și toată semînția lui au adus la Eghiptu.

8 [7]. Și acêstea-s numele feciorilor lui Israil ce au intrat la Eghiptu împreună cu Iacov, tatăl lor. [8] Acêstia sînt feciorii lui. Cel dentăi născut a lui Iacov: Ruvim.

9. Și feciorii lui Ruvim: Enoh și Falus, Asron și Harmi.

10. Și feciorii lui Simeon: Iemuil, și Iamin, și Aod, și Iahin, și Saar și Savl, feciorul hananitênii.

11. Feciorii lui Levi: Gherson, Cath și Merari.

12. Și feciorii Iudei: Ir, și Anan, și Silom, și Fares și Zară; și muri Ir și Anan în pămîntul Hanaan. Și să făcură feciorii lui Fares: Asron și Iemuil.

13. Și feciorii lui Isáhar: Thóla, și Fúa și Iásuv și Zamvron.

14. Și feciorii lui Zavulon: Sered și Alon și Eil.

15. Acêstia-s feciorii Liei, carii au născut lui Iacov în Mijlocul Rîurilor Asiriei, și pre Dîna, fata lui; toate sufletele, feți și fete, 33.

16. Feciorii lui Gad: Safon, și Anghis, și Sanis, și Thasovan, și Aidis, și Aoridis și Arellis.

17. Și feciorii lui Asir: Iemnă, și Ieul, și Variam și Sára, frații² lor; și feciorii Varii: Hovor și Melhil.

18. Acêstia-s feciorii Zelfas carea au dat Lavan Liei, fetei lui, carea au născut pre acêstia lui Iacov, 16 suflete.

19. Și feciorii Rahil, muierii lui Iacov: Iosif și Veniamin.

20. Și să făceră feciorii lui Iosif în pămîntul Eghiptului, carii au născut lui Asinêthi, fata lui Pendefri, pope(i) a Ilu Pólui; pre Manasí, și pre Efraim. [21] Și să făcură feciorii lui Manasí pre carii au născut lui țitoarea Sira, pre Mahir. Și Mahir au născut pre Galaadu. Și feciorii lui Efraim, fratele lui Manasí: Sutalaam și Taam. Feciorii Sutalaam: Edem./

lui Iacov, tatăl lor.

28. Și zise Izrail: „Mare lucruiaste mie acestă deaca vrême ce iaste fiu-mieu, Iósif, viu! Ce să mă duc să-l văz mai nainte până nu moriu”.

CAP 46

1. Și, sculîndu-se Izrail, cu tot ce avea, veni la Puțul Jurămîntului și făcu jirtvă Dumnezeului tătîne-său, lui Isaac!

2. Și zise Dumnezeu lui Izrail noaptea în vis, grăindu-i: „Iácove, Iácove!” El zise: „Ce iaste?”

3. Dumnezeu zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinților tăi; nu te teme a merge în Eghiptet că acolo te voi face de vei fi o limbă mare.

4. Eu voi merge cu tine în Eghiptet și eu te voi înalța până la săvîrșit; și va pune Iósif mâinile sale pre ochii tăi”.

5. Și sculîndu-se Iacov de la Puțul Jurămîntului și luară feciorii lui Izrail pre tată-său și avuția lor și muierile lor în cară care trimesese Iósif să-i rădice.

6. Și, luînd toată avuția lor și toată agonesita ce agonise în țara Hanaanului, și veni Iacov în Eghiptet, și toată semînția lui cu dînsul.

7. Feciorii lui și feciorii feciorilor lui cu dînsul, fetele lui și fetele fetelor lui și toată semînția lui intră cu dînsul în Eghiptet.

8. Acêstea sînt numele feciorilor lui Izrail carii au mers cu dînsul în Eghiptet, cu Iacov, tatăl lor, și acêstea ale feciorilor lor. Cel dentăi născut: Ruvim.

9. Iar feciorii lui Ruvim: Enoh și Falus, Arson și Aharmi.

10. Iară feciorii lui Simeon: Emuil și Amin, Oad și Ahin, Saar și Saul, feciorul hananitênii.

11. Iar feciorii lui Léuii: Gherson, Caath și Merari.

12[11]. Iar feciorii Iúdi: Ir și Annan, [12] Silom și Fares și Zára. Și muriră Ir și Annan în țara Hanaanului. Și se născură lui Fares: Asron și Emuil.

13. Iar feciorii lui Isahar: Tholea și Fúa, Asuv și Zamvran.

14. Iar feciorii lui Zaulon: Serid, și Alon și Eilá.

15. Acêstia sînt feciorii Liei, carei născuse lui Iacov între Rîurile Sirului, și a fetei lui, Dinei. Sufletele tuturor, ale feciorilor și ale fetelor, suflete: 33.

16. Iar feciorii lui Gad: Safon și Anghis, Sannis, și Thasovan, Aidis și Adis, Odís și Arellis.

17. Iar acêstia sînt feciorii lui Asir: Emná și Esúea, Eul și Vareá și sora lor, Sarra; iar feciorii Vareii: Hovor și Melhil.

18. Acêstia sînt feciorii Zelfei carea o dède Lavan fie-să, Liei, carea născu lui Iacov 16 suflete.

19. Iar feciorii Rahilei, muierii lui Iacov: Iósif și Veniamin.

20. Și se născură lui Iósif feciori în țara Eghiptului, carei fi născuse Asinetha, fata lui Pentefrii, popă cetății soarelui; Manasia și Efraim. Și fură Manasiei feciori carii îi născuse posadnica Sir: Mahir, iar Mahir născu pre Galaad. Și feciorii lui Efraim, fratele Manasiei, sînt acêstia: Satulam și Taam; iar feciorii lui Satulam: Edem./

că, atunci duhul lui Iacov, tatăl lor, s-a înviorat.

28. Și a grăit Israel: „Destul îmi este! Fiul meu Iosif trăiește încă! Voi merge să-l văd înainte de a muri!”

CAP. 46

Iacov se mută în Egipt.

1. Israel a plecat deci cu tot ce avea și a ajuns la Beer-Seba. Acolo a adus jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

2. Iar Dumnezeu i-a vorbit lui Israel noaptea în vis și i-a spus: „Iacove, Iacove!” El a răspuns: „Iată-mă!”

3. Și el a spus: „Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt, căci acolo voi face din tine un popor mare.

4. Te voi însoți în Egipt și eu însumi te voi scoate iarăși de acolo, iar Iosif îți va închide ochii”.

5. Atunci Iacov a plecat de la Beer-Seba, iar fiii lui Israel au luat pe părintele lor, Iacov, și pe pruncii lor și pe femeile lor în căruțele trimise de Iosif.

6. Și au luat averea și tot ce agonisera în țara Canaanului și au intrat în Egipt — Iacov împreună cu toată semînția sa.

7. El a dus cu sine în Egipt pe fiii și pe fiii fiilor săi, pe fiicele sale și pe fiicele fiicelor sale, toată semînția sa.

8. Acêstea sînt numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt: Iacov și fiii lui Ruben, întiiul născut al lui Iacov.

9. Acêști fii sînt: Enoh, Falu, Hebron și Carmi.

10. Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Tohar și Saul, fiul unei canaanence.

11. Fiii lui Levi: Gherson, Cahat și Merari.

12. Fiii lui Iuda: Ir, Onan, Sela, Fares și Zará. Dar Ir și Onan au murit în țara Canaanului. Fiii lui Fares au fost Hesron și Hamul.

13. Fiii lui Isahar: Tola, Fua, Iasub și Șimron.

14. Fiii lui Zabulon: Sered, Elon și Iahleel.

15. Acêstia sînt fiii pe care Lia i-a născut lui Iacov în Mesopotamia, ca și pe Dina, fiica lui. Cu toții, fii și fiice, au fost treizeci și trei de suflete.

16. Fiii lui Gad: Tifion, Haghi, Suni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli.

17. Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi și Bria precum și Serah, sora lor; fiii lui Bria: Heber și Malchiel.

18. Acêstia sînt fiii Zilpei, pe care o dăduse Lavan fiicei sale Lia; pe acêstia i-a născut ea lui Iacov — șaisprezece suflete.

19. Fiii Rahiliei, soția lui Iacov: Iosiv și Veniamin.

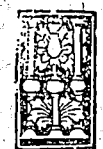
20. Și Iosiv a avut în țara Egiptului feciori, pe Manase și Efraim, pe care i-a născut Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul orașului Heliopolis. Manase a avut fecior pe Machir, născut de țitoarea sa Sira, iar lui Machir i s-a născut Galaad. Fiii lui Efraim, fratele lui Manase, au fost Sutalaam și Faam. Sutalaam a avut un fecior, pe Edom./

15

15 Шн фечорін ахн веннаминь, бала, шн хокорь, шн а
 16 филь, шн фхрт фечорін ахн бала гира, шн нхемь,
 17 шн инхумь, шн рсць, шн ма ифинь, шн сфинамь
 18 шн гира, ах нхекхт пре арад. Ачешце фе
 19 чорін рахнатн че ах нхекхт ахн гакоб, тоате сч
 20 фластнае, нї. Шн фечорін ахн дань, асом, шн
 21 фечорін ахн нефдлань, аснл, шн гоинн, шн нхл
 22 харь, шн снани. Ачешце фечорін бала, карь
 23 ах дитхьс лавань, рахнаен фетен ахн, карь ах
 24 нхекхт пре ачешце ах гакоб, тоате счфалстнае, сч
 25 Шн тоате счфалстнае, че ах штрапн кх гакоб, ф
 26 егупет, че а че ах шнпн ден копселе ахн, афарь
 27 ае мхганае фечорна ах гакоб, тоате счфалстнае, сч
 28 Шн фечорін ах гоен че сч нхекхт ах шпмжнтхьс,
 29 егупетхьс, тоате счфалстнае кх ахн ахн гакоб
 30 чьлае че ах штрапн кх гакоб фегупет, счфалстн
 31 о шн, шн пре гоудя лав триниє шнантхьс ах
 32 нхтпре гоенфь, еп штинине пре ахсхл ачешта
 33 птхьс нхонаор, шпмжнтхьс ралесн. Шн шхь
 34 мжнхьс гоенфь карьлае ахн еп счн штрапн шнани
 35 нарь ахн геранл тьтжнецьс, ачештапхьс нхон
 36 лорь, шн шннхьс ахн ах кьхьт пре гьдмзгн
 37 ахн шн ах пажнхьс кх пажнхьс мхлхьс. Шн
 38 знеє геранл кьтпре гоенфь, боу мхрн ае аххьс,
 39 ае крѣме че ах шнхьт сьбръхьс тьс, кь шкхь
 40 тьтхьс шн тьс. Шн знеє гоенфь кьтпре фрацїи
 41 ахн, счнхьс коу счнне ахн фарас, шн коу
 42 знеє ахн кхмь фрацїи мїен, шн кхса тьтжне
 43 мїець, ах фьсть шпмжнтхьс ханань, шн,
 44 аххьс ах веннт кьтпре мїне. Шн оаменн
 45 ехт прьстори, пеннхьс кьтпре оаменн, че счхьс
 46 нецьс, кх добнтокхьс, шн добнтокхьс, шн боїн
 47 шн тоате лалорь аххьс. Ачн ае ва кх
 48 ма пре бої фарас шн кьтжнче елхьс че мїе
 49 аххьс ах боєтхьс. Ог знеє оаменн хьтнхьс
 50 ехтнхьс кх добнтокхьс, счхьс тале ае копна
 51 рїе пьнхьс аххьс, шн нон шн пьтнцїи нощн,
 52 пеннхьс кьтпре аххьс шпмжнтхьс гесем ах
 53 арабїн, кьтн кьт счржнне мїе, ае егупетхьс
 54 шоп пьтори а оаор.

К А П М З

1 И мергнхьс гоенфь ах счхьс ахн фарас
 2 знежнхьс, татп мїець шн фрацїи мїен,
 3 шн добнтокхьс, шн боїн лорь, шн тоа
 4 те лалорь, ах веннт ден пьмжнтхьс
 5 ханань, шн мїець ехтнхьс шпмжнтхьс
 6 гесем. Шн ае фрацїи ахн ах ахлхьс чнн
 7 оаменн, шн пьс пре ахншн, шнантхьс ахн фа
 8 рас, шн знеє фарас, фрацїаор ахн гоенфь, че м
 9 сте аххьс ах боєтхьс. Шн ен знеє ахн фа
 10 рас, прьстори ае он роїн тьн, шн нон шн пь
 11 рцїи нощн, аен копна рїе пьнхьс аххьс, шн зн
 12 сьрвь ахн фарас. Амь веннт кьтпре сьблхьс
 13 ахн, пре пьмжнтхьс пеннхьс кьтнхьс мїе пьшхь
 14 не добнтокхьс, счхьс тале, кьтпре шпнн
 15 фьламетхьс, шпмжнтхьс ханань, аххьс аарь
 16 бомь ахнхьс, счхьс тале, шпмжнтхьс гесем.
 17 Шн знеє фарас ахн гоенфь знежнхьс, татп ть
 18 шн фрацїи тьн, ах веннт нхтпре шнне, ахтхьс

21[22]. Și feciorii lui Veniamin: Vála, și Hovòr și Asfil. Și furá feciorii lui Vála: Ghíra, și Nueman, și Inhím, și Ros, și Mamfín și Ofílím; și Ghíra au născut pre Arád.

22[23]. Aceștia-s feciorii Rahíllei ce au născut lui Iácov, toate sufletele: 18.

23 [24]. Și feciorii lui Dan: Asóm.

24. Și feciorii lui Nefthalim: Asil, Góini, și Isahár și Silím.

25. Aceștia-s feciorii Valii, carea au datu-o Laván Rahílei; fetei lui; care au născut pre aceștia lui Iácov, toate sufletele: 7.

26. Și toate sufletele ce au intrat cu Iácov în Eghípet, cea ce au ieșit den coapsele lui, afará den muierile feciorilor lui Iácov, toate sufletele: 66.

27. Și feciorii lui Iósisf, ce s-au născut lui în pámíntul Eghípetului. Toate sufletele casii lui Iácov, cele ce au intrat cu Iácov în Eghípet, suflete: 70 și 5.

28. Și pre Iúda l-au trimis înaintea lui cátrá Iósisf să întimpine pre dínsul la Cetatea Iroóilor, în pámíntul Ráiměși.

29. Și, inhámínd Iósisf carále lui, să sui întru tím-pinarea lui Israíl, táține-sáu, la Cetatea Iroóilor. Și, ivíndu-se lui, au cázut pre grumazii lui și au plínsu cu plíngere multá.

30. Și zise Israíl cátrá Iósisf: „Voiu muri de acum de vréme ce am văzut obrazul táu cá încă trăiești tu“.

31. Și zise Iósisf cátrá frații lui: „Suíndu-má, voiu spune lui farao și voiu zice lui cum frații miei și casa táține-mieu au fost în pámíntul Hanaán și acum au venit cátrá mine“.

32. Și oamenii sînt păstori pentru cá era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, și dobitocul, și boii și toate ale lor le-au adus.

33. Deci de va chema pre voi farao și vă va zice voao: «Cé iaste lucrul vostru»?

34. să ziceți: «Oameni hránaci sîntem cu dobitocul, slugile tale, den copilárie până acum, și noi și párinții noștri», pentru ca să lăcuít în pámíntul Ghesem al Aráviei, cáci cu uríciune iaste la eghípteni tot pástoriul oilor“.

CAP 47

1. Și, mergínd Iósisf, au spus lui farao, zicínd: „Tátá-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor și toate ale lor au venit den pámíntul Hanaán și iatá, sînt în pámíntul Ghesem“.

2. Și den frații lui au luat cincí oameni și-i puse pre dínșii înaintea lui farao.

3[2]. Și zise farao fratilor lui Iósisf: „Ce iaste lucrul vostru“? [3] Și ei ziserá lui farao: „Pástori de oi, roșii tái, și noi, și párinții noștri, den copilárie până acum“.

4[3]. Și ziserá lui farao: [4] „Am venit ca să ne sálășluím pre pámínt pentru cá nu iaste páșune dobitoacelor slugilor tale, cá să întári foametea în pámíntul Hanaán; acum dará vom lăcuí, slugile tale, în pámíntul Ghesem“.

5. Și zise farao lui Iósisf zicínd: „Tátá-táu și frații tái au venit cátrá tine.“

6. Iatá / pámíntul Eghípetului înaintea ta iaste;

21 [22]. Și ficiorii lui Veniamin: Valá, și Hovor și Asfil. Și furá ficiorii Valá: Ghira, și Noeman, și Enhim, și Ros, și Mamfin și Ofimim; și Ghira au născut pre Arád.

22 [23]. Aceștia-s: ficiorii Rahil ce au născut lui Iácov, toate sufletele: 18.

23 [24]. Și ficiorii lui Dan: Asom.

24 [25]. Și ficiorii lui Nefthálim: Asil, și Goini, și Isáhar și Silim.

25 [26]. Și aceștia-s ficiorii Valá, carea au datu-o Láván ii Rahil, fetei lui, carea au născut pre aceștia lui Iácov, toate sufletele: 7.

26 [27]. Și toate sufletele ce au intrat cu Iacov în Eghiptu, ceia ce au ieșit den-pîntecile lui, afará den-mujerile ficiorilor lui Iacov, toate sufletele: 66.

27 [28]. Și ficiorii lui Iosif, ce i s-au născut lui în pămîntul Eghiptului. Toate sufletele casei lui Iácov, cêlea ce au intrat cu Iácov în Eghipt, suflete: 75.

28 [29]. Și pre Iúda l-au trimis înaintea³ lui Iosif să-l timpine pre însu la Cetaatea Iroilor, la pămîntul Ramesi.

29 [30]. Și, inhámindu Iosif carále lui, să sui în timpinarea lui Israil, tatá-sáu, la Cetaatea Iroilor. Și, ivindu-sá lui, au cãdzut pre grumazii lui și au plînsu cu plîngere multá.

30 [31]. Și dzise Israil cátrá Iosif: „Voi muri în vrême ce am vădzut obrazul táu cá încă trăiești tu.

31 [32]. Și dzise Iosif cátrá frații lui: „Suiindu-má, voi spune lui faraón și voi dzice lui cum frații miei și casa táține-mieu au fostu în pămîntul Hanaán, iar acum au venit cátrá mine.

32 [33]. Și oamenii sîntu păstori pentru cá era oameni ce să hrănescu cu dobitocul; și dobitocul, și boii și toate ale lor le-au adus.

33 [34]. Deci să va chema pre voi faraón și va dzice voab: „Ce iaste faptul vostru?”

34 [35]. Să dziceți: „Oameni hránaci cu dobitocul sîntem, slugile tale, den copilárie pán-acum, și noi și părinții noștri, pentru cá să lăcuți pămîntul Ghesem a Araviei, pentru cá oțáritu iaste la eghipteni tot păstoriul oilor.”

CAP 47

1. Și, mergîndu Iosif, au spus lui faraón dzicîndu: „Tată-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor și toate ale lor au venit den pămîntul Hanaan și iată, sîntu în pămîntul Ghesem.”

2. Și den frații lui au luat 5 bărbați și-i puse pre înși înaintea lui faraón.

3 [2]. Și dzise faraón fraților lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?” [3]. Și ei dziserá lui faraón: „Păstori de oi, robii tái, și noi și părinții noștri, den copilárie pán-acum.”

4 [3]. Și dziserá lui faraón: „Am venit să fim prisleți pre pămîntu pentru cá nu iaste pășune dobitocelor slugelor tale, pentru cá să întári foametea în pămîntul Hanaan; acum vom lăcu, slugele tale, în pămîntul Ghesem.”

5. Și dzise faraón lui Iosif dzicîndu: „Tată-táu și frații tái au venit cátrá tine.

6. Iată, / pămîntul Eghiptului înnain-

21. Iară feciorii lui Veniamin: Vála, și Hovor și Asfil. Iară feciorii lui Vála: Ghira și Noeman, Nohim și Ros, Amamfin și Ofimim; iar Ghira născu pre Arádá.

22. Aceștia sînt feciorii Rahilei carei îi născu lui Iácov: de tot, 18 suflete.

23. Iar feciorii lui Dan: Asom.

24. Iar feciorii lui Nethalim: Asil, Gónii, Isahar, Silim.

25. Aceștia sînt feciorii Vallei, carea o didése Lavan fie-sa, Rahilei, și născu lui Iácov, de toate 7 suflete.

26. Și furá toate sufletele cîte venirá cu Iácov în Eghipt, care ieșise den-trupul lui, fărâ de mujerile feciorilor lui Izráil, preste tot 66 de suflete.

27. Iară feciorii lui Iósis se născu lui în Eghipt. Și toate sufletele casei lui Iácov, care venirá cu dînsul în Eghipt, era 75.

28. Iar pre Iúda îl trimiserá înaintea lor la Iósis și-i ieși înainte la Irom Cetate, în pămîntul Rameseinului.

29. Și-s gáti Iósis căruța lui și ieși intru întimpinarea táține-sáu la Cetatea Iromului. Și i se arátá lui însuș, și cázú pre grumazii lui și plînsu mult.

30. Și zise Izrail cátrá Iósis: „Acum să morju dupá aceasta deaca văzuiu fața ta cá încă ești viu.”

31. Iar Iósis zise cátrá frații lui: „Eu voi merge de voi spune lui faraón și-i voi zice: frații miei și casa táține-mieu toată, care au fost în țara Hanaánului; au venit la mine.

32. Și sînt păstori, oameni carei hrănesc dobitoacele; și toate dobitoacele și boii ce au avut au adus cu dînșii.

33. Deci de vă va chema faraón și vă va întreba: „Ce iaste lucrul vostru?”

34. voi să ziceți: „Sîntem oameni hránaci de dobitoc den copilárie, noi, robii tái, páná-acuma, noi și părinții noștri, ce să-m lăcuți în pămîntul Ghesimului, în Arávia, cá de badjocură iaste eghiptenilor tot păstoriul de oi.”

CAP 47

1. Și, mergînd Iósis, spuse lui faraón dzicîndu: „Tată-mieu și frații miei, și dobitoacele, și boii lor și tot ce iaste al lor au venit den țara Hanaánului și iată cá sînt în pămîntul Ghesimului.”

2. Și aduse 5 den frații săi și-i duse înaintea lui faraón.

3. Și zise faraón cátrá frații lui Iósis: „Ce iaste lucrul vostru?” Ei răspunserá: „Sîntem păstori de oi, noi, robii tái, și părinții noștri, încă den copilárie páná-acuma.”

4. Și ziserá lui faraón: „Venit-am să lăcuim în țara Eghiptului cá nu iaste pășune dobitocelor robilor tái în pămîntul Hanaánului, cá se-au întárit foametea foarte; ce acum să lăcuiscă robii tái pre pămîntul Ghesimului.”

5. Iară faraón, răspunzînd, zise cátrá Iósis: „Tată-táu și frații tái au venit la tine.

6. Iată / cá țara Eghiptului iaste

21. Fiii lui Veniamin: Bela, Becher și Așbel; fiii lui Bela: Ghera, Moaman, Ehi, Roș, Mupim și Hupim; fiul lui Ghera a fost Ard.

22. Aceștia au fost fiii Rahilei care i s-au născut lui Iacov: de toți, patrușprezece suflete.

23. Fiul lui Dan: Hușim.

24. Fiii lui Neftali: Iahtel, Guni, Ieter și Șilem.

25. Aceștia au fost fiii Bilhái, pe care Laban o dăduse fiicei sale Rahila. Ea a născut lui Iacov acești fiii, de toți șapte suflete.

26. Toate sufletele care au intrat cu Iacov în Egipt, urmași din coapsele sale, se ridicau la șazeci și șase de oameni, în afara soțiilor fiilor lui Iacov.

27. Fiii lui Iosif, care s-au născut în țara Egiptului, au fost de toți nouă suflete. Și cu ei, toate sufletele casei lui Iacov, care au intrat în Egipt, au fost șaptezeci și cinci.

28. Iacov l-a trimis pe Iuda înaintea sa la Iosif, pentru ca acesta să-l întimpine la Ieroonpolis, în ținutul Gosen.

29. Iosif a pus să inhame caii la căruța sa și a ieșit în întimpinarea tatălui său, Israel, la Ieroonpolis. De îndată ce s-au întilnit, l-a îmbrățșat și a plîns suspinînd îndelung.

30. Atunci Israel a cuvîntat către Iosif: „De acum pot să mor, de vreme ce am văzut fața ta și știu cá încă trăiești.”

31. Iosif a spus fraților săi: „Mă duc să-l înștiințez pe faraon și să-i vorbesc: frații mei și casa tatălui meu, care se aflau în țara Canaanului, au venit acum la mine.

32. Oamenii aceștia sînt păstori, bărbați care trăiesc din creșterea vitelor și au adus cu ei turmele și cirezile lor și tot ceea ce au.

33. Deci, dacă vă va chema faraon și vă va întreba: „Care este indeletnicirea voastră?”

34. să-i răspundeți: „Noi, robii tái, sîntem creșcători de vite, den copilárie pîná-acum, și noi și părinții noștri, pentru cá să puteți locui în ținutului Gosen, cáci pentru egipteni toți păstori de oi sînt spurcați.”

CAP. 47

Iacov înaintea lui faraon

1. Iosif s-a dus și l-a înștiințat pe faraon zicîndu-i: „Tatăl meu și frații mei au venit din țara Canaanului cu turmele și cirezile lor și cu tot avutul lor și iată, se află în ținutul Gosen.”

2. Și i-a înfățșat lui faraon cinci dintre frații săi, pe care îl adusesse cu el.

3. Faraon i-a întrebat pe frații lui Iosif: „Care este indeletnicirea voastră?” Ei au răspuns lui faraon: „Noi, robii tái, sîntem păstori de oi, așa cum au fost și părinții noștri.”

4. Și au adăugat către faraon: „Am venit ca să ne căutăm sălaş în această țară, pentru cá nu mai sînt pășuni pentru vitele robilor tái, din pricina foametei care bîntuie în țara Canaanului. Dă-le voie robilor tái să se așeze în ținutul Gosen.”

5. Faraon i-a spus lui Iosif: „Tatăl tău și frații tái au venit la tine.

6. Iată, / țara Egiptului e încăpátoa-

tea ta iaste; intru pământul cel mai bun lăcuiește pre tată-tău și pre frații tăi, lăcuiesc în pământul Ghesem, iară de știi cum sîntu intru ei oameni tari, pune-i pre inși pristavi preste dobitoacele mèle".

7. Și aduse Iósif pre Iácov, tată-său, înlăuntru și-l puse pre însă innaintea lui faraón². [8] Și blagoslovi Iácov pre faraón.

8. Și dzise faraón: „Cîți ai a dzilelor vieții tale?”

9. Și dzise Iácov, cătră faraón: „Dzilele anilor vieții mèle carele, prisleşescu³, 130 ani; mici și rēle s-au făcut dzilele anilor vieții mèle, n-au agiunsu la dzilele anilor vieții părinților miei care dzile au prisleşit⁴.”

10. Și, blagoslovinđu Iacov pre faraón, au ieșit de la insul.

11. Și lăcui Iosif pre tată-său și pre frații lui și le dēde lor țarine: în pământul Eghiptului, în pământul cel mai bun, în pământul. Ramesi, după cum porānci faraón.

12. Și măsura grūu Iosif tătine-său și fraților lui și toată casa tătine-său, grūu după trupuri.

13. Și grūu nu era în tot pământul, pentru că să întări foamea foarte. Și lipsi pământul Eghiptului și pământul lui Hanaan de foame.

14. Și adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan pentru grūul carele cumpăra și le măsura grūu lor; și aduse Iosif tot argintul înluntru, în casa lui faraón.

15. Și lipsi argintul den pământul Eghiptului⁵ și den pământul Hanaan și veniră toți eghiptēni cătră Iosif dzicindū: „Dă-ne noaă pāini! Și pentru ce murim innaintea ta? Pentru că lipsi argintul nostru.”

16. Și dzise lor Iosif: „Aduceți dobitocul vostru și voi da voaō pāini pentru dobitocul vostru să au lipsit argintul.”

17. Și au adus dobitocul⁶ lor cătră Iosif și le dēde lor Iosif pāini pentru cai, și pentru oi, și pentru boi și pentru mǎgari; și-i hrāni pre inșii cu pāini pentru toate dobitoacele lor intru anul acela.

18. Și trecu acela an și veniră la el inn-al doilea an⁷ și-i dzisāră lui: „Ca să nu ne surpām de la domnul nostru că s-au lipsit argintul, și unēltele și dobitoacele cătră tine, domnul, și n-au rămas noaō innaintea domnului nostru fără numai trupul nostru și pământul nostru.”

19. Dece pentru ca să nu murim innaintea ta și pământul să s(ă) pustiascā, ia pre noi și pământul nostru pentru pāini, și vom fi noi și pământul nostru robi lui faraón⁸; dā-ne sāmīnță pentru ca să sāmānām, și să trăim, și să nu murim, și pământul (nu)⁹ să va pustii.”

20. Și au luat¹⁰ Iosif tot pământul eghiptēnilor lui faraón, [21] pentru că au vindut eghiptēni pământul lor lui faraón, că-i cuprinse foamea; și fu pământul lui faraón.

21. Și nārōdul fi robi intru să-i fie robi den marginele hotarōlor Eghiptului pān-in margini./

innaintea ta; pune pre tată-tău și pre frații tăi să lăcuiesc pre un pământ bun și să viețuiesc pre pământul Ghesimului, iar de știi dentr-inșii că sînt oameni tari, pune-i ispravnici preste dobitoacele mèle.”

7. Și după acēstea aduse Iósif și pre tatăsu-i, Iácov, și-l duse innaintea lui faraón. Și blagoslovi Iácov pre faraón.

8. Și întrebă faraón pre-Iácov: „De cîți ani ești?”

9. Iácov zise cătră faraón: „Zilele vieții mèle cît am trăit sînt 130 de ani; ce au fost anii miei puțini și răi că n-au ajuns zilele vieții mèle, zilele vieții părinților miei cît au viețuit ei.”

10. Și blagoslovi Iácov pre faraón și ieși afară.

11. Și lăcui¹ Iósif pre tată-său și pre frații lui și le dēde biruință în țara Eghiptului, pre pământ bun, în țara Ramesiei, după cum porāncise faraón.

12. Și lucră Iósif grūu tătine-său și fraților lui și a toată casa tătine-său pre capete, pre număr.

13. Și nu era grūu preste tot pământul, că se întārise foamea pre pământ și periia țara Eghiptului și țara Hanaanului de foame.

14. Și strînse Iósif tot argintul cît se afla în țara Eghiptului și în țara Hanaanului pre prețul pāinii carea o vindea el; și duse Iósif tot argintul în casa lui faraón.

15. Și se săvirși tot argintul den țara Eghiptului și den țara Hanaanului². Dēcii veniră toț eghiptēni la Iósif și ziseră: „Dă-ne pāine! Pentru ce murim innaintea ta? Cā argintul nostru se-au săvirșit.”

16. Iar Iósif le zise: „Aduceț dobitocul vostru să vă dau pāine pre dobitocul vostru deaca aț sfirșit argintul.”

17. Și aduseră dobitocul la Iosif și le dēde Iósif pāine pentru cai, și pentru oi, și pentru vaci și pentru mǎgari; și-i hrāni cu pāine pentru dobitoc în anul acela³.

18. Iarā deaca se umplu acel an și intră alt an, iar veniră la dñsul și ziseră: „Acum căci se-au sfirșit banii noștri, și dobitocul nostru și avuția noastră, că am adus tot la tine, au doară să perim acum, doamne, că alt n-au rămas acum la noi nimic fără numai trupurile ce avem și pământul.”

19. Darā acum că ci să murim innaintea ta și pământul să rămīie pustiiu? Cumpāră pre noi și pământul nostru pre pāine și să fim noi și pământul nostru robi lui faraón; dā-ne sāmīnță să sāmānām și să trăim, să nu murim, și pământul să nu se pustiascā.”

20. Și cumpāră Iósif lui faraón toată țara Eghiptului, că vindurā toț eghiptēni pământul lor lui faraón, că-i birui foamea; și fu pământul al lui faraón⁴.

21. Iar oamenii să-i slujascā lui ca niște robi den marginea hotarului Eghiptului pānā în cēea margine. /

re; așează pe tatăl tău și pe frații tăi în pământul cel mai bun, să locuiesc în ținutul Goșen, iar dacă știi că între ei se află oameni destoinici, pune-i ispravnici peste vitele mele.”

7. După aceea Iosif l-a dus pe Iacov, tatăl său, și l-a înfățișat lui faraon. Iacov l-a binecuvîntat pe faraon.

8. Iar faraon l-a întrebat pe Iacov: „Cîți ani numără zilele vieții tale?”

9. Iacov a răspun lui faraon: „Viata mea cuprinde o sută treizeci de ani de zile de pribegie. Am avut parte de zile puține și grele, care nu stau față la anii părinților mei, în zilele pribegiei lor.”

10. Apoi Iacov l-a binecuvîntat iarăși pe faraon și a ieșit de la el.

11. Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat ocină în țara Egiptului, în pământul cel mai bun din ținutul Goșen, așa cum a poruncit faraon.

12. Iosif avea grijă de tatăl său și de frații săi și de toată casa tatălui său, ca să aibă atîtea merinde cîte guri erau de hrănit.

13. Și nu erau grîne pe tot pământul, pentru că foamea se întērise foarte tare, încît țara Egiptului și țara Canaanului erau istovite.

14. Iosif a strîns toți banii, care se găseau în țara Egiptului și în țara Canaanului, de pe urma grînelor care se cumpărau și i-a dus în casa lui faraon.

15. Cînd s-au isprăvit toți banii din țara Egiptului și din țara Canaanului, au venit egiptēni la Iosif și i-au spus: „Dă-ne pline! De ce să murim sub ochii tăi? Iată, banii s-au sfirșit.”

16. Atunci Iosif le-a zis: „Aduceți vitele voastre și vă voi da grîne în schimbul vitelor, dacă vă lipsesc banii.”

17. Așa că ei și-au adus vitele la Iosif și Iosif le-a dat pline pe cai și pe oi, pe boi și pe asini. Astfel, în anul acela i-a hrănit cu pline, în schimbul vitelor lor.

18. După ce anul acela a luat sfirșit, au venit ei la el în al doilea an și i-au spus: „Nu vom ascunde de domnia ta: nu mai avem nici bani, nici vite, nici nimic, că toate sînt acum la domnia ta. Dar trupurile și ogoarele noastre au mai rămas în vazu domniei tale.”

19. De ce să murim sub ochii tăi și să se pustiascā pământul? Cumpārā-ne pe noi și pământul nostru și vom fi robii lui faraon, cu tot pământul nostru; dā-ne sāmīnță să sāmānām și vom rămīie în viață. Atunci nu vom muri, iar pământul nu se va pustii.”

20. Astfel Iosif a dobîndit pentru faraon toate ogoarele egiptēnilor, căci egiptēni își vindeau pământul deoarece îi copleșise foamea. Astfel pământul a ajuns să fie al lui faraon.

21. Și tot poporul a ajuns rob lui, de la un capăt la altul al hotarelor Egiptului./

22. Afară den pământul popilor nu-mai¹¹ nu l-au luat Iosif pentru că în dar au dat dare popilor lui faraon și mîncă darea carea le da lor faraon; pentru aceea nu ș-au vîndut pământul lor.

23. Și dzise Iósif tuturor eghiptenilor: „Iată, v-am luat pre voi și pământul vostru astăzi lui faraon; luați-vă voao sâmintă și sâmănați pământul.

24. Și vor fi roadele lui și veți da a cincea parte lui faraon, iară cîte patru părți vor fi voao pentru sâmintă pământului și de mîncat voao și tuturor, cîți sîntu în casele voastre”¹².

25. Și dzisără: „Mîntuitu-ne-au pre noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru și vom fi robi lui faraon”.

26. Și puse lor întru porâncă pân-în dzua de astăzi pre pământul Eghiptului a da a cincea lui faraon, afară de pământul popilor numai nu era la faraon.

27. Și lăcui Israil în Eghiptu, pre pământului Ghesem, și să moșteniră pre el; și crescură și să înmulțiră foarte.

28. Și mai trăi Iácov în pământul Eghiptului 17 ani; și fură dzilele vieții lui 147.

29. Și să apropiară dzilele lui Israil¹³ a muri; și au chemat pre ficiorul său, Iosif, și dzise lui: „Să am aflat har înaintea ta, pune mîna ta dedesuptu pre stînghea mea și vei face pre mine milă și adevăr ca să nu mă îngropi în Eghiptu.

30. Ce voi dormi cu părinții miei și mă vei rădica den Eghiptu și mă vei îngropa în gropnița lor”. Și el dzise: „Eu voi face după cuvîntul tău”.

31. Și dzise lui: „Giură-te mie!” Și giură lui și să închină Israil pre marginea toiagului lui.

22. Fără numai pământul popilor, că pământul lor nu-l cumpără Iósif că popilor le dăde faraon în cîste și mîncă den darul ce le da faraon; pentr-acăea nu-ș vîndură pământul lor⁵.

23. Și zise Iósif cătră noroade: „Iată, am cumpărat pre voi pre toț astăzi și tot pământul vostru iaste al lui faraon; luați sâmintă și sâmănați în arături.

24. Iar den grîul ce se va face dentr-înșă să daț a cincea parte lui faraon, iar patru părți să fie ale voastre, să vă sâmănați și să mîncăți voi și toate casele voastre”.

25. Și ziseră: „Mîntuitu-ne-ai! Aflat-am milă înaintea ta, domnul nostru, să fim robi lui faraon”.

26. Și puse lor Iósif obiceiă pănă în zioa de astăzi tot Eghiptul să dea încinceala lui faraon, fără numai pământul popilor să nu dea, că acela nu-l cumpărase lui faraon.

27. Și lăcui Israil în țara Eghiptului, în pământul Ghesimului, și-l moșteniră și se rodiră și se înmulțiră pre dînsul foarte.

28. Și lăcui Iácov în țara Eghiptului 17 ani⁶; și fură anii zilelor vieții lui Iácov 147 de ani.

29. Și se apropiară zilele lui Israil să moară; și chieamă pre fiu-său Iósif și zise: „Deaca am aflat milă înaintea ta, pune-ț mîna supt soldul meu⁷ să faci cu mine milă și adevărîță să nu mă îngropi în Eghiptu.

30. Ce să mă pui cu părinții miei și să mă scoț den Eghiptu să mă îngropi în mormînturile lor”. [31] Iar el dzise: „Face-voiu după cuvîntul tău”.

31. El îi zise: „Jură-te mie!” Și i se jură. Și se închină Israil pre marginea toiagului lui.

22. Doar pământul preoților nu l-a luat în stăpînire Iosif, căci preoții îl primiseră în dar de la faraon și se hrăneau din dania pe care le-o făcuse faraon. De aceea nu și-au vîndut ei pământul.

23. Atunci Iosif a spus poporului: „Iată, astăzi v-am luat în stăpînirea faraonului atît pe voi cît și pământul vostru; luați-vă sâmintă și sâmănați pământul.”

24. Din roadele lui veți da a cincea parte lui faraon; celelalte patru părți vor fi ale voastre pentru sâmintă și pentru hrana voastră și a tuturor celor ce sînt în casele voastre”.

25. Ei au răspuns: „Tu ne-ai izbăvit! Stăpînului nostru i-a fost milă de noi și noi vom fi robii lui faraon”.

26. Iosif a făcut din aceasta o lege care dăinuie pînă în ziua de astăzi în țara Eghiptului, ca să se dea o cincime lui faraon. Doar pământul preoților nu era în stăpînirea lui faraon.

27. Astfel Israel s-a statornicit în Egipt în ținutul Gosen, pe care l-a luat în stăpînire. Și au fost rodnici și s-au înmulțit foarte tare.

28. Iacov a mai trăit șaptesprezece ani în țara Eghiptului. Zilele vieții lui Iacov au fost de o sută patruzeci și șapte de ani.

29. Apropiindu-se ziua morții, Israel a chemat pe fiul său Iosif și i-a spus: „Dacă am aflat har în fața ta, pune-ți mîna sub coapsa mea și, ca dovadă a îndurării și a credinței tale față de mine, să nu mă îngropi în Egipt.

30. Cînd voi adormi precum părinții mei, să mă scoți din Egipt și să mă îngropi în mormîntul lor”. Iosif a răspuns: „Voi face după cuvîntul tău”.

31. Dar Iacov i-a spus: „Jură-mi!” Și Iosif i-a jurat. Atunci Israel s-a închinat la căpătîiul patului său.

CAP 48

CAP 48

CAP. 48

Iacov binecuvîntează pe fiii lui Iosif

1. Și fu după cuvintele acestea și să porânci lui Iosif că tată-său să dodăiește¹. Și [și], luîndu pre amîndoi fiii lui, pre Manasî și pre Efraim, au venit cătră Iácov.

2. Și să spuse lui Iácov, dzicîndu: „Iată, fiul tău, Iosif, vine cătră tine”. Și, întărîndu-să Israil, ședzu pre pat.

3. Și dzise Iácov lui Iósif: „Dumnezeul meu mi s-au arătat în Lúza, în pământul Hanaan, și mă blagoslovi.

4. Și-m dzise: „Iată, eu te voi crêște, și te voi înmulți, și te voi face întru adunare de limbi și-ți voi da ție pământul acesta și seminției tale după tine întru ținere vécinică”.

5. Acum dară acești 2 ficiori ce ți s-au făcut ție în pământul Eghiptului, mainte de ce am venit eu la Eghipt, ai miei sîntu, Efraim și Manasî, ca Ruvim și Simeon vor fi mie.

6. Iară nepoții carii vei naște de acum ai tăi vor fi, pre numele fraților lor să vor chema întru soții lor.

7. Iară eu cînd veneam den Mijlocul Rîurilor Asiriei, au murit Rahil, mîca ta, în pământul Hanaan, apropiîndu-mă după alergătura cailor, Havrathă pământului a veni Efrathă; și am îngropat pre ea întru calea alergăturii cailor; aceasta iaste Vithlêm”/

1. Și fu după cuvîntul acesta, spuseră lui Iósif că tată-său slăbește, iar el, luînd pre feciorii lui pre amîndoi, pre Manasie și pre Efraim, mîrse la Iácov.

2. Și spuseră lui Iácov zicînd: „Iată că vine fiu-tău, Iósif, la tine”. Și, întărîndu-se Israil, șazu pre pat.

3. Și zise Iácov cătră Iósif: „Dumnezeul meu mi se-au arătat în Lúza, în țara Hanaanului, și m-au blagoslovit.

4. Și mi-au zis: «Iată, eu te voi crêște, și te voi înmulți, și te voi face întru adunare limbilor și voi da ție pământul acesta și seminției tale după tine întru moștinare vécinică».

5. Ce acum feciorii tăi amîndoi, Manasie și Efraim, care i-ai născut în țara Eghiptului, sînt ai miei și-m vor fi ca Ruvim și ca Simeon.

6. Iar feciorii de-i vei naște după această fi-ț vor în numele fraților tăi, întru soții lor.

7. Că eu cînd veniam Dentre Rîurile Síriei muri mumă-ta, Rahil, în țara Hanaanului, fiind eu aproape de alergătura cailor Havrathăi pământului cînd intrăm în Efrathă și o îngropai în calea alergăturii cailor; și această iaste Vithleem”/

1. După un timp oarecare, Iosif a aflat că tatăl său este bolnav. Atunci el i-a luat pe cei doi fii ai săi, pe Manasie și pe Efraim, și au venit la Iacov.

2. Și i s-a dat de veste lui Iacov, spunîndu-i-se: „Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine”. Adunîndu-și puterile, Israel a șezut pe marginea patului.

3. Și Iacov i-a spus lui Iosif: „Dumnezeu atotputernicul mi s-a arătat în Luz, în țara Canaanului, și m-a binecuvîntat.

4. Și mi-a zis: «Iată, tu vei rodi și te vei înmulți și voi face ca din tine să crească o mulțime de popoare. Iar acest pământ îl voi da urmașilor tăi în stăpînire vécinică».

5. Acum deci, cei doi fii ai tăi, care ți s-au născut în țara Eghiptului mai înainte de a fi venit eu la tine în Egipt, sînt ai mei; Efraim și Manasie vor fi ai mei, așa cum sînt Ruben și Simeon.

6. Iar copiii zămislîți de tine, după aceștia, vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de moștenire.

7. Pe cînd veneam din Mesopotamia, mama ta, Rahila, a murit pe drum în țara Canaanului, puțin înainte de a ajunge la Efrata. Am îngropat-o acolo, lîngă drumul spre Efrata, care acum se numește Betleem”/

8. Și, vădîndu Israel feciorii lui Iosif, dzise: „Cine-ți sîntu aceștia?”

9. Și dzise Iósif tătine-său: „Fiii miei sîntu, carii mi i-au dat Dumnedzău aicea. Și dzise Iacov: „Adu-mi-i, apropie-i pentru ca să-i blagoslovăscu pre ei”.

10. Și ochii lui să îngreua la vedere de bătrînețe și nu putea să vadză; și-i apropié pre ei la însul, și-i sărută pre înșii și-i înbrățășe pre ei.

11. Și dzise Israel cătră Iosif: „Iată, fața ta nu mă lipsiu și-m arată Dumnedzău și sămînța ta”.

12. Și-i scoase pre înșii Iosif den genunchele lui și să închinară lui cu fața la pămîntu.

13. Și, luîndu Iósif pre amîndoi feciorii lui, pre Efraim în dreapta iar den stînga lui Israel, iară pre Manasî în stînga iară der dreapta lui Israel, îi apropié pre ei de însul.

14. Iș, întinzîndu Israel mîna cea dreaptă, au pus-o pre capul lui Efraim, și acesta era mai tînăr, și cea stîngă pre capul lui Manasî, mînele încrucișate.

15. Blagoslovi pre ei² și dzise: „Dumnedzău, căruia bineplăcură pîrinții miei înaintea lui, Avraam și Isaac, Dumnedzăul cela ce mă hrînește den tineretele mele pîn-în dzua de astăzi,

16. Ingerul cela ce mă mintuiește den toate rētele; să blagoslovăscă copiii aceștia și să s(ă) chēme pre ei numele meu și numele pîrinților miei, Avraam și Isaac, și să s(ă) înmulțască în multime multu pre pămîntu”.

17. Și, vădîndu Iosif cum au pus tată-său mîna cea dreaptă pre capul lui Efraim, îi păru lui greu și să anucă de mîna tătine-său, Iosif, să o ia³ de pre capul lui Efraim pre capul lui Manasî.

18. Și dzise Iosif tătine-său: „Nu așa, tată, pentru că acesta iaste cel dentăi născut; pune, dreapta ta pre capul lui”.

19. Și nu vru, ce dzise: „Știu, fiule, știu! Și acesta va fi în nărodu, și acesta să va înălța, ce fratele său cel mai tînăr mai mare decît el va fi, și semînția lui va fi întru înmulțime de limbi”.

20. Și blagoslovi pre înșii întru dzua acea, dzicîndu: „Întru voi să va blagoslovi Israel, dzicîndu: «Facă-ți tie Dumnedzău ca lui Efraim și ca lui Manasî!»”. Și puse pre Efraim înaintea lui Manasî.

21. Și dzise Israel lui Iosif: „Iată, eu moriu și va fi Dumnedzău cu voi și va întoarce pre voi Dumnedzău den pămîntul acesta la pămîntul pîrinților voștri”.

22. Iară eu îți dau tie Sichima aleasă mai sus decît frații tăi, carea am luat den mînele amoreilor cu sabia mea și cu arcul”.

8. Și, vădînd Izrail feciorii lui Iósif, zise: „Ce-ș sînt aceștia?”

9[8]. Iar Iósif zise: [9] „Sîntu-m feciori care mi i-au dat Dumnezeu aici”. Iacov zise: „Ado-i la mine să-i blagoslovesc”.

10. Iar ochii lui Izrail nu vedea de bătrînețe și nu putea căuta; și-i duse la dînsul, iar el îi luoa și-i sărută.

11. Și zise cătră fiiu-său Iósif: „Iată că văzuiu fața ta și-m arată Dumnezeu și sămînția ta”.

12. Iar Iósif îi luoa de lîngă genuchiele lui și i se închină pînă la pămînt.

13. Și puse pre Efraim despre di-reapta sa, împotriva stîngăi lui Izrail, iar pre Manasîa despre stînga lui, împotriva dirēptei lui Izrail, și-i apropié la dînsul.

14. Iar el, tînzîndu-ș mîna cea dreaptă, o puse în capul lui Efraim, și acesta era mai mic, iar cea stîngă în capul Manasîei încrucîșîndu-ș mîinile l.

15. Și blagoslovi Iacov pre feciorii lui Iósif zicînd: „Dumnezeu, căruia au înțădăit pîrinții miei înaintea lui, Avraam și Isaac, Dumnezeu carele m-au hrînit den tinerete pînă în zioa de astăzi

16. și Ingerul care mă izbăvește de toată rătotatea (și pînă acum)² să blagoslovească copiii aceștia și să se chēme numele meu și numele pîrinților miei, al lui Avraam și al lui Isaac, pre dînșii să se înmulțească întru multime mare pre pămînt”.

17. Iar Iósif, vădînd că au pus tată-său mîna cea dreaptă în capul lui Efraim, îi fu cu greu, și apucă Iósif mîna tătine-său să o ia den capul lui Efraim să o pule în capul Manasîei.

18. Și-i zise: „Nu așa, tată, că acesta iaste cel dentăi născut”; și-i puse mîna cea dreaptă în capul lui.

19. El nu vru, ce zise: „Știu, fătul meu, știu! Și acesta va fi în năroade, și acesta se va înălta, iar frate-său cel mai mic va fi mai mare decît dînsul, și semînția lui va fi întru înmulțimea limbilor”.

20. Și-i blagoslovi în zioa acea, zicînd: „Întru voi se va blagoslovi Izrail, grîind: «Făcu pre tine Dumnezeu ca pre Efraim și ca pre Manasî!»”. Și puse pre Efraim înaintea Manasîei.

21. Și zise Izrail cătră Iósif: „Eu moriu, iar Dumnezeu să fie cu voi și să vă întoarce den pămîntul acesta în pămîntul pîrinților voștri”.

22. Iar eu dau tie Sichemul, usebit mai mult decît fratilor tăi, care l-am luat den mîinile amoreilor cu sabia mea”.

8. Cînd Israel i-a văzut pe fiii lui Iosif, a întrebat: „Cine sînt aceștia?”

9. Iosif a răspuns tatălui său: „Sînt fiii mei, pe care mi i-au dăruit Dumnezeu aici”. Iar Iacov i-a zis: „Să vină mai aproape, ca să-i binecuvîntez”.

10. Ochii lui Israel erau sleiți de bătrînețe și el nu mai vedea bine. Iosif i-a adus aproape de el și el i-a sărutat și i-a îmbrățișat.

11. Apoi Israel a rostit către Iosif: „Nu credeam că o să-ți mai văd fața și iată, Dumnezeu mi-a arătat și pe urmașii tăi!”

12. Iosif a luat copiii de pe genunchii lui Israel și s-au închinat cu fața la pămînt.

13. După aceea, Iosif i-a luat pe amîndoi feciorii săi, pe Efraim la dreapta sa, deci în partea stîngă a lui Israel, iar pe Manase în stînga sa, deci în partea dreaptă a lui Israel, și i-a adus lîngă el.

14. Însă Israel a întîns mîna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, deși acesta era mai mic, și cea stîngă pe capul lui Manase, încrucîșîndu-si mîinile, cu toate că Manase era întîiul născut.

15. Și i-a binecuvîntat, zicînd: „Dumnezeu, pe ale cărui căi au umblat pîrinții mei Avraam și Isaac, Dumnezeu, care m-a călăuzit din tineretele mele pînă în ziua de astăzi,

16. Ingerul care m-a izbăvit de tot răul, să binecuvînteze copiii aceștia pentru ca să dănuiască prin ei numele meu și numele pîrinților mei, Avraam și Isaac, și să crească din ei multime mare pe pămînt!”

17. Cînd Iosif a văzut că tatăl său și-a pus mîna dreaptă pe capul lui Efraim, s-a mîhnit și a apucat mîna tatălui său ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

18. Și a spus Iosif tatălui său: „Nu așa, tată, pentru că acesta este întîiul născut, pune dreapta ta pe capul lui!”

19. Dar tatăl său nu a vrut, ci a răspuns: „Știu, fiule, știu! Și acesta va ajunge un popor, și acesta va fi mare. Dar fratele lui mai mic va fi și mai mare decît el, iar semînția lui va cuprinde o multime de popoare”.

20. Și i-a binecuvîntat în zioa aceea, spunînd: „În Israel se va binecuvînta de acum înainte, roștîndu-se numele vostru: «Să te facă Dumnezeu ca pe Efraim și ca pe Manase!»”. Și l-a pus pe Efraim înaintea lui Manase.

21. Apoi Israel a grăit către Iosif: „Iată, eu voi muri, dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va duce înapoi în țara pîrinților voștri”.

22. Iar tie îți dăruiesc mai mult decît fratilor tăi, Sichemul, pe care l-am luat din mîinile amoreilor cu sabia și cu arcul”.

CAP 49

1. Și chemă Iacov pre fiii lui și dzise: „Adunați-vă pentru ca eu să vă spuie voac ce va tîmpina pre voi în cele de apoi dzile”.

2. Adunați-vă și ascultați fiii lui Iacov, audziți pentru tată-vostru!

3. Ruvim, întăi născut al meu, tu, virtutea mea și începătura fiilor miei, năsilnicēște a te purta și năsil/nicēște obraznic te semețiș ca apa să nu fierbi.

CAP 49

1. Și chemă Iacov pre feciorii săi și le zise: „Adunați-vă să vă spuie ce va să vă întîlnească în zilele cele de apoi”.

2. Adunați-vă și mă ascultați, feciorii lui Iacov; ascultați pre tatăl vostru!

3. Ruvim, dentăi născut al meu, tu, tăria mea și începătura feciorilor miei, fu în puteciune [4] și ocară cumplită și de/badjocură și ca apa te vei vărsa.

CAP. 49

Binecuvîntările lui Iacov

1. Iacov a chemat apoi pe fiii săi, vorbindu-le astfel: „Veniți să vă spun ce o să se întîmple urmașilor voștri”.

2. Veniți mai aproape și ascultați, fii ai lui Iacov; ascultați ce o să vă spună Israel, părintele vostru!

3. Tu, Ruben, întîi-născutul meu, tăria și începutul vredniciei mele, îndestul te-ai mărit și te-ai înălțat.

АН
 ннѣще сѡбразннкѣ тесеменѣш, ка ала, стѣнѣ хѣ
 бн . Пѣнтрѣ кѣ тесеменѣш пре пѣтѣлѣ тѣпѣж
 ннѣтѣлѣ, а пѣнѣтѣ лнпѣнѣтѣрнѣ шѣрнѣтѣлѣ оуѣде
 тѣнѣ сѣпѣтѣ . Олмѣсѣн шн лѣвн фрѣцн , а хѣстѣ
 бѣршнѣтѣ стѣрѣмѣтѣпѣтѣлѣ, а лѣтѣрнѣ лор . А лѣтѣ
 тѣлѣ лорѣ стѣнѣтѣ сѣфлѣтѣлѣ мѣтѣлѣ, шн пре а дѣ
 нѣрѣ лорѣ, стѣнѣтѣ рѣзнѣме фнѣкѣцн мѣтѣн, кѣ тѣтрѣ
 мѣнѣлѣ лорѣ а хѣ сѣморѣтѣ сѣлменнѣ, шн тѣтрѣлѣ по хѣ
 тѣлѣ лорѣ а хѣ тѣпѣтѣ внѣтѣе тѣлѣ рѣлѣн . Блѣтѣ
 мѣтѣтѣ мѣнѣлѣ лорѣ, пѣнтрѣлѣ кѣ тѣтѣ сѡбразннкѣ
 шн оуѣрѣтѣ лорѣ кѣ тѣ сѣлѣ тѣтрѣнѣтѣ, тѣтрѣрнѣнѣ прѣ
 рѣжнѣшнѣ тѣтѣкѣ шн вонѣ стѣмѣтѣнѣ пре рѣжнѣшнѣ тѣ
 нѣ сѣрѣнѣлѣ . Іоуѣдо пре тнѣне вѣсѣрѣлѣ дѣлѣ фрѣцнѣ
 тѣнѣ, мѣнѣтѣе тѣлѣ пре оуѣмернѣе бѣтѣтѣмѣшнѣ сѣрѣ
 тѣнѣ , рѣзнѣнѣнѣ сѣворѣ цѣе фѣворѣнѣ тѣпѣтѣжнѣ
 тѣлѣ . Пѣлѣмѣлѣ лѣхѣлѣнѣ, Іоуѣдо , дѣнѣе вѣлѣстѣрнѣ
 фнѣ мѣтѣлѣ тесеменѣш, кѣлѣкѣжнѣ дѣсѣе дѣрнѣнѣ ка оуѣнѣ
 лѣлѣ, шн ка пѣлѣ дѣ лѣлѣ, тнѣне вѣлѣсѣлѣ пре тѣлѣ :
 нѣ бѣ лнѣснѣ стѣпѣжнѣтѣрнѣ дѣнѣ Іоуѣлѣ, шн по вѣ
 цнѣтѣрнѣ дѣнѣ колѣсѣ лѣнѣ пѣнѣтѣ борѣ бѣнѣ тѣлѣ тѣнѣ
 зѣкѣлѣнѣ, шн тѣлѣ нѣтѣлѣтѣлѣ лнѣмѣнѣлѣорѣ . Лѣ
 гѣжнѣлѣ лнѣ бѣе мѣжнѣлѣ сѣлѣ, шн лнѣ кѣрѣтѣмѣ мѣжнѣ
 зѣлѣ мѣтѣтѣрнѣцнѣ лѣнѣ, бѣ стѣлѣлѣ кѣлѣ внѣнѣ тѣрѣтѣкѣ
 мнѣнѣтѣлѣ сѣлѣ, шн кѣлѣ сѣжнѣтѣе стѣрѣлѣ рѣлѣнѣ тѣлѣ вѣлѣнѣтѣ
 рѣ лѣнѣ . Вѣсѣлѣнѣ оуѣнѣ лѣнѣ дѣ внѣнѣ, шн мѣнѣ
 тѣлѣ дѣнѣцнѣ лѣнѣ дѣкѣтѣ лѣпѣтѣе . Зѣвѣлѣнѣ
 лѣжнѣтѣ мѣре бѣ лѣтѣлѣнѣ шн тѣлѣ лѣжнѣтѣ лѣтѣпѣтѣ
 бѣсѣлѣорѣ, шн сѣкѣлѣ тѣпнѣдѣ пѣнѣтѣ лѣ снѣрнѣ
 нѣсѣлѣрѣ внѣтѣе лѣлѣ по хѣтнѣтѣ, оуѣнѣнѣнѣ рѣсѣ тѣтрѣлѣ
 мнѣжлѣкѣлѣ сѣрѣнѣлѣорѣ . Шн вѣтѣжнѣ рѣ оуѣнѣнѣ
 кѣлѣ тѣтѣе вѣнѣтѣ, шн пѣтѣмѣжнѣтѣлѣ кѣлѣ тѣтѣе гѣрѣ,
 шѣлѣ сѣпѣлѣе оуѣмѣрѣлѣ сѣлѣ лѣсѣтѣннѣ, шн стѣфнѣкѣ
 оуѣ мѣ пѣлѣгѣрнѣ . Дѣнѣ бѣ тѣлѣ рѣкѣлѣ нѣрѣоуѣлѣ лѣлѣ
 шн кѣсѣ рѣдѣтѣ тѣ нѣрѣнѣлѣ . Шн стѣфнѣкѣ лѣнѣ
 дѣнѣ, шѣрѣтѣ пре кѣлѣе, шѣжнѣдѣ пре кѣрѣрѣ, мѣ
 кѣжнѣдѣ, кѣлѣкѣжнѣ дѣ кѣлѣ, шн бѣ кѣлѣтѣ кѣлѣпѣрѣ
 нѣ цѣлѣ, тѣтѣлѣ дѣ лѣпѣнѣ . Мѣжнѣтѣнѣрѣлѣ цѣпѣтѣлѣ
 дѣрѣмнѣлѣнѣ . Гѣлѣ нѣспнѣтѣлѣ лѣлѣ нѣспнѣтнѣ пре
 тѣлѣ, шн тѣлѣ бѣ нѣспнѣтнѣ пре тѣлѣ лѣлѣпѣ оуѣрѣмѣ .
 дѣнѣрѣ гѣрѣтѣе пѣжнѣтѣ шн тѣлѣ вѣдѣлѣ хѣрнѣ вѣлѣрнѣлѣ .
 кѣ Нѣдѣлѣнѣ, рѣдѣтѣннѣ лѣсѣтѣтѣ, кѣрѣкѣжнѣдѣ тѣтрѣлѣ
 нѣшѣрѣ, фѣрѣмѣтѣтѣе . Іоуѣнѣ фнѣнѣ кѣрѣсѣлѣтѣ, рѣбѣннѣ
 фнѣлѣ мѣтѣлѣ тѣлѣ мѣнѣ тѣжнѣтѣ, кѣтѣрѣтѣ мнѣне тѣ тѣ
 тѣлѣрѣе . Кѣтѣрѣтѣ кѣрѣлѣе сѣфѣтѣднѣдѣ сѣлѣлѣ,
 шн стѣцннѣтѣ тѣтрѣлѣ сѣлѣ дѣрнѣнѣ стѣцѣтѣтѣлѣ рнѣлѣорѣ .
 шн стѣ фѣтѣрѣмѣрѣтѣ кѣлѣ тѣрѣтѣе лѣлѣе лорѣ, шн стѣ сѣлѣ
 вѣнѣоуѣрѣтѣ бнѣтѣе бѣрѣцѣлѣорѣ мѣжнѣлѣорѣ, прѣнѣтѣ мѣж
 нѣ пѣлѣтѣрнѣнѣкѣлѣнѣ тѣкѣсѣлѣ, дѣлѣкѣлѣоуѣлѣ тѣлѣ лѣлѣ тѣтрѣнѣтѣ
 пѣнѣсѣрѣнѣлѣ, дѣ лѣ дѣлѣзѣлѣ тѣлѣтѣлѣ тѣлѣ .
 шн а жѣтѣтѣ цѣе дѣнѣзѣлѣ мѣтѣлѣ, шн тѣе бѣлѣтѣнѣ
 кѣлѣ бѣлѣтѣнѣлѣ тѣрѣкѣлѣнѣ дѣ сѣсѣ, шн бѣлѣтѣнѣлѣ пѣтѣмѣ
 тѣлѣлѣнѣ кѣрѣ рѣе тѣлѣтѣе, пѣнтрѣлѣ бѣлѣтѣнѣлѣ цнѣцѣлѣоуѣ
 шн зѣтѣлѣлѣнѣ . Бѣлѣтѣнѣлѣ тѣпѣжнѣтѣлѣ шн а мѣ
 мѣнѣ тѣлѣе, сѣ прѣтѣ тѣтѣрнѣ, прѣ бѣлѣтѣнѣлѣ а мѣнѣцнѣ
 тѣтѣрнѣцѣ шн прѣ бѣлѣтѣнѣлѣ дѣ цѣрѣмѣрнѣ вѣтѣнѣтѣе,
 кѣрѣлѣе вѣрѣ фнѣ прѣ кѣпѣлѣ лѣнѣ Іоуѣнѣ шн прѣ кѣрѣ
 цѣтѣлѣ кѣтѣрѣрѣ лѣлѣ повѣцѣлѣнѣтѣ фрѣцнѣнѣ . Вѣннѣмѣнѣ
 лѣнѣ хѣтѣпнѣтѣрнѣ дѣмнѣнѣтѣцѣ бѣлѣжнѣкѣлѣ тѣкѣ, шн тѣ
 нѣ сѣтѣрѣ бѣ мѣжнѣтѣнѣ мѣжнѣкѣрѣтѣ . Тѣоуѣнѣ лѣтѣтѣе фнѣннѣ

4. Pentru că te suiș pre patul tatini-tău, atunci ai pîngărit așternutul unde te-ai suit.
5. Simeón și Lévi, frați, au săvirșit strimbătatea alégerii lor.
6. La sfatul lor să nu vie sufletul meu și pre adunarea lor să nu să razime ficații miei, că întru minia lor au omorit oameni și întru pohta lor au tăiat vinele taurului!
7. Blestemată minia lor pentru că iaste obraznică, și urgia lor căce s-au întărit; împărți-voiu pre dînșii în Iăcov și voiu sâmăna pre dînșii în Israîl!
8. Iúdo, pre tine vor lăuda frații tăi; mîniile tale pre umerile vrăjmașilor tăi; închina-ți-se-vor ție feciorii tătini-tău.
9. Puiul leului, Iúdo, den vlăstari, fiiul meu, te suiș. Culcîndu-se, dormí ca un leu și ca puiul de leu. Cine va scula pre el?
10. Nu va lipsi stăpînitori den Iúda și povățitori den coapsa lui pănă vor veni cêle ce-i zac lui; și el, nădêjdea limbilor.
11. Legînd la vie mînzul său și la circeiu mînzul măgăriții lui, va spăla cu vin îmbrăcămîntea sa și cu singele strugurului invălitura lui.
12. Vêseli ochii lui de vin și mai albi denții lui decît laptele!
13. Zavulón lîngă mare va lăcui și el, lîngă adăpostul vaselor, și se va întinde pănă la Sidón.
14. Isahár binele au pohtit, odihnîndu-se întru mijlocul sortîlor.
15. Și, vâzînd odihna cum iaste bună și pămîntul cum iaste gras, ș-au supus umărul său a osteni și să făcu om plugariu.
16. Dan va judeca nărodul lui și ca o rudă în Israîl.
17. Și să făcu lui Dan șarpe pre căle; șezînd pre cărare, mușcînd călcîiu de cal; și va cădea călărețul în cêle de apoi.
18. mîntuirea așteptînd a Domnului!
19. Gad, ispită îl va ispiti pre el, și el va ispiti pre el după urmă.
20. Asîr grasă e piinea; și el va da hrană boia-rilor.
21. Nethalîm, rădăcină lăsată crescînd întru naștere frumusețe!
22. Iósif, fiiu crescut, rivnit, fiiul meu cel mai tinăr, cătră mine te întoarce!
23. Cătră carele sfătuînd suduia și să ținea întru el dômni săgetăturilor.
24. Și să fărîmară cu tărie arcele lor și să slăbănogiră vinele brațelor mînilor lor pren mîna puternicului Iăcov; dē-acolô cela ce au întărit pe Israîl, de la Dumnezău, tatăl tău.
25. Și ajută ție Dumnezăul meu și te blagoslovi cu blagoslovenia ceriului de sus și blagoslovenia pămîntului, care are toate pentru blagoslovenia țitelor și zgăului.
26. Blagoslovenia tătine-tău și a mumei tale să preaintări pre blagoslovenia a munți întăriți și pre blagoslovenii de țermuri vécinice, carele vor fi pre capul lui Iósif și pre crêstetul cărora au povățuit frații.
27. Veniamin, lup hrăpitoriu, demineța va mînca încă și în seară va mîntui mîncarea“.
28. Toți aceștia, fiii / lui Iacov, 12, și aceștea au

4. Pentru că te suiș pre patul tătine-tău, atuncea ai pingărit așternutul unde te-ai suit.

5. Simeon și Levi, frați, au săvîrșit strîmăbătatea a scoaterii lor.

6. La sfatul lor să nu între sufletul meu și pre adunarea lor să nu să în-tărească² ficiații miei, pentru că întru mânia lor au omorît oamenii și întru pofta lor au tăiat vinele buhaiului.

7. Blăstămată mânia lor pentru că (iaste)³ obraznică, și scriba lor căce să năsilnic; împărți-voi pre înși în Iăcov și voi sămăna pre înși în Izrail.

8. Iudo, pre tine laudă-te frații tăi; mâinele tale pre umerile neprietenilor tăi; închinați-să-vor ție ficiorii tătine-tău.

9. Țincul leului, Iudo, den vliastar, fiul meu, te suiș. Culcîndu-să, dormi ca un leu și ca un ținc de leu. Cine-l va scuța pre el ?

10. Nu va lipsi boiarin den Iuda și povătuitor den stinghele lui până vor veni cîlea ce-i zac lui; și el, nădăjdea limbilor.

11. Legîndu la vie mîndzul său și la circieu mîndzul măgăriții lui, va spăla cu vin înbrăcămîntea sa și cu singele poamei⁴ învălitura sa.

12. Văseli ochii lui de vin și mai albi dinții lui decît laptele.

13. Zavulon lingă mare va lăcui și el, lingă adăpostul vaselor, și (se)⁵ va întinde până la Sidon.

14. Isahar binele au poftit pentru ca părăsindu întru mijlocul sorților.

15. Și, văzîndu odihna cum iaste bună și pămîntul că-i gras, ș-au supus umerile său spre osteneală și să făcu om plugari.

16. Dan va judeca nărodul lui ca și ca o rudă în Izrail.

17. Și să făcu lui Dan șearpe pre cale cădîndu pre cărare, mușcîndu călcăiu de cal; și va cădea că(ă)rețul în cîle denapoi.

18. mîntuirea așteptîndu a Domnului!

19. Gad, ispită il va ispiți pre el, și el va ispiți pre el dendărăt.

20. Asir, grasă-i lui pâinea; și el va împărți hrană la boiari.

21. Nefthalim, răgălie⁵ lăsată crescîndu întru naștere frămșete!

22. Iosif, fiu crescut, zavistuit, fiul meu cel prea tînăr, cătră mine te întoarce!

23. Cătră carele sfătuindu suduia și ținea întru el domni săgetăturilor.

24. Și să sfărîmă cu țarie arcele lor și să slobonogiră vinele brațelor mînelor lor pren mina silnecului Iăcov; [25] de acolô cela ce au întărit pre Izrail, de la Dumnezău, tată-tău⁶.

25. Și-ți agiută ție Dumnezăul meu și te blagoslovi cu blagoslovenia ceriului de sus și blagoslovenia pămîntului, ce are toate pentru blagoslovenia țitelor și zgăului.

26. Blagoslovenia tătine-tău și a maicii tale să preaintări pre blagoslovenia a muntii întăriți și pre blagoslovenia a țarmuri vécinice, carele vor fi pre capul lui Iosif și pre crêștetul căroră au povătuit frații.

27. Veniamin, lup jecaș, dimineața va mînca încă și la sară va mîntui mîn-care⁷.

28. Toți aceștia, fiii/lui Iăcov, 12,

4. Că te-ai suit în patul tătine-tău și i-ai spurcat așternutul în care te-ai suit.

5. Simeon și Lévi, frații, au săvîrșit năcazul de voia lor.

6. Să nu vie sufletul meu în sfa-turile lor și pre tocmeala lor să nu se razime denlăuntruile mele, că întru mânia lor au ucis oameni și în pof-tele lor au tăiat vinele bouului.

7. Blestemată mânia lor că au fost cumplită și iuțimea lor că badjocură îi voui împărți în Iăcov și-i voui răs-fira întru Izrail.

8. Iudo, pre tine au laudat frații tăi; mîinile tale pre spatele vrăjmasilor tăi; ție ți se vor închina feciorii tătine-tău.

9. Puiuul leului, Iúda, den odraslă te suiș, fătul meu. Culcîndu-se, adormi ca un leu și ca un puu de leu. Și cine-l va dăștepa ?

10. Nu va săvîrși-se domn den Iúda nici boiar den trupul¹ lui până vor veni cêle ce-s rînduite lui; și acela va fi așteptarea limbilor².

11. Legînd la vie măgariul său și la odrasla viii puuul măgăriții lui, spă-la-va hainele lui cu vin și dulăma lui în singele strugurului.

12. Văseli ochii lui de vin și dinții lui mai albi decît laptele.

13. Zavulon la țarmurile mării să se sălășluiască și la pristanștea corăbiilor și să se ținză până la Sidon.

14. Iar Isahar, cugetul cel bun, să răpaose între hotără.

15. Și, văzînd odihna că iaste bună, plecă umărul său și fu om agonisitor.

16. Dan să judece oamenilor săi, că iaste o semînție întru Izrail.

17. Și să fie Dan șarpe, săzînd la răsptîții în cale, și să mușce călcăiul calului și să cază cel călare înapoi,

18. așteptînd mîntuirea Domnului!

19. Gad cu gustare va ispiți și el va ispiți cêle dendărăt.

20. Asir, pâinea lui bună, că el va da hrană domnilor.

21. Nethalim, tîns ca o odraslă dînd și crescînd bunătatea stîlpărilor sădi-rilor.

22. Iosif, fiu crescut, fiul meu cel crescut și pizmuit, fiul meu cel mai tînăr și cătră mine se întoarce până ce se sfătuiră și-l mozaviriră.

23. Si i se împoncișa lui stăpîn cu-gețînd a fi el lor.

24. Și cu biruintă se frînseră arcele lor și slăbiră vinele bratelor lor; de acolô te întări cu mina cea puțernică a lui Iăcov, Dumnezeul tătine-tău, lui Izrail.

25. Si-ț va ajuta Dumnezeul meu și te va blagoslovi de sus cu blagoslovenia³ cea cerească și cu blagoslovenia cea pămîntească, care are toate pentru blagoslovenia țitei și a pîntecelui.

26. Blagoslovenia tătine-tău și a mîne-ta sporînd mai mult decît blagoslovenia celor ce lăcuesc în muntii și blagoslovenia dealurilor celor vécinice, care să fie pre capul lui Iosif și pre crêștetele celor ce au fost frați mai bătrîni.

27. Veniamin, lup apucător, de dimineață care mîncînd încă, îș ascunde hrană de seară⁴.

28. Toț feciorii/lui Iăcov sînt 12; a-

4. Ci nu vei mai rămîne fruntea că spumegînd ca valurile năprasnice, te-ai suit în patul tatălui tău și l-ai pingărit și însuți te-ai întinat.

5. Cît privește pe frații Simeon și Levi, duhul cruzimii le-a mînuit săbiile.

6. În uneltirile lor nu m-am prins, nici n-am intrat în cîrdășie cu ei, că în turbarea lor au ucis oameni și în turbarea lor au betejit tauri.

7. Blestemată să le fie mînia care a siluit, blestemată să le fie fierbin-teala care în cruzimi a urgisit; în Iacov îi voi împărți și îi voi risipi în Izrael.

8. Pe tine, Iuda, te vor lauda toți frații tăi; mina ta apucă vrăjmașul de ceafă de-l aruncă în țărîna, iar fiii tatălui tău ți se închină.

9. Fiule, tu te asemeni unui pui de leu ce niciodată nu se întoarce fără pradă, lîngă aceasta își pleacă genunchii în veghe ca un leu, ca o leoaică. Cine-l va stingheri ?

10. Ție se cuvîne scaun de domn și sceptru de cîrmuitor, din semînția ta se va ridica acela ce va fi nădejdea neamurilor care îi vor stuji.

11. Acela își va lega de viță aleasă, fără păs, asinul, iar de coarda viței mînzul asinei sale. Vesmîntul i se va spăla în singele strugurilor!

12. Vinul îi face ochii strălucitori, laptele îi albeste dinții.

13. Iar Zabulon va locui pe țarmurile mării, îndrumînd corăbiile la limanul cel bun și-și va întinde hotarele pînă la Sidon.

14. Ca un asin trapes ce se odihnește între staule este Isahar.

15. Văzînd că huzurul e bun iar țarina îmbeșugată, se face birnic plecîndu-și umerii sub povară.

16. Dan va păzi dreptatea poporului său ca pe o adevărată semînție a lui Izrael.

17. Șarpe la drum va fi Dan, vîperă pe cărare, mușcînd piciorul calului să cadă călărețul.

18. Doamne, în ajutorul tău nădăjdulesc!

19. Gad va fi deseori strîmător de țilhari, dar pînă la urmă îi va dovedi și pune pe fugă.

20. Lanurile lui Aser vor da pînea cea bună, bucate pentru ospățul regilor.

21. Neftali e o cerboaică zburdînd pe coclauri și mai are și darul dulci-rostiri.

22. Iosif e o creangă grea de rod lîngă un izvor, ca o viță ce se revarsă peste ziduri.

23. Îi vor întărita dușmanii și cu săgeți îl vor săgeta, silindu-l la luptă.

24. Dar el va rămîne tare, neturburat își va întinde arcul, bicuitor, cu ajutorul Dumnezului lui Iacov, cel atotputernic, țaria și pavăza lui Izrael.

25. Dumnezeul puterilor o să-țe ajute, Iosife. Dumnezeul părintelui tău te va binecuvînta cu binecuvîntările cerului din înălțimi, cu binecuvîntările adîncimilor din temelii, cu binecuvîntările sînilor și ale rodului pîntecelui.

26. Binecuvîntările spicelor și ale florilor, binecuvîntările tatălui tău care întrec muntii cei vesnici, măgurile, peste creștetul tău să se reverse, Iosife, cel ales dintre frații tăi!

27. Veniamin, lup prădalnic, va înghite dimineața vînatul, iar seara va împărți prada sa⁴.

28. Aceștia sînt cele 12 semînții

А҃хн ꙗ҃коуѣ, вѣ, шн а҃чѣспѣ а҃х҃г҃рнѣтъ лорѣтѣ
 тѣѣ а҃рѣ, шн ба҃гѣн пре ен пре ф҃и҃ше ка҃реае а҃х
 пре ба҃гѣнѣ а҃хн, ба҃гѣн пре ен. Шн з҃нсе ло ꙗ҃ко
 е҃х мѣвои а҃дасѣе кѣтѣрѣ а҃мѣѣх нѣродо ꙗ҃гро
 пла҃нмѣ кѣ пѣрнѣнѣи мѣен, ꙗ҃пѣшера ка҃ре мѣте
 ꙗ҃трѣ ца҃рнѣ а҃хн е҃фрѣнѣ хетѣѣл. ꙗ҃пѣшн а҃
 ра те ꙗ҃днѣпѣ, те мѣте ꙗ҃прежма мѣмѣрѣн ꙗ҃
 пѣмѣжнѣл ханаанѣ, ка҃ре а҃х. ꙗ҃жшн ꙗ҃пѣ а҃браамѣ
 пѣшнѣ де ла е҃фрѣнѣ хетѣѣл, ꙗ҃трѣ ꙗ҃жшн ꙗ҃ре де
 мѣрѣжнѣ. ꙗ҃коа а҃х ꙗ҃гропаѣ пре а҃браамѣ ꙗ҃
 шн пре са҃рра фѣмѣѣ а҃хн, шн ꙗ҃коа а҃х ꙗ҃гропаѣ
 пре са҃ра шн пре ревека фѣмѣѣ а҃хн, шн ꙗ҃коа
 а҃х ꙗ҃гропаѣ пре а҃сѣ. ꙗ҃трѣ а҃вѣрѣ ца҃рнѣнѣ, а҃с
 шн ꙗ҃пѣшнѣи те мѣте ꙗ҃трѣ ꙗ҃жнѣсѣ, де ла фѣчѣ
 рѣн а҃хн хѣ. Шн пѣрѣсн ꙗ҃коуѣ ꙗ҃вѣцѣжнѣ а҃г
 пре фѣчѣрѣн а҃хн, шн ꙗ҃жнѣжнѣ ꙗ҃коуѣ пѣчѣрѣе
 пре ꙗ҃пѣ рѣпѣсѣ, шн е҃х а҃дасѣе кѣтѣрѣ нѣродо а҃х.

К А П Н
 н кѣжнѣ ꙗ҃сѣнф пре фла ца тѣтѣжнѣ
 е҃х, ꙗ҃жнѣсѣ а҃мар пре ꙗ҃жнѣсѣл, шн ꙗ҃вѣрѣ
 тѣ пре е҃лѣ. Шн ꙗ҃рохнн ꙗ҃сѣнф сѣл
 ѣнаѣрѣ сѣлѣ, те лорѣ те е҃ра ꙗ҃гропѣтѣрнѣ,
 ка҃сѣ ꙗ҃гропаѣ пре ꙗ҃пѣтѣсѣл, шн ꙗ҃гропаѣ
 рѣ ꙗ҃гропѣтѣрѣнѣ пе ꙗ҃сѣнѣл. Шн е҃вѣпаннѣрѣ
 а҃хн, мѣ де з҃наѣ, пѣнѣтрѣ кѣ а҃шл е҃х нѣмѣрѣ з҃н
 аеае ꙗ҃гропѣтѣрѣнѣ, шн ꙗ҃жнѣсѣ пре е҃лѣ, е҃гѣпѣтѣлѣ,
 ѣ де з҃наѣ. Шн ꙗ҃хпѣ те а҃х ꙗ҃трѣꙗ҃тѣ з҃наѣ
 ле ꙗ҃жнѣрѣнѣ, а҃х ꙗ҃рохнн ꙗ҃сѣнф, ꙗ҃жнѣрѣ а҃хн фа
 расѣ з҃жнѣжнѣ, ꙗ҃реамѣ а҃флаѣт хѣрѣ, ꙗ҃жнѣнѣтѣ
 воа҃сѣрѣ, ꙗ҃рохнн ꙗ҃трѣ о҃вѣрѣкаѣ а҃хн фараѣсѣ
 з҃жнѣжнѣ. Кѣ ꙗ҃пѣтѣ мѣѣл ма҃х ꙗ҃хрѣтѣ, ма҃н
 наннѣ де моа҃рѣтѣ а҃хн, з҃жнѣжнѣ, ꙗ҃гропаѣ те мѣа
 е҃х ꙗ҃пѣмѣ ꙗ҃пѣмѣжнѣл ханаанѣ, ꙗ҃коа е҃х мѣтѣ ꙗ҃
 грѣпн, ꙗ҃кѣмѣ ꙗ҃рѣтѣмѣсѣл е҃х ꙗ҃гропѣ пре ꙗ҃пѣтѣ
 мѣл, шн мѣвои ꙗ҃поа҃рѣ. Шн з҃нсе а҃хн фа
 расѣ ꙗ҃хпѣ з҃нсеае а҃хн ꙗ҃сѣнф, шн з҃нсе фараѣсѣ а҃х
 ꙗ҃сѣнф, сѣте шн ꙗ҃гропаѣ пре ꙗ҃пѣтѣсѣл, ꙗ҃хпѣ
 кѣмѣ тѣѣ ꙗ҃хрѣтѣ. Шн е҃вѣсн ꙗ҃сѣнф е҃х ꙗ҃
 грѣпаѣ пре ꙗ҃пѣтѣсѣл, шн е҃вѣсн ꙗ҃прежнѣ кѣ е҃л
 ꙗ҃оате сѣлѣнаѣ а҃хн фараѣсѣ, шн ꙗ҃н е҃вѣтѣрѣнн ꙗ҃н
 ꙗ҃сѣн а҃хн, шн ꙗ҃оцн е҃вѣрѣжнѣи е҃гѣпѣтѣлѣн
 Шн ꙗ҃оа҃тѣ ꙗ҃сѣл а҃хн ꙗ҃сѣнф шн фараѣсѣн а҃хн шн
 ꙗ҃оа҃тѣ ꙗ҃сѣл тѣѣжнѣсѣл, шн ꙗ҃жнѣнѣл, шн он
 ле шн боѣн, а҃вѣлѣсѣтѣ ꙗ҃пѣмѣжнѣл ꙗ҃сѣмѣ.
 Шн е҃вѣсн ꙗ҃кѣ е҃л ꙗ҃карѣ шн ꙗ҃вѣрѣцн, шн е҃вѣфѣ
 кѣ ꙗ҃лѣꙗ҃рѣ ма҃ре фѣа҃рѣте. Шн мѣꙗ҃сѣрѣ ла ꙗ҃рѣа
 а҃хн ꙗ҃тѣлѣ ка҃ре мѣте ꙗ҃жнѣнѣ де ꙗ҃сѣрѣлѣн, ꙗ҃ шн
 ꙗ҃жнѣсѣрѣ пре е҃л ꙗ҃жнѣсѣрѣ ма҃ре шн ꙗ҃лѣꙗ҃рѣ фѣа҃рѣте,
 шн фѣкѣ ꙗ҃жнѣсѣрѣ тѣѣжнѣсѣл, шн ꙗ҃пѣте з҃наѣ,
 Шн е҃вѣꙗ҃рѣ ꙗ҃кѣ ꙗ҃пѣрѣн ꙗ҃пѣмѣжнѣлѣн ханаанѣ ꙗ҃
 ꙗ҃жнѣсѣрѣ ла ꙗ҃рѣа а҃хн ꙗ҃тѣлѣ, шн з҃нсерѣ ꙗ҃жнѣꙗ҃
 ре ма҃ре мѣте а҃чѣсѣта е҃гѣпѣтѣннѣлѣ, ꙗ҃пѣтрѣ а҃
 чѣѣ а҃х нѣмѣнѣ нѣмѣеае лѣнѣлѣн ꙗ҃чѣлѣ ꙗ҃жнѣꙗ҃
 ра е҃гѣпѣтѣлѣн ꙗ҃сѣрѣе мѣте ꙗ҃жнѣнѣ де ꙗ҃сѣрѣлѣ.
 Шн фѣкѣꙗ҃рѣ а҃хн ꙗ҃ша фѣчѣрѣн а҃хн, ꙗ҃хпѣ кѣмѣ е҃х
 ꙗ҃рохнн лорѣ, шн ꙗ҃хрѣ пре ꙗ҃жнѣсѣл фѣчѣрѣн а҃хн
 ла ꙗ҃пѣмѣжнѣлѣ а҃хн ханаанѣ, шн ꙗ҃ ꙗ҃гропаѣ пре
 ꙗ҃жнѣсѣл ꙗ҃пѣшѣрѣ ꙗ҃ ꙗ҃жнѣсѣл, ка҃ре а҃х ꙗ҃жнѣнѣ
 тѣ а҃браамѣ, ꙗ҃пѣшѣрѣ ꙗ҃трѣ о҃жнѣ ꙗ҃сѣмѣрѣжнѣ
 ꙗ҃сѣа

grăit lor tatăl lor. Și blagoslovi pre ei, pre fiștecarele după blagoslovenia lui, blagoslovi pre ei

29. și zise lor : „Eu mă voi adaoage cătră al meu nărod ; îngropați-mă cu părinții miei în peștera care iaste întru țarina lui Efrón, heteul,

30. în peștira cea îndoită, ce iaste în prejma Măm-vriei, în pămîntul Hanaán, care au cîștigat Avraam peștira de la Efrón, heteul, întru cîștigare de mormînt.

31. Acoló au îngropat pre Avraam și pre Sárra, făméia lui, și acoló au îngropat pre Isaac și pre Revéca, făméia lui, și acoló au îngropat pre Lia.

32. întru avérea țarinii și a peșterii ce iaste întru dînsa de la feciorii lui Het“.

33. Și părăsi Iácov învățînd pre feciorii lui și, ridicînd Iácov picioarele pre pat, răposă și să adaoage cătră nărodul lui.

CAP 50

1. Și, căzînd Iósif pre fața tătine-său, plînsé amar pre dînsul și-l sărută pre el.

2. Și ꙗ҃роуци Iósif slugilor sale, celor ce era îngropători, ca să îngroape pre tată-său ; și îngropară îngropătorii pe Israil.

3. Și să pliniră lui 40 de zile, pentru că așa să numără zilele îngropării ; și plînsé pre el Eghîpetul 70 de zile.

4. Și după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iósif domnilor lui faraó, zicînd : „De am aflat hăr înaintea voastră, grăit întru urechile lui faraó, zicînd

5. că tată-mieu m-au jurat mai nainte de moartea lui, zicînd : «În groapa ce mi-am săpat mie în pămîntul Hanaán, acoló să mă îngropi ! Acum dară să mă sui să îngrop pre tată-miu și mă voi întoarce“.

6. Și zise lui faraó dupe zisele lui Iósif. Și zise faraó lui Iósif : „Suie-te și îngroapă pre tată-tău, dupe cum te-au jurat“.

7. Și să sui Iósif să îngroape pre tată-său. Și să suiră împreună cu el toate slugile lui faraó și cei bătrîni ai casei lui, și toți bătrînii Eghîpetului,

8. și toată casa lui Iósif, și frații lui, și toată casa tătîni-său, și rudenia ; și oile și boii le-au lăsat în pămîntul Ghesém.

9. Și să suiră cu el cară și călăreți și să făcu tabără mare foarte.

10. Și merseră la ariia lui Atád, care iaste decindea de Iordan, și plînseră pre el plîngere mare și tare foarte ; și făcu plîngerea tătîni-său șapte zile.

11. Și văzură lăcuitarii pămîntului Hanaán plîngerea la aria lui Atád și ziseră : „Plîngere mare iaste aceasta eghiptênilor“. Pentru acéea au numit numele locului aceluia Plîngerea Eghîpetului, carele iaste decindea de Iordan.

12. Și făcură lui așa feciorii lui după cum ꙗ҃роуци lor.

13 [12]. Și luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul lui Hanaán și-l îngropară pre dînsul în peștera cea îndoită, care au cîștigat-o Avraam peșteră întru ocină de mormînt/de la Efrón, heteul, în preajma Măm-vriei.

și acéstea au grăit lor tatăl lor. Și-i blagoslovi pre ei fieștecare după blagoslovenia lui, blagoslovi pre înși

29. și dzise lor: „Eu mă voi adage către al meu nărodu; îngropați-mă cu părinții miei întru peștera carea iaste întru țarina lui Efron, heteul,

30. întru peștera cea îndoită, ce iaste în preajma Mamvri, în pământul Hanaan, carele au luat Avraam peștera de la Efron, heteul, pentru avere de mormintu.

31. Acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra, fămeia lui, și acolo au îngropat pre Isaac și pre Revéca, fămeia lui, și acolo au îngropat pre Lia,

32 [31]. întru averea țarenii și peștera ce iaste întru însă de la ficiorii lui Het”.

33 [32]. Și părăsi Iacov porincind fiilor săi, și rădicîndu Iacov picioarele pre pat, răpoasă și să adaoase către nărodul lui.

céstea zise lor: tată-său și, blagoslovind pre fieștecare cu blagoslovenie după blagoslovenia sa,

29[28]. le zise: [29] „Eu mă alătur către gloata mea și să mă îngropat cu părinții miei în peștera carea iaste în agrul lui Efron, hettheinul,

30[29]. În peștera cea îndoită, împotriva Mamvriei, în țara Hanaânului, [30] care peșteră o au cumpărat Avraam de la Efron, hettheul, pentru să fie de morminte.

31. Acoló au îngropat pre Avraam și pre Sarra, muiera lui; acoló au îngropat și pre Isaac și pre Revéca, muiera lui; și pre Lia tot acoló au îngropat,

32. în agrul care-l cumpărase și în peștera care iaste într-însul de la feciorii lui Hethei”.

33. Și tăcu Iacov de-a-ș mai învăța feciorii săi; și-ș rădică⁴ Iacov picioarele pre patul său și muri; și se adaoase către rudenia sa⁵.

ale lui Israel și iată ce le-a vorbit tatăl lor cînd a dat binecuvîntarea sa fiecăreia după cuviință.

29. Și le-a mai spus apoi: „Eu mă duc acum la strămoșii mei. Să mă îngropați lîngă părinții mei, în peștera din țarina lui Efron, heteul,

30. în acea peșteră din țarina Macpela, din Canaan, pe care a cumpărat-o Avraam drept loc de veci de la Efron.

31. Acolo au fost îngropați Avraam și Sara, soția lui, Isaac și Rebeca, soția lui, acolo am îngropat-o și eu pe Lia.

32. Și peștera și țarina au fost cumpărate de la fiii heteilor”.

33. Și a sfîrșit Iacov poruncile către fiii săi, s-a culcat pe pat, și-a întins picioarele și a murit, călătorindu-se astfel către strămoșii săi.

CAP 50

1. Și, cădzînd Iosif pre fața tătine-său, plînsă amar pre însul și-l sărută pre el.

2. Și porânci Iosif slugilor sale, celor ce grijescu de gropniță, ca să-l smolească; și-l grijiră de groapă grijitorii cei de groape pre Izrail.

3. Și să plînră lui 40 de dzile, pentru că așa să numără dzile'e gropniții; și-l plînsă pre el Eghiptul 70 dzile.

4. Și după ce au trecut dzilele plîngerii, au grăit Iosif la domniul lui faraon, dzicîndu: „Să am aflat har înaintea voastră, grăiți întru urechile lui faraon, dzicîndu.

5. că tată-mieu m-au giurat mainte de moartea lui, dzicîndu: „Întru gropnița ce mi-am săpat mie în pământul Hanaan, acoló să mă îngropi! Acum dară să mă sui să îngrop pre tată-mieu și mă voi învirteji”.

6. Și dzisără lui faraon după dzisurile lui Iosif. Și dzise faraon lui Iosif: „Sui-te și îngroapă pre tată-tău după cum te-au giurat”.

7. Și să sui Iosif să îngroape pre tată-său. Și să suiră împreună cu el toate slugile lui faraon și cei bătrîni a casei lui, și toți bătrîni pământului Eghiptului,

8. și toată prisleșenia lui Iosif, și frații lui, și toată casa tătine-său, si rudenia lui; și oile și boii i-au lăsat în pământul Ghesem.

9. Și să suiră cu ei cară și călăreți și să făcu tabără mare foarte.

10. Și mearsără la aria lui Atad, care iaste decinde de Iordan, și plînseră pre el plîngere mare și tare foarte; și făcu plînsul tătine-său 7 dzile.

11. Și vădzură lăcuiitorii pământului Hanaan plîngerea la aria lui Atad și dziseră: „Plîngere mare aceasta iaste eghiptenilor”. Pentru aceea au numit numele locului aceluia Plîngerea Eghiptenilor¹, carea iaste decinde de Iordan.

12. Și făcură lui așa ficiorii lui după cum porînci lor.

13. Și-l luară pre însul ficiorii lui la pământul Hanaan și-l îngropară pre însul în peștera îndoită, carea au avut Avraam în avere de mormintu / de la Efrem, heteul, în preajma Mamvri.

CAP 50

1. Și căzu Iósif pre fața tătine-său și plînsé după dînsul cu amar și-l sărută.

2. Și porânci Iósif slugilor sale carei îngropa să îngroape pre tată-său; [3] și îngropătorii îngropară pre Izrail.

3. Și se umplură 40 de zile, că așa se socotesc zilele îngropării; și plînseră eghiptenii după dînsul 70 de zile.

4. Iar deaca trecură zilele plîngerii, zise Iósif către boiarii lui faraon, grăind: „Deaca am aflat milă înaintea voastră, ziceți la urechile lui faraon, grăind

5. că tată-mieu mai denainte, încă până nu murise m-au jurat, zicînd: „În groapa carea mi-am săpat în țara Hanaânului, acoló să mă îngropi». Ce acum să mă duc să îngrop pre tată-mieu și iară mă voi întoarce”.

6. Și ziseră¹ lui faraon după cuvîntul lui Iósif. Iar faraon zise lui Iósif: „Du-te de îngroapă pre tată-tău cum te-au jurat”.

7. Și se duse Iósif să îngroape pre tată-său. Și mērseră cu dînsul toate slugile lui faraon, și ispravnicii casei lui, și toți bătrîni țării Eghiptului,

8. și toată casa lui Iósif, și frații lui, și toată casa tătine-său, rudenia lui; iară dobitocul lui tot, boii și oile, au rămas în țara Ghesimului.

9. Și mērseră cu dînsul căruțe și oameni călări și fu gloată mare foarte.

10. Și veniră la aria lui Atad, carea iaste de ceea parte de riul Iordanului, și plînseră acoló pre dînsul plîngere mare; și plînseră după tatăl lor 7 zile.

11. Și văzură ceia ce lăcuia pre pământul Hanaânului plîngere la aria lui Atad și ziseră: „Mare plîngere iaste eghiptenilor”. Pentru-aceia puseră numele acelui loc Plînsul Eghiptenesc, care iaste de ceea parte de Iordan.

12. Și-i făcură feciorii cum le poruncise el.

13. Și-l duseră în pământul Hanaânului și-l îngropară în peștera cea îndoită, carea o au cumpărat Avraam să fie de morminte, peștera/de la Efron, hettheaninul, împotriva Mamvriei.

CAP. 50

Inmormîntarea lui Iacov.

Moartea lui Iosif.

1. Iosif s-a aplecat peste fața tatălui său, a plîns și l-a sărutat.

2. Apoi a poruncit vracilor și slujitorilor să-l îmbălsămeze și vracii l-au îmbălsămat pe Israel.

3. După patruzeci de zile, cît a ținut rînduiala îmbălsămării, l-au mai plîns egiptenii șaptezeci de zile.

4. Și după ce au trecut zilele plîngerii a spus Iosif curtenilor lui faraon: „De am aflat har în ochii voștri, să spuneți lui faraon

5. că tatăl meu mi-a spus sub jurămint că are să moară, iar eu să-l îngrop în mormîntul care și-a săpat în pământul Canaan. Aș vrea să mă duc acolo, să-l îngrop pe tatăl meu și apoi să mă întorc”.

6. Iar faraon a răspuns: „Du-te și îngroapă-l pe tatăl tău după cum îți este legămintul”.

7. Și a plecat Iosif să îngroape pe tatăl său. Și cu el au mers căpeteniile lui faraon, bătrîni casei lui și toți bătrîni din țara Egiptului,

8. și toată casa lui Iosif, frații lui și toată casa tatălui său și toate ruiele; pe copii i-au lăsat în țara Gosen cu turmele și cirezile.

9. În alai mai erau care și călăreți de frunte însoțindu-l.

10. Și, ajungînd ei lîngă Iordan, s-au oprit la aria lui Atad și șapte zile s-a făcut acolo mare plîngere și bocet, șapte zile l-a jelit Iosif pe tatăl său.

11. Văzînd canaanenii jelanian de la aria lui Atad, au spus: „Lungă e plîngerea la egipteni”. Și au dat locului aceluia numele Abel-Mitfaim, adică boceala egiptenilor.

12. Astfel au îndeplinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor:

13. L-au dus în pământul Canaan și l-au îngropat în peștera din țarina Macpela, lîngă Mamvri, pe care o cumpărase Avraam / de la Efron, heteul, ca loc de veci.

14[13]. Шн спъ апараты ісѡснф ла егупетѣ, ель шн фракціи
 лѡн, шн тоци кѡци еѣхъ ехънѣ кѡ ель, еѣ фрула
 14[13] іе пре татъ альн. Шн въ зѣждѣ фракціи лѡн
 ісѡснф, къ ах мѡрнѣ татъ альн, зне серъ
 кѡ н дѡл стѡн шѣ мѡ хѣтѣ дѡ рѡх нѡ асѡ ісѡсн,
 шн іе спѡпѡтнре неба дѡ нѡ асѡ тѡ атерѣ леа кѡ тѣ
 14[13] іе іамъ фѡхѡ тѣ альн. Шн мѡ рѣ жндѣ ла ісѡснф
 зне серъ татъ альн пѣхъ жхратѣ манніи нѣтѣ де мо
 14[13] іе тѣ, зне жндѣ. Яша зне чецн альн ісѡснф, ла
 іе тѣ лѡ рѣ ірѣтѣмъ тѣ тѣтѣ, шн грѣшала лѡ рѣ, кѡ рѣ
 ле цѣ ель арѣ тѣтѣ, шн ахѡ мѣ прѣнмѣше, не дѡ рѣ
 14[13] іе тѣтѣ, ехѡ цн лѡ рѣ дѡ мѡ зѣхѡ лѡн тѣ жндѣ, шн пакъ
 14[13] іе се ісѡснф, грѣчндѣ еѣн кѡ тѣрѣ дѡ жнѣхѡ ѡ. Шн въ
 ннндѣ кѡ тѣрѣ дѡ жнѣхѡ, зне серъ іа тѣ нѡн рѡ вѣн тѣ ѡ.
 14[13] іе Шн зне серъ ісѡснф нѣхѡ тѣтѣ мерѣцн, пѣн тѣ рѣхъ кѡ
 14[13] іе альн дѡ мѡ зѣхѡ е жнѣтѣ еѣхъ. Вѡн ацѣ ерѣ тѣ
 іе потрѣ бѣ ма. іе прѣ рѣ ле, іе рѣ дѡ мѡ зѣхѡ лѡ ерѣ тѣ
 пѣн тѣ рѣ мннѣ, іе прѣ хѡ нѣ тѣ цн пѣн тѣ рѣхъ кѡ тѣ се
 іе фѡ кѡ ка іа тѣтѣ зн, ка тѣ се хрѣ нѣ тѣ цѣ нѣ рѡ дѣ мѡ л

Л.А

тѣ. Шн з... е лѡ рѣ нѣхѡ тѣтѣ мерѣцн, еѣхъ вѡн ісѡ
 14[13] іе хрѣ нѣ пре бѡн шн іа е лѣ е бѡ астрѣ, шн мѡ вѡ гѣ пре
 14[13] іе еѣн, шн лѣ грѣ нѣ лѡ рѣ лѡ нннѣтѣ. Шн лѡ кѡхън іа
 ісѡснф ла егупетѣ ель шн фракціи лѡн, шн то а
 14[13] іе тѣтѣ іа е лѣ іе тѣ жнѣхѡ, шн трѣ цн ісѡснф аінн,
 14[13] іе іе. Шн въ зѣхъ ісѡснф. фѣ чѡ рѣ н лѡн еф раімъ іе
 14[13] іе пѣ жнѣтѣ а трѣ м семннѣтѣ, шн фѣ чѡ рѣ н лѡн ма хі іѣ,
 14[13] іе фѣ чѡ рѣ лѡ ман асн нѣ кѡ хрѣтѣ прѣ іе іе кѡ е лѣ лѡ ісѡсн.
 Шн зне ісѡснф фракціи лѡн зне жндѣ, еѣхъ мѡ іе
 14[13] іе рн шн іехъ соко тннѣтѣ бѡ соко тн дѡ мѡ зѣхѡ пре бѡн,
 14[13] іе шн бѡ іе кѡ тѣ пре бѡн днн пѣ мѡ жнѣхѡ лѡ еста,
 14[13] іе лѡ пѣ мѡ жнѣхѡ кѡ рѣ лѡ жхратѣ дѡ мѡ зѣхѡ пѣ рнн
 14[13] іе цн лѡ рѣ нѡ цн лѡн авраам шн лѡн ісѡсн лѡ шн ахъ іа кѡ сѡ.
 Шн жхратѣ ісѡснф пре фї нѣ лѡн ісѡсн лѡ зне жндѣ,
 14[13] іе іе іе прѣ хѡ соко тннѣтѣ че бѡ соко тн дѡ мѡ зѣхѡ пре бѡн,
 14[13] іе шн стѡ лѡ ацн еѣ асе лѣ мѣ лѣ кѡ вѡ бѡн дѣ іа нѣ чѡ
 Шн мѡ рн ісѡснф фї ннѣ дѣ аінн, іе іе
 шн лѣ іе грѡ парѣ пре ель
 іе мѡ рѣ мѡ жнѣтѣ лѡ
 егупетѣ.

pag. 39, col. I—II

14[13]. Și să intoarse Iósif la Eghípet, el și frații lui și toți ciți se-au suit cu el să îngroape pre tatăl lui.

15[14]. Și, văzînd frații lui Iósif că au murit tatăl lor, ziseră : „Cîndai să nu-ș aducă amînte de rău noao Iósif și răsplătire ne va da noao toate rēlele cite i-am făcut lui“.

16 [15]. Și, mergînd la Iósif, ziseră : „Tată-tău te-au jurat mai nainte de moarte zicînd :

17 [16]. «Așa ziceți lui Iósif : Lasă lor strîmbătatea și gresala lor cărēle ție au arătat. Și acum priimēște nedereptatea slugilor. Dumnezăului tătîni-tău». Și plînsē Iósif, grăînd ei cătră dînsul.

18 [17]. Și, venînd cătră dînsul, ziseră : „Iată, noi, robii tăi.“

19 [18]. Și zise lor Iósif : „Nu vă tēmereți pentru că al lui Dumnezău sint eu.

20 [19]. Voi ați vrut împotriva mea întru rēle, iară Dumnezău au vrut pentru mine întru bunătăți pentru ca să se facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“.

21[20]. Și zise lor : „Nu vă tēmereți ! Eu voi hrăni pre voi și casele voastre“. Și mingîiē pre ei și le grăi lor la inimă.

22[21]. Și lăcu Iósif la Eghípet, el și frații lui și toată casa tătîni-său. Și trăi Iósif ani 110.

23 [22]. Și văzu Iósif feciorii lui Efraîm pînă a treia semîntie ; și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manási, născură preste coapsēle lui Iosif.

24 [23]. Și zise Iósif fraților lui zicînd : „Eu moriu și cu scotință va socoti Dumnezău pre voi și va scoate pre voi din pămîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumnezău părinților noștri, lui Avraám, și lui Isaác și lu Iacov“.

25 [24]. Și jură Iósif pre fiii lui Israil, zicînd : „Întru socotință ce va socoti Dumnezău pre voi și să luați oașele mēle cu voi de aicea“.

26 [25]. Și muri Iósif fiind de ani 110 ; și-l îngropară pre el în mormînt la Eghípet.

14. Și să întoarse Iosif la Egiptu, el și frații lui și toți cîți s-au suit împreună să îngroape pre tatăl lui.

15. Și, vădîndu frații lui Iosif cum au murit tatăl lor, au dzis: „Cîndai să nu-ș aducă aminte de rău noaă Iosif și răsplătire ne va da noao toate rîlele cîte i-am făcut² lui“.

16. Și mergîndu la Iosif dzisără: „Tată-tău te-au giurat mainte de moarte dzicîndu pre însul³“.

17. «Așa dziceți lui Iosif: Lasă lor strîmbătatea și greșeala lor pentru că rîle ț-au arătat ție. Și acum priimêște ruga (slugilor)⁴ Dumnedzău(lui) tătîne-tău». Și plînze Iosif, grăindu ei cătră însul.

18. Și, venîndu la el, dziseră: „Iată noi, robii tăi“.

19. Și dzise lor Iosif: „Nu vă tîmeți pentru că a lui Dumnedzău eu sîntu.“

20. Voi ați vrut înpotriva mea pentru rîe; iară Dumnedzău au vrut pentru mine spre bune pentru ca să s(ă) facă ca astăzi pentru ca să s(ă) hrănească nărodu multu“.

21. Și dzise lor: „Nu vă tîmeți! Eu voi hrăni pre voi și casele voastre“. Și-i mîngîia pre ei și le grăi lor la inimă.

22. Și lăcui Iosif la Egiptu, el și frații lui și toată prișleșenia tătîne-său. Și trăi Iosif ani 110.

23. Și vădzu Iosif ficiorii lui Efraim pân-a treia seminție; și ficiorii lui Mahir, ficiorul lui Manasi, născură pre sfînghele lui Iosif.

24. Și dzise Iosif fraților lor dzicîndu: „Eu moriu și cu socotînță va socoti pre voi Dumnedzău și va scoate pre voi den pămîntul acesta la pămîntu ce au giurat părinților noștri, lui Avraam, Isaac și Iăcov“.

25. Și giură Iosif pre fiii lui Israil, dzicîndu: „Întru socotînță ce va socoti Dumnedzău pre voi și să luați oasele mîle cu voi de aicea“.

26. Și muri Iosif fiîndu de ani 110; și-l îngropară pre însul în gropniță la Egiptu.

14. Dêcei se întoarse Iósif în Eghîpet, el însuș și cu frații lui carii se dusêse să îngroape pre tată-său.

15. Iar frații lui deaca văzură că au murit tată-său, ei ziseră: „Acum dară de-ș va aduce Iósif aminte de răotatenoastră și cu izbîndă va izbîndi pre noi toată răotatea ce i-am făcut“.

16. Și merseră la Iósif, zicînd: „Tată-tău mai nainte de moartea lui te-au jurat, zicînd:

17. «Așa să ziceți lui Iósif: Iartă nedereptatea păcatului lor că au făcut ție rău, ce acum iartă nedireptatea aceea a robilor Dumnezeului tătîne-tău“. Iar Iósif plîngea cînd grăia ei acêstea cătră dînsul.

18. Iar ei veniră la dînsul și căzură pre pămînt și ziseră lui: „Iată, noi sîntem robii tăi“.

19. Iar Iósif zise cătră dînșii: „Nu vă tîmeți, că eu sînt al lui Dumnezeu.“

20. Voi ați sfătuit pre mine cêle rîle, iar Dumnezeu mi le-au întors mie în bune să fie cum iaste astăzi să se hrănească oameni mulți.

21. Ce nu vă tîmeți, că eu vă voiu hrăni pre voi și casele voastre“. Și-i mîngîia și le grăi cum doriia inima lor.

22. Și lăcui Iósif în Eghîpet cu toată casa tătîne-său. Și trăi Iósif 110 ani.

23. Și văzu Iósif feciorii lui Efraim până la al treilea neam; și feciorii lui Mahir, feciorul Manásiei, se născură pre genuchiele lui Iósif.

24. Și zise Iósif fraților săi: „Eu moriu, iar Dumnezeu cu cercetare va cerceta pre voi și vă va scoate den țara aceasta în țara carea o au făgăduit părinților noștri, lui Avraam, și lui Isaac și lui Iăcov“.

25. Și jură Iósif feciorii lui, zicînd: „Cu cercetarea carea va cerceta pre voi Dumnezeu să scoateț oasele mîle cu voi de aici“.

26. Și muri Iósif fiînd de 110 ani; și-l îngropară în sicriu² la Eghîpet.

14. După înmormîntarea tatălui său s-a întors Iósif în Egipt și împreună cu el toți cei care îl însoțiseră.

15. Văzînd frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au spus: „Ce ne vom face dacă Iosif își va aminti de nelegiuirea noastră și va vrea să se răzbune pentru toate relele cîte i-am făcut?“

16. Și au trimis la Iosif să i se spună: „Înainte de a muri tata ne-a poruncit sub jurămînt și a zis:

17. «Numaidecît să-i spuneți lui Iosif să ierte fraților săi greșeala și păcatul și răul ce i-au făcut: Iartă vina slugilor Dumnezeului părintelui nostru!»“. Și auzînd acestea Iosif a plîns foarte.

18. Apoi au venit și frații lui și s-au plecat înaintea lui și au spus: „Iată, sîntem robii tăi!“

19. Iar Iosif le-a spus: „Nu vă temeți că nu sînt eu Dumnezeu!“

20. Ați uneltit voi împotriva mea, dar Dumnezeu a întors răul în bine, ca să se împlînce cele ce sînt acum și să păstreze viața unui popor atît de mare.

21. Deci nu vă temeți! Pe voi și pe copiii voștri eu vă voi hrăni“. Și i-a mîngîiat, vorbindu-le de la inimă, și le-a dat încredere.

22. A locuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tatălui său. Și a trăit Iosif o sută zece ani.

23. Și a văzut Iosif pe nepoții lui Efraim pînă la al treilea neam; pe genunchii lui s-au născut și copiii lui Machir, fiul lui Manase.

24. La urmă a spus Iosif fraților săi: „Iată, eu voi muri. Dar Dumnezeu va socoti și vă va scoate din pămîntul acesta și vă va duce în pămîntul care Dumnezeul părinților noștri l-a făgăduit lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov“.

25. Și a legat Iosif pe fiii lui Israel cu jurămînt și le-a spus: „Cînd o să se împlînce aceasta, să nu uitați să luați și osemintele mele de aici!“

26. Și a murit Iosif cînd avea o sută zece ani, în pămîntul Egiptului; l-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu.